

இஸ்லாம்

~~Handwritten scribbles in red ink at the top of the page.~~

~~Handwritten scribbles in black ink.~~

Handwritten in pink ink: **நா** (left), **நா** (top right), and **HI** (middle right).

10-11 ஆம் ஆண்டுகள்

Handwritten vertically on the left margin in red ink: **மனதில்**

Handwritten vertically on the left margin in green ink: **நா**

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

இஸ்லாம்

10 - 11 ஆம் ஆண்டுகள்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

முதலாம் பதிப்பு	1980
இரண்டாம் பதிப்பு	1981
மூன்றாம் பதிப்பு	1984
நான்காம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1985
ஐந்தாம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1986
ஆறாம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1988
ஏழாம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1990
எட்டாம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1991
ஒன்பதாம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1992
பத்தாம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1993
பதினோராம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1994
பன்விரண்டாம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1995
பதின்மூன்றாம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1996
பதின்னான்காம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1997
பதினெந்தாம் பதிப்பு (இணைத்தது)	1998

எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசினருக்கே

இந்நூல் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தால் இல. 129 திட்டகமுனு வீதி, நெகிவளை திசேரா பக்கேஜிங் இன்டர்னல் லிமிட்டெட் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

98/௯௭/97 (18,000)

நல்லறம் அறிவான்ற தலைமுறை
நம் நாட்டிலே தோன்றிட
நம் மரசனிக்கும் கொடையிது
நல்வழி காட்டும் நல்லொளியாம்!

உங்கள் பின்வரும்
உடன்பிறவிகள் பொருட்டும்
உணர்வுடன் இதைப்பேணல்
உங்கள் கடனெனக் கொள்வீர்!

அறிவை வளர்த்திடச் சமவுரிமை
அனைவர்க்கும் வழங்கும் நோக்கில்
அரசு தரும் ஏயதை
அக மகிழ்ந்து ஏற்றிடுவீர்!

ரிச்சட் பதிறணா

சென்னை, உயர்கல்வி அமைச்சர்

ஆலோசனைக் குழு:-

மெளலவி ஏ. எம். எம். பழீல்
மெளலவி எம். ஜ. அப்துல் லதீப்
ஜனாப் ஏ. எம். ஸமீம்
ஜனாப் ஏ. ஆர். எம். அப்துல் காதிர்

விசேட ஆலோசகர் :-

ஜனாப் ஏ. ஆர். எம். அப்துல் காதிர்

நூலாக்கம் :-

மேளலவி எஸ். எம். ஸாஹீப்
மெளலவி ஏ. ஸீ. ஏ. எம். புஹாஹீ
மெளலவி எம். ஜ. அப்துல் லதீப்
மெளலவி எம். ஜே. எம். நியாழ்
ஜனாப் ஏ. எம். ஷாஹூலில் ஹமீத்
ஜனாப் எம். ஸீ. எம். ஸமீம்
ஜனாப் எம். எச். எம். நாஸிர்
ஜனாப் ஏ. என். எம். ஷாஹூலான்
ஜனாப் முக்தூர் ஏ. முஹம்மது

பதிப்பாகிரியர்கள் :-

வை. எல். எம். றாஸிக்
எம். ஐ. எஸ். ஏ. கலீல்

நூன்முகம்

இந்நூல் 1999 ஆம் ஆண்டு விநியோகத்திற்கென மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பிற்கும் பல்வேறு வழிகளிலும் உதவிய சகலருக்கும் உள்ளங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

ஈ. டப்லியூ. அபேநாயக்க
பதில் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்
"இசுறுபாய"
பத்தரமுல்லை
1998 - 03- 05

முன்னுரை

இது 9 ஆம் 10 ஆம் வகுப்புக்களில் இஸ்லாம் கற்கும் மாணவ மாணவிகளுக்காக, புதியபாடத்திட்டத்திற்கு அமைய, எழுதப்பட்ட பாடநூலாகும். இந்த நூலை எழுதும்பொழுது வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கல்வி அமைச்சின் இஸ்லாம் ஆலோசனைக்குழு வழங்கியது. இந்த ஆலோசனைக் குழுவினாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, ஆற்றல்மிக்க எழுத்தாளர் குழுவினால் இந்நூல் எழுதப்பட்டது. 9 ஆம் 10 ஆம் வகுப்புக்களில் இஸ்லாம் கற்கும் மாணவர்களின் தேவைகளுக்கு இந்நூல் மிகவும் பயன்படக்கூடியது.

இந்த நூலை எழுதுவதற்கு ஆலோசனை வழங்கிய கல்வி அமைச்சின் இஸ்லாம் ஆலோசனைக் குழுவிற்கும். இதனை நன்றாக எழுதித் தந்த எழுத்தாளர் குழுவிற்கும் எனது நன்றி உரித்தாகும்.

எச். ஆர். சந்திரசேகர
ஆணையாளர்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்,
மாளிகா வத்தைபுதிய செயலகம்,
கோழம்பு - 10.
1986. 02. 28

1871

Received of the Hon. the Secy. of the
Board of Education the sum of Rs. 100/-
for the purchase of books for the
schools in the district of ...

Witness my hand and seal
this 15th day of ... 1871

1871
15th day of ...
...

1871

Received of the Hon. the Secy. of the
Board of Education the sum of Rs. 100/-
for the purchase of books for the
schools in the district of ...

Witness my hand and seal
this 15th day of ... 1871

1871

1871
15th day of ...
...

I அல்-ஈமான்

الْإِيمَانُ

பக்கம்

1. ஸுறதூல் பாதிலூர்	-----	1
2. இஸ்லாம் ஓரு பூரண வாதூக்கைத் திட்டம்	-----	3
3. வாதூக்கையின் அடிப்படை ஈமான்	-----	10
4. ஈமான் விளக்கம்	-----	18
5. அல்லாஹு தஆலா	-----	26
6. மலா இகதூல்லாஹ்	-----	32
7. குதுபூல்லாஹ் I அல்கூர் ஆன்	-----	35
8. குதுபூல்லாஹ் II ஏனைய வேதங்கள்	-----	40
9. றுஸூலூல்லாஹ் III முன்னைய நபிமார்கள்	-----	43
10. றுஸூலூல்லாஹ் IV இறுதி நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள்	-----	58
11. மறுமை	-----	60
12. அல்-யவ்முல் ஆகூர் - வல்கதூர்	-----	65
13. ஸுறதூல் காஷியா	-----	71

II அல்-இபாதத்

الْعِبَادَاتُ

14. இபாதத்தின் தத்துவங்கள்	-----	79
15. கலிமாக்கள்	-----	88
16. அத்-தஹூராத் I தண்ணிரின் விளக்கம்	-----	91
17. " II அந் நஜிஸ்	-----	95
18. " III வழு	-----	99
19. " IV குளிப்பின் வகைகள்	-----	105
20. " V குளிக்கும் முறை	-----	109
21. " VI தயம்மும்	-----	121

22.	தொழுகை	I ஷர்த்துகள்	-----	118
23.	"	II அல்-அதான்-வல்-இகாமத்	-----	128
24.	"	III பர்னுகள்	-----	134
25.	"	IV தொழும் முறை	-----	139
26.	"	V ஜமாஅத் தொகுகை	-----	158
27.	"	IV ஜலிம்ஆத் தொகுகை	-----	163.
28.	ஸுறதுல் அ.:லா		-----	167
29.	தொழுகை	VII தொழுகை வகைகள்	-----	173
30.	தொழுகை	VIII அல் ஜனாஸா	-----	178
31.	தொழுகை	IX ஸுன்னத்துத் தொழுகை ஜமாஅத்துடன் தொழுபவை	-----	184
32.	தொழுகை	X ஸுன்னத்துத் தொழுகை தனித்துத் தொழுபவை	-----	197
33.	ஸுறதுல் இ.:லாஸ், ஸுறதுல் பலக், ஸுறதுந்நாஸ்		-----	211
34.	தொழுகை	XI கஸ்றும், ஜம்உம்	-----	215
35.	தொழுகை	XII ஸஜ்தாக்கள்	-----	224
36.	அஸ்ஸகாத்		-----	229
37.	உழ்ஹிய்யா, அகீகா, நத்ர், யமீன், தப்ஹூ		-----	238
38.	அஸ்ஸவம் (நோன்பு)		-----	244
39.	அல்ஹஜ்		-----	252
40.	உணவு, உடை, வீடு		-----	260
41.	அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதியே மனிதன்		-----	271
42.	சமூக வாழ்வு		-----	280
43.	பொருளியல் திட்டம்		-----	288
44.	பெண்கள்		-----	298
45.	நல்லொழுக்கம்		-----	310
46.	ஸுறா ஆல இம்றான்		-----	317
47.	குற்றமும் தண்டணையும்		-----	324

48. முஹம்த் நபி (ஸல்) I வாழ்க்கைச் சுருக்கம் -----	331
49. " " II முன்மாதிரிகள் -----	348
50. உம்மஹாதுல் முஃமினீன் -----	355
51. பாதிமா நாயகி (றழி) -----	365
52. ஹஸன் (றழி), ஹலிஸைன் (றழி), அப்பாஸ் (றழி), ஹம்ஸா (றழி) -----	372
53. அபூபகர் (றழி) -----	379
54. உமர் (றழி) -----	387
55. உஸ்மான் (றழி) -----	397
56. அலீ (றழி) -----	409
57. அஷ்றதுன் முபஷ்ஷறாஹ் -----	420
58. இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி -----	428
59. இலங்கைக்கு இஸ்லாம் வருதல் -----	440
60. நாகரீகத்துக்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு I இலங்கை II உலகம் -----	460
61. இஸ்லாமிய சட்டங்களின் மூலாதாரங்கள் -----	468
62. அல்-ஹதீஸ் I விளக்கம் -----	478
63. அல்-ஹதீஸ்) II தொகுப்பாசிரியர்கள் வரலாறு -----	482
64. இஸ்லாமிய சட்டக்கலையும், சட்ட நிபுணர்களும் -----	494

படங்களும் அட்டவணைகளும்

பக்கம்

1. A. பிரிர்அவ்னின் சடலம் -----	51
B. நபிமார்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட இடங்கள் -----	57
C. இறுதி நாள் அடையாளங்கள் -----	70
2. இலங்கையின் முக்கிய ஊர்களுடைய கிப்லாவின் பாகையும், திசையும் -----	124
3. இலங்கையின் முக்கிய ஊர்களுடைய கிப்லாவின் பாகையும், திசையும் -----	126
4. வாஷிங்டனிலுள்ள இஸ்லாமிய மத்திய நிலையம் -----	127
5. ஸகாத் (அட்டவணை) -----	237
6. ஸுன்னத்தான நோன்புகள் -----	249
7. பத்ர் யுத்தக் காளம் -----	338
8. ஆரம்பகாலம் இஸ்லாத்தின் பரவல் -----	343
9. அவ்லாதூர் ரஸூல் -----	366
10. உஹுத் யுத்த களம் -----	337
11. இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி, அபூபகர் (றழி) வரை -----	385
12. இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி, உமர் (றழி) வரை -----	395
13. இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி, உஸ்மான் (றழி) வரை -----	407
14. கந்தக் யுத்த களம் -----	425
15. கி. பி. 750 இல் இஸ்லாமிய நாடுகள் -----	435
16. ஆறு முஹத்திஸீன்கள் -----	493
17. நான்கு இமாம்கள் -----	507

I

அல் - ஈமான்

Digitized by Noolaham Foundation.

1. ஸுறதுல் பாதிஹா

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

அல்குர் ஆனின் ஆரம்ப ஸூறத்தாயுள்ள இது மக்கிய்யாவாகும். ஹிஜ்ரத்துக்கு முன் அருளப்பட்டவை மக்கிய்யா என்றும், பின்னால் அருளப்பட்டவை மதனிய்யா என்றும் கூறப்படும். இதில் ஏழு ஆயத்துக்கள் (வசனம்) உண்டு.

இது மூன்று பிரதான பகுதிகளை அடக்கியது. முதலாவது, அல்லாஹுதஆலாவின் துதி. புகழனைத்தும் அவனுக்கே என்றும், அகிலத்தாரனைவரையும் படைத்துப் போஷித்து வளர்ப்பவன் அவனே என்றும் உலகில் நல்லவர் தீயவர் அனைவருக்கும் உணவுபாதுகாப்பு முதலியவற்றை அளிப்பவனென்றும், கியாமத்து நாளில் முஃமின்களுக்கு மாத்திரம் நல்லருள் பாலித்து சுவனபதி அனுப்புபவன் என்றும் கூலி கொடுக்கும் நாளின் அதிபதி என்றும் அவனை நாம் துதிக்கிறோம்.

இரண்டாவது, அவனை மாத்திரமே நாம் வணங்குவதாக்கவும் அவனிடம் மாத்திரமே உதவி தேடுவதாகவும் நாம் உறுதி மொழி கூறுகிறோம். வணக்கமும் உதவி தேடுவதுமே மனிதருக்கும் அல்லாஹு தஆலாவுக்குமிடையிலுள்ள இங்கு கூறப்பட்ட தொடர்பாகும்.

முன்றாவது, பிரார்த்தனை. அல்லாஹு தஆலாவிடமே எமது, தேவைகளை மன்றாடுகிறோம் . மனிதனின் தேவைகளிலெல்லாம் மிக மிக மேலானதும் முக்கியமானதும் நேர்வழியில் திளைத்து இருப்பதாகும் . யஹூதி, நஸாறா முதலான காபிர்களுக்கு அது கிடைக்கவில்லை . நபிமார்கள் ஸாலிஹீன்களுக்குக் கிடைத்தது. எனவே, நபிமார்கள் றஸூலிம்மார்கள் ஆகியோர் பின்பற்றி நடந்த நேர்வழியில் எம்மை நிலைத்திருக்கச் செய்யுமாடி வேண்டுகிறோம்.

இது ஸுலுஹுத் பாதிஹாவின் விளக்க உரையாகும். இனி அதன் மொழிபெயர்ப்பை நோக்குவோம்.

அளவற்ற அருளானும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஆரம்பிக்கிறேன்.) எல்லாப் புகழும் சகல உலக இரட்சகனான அல்லாஹ்வுக்கே . அளவற்ற அருளாளன் நிகரற்ற அன்புடையவன். கூலி கொடுக்கும் நாளின் அரசன், உன்னையே வணங்குகிறோம் . உன்னிடமே உதவி தேடுகிறோம். எங்களை நேரான வழியில் நிலைத்திருக்கச் செய்வாயாக. (அது) நீ அருட்கொடை புரிந்தவர்களின் வழி. கோபத்திற்குள்ளானவர்களினதோ, வழி தவறியவர்களினதோ வழியிலல்லை.

2. இஸ்லாமிய வாழ்க்கை

மனிதன், எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றித் தெளிவான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ள எவ்வித சாதனம் இன்றுவரை கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. எதுவும் நடந்த பிறகு அல்லது நடக்கும் பொழுது தான் மனிதனால் அதை அறிய முடிகிறது. நடந்த விஷயங்களிலும் எவ்வளவோ நுண்ணிய அம்சங்களை மனிதனால் அறியமுடிவதில்லை. நடந்துகொண்டிருக்கும் விஷயங்களையும் பூரணமாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் காணப்படுகின்றான். இதிலிருந்து மனிதனின் பலவீனமும் சம்பூரணமற்ற அறிவுநிலையும் தெளிவாகின்றவல்லவா? இத்தகைய மனிதன், அவன் எவ்வளவு நுண்ணறிவுடையவனாயிருத்தாலும் சம்பூரணமான வாழ்க்கைத் திட்டம் ஒன்றை வகுப்பது சாத்தியமாகுமா? சாத்தியமாகாது என்பதற்கு உலகசரித்திரமே சாட்சி பகருகின்றது. உலகில் அன்று முதல் இன்று வரை எத்தனையோ மாமேதைகளும் சீர்திருத்தவாதிகளும் தலைவர்களும் தோன்றியுள்ளார்கள். தங்கள் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்திப் பல திட்டங்களை வகுத்துச் சென்றார்கள். ஆனால், காலப்போக்கில் அத்தனையும் பொருந்தாத திட்டங்கள் என்று புறக்கணிக்கப்பட்டன. பின் வந்தவர்கள் அவற்றிற் குறைகளைக் கண்டுபிடித்து ஒதுக்கிட்டார்கள். சமயத்துறையை மாத்திரம் எடுத்தக்கொண்டால் இப்படிக் காலத்தால் ஒதுக்கப்பட் எத்தனையோ சமயங்களை நாம் பார்க்கலாம். இதற்கு அடிப்படைக்காரணம் இவற்றை அறிவுகுறைந்த மனிதன் தன் குறுகிய ஆராய்ச்சியால் உருவாக்கியமையே.

அப்படியானால் மனிதன் எக்காலத்திலும் தவறிவிடாமல், விசேடமாக எதிர்காலத்தில் பொருத்தமற்றது என்று ஒதுக்கித்தள்ள வேண்டிய நிலையேற்படாமற் பின்பற்றத்தக்க ஒரு பூரணமான வாழ்க்கை முறையைப் பெற்றுக்கொள்ள என்ன வழியைக் கையாளலாம் என்ற கேள்ளியெழுகிறதல்லவா ஆம் அப்படியான ஒரு வழியை என்றும் முக்காலத்தையும் நன்கு அறிந்த ஒரு பரம்பொருளாலேயே வகுக்க முடியும் அப்படியான ஒரு திட்டம் மாத்திரமே மனிதனுக்கு என்றும் வழிகாட்டும் தகுதியுடையது. இத்தகைய திட்டத்தையே நாம் இஸ்லாமிய வாழ்க்கைத்திட்டம் என்கிறோம். இது மனிதனால் வகுக்கப்பட்டதல்ல. இது மனிதனையும் மனிதனுக்காக மற்றெல்லாப் படைப்புக்களையும் தோற்றுவித்த சர்வ பரம்பொருளாம் அல்லாஹு தஅலா வகுத்த திட்டம். இதையே நாம் சுருக்கமாக அல் இலாம் என்று

அழைக்கின்றோம்.

இத்திட்டத்தை அல்லாஹு தஅலா மனித குலத்துக்கு எப்படி அறிவித்தான் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றதல்லவா? ஆம், அல்லாஹு தஅலா படைப்பினமான மனிதனை நன்கு அறிந்தவன். இவர்கள் தவறான வாழ்க்கை முறைகளைப் பின்பற்றித் துன்புறாது, காலத்துக்குக் காலம் தன் நேரான வழியை உணர்த்தி வந்துள்ளான். இதற்காக மனிதர்களில் மிகத் தூய்மையானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்குச் சில விசேட தகுதிகளையும் கொடுத்திருக்கின்றான். அப்பால் மனித சமூகத்துக்குத் தேவையான போதனைகளை இவர்களுக்கு அறிவிக்கின்றான். இவர்களையே நாம் நபிமார் என்றும் கூறுகின்றோம். இவர்களுக்கு இப்போதனை சம்பந்தமான செய்திகளை அறிவித்தல் வஹி எனப்படுகின்றது. இதை வேத வெளிப்பாடு என்றும் சொல்லுகிறோம். இவ்வெளிப்பாட்டுக் கருவியாக மலக்குகளையும் அல்லாஹு தஅலா உபயோகித்துள்ளான். ஜிப்ரீல் (அலை) என்னும் மலக்கின் பிரதான வேலை அல்லாஹு தஅலாவின் வஹி எனும் தூதாநஸூலிம்மார்களுக்கும் நபிமார்களுக்கும் கொண்டு செல்வதாகும். என்று முன்னைய வகுப்புக்களிற் கவனித்துள்ளோம். அல்குர்ஆன் எனும் வேதம் வஹிமூலமே முஹமத் (ஸல்) அவர்களுக்கு இறக்கப்பட்டது என்பதை நாம் சிந்தனை செய்யும் போது வஹி என்னும் வேத வெளிப்பாடு மனித வாழ்வு சீரடைவதற்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பது தெளிவாகின்றதல்லவா

மனிதனின் வாழ்க்கைத்திட்டம் சம்பூரணமாகும் வரை வஹியெனும் வேத வெளிப்பாடும் தேவைக்கேற்ப வந்துக்கொண்டே இருந்தது. இதன் தேவை எப்பொழுது முடிகின்றது என்பதையும் மனிதனால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் மனிதனுடைய வாழ்க்கைத்திட்டமான அல்குர்ஆன் எப்பொழுதும் பூர்த்தியாகும் எதனுடன் பூர்த்தியாகும் என்பதையும், அதை அறிவித்தவனாம் அல்லாஹு தஅலா வே அறிந்தவன்.

الْيَوْمَ الْكَلِمَاتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَنْتُمْ عَلَيْكُمْ
رُغَبٌ وَرُغَبٌ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا

எனும் அல்குர்ஆன் வசனத்தின் மூலம் அல்லாஹு தஅலாவே

அறிவிக்கும் வரை அதை எவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இவ்வசனத்தின் கருத்து, இன்று உங்கள் மார்க்கத்தை உங்களுக்குப் பூர்த்தி செய்துவிட்டேன். உங்கள்மீது என் அருட்கொடைகளையும் பூரணப்படுத்தினேன். உங்களுக்கு மார்க்கமாக இஸ்லாத்தைப் பொருத்திக் கொண்டேன் என்பதாகும். எனவே மனித வாழ்வுக்கு ஏற்ற திட்டமொன்றை இறைவனே வகுத்துக் கொடுத்துள்ளான். அதிலே மனித வாழ்க்கையில் எழும் எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வுண்டு.

எவ்வாறு வாழவேண்டும்? எது சரியானது? எது பிழையானது? என்பதையும் வஹி மூலம் அறிவித்துள்ளான். இறுதி நபியாம் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் இஸ்லாமிய முறைப்படி வாழ்ந்தும் காட்டியுள்ளார்கள். தூய்மையானதும் அசையாததுமான நம்பிக்கையுடன் வாழ வேண்டியது ஒவ்வொரு முஸ்லிமினதும் கடமையாகும். அசையாத நம்பிக்கையுடன் வாழும்போது ஈடேற்றம் காண்பது நிச்சியம்.

ஈமான் கொண்டு நற்கிரியை புரிந்தவர்களுக்குப் பிர்தவஸ் என்ற சுவணபதி நிச்சயம் சன்மானமாக அளிக்கப்படும். அவற்றில் அவர்கள் நிரந்திரமாக இருப்பார்கள். அதைவிட்டுச் செல்ல விரும்பவே மாட்டார்கள் என்பது அல்குர்ஆனின் கூற்றாகும். இதனைக் கூர்ந்து கவனிக்கும் போது வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன என்பதும் அதனை அடையும் வழி என்ன என்பதும் கூறப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். வாழ்க்கையின் இறுதி நோக்கம் சுவர்க்கத்தை அடைதல் என்பதும் அவ்வாறு செய்வதற்கு நம்பிக்கையையும் நற்கிரியையும் அவசியம் என்பதும் இக்கூற்றிலிருந்து பெறப்படுகின்றது எனவே இஸ்லாம் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட மார்க்கம் என்பது தெளிவு. எந்த ஒரு விடயத்தில் நம்பிக்கை இல்லையோ அந்த விடயம் சித்திக்காது என்பதை நாம் அனுபவ வாயிலாக அறிவோம். உதாரணமாக ஒரு வைத்தியரின் மீது எமக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் அவர் தரும் மருந்து நமக்கு சித்திக்காது விடுவதை நாம் காண்கின்றோம் இதே போன்று வாழ்க்கையிற் பல உதாரணங்களைக் காணலாம். எனவே ஈமான் அல்லது நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் நற்கிரியையால் மட்டும் சுவணபதியை அடைதல் முடியாது. இக்கூற்றிலிருந்து நாம் சுவணத்திற்கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு அம்சம் வாழ்க்கையின் இறுதி நோக்கம் இம்மைக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதாகும். சுவணபதி என்பது இம்மையிற் கிடைக்கக்கூடிய தொன்றன்று. இவ்வலக வாழ்க்கை மறுமையை நோக்காகக் கொண்டது என்பதை நாம் அடிக்கடி மறந்து

விடுகின்றோம். அதனால் நாம் மனம்போன போக்கில் நடக்கத்தொடங்கிவிடுகின்றோம். அத்துடன் சில நற்கிரியைகளையும் செய்துகொள்கின்றோம். அவ்வாறு செய்வதனால் இறுதி நோக்கை அடைந்து விடலாம் என்றும் எண்ணுகின்றோம். ஆயின் அந்த எண்ணம் தவறானதாகும்.

விசுவாசிகளே, பூரணமாக இல்லாத்தில் நுழைந்துவிடுங்கள், சைத்தானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்ற வேண்டாம். ஏனெனில் நிச்சயமாகவே அவன் உங்களுக்குத் தெளிவான விரோதியாவான் என அல்லாஹு தஆலா கூறுகிறான். சைத்தானின் வழிகாட்டலினாலேதான் நாம் மறுமையை மறந்து விடுகின்றோம். பூரணமாக இஸ்லாமாதல் என்றால் என்ன என்பதை நாம் அறிதல் அவசியம். சிலர் இஸ்லாமியப் பெயரைச் சூடுவதால் இஸ்லாமாகிவிடலாம் என்று எண்ணுகின்றார்கள். வேறு சிலர் அத்துடன் கத்தாச் செய்து கொண்டால் இஸ்லாமாகிவிடலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். வேறு சிலர் இஸ்லாமிய உடை அணிவதால் இஸ்லாமாகிவிடலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர். சிலர் அழகான தடியும், அழகான தாடியும் ஜூப்பாவும், கையிற் தஸ்பீஹ்மணியும். வாயில் ஸூப்ஹானல்லா என்ற கலிமாவுமாகத் திரிவதால் முஸ்லிமாகிவிடலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர். கலிமா, தொழுகை ஸகாத், நோன்பு, ஹஜ் ஆகிய கடமைகளை நிலைவேற்றுவதால் மட்டும் பூரண முஸ்லிமாகிவிடலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர் மற்றுமொரு சாரார்.

ஈமானில் லாது நற்காரியங்களை மட்டும் செய்வதால் எதுவிதபயனும் இல்லை. ஈமான் என்பது, குறிக்கப்பட்ட ஆறு விடயங்களையும் ஈமான் கொண்டேன் என்று நாவினால் மொழிவது மட்டுமன்று. வாழ்க்கையிலே நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலிலும் ஈமான் பிரதிபலித்தல் வேண்டும். அத்துடன் கலிமா தொழுகை முதலிய நற்கருமங்கள் எல்லாம் சேரும்போதுதான் பூரணமான இஸ்லாமிய வாழ்க்கை அமையும்.

“யாராவது எனது நேர்வழியைப் பின்பற்றினால் அவன் வழி கெடவும் மாட்டான், கஷ்டப்படவும் மாட்டான்” என அல்லாஹு தஆலா கூறுகின்றான்.

அல்லாஹு தஆலா காட்டியுள்ள பாதை எது என்பதை ஆராய்வோம். எத்தனையோ பேர் நான் இறைவன் சொன்ன வழியிலேயே நடக்கிறேன், தொழுகின்றேன், ஸகாத்

கொடுக்கிறேன். நோன்பு வைக்கிறேன். அப்படியிருந்தும் எனக்குத் துன்பத்தையே அல்லாஹுதஆலா கொடுத்துள்ளான் என்று வருத்தப்படவதை நாம் அறிவோம். அதற்குக் காரணம் பொறுமையின்மையும் முயற்சியின்மையும் ஈமானுடன் கூடிய நற்கிரியை இன்மையுமே யன்றி வேறன்று. ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் ஈமானும் முயற்சியும் பொறுமையும் காணப்படுமாயின் அவரைத் துன்பம் அணுகுதல் மிக அரிது. அவ்வாறு துன்பம் அணுகாமல் வாழாதற்கு இஸ்லாமிய நெறிமுறைப்படி வாழ்தல் வேண்டும். அவ்வாறு வாழுவதற்குப் பெற்றோர் செய்யவேண்டிய சில கருமங்கள் உள். பிறந்தவுடன் இரு காதுகளிலும் அதானும் இகாமத்தும் சொல்லி ஊதுதல் அண்பும் பண்பும் நிறைந்த தாய்ப் பாலைக் கொடுத்து வளர்த்தல், நற்பண்புகளை விருத்திசெய்தல், பிறருடன் அன்பாகப்பழகச் செய்தல், மலசலசுத்தி முதலியவற்றை இஸ்லாமிய முறைப்படி செய்யப்பழக்கல், குற்றங்களைத் தண்டித்தல், வயது வந்ததும் விவாகஞ் செய்து வைத்தல் என்பன பெற்றோரது கடனாகும்.

திருமணமானபின் கணவன் மனைவிக்கும் மனைவி கணவனுக்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகள், குடும்ப வாழ்வை நடாத்தும் மறைகள், பெற்றோர் பிள்ளைகள், அயலார் சமூகம் ஆகியோருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகள், வியாபார முறைகள் தொழில் முறைகள், விவாக விவாகரத்து முறைகள், நீதியான ஆட்சிமுறை, குற்றஞ் செய்தோரைத் தண்டிக்கும் முறை முதலியன இஸ்லாத்திலே கூறப்பட்டுள்ளன. நோய்வாய்ப்படும்போதும் மரணத்தறுவாயிலும், இறந்தவேளையிலும், அடக்கம் செய்த பின்னும் செய்யவேண்டிய ஒவ்வொரு காரியத்தையும் இஸ்லாம் திட்டவட்டமாகக் கூறியுள்ளது. எனவேதான் இஸ்லாம் ஒரு பூரண வாழ்க்கைத் திட்டம் என்று கூறப்படுகின்றது. வாழ்க்கையில் எழும் எந்தப்பிரச்சினைக்கும் இஸ்லாத்தில் தீர்வுண்டு. உண்ணல் குடித்தல், உடை வீடு, பாதையில் நடத்தல், வீட்டை விட்டு வெளியேறல், சபை ஒழுங்கு, மலசலம் கழித்தல், பேசுதல், பார்த்தல், கேட்டல், வேலை செய்தல் முதலியவற்றுக்கெல்லாம் இஸ்லாமிய நெறி உண்டு. உதாரணமாக உணவை எடுத்துக் கொண்டால், அது அணுமதிக்கப்பட்டதா இல்லையா, உண்ணவேண்டிய அளவு, உண்ணமுன் செய்யவேண்டியவை, கரண்டியாற் சாப்பிடலாமா? கத்தியால் வெந்த உணவை வெட்டலாமா? பல்லாற் கடிக்கலாமா? எந்தக் கையைப் பயன்படுத்துவது, உண்ணும் போது இருக்கும்

முறை சேர்ந்துண்ணுவதா தனித்துண்ணுவதா? தினமும் எத்தனை வேளை உண்ணுவது நல்லது போன்ற எல்லாப்பிரச்சினைகளுக்கும் இஸ்லாத்தில் விடை உண்டு (ஒரு முறை) உமர் (றழி) அவர்கள்நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து நாங்கள் வியப்படையக்கூடிய சில செப்திகளை யஹூதிகள் கூறுகிறார்கள். அவற்றிற் சிலவற்றை நாங்கள் எழுதி வைக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். உடனே நபி (ஸல்) அவர்கள் யஹூதிகளும் நலாறாக்களும் தடுமாறியது போல நீங்களும் தடுமாறப் பேகிறீர்களா? மிகத் தெளிவான பாதையை நான் கொண்டு வந்துள்ளேன். மூஸா (அலை) இப்போது உயிரோடு இருந்தால் என்னைப் பின்பற்றுவதைவிட வேறு வழி அவருக்கு இருந்திருக்கமாட்டாது. என்று கூறினார்கள் எனவே வாழ்க்கையில் எப்பொழுது எந்தப் பிச்சினை எழுந்தாலும் அதற்கு இஸ்லாத்தில் விடை உண்டு அது எமக்குத் தெரியாதிருக்கலாம். அதனைத் தேடி அறிந்து கொள்வதே எமது கடைமையாகும். தெரியாதவற்றை ஆலிம்களிடமிருந்தும் இஸ்லாமிய நூல்களிலிருந்தும் அறிந்துக் கொள்ளலாம். புதிய பிரச்சினைகள் எழும்போது அவற்றுக்குத் தீர்வுக்காண வேண்டிய அடிப்படையும் இஸ்லாத்தில் உண்டு. பிரச்சினைகள் எழும்போது சரியான மூலத்தைத் தேடி அறிந்து கொள்ளலே சிறந்ததாகும்

வாழ்க்கையின் இறுதி நோக்கமாகிய சுவனபதியை அடைதற்கு இஸ்லாம் வழிகாட்டுகிறது என்பதை இப்பொழுது நாம் அறிவோம். ஆயின், அதிலே ஏவல்களும் விலக்கல்களும் காணப்படுகின்றன. எம்மிற் சிலர் ஏவல்களை எடுத்து நடப்பதுடன் விலக்கல்களையும் எடுத்து நடக்கிறோம். வேறு சிலர் ஏவல்களை விடுத்து விலக்கல்களை எடுத்து நடக்கிறோம். அப்படிச் செய்வோமாயின் நமது இறுதி நோக்கத்தை அடைய முடியாது போய்விடும். உதாரணமாக நாம் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது வைத்தியரிடம் செல்கிறோம். அவர் நமக்கு மருந்து தரும்போது சில உணவுவகைகளை விலக்கும்படி அல்லது குளித்தல் போன்ற சில கருமங்களைச் செய்யாதிருக்கும்படி கூறுகின்றார். நாம் மருந்தை சாப்பிடுவதுடன் அவர் கூறிய ஏவல்களையும் எடுத்து நடந்தால் மட்டமே நோய் குணமாகும். மருந்தை உண்பதுடன் விளக்கப்பட்டவற்றையும் உண்ணுவோமாயின் நோய் குணமாகாது என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம். அதுபோலவே இறைவனால் நமக்கு அருளப்பட்ட கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதுடன் விலக்கல்களையும் செய்துவருவோமாயின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதால் ஏற்படும்

பயனை அழித்துவிடுவோம்.

பொய் , களவு , சூது, கோபம், பொறாமை , கோள் , முதலியவை விலக்கப்பட்டவை என நாம் அறிவோம். எனவே மறுமைநாளிலே சுவணபதி எய்துவதே எமது நோக்கமாதலின், இம்மையின் சுகபோகங்களிலே மூழ்கிவிடாது நம்மைக் காத்தக் கொள்ளுதல் எமது தலையாய கடமையாகும். நிச்சயமாகவே அற்பமான இவ்வுலக வாழ்க்கை என்பது, வீண் விளையாட்டும் சிங்காரமும் ஒருவருக்கொருவர் பெருமை பேசிக்கொள்வதும் , செல்வமும் பிள்ளைகளும் அதிகமாய்விருப்பதைக்கொண்டு பெருமையடித்துக் கொள்ளுதலுமே என்பதை அறிந்துக்கொள்ளுங்கள் என அல்குர்ஆன் கூறுகிறது.

ஆயின் உலக வாழ்க்கையில் மதியங்கிவிடக்கூடாது எனபதற்காகத் துறவறம் பூணலை இஸ்லாம் விரும்பவில்லை. இறுதி நாளின் நிரந்தர வாழ்வுக்காக இவ்வாழ்வில் நல்லது செய்து இல்லறமும் நடத்துதலே சிறந்ததாகும். எனினும் இறுதி நாளுக்குரிய நல் அமல்களைப்பூரிதற்கு வாழும் சூழல் தடையாய் அமையும்போது மனிதரிலிருந்து ஒதுங்கி வாழக்கூடிய சூழலைத் தேடிக்கொள்ளவும் இடமுண்டு. வாழும் சூழல் ஆபத்தான நிலையை அடைந்து விட்டதா? என்பதைத் தீர்மானித்தலில் மிகமிகக் கவனமாயிருத்தல் வேண்டும்.

3. வாழ்க்கையின் ஈமான்

மனிதன் தன் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்கிறான். உதாரணமாக, நெருப்புச் சடும் என்ற நம்பிக்கையுள்ளவன் அதை அணுகுவதில்லை. மின்சாரத்தைத் தொட்டால் அது ஆபத்து விளைவிக்கும் என்னும் நம்பிக்கையுள்ளவன் அதைத் தொட்டுப்பார்க்க விரும்புவதில்லை. சாப்பிட்டால் பசி தணியும் என்ற நம்பிக்கையுள்ளவன் பசியை அடக்க எதையேனும் உண்கின்றான். நன்றாகக் கற்று அறிவை விருத்தி செய்து உயர் பதவிகளை வகித்து நல்வாழ்வு வாழலாம் என்று நம்பும் மாணவன் கவனமாகப் படிக்கின்றான். நாமும் பயன்பெற்று நாளும் சுபீட்சமடைய நன்றாக உழைக்க வேண்டும் என்று நம்பும் மனிதன் பல்துறைகளிலும் உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். இவர்கள் தாம் எம்மைப் பெற்றவர்கள் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதனாலே நாம் நம் பெற்றோரை உம்மா என்றும் வாப்பா என்றும் அழைக்கின்றோம். இவருடைய கொள்கைதான் நல்லது என்ற நம்பிக்கையின் காரணமாகவே ஒரு சில தலைவர்களைப் பின்பற்றுகின்றோம். அவர்ளின் கொள்கைகளைப் பரப்ப முனைகின்றோம். இப்படியே கவனித்தக் கொண்டு போனால் மனிதனின் நம்பிக்கையே அவனை நல்வழியில் அல்லது தீயவழியில் நடக்க அடிப்படையாய் அமைந்துள்ளதை நாம் உணரலாம். இதிலிருந்து மனிதனின் நம்பிக்கை அவனுடைய வாழ்க்கையின் சகல துறைகளிலும் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணுகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.

மனிதன் இவ்வலகிலும் மறுமையிலும் நற்பேறு பெறத்தக்கவாறு வாழ்வதற்காக அல்லாஹு தஆலாவால் அருளப்பட்ட வாழ்க்கை முறையே இஸ்லாம். இஸ்லாமிய போதனைகளைப் பின்பற்றிப் வாழ்வோரே முஸ்லிம்கள். இஸ்லாமிய வாழ்க்கைக்கும் நம்பிக்கை உண்டு. அந்த நம்பிக்கையே ஈமான் எனப்படுவது; இதையே இஸ்லாமிய கோட்பாடு என்கின்றோம். மனிதனின் குறுகிய அறிவு சுயமாகவே கண்டுகொள்ள முடியாத பல அம்சங்களை, அவனைப் படைத்த வல்லோனாம் அல்லாஹு தஆலாவே தன் தூதரான றஸூல (ஸல்) அவர்கள் மூலம் அறிவித்துள்ளான் ஈமானின் ஆறு முக்கிய அம்சங்களையும் நாம் அறிவோம். அவ்வம்சங்களையும் பற்றி நம்பவேண்டிய விபரங்களைப் பின்னால் நாம் சுற்றுக் கொள்வோம். ஆயினும், வாழ்க்கையின் ஈமான் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களை இங்கு கவனிப்போம்.

அல்லாஹ் ஒருவன்; அவனே பிரபஞ்சங்களையெல்லாம் படைத்தவன்; அவனே அவற்றையெல்லாம் அழிக்கவல்லவன். அவனுடைய நியதிப்படியே எல்லாம் இயங்குகின்றன. சூரியன் சந்திரன் முதல் மிகவும் அற்பப் பொருட்கள் வரை எல்லாம் அவனுடைய பார்வையை விட்டும் அவனுடைய அறிவைவிட்டும் எப்பொழுதும் மறைந்து விட முடியாது. அவனுடைய நாட்டமின்றி எங்கும் எவருக்கும் எவ்வித நன்மையோ தீமையோ செய்யமுடியாது. அவன் மிக்க நேர்மையானவன். நீதிபதிகளுக்கெல்லாம் நீதிபதி. எவருக்கும் அநியாயம் செய்யமாட்டான். அவன் நாடியவருக்குக் கொடுக்கிறான்; நாடியவருக்குத் தடை செய்கிறான் என்றெல்லாம் உணர்ந்து நம்பியவர் மற்றைப் பொருள் எதற்கும் பயப்படமாட்டார். சர்வசக்தியும் உள்ளவனான அல்லாஹ் தஆலாவை இறைவன் என்று நம்புகின்றவர் மற்றெல்லாரையும் எப்பொருளையும் எந்தச் சக்தியையும் இறைவனாக ஏற்கமாட்டார். வேறு ஒருவருக்கு அல்லது பொருளுக்கு அல்லாஹ் தஆலாவின் தெய்வீகத் தன்மையில் எவ்வகையிலும் பங்குண்டு என்று ஒருபோதும் ஏற்கமாட்டார். வேறு ஒருவருக்கு அல்லது பொருளுக்கு அல்லாஹ் தஆலாவைத் தவிர வேறு எதையும் வணங்கமாட்டார். தனக்கு நன்மை செய்யவொ தீமை செய்யவோ அல்லாஹ் தஆலாவன்றி மற்றெவராலும் முடியாது என்று நம்புகின்ற படியால்தமது தேவைகளை நிறைவேற்றும் படியும் தமக்குத் தீமைகள் வராது காக்கும்படியும் அவனிடமே வேண்டுவார். தமக்குப் பொருட் செல்வமோ உடல்நலனோ அதிகார வளமோ வந்தால் அது அல்லாஹ் தஆலாவின் அருள் என்று உணர்ந்து அவற்றை அவனுடைய விருப்பத்துக்குரிய வழிகளிலே பயன்படுத்துவார். தமக்கேற்படும் சகல நன்மைகளுக்கும் மூலகர்த்தாவாகிய அவனுக்கு நன்றி யுடையவராயிருப்பர். அல்லாஹ் தஆலாவே ஏகவல்ல நாயன் என்று உணர்ந்து நம்பியவனுக்கு வேறெதையும் இணை வைக்கமாட்டார்கள். அவனை அநியாமல் எவரும் எதையும் செய்யமுடியாது என்ற நம்பிக்கை கொண்ட இவர்கள், அவன் விரும்பாதவற்றை மறைவான இடங்களிலும் செய்யமாட்டார்கள். எவரும் காணாத கட்டத்திலும் தவறானவற்றைச் செய்யமாட்டார்கள். பிறரின் பொருளையோ உரிமையை யோ பிழையான வழிகளிற் பெறத் துணிய மாட்டார்கள்.

மனிதகுலத்தின் அறிவின் பலவீனத்தை அறிந்த அல்லாஹ் தஆலா மனிதன் தானாக உணரமுடியாத உண்மைகளை அவனுக்கு உணர்த்துவதற்காக வேதங்களை இறக்கி உதவியுள்ளான் என்ற உண்மையை உணர்ந்து நம்பிய முஃமின்கள் வேதநூலான அல்குர்ஆன் அல்லாஹ் தஆலாவின் வாக்கு என்பதை

நம்புகின்றனர். எனவே அல்குர் ஆனின் தெளிவான போதனைகளை அப்படியே ஏற்கின்றனர். அதன்படியே தம் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்கின்றனர். அல்குர் ஆனின் கூற்றுக்கள் தம் சிற்றிவ்வுக்கு விளங்கவில்லை என்ற காரணத்துக்காக அவற்றைப் புறக்கணிக்க மாட்டார்கள். அவற்றை ஏற்று நடப்பதுடன் அவற்றை ஆராய்வார்கள்.

பெரும் அறிஞர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் தம் சுயமுயற்சியால் கூறிய வாக்குகளும் போதனைகளும் காலப் போக்குடன் பொருந்தாது போனமைக்குக் காரணம் மனிதனது அறிவின் சம்பூரணமற்ற தன்மையேயாகும். எதிர்காலத்தைப் பற்றிய தீர்க்கமான அறிவைத் தன்முயற்சியாற் பெறும் வல்லமை மனிதனுக்கில்லை. நிகழ்கால, சென்றகால அறிவையும் சம்பூரணமாய்ப் பெற்ற மனிதர் எவரும் இருந்ததில்லை. எனவே மனித இனத்துக்கு நிரந்தரமான பயன் தரத்தக்க எக்காலத்துக்கும் பொருந்தும் ஒரு வாழ்க்கை முறையை மனிதன் சுயமாக வகுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இக்குறையை நிவர்த்தி செய்யும் வகையிலேயே அல்லாஹு தஆலா சில நல்ல மனிதர்களைத் தன் தூதர்களாகத் தெரிவு செய்து அவர்கள் மூலம் நேரான வாழ்க்கை முறையை மனித குலத்துக்குப் போதித்தான். இவர்களுையே இஸ்லாம் “நபி” என்றும் “றஸூல்” என்றும் குறிப்பிடுகின்றது. இப்படி அனுப்பப் பட்டவர்களில் இறுதியானவரே முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள். இவர்கள் மிகத் தூய்மையானவர்கள். அல்லாஹு தஆலாவின் போதனையேயன்றித் தம் சுயநலம் கருதி எதையும் கூற மாட்டார்கள். அவனுடைய அருள்வாக்கான அல்குர் ஆனின் விளக்கமாக வாழ்ந்து காட்டினார்கள் என்றெல்லாம் நம்பியுள்ள மு. மின்சுள் றஸூல் மார்களின் வாழ்க்கையில் சந்தேகம் கொள்ளமாட்டார்கள். இறைதூதர் ஏவியதை ஏற்று நடக்கவும் விலக்கியதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவும் தயங்கமாட்டார்கள்.

மனிதன் இவ்வுலகில் செய்யும் கருமங்களுக்கு விசாரணையும் தக்க கூலியும் கொடுக்க ஒரு நாள் உண்டு. அங்கே மிக நேர்மையான விசாரணை நடைபெறும். அணுவளவு நன்மை செய்தோரும் அதைக் கண்டுகொள்வர். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் தன் நல்வினையின் மூலமே மனிதன் நற்பேறு பெறுவான். ஆகையால் இயன்றளவு நன்மை செய்து கொள்வதில் அவ்வாழ்வைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அல்லாஹு தஆலா (தன் அருள்மறை மூலம்) அவனுடைய தூதர் மூலம் தெளிவாய் அறிவித்துள்ளான்.

இவற்றை ஐயமற நம்பிய மு. மின்சுள் தங்கள் வாழ்க்கையை மேலும் செம்மைப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். அல்லாஹு தஆலாவின் போதனைகளை மீறி மனம்போன போக்கில் இவ்வுலக வாழ்க்கையை

நடத்தினால், அப்பால் அவனுடைய சந்நிதியில் விசாரணைககுட்பட்டு சீரழிந்து தீயநகரை அடைந்து நிலையான துன்பத்தைப் பெறவேண்டி வருமே என்ற அச்சம் அவர்களை நல்லவர்களாக வாழவைக்கிறது. உள்ளத்தாலும் பிழையைச் செய்யத் துணியமாட்டார்கள். இவ்வலகில் மனச்சாட்சியோடு நல்லவற்றைச் செய்து தூய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு அதன் பயனாய் மறுமையில் நிலையான இன்பம் பெறுவதையே விரும்புகின்றனர்.

இத்தகைய வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் போது இன்னல்கள் இடயே குறுக்கிடலாம். அப்போது அவற்றுக்காக மனக்கிலேசம் கொள்ளாமல் பொறுமையாயிருப்பார்கள். வாழ்க்கையில் இன்பதுன்பங்களைக் கொண்டு சோதனை செய்யப் படுவோம் என்பதை மு. மீன்கள் உணர்ந்திருக்கின்றனர். ஏனெனில் நன்மையும் தீமையும் அல்லாஹு தஆலாவின் நியதிப்படியே நிகழும் என்பது அவர்களின் நம்பிக்கை. இவ்வலகில் அல்லாஹு தஆலாவின் விருப்பத்துக்கு அடிபணிந்து வாழும் போது அனுபவிக்கநேரும் எத்தகைய துன்பத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வதிலும், பொறுமையோடு அவற்றை எதிர்கொள்வதிலும் மு. மீன்கள் களைத்து விடமாட்டார்கள்.

அல்லாஹு தஆலாவின் மகத்துவத்தையும் அவனுடைய ஒப்பற்ற நிலையையும் உணர்ந்து மு. மீன்கள் அவனுடைய அன்பைப் பெறுவதற்காக எந்த நிலையையும் ஏற்கத் துணிந்து விடுவார்கள் என்ற உண்மையை சஹபாக்களின் முன்மாதிரிகள் தெளிவு படுத்துகின்றன.

இஸ்லாமிய வாழ்க்கை முறையை ஏற்றதற்காக எத்தனையோ முஸ்லிம்கள் உயிரோடு தீயிலிடப்பட்டனர்; உச்சந்தலையிலிருந்து அரிவாளினால் அறுக்கப்பட்டு இரு கூறாக்கப்பட்டனர்; நெருப்பிற் பழுத்த இரும்பினால் பொசுக்கப்பட்டனர்; கொதிக்கும் எண்ணெய்யிற் போடப்பட்டனர்; ஓட்கங்களின் கால்களிற் கட்டப்பட்டு இழுக்கப்பட்டனர். கொதிக்கும் பாலைவன மணலில் படுக்க வைக்கப்பட்டுப் பாராங்கல் நெஞ்சில் ஏற்றப் பெற்றனர். சித்திரவதைகளால் அவர்களின் நம்பிக்கையைப் போக்கமுடியாது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டபோது, பெற்றார் உற்றார் உறவினர், சொத்து, சுதந்திரம், பெற்ற பொன்னாடு எல்லாவற்றையும் விட்டுப் பரதேசிகளாக ஓட்டப்பட்டனர். என்னதான் செய்யப்பட்ட போதும் ஈமான் கொண்டவர்கள் தங்கள் இஸ்லாமிய வாழ்க்கை முறையை விட்டுக் கொடுக்கவில்லை என்பதைச் சரிதிரத்திற் காண்கின்றோம். இதற்கெல்லாம் காரணம், இவர்களின் ஈமான் எனும் அசையாத இறை நம்பிக்கையாகும்.

அல்குப்ரர், அவ்ஷிர்க், அர்றித்தத் :

இஸ்லாமிய வாழ்க்கையைப் பின்பற்றுதற்கு அப்படியாக நம்பிக்கை அவசியமாகும். ஒரு முஸ்லிம் நாட்டிலே இஸ்லாமிய சூழலிலே இப்படியான நம்பிக்கையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுதல் இலகுவானதாகும். ஆயின், பல மதத்தோர் வாழும் நாட்டிலே பல இன மக்கள் மத்தியில் வாழும் போது நம்பிக்கையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளல் கடினமானதாகும். எனவே அப்படியான சூழலில் வாழ்வவர்கள் தம் நம்பிக்கைக்குப் பங்கம் ஏற்படாது காத்துக் கொள்ளல் மிக அவசியமாகும். இது தொடர்பாக அல்குர்ஆனிலும் அல்ஹதீஸிலும் இஸ்லாமிய நூல்களிலும் குப்ரர், ஷிர்க், நித்தத் என்னும் மூன்று சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

குப்ரர் என்னும் அறப்பதத்தின் பொருள் 'மறுத்தல்' என்பதாகும். உண்மையை மறுத்தலையும், உண்மையை ஏற்க மறுத்தலையும் இது காட்டுகிறது. இஸ்லாமிய போதனை அடிப்படை உண்மையை மறுத்தலை 'குப்ரர்' என்று அழைக்கிறது இஸ்லாம். எனவே, இஸ்லாத்தை ஏற்க மறுப்பவரையும் இஸ்லாத்துக்கு மாறான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வோரையும் "காபிர்" என்கின்றோம்.

ஷிர்க் என்னும் அரபுச் சொல்லுக்கு 'கூட்டுச் சேர்த்தல்' பங்கு கொடுத்தல் என்பது பொருள். அல்லாஹு தஆலாவின் தெய்வீகத் தன்மையில் எவருக்கேனும், எச்சக்திக்கேனும் பங்குண்டு என்று எண்ணுதல் அல்லது அத்தகைய எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் எச்செயலையேனும் செய்தல் ஷிர்க் எனப்படுகிறது. உதாரணமாக, பல தெய்வங்களை வணங்குதல், இதையே அல்லாஹு தஆலாவுக்கு இணை வைத்தல் என்கின்றோம். இந்தச் செயலை அல்லாஹு தஆலா மன்னிக்கவே மாட்டான் என்று எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டுள்ளது. இச்செயலைச் செய்வோரை "முஷ்ரித்" என்று அழைக்கின்றோம்.

நித்தத் என்னும் அறப்புப் பதத்தின் பொருள், 'திரும்பிவிடுதல்' பின்னோக்கிச் செல்லல், திரும்பிச் செல்லல் என்பனவாகும். ஒரு முஸ்லிம் இஸ்லாத்துக்கு மாறாக எண்ணுதல் அல்லது பேசுதல் அல்லது நடத்தல் நித்தத் எனப்படுகிறது. மேலே கூறப்பட்ட குப்ரை உண்டாக்கும் கருமங்களைச் செய்தலாலும் ஷிர்க் எனும் இணை வைத்தலாலும் நித்தத் ஏற்படும். இன்னும் ஒருவகையில் சொல்வதானால் ஒரு முஸ்லிமின் வாழ்வில் குப்ரர் அல்லது ஷிர்க்

நிகழ்வதையே நித்தத் எனலாம். இதை நாம் 'மதம் மாறுதல்' என்கிறோம். இதைச் செய்பவனை 'முர்த்தத்' என்று அழைக்கின்றோம்.

நித்தத்தை உண்டாக்கும் கரமங்களை (1) நம்பிக்கை சார்ந்தவை, (2) பேச்சுச் சார்ந்தவை, (3) செயல் சார்ந்தவை என மூவகையாய் வகுத்து நோக்குவோம்.

நம்பிக்கை சார்ந்த நித்தத்: இஸ்லாமிய வாழ்க்கைத் திட்டத்தின் நம்பிக்கை சம்பந்தமான விஷயங்களில் பிழையான நம்பிக்கை கொள்வதை இவ்வகையிற் சேர்க்கலாம். உதாரணமாக: -

1. படைத்தவன் ஒருவன் இல்லையென நம்புதல்.
2. மண், விண், நீர், அணு சிருஷ்டிப்பொருள் பூர்வீகமானது (ஆதிஅந்தமற்றது), படைக்கப்படாதது என நம்புதல்.
3. அல்லாஹு தஆலாவின் வாஜிபான பண்புகளில் ஒன்றை நம்பாதிருத்தல்.
4. அல்லாஹு தஆலாவின் முஸ்தஹிலான பண்பொன்று அவனுக்குண்டு என்று நம்புதல்.
5. ஈமானின் அம்சங்களில் எதையேனும் நம்பாதிருத்தல்.
6. யஹூதிகளும் நஸாறாக்களும் காபிர்கள் என்பதை நம்பாதிருத்தல்.
7. முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின், நபி வரலாம் என்று நம்புதல்.
8. ஒரு "வலியை" அல்லது "குத்தை" ஒரு நபியை விட மேலானவர் என்று நம்புதல்.
9. அல்குர்ஆனில் இல்லாத ஒன்றை அதில் உள்ளதாக நம்புதல்; அல்குர்ஆனில் உள்ளதை இல்லையென்று நம்புதல்.
10. குப்ரைத் திருப்திப்படல், உதாரணமாக இஸ்லாத்தை ஏற்கக் கலிமாவைச் சொல்லித் தருமாறு கேட்பவரை குப்ரிலேயே இருக்கத் தூண்டுதல், இஸ்லாத்தில் இருப்போமா காபிராய் விடுவோமா என்று இருமனங்கொள்ளல். ஏதாவது ஒரு கருமம் நிகழ்ந்ததும் காபிராவேன் என்று எண்ணிக் கொள்ளல்.
11. அல்லாஹு தஆலா அல்லாத ஒருவனை எண்ணி இவர்தான் என் தேவையை நிறைவேற்றித் தருகின்றவர்; பிணியைத் தீர்ப்பவர் என்று நம்புதல்.

மொழி சார்ந்த றித்தத்:

இது இஸ்லாமிய கொள்கைகளுக்கும் வாழ்க்கை முறைகளுக்கும் மாறாக ஒரு முஸ்லிமின் பேச்சில் ஏற்படுவதாகும். உதாரணமாக: -

1. அல்லாஹ்வை மறுத்துரைத்தல்.
2. அல்லாஹ்வின் வாஜிபான அல்லது முஸ்தஹிலான பண்புகளில் ஒன்றை மறுத்தல்
3. இஸ்லாத்தின் முக்கிய கடமைகளான தொழுகை, நோன்பு, ஸகாத், ஹஜ் போன்றவற்றை மறுத்துரைத்தல்.
4. விபசாரம், வட்டி, மதுவருந்தல், இலஞ்சம் போன்றவற்றை ஹலால் என்று கூறல்.
5. ஒரு நபியையோ, றஸூலையோ, மலக்கையோ ஏசுதல் அல்லது கேலி பண்ணல்.
6. சன்மார்க்க விதிவிலக்கொன்றும் எனக்கில்லையென்று கூறல்:
7. வெளிப்படையான தொழுகை, நோன்பு போன்ற கடமைகள் எனக்கில்லை. நான் எண்ணத்தால் செய்கிறேன் எனல்.
8. அல்லாஹ்வும் றஸூலும் சொன்னாலும் நான் செய்ய மாட்டேன் என்று கூறல்.
9. மார்க்க அறிவை அற்பமாய்ப் பேசல்.
10. தனக்குப் பிடிக்காத மார்க்க விஷயங்களைக் குறை கூறல்.

செயல் சார்ந்த றித்தத்:

இஸ்லாமிய வாழ்க்கை முறைகளுக்கும் கொள்கைக்கும் மாறாக ஒரு முஸ்லிம் நடத்தல் இவ்வகையைச் சாரும். உதாரணமாக: -

1. அல்லாஹ்வின் படைப்புகளுக்கு ஸுஜூது செய்தல் வணங்குதல்.
2. காபிர்களின் கோலம் பூண்டு அவர்களின் வணக்கத் தலங்களுக்குச் செல்லல்.
3. காபிர்களின் மார்க்கத்தை விரும்பி அவர்களைப் போல் நடத்தல்.
4. அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸ், மஸ்ஜித் போன்றவற்றில் நஜீஸைத் தோய்த்தல்.

5. ஆலீம்களை, மார்க்க போதகரை இழிவுபடுத்துவதற்காக அவர்களைப் போன்று வேஷம் போடுதல் அல்லது நடத்தல்.
6. வணக்கத்துக்காக உருவங்கள், உருவப்படங்கள் செய்தல்.

ஒரு முஸ்லிம் நித்தத்தைச் செய்வதன் மூலம் இஸ்லாமியக் கட்டுக்கோப்புக்குப் பாரதூரமான ஊறு விளைவிக்கின்றார். ஆகையால், குப்ரை விடவும் பாரதூரமான குற்றமாக நித்தக் கணிக்கப்படுகிறது. நித்தத்தைச் செய்யும் ஒரு முஸ்லிம் இஸ்லாமியச் சட்டப்படி உடனே மன்னிப்புக் கோரி கலிமா மொழிந்து திருந்தி விடுமாறு நீதிபதியால் எச்சரிக்கப்படுவார்.

ஒரு முர்த்தத் செய்யும் வணக்கங்கள் ஏற்கப்பட மாட்டா. முஸ்லிம் சமூகத்தோடு இவருக்குள்ள தொடர்புகள் அறுபட்டு விடும். இத்தகையோரைப் பின்பற்றித் தொழமுடியாது. இவர் அறுத்தவற்றை உண்ண முடியாது. இவருடைய முஸ்லிம்களான பெண்மக்களை விவாகம் செய்து கொடுக்க வலியென்னும் அதிகாரியாக இவர் இருக்க முடியாது. இவருடைய மனைவி தானாகவே தலாக் பெற்று விடுகிறாள். இவருடைய சொத்துக்களிலும் மக்களுக்கோ, மற்றவர்க்கோ உரிமையில்லை. இவருடைய சொத்துக்கள் யாவும் “பைத்துல்மால்” எனும் நிதியிற் சேர்க்கப்படும். இத்தகையவர் இப்படியே இறந்தால் முஸ்லிம் மையவாடியில் அடக்கம் செய்தல், இவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தல் என்பன தடை செய்யப்படும். பொதுவாக காபிரைப் போன்றும், வேறு சில விஷயங்களில் அதைவிடக் கடுமையாகவும் கணிக்கப்படுவார்.

ஈமான் - விளக்கம்

ஒருவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமாயின் அவர் முதலில் கலிமாச் சொல்ல வேண்டும். இவ்வாறு அவர் கூறும் போது அவருடைய உள்ளத்தில் ஏதோவொரு மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது. அவரது அந்த மாற்றத்தைத் தான் வேறு வகையில் ஈமான் என்று குறிப்பிடுகின்றோம். ஏனெனில் ஈமானின் முதலிரு அம்சங்களும் அங்கே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஈமானில்,

(1) ஐயமின்றி உள்ளத்தால் நிச்சயித்தல்,

(2) நாவினால் மொழிதல்,

(3) உடம்பினால் செயற்படுதல் ஆகிய மூன்றும் அடங்குகின்றன. இவற்றுள் முதலிரண்டிலும் மிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. அவற்றில் சிறு தவறு ஏற்படினும் ஈமானே பறிபோய் விடும். (நஹ்துபில்லாஹி மின்ஹா) எனவே, கலிமாச் சொல்லி ஈமான் கொண்ட முஸ்லிம் பாவங்களை விட்டும் நீங்கி, நற்செயல்களில் அதிகமாக ஈடுபட்டுத் தமது ஈமானைப் பலப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். குர்ஆன், ஹதீஸ்கள் பற்றிய அறிவை விருத்தி செய்வதும், இஸ்லாமியப் பழக்கவழக்கங்களை அதிகப்படுத்துவதும், அல்லாஹு தஆலாவின் ஆற்றல்களையும் செயல்களையும் பிரபஞ்ச இயக்கத்தின் மூலம் உணர்ந்து உறுதி பெறுவதும், ஈமான் வலுவள்ள மக்களோடு நட்புக் கொள்வதும் இதற்கு வேறு சில வழிகளாகும். இஸ்லாமிய அறிவும் தெளிவும் உணர்வும் வளர்ந்து விடுமாயின், ஈமான் உறுதியடையும். எவராலும் அதனை அசைக்க முடியாத சக்தி அதற்கு ஏற்பட்டு விடும்.

ஈமான் முஹ்மல், ஈமான் முபஸ்ஸல்

ஈமானை ஈமான் முஹ்மல், ஈமான் முபஸ்ஸல் என இரண்டாக வகுப்பார். ஈமான் முஹ்மல் என்பது சுருக்கமான ஈமான் எனப்படும். ஈமான் கொள்ளும் மனிதன் முதலில் கொள்ளக் கூடிய ஈமானை ஈமான் முஹ்மல் எனலாம். அதாவது, அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்துக்குரியவன் வேறு யாருமில்லை; முஸ்லிம்த் (ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்த அத்தனையும் உண்மையானவை. சரியானவை என அப்படியே ஒப்புக் கொள்வது ஈமான் முஹ்மல் எனப்படுகின்றது.

ஈமான் முபஸ்ஸல் என்பது விரிவான ஈமான் என்று பொருள்படும். முஹ்மலில் சுருக்கமாக ஏற்றுக் கொண்ட விடயங்களை முபஸ்ஸலில் விரிவாக அறிகிறோம்; ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதாவது, அல்லாஹ் தஆலா, அவனது மலக்குகள், அவனது வேதங்கள், அவனது றஸூலிமார்கள், யல்முல் கியாமா, கத்ர் ஆகிய ஆறையும் மார்க்கத்தில் பகிரங்கமாக அறியப்பட்ட விடயங்களையும் ஈமான் கொள்வது ஈமான் முபஸ்ஸல் எனப்படுகின்றது.

இவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாகக் காண்போம்

அல்லாஹு தஆலா ஏகன்

அல்லாஹு தஆலாவுக்கு விட்டுப்பிரியாத பண்புகள் இருப்பதையும் இருக்கமுடியாத பண்புகள் இருப்பதையும் அடுத்த பாடத்தில் அறிவோம். மேலும் சில விளக்கங்களை இங்கே காண்போம்.

அல்லாஹு ஒருவன்; தனித்தவன். அவனே படைத்தவன்.; பரிபாலிப்பவன்; அழிப்பவன்; மீட்பவன். அளவற்ற அருளாளனான அவன் சுடுமையான வேதனை செய்பவனும் கூட, நேர்வழி காட்டும் அவன், தான் விரும்பியவரை வழிகெடவும் செய்பவன். இணை துணையற்ற அவன் பிரரிடத்தில் தேவையற்றவன்; நிகரற்றவன். ஆரம்பமும் முடிவும் இல்லாதவன். என்றும் நிலைத்திருப்பவன். படைத்தவனான அவனைத் தவிர்த்து ஏனைய அனைத்தும் படைப்புக்களும் அழியக் கூடியன. அவன் வெளிப்படையானவை, அந்தரங்கமானவை யாவற்றையும் நன்கு அறிவான்.

அவன் சடப்பொருளோ, ஆவிப்பொருளோ அல்லன்; அதே நேரத்தில் ஒரு பண்பும் அல்ல, எனவே, அவன் எந்தச் சட்டத்துக்கோ, ஆவிக்கோ, பண்புக்கோ ஒப்பாகாதவன். எந்தப் பொருளுக்கும் அவன் ஒப்பாக இல்லை. அவனுக்கோ திசையோ, கோணமோ, இடமோ ஒன்றுமில்லை. வானத்திலோ, பூமியிலோ, பிரபஞ்சத்தில் வேறெங்கிலுமோ, அர்ஷிலோ, குர்ஸியிலோ ஒரு இடமில்லை. இடம், காலம் அனைத்திலிருந்தும் அவன் தூய்மையானவன். மேலே குறிப்பிட்ட படைப்புக்கள் படைக்கப்படுமுன் அவன் எவ்வாறு இருந்தானோ, அவ்வாறே எப்போதும் இருக்கிறான். அர்ஷைச் சுமக்கும் மலக்குகள், ஏழு வானங்கள், மேலுள்ள மலக்குகள், பூமியிலுள்ள மனிதன், ஏனைய படைப்புக்கள் முதலான அனைத்தும் அவனுக்குத் தூர - வித்தியாசமின்றியே இருக்கின்றன. அவன் எமக்கு மிக அண்மித்தவன். அவனது சமீபமும் காலத்தாலோ இடத்தாலோ தொடர்புறாதது. அவன் எங்கு இருக்கிறான்

என்றோ அல்லது ஒரு திசையில் இருக்கிறான் என்றோ கூறுவது ஈமானுக்கு முரணானதாகும். இடம் மாறுதல், நிலை மாறுதல், ஏறுதல், இறங்குதல் முதலியன அவனுக்கு அறவே இல்லை. அவனைப் புத்தியின் மூலம் அறிய முடியுமே தவிர பார்த்தோ, கேட்டோ தொட்டோ அறிய முடியாது. இறுதிநாளில் அவனை முடிமின்கள் காண்பர்.

ஜீவன் - சக்தி

அல்லாஹு தஆலா, ஜீவனும் சக்தியுமுடையவன். அடக்கியாள்பவன். இயலாமை என்பது அவனுக்கு அறவே இல்லை. எதையும் செய்ய ஆற்றலுள்பவன். தூக்கமோ, அயர்ச்சியோ அவனுக்கில்லை. அழிவோ, மரணமோ அவனைத் தொடராது. பூவுலக, வானுலக ஆட்சி முழுவதும் அவனுக்கே சொந்தமானது. வானங்கள், பூமி அனைத்தும் அவனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்தான் உண்டு. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய அனைத்தும் அவனது ஏக உரிமையாகும். அவனே படைப்புக்களையும், அவற்றின் செயல்களையும் படைப்பவன். அவை முயற்சியை மாத்திரம் செய்கின்றன. படைப்புக்களின் உணவு, வணதள், ஏனைய வரையறைகள் ஆகிய அனைத்தும் அவனாலேயே ஏற்படுத்தப் படுகின்றன; அவனே வரையறுப்பவன். எந்தச் செயலும் அவனது சக்திக்கு அப்பாற்பட முடியாது. அவனது இயல்புக்கு அளவே இல்லை.

அறிவு

அவன் யாவற்றையும் நன்கறிவான். பிரபஞ்சம் முதலான அனைத்திலும் உள்ளவை, நிகழ்பவை அனைத்தையும் நன்கு அறிந்தவன். பூமியிலோ, வானத்திலோ, அர்ஷ், சூர்ஸி, சுவர்க்கம், நரகம் ஆகிய அனைத்திலுமே நிகழ்வன அவனது அறிவுக்கு அணுவளவேனும் மறைவதில்லை. காமிருளில் கருங்கல்லூரும் கருப்பெறும்பின் அசைவையும் அவன் அறிவான். மன ஊசலாட்டங்கள், எண்ண அசைவுகள், உள்ளத்தில் மறைந்திருப்பவை, நினைவுகள் நம்பிக்கைகள், கருத்துகள் அனைத்தையும் அவன் அறிவான். இவை அனைத்தையும் ஆதியந்தமற்ற அறிவின் மூலம் அவன் அறிகிறான். அவனின் அறிவு புதிதாக உண்டானதோ, வளர்வதோ அன்று. அது ஆரம்பமும் முடிவற்றது.

நாட்டம்

அவன் அனைத்தையும் திட்டமிட்டு நாடிச் செய்து முடிப்பவன். மண்ணுலகம், விண்ணுலகம் எதிலாயினும் அற்பமோ - அதிகமோ

சிறியதோ - பெரியதோ, நன்மையோ, - தீமையோ, துன்பமோ - இன்பமோ, ஈமானோ - குப்பரோ, அறிவோ - அறியாமையோ, நயமோ-நட்டமோ, பாவமோ - புண்ணியமோ எதுவாயினும் அவனது நாட்டமும், கற்பனையும் முன்னளப்புமின்றி நடைபெறா. அவன் நாடியது நடக்கும். நாடாதது நடைபெறாது. அவனது நாட்டமின்றி மன எண்ணமோ, கடைக்கண் பார்வையோ நிகழ முடியாது. அவனே நாடியதைச் செய்யவன். அவன் செய்யும் கருமத்தை எவராலும் தட்டி விட முடியாது. எந்த அடியானும் அவனது நாட்டமின்றி ஒரு நன்மையும் செய்ய முடியாது. பாவத்தை விட்டுவிடக் கூட அவனது அருளும் உதவியும் தேவை. மனிதர்களில் உலமாக்கள், ஸாலிஹீன்கள், ஸித்தீகீன்கள், அவ்லியாக்கள் போன்ற உயர்ந்தவர்களோ, மலக்குகளோ, ஜீன்களோ அல்லது உயிர்ப்பிராணிகளோ தனித்தனியாகவோ, கூட்டாகவோ அவனது நாட்டமின்றி ஓர் அணுவைக் கூட அசைக்க முடியாது. இயங்கவோ, நிறுத்தவோ இயலாது. ஆரம்பமோ, முடிவோ அற்ற அவனது நாட்டத்தின்படி அனைத்தும் குறித்த நேரத்தில், குறித்த இடத்தில் முந்தாமலும் பிந்தாமலும் அப்படியப்படியே நடந்தே தீரும்.

பார்வை கேள்வி

அல்லாஹு தஆலாவின் பார்வையும் கேள்வியும் மிக நுட்பமானவை. அவை நிகழ்வதற்குக் கண்களோ, காதுகளோ தேவையில்லை. தூரமோ, இருளோ, மறைவோ, திரையோ அவனது படைப்புக்கள் எவற்றுக்கும் ஒப்பாகாமல் இருப்பது போலவே, அவனது பண்புகளும் பார்வை - கேள்விகளும் எவருக்கும் எதற்கும் ஒப்பாக முடியாதவை.

பேச்சு

அல்லாஹு தஆலா பேசுபவன்; ஆணையிடுபவன், வாக்களிப்பவன், எச்சரிக்கை செய்யவன். அவனது பேச்சு ஆதி அந்தமற்றது. படைப்புக்களின் பேச்சுக்கு ஒப்பாகாது. எனவே, அது ஒலியுமன்று. எழுத்தும்ன்று. எழுத்தும் சொல்லும் இணைந்ததுமன்று. அது வெளியாவதற்கு வாயோ நாவோ அவசியமில்லை. தெளறாத, ஸபூர், இன்ஜில், புர்கான் ஆகிய நான்கு வேதங்களும் அவனது தூயமையான பேச்சாகும். அவற்றை விளக்கிச் செயற்படுத்திவதற்காக அந்தந்த றஸூல்களின் மொழியிலேயே அருளிணான். அல்குர்ஆன் நாவினால் ஓதப்படுகின்றது. உள்ளத்தினால் மனனமிடப்படுகின்றது. இது அல்லாஹு தஆலாவின் பேச்சு. மனிதனிடத்தில் செயல்படும் முறைக்கு ஓர் உதாரணமாகும். நபி மூஸா (அலை) அவர்களும்

அவனது பேச்சை. ஒலி, எழுத்து, முன், பின் ஒன்றுமின்றிக் கேட்டுள்ளார்கள். சுவனபதியிலும் முன்மின்கள் அவ்வாறே அவனது பேச்சைக் கேட்பர்.

செயல்கள்

எல்லாப் பொருட்களும் அல்லாஹு தஆலாவின் படைப்புக்கள். அவன் அனைத்தையும் மிக முழுமையான முறையில் அமைத்துள்ளான். அவனது செயற்பாட்டில் படைப்புக்களுக்குப் பயன் கிடைக்கும்; ஆனால் அவற்றில் அவனுக்கு எந்தவொரு தேவையோ நன்மையோ கிடையா. அவனது தீர்ப்புக்கள் அனைத்திலும் அவன் நிறைவான நீதியுடையவன். அவனிலிருந்து அநீதி உருவாக முடியாது.

அவனைத் தவிரவுள்ள மனிதன், மலக்கு, ஜீன், வெய்த்தான், வானம், பூமி, உயிர்ப்பிராணிகள், தாவரங்கள், பௌதிகப் பொருட்கள், சடப்பொருட்கள், ஆவிப்பொருட்கள், ஐம்புலனுக்கு உட்பட்டவை, அப்பாற்பட்டவை, மண், நீர், காற்று, நெருப்பு, அணுக்கள் யாவும் புதியவை. இவை போன்ற அனைத்துப் பொருட்களையும் அவன் தனது சக்தியைக் கொண்டு படைத்தான். இல்லாமையிலிருந்து உண்டாக்கினான். ஆதியில் அவன் மாத்திரமே இருந்தான். வேறொன்றும் அவனுடனிருக்கவில்லை. பின்னர் அவனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்த முன்னர் நாடியிருந்ததை நிறைவேற்ற படைப்புக்களை உண்டாக்கினான். அவனுக்கு அவ்வாறு செய்ய எந்தவொரு தேவையுமில்லை.

மனிதனின் தோற்றம் ஆதம் (அலை) அவர்களிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. அல்லாஹு தஆலா ஆதம் (அலை) அவர்களை மண்ணாற் படைத்தான். அவரது மனைவியை அன்னாரின் விலா எலும்பொன்றிலிருந்து படைத்தான். முதலில் இருவரையும் சுவனபதியில் குடியிருத்திப் பின்னர் பூமிக்கனுப்பிக் குடும்பமாக வாழச் செய்தான். மனித இனத்தை இத்தம்பதிகளிலிருந்து உற்பத்தியாக்கிப் பரவச் செய்தான்.

இவ்வாறு படைத்ததன் மூலமும், ஏவல் விலக்கல்களையும் நன்மை தீமைகளையும் காட்டிக் கொடுத்ததன் மூலமும் பேரருள் புரிந்தான். இவை அவனது கடமைகளல்ல. இவற்றைச் செய்யாமல் பலதரப்பட்ட கொடிய வேதனைகளை அளித்திருக்க முடியும். அவ்வாறு செய்வது அநீதியுமல்ல. ஏனெனில், அவன் எசுமான்; படைப்புக்கள் அவனது

அடிமைகள். எசுமான் விரும்பியவாறு அடிமைகளை நடத்த உரிமையுடையவன். இருந்தும் இவற்றைக் காட்டித் தந்து பின்னர் செயற்படுத்தியதற்காக நற்கூலியும் வழங்குகிறான். பாவிகளுக்கும் காபிர்களுக்கும் தனது நீதியைக் கொண்டு வேதனை செய்கிறான். இது நீதி: அது அருட்கொடை, எதுவாயினும், அவனுக்கு அது கட்டாயமாக இல்லை. அவனது தூதர்கள் மூலம் அவனை வழிபட்டு நடக்குமாறும், அவனின் ஏவல் - விலக்கல்களை அநுசரித்து நடக்குமாறும் படைப்புக்கள் மீது அவனே கட்டாயப்படுத்தினான். எமது புத்தியினால் மாத்திரம் கடமை என்று கூற முடியாது; றஸூல்மார்களை அனுப்பி மு.ஜிஸாத்துகளின் மூலம் அவர்களை உண்மைப்படுத்தினான். அவர்கள் அவனின் ஏவல் விலக்கல், வாக்குறுதி, எச்சரிக்கை, அறிவிப்புக்கள் அனைத்தையும் ஒளிவு மறைவின்றித் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, அவர்கள் கொணர்ந்த அத்தனையையும் உண்மைப்படுத்துவது படைப்புக்கள் மீது கடமையாகும். மேலே கூறியது அல்லாஹு தஆலா பற்றிய நம்பிக்கையின் விபரமாகும்.

அஸ்ஸம்இய்யாத்

அல்லாஹு தஆலா நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களைத் தனது தூதுத்துவத்தைக் கொடுத்து அறியார், அல்லாதவர், மனிதர், ஜீன்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் றஸூலாக அனுப்பினான். அன்னாரின் வேதத்தைக் கொண்டு முன்னைய வேதங்கள் அனைத்தையும் மாற்றி விட்டான். மனித இனத்தில் சிறந்தவர்களான ஏனைய றஸூல்மார்கள், நபிமார்கள் ஆகியோரையும் மலக்குகளையும் விட, அவர்களை மேன்மைப்படுத்தி வைத்தான். அத்தகு றஸூலை இறுதித் தூதாக ஏற்காத ஒருவர் அல்லாஹு தஆலாவை ஏற்றுக் கொண்டாலும் கூட மு.மினாக மாட்டார். உலகத்தோடு தொடர்புடைய அல்லது மறுமையுடன் தொடர்புடைய எதுவாக இருந்தாலும் அவர்கள் கொண்டு வந்த ஒவ்வொன்றையும் நம்பும்படியும் அல்லாஹு தஆலா எம்மைக் கட்டாயப்படுத்தியுள்ளான். மு.மின் அவற்றை நம்பாமல் இருக்க முடியாது.

அவர்கள் நம்பிக்கை கொள்ளுமாறு கூறிய மலக்குகள், அல்லாஹு தஆலா அருளிய வேதங்கள், ஸுஹுபுகள், நபிமார்கள், றஹூல்மார்கள், இறுதிநாள், கத்ர், என்பனவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

மொளத்துக்குப் பின்னர் நடைபெறுகின்ற விஷயங்களைப் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிவித்த அனைத்தையும் ஏற்று, நம்பிக்கை

கொள்ளாத வரை, எவருடைய ஈமானையும் அல்லாஹு தஆலா அங்கீகரிக்க மாட்டான். அவற்றுள் ஒன்று முன்கர், நகீர் (அலை) ஆகியவர்களின் விசாரணையாகும். அவர்கள் இருவரும் பார்க்கப் பயங்கரமானவர்கள். அடக்கம் செய்யப்பட்டவர், உயிர் கொடுக்கப்பட்டு உட்கார வைக்கப்பட்டு, சில கேள்விகள் கேட்கப்படுவர். உண்மையான முஃமின்கள் சரியான பதிலைக் கூறுவார்கள். ஏனையோர் தடுமாறுவார்கள். இது மௌத்தின்பின் நிகழும் முதலாவது சோதனையாகும்.

கப்றில் உண்மை முஸ்லிம்களுக்கு இன்பசுகமும், பாவிகளுக்கும் காபிர்களுக்கும் துன்ப வேதனையும் உண்டு என்பதனை நாம் ஈமான் கொள்ள வேண்டும். இந்த இன்பமும் துன்பமும் உயிர், உடல் ஆகிய இரண்டிற்கும் நேருகின்றன. இப்படிச் செய்வது அல்லாஹு தஆலாவுக்கு முடியாத காரியம் அல்ல.

கியாமத்துநாள் நெருங்கியதும் அழிப்பதற்கு ஒரு முறையும் பின்னர் உயிர்த்தெழுதற்கு ஒரு முறையுமாக இரண்டு முறை ஸலிர் ஊதப்படுமீ. உயிரினங்கள் அனைத்தும் எழுப்பப்படும். நன்மை தீமைகள் பற்றி விசாரிக்கப்பட்டு, விசாரணை முடிவில் மனு, ஜீன், மலக்குகள் தவிர ஏனைய உயிரினங்கள் யாவும் அழிக்கப்படும். விசாரணை முடிவில் மனு, ஜீன் இனத்தவர்கள் சுவர்க்கத்துக்கும் நரகத்துக்கும் அனுப்பப்படுவர். சில சத்தியசீலர்கள் விசாரணையின்றியே சுவனபதி புகுவர். நபிமார்கள் வஹியை ஏத்தி வைத்தது பற்றியும் காபிர்கள் அவற்றை நிராகரித்தது பற்றியும் முஃமின்கள் அங்கீகரித்து ஆற்றிய செயல்கள் பற்றியும் விசாரணை நடைபெறும். அல்லாஹு தஆலா தனது நெறிதவறா நீதியை வெளிப்படுத்துவதற்காக நகீப், அதீத் ஆகிய மலக்குகள், காலம், இடங்கள், உறுப்புகள் ஆகியவற்றைச் சான்றாக வைத்து அடியார்கள் செய்த தீமைகளை நிரூபித்த பின்பே வேதனை வழங்குவான். தனது நீதியை உறுதிப்படுத்துவதற்காக ஒவ்வொருவரின் நன்மை தீமைகளையும் தராசில் நிறுத்துக் காட்டப்படும். நரகத்தின் மீது இடப்பட்டுள்ள ஸிறாத் பாலத்தைக் கடந்தே சுவர்க்கத்துக்குப்போக வேண்டும். காபிரகளும், முஃமினான பாவிகளும் அதில் நடக்க முடியாத நிலையில் நரகில் விழுவர். நபிமார்களும் பூரணமான முஃமின்களும் இதை இலகுவில் கடந்து விடுவர்.

நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்குரிய ஹவ்முல் கவ்ஸர் என்ற தடாகத்தில் முஃமின்கள் சுவனபதி நுழையுமுன் நீர் அருந்துவர். நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஷபாஅத்துல் குப்றா உண்டு.

இந்த ஷபா அத்தின் பின்பே விசாரணை நடைபெறும். முஃமின்கள் ஏதும் பாவகாரியங்கள் புரிந்திருந்தால் ஈமானோடு மரணித்தார்களாயின் செய்த பாவத்திற்காக நரகத்தில் வேதனை செய்யப்படுவர். பின்னர் நிபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுடையவும், ஏனைய நிபிமார்களுடையவும், ஷாஹதாக்கள் உலமாக்கள் ஏனைய முஃமின்களுடையவும் ஷபா அத்தினால் நரகிலுள்ள முஃமின்கள் வெளியேற்றப்படுவர். காபிர்களும், முஷ்ரிக்குகளும் காபிராக இறந்திருந்தால் நிரந்தரமாக நரகில் வேதனை அனுபவிப்பர். இவை அனைத்தும் உண்மையென ஏற்றுக் கொள்வதும் நம்புவதும் கடமையாகும்.

மேலும் ஸஹாபாக்களின் புனிதத்தன்மையும், பின்னர் தோன்றிய எல்லா மக்களையும் விட அவர்கள் மேலாவனவர்கள் என்பதையும் ஈமான் கொள்ள வேண்டும். அவர்களை அல்லாஹு தஆலாவும் அவனது தூதர் (ஸல்) அவர்களும் போற்றியது போன்றுநாம் போற்றுவதும் நற்கருத்துக் கொள்வதும் எமது கடமையாகும். நிபிமார்களுக்குப் பின்னர் அபூபக்ர் (றழி), அடுத்து உமர் (றழி), அடுத்து உஸ்மான் (றழி), பின்னர் அலி (றழி) என்ற ஒழுங்கில் சிறந்தவர்கள் என்று நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு அல்குர்ஆனில் தரிபாடாயுள்ள அனைத்தையும் ஈமான் கொள்வதும் கடமையாகும்.

இப்பாடத்தில் கூறப்பட்ட அனைத்தையும் நாம் ஈமான் கொண்டு அசைக்க முடியாத நிலையிலிருந்தால் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்த அஹ்லுஸ் ஸுன்னத் வல் ஜமாஅத் வகுப்பில் சேர்வதோடு அஹ்லுஸ் பித்அத் என்ற கூட்டத்திலிருந்து விலகியவர்களுமாவோம்.

5. அல்லாஹு தஆலா

நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே மனிதன் தன் வாழ்வினை அமைத்துக் கொள்கின்றான். நம்பிக்கையின்றேல் உலகில் வாழ முடியாத நிலை ஏற்படும் என்ற உண்மையை முந்திய பாடத்தில் படித்தோம்.

ஒவ்வொரு பொருளும் அவற்றை உண்டாக்கியவன் இருக்கின்றான் என்பதை உணர்த்துகின்றது. இவ்வாறே இவ்வுலகையும் உலகிலுள்ள அனைத்தையும், சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் அண்டசராசரங்கள் ஆகிய யாவற்றையும் படைத்த ஒருவன் இருக்கவேண்டும் என்று உறுதி ஏற்படுகின்றது. அல்லாஹு தஆலாவின் மீது நம்பிக்கை கொண்ட மனிதன் அவனது மலக்குகளையும் இறுதி நாளையும், நன்மை தீமைகள் அல்லாஹ்வின் நியதிப்படி என்றும் நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டும். முதலில் அல்லாஹு தஆலாவின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டிய விதத்தைப் பார்ப்போம்.

அண்டசராசரங்களையும் அல்லாஹு தஆலா தன், தனி இறைமையின் மீது நிறவினான். படைப்பினங்களின் பகுத்தறிவிற்கும் கற்பனைக்கும் அப்பாற்பட்ட அந்தரங்கங்களைக் கொண்ட அவனது ஆட்சியில், அவனன்றி வேறெவருக்கும் பாத்தியதை இல்லை. அவன் நாடியே இவ்வுலகையும் படைத்து அவன் ஏனைய உலகங்கள் யாவற்றையும் படைத்தான். மனிதனைப் படைத்து மனிதனுக்குத் தேவையான சகலவற்றையும் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்துகிறான். சகல சமுதாயங்களுக்கும் தூதர்களை அனுப்பி நேர் வழியை விளக்கினான். மக்களுக்குத் தேவையான வாழ்க்கை நான்கு வேதங்களும் நூற்றப்பத்து சுஹூபுகளும் அவனால் அருளப்பட்டவைகளே.

முதலில் அருளிய மூன்ற வேதங்களின் வாயிலாக நான்காவது வேதமாக அல்குர் ஆனை அறிமுகப்படுத்தி அதனையே உலகப்பொது வேதமாகவும் மனிதனின் சீரான வாழ்க்கையை விபரிக்கும் திட்டங்கள் பொதிந்ததாகவும் அருளி. அதன் மூலம் தனது இறைமையை உறுதிப்படுத்தினான். சகலதையும் இரட்டையாவே படைத்த அல்லாஹு தஆலா ஏகனாவான்.

ஸிபாதுல்லாஹ்

அல்லாஹு தஆலாவின் பண்புகள் மூன்ற பிரிவுகள் அடங்குவன. ஒன்ற, வாஜிப் - விட்டுப் பிரியாதவை. இரண்டு, முஸ்தஹீல் இருக்க முடியாதவை. மூன்ற, ஜாஇஸ் - இருக்கவும் இல்லாதிருக்கவும் முடியுமானவை.

அல்லாஹு தஆலாவை விட்டுப் பிரியாத பண்புகள் 20
- வாஜிபான ஸிபத்துகள்

1. உள்ளமை
2. ஆரம்பமில்லாதிருத்தல்
3. முடிவில்லாதிருத்தல்
4. படைப்புகளுக்கு
ஒப்பில்லாதிருத்தல்
5. தன்னைக் கொண்டே
நிலைநின்றல்
(தேவையற்றவனாயிருத்தல்)
6. ஒருவனாயிருத்தல்
7. சீவன்
8. அறிவு
9. நாட்டம்
10. சக்தி

وَجُودٌ
قَدِيمٌ
بِقَاءٌ
مُخَالَفَةٌ لِلْحَوَادِثِ
قِيَامُهُ بِنَفْسِهِ
وَحَدَايَةٌ
حَيَاةٌ
عِلْمٌ
إِرَادَةٌ
قُدْرَةٌ

11. கேள்வி
12. பார்வை
13. பேச்சு
14. சீவனுள்ளவன்
15. யாவும் அறிந்தவன்
16. நாட்ட முடையவன்
17. சக்தியுடையவன்
18. கேட்பவன்
19. பார்ப்பவன்
20. பேசுபவன்

سَمِيعٌ
 بَصِيرٌ
 كَلِمٌ
 حَيٌّ
 عَالِمٌ
 مُرِيدٌ
 قَادِرٌ
 سَمِيعٌ
 بَصِيرٌ
 مُتَكَلِّمٌ

இவை ஒவ்வொன்றும் அவனுக்கு இன்றியமையாத பண்பாகும். ஒன்றாவது இல்லாதிருக்க முடியாது என நம்புகின்றோம்.

அல்லாஹு தஆலாவுக்கு இருக்கமுடியாத பண்புகள் இருபது
முஸ்தஹீலான ஸிபத்துகள்

1. இல்லாமை عَدَمٌ
2. புதிதாய் உண்டாதல் حُدُوثٌ
3. அழிவு فَنَاءٌ
4. சிருஷ்டிகளுக்கு ஒப்பாகுதல் مُمَاتِلَةٌ لِلْخَوَاقِثِ
5. பிற வஸ்துவால் நிலைபெறல் قِيَامُهُ بِغَيْرِهِ
6. பலராயிருத்தல் تَعَدُّدٌ
7. மரணம் مَوْتٌ
8. அறியாமை جَهْلٌ
9. நாடாதிருத்தல்
நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவனாயிருத்தல் كِرَاهِيَةٌ
10. இயலாமை عَجْزٌ

11. செவிடு

كَمْرٌ

12. குருடு

كَمْرٌ

13. ஊமை

كَمْرٌ

14. மரணித்தவனாயிருத்தல்

مَيِّتٌ

15. நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவனாயிருத்தல்

مَكْرُورٌ

16. அறியாதவன்

جَاهِلٌ

17. எதுவும் செய்யமுடியாதவன்

عَاجِزٌ

18. செவிடன்

كَمْرٌ

19. குருடன்

كَمْرٌ

20. ஊமையன்

كَمْرٌ

இவை ஒன்றேனும் அல்லாஹு தஆலாவுக்கு இருக்கமுடியாது என்பது எமது திடமான நம்பிக்கை.

அல்லாஹ்வுக்கு ஆகுமான குணம் ஒன்று ஜாஇஸான ஸிபத்து

செய்ய இடமுள்ளவற்றைச் செய்தல் அல்லது செய்யாது விடல் என்பது அல்லாஹு தஆலாவுக்கு ஆகுமான ஸிபத்தாகும். அல்லாஹு

தஆலா அனைத்தையும் படைத்தான். ஒளி, காற்ற, நீர், நெருப்பு, பூமி
 இவற்றுடன் தொடர்புள்ள யாவற்றையும் படைத்தான்.
 அண்டசராசரங்களையும் படைத்தான். எம்மையும் படைத்தான்.
 படைப்புகளுக்கு உணவு, உடை வசதிகள் யாவற்றையும்
 அளிக்கின்றான். இவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்பது அவனுக்குக்
 கட்டாயமில்லை. செய்ய முடியாமலும் இல்லை. இச்செயல்கள்
 அவனுக்க முடியுமானவையே. இப்பண்பையே “ஜஇஸான ஸிபத்து”
 என்று கூறுகின்றோம். தான் நாடியதை நாடிய விதம் செய்வதும்
 செய்யாமல் விடுவதும் அல்லாஹு தஆலாவுக்கு முடியும் என்பதே
 அவனுக்குரிய ஜாஇஸான ஸிபத்தாகும்.

6. மலாஇகதில்லாஹ்

ஈமானின் இரண்டாவது அம்சம் அல்லாஹு தஆலாவின் மலக்குகள்மீது நம்பிக்கை கொள்வதாகும். மலக்குகள் அல்லாஹு தஆலாவின் படைப்பினங்களில் ஒரு சிறந்த சாராராவார். மனிதனை மண்ணினாலும் ஜின்களை நெருப்பினாலும் மலக்குகளை ஒளியினாலும் அல்லாஹு தஆலா படைத்தான். அவனது இறைமையில் அவர்களுக்கு எவ்வித பங்கமில்லை. அவர்களின் சிலரிடம் அல்லாஹு தஆலா சில பணிகளை ஒப்படைத்துள்ளான். அவர்களின் கய அதிகாரத்தைக்கொண்டு எதையும் செய்ய முடியாது. அல்லாஹு தஆலாவின் சந்நிதியில் ஏதேனும் ஆலோசனைகள் சமர்ப்பிக்கவும் சக்தியற்றவர்கள். அவனின் உத்தரவின்றியாருக்காவது பரிந்து பேசவும் அவர்களால் முடியாது.

மலக்குகள் அல்லாஹு தஆலாவின் உயர்ந்த படைப்புகள். பாபங்களிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டவர்கள். முதல் மனிதனாகிய ஆதம் (அலை) அவர்களுக்கு கல்வி ஞானத்தை அளித்து, தமது பிரதிநிதியாக அவர்களைப் பிரகடனப்படுத்தி அவர்களுக்குப் பணியுமாறு மலக்குகளை அல்லாஹு தஆலா ஏவினான். அவனது ஏவலை ஏற்று மலக்குகள் ஆதம் (அலை) அவர்களுக்குப் பணிந்தார்கள்.

மலக்குகளை அல்லாஹு தஆலாவின் துணைவர்கள் என்றோ அவர்களின்றி அல்லாஹு தஆலாவினால் எக்காரியத்தையுஞ் செய்ய முடியாது என்றோ எண்ணுவது ஏகத்துவக் கொள்கையையே பாதித்துவிடும்; குப்ரை உண்டாக்கும். அல்லாஹு தஆலாவின் அடியார்களான மலக்குகள் எப்போதும் அல்லாஹு தஆலாவை வணங்கிக் கொண்டே இருப்பர். அவர்களுள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரான ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் மூலமே வஹி அருளப்பட்டது.

மனிதர்களின் செயல்களைக் கவனிக்கச் சிலர் நியமிக் கப்பட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு மனிதனுடையவம் செயற் குறிப்புகளடங்கிய பட்டியல் ஒன்று அவர்களிடமுண்டு மனிதன் மரணமடைந்து அல்லாஹு தஆலாவின் சமூகத்தில் எழுப்பப் படும்போது அப்பட்டியல் மனிதர்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும். இவர்களுக்கே றகீப், அதீத் என்று கூறப்படும். மலக்குகளைப்பற்றிய முழு இயல்பும் அறிவிக்கப்படவில்லை. அவர்களின் குணாதிசயங்களிற் சில அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களின் உள்ளமையை உறுதியாக நம்ப வேண்டும். அவர்களை நிராகரிப்பதோ இறைத்துவத்தில் அவர்களுக்கும் பங்குண்டு

என்பதோ இறை நிராகரிப்புக்கும் இணை வைத்தலுக்கம் சமனாகும். அல்குர் ஆனிலும் ஹதீஸ்களிலும் மலக்குகளைப் பற்றி அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றையேதாம் நம்புகிறோம்.

அவர்களது எண்ணிக்கையை எம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியாது. மனிதர்களைவிட அவர்கள் மாறுபட்டவர்கள். ஆண், பெண் வேறுபாடோ பசி, தாகம், நித்திரை, விருப்பு, வெறுப்பு என்ற உணர்வுகளோ, தாய், தந்தை, உற்றார், உறவினர் என்ற பந்தத்துவமோ அவர்களிடமில்லை. இப்பண்புகளுள்ள மனிதன் மாறு செய்வது போன்ற, அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவுக்குமாறு செய்வதுமில்லை. அவர்களுள் அனைவரையும் அறிய முடியாவிடினும் பிரதான மலக்குகளிற் பதின்மரையும் அவர்களது பணிகளையும் ஒரு சில குழுக்களையும் அறிந்து கொள்வோம்.

1. ஜீப்ரீல் (அலை) : அல்லாஹு தஆலாவின் தூதை நஸூல் மார்களிடம் கொண்டு வருவது இவரது பணி. இந்தத் தூதுக்கு “வஹி” என்று கூறப்படும்.

الْمُؤَسَّسُ الْعَظِيمُ، الْمَوْسَى الْكَبِيرُ

என்பன இவர்களது சிறப்புப் பெயர்களாகும். இவர்களைப் பற்றி அல்குர் ஆன் பல இடங்களில் சிலாகித்துக் கூறுகிறது.

2. மீகாஈல் (அலை) : இவர்களிடம் மழை பொழியச் செய்வ தற்கான பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறுகடல், நீர்நிலைகள், உணவு என்பவற்றைக் கவனிப்பார்.
3. இஸ்ராபீல் (அலை) : உலக முடிவின்போது ஸூர் என்னும் குழலை ஊதுவார்கள். இக்குழல் ஊதப்பட்டதும் உலகம் அழிந்து விடும். மீண்டும் “ஸூர்” ஊதப்படும்போது மரித்த உயிரினம் அனைவரும் உயிர் பெற்றெழுவர்.
4. இஸ்ராஈல் (அலை) : உயிரினங்களின் உயிரைக் கைப்

பற்று வது இவர்களின் வேலை **مَلِكُ الْمَوْتِ** மலகூல் மெளத் என்றும் அழைக்கப்படுவர்.

- 5,6. நகீப் (அலை), அதீத் (அலை): இவர்களிருவரும் மனிதர்களின் வலது இடது புறங்களிலிருந்து கொண்டு அவர்களது நன்மை தீமைகளைப் பதிவு செய்வர். மனிதர்கள் செய்வது முழுவதையும் அவர்கள் அறிந்து கொள்வர். கிராமுன் காதிபூன் “ சங்கையான எழுத்தாளர்கள்” என்ற சிறப்புப் பெயரும் இவர்களுக்குண்டு.
- 7,8. முன்கர் (அலை) , நகீர் (அலை) : மனிதன் மரணித்து கப்ரில் அடக்கப்பட்டதும் அவனைப் பரீட்சிக்க இவ்விருவரும் வருவர். ஈமானைப்பற்றிச் சில கேள்விகளைக் கேட்பர்.
9. ரிழ்வான் (அலை): சவர்க்கத்தின் நிருவாகப் பொறுப்பு இவர்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.
10. மாலிக் (அலை): நரகின் நிருவாகம் இவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

இனி மலக்குகளில் சில குழுவினரையும் நாம் அறிந்திருத்தல் அவசியம்:

1. பாதுகாவலர்கள்: ஒவ்வொரு மனிதரையும் ஆபத்துகள் நேராமல் பாதுகாக்க இவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இரவில் பாதுகாத்தவர்கள் ஸுப்ஹ் தொழும்போதும், பகலில் பாதுகாத்தவர்கள் அன்று நேரம் முடியும் போதும் போய் விடுவார்கள். இவர்கள்வேறு; கிராமுன் காதிபூன்கள் வேறு.

2. அர்ஷைச் சுமந்தவர்கள்: இறுதி நாள் வரை இப்போது இவர்கள் நாலுபேர் அர்ஷைச் சுமந்து கொண்டிருக்கின்றனர். கியாமத்து நாள் ஆனதும் மேலும் நாலுபேர் சேர்ந்து எட்டுப்பேர் அதைச் சுமந்து கொண்டிருப்பர். இவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவைத் துதி செய்து கொண்டும், முஃமீன்களக்காக மன்னிப்புத் தேடிக்கொண்டும் இருக்கின்றனர்.

3. ஸபாணியா: எண்ணிலடங்காத மலக்குகளை நரகத்தில் அல்லாஹு தஆலா வைத்துள்ளான், நரகவாதிகளை வேதனை செய்வதே இவர்களின் வேலை. இவர்களுக்கு இரக்கம் கிடையாது. அல்லாஹு தஆலாவுக்கு அணுவும் மாறு செய்யாமல் அவனின் ஏவல்களைச் செய்து முடிப்பார்கள். தலைவர்களாகப் பத்தொன்பது பேர் உண்டு. எல்லோர்க்கும் தலைவராக மாலிக் (அலை) அவர்கள் இருப்பார்.

7. குதுபுல்லாஹ் - 1

அல்குர் ஆன்

அல்குர் ஆன் உலக மக்கள் அனைவர்க்கும் போது வேத நூலாகம். இந்தப் பெயரை அல்லாஹு தஆலாவே சூட்டியுள்ளான். ஓதப்படும் வேதம், திரட்டு என்பன போன்ற கருத்துக்களையுடைய இந்நூலுக்கு வேறு பல பெயர்களும் உள்ளன. இது அல்லாஹு தஆலாவினால் ஜிபரீல் (அலை) மூலமாக இறுதி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு 'வஹி' மூலம் அருளப்பட்டதாகும்.

நோக்கம்: அல்குர்ஆனைப் பற்றி அறிவதற்கு முன்னால், அது அருளப்பட்டதன் நோக்கத்தை விளங்கிக்கொள்வது பயனுடையதாகும். அல்லாஹு தஆலா மனிதனை அவனுடைய பிரதிநிதியாகப் படைத்தான். அத்தோடு, அவனுக்குச் சிந்தனாசக்தியைக் கொடுத்து அவன் தான் விரும்பியவாறு வாழக்கூடிய சயாதிகாரத்தையும், உயர்வான வாழ்க்கை முறையொன்றையும் கற்றக்கொடுத்தான். அதன்படி வாழவேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பித்தான். அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதியான மனிதன், தனது எசமானின் கட்டளைகளையறிந்து, அவற்றைச் செயற்படுத்தி, பின்னர் அவனுடைய சந்நிதியில் தனது விவகாரங்களுக்கு விடையளிக்க வேண்டிய பொறுப்புடையவனாகவும் உள்ளான் என்ற கருத்து நஸூல்மார்கள், நபிமார்கள் மூலமாக அறிவித்துக்கொடுக்கப்பட்டது. ஆதிமனிதன் ஆதம் (அலை) அவர்கள் இப்பணியில் முதலாவதாக ஈடுபட்டு அல்லாஹு தஆலாவின் கட்டளையை நிறைவேற்றினார்கள். காலஞ் செல்லச் செல்ல அவர்களது போதனைகளை மக்கள் புறக்கணித்தனர். எனவே மீண்டும் நினைவுபடுத்துமுகமாக மற்றொரு தூதரை அனுப்பினான். இவ்வாறு ஓரிலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட நபிமார்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவின் தூதை மக்கள் முன் சமர்ப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வாறு அல்லாஹு தஆலாவுக்கு வழிபட்டு வாழ வேண்டும் என்ற இலட்சிய சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பணியில் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்த இறைதூதர்களில் இறுதியானவராக முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அவர்களின் இப்பணி ஆரம்பமானது. இப்பணிக்கு வழிகாட்டும் பேரொளியாகக் குர்ஆன் அருளப்பட்டது.

எனவே, அல்லாஹு தஆலா எசமான்; மனிதன் அவனது அடிமை; அவனது கட்டளைப்படியே வாழ வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவது அல்குர்ஆனின் ஒரு நோக்கமாக உள்ளது. அவனது கட்டளைப்படி வாழ்வது தான் நேர்வழி; ஏனைய அனைத்தும் வழிகேடு. அவன் கட்டளைப்படி வாழ்வதன்மூலமே வெற்றி கிடைக்கும்; இன்றேல் தோல்வி தான் வந்தடையும் என்ற கருத்துக்களை அது வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இதே நேரத்தில் அவனது விருப்பப் படி வாழ்வதற்கு இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்றும் அது கட்டாயப்படுத்துகின்றது.

மேலும், மனிதன் சுயமாகச் சிந்தித்து எதையும் செய்து விட முடியாது. ஏனெனில் மனிதன் சுயநலவாதியாயிருக்கின்றான். ஆகையால் அவன் மனம் திருப்திப்படக் கூடிய எதையும் செய்ய முற்படுவான். அச்செயல்கள் அனைத்தும் புத்திசாலித்தனமான வையாகவோ நல்லனவையாகவோ இருக்க முடியா. எனவே, இந்த நிலை ஏற்படாதவாறு மனிதனைக் காத்து, படைத்த அல்லாஹு தஆலா அவனை வழிதவறாது சிறந்து வாழ்வதற்குரிய வாழ்க்கை முறையை வழங்கினான். இது குரஆனினதும், இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களினதும் வருகையின் மற்றுமொரு நோக்கமாகும். அதாவது மனிதனுக்குரிய வாழ்க்கை முறையைக் காண்பித்துக் கொடுப்பதாகும்.

அடுத்து, அல்லாஹு தஆலா மனிதனை வீணாகப் படைக்கவில்லை. மறுமைக்கான விளைநிலமான இம்மையில் அவன் பயிரிட வேண்டியிருக்கிறான். வினையின் பயனை அனுபவிக்கப் போகிறான். அப்படியான ஒருவனுக்குத் தன்னைத் தயார்ப் படுத்திக் 'கொள்ளுமாறு' கூறுவதும், வாளாவிருப்பவனுக்குத் தண்டனை கிடைக்குமென்று எச்சரிக்கை செய்வதும் அவசியமாகும். இன்றேல் மறுமையில் தண்டிப்பதும், பரிசளிப்பதும் முன்னறிவித்தல் இல்லாத செயலாக அமைந்துவிடும். இவ்வாறு அமையாமல் தடுப்பதும் குர்ஆனின் ஒரு நோக்கமாக இருக்கும்.

எனவேதான், நிச்சயமாக இந்த அல்குர்ஆன் அல்லாஹ்வின் உறுதிமிக்க கயிறு; வழிகாட்டும் பேரொளி; பயன்மிகு சஞ்சீவி; தன்னைப் பற்றிப் பிடிப்போனுக்குப் பாதுகாவலன்; பின்தொடருவனுக்கு வெற்றி; கோணலை அது சீராக்கும்; தவறுகளை அது சரிப்படுத்தும். அதன் அற்புதங்களுக்கு அளவில்லை. திரும்பத் திரும்ப ஓதுவதால் அது பழமையடைவதில்லை என இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சென்றுள்ளார்கள்.

அருளப்படல்: இவை போன்ற மேலும் பல நோக்கங்களுக்காக அல்குரஆன் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அவர்களின் நாற்பதாவது வயதில் நமழான் மாதத்தில் லைலதூல் கதர் எனப்படும் இரவில் ஹிராக்குகையில் வைத்து முதன்முதலாக அருளப்பட்டது. முதலாவதாக அல்குரஆனின் 96 ஆவது ஸூறத்தான ஸூறத்துல் அலக்கின் முதல் 5 வசனங்களும் அருளப்பட்டன. அவ்வாறு அருளப்படும் போது இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவற்றை மனனம் செய்து கொள்வார்கள். பின்னர் பக்கத்திலிருக்கும் ஸஹாபாக்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். அவர்களும் அவற்றை மனப்பாடம் செய்து கொள்வார்கள். அதே நேரத்தில் 'குத்தாப் - அல் - வஹி' (வஹியை எழுதுபவர்கள்) என்பவர்களுக்கு அவற்றை எழுதுமாறு கட்டளையிடுவார்கள். அவ்வேளை அருளப்படும் வசனம் அல்லது அத்தியாயம் எதற்குப்பின் அல்லது முன் அல்லது இடையில் எழுதப்பட வேண்டும் என்ற குறிப்பையும் கொடுத்து விடுவார்கள். பின்னர் நூலுருவில் தொகுப்பதற்கு இது இலகுவாக அமைந்தது. இவ்வாறு ஏறத்தாழ 23 வருட காலமாக அல்குரஆன் அருளப்பட்டது.

தொகுப்பு: இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் அல்குர்ஆன் அருளப்பட்ட போது அது முழுமையான நூலுருவில் அமையவில்லை. எனினும் பல ஸஹாபாக்கள் முழுவதையும் ஒழுங்காக மனனஞ் செய்து வைத்திருந்தனர். இவர்களில் விசேடமான ஒருவராக இளம் வயதுள்ள ஸெய்திப்பனு தாபித் என்ற ஸஹாபி விளங்கினார்கள். கடைசி முறையாக, அல்குர்ஆன் முழுவதையும் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களுக்கு ஒதிக் காட்டும் போது, அவர்களும் கூடவே இருந்தார்கள். அதனால் தனது மனனத்தை ஒத்துப்பார்த்துக் கொள்ளக் கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. முதல் கலீபாவான அபூபக்ர் (றழி) அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பொய் நபிமார்கள் தோன்றிக் கிளர்ச்சி செய்தனர். அவர்களை அடக்குவதற்காகச் சென்ற படையில் அல்குர்ஆனை மனனமிட்டிருந்த ஸஹாபாக்கள் சேர்ந்திருந்தனர். குறிப்பாக முஸைமாவுடனான யமாமாப் போரில் அவர்களிற் பலர் சஹீதானார்கள். இதனால் அல்குர்ஆன் மறைந்து போய் விடுமோ என அஞ்சய உமர் (றழி) அவர்கள், கலீபாவிடம் முறையிட்டார்கள். இதன் காரணமாக கலீபா, ஸைத் இப்பனு தாபிக் (றழி) அவர்களின் தலைமையில் ஒரு குழுவிடம் குர்ஆனை நூலுருவில் அமைக்கும் பணியை ஒப்படைத்தார்கள். அவர்கள் இருக்கிற ஏடுகளையும் வாழுகின்ற ஹாபிழிகளையும் ஒன்று கூட்டி மிகக் கவனமாக ஆதாரபூர்வமான ஒரு பிரதியைத் தயாரித்து முடித்தார்கள்.

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் மறைந்து சிலமாத காலத்தில் அவர்களுடன் ஒன்றாக வாழ்ந்த ஸஹாபாக்களின் முன்னிலையிலேயே இது நிகழ்ந்ததால் தவறுகள் நேருவதற்கு இடமேற்படவில்லை. இவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட பிரதி முறையே அபூபக்ர் (றழி), அன்னை ஹப்ஸா (றழி) ஆகியோரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது.

உஸ்மான் (றழி) அவர்களின் காலத்தில் இஸ்லாம் அறபு மொழி பேசாத நாடுகளிலும் பரவியது. இதனால் அந்த நாடுகளில் வாழ்ந்தவர்கள் குர்ஆனைத் தவறாக ஓத முற்பட்டனர். இதனைக் கண்ட ஹுதைபா (றழி) அவர்கள், அப்போது கலீபாவாக இருந்த உஸ்மான் (றழி) அவர்களிடம் முறையிட்டார்கள். உடனே கலீபா, முன்னர் குர்ஆனை நூலுருவில் எழுதிய சைத் இப்னு தாபிக் (றழி) அவர்களை அழைத்து அன்னை ஹப்ஸா (றழி) அவர்களிடமிருந்த பிரதியைப் பார்த்து பிரதி பண்ணுமாறு ஒரு குழுவினருடன் அமர்த்தினார்கள். அவர்கள் பல பிரதிகளை எழுதினர். அவை முஸ்லிம் உலகின் பல பாகங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. ஏனைய பிரதிகளை எரித்து விடுமாறும் கலீபா கட்டளையிட்டார். மேலும் அல்குர்ஆனை ஓதிக் காண்பிப்பதற்காக அந்தந்தப் பகுதிகளுக்குச் சிறந்த காரிகளையும் அனுப்பி வைத்தார்கள். இவர்களது காலப் பிரதிகளில் இரண்டு தற்போதும் இஸ்தான்புலிலும் தாஷ்கண்டிலும் உள்ளன.

அமைப்பு: கலீபா அபூபக்ர் (றழி), கலீபா உஸ்மான் (றழி) ஆகியோர்களின் காலத்தில் அல்குர்ஆன் நூலுருவாக்கப்பட்ட போது அது அருளப்பட்ட வரிசையில் (தர்தீப் - நுஸூல்) எழுதப்படவில்லை. முன்னர் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் காண்பித்த வழியில் ஓதுவதற்குரிய வரிசையில் (தர்தீப் அத்திலாவத்) எழுதப்பட்டது. இதன் காரணமாகவே முதலில் அருளப்பட்ட ஸுறதுல் அலக் முதலில் எழுதப்படாமல் ஸுறதுல் பாத்திஹா முதல் அத்தியாயமாகவும், ஸுறத்துன்னாஸ் இறுதி அத்தியாயமாகவும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அல்குர்ஆனில் சிறியதும், பெரியதுமாக 114 ஸுறத்துக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் 286 வசனங்களைக் கொண்ட ஸுறத்துல்பகரா மிகப்பெரிய அத்தியாயமாகும். 3 வசனங்களைக் கொண்ட ஸுறத்துல் கௌசர் மிகச் சிறிய அத்தியாயமாகும். ஒவ்வொரு ஸுறத்துக்கும் வெவ்வேறு பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளன. அல்குர்ஆனில் ஒருகணிப்பின்படி 6,666 வசனங்கள் உள்ளன. இது தவிர பிற காலத்தில், அதாவது உமையாக்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அல்குர்ஆன் 7 மன்ஸில்களாகவும் 30 ஜூஸ் உகளாகவும் வகுக்கப்பட்டது.

அல்குர்ஆனின் ஸூறத்துக்களை மக்கிய்யா, மதனிய்யா என்று வகைப்படுத்துவதுண்டு. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் மதீனா ஹிஜ்ரத்துக்கு முன்பு அருளப்பட்டவை மக்கிய்யா எனவும் ஹிஜ்ரத்துக்குப் பின்னர் மதனிய்யா எனவும் வழங்கப்படுகின்றன. இவ்விரண்டிற்கு மிடையில் நடையில் சிறிது வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. ஓசை நயமுடைய சிறிய வசனங்கள் காணப்படு ஸூறத்துகள் பெரும்பாலும் சிறியவை. அவை ஏகத்துவம், நபித்துவம், மரணத்துக்குப் பின்புள்ளவாழ்க்கை நற்பண்புகள் பற்றியே அதிகமாகக் கூறுகின்றன. ஆனால் மதனிய்யா வசனங்களில் ஓசைநயம் குறைவு; வசனங்களும் சிறிது நீண்டவை; கருத்துக்களும் சமூக அரசியல் பொருளாதார சட்ட சம்பந்தமானவைகளையே அதிகமாக உள்ளடக்கியுள்ளன. இருந்தாலும் அல்குர்ஆன் அருளப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த ஹாஜிலிய்யா மக்கள் அறபு மொழியில் மிகச் சிறந்த புலமை பெற்றிருந்தமையால் அவர்களுக்குச் சவாலாகவே குர்ஆனின் மொழி நடை அக்காலப் பகுதியிலும் இருந்து வந்திருக்கிறது. குர்ஆன் அது போன்ற தொன்றை, பத்துஸூறத்துக்களை அல்லது ஒரு ஸூறத்தையேனும் கொண்டு வருமாறு அன்று முதல் இன்று வரை சவால் விட்டுக் கொண்டிருப்பினும் அது வெற்றி கொள்ளப்படாமலிருப்பது அதற்குரிய தனிச்சிறப்பாகும்.

8. குதுபுல்லாஹ் - II

ஏனைய வேதங்கள்

பொதுவாக உலகில் வழங்கும் வேதங்களை அருளப்பட்ட வேதங்கள், அருளப்படாத வேதங்கள் என இரண்டாக வகுக்கலாம். முஸ்லிம்கள் அருளப்பட்ட வேதங்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்திருப்பது அவசியமாகும். அருளப்பட்ட வேதங்கள் தெளறாத, ஸபூர், இன்ஜில், புர்கான் (அல்குர் ஆன்) என்பதாகும்.

இவ்வேதங்கள் அருளப்பட முன்னால் ஆதம் (அலை) அவர்களுக்குப் பத்து ஸுஹுபுகளும் ஷீது (அலை) அவர்களுக்கு 50 ஸுஹுபுகளும் இத்ரீஸ் (அலை) அவர்களுக்கு முப்பதும், இப்றாஹிம் (அலை), மூஸா (அலை) ஆகிய இருவருக்கும் பத்துப் பத்து ஸுஹுபுகளும் அருளப்பட்டன.

இந்த ஸுஹுபுகளின் அறிவுரைகள் யாவற்றையும் சுருக்கி எடுத்து வேறுபல சட்டதிட்டங்களையும் திரட்டி மூஸா (அலை) அவர்களுக்குத் தெளறாத வேதம் அருளப்பட்டது. ஸபூர் வேதத்தில் சட்டதிட்டங்கள் இருக்கவில்லை. இன்ஜீல் வேதத்தில் முந்திய அனைத்தின் சுருக்கத்துடன் வேறு புதுச் சட்டங்களும் அருளப்பட்டன. புர்கான் வேதம் வந்தவுடன் முந்திய எல்லா வேதங்களும் மாற்றப்பட்டுச் செல்லாமலாகி விட்டன. ஏனெனில், இதில் எக்காலத்துக்கும் எல்லா மக்களும் எல்லா நாடுகளும் இலகுவில் பின்பற்றக் கூடிய சட்டதிட்டங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவே இறுதி வேதமுமாகும். வேறு வேதம் இறுதி நாள் வரை இறக்கப்படுவதில்லை.

புர்கான் வேதத்துக்கு முன்புள்ள வேதங்களை நம்ப வேண்டுமே தவிர அவற்றைப் பின்பற்றக் கூடாது. ஏனெனில் புர்கானுக்கு முன்புள்ள வேதங்கள் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு அல்லது பிரதேசத்துக்கு அல்லது இனத்தவர்களுக்கு மாத்திரம் உரியனவாகும். எக்காலத்துக்கும் உரியதல்லாதனவாகவும் இருந்தன வாதலால், அக்காலத்தில் வாழ்ந்த அப்பிரதேசத்தவருக்கு அல்லது இனத்தவருக்கு மாத்திரமே பின்பற்றக் கூடியவனவாகவிருந்தன. ஆனால் புர்கான் வேதம் அவ்வாறான குறுகிய வட்டத்துக்குள் அமையாமல், றைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலம் முதல் எக்காலத்துக்கும், எல்லா இனத்துக்கும் பொருத்தமான முறையில் அருளப்பட்டது.

தௌறாத்: முன்னர் குறிப்பிட்டது போல ஆதம் (அலை) அவர்கள் முதல் பல நபிமார்களை அனுப்பிய அல்லாஹு தஆலா தனது இறைதுவத்தைச் சொல்லிக்காடவும் நேர்வழியைக் காண்பிக்கவும் நன்மை தீமைகளைப் பிரித்து அறிவிக்கவும் மூஸா (அலை) அவர்களை இஸ்ரவேலர்களுக்கு நபியாக அனுப்பி வைத்தான். அந்த மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் அறிவு ரீதியாகவும் அற்புத வழியாகவும் அவர்கள் தனது ரிஸாலத்தை (தூதுத்துவம்) நிறைவு படுத்தினார்கள். ஆனால் அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் காலப்போக்கில் அந்த வேதம் அதன் யதார்த்தவுருவிலிருந்து வேறுபட்டது. அதன் கருத்துக்கள் மாற்றப்பட்டன. புதிய வடிவில் எழுதப்பட்டன. அல்லாஹு தஆலாவினதும் மக்களதும் சொற்கள் கலக்கப்பட்டு இனங்காண முடியாதவாறு சிதைக்கப்பட்டன.

கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டில் பைத்துல் முகத்தஸ் சேதப்படுத்தப்பட்ட போது அசல் தௌறாத் அழிக்கப்பட்டது. கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் இஸ்ரவேலர் பபிலோனியாவிலிருந்து விடுதலை பெற்றுச் சென்ற போது மூசா (அலை) அவர்களின் வரலாறும் இஸ்ரவேலர்கள் வரலாறும் தொகுக்கப்பட்டன. அப்போது 1 தௌராத்தின் வசனங்கள் என்னும் பெயரில் கிடைத்தவற்றைச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 2ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆகமங்கள் என்னும் பெயரில் சிலவற்றைத் தொகுத்தார்கள். கி. பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில் மீதியிருந்த கைப்பிரதிகளின் துணையுடன் ஹீப்ரூ மொழியில் அது எழுதப்பட்டது. எனினும் அது மூஸா (அலை) போதித்த தௌறாத்தாக இருக்கவில்லை.

ஸபூர்: ஸபூர் வேதத்தின் நிலையும் இவ்வாறாகவே அமைந்து விட்டது. அதில் தாவூத் (அலை) அவர்களின் போதனைகள் காணப்படவில்லை. அவர்கள் மறைந்து 500 ஆண்டுகளின் பின்பே ஸபூர் என்ற பெயரில் நூலொன்று தொகுக்கப்பட்டது. அதில் தாவூத் (அலை) அவர்களுடைய போதனைகளுடன் 100 கவிஞர்களின் கவிதைகளும் இணைக்கப்பட்டன. ஆனால் தொகுப்பாசிரியர்கள் தமது தொகுப்புக்குச் ஸபூர் எனக் குறிப்பிட்டமைக்கு எந்த ஆதாரத்தையும் காட்டவில்லை. தாவூத் (அலை) அவர்கள் இறந்த சுமார் 7 நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்புதான் அவர்களின் நீதிமொழிகள் தொகுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு அல்லாஹு தஆலாவின வெளிப்பாடு மக்களால் மாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது இன்ஜீல் வேதத்துடன் ஈஸா (அலை) அவர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள்.

இன்ஜீல்: ஈஸா (அலை) அவர்கள் தனது வேதவாக்கியங்களை வாய்மொழி மூலம் சீடர்களுக்குப் போதனை செய்தார்கள். சீடர்களும் வாய்மொழியாகவே பிறக்குப் போதித்து வந்தனர். ஆனால் காலப்போக்கில் அல்லாஹு தஆலாவின் வாக்கியங்களோடு ஈஸா (அலை) அவர்களின் போதனைகளையும் மக்கள் இணைத்து விட்டார்கள். வாய்மொழியாக வழங்கிய போதனைகளை எழுத்து வடிவில் மிகவும் பிற்பட்ட காலத்திலேயே பதியத் தொடங்கினர். கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட பிரதிகள் இன்று காணப்படவில்லை என்பது, அது அசல் உருவிலிருந்து மாறி விட்டது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மேலும், 70இற்கு மேற்பட்ட கவிசேஷங்கள் எழுதப்பட்டுங்கூட நான்கை மாத்திரமே கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் அவற்றிலும் முரண்பட்ட கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே இன்ஜீலும் காலப்போக்கில் மாற்றப்பட்டு விட்டது என்பதை இவ்வாதாரங்கள் நிரூபிக்கின்றன.

அஹ்லுல் கிதாப்: அல்குரஆன் அருளப்பட்ட பின்னால் தெளறாத் இன்ஜீல் ஆகிய வேதங்களைப் பின்பற்றி நடப்பவர்களே அஹ்லுல் கிதாப் (வேதத்தையுடையவர்கள்) என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். தெளறாத்தைப் பின்பற்றுவோர் யஸூதி (யூதர்) களெனவும் இன்ஜீலைப் பின்பற்றுவோர் நஸாறாக் (கிறிஸ்தவர்) கள் எனவும் வழங்கப்படுகின்றனர். இவர்களால் அறுக்கப்பட்ட பிராணிகளை உண்பதும் அவர்களின் பெண்களை மணப்பதும் அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆனால் சில நிபந்தனைகள் இஸலாத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிபந்தனையுள்ளவர்கள் இப்போது அரிதிலும் அரிதாகும்.

அஹ்லுல் பத்றத் : ஒரு றஸூல் மறைந்து மற்றொரு றஸூல் தோன்றும் வரையிலான காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களையே இச்சொல் குறிக்கிறது. ஒரு பகுதிக்கென ஒரு நபி அனுப்பப்பட்டிருந்தால் மறுபகுதி மக்களுக்கு அந்நபியின் போதனை கிடைக்கப்பெறாததால், இப்பகுதி மக்களும் பத்றதுடையவர்கள் என்றே கணிக்கப்படுவர். இறைதூதர்கள் தோன்றாத காலங்களில் வஹி வராமல் சோர்ந்திருந்தால் - சோர்ந்திருத்தல் என்ற கருத்தில் இச்சொல் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது என்பர். நன்மை தீமைகளை விளக்கிச் சொல்வதற்கு இக்காலத்தவர்களிடம் எந்த ஒரு றஸூலும் வராததால் இவர்கள் மறுமை நாளில் தண்டிக்கப்பட மாட்டார்கள்.

9. றுஸூலுல்லாஹ் - I

முன்னைய நபிமார்கள் .

அல்லாஹு தஆலா சில நல்லடியார்களை, தனது செய்திகளை அறியத் தருவதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டான். அவர்கள் அக்கால மக்களிடையே மதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தினரிடமிருந்தே தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அவர்களைச் சிறுவயது முதலாக எத்தகைய தீமைகளிலும் ஈடுபடவிடாமல் அல்லாஹு தலா பாதுகாத்து வந்தான். உண்மை கூறல், நம்பிக்கையாய் நடத்தல், விவேகம், நேர்மை, பணிவு முதலான நற்குணங்கள் அவர்களில் இழையோடி இருந்தன. பிறந்தது முதல் எந்த ஒரு சிலைக்கும் அவர்களில் எவரும் தலை சாய்க்கவில்லை. இவ்வாறு அவர்களை அல்லாஹு தஆலா தேர்ந்தெடுத்து தனது 'வஹி' என்ற செய்திகளை அவர்களுக்கு அறிவித்தான். இவ்வாறு அல்லாஹு தஆலாவின் அறிவிப்பு என்ற வஹியைப் பெற்றவர் நபிமார்களாவர். மேலும் அதை மக்களுக்குப் போதிக்கும்படி கட்டளை இடப்பட்டால் 'றஸூல்' என்று கூறப்படுவர். அவர்களின் தொகையைச் சரியாகக் கூறிவிடமுடியாது. எனினும், நபிமார்கள் 1,24,000 என்றும் அவர்களிலே றஸூல்மார்கள் 313 என்றும் ஒரு சில ஹதீஸ்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. அல்குர்ஆனில் இவர்களிலே 25 பேருடைய சரித்திரக்குறிப்புகளே வந்துள்ளன. இந்த 25 பேரின் பெயர்களை 7 ஆம் ஆண்டில் அறிந்திருக்கின்றோம்.

றஸூல்மார்களுக்கு வாஜிபான - விட்டுப்பிரியாத பண்புகள் நான்குண்டு. அவைகளாவன:

உண்மை பேசுதல் : உயிர் போனாலும் அவர்கள் பொய் பேசமாட்டார்கள்.

நம்பிக்கையாயிருத்தல்: எல்லாவகையான பாவங்களை விட்டும் பாதுகாக்கப் பட்டிருத்தல். ஆகவே, தமது இரட்சகனுக்கு நம்பிக்கையாக இருந்து, அவனுக்கு மாறு செய்யாமல் நல்ல கருமங்களிலேயே ஈடுபட்டிருப்பார்கள்.

إِلَّهِدِي

مَنَاسِكِي

புத்திக் கூர்மை: எதிரிகள் கிளப்பும் எதிர்வாதங்களுக்கு உடனுக்குடன் தக்க பதில் சொல்லக்கூடிய மிகவும் கூரிய புத்தியுள்ளவர்களாக அவர்கள் இருந்து வந்தனர்.

الْفِطَانَةُ

பிரச்சாரம்: அல்லாஹு தஆலா அறிவித்ததை அணுவும் மறைக்காமல், எதற்கும் அஞ்சாமல், உள்ளதை உள்ளவாறே கூறும் பிரசாரம் செய்து வந்தனர்.

التَّبْلِيغُ

முந்திய மூன்று பண்புகளும் நபிமார்களாயுள்ளவர்களுக்கும் வாஜிபாக இருக்கும். பிரச்சாரம் அவர்களுக்கு வாஜிபல்ல. எனினும் அவ்வரும் பணியை நன்மைகருதிச் செய்து வந்துள்ளனர். பொய்பேசுதல், பாவம் செய்தல், புத்திக் குறைவு, பிரச்சாரம் செய்யாது எதையேனும் மறைத்தல் என்பன றஸூல்மார்களுக்கும் இருக்க முடியாத பண்புகளாகும். குருடு, செவிடு, நொண்டி, குஷ்டம், பைத்தியம் போன்ற குறைபாடுகளும் நபிமார்கள், றஸூல்மார்கள் எவருக்கும் இருந்ததுமில்லை; இருக்கவும் முடியாது.

ஆனால், உண்ணல், குடித்தல், கடைத்தெருவுக்குச் செல்லல், விவாகம் செய்தல், உறங்குதல், போரிடுதல், காயமடைதல், கொல்லப்படல், சாதாரண நோய்கள் வாகனங்களில் ஏறிப் பிரயாணம் செய்தல் போன்றவை நபிமார்கள், றஸூல்மார்களுக்கு இருக்க முடியுமான பண்புகளாகும். அவர்கள் மனிதர்கள், ஆண்கள். ஆகவே, அவர்களின் உயரிய அந்தஸ்தைப் பாதிக்காத மனித சபாவத்தோடுள்ள பண்புகள் அவர்களுக்கு இருக்கலாம். நபிமார்கள், றஸூல்மார்கள் எவரும் பெண்களாக இருக்கவில்லை. ஆண்களாகவே இருந்து வந்தனர்.

படைப்புகள் அனைத்திலும் மிக மேலானவர் நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களாகும். அன்னாரை விட மேலான எந்தப்படைப்பும் கிடையாது. அவர்களை அடுத்து உலூல் அஸ்மிகளில் ஏனைய நால்வருமான இப்றாஹிம் (அலை), நூஹ் (அலை), மூஸா (அலை), ஈசா (அலை) ஆகியவர்கள் சிறப்புள்ளவர்களாவர். இவர்களை அடுத்து மற்ற றஸூல்மார்களும் பின் ஏனைய நபிமார்களும் சிறப்பானவர்களாவர்.

நாம் எல்லா றஸூல்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அறிய முடியா விட்டாலும் ஒன்பது பேரைப் பற்றிய குறிப்புகளையாவது அறிந்திருத்தல் நல்லது.

ஆதம் (அலை)

மனித இனத்தின் தகப்பன் இவர்களே. இவர்களை அல்லாஹு தஆலா மண்ணால் படைத்து சுவர்க்கத்தில் குடி இருத்தினான். இவர்களின் விலா எலும்பொன்றிலிருந்து ஹவ்வா (றழி) என்ற பெண்ணையும் படைத்து விவாகம் செய்து வைத்துத் தம்பதிகளாக வாழச் செய்தான். இவர்கள் இன்பமாய் வாழ்வதில் பொறாமை கொண்ட இப்லீஸ் என்பவன் இவ்விருவரையும் அங்கிருந்து வெளியேற்ற முயற்சி எடுத்தான். விலக்கப்பட்ட மரக்கனியை உண்பதற்கு இருவரையும் தூண்டினான். அவனின் பேச்சில் ஏமாந்த இவர்கள் அதை உண்டனர். அதனால் இருவரும் உடனே உலகிற்கு அனுப்பப்பட்டனர். வெவ்வேறிடங்களில் பூமியிலே இருந்து அழுது பிரலாபித்து அல்லாஹு தஆலாவிடம் மன்னிப்புத் தேடினார்கள். அவர்களின் மன்னிப்பை அல்லாஹு தஆலா ஏற்றுக் கொண்டு இருவரையும் குடும்பமாக வாழ வைத்தான். அவர்களுக்கு 39 பிள்ளைகள் வரை பிறந்தனர். பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளாக, அவர்களின் பிள்ளைகளாக ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் பெருகும் வரை ஆத் (அலை) அவர்கள் ஆயிரம் வருடம் வாழ்ந்திருந்தனர். அவர்களின் ஷரீஅத்தில் சகோதரிகளை விவாகம் செய்வதற்குச் சில நிபந்தனைகளுடன் அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆதம் (அலை) அவர்கள் உலகில் பயிர் செய்து வாழ்ந்தார்கள். தனது 1000 ஆம் வயதில் காலமான போது ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் வந்து, ஜனாஸாவக்குரிய நான்கு கடமைகளையும் நிறைவேற்றி விட்டு, இதைப் போல் ஏனைய மய்யித்துகளுக்கும் செய்யும்படி கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள்.

நூஹ் (அலை)

தவறான வழியில் மக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது அவர்களுக்கு நன்மை, தீமைகளை விளக்கிக் காட்டுவதற்காக நூஹ் (அலை) அவர்களை அல்லாஹு தஆலா தேர்தெடுத்தான். அவர்கள் மக்களுக்கு நேர்பாதையை விளக்கி இரவு பகலாகப் போதனை புரிந்தார்கள். அவர்கள் வணங்கிய விக்கிரங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாதெனத் தெளிவுபடுத்தினார்கள். அவர்கள் இசையவில்லை. மென்மேலும் நூஹ் (அலை) அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தனர். அது வரை சுமார் எழுபது பேர் வரையிலேயே ஈமான் கொண்டிருந்தனர். அவர்களைத் தவிர வேறு எவரும் ஈமான் கொள்ள மாட்டார்கள் என அல்லாஹு தஆலா அறிவித்தான். ஆதலால், அப்போது பூமியில் இருந்த காபிர்கள் அனைவரையும் அழித்து விடுமாடி நூஹ் (அலை) அவர்கள் பிரார்த்தனை புரிந்தார்கள்.

ஒருகப்பலைக் கட்டும்படி அல்லாஹு தஆலா அறிவித்தான். கப்பல் கட்டும் போது காபிர்கள் அவ்வழியே சென்றால், நூஹ் (அலை) அவர்களைக் கேலி பண்ணுவார்கள். அதற்குப் பதல் கூறிவிட்டுப் பொறுமையோடு, அல்லாஹு தஆலா சொன்னதை அமுல் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். கப்பல் கட்டி முடிந்ததும் முஃமின்களையும் ஒவ்வொரு உயிர்ப்பிராணியிலிருந்து ஒவ்வொரு சோடி யையும் ஏற்றிக் கொள்ளும்படி கட்டளை வந்தது. ஏற்றிக் கொண்டதுமே மழை பொழியத் தொடங்கியது. பூமியிலிருந்தும் நீர் பெருகியது. உலகம் முழுவதையும் வெள்ளம் மூடிக் கொண்டது. உயர்ந்த மலைகளுக்கு மேலாலும் வெள்ளம் நின்று விட்டது. காபிர்கள் யாவரும் அழிந்து விட்டனர். முஃமின்கள் ஒவ்வொரு சோடிப் பிராணியுடன் எஞ்சி விட்டனர். வெள்ளம் வற்றத் தொடங்கியது. கப்பல் 'ஜூதிய்யு' என்ற மலையில் நின்று விட்டது. அன்று முஹர்ரம் மாதம் ஆஷூறா நாள். தம்மை அல்லாஹு தஆலா காப்பாற்றியதற்காக நன்றி செலுத்தி நூஹ் (அலை) அன்று நோன்பு வைத்தார்கள்.

அதன் பின் முஃமின்களுக்குச் சந்ததிகள் தோன்றவில்லை. நூஹ் (அலை) அவர்களின் பிள்ளைகள் மூவருக்குமே சந்ததிகள் தோன்றின. ஆகவே, இப்போது உலகிலுள்ள எல்லா மக்களும் ஆதம் (அலை) அவர்களின் சந்ததிகளாயிருப்பது போல, நூஹ் (அலை) அவர்களின் சந்ததிகளே. பின் நூஹ் (அலை) அவர்கள் 950 வயதைத் தாண்டிய பின் காலமானார்கள்.

இப்றாஹிம் (அலை) இஸ்மாஈல் (அலை)

நும்நூத் என்னும் கொடுங்கோல் மன்னன் ஆட்சி புரியும் போது இப்றாஹிம் (அலை) அவர்கள் பிறந்தார்கள். இப்றாஹிம் (அலை) அவர்கள் சிறு வயதிலிருந்தே சிலை வணக்கத்தை மிக வெறுத்தே வந்தார்கள். மக்களும் மன்னனும் அன்னார் மீதும் அன்னாரின் ஏகத்துதுவப் பிரச்சாரத்தின் மீதும் கோபமடைந்தனர். இதனால் அன்னாரை ஒழித்துக் கட்டுவதற்காக ஆயத்தமாயினர். அணுக முடியாத பெருந்தீ மூட்டப்பட்டது. அதில் அன்னாரை அவர்கள் எறிந்தார்கள். அல்லாஹு தஆலாவின் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக அதில் வீழ்ந்தார்கள். இப்றாஹீமுக்குக் குளிராகவும் நிம்மதியாகவும் இருக்கும்படி அல்லாஹு தஆலாவின் உத்தரவு நெருப்புக்கு வந்தது. அவர்களை நெருப்பு எந்த ஒரு தீமையும் செய்யவில்லை. பாதுகாப்பாக வெளியேறினார்கள்.

அங்கு ஏகத்துவப் பிரச்சாரம் அதிக பலனை அளிக்காததால் அல்லாஹு தஆலாவின் அனுமதிப்படி வேறு நாட்டுக்கு ஹிஜ்ரத்துப் போனார்கள். முஃமின்களும் அவர்களோடு போனார்கள். அங்கும் ஏகத்துவப் பிரச்சாரம் தொடர்ந்தது.

அன்னார் கிழப் பருவத்தை அடைந்து விட்டனர். வயதும் நூறாத் தாண்டியது. பிள்ளைப் பேறு இல்லை. ஒரு முறை சிலமலக்குகள் வந்து ஓர் ஆண் குழந்தை பிறக்கப் போவதாக நன்மாரயம் கூறினர். அதைக் கேட்டு அன்னாரின் மனைவி மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

பிள்ளை கிடைத்தது. மனைவி ஹாஜறாவையும் குழந்தை இஸ்மாஈலையும் வரண்ட பாலைநிலமான மக்காவில் விட்டு வரும்படி அல்லாஹு தஆலாவின் உத்தரவு வந்தது. அல்லாஹு தஆலாவின் உத்தரவுக்காக எதையும் தியாகம் செய்யத் துணிந்தார்கள். ஒன்றையும் சிந்திக்கவில்லை. உடனே இருவரையும் கூட்டிச் சென்று பேரிச்சம் பழம் கொஞ்சமும் தண்ணீர் கொஞ்சமும் வைத்துவிட்டுத் திரும்பி வரும் போது, அவ்விருவருக்குமாக அல்லாஹு தஆலாவிடம் மிகவும் உருகி துஆ இரந்தார்கள். இருவரையும் தனிமையாக விட்டுவிட்டுத் திரும்பினார்கள்.

பேரிச்சம் பழமும் நீரும் முடிந்து விட்டன. குழந்தைக்குக் கொடுக்கப் பாலும் இருக்கவில்லை. நீரின்றிக் குழந்தை துடியாய்த் துடித்தது. ஹாஜறா (றழி) அவர்கள் யாரும் வருகிறார்களோவென அண்மையிலிருந்த 'ஸபா', 'மர்வா' என்ற இரண்டு குன்றுகளிலும் மாறி மாறி ஏறிப் பார்த்தார்கள். ஏழாம் முறை ஓடிப் போய்ப் பார்த்து விட்டு வந்து பார்க்கும் போது குழந்தையின் பாதத்தடியில் நீர்ச்சனை பீறிட்டோடுவதை கண்டு அதனைச் சூழ மணலைக் குவித்து 'ஸம் ஸம்' என்று கூறினர். 'நில் நில்' என்பது அவரகளது பாஷ்யால் அதற்குப் பொருளாகும். அதன் பின் நீரை அருந்திப் பிள்ளைக்கும் கொடுத்தார்கள். இந்த நீர்ச்சனையே இப்போதும் மக்காவிலுள்ள 'ஸம் ஸம்' கிணறாகும். அதன்பின் ஜூர்ஹும் கிளையாரில் சிலர் மக்காவுக்கணித்தாய் வந்து குடியேறினர்.

குழந்தை இஸ்மாஈல் நடந்து ஓடி ஆடித் திரியுமளவு வளர்ந்தது. இப்றாஹிம் (அலை) அவர்கள் மீண்டும் வந்தனர். அல்லாஹு தஆலாவின் உத்தரவுப்படி குர்பான் கொடுப்பதற்காக மினாவுக்கு மகனைக் கூட்டிச் சென்றனர். கத்தி அறுக்கவில்லை. ஓர் ஆட்டைக் குர்பான் செய்யும்படி கட்டளை வந்தது. அவ்வாறே செய்தார்கள்.

தகப்பனும் மகனும் மகிழ்ச்சியடந்தனர். தாயும் சந்தோஷப்பட்டாள். இப்றாஹீம் (அலை) அவர்கள் நாடு (ஷாம்) திரும்பி விட்டார்கள். அங்கிருந்த தன் மனைவி ஸாறா (றழி) அவர்கள் மூலமும் இஸ்ஹாக் என்ற குழந்தை கிடைத்தது. இஸ்மாஈல், இஸ்ஹாக் இருவரையும் ரஸூலில்மார்களாக அல்லாஹு தஆலா தேர்ந்தெடுத்தான்.

இஸ்மாஈல் (அலை) வளர்ந்து, அண்மையில் குடியிருந்த ஒரு மாதை விவாகம் செய்து குடும்பமாய் வாழ்ந்தனர். இப்றாஹீம் (அலை) அவர்கள் மகனைப் பார்க்க இருமுறை வந்து சென்றனர். அடுத்ததாக கஃபா ஷரீபைப் புனர்நிர்மாணம் செய்யும் படி அல்லாஹு தஆலாவிடமிருந்து கட்டளை வந்தது. அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு மக்கா வந்த இப்றாஹீம் (அலை) இஸ்மாஈல் (அலை) அவர்களுடன் கஃபா ஷரீபைக் கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். தவாய் செய்ய ஆரம்பிக்குமிடத்து க்கு அடையாளமாக வைக்கும்படி சுவனபதியிலிருந்து ஒரு கல்லை ஜிப்ரில் (அலை) அவர்கள் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். அதுவே “ஹஜுஸ் அஸ்வத்” கல்லாகும். கைக்கு எட்டாமல் போகவே ஏறிநின்று கட்டுவதற்காக ஒருகல்லை இப்றாஹீம் (அலை) அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். அக்கல் இப்போதும் கஃபாவிற்கு அண்மையில் இருக்கிறது. “மகாமு இப்றாஹீம்” என்று அல்குர்ஆன் குறிப்பிடுவது இதுவேயாகும். கஃபாவைக் கட்டி முடித்த பின், ஹஜ்ஜு செய்ய வருமாறு இப்றாஹீம் (அலை) அவர்கள் அழைப்பு விடுத்தார்கள். பின், தன் சொந்த நாடு சென்று ஏகத்துவப் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சிலகாலம் சென்ற பின் அவர்கட்குத் திடீர் மரணம் ஏற்பட்டுக் காலமாகி விட்டார்கள்.

இஸ்மாஈல் (அலை) அவர்கள், வாக்கை நிறைவேற்றுவதில் பேர் பெற்றவர்கள். வேட்டையாடிச் சீவனம் நடத்தினார்கள். இவர்களின் சந்ததியிலேயே நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் பிந்தார்கள்.

யூஸூப் (அலை)

யஃகூபு (அலை) அவர்களின் புத்திரரான இவர்கள் மிக்க அழகு வாய்ந்தவர். தகப்பன் இவர்கள் மீது அபார அன்பு கொண்டிருந்தார். இவர்களின் சகோதரர்கள் பதினொரு பேரும் ஆடு மேய்க்கச் செல்லும் போது கூட, தகப்பன் இவர்களை அணுப்புவதில்லை. சகோதரர்கள் ஒரு நாள் இவரைக் கூட்டிச் சென்று ஒரு கிணற்றில் போட்டு விட்டார்கள். அல்லாஹு தஆலாவின் கிருபையால் சில

வியாபாரிகள் கிணற்றிலிருந்து எடுத்துச் சென்று எகிப்தில் வளர்த்து வந்தார்கள். பின் அநியாயமாக அவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு பல வருட காலம் அங்கிருந்து, பின் வெளியேறி எகிப்துக்கே மன்னனரானார்கள். றஸூலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அங்கு ஏகத்துவப் பணியிலும் ஈடுபட்டார்கள். தன் பெற்றோரையும் சகோதரர்கள் பதினொரு பேரையும் எகிப்துக்குத் தருவித்து எல்லாரும் அங்கேயே வாழ்ந்து வந்தார்கள். சில காலம் சென்ற பின் காலமாகி அங்கேயே நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். இவர்களின் தகப்பனான யஃகூபு (அலை) அவர்கட்கு இஸ்றாஈல் என்ற பெயருமுண்டு. ஆகவே, இந்தத் தலைமுறை நால்வரும் சங்கை பொருந்திய றஸூல்மார்களாவர். யூஸூப் (அலை) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு “ஸூற்து யூஸூப்” என்ற அத்தியாயத்தில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

நபி மூஸா (அலை)

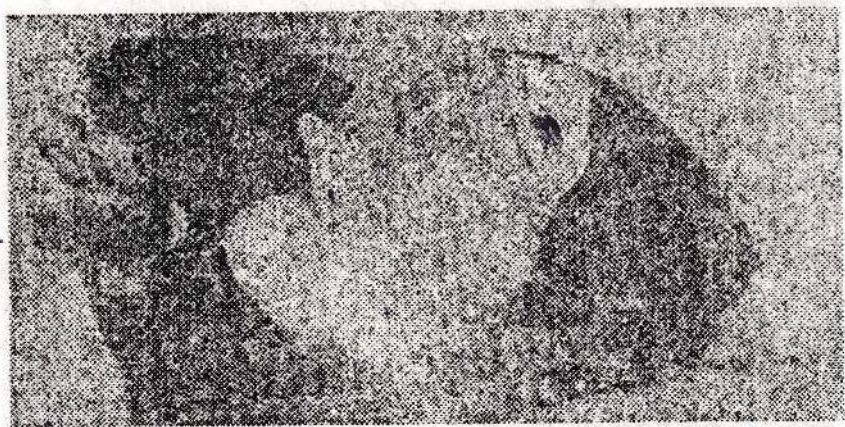
அல்குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ள நபிமார்களில் மூஸா (அலை) அவர்களின் வரலாறே மிக நீளமானது. அன்னாரின் முழு வரலாறும் சுருக்கமாகப் பல இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. அன்னார் பனூ இஸ்றாஈல் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

மூஸா (அலை) அவர்களின் தகப்பனின் பெயர் இம்றான். தயார் உம்மு மூஸா என அழைக்கப்பட்டார். அன்னாரின் மூத்த சகோதரனே சங்கை பொருந்திய றஸூலான ஹாறூன் (அலை) அவர்கள். மூஸா (அலை) பிறக்கக் கூடிய காலத்தில் எகிப்தில் கொடுங்கோலாட்சி நடத்திக் கொண்டிருந்த பிரஅவன் என்பவன் பனூ இஸ்றாஈல்களில் பிறக்கும் ஆண் பாலகர்களைக் கொண்டு விடுமபடி கட்டளை பிறப்பித்தான். அவனின் ஏவலாட்கள் அறிந்து தன் குழந்தையையும் கொண்டு விடுவார்களோ எனப் பயந்த உம்மு மூஸா (றுழி) அவர்கள், குழந்தைய ஒரு பெட்டியிலிட்டு நைல்நதியில் எறிந்து விட்டார்கள். குழந்தையைத் தாயுடன் சேர்த்து வைப்பதற்காக அல்லாஹு த ஆலா கூறிய வாக்கின்படி, பிரஅவனின் ஆட்கள் அப்பெட்டியைப் பொறுக்கிச் சென்றனர். சிறு ஆண் மதலையைக் கண்டதும் பிரஅவன் கொண்டு விடத் துணிந்தான். ஆனால், மனைவி ஆஸியாவின் வேண்டுகோளின் மீது வளர்ப்புப் பிள்ளையாக வளர்க்க முடிவு செய்தான். தாயிடம் பால் குடிக்க ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.

பிர் அவ்னின் மாளிகையிலே பிர் அவ்னின் வளர்ப்புப் பிள்ளையாக, செல்லமாக மூஸா (அலை) அவர்கள் வளர்ந்து வந்தார்கள். வாலிய வயதை அடைந்ததும் அவர்களைக் கொன்றுவிட பிர் அவன் துணிந்தான். மூஸா (அலை) திருக்குறறுப் பயந்தவர்வர்களாக, எகிப்திலிருந்து வெளியேறி மதியன் நோக்கி ஒழித்துச் சென்றார்கள். வழியிலே இலை குழைகள், கீரைகளைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு நீண்ட தூரம் எட்டு நாள் சென்றமையால் களைப்புற்று ஒரு மர நிழலில் இருந்துகொண்டு, தனக்குப் பசியாயிருப்பதாகவும் தனக்கு உணவுத்தேவை இருப்பதாகவும் அல்லாஹு தஆலாவிடம் பிரார்த்தனை புரிந்தார்கள். அடுத்து, இவர்களை அழைத்துவரும்படி ஷாஹ்ப் (அலை) அவர்கள் ஆளனுப்பினார்கள். அங்கு சென்ற பின் மதியன் பகுதி பிர் அவ்னின் ஆட்சிக்குட்படாமையால், எத்தகை அச்சமுமின்றி அங்கேயே வாழலாமென ஷாஹ்ப் (அலை) கூறினார்கள். பின் ஷாஹ்ப் (அலை) அவர்கள் தன் ஒரு மகளை அன்னாருக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்து ஆடுகளையும் மேய்க்கக் கொடுத்தார்கள். ஆடுகளை மேய்த்து அதிலிருந்து வரும் ஊதியத்தினால் வாழ்க்கை நடத்திக் கண்டு குடும்பமாகப் பத்து வருடம் வரை மதியனில் இருந்தார்கள்.

தன் குடும்பத்தாரைத் தரிசித்து வர மூஸா (அலை) வேட்கை கொண்டார்கள். பிர் அவ்னும் அவனின் ஆட்களும் அறியாமல் மிஸ்று சென்று வருவதற்காகப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். வழியிலே கடுங்குளிர்; சோனாமாரி; ஓரிடத்தில் தங்கினார்கள். தீப்பற்ற வைத்தார்கள். பற்றவில்லை. தூர இடத்தில் தீப்பற்றி எரிவதைக் கண்ட மூஸா (அலை) அவர்கள் நெருப்புக் கொண்டுவர அங்கு சென்றார்கள். கையில் தடியும் இருந்தது. அங்கு சென்றதும் அன்னாரையும் சகோதரர் ஹாறூன் (அலை) அவர்களையும் இரு றஸூலாகத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பதாகவும், பிர் அவ்னி - மும் அவனின் கூட்டத்தாரிடமும் சென்று ஏகத்துவத்தின் பால் அழைக்கும் படியாகவும் மூஸா (அலை) அவர்கட்கு, தடி பாம்பாக மாறுதல், முன்கை பளபளவென்று மின்னுதல் ஆகிய இர அற்புதங்கள் அருளப்பட்டிருப்பதாகவும் அல்லாஹு தஆலா வஹியின் மூலம் அறிவித்தான். இதை ஏற்ற மூஸா (அலை) அவர்கள் எகிப்து வந்து தன் சகோதரர் ஹாறூன் (அலை) அவர்களிடம் கூறினார்கள். அவர்களுக்கும் அல்லாஹு தஆலா வஹி அறிவித்தான். இருவரும் பிர் அவ்விடம் சென்று அறியாயங்களை விட்டு ஈமான் கொள்ளும்

படி அழைப்பு விடுத்தார்கள் . அவன் மறுத்தான் . திரும்பவும் அழைத்த போதும் அத்தாட்சி கேட்டான் . தன் கைத்தடியை முஸா (அலை) கீழே எறித்தார்கள் . அது பெரும் பாம்பாக மாறியது . கையை அங்கியுள் இட்டு வெளியே எறித்தார்கள் அது பளபளவென்று மின்னியது . இவை போன்ற இன்னும் அற்புதங்களை காட்டியும் பிர அவ்னோ அவனின் பெரும்பாலான பிரஜைகளோ ஈமான் கொள்ளவில்லை . ஈற்றில் அவன் முஸா (அலை) அவர்களையும் விசுவாசிகளையும் கொண்டு விடுவதற்காக பதினெழு இலட்சம் பேர் கொண்ட ஒரு சேனையுடன் வெளிப்பட்டான் . இருபகுதியாரும் முடுகினர் . முன்னனாலே கடல் பின்னாலே எதிரிப்படை அல்லாஹுதஆலாவின் அருளால் கடல் பிளந்துவழி கொடுத்தது . முஸா (அலை) அவர்களும் முமின்களும் கடலைக் கடந்து மறு கரை சேர்ந்தனர் . பிர அவ்னும் சேனைகளும் அவர்களைத் துரத்திக்கொண்டு கடற்பாதையில் இறங்கினர் . அனைவரும் கடற் பாதையில் இறங்கியவுடன் நீர் கலந்து விட்டது . அனைவரும் நீரில் மூழ்கி மாண்டனர் . பிர அவ்னின் உடலை அலை அடித்துக்கொண்ணு வந்து கரையில் தள்ளியது . அதைப் பிந்தியவர்கட்கும் ஓர் அத்தாட்சியாக வைப்பதாக அல்லாஹுதஆலா வாக்களித்தான் . அவனின் உடல் இப்போதும் எகிப்து நூதனசாலையில் ஓர் அறையிலே பூட்டப்பட்டிக்கிறது . அவனை அழித்துவிட்டது அல்லாஹுதஆலா தன் எதிரிகளைச் சும்மா விடுவதில்லை என்பதற்கு அது ஒரு படிப்பினையாகும் .

எகிப்து நூதனசாலையில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள பிர அவ்னின் சடலம் . பிர அவன், அழிந்த பின் . முஸா (அலை) அவர்களும் ஹாஜான்

(அலை) அவர்களும் மு. மின்களும் எகிப்தில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். பின் அவர்களுக்கு தவறாத வேதம் அருளப்பட்டு அதிலுள்ளபடி கருமமாற்றிக் கொண்டு வந்தனர். பின் சில வம்பர்களோடு போர் பொருதும்படி மூஸா (அலை) கட்டளையிடப்பட்டார்கள். அன்னாரும் ஹாறூன் (அலை) அவர்களும் பனூஇஸ்றாஈல்களும் யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாய்ச் சென்றனர். எதிரிகளின் பலத்தைக் கேள்வியுற்ற பனூஇஸ்றாஈல்கள் யுத்தம் செய்ய முடியாதென விலங்கிக் கொண்டனர். இவ்வாறு மூஸா (அலை) அவர்களின் சொற்படி அவர்கள் நடந்து கொள்ளாததால் சகிக்கமுடியாத உஷனமுள்ள தய்ஹூ என்ற பள்ளத்தாக்கில் 40 வருடம் அவர்களை அல்லாஹுதஆலா அலையவைத்தான். அவ்விடத்திலே ஹாறூன் (அலை) அவர்களும் மூஸா (அலை) அவர்களும் இன்னும் ஏராளமான பனூ இஸ்றாஈல்களும் காலமானார்கள். பின் யஷூஉ (அலை) அவர்களின் தலைமையில் சென்று அந்த யுத்தத்தில் வெற்றி ஈட்டினர்.

தாலூத் (அலை)

இவர்களும் பனூஇஸ்றாஈல் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. இவர்கள் சிறு வயதாக இருக்கும்போது தாலூத் என்ற மன்னனின் சேனையில் சேர்ந்து யுத்தத்திலீடுபடும்படியாக அம்மன்னன் கூறினான். அந்தப் போரில் எதிரிகளின் மன்னனான ஜாலீத் என்பவனுடன் நேர்நேராய்ப் பொருந்தி அவனைக் கொன்று வீழ்த்தினார்கள். அவனிடம் கிட்ட நெருங்கவும் அனைவரும் பயந்திருந்தனர். அவனைக் கொன்றபின் எல்லோரின் நோட்டமும் தாலூத்(அலை) அவர்களின் பக்கத்திற்கு மாறியது. தாலூத் மன்னனின் பின் தாலூத்(அலை) அவர்கள் அரசனாகவும் நபியாகவும் வந்தார்கள். பின் அவர்களுக்கு அல்லாஹு தஆலா ஸபூர் வேதத்தை அருளினான் இரும்பை மென்மையாக்கிக் கொடுத்து அதனால் போர்கவசம் செய்து விற்றுச்சீவியம் கழித்தார்கள். அன்னார் தஸ்பீஹூசெய்து அல்லதஹூதஆலாவைத் தூய்மைப்படுத்தும்போது மலைகளும் பறைவைகளும் அவர்களுடனே சேர்ந்து தஸ்பீஹூ செய்யும் அன்னாருக்கிருந்த இனிமையான குரலைப் போன்று வேறு எவருக்கும் அல்லாஹு தஆலா அருளவில்லை. அன்னார் ஸபூர் வேதத்தை ஓதும் போது வனவிலங்குகள் கூட செவிதாழ்த்திக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும். அன்னார் அல்லாஹுதஆலாவை அஞ்சி அமுதவண்ணமும் வணக்கம் செய்யத வண்ணமும் இருப்பார்கள். அவர்கள் ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாளாக நோன்பு நோற்று வந்தார்கள். இதனால் வருடம் ஆறு மாதத்தில் நோன்பிலேயே இருப்பார்கள். இரவில் மூன்றிலொரு பாகம் நின்று வணங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இதைப்பற்றி நபி(ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள். இரவு தொழுகையில் அல்லாஹுதஆலாவுக்கு மிக விருப்பமானது தாஷுத் (அலை) அவர்களின் தொழுகையாகும். (ஸுன்னத்து) நோன்புகளில் அல்லாஹுதஆலாவுக்கு மிக விருப்பமானது தாஷுது (அலை) அவர்களின் நோன்பாகும். அன்னார் முந்திய பாதி இரவில் உறங்குவார்கள். அடுத்த மூன்றிலொரு பகுதியில் சிறிது தூங்குவார்கள். மேலும் அன்னார் ஒருநாள் நோன்பு நோற்று மறுநாள் நோன்பில்லாமல் இருந்து வந்தார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்) அன்னாருக்குப் பல மனைவிமார்களை அல்லாஹுதஆலா ஹலாலாக்கிக் கொடுத்திருந்தான். அன்னாரே பைதுல் முகத்தஸ் பள்ளிவாசலைக் கட்ட அத்திவாரமிட்டார்கள். அன்னார் தம் நூறாம் வயதில் காலமான பின் அவர்களின் மகன், தான் ஆட்சிபுரியும் காலத்தில் அதைக் கட்டி முடித்தார்கள்.

ஸுலைமான் (அலை)

ஸுலைமான் (அலை) அவர்களும் தகப்பன் தாஷுத் (அலை) அவர்களைப் போலவே நபியாகவும் அரசராகவும் இருந்தவர்களாவார். அவர்கள் பருவமடைந்த பின் தாஷுத் (அலை) அவர்கள் தனது காரியங்களிலே அன்னாரிடம் ஆலோசனை கேட்பவர்களாய் இருந்து வந்தார்கள். தாஷுத் (அலை) காலமான பின் இவர்களிடம் அரசியல் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. இடையில் சும்மார் 40 நாள் வரை அரசியலிலிருந்து நிக்கப்பட்டு, பின் திரும்பவும் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்கள். அப்போது அல்லாஹுதஆலா விடம் தனக்குப்பின் எவருக்குமே உரித்தாகாத, லாயக்கற்ற ஓர் அரசங்கத்தை அருளும்படி மன்றாடினார்கள். அவ்வாறே அல்லாஹுதஆலா அவர்களுக்கு அருளினான். ஜின்கள், மனிதர்கள் பறவைகள் முதலான உயிர்பிராணிகள் யாவற்றின் பாலைகளையும் அவர்களுக்கு கற்றுக்கொடுத்தான். அவர்கள் அனைவரையும் காற்றையும் நபியவர்களின் சொற்கேட்டு நடக்கும்படி ஆக்கிவிட்டான். உலகம் முழுவதற்கும் அரசராக அவர்களை ஆக்கினான். முழு உலகத்தையும் ஒரே தனி மன்னராக ஆட்சி புரிந்த நால்வரில் ஸுலைமான் (அலை) அவர்கள் மிக விசேடமானவர்களாவார்.

அவர்கள் புனிதப் போரில் சதா ஈடுபட்ட வண்ணம் இருந்து வந்தார்கள். உலகின் எந்த மூலை முடுக்கிலாவது ஓர் எதிரி இருப்பதைக் கேள்விப்பட்டால் உடனே அவனை ஏகத்துவத்தின் பால் அழைத்துக் கடிதம் எழுதுவார்கள். அவன் இஸ்லாத்தை ஏற்காத விடத்துப் படையெடுத்துச் செல்வார்கள். அவர்கள் போருக்கு செல்ல

நாடினால், மரத்திலான பெரும் பரப்பொன்றில் வீரர்களையும், குதிரை போன்ற யிருகங்களையும், தேவையான யுத்த கருவிகளையும் ஏற்றிக்கொள்வார்கள். காற்றுக்கு கட்டளையிட்டவுடன் இவை முழுவதையும் தூக்கிக்கொண்டு குறித்த இடம் வரை பறக்கும். ஒரு மாதத் தொலைதூரத்தை, அக்காற்று ஒரு காலை நேரத்தில் அல்லது ஒரு மாலை நேரத்தில் கடந்து செல்லும் வேகமுடையது. அவர்களது புனித போருக்கு உதாரணமாக யமன் பகுதியை ஆட்சி புரிந்த பஸ்கீஸ் மகாராணியின் சம்பவத்தை அல்லாஹுதஆலா ஸுறதுன் நம்லிலே எடுத்துரைக்கின்றான். அவர்களால் உலகின் பல பாகங்களும் இஸ்லாத்தை ஏற்றன.

தாவூத் (அலை) அவர்கள் கட்ட ஆரம்பித்த பைதுல் முகத்தஸ் பள்ளிவாசலை ஸுலைமான் (அலை) அவர்கள் கட்டி முடித்தார்கள். ஜின்கள், அவர்கள் மேற்பார்வையில் அதைக்கட்டினர். அவர்களுக்கு மரணம் சம்பித்து விட்டது. அவர்கள்ஓர் அறைக்குச் சென்றார்கள் ஒரு தடியில் சாய்ந்து கொண்டார்கள். தொழ ஆரம்பித்தார்கள். ஜின்கள் கடுமையான வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அன்னாரின் உயிர் தொழுகையில் நின்ற நிலையிலே பிரிந்து விட்டது. அன்னார் உயிரோடு இருக்கின்றார்கள் என்ற எண்ணத்தோடு ஜின்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தனர். ஒரு வருடம் சென்றது. அன்னார் நின்றநிலையிலேயே இருந்தனர். ஆனால், கறையான் அவர்களின் தடியை அரித்துவிட்டது. ஒரு வருடமானதும் தடிமுறிந்து ஸுலைமான் (அலை) அவர்களும் கீழே விழுந்து விட்டார்கள். அதன் பிறகே அவர்கள் காலமான செய்தியை எல்லோரும் அறிந்துகொண்டனர். நபிமார்களின் உடல் அழுகிவிடுவதில்லை. மண் அரிப்பதுமில்லை.

ஈஸா (அலை)

ஆதம் (அலை) அவர்களை அல்லாஹுதஆலா தாயும் தகப்பனும் மின்றி மண்ணால் படைத்ததுபோலவே, ஹவ்வா (றழி) அவர்களை ஆதம் (அலை) அவர்களின் விலா எலும்பு ஒன்றிலிருந்து படைத்தது போலவே, ஈஸா (அலை) அவர்களை எத்தகைய ஆண்டொடர்பு மின்றி மர்யம் (றழி) அவர்களின் கர்ப்பத்திலே படைத்தான். இது அவனால் முடியாத ஒரு காரியமல்ல, ஏனெனில், அவன் ஏதாவ தொன்றைப் படைக்க நாடி 'ஆகுக' என்றவுடன் உண்டாகிவிடும். ஈஸா (அலை) அவர்களை மர்யம் (றழி) அவர்கள் பெற்றெடுத்து, தனது கூட்டத்தாரிடம் சுமந்துக்கொண்டு வந்த போது, "நீ ஒரு பாரதூரமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டாய். உனது தாயோ தகப்பனோ தீயவர்களல்லர்" என்று கூறலாயினர். இதைக்கேட்ட மரியம் (றழி) தன் மதலையைச் சுட்டிக்காட்டி அதோடு பேசும்படி

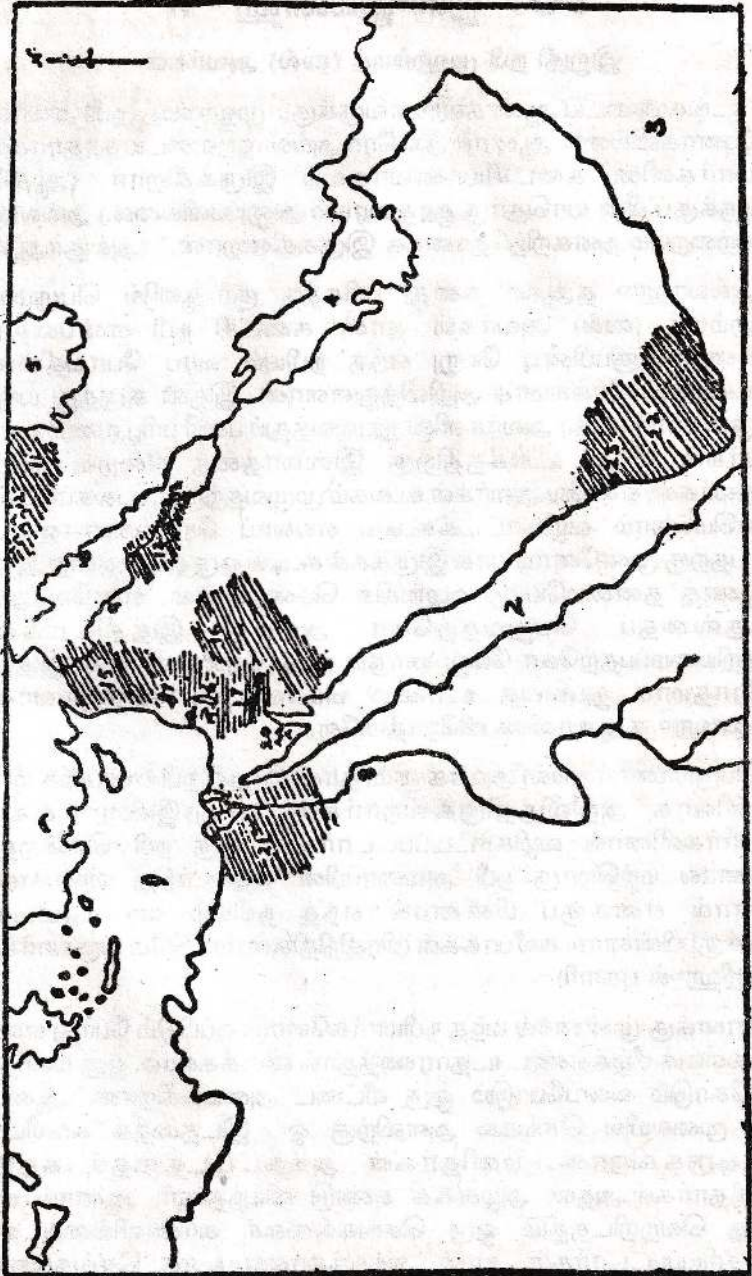
வேண்டினார். அவர்கள் அச்சிறுபாலகனோடு நாம் எவ்வாறு பேசுவென்று கேட்டபோது அச்சிறு மதலை, உறுதியாகவே நான் அல்லாஹ்வின் (ஓர்) அடிமை. அவன் எனக்கு (தவ்றாத்து) வேதத்தை (கற்று)த் தந்தான். என்னை நபியாக ஆக்கியுள்ளான். நான் எங்கிருந்தாலும் எனக்குப் பரகத்து செய்யப்பட்டயதாக (நன்மை தீமைகளை எடுத்துக்கொல்லக்கூடியவராக என்னை ஆக்கியுள்ளான். நான் உயிரோடிருக்கும் காலமேல்லாம் தொழும் படியும் ஸகாத் கொடுக்கும்படி கட்டடைளையிட்டான். என்னை வம்பனாகவோ மூதேவியாகவோ அவன் ஆக்கவில்லை. நான் பிறந்தநாளிலும் நான் இறக்கும் நாளிலும் (மறுமையில்) உயிர் பெற்று நான் எழுப்பப்படும் நாளிலும் எனக்கு ஈடேற்றம் உண்டு” என்று விடை கூறியது. (ஸூறதுமர்யம்) இக்கூற்றைக் கேட்டவர்கள் வாய்பொத்தி அடங்கிவிட்டனர். யஹூதிகளில் சில விஷயிகள் தாம் கூறிய படுதூறு வார்த்தையைச் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்கள். அவர்கள் வளர்ந்தபின் எழுதக் கற்றுக் கொடுத்தான். அறிவு ஞானத்தையும் தெளறாத்தையும் இன்ஜீல் வேதத்தையும் கற்றுக்கொடுத்தான். அன்னார் அவ்விரண்டையும் மனனமாக ஒதிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை, அல்லாஹ் பனு இஸ்றாஈல்களுக்கு றஸூலாக அனுப்பினான். அதற்கு அத்தாட்சியாக சில அற்புதங்களை அவர்களுக்கு அல்லாஹ் உதலா அருளினான். அவற்றில் சில, அல்லாஹ் உதலாவின் உத்தரவுப்படி, இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்தார்கள். குஷ்டரோகிகளைக் குணமடையச் செய்தார்கள் பிறவிக் குருகடரைச் சுகப்படுத்தினார்கள். அல்லாஹ்வின் உத்தரவுப்படியே இவற்றைச் செய்தார்கள். மக்களை நேர்வழியின் பால் அழைத்துக்கொண்டும், நன்மை புரியும் படி ஏவிக் கொண்டும் தீமையைத் தடுத்திக்கொண்டும் இருந்தார்கள். அல்லாஹ் தஆலாவே தன்னுடையவும் மற்றவர்களுடையவும் ரட்சகன் என்றும் அவனை அஞ்சிக் கொள்ளும் படியும் அவனையே வணங்கும்படியும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். தனக்குப் பின் அஹ்மது என்ற பெயருள்ள ஒருவர் இறுதி நபியாக வருவாரென்றும் அதன் பின் அவரையே தொடர்ந்து நடக்க வேண்டுமென்றும் உபதேசம் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் அன்னவர்களை விசுவாசம் கொண்டனர்; சிலர் மறுத்தனர். மறுத்தவர்கள் ஈஸா (அலை) அவர்களைப்பற்றி அக்கால அரசனிடம் கோள் சொல்லி அன்னாரைக் கொன்றுவிடத் துணிந்தனர். அவர்கள் இருந்த வீட்டை எதிரிகள் சூழ்ந்தபோது அவர்களை அல்லாஹ் தஆலா உயர்த்திவிட்டான் அவ்வீட்டிலிருந்த ஈஸா (அலை) அவர்களுக்கு உருவத்தில் ஒப்பான வேறு ஒருவரைப் பிடித்துச் சென்று சிலுவையிலும் அறைந்தனர்.

“ஆகவே, ஈஸா (அலை) அவர்களை , அவர்கள் கொலை செய்யவும் இல்லை; சிலுவையில் அறையவும் இல்லை” என்று அல்குர்ஆனில் அல்லாஹு தஆலா திட்டவட்டமாகக் கூறுகிறான். அல்லாஹு தஆலாவை விட முக்காலமும் அறிந்தவன் வேறு யார்? இதுவே உண்மையெனவும் அவன் அப்பட்டமாகக் கூறி யறுதிகளின் கூற்றை முற்றாக மறுத்துரைக்கிறான்.

எங்கள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மி:றாஜ் சென்ற இரவில் ஈஸா (அலை) அவர்களை இரண்டாம் வானத்தில் கண்டு தரிசித்து ஸலாம் கூறி விசாரித்து வந்ததாக அன்னவர்களை கூறியுள்ளார்கள். மேலும், அதே ஈஸா (அலை) அவர்கள் இறுதி நாள் நெருங்கியதும் தஜ்ஜாலைக் கொல்வதற்காக வானத்திலிருந்து இறங்குவார்கள் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் பல ஹதீஸ்களில் கூறியுள்ளார்கள்.

நபிமார்களோடு சம்பந்தப்பட்ட இடங்கள்

1. மத்தியதரைக் கடல்
2. செங்கடல்
3. அறபிக்கடல்
4. பாரசீகக்குடா
5. கஸ்பியன் கடல்
6. சாக்கடல்
7. கலிலீக்கடல்
8. நைல்நதி
9. யூபிறற்றீஸ் நதி (ஐபாரத்து)
10. தைகிரீஸ் நதி (இதெக்கெல்)
11. ஆர்மீனிய மேட்டுநிலம்
12. அராரத் மலைப்பகுதி (ஐலதி மலை இடம்பெறும் (16946) பகுதி
13. பாபல்
14. பபிலோன்
15. ஷாம் (ஸிரியா)
16. மத்யன்
17. ஜோர்தான்
18. பைத்துல் முகத்தஸ் (ஐருசலேம்)
19. பய்துலஹம் (பெத்லஹேம்)
20. ஸீனாய் மலை (7496)
21. எகிப்து (மிஸ்ரு)
22. ஸபஉ (ஷீபா)
23. மாரிப் (ஷீபா நாட்டின் தலைநகர்)

நடுநாடுகளிலுள்ள சம்பந்தப்பட்ட இடங்கள்

10. ருஸுலுல்லாஹ் - II

இறுதி நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள்

“உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக்கும் முஹம்மத் (நபி) அவர்கள் தகப்பனாகவில்லை. ஆனால் அவரோ அல்லாஹ்வடைய தூதராகவும் நபிமார்களின் கடைசியானவாகவும் இருக்கிறார். (ஆகவே அவருக்குப் பின் யாதொரு தூதரையும் அனுப்பவில்லை.) அல்லாஹ் யாவற்றையும் நன்கறிந்தோனாக இருக்கின்றான்.” (அல்குர்ஆன்)

அல்லாஹு தஆலா தனது பரிசுத்த குர்ஆனில் பெருமான் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் தான் கடைசி நபி என்பதையும் அன்னாருக்குப்பின்பு வேறு எந்த நபியும் வரப் போவதில்லை என்பதையும் தீர்க்கமாக அறிவித்துள்ளான். இதன் கருத்து யாது? பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் நுபுவ்வத்துப் பணி பரிபூரணமானது. அவர்கள் இந்த உலகத்திற்கு இஸ்லாத்தை நிறைவு படுத்த வந்தவர்கள். எனவே அவர்கள் உலகம் முழுவதற்கும், உலகம் உள்ள காலமெல்லாம் வழிகாட்டக்கூடிய எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தீர்ப்பதற்கு முன்னோடியாக இருக்கக் கூடிய ஒரு திட்டத்தை அதன் பரிபூணத் தன்மையோடு வழங்கிச் சென்றார்கள். எனவே அந்த அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கோ அல்லது இத்திட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கோ வேறு யாரும் வரத் தேவையில்லை. இதற்கு விரோதமாக நுபுவ்வத் உரிமை கொண்டாடி வதாடுபவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவின் விரோதிகளே.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்களும், தான் இறுதி நபி என்பதை மிகத் தெளிவாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். “பனூஇஸ்ராஈல்கள்” நபிமார்களினால் வழிகாட்டப்பட்டார்கள். ஒரு நபி சென்றதன் பின்னால் மற்றொரு நபி அவரைப்பின் தொடர்ந்து வந்தார்கள். ஆனால் எனக்குப் பின்னால் எந்த நபியும் வர மாட்டார். எனக்குப்பின்னால் கலீபாக்கள் (பிரதிநிதிகள்) மட்டுமே வருவார்கள். (ஸஹீஹுல் புகாரி)

“எனக்கு முன்னால் வந்த நபிமார்களோடு ஒப்பிடும் போது எனது நிலையைக் கீழ்க்கண்ட உதாரணத்தால் விளக்கலாம். ஒரு மனிதன் அழகோடும் வனப்போடும் ஒரு வீட்டை அமைக்கிறான். ஆனால் ஒரு மூலையில் செங்கல் அளவிற்கு ஓர் இடத்தைக் காலியாக விட்டிருக்கிறான். மனிதர்கள் அக்கட்டடத்தைச் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். அதன் அழகைக் கண்டு வியந்தனர். ஆனால் ஏன் இந்த வெற்றிடத்தில் ஒரு செங்கல்லைக் காணவில்லை என ஆச்சரியப்பட்டார்கள். நான் அந்தக்காணப்படாத செங்கல்லைப் போன்று இருக்கிறேன். நான் அவ்விடத்தை அடைத்து, கட்டடத்தைப்

பரிபூரணமாக்கி விட்டேன். நபிமார்கள் வரிசையில் இறுதியானவனாக நான் இருக்கிறேன்.” (ஸஹீஹுஸ் புகாரி)

எம்பெருமானார்(ஸல்) அவர்கள், தனக்குப் பின்னால் தன்னை நபியென்றும் இறைவனின் தூதர் என்றும், வாதாடுபவர்கள் அனைவரும் பொய்யர்கள், பித்தலாட்டக்காரர்கள் என மிகத் தெளிவாக பல ஹதீஸ்களில் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

அல்குர்ஆனின் வார்த்தைக்கு அதாவது “காத்தமுன் நபிய்யீன்” (நபிமார்களில் கடைசியானவர்) என்பதற்குப் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் விளக்கத்தை விட ஓர் ஆதாரபூர்வமான, நம்பத்தகுந்த, முடிவான விளக்கம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாதல்லவா? பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை விட வேறு யார் தங்களுக்கு அருளப்பட்ட அல்குர்ஆனின் கருத்தைச் சந்தேகமில்லாமல் அறிந்து மக்களுக்கு விளக்குவதற்குத் தகுதியுடையவர்? எனவே றஸூலில்லாஹ் (ஸல்) அவர்களே தாங்களே இறுதி நபி என்பதையும் தங்களுக்குப் பிறகு வேறு நபி இல்லை என்பதையும் தெட்டத் தெளிவாக அறிவித்த பின்பும், இதற்கு மாற்றமாக யாரேனும், பொய் நுபுவ்வத்து வாதஞ் செய்வதால் அவரும் காபிராகி அவரைத் தொடர்ந்தவர்களும் காபிராகி விடுவர். (நஹதுபில்லாஹி மின்ஹா). இது இமாம்களின் ஏகோபித்த தீர்மானமாகும்.

யார் யார் பொய் நுபுவ்வத்து வாதத்தோடு வெளிக் கிளம்பி வந்தார்களோ அவர்களைப் பின்பற்றியோர்களையும் ஸஹபாக்களும் பின் தோன்றிய கலீபாக்களும் நேரடியாக எதிர்த்துப் போராடி அவர்களின் இஸ்லாமிய விரோத இயக்கத்தைப் பூண்டோடு ஒழித்துக் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பது வரலாறு கண்ட உண்மை.

முஸைமா என்பவன் “மஹம்மத் இறைதூதர்” என்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனால், தானும் முஹம்மத் அவர்களுடன் சேர்ந்து நுபுவ்வத்துப் பணியைக் கவனிப்பதற்காக இறைவனால் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பொய் நுபுவ்வத்துவாதம் புரிந்தான். முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களின் நுபுவ்வத்தை ஏற்றிருந்த அவனைக் காபிர் என்று ஸஹாபாக்கள் பிரகடனம் செய்து, அவனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் முஸ்லிம் சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு பெரும் போர் நிகழ்த்தி அவனுடைய இயக்கத்தை அழித் தொழித்தார்கள்.

“(அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்த) தூதும் (ரிஸாலத்) தீர்க்கதரிசனமும் (நுபுவ்வத்) நின்று அடைபட்டுப் போயின. ஆகவே எனக்குப் பின்னால் எந்த றஸூலும் எந்த நபியும் இல்லை என்பது எம்பெருமானின் பொன்மொழியாகும். (ஜாமிஉத்திர்மிதீ, முன்னத் அஹ்மத்)

11 மறுமை விளக்கம்

முஸ்லிம்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆறு விடையங்களைக் கொண்டு ஈமான் கொள்ளல் வேண்டும். என முன்னர் அறிந்துள்ளோம். அவ்வாறே ஈமான் கொண்டும் இருக்கிறோம். அதிலே ஐந்தாவது விடயம் இறுதிநாளைப்பற்றியதாகும். எனவே முஸ்லிமாக வாழ விரும்பின் இறுதிநாள் மீது நம்பிக்கை கொள்ளல் கட்டாயமானதொன்றாகும். இறுதிநாள் என்றால் என்ன? அதைப் பற்றி எவ்வாறு நம்பிக்கை கொள்ளல் வேண்டும் என்ற பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. இறுதிநாள் என்றால் இவ்வுலகம் முடிவுறும் நாள் என்று எண்ணம்தோன்றும். ஆயின் அது உலகம் முடிவுறும் நாள் அன்று. இவ்வுலகமும் அதிலுள்ள படைப்பினங்களும் ஒருநாள் அல்லாஹு தஆலாவினால் அழிக்கப்படும். பின் இவ்வுலகத்தில் தோன்றி மறைந்த அத்தனை பேரையும் அல்லாஹு தஆலா எழுப்புவான். எல்லோரும் இறைவனின் முன் நிறுத்தப்படுவர். இவ்வுலகில் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்ந்த முறையைப்பற்றிய பதிவேடு அவனிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும். ஒவ்வொருவரும் செய்த நன்மைத்தீமைப்பற்றி விசாரணை நடாத்தப்படும். நன்மை செய்தோர் சவர்க்கத்திற்கும் தீமை செய்தோர் நகரத்துக்கும் அனுப்பப்படுவர். இந்த நாளே இறுதிநாள் எனப்படும். எனவே அது மரணத்துக்குப்பின். இவ்வுலக வாழ்வு முடிந்தபின் உள்ள ஒரு நாளாகும். அது உலகில் உள்ள நாளைப்போன்றதன்று.

மறுமைநாளின் அனுபவங்களைப் புரிந்துகொள்ளல் எமக்குக் கஷ்டமாயிருக்கலாம். நம்முடைய நிலை தாயின் வயிற்றுள் இருக்கும் சிகவின் நிலையைப்போன்றது. தாயின் கருப்பையிலே நிம்மதியாகவும் ஆனந்தமாகவும், வாழும் குழந்தைக்கு “ஒரு குறிப்பிட்ட நாளிலே நீ வேறு ஓர் உலகுக்கு அனுப்பப்படவாய். அங்கு நீ காலால் நடப்பாய் வாகனத்திற் செல்லுவாய். ஆகாயக் கப்பலிலே பறப்பாய்” என்று கூறினால் அதனாற் புரிந்து கொள்ளமுடியுமா? ஆனால் அது இங்கு பிறந்தபின் இங்குள்ள இன்பதுன்பங்களை அனுபவிப்பது திண்ணம். இதில் எதுவித ஐயமும் இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம் அதுபோலவே இறுதிநாள் வருவதும் விசாரணை நடப்பதும் அதன் பின் இறைவனின் தீர்ப்புக்கேற்ப வாழ்வு நடத்தலும் திண்ணம்.

இறுதிநாளும் அதன்பின் ஒரு வாழ்வும் இருப்பதை நம்புவோமாயின் நமது வாழ்வு இவ்வுலக வாழ்வுடன் அல்லது மெளத்துடன் முடிந்துவிடுவதில்லை என்பது தெளிவாகிறது. மறுமை

வாழ்வு உண்டு என்பதையும் இங்கு நாம் செய்த வினையின் பயனையே அங்கு அனுபவிப்போம் என்பதையும் பலரும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். ஆயின் எப்படியான வாழ்வு நடத்தப் போகிறோம் என்பதிலே மக்களிடையே அபிப்பிராயபேதம் காணப்படுகின்றது. சிரர் இவ்வலகில் திரும்பவும் பூலூண்டாய் அல்லது விளங்குகளாய் பிறப்போம் என எண்ணுகிறார்கள். வேறு சிலர் மனிதராய் வேறு ஒரு முறை பிறவி எடுப்போம் என எண்ணுகிறார்கள். இவை தவறான எண்ணங்களே. இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளை நன்கு விளங்கி முழு நம்பிக்கையுடன் இஸ்லாமிய வழி நின்று வாழும் போது உண்மை புலனாகும் . இவ்வண்மை பலருக்குப் புலனாகாமைக்குக் காரணம் இஸ்லாமிய தத்துவங்களைச் சரிவர விளங்கிக்கொள்ளாமையும் இஸ்லாத்தை முழுதாகப் பின்பற்றி வாழாமையுமே.

வாழ்க்கை இவ்வலகத்துடன் முடிவதில்லை என்பதை மேலே கண்டோம். எனவே , மறுவலக வாழ்வு இவ்வலக வாழ்வின் தொடர்ச்சியே . தாயின் கருப்பையில் இருக்கும்போது ஒருவித வாழ்க்கையை நடத்துகிறோம் . இவ்வலகிலே வேறுவித வாழ்க்கையை நடத்துகிறோம் . மறு எலகில் இன்னுமொரு விதமான வாழ்க்கையை நடத்துகிறோம் . எனவே , வாழ்வு தொடர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது.

இனி , இறுதி நாளிலே நடக்கும் சம்பவங்கள் பற்றிப் பார்ப்போம் . அந்நாளிலே இறந்தவர்கள் எல்லோரும் எழுப்பப்படுவர் எனக் கூறினோம் . இந்த உலகத்தைப் படைக்கவும் அதனை அழிக்கவும் இறைவனுக்குச் சக்தி உண்டு என்பதை நாம் நம்பினால் இறந்தவர்களை எழுப்பும் சக்தி அவனுக்கு உண்டு என்பதை நம்புதல் கடினமானதன்று. ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறந்ததிலிருந்து இறக்கும் வரை அவன் செய்த செயல்கள் அத்தனையும் பதிந்த பதிவேடு அவனுடைய கையிற் கொடுக்கப்படும் எனவும் கண்டோம். அது எவ்வாறு சாத்தியப்படும் என்று வினவலாம். சந்திர மண்டலத்திலே நடக்கும் கருமங்களைத் தொலைக்காட்சி மூலம் இங்கே காண்கின்றோம். அதிலே சஞ்சரிக்கும் மனடிதன் இதயத்துடிப்பு, எடல் நிலை முதலியவை பூமியில் உள்ள இயயந்திரங்களிற் பதிவாகின்றன. பத்து வருடத்துக்கு முன் ஒருவர் பாடிய பாடலை அவர் இறந்த பின்னும் இன்றும் கேட்கக் கூடியதாயிருக்கிறது! அதற்கு ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள் உதவுகின்றன. வெவ்வேறு மொழிகளில், வெவ்வேறு பாடங்களுக்குப் பரீட்சையில் தோற்றிய இலட்சக்கணக்கான மாணவரின் பெறுபேறுகள் சில

மணிகேரங்களில் வெளியாகிவிடுகின்றது. இத்தனையும் இவ்வலகில் நடக்கும்போது மறு உலகில் பதிவேடுகள் கொடுக்கப்படுவது ஆச்சரியமானதன்று. விசாரணை முடிந்த பின் நன்மை செய்தோர் சுவர்க்கத்துக்கும் தீமை செய்தோர் நகரத்துக்கும் அனுப்பப்படுவர்.

சுவர்க்கம், நகரம் என்பன பற்றிய அனுபவங்கள் எத்தன்மையுடையன என்பதை இப்பொழுது அறியாதபோதும் அவ்வனுபவம் கிடைக்கப்பெறும் என்பது மட்டும் திண்ணம். அவற்றுள் ஒன்று, இன்ப மயமானது, மற்றையது துன்பமயமானது என்பது உண்மை. நமக்கு கிடைக்கும் அனுபவம் இன்பமயமானதா, துன்பமயமானதா என்பது நமது நம்பிக்கையும் நாம் இவ்வாழ்வில் நடந்துகொள்ளும் முறைமையும் பொறுத்ததாகும். அதனவே தான், 'இம்மை மறுமையின் விளைநிலம்' என முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். திணை விதைத்தவன் திணை அறுப்பான், வினைவிதைத்தவன் வினை அறுப்பான் என்பது பழமொழி. நற்கருமம் செய்தவன் நற்பயனையும், தீயகருமம் செய்தவன் தீயபலனையும் அனுபவிப்பான் என்பேது அதன் பொருளாகும். இவ்வலகில் நன்மை செய்தவன் மறுவலகில் நற்பயனையே பெறுவான். இவ்வலகிலே தீமை செய்தவன் மறுஉலகிலே தீமையே பெறுவான். எனவே நமது மறுமை வாழ்வு எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பு நமது கையிலே உள்ளது. சுவர்க்கத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமாயின் பாவங்களைத் தவிர்த்து நற்காரியங்களில் ஈடுபடுதல் அவசியம். நகரவேதனை வேண்டுமாயின் நாம் விரும்பியபடி வாழலாம். பாவங்களைத் தவிர்த்து நற்காரியங்கள் எவை பாவகாரியங்களை எவை என்பதை இறைவனும் நபிமார்களும் எமக்குக் கூறியுள்ளார்கள். அவற்றுள் நாம் விரும்பியதைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சுதந்திரத்தையும் விரும்பியபடி நடக்கச் சத்தியையும் இறைவன் நமக்கு தந்துள்ளான். ஆதலின், இறுதி நாளில் அளிக்கப்படும் தீர்ப்புக்கு நாமே பாத்திரவாளிகள் ஆவோம்.

எனவே நாம் இவ்வலகிற் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் மறமையிலே ஒரு பலனைத் தரும். எம்மிற் பலர் இவ்வண்ணமையை மறந்து விடுகின்றனர். இவ்வண்ணமை எப்பொழுதும் எம்மனதில் இருக்குமாயின் எமது செயல்கள் யாவும் நற்கிரியைகளாகவே அமையும். ஏனெனில் நகரவேதனையை விரும்புவர் எவரும் இவ்வலகில் இருக்கமாட்டார். நற்கருமம் செய்பவரும் தீயகருமம் செய்பவரும் இறுதியிலே தனக்குச் சுவர்க்கம் கிடைக்கவேண்டும் என்றே விரும்புகிறார். இவ்வண்ணமையை நாம் மறந்துவிடுவதற்குக்

காரணம் , நாம் இச்சட உலகிலே அளவுக்கு மிஞ்சி முழங்கி விடுதலேயாகும். இவ்வுலக கருமத்திலே ஈடுபட்டால் அதில் நன்மை கிடைக்குமா இல்லையா, இலாபம் உண்டா இல்லையா என்பதை நாம் காணக்கூடியதாயிருக்கின்றது. அதனால் இங்கு அதிக பலனை அல்லது அதிக இலாபத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கின்றோம். உதாரணமாக ஒருவர் ஒரு வியாபாரம் செய்ய விரும்பினால் அதிக இலாபம் கிடைக்குமா இல்லையா என்று சிந்திக்கின்றார். இலாபம் கிடைக்குமாயின் அதைச் செய்கின்றார். கிடைக்காததாயின் அதைவிட்டு விடுகின்றார். அதைச் செய்துபார்த்து இலாபம் கிடைப்பதைக் கண்டுகொள்வதில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கின்றார் . அதற்காக உறக்கம், வீடுவாசல் முதலியவற்றை எல்லாம் தியாகம் செய்ய முன் வருகின்றார். எப்பொழுதும் இலாபத்தை அதிகரிப்பதைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பார். வியாபாரத்திலே இவ்வளவு அக்கறை காட்டுவதற்குக்காரணம் அவர்கள் நேரில் காணும் இலாபமே . ஆயின் எமது செயலுக்காக மறுமையிலே பெறப்போகும் இலாபத்தை இப்போது காண முடியாதிருக்கின்றது. காணாமையால் நம்பிக்கை இழக்கின்றனர். நம்பிக்கை இழந்தால் இறுதி முடிவு பாரதாரமானதாகவே இருக்கும். மறுமை வாழ்வின் இன்ப துன்பங்களை எமக்கு இங்கு காட்டாதபோதும் , எமது நியாயிய முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹுதஆலா அவற்றை மி. :றாஜின்போது காட்டியுள்ளான். அவர்களுடைய சொல்லை நாம் நம்புவதாயின் மறுமையை நம்புதல் கஷ்டமானதன்று. காணக்கூடியதைத்தான் நம்பவேண்டுமென்பதில்லை. அதே போல் இறுதிநாளைப்பற்றியும் நம்புதல் கஷ்டமானதன்று . காணக்கூடியதைத்தான் நம்ப வேண்டுவதில்லை. நாம் காணாத எத்தனையோ விடயங்கள் நம்புகின்றோம். இறைவனை நாம் காணவில்லை, அவனை நம்புகின்றோம் அதே போல் இறுதி நாளைப்பற்றியும் நம்புதல் அவசியமாகின்றது . நம்பிக்கை எவ்வளவு ஆழமானதாயிருக்கின்றதோ அதைப் பொறுத்தே எமது மறுமை வாழ்வு அமையும். ஏனெனில் அப்பொழுது தான் மறுமையில் அதிக நன்மையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக இம்மையில் எமது சுக துக்கங்களைத் தியாகம் செய்து நற்கருமங்களைச் செய்வோம். இவ்வுலகிற்கு கிடைக்கம் தற்காலிக நன்மைக்காக மறுமையின் நிரந்தர நன்மையை இழக்க விரும்பமாட்டோம். எல்லோரும் மறுமையில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயின் இவ்வுலகு சந்தோஷமும் நிம்மதியும் உடைய இடமாக மாறும். ஏனெனில் மறுமையில் நன்மை பெறுவதற்காக எவ்வோரும் நன்மை செய்வதிலேயே ஈடுபடுவர்.

எனவே, அல்லாஹு தஆலாவும் நபிமாரும் காட்டிய வழியிலே நடக்கும்போது இவ்வலகிலும் இன்பமான வாழ்வு கிட்டும்.

இவ்வலகப் பற்றைக் குறைபதற்கு நாம் நினைவில் இருத்த வேண்டிய ஓர் உண்மை , இவ்வலகம் தற்கலிகமான தங்குமடம் என்பதாகும் . ஆரம்பத்திலே கூறியவற்றிலிருந்து இது தெளிவாகியிருக்கும். நாம் எமது தாயின் கருப்பையிலே ஒன்பது மாதங்கள் வரை தற்காலிகமாக தங்கியிருக்கிறோம் . பின் இவ்வலகுக்கு வருகிறோம். இங்கு சமார் நூறு வருடங்கள் வரை தங்கியிருப்போம் என வைத்துக்கொள்வோம். அதன் பின் மறு உலகுக்குச் செல்வோம். நூறு வருடங்கள் நீண்டதொரு காலம் போலத்தோன்றலாம். இவ்வலகை அடிப்படையாக வைத்து நோக்கும் போது அவ்வாறு தோன்றுகின்றது. கருவிலிருக்கும் பிள்ளைக்கும் ஒன்பது மாத காலம் நீண்டகாலமாகத் தோன்றலாம். ஆயின் எம்முடைய உலகிலிருந்து நோக்கும்போது அது எவ்வளவு குறுகிய காலம் என்பது எமக்குப் புலனாகும். அவ்வாறே இவ்வலகில் தோன்றிய காலத்தையும் இனி வாழும் போகும் மறு உலகத்தையும் வைத்துப் பார்க்கும் போது நூறு வருடங்கள் எம்மாத்திரம். எனவே இத் தங்குமடதடதிலே தங்கிச் செல்லும் குறுகிய காலத்தில் அடுத்த உலகுக்கு வேண்டியதைச் சம்பாதித்துக் கொள்வதற்கு கண்ணும் கருத்துமாயிருத்தல் அவசியம்.

12. அல்யவ்முல் அகிர் வல்கத்ர்

இறுதி நாள், விசாரணை புரியும் நாள், பிரதிபலன் அளிக்கப்படும் நாள், எழுப்பப்படும் நாள், எழுந்து நிற்கும் நாள் என்ற கருத்துள்ள முறையே

الْيَوْمُ الْآخِرُ، يَوْمُ الْحِسَابِ، يَوْمُ الدِّينِ
يَوْمُ الْبَعْثِ، يَوْمُ الْقِيَامَةِ

என்ற பல பெயர்களால் இந்நாள் அழைக்கப்படுகின்றது. இந்தநாளையற்றி அறிந்த எவரும் இதை அஞ்சாமல் இருக்க முடியாது. இந்நாளை நினைவு படுத்தப்படும் போது நபிமார்கள், பெரியார்கள் அழுது பிரலாபிப்பார்கள். அல்குர் ஆனில் கூறப்படுமிடங்களை ஒதும்போது தேம்பித் தேம்பித் அழுவார்கள். ஏனெனில் அதன் நிகழ்ச்சிக்கள் யாவும் மிகவும் பயங்கரமானவை. சகிக்க முடியாத வேதனை. நரகவாசிகளின் வேதனைகள் சிலவும் சுவர்க்கவாசிகளின் இன்பங்களில் சிலவும் ஸூறதுல் காஷியா விலே கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்த நாள் ஏற்பட முன்னால், சில அறிகுறிகள் நிகழுமென அல்குர் ஆனிலும் ஹதீஸ்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் விளக்கத்தை 8 ஆம் ஆண்டுப் புத்தகத்தில் கண்டு கொண்டோம். இனிநடைபெறவுள்ள அறிகுறிகளில் பிரதானமான பதினொன்றை இங்கு குறிப்பிடுகிறோம். அவைகளாவன

1. இமாம் மஹதீ (றழி.) அவர்களின் வருகை
2. தஜ்ஜால் வெளிப்படுதல்.
3. ஈஸா (அலை) அவர்கள் இறங்குதல்.
4. ய.:ஜஜிஜி ம.:ஜஜிஜிசுட்டத்தினர் வெளியாதல்.
5. க.:பா இடிக்கப்படல்.
6. சூரியன் மேற்கிலிருந்து கிளம்புதல்.
7. தாப்பதுல் அர்ழ் என்ற ஓர் உயிர்ப்பிராணி வெளியாதல்

8. ஒரு வகை புகை உண்டாதல்
9. மென்மையான காற்று வெளியாகி வீசுவதால் , முட்டின்கள் அனைவரும் இறந்துவிடல்.
10. காபிர்கள் மாத்திரம் எஞ்சி இருத்தல்
11. ஒரு பெரு நெருப்பு வெளியாகி மக்களனைவரையும் ஒரே இடத்தில் ஒன்று சேர்த்தல்.

இவ்வடையாளங்கள் அனைத்தும் முடிவுற்ற பின், ஸூர்ஊதும் படியாக அல்லாஹு தஆலா இஸ்றாபீல் (அலை) அவர்களுக்குக் கட்டளை இடுவான். அதை அவர்கள் ஊதியதும் , அவரவரிருந்த நிலையிலே எல்லா மனிதர்களும் இறந்துவிடுவர். மலக்குகள் ஜின்கள் ஆகியோரனைவரும் இறந்து விடுவர் . இஸ்றாபீல் (அலை) இஸ்றாபீல் (அலை) போன்ற ஒரு சில மலக்குகள் சிறிது தாமதித்து இறந்து விடுவர் . கடல் நீர் கொதித்தெழுந்து வற்றி வரண்டு போய் விடும். ஆறு குளமெல்லாம் வற்றி வரண்டு விடும். எல்லா உயிரினங்களும் மாண்டு மடிந்து போய்விடும். பெருமலைகள் யாவும் இடிந்து தகர்ந்து தவிடு பொடியாகி தூள்தூளாகி விடும். கட்டிடங்கள் வீடுவாசல்கள் , கோட்டை கொத்தளங்கள் யாவும் உடைந்து நொறுங்கித்தூசாகிவிடும். மரஞ்செடிகொடிகள் யாவும் அழிந்து போய்விடும். வேறு பூமுகத்திலுள்ள அனைத்தும் அழிந்து பூமி வெறுந்தரையாகிவிடும். சந்நிர சூரியன் ஒளி இழந்து விடும். எங்கும் காரிருள்! எங்கும் திடுக்கிடும் நிலை! பின் ஏனைய மலக்குகளையும் அல்லாஹு தஆலா மெளத்தாக்கி விடுவான். சுவர்க்கம், நரகம் அவன் வசமிருக்கும் அவை அழிவதில்லை. அல்லாஹுதஆலா மாத்திரமே எஞ்சி இருப்பான்.

இவ்வாறு ஏகாந்த , ஒழிந்த நிலையில் சுமார் நாற்பது வருடம் ஆகும்போது அல்லாஹுதஆலா ஒருவகை மழையை பொழிய வைப்பான். அது பூமியில் தேங்கி நிற்கும் . அதனால் அழிந்து போன உடம்புகள் யாவும் வளரும் . ஒவ்வொரு ரின் “அஜ்புத்தன்ப” என்ற ஓர் அணுபோன்ற எலும்புத்துண்டு அழியாமல் எஞ்சி இருக்கு மல்லவா,? அதிலேயே உடல் வளர்ச்சியடையும். பிறகு பிரதான மலக்குகளை எழுப்பி , இரண்டாம் முறை ஸூர்ஊதும்படி அல்லாஹுதஆலா இஸ்றாபீல் (அலை) அவர்களுக்குக் கட்டளை இடுவான் . மனிதர்களில் முதன்முதல் உயிர் பெற்றொழுபவர், நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களாவார். அடுத்து உயிரினங்கள் அனைத்தும் எழுப்பப்படும். இவ்வாறு எழுப்பப்படுதலை பஃஸ் என்று அறபில் சொல்வர்.

உயிரினங்கள் அனைத்தும் எழுந்து, உருமாற்றப்பட்ட இப்பூமியில் திரண்டு நிற்பார்கள். ஏழு வானங்களிலுமிருந்த மலக்குகள் யாவரும் இவர்களைச் சூழ்ந்து கோட்டை மதில்போல் நின்று விடுவார்கள். மனு ஜின் பிராணிகளுக்கு எங்கும் செல்ல முடியாது. அங்கு தவியாய்த் தவிப்பார்கள். சூரியன் மிகச் சமீபத்தில் பன்மடங்கு வெப்பத்துடன் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்படும். இதன் வெப்பத்தினால் துடியாய்த் துடிப்பார். பயமும் பீதியும் திடுக்கமும் ஒவ்வொருவரையும் பீடித்துக் கொள்ளும். சூருய வெப்பத்தால் வெந்து வியர்வை வெள்ளமாய் ஓடும். சில இடத்தில் சிலரின் கழுத்துவரை வியர்வை வெள்ளமபெருகி அமளி துமளிப்படுவர். பாவம் கூடுதலாய்ச் செய்தோர் வெள்ளத்தில் மூழ்கித் தவிப்பார். உலகில் நன்மையில் மாத்திரம் ஈடுபட்டிருந்தோர்க்கு அபயமளிக்கப்படும், நபி (ஸல்) அவர்களுக்குச் சொந்தமான லிவாஉல் முஹம்து என்ற கொடி நிழலில் நபிமார்களும் மேதாவிகளும் தங்கி இருந்து நிம்மதியாய் இருப்பார்கள்.

பல்லாயிரம் வருடம் வரை மக்கள் அமளி துமளிப்பட்டு வேதனையில் உழன்ற பின் தமக்கிடையில் விசாரித்து ஏதாவது ஒரு முடிவு செய்யும்படி மன்றாடுவதற்காக நபிமார்களை நாடுவார்கள். முறையே ஆதம் (அலை), நூஹ் (அலை), இப்றாஹீம் (அலை) முஸா (அலை) ஈஸா (அலை) ஆகியோரிடம் சென்று தமக்காக அல்லாஹுதஆலாவிடம் பரிந்து பேசும்படி வேண்டிக்கொள்வார்கள். ஒவ்வொருவரும் மற்றவரிடம் செல்லுமாறு கூறிவிடுவார்கள். ஈஸா (அலை) அவர்கள் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களிடம் செல்லும்படி கூறியதும் அன்னாரிடம் முறையிடுவார்கள். உடனே முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் ஓரிடத்துக்குச் சென்று ஸுஜூதில் விழுந்து படைப்புகளுக்கிடையில் விசாரிக்கும்படி மன்றாடுவார்கள். அவ்விடத்துக்கே மகாமன் ஹுமூதன் பூகழுக்குரிய இடம் என்று அதான் துஆவில் கூடக் குறிப்பிடுகிறோம். எல்லா உயிரினங்களுக்கும் மன்றாடியதால் இதற்கு அஷ்ஷபாஅதுல் குப்றா பெரிய மன்றாட்டம் என்று கூறப்படும். அதன் பிறகு விசாரணை ஆரம்பமாகும். முதலில் மலக்கு, மனிதர், ஜின் தவிர்ந்த ஏனைய உயிர்பிராணிகளுக்கிடையில் விசாரிக்கப்பட்டு அநியாயம் செய்த பிராணிகளிலிருந்து அநியாயம் விளைவிக்கப்பட்ட பிராணிகளுக்குப் பழிவாங்கிக் கொடுக்கப்படும். இவ்வாறு அவைகளுக்கிடையில் விசாரித்துத் தண்டனையளித்து முடிவடைந்த பின் அவை அனைத்தையும் அல்லாஹு தஆலா அழித்து விடுவான்.

மலக்குகள் குற்றம் புரியாதவர்களானதால், அவர்களிடம் விசாரணரயோ, நன்மை தீமை நிறுப்பதோ, தண்டனையோ ஒன்றும்

இல்லை. ஆகவே, மனிதர்களளிடமும் ஜின்களிடமுமே விசாரணை நடைபெறும். முதலில் ஈமாணைப்பற்றியும், பிறகு அமல்களைப்பற்றியும் விசாரணை நடைபெறும். ஒவ்வொருவரும் செய்த நன்மை தீமை அனைத்தையும் பற்றித் தனித்தனியே அல்லாஹுதஆலா விசாரிப்பான். தீமைகளின் முதன் முதலாகக் கொலைப்பற்றியும், நன்மைகளில் முதலாவதாகத் தொழுகை பற்றியும் விசாரிக்கப்படும். தீமைகளை யாராவது மறுத்தால் பின்வரும் நான்கு சாட்சிகளாலும் அல்லாஹுதஆலா நிருபித்து குற்றத்தை அவன் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகே தண்டனை அளிப்பான்.

அந்தச் சாட்சிகள்:

1. நன்மை, தீமை எழுதிய மலக்குகள்.
2. தீமை செய்த இடங்கள்.
3. தீமை செய்த காலம்.
4. அவரவரின் உறுப்புக்கள்.

விசாரணை யாவும் முடிந்த பின், நன்மை தீமை எழுதிய ஏடுகள் ஆகாயத்ததில் பறந்து மீலான் என்ற தராசில் விழும் நன்மை பாரமாயிருந்தால் அவரின் வலது கையில் கொடுக்கப்படும். அதை மகிழ்வுடன் பெற்று வாருங்கள் எனது ஏட்டை வாசித்துப்பாருங்கள் நிச்சயமாக நான் எனது (ஹிஸாய் என்ற) விசாரணையைச் சந்திப்பேன் நம்பி இருந்தேன் (அல்குர்ஆன்) என்று குதூகலமாகக் கூறுவான். தீமை அதிகமானாரின் ஏடுகள் பின்பக்கமாக இடக்கையில் கொடுக்கப்படும். அப்போது அவர் அவலக் குரல் எழுப்புவார்.

அதன்பின் அனைவரும் ஸிறாத் என்ற பாலத்தைத் தாண்ட வேண்டியவர்களாயுள்ளனர். இது நரகத்துக்கு மேல் போடப்பட்ட ஒரு பாலமாகும். இது பல இலட்சக்கணக்கான மைல் நீளமானது. ஒவ்வொருவரின் நன்மைகளுக்கேற்ப இமைப்பொழுதிலும் மின் வேகத்திலும், ஓடியும், நடந்தும் செல்வர். பாவச்சமையுடையவர்கள் அதன் மேல் நடக்கும் போது ஸபானியாக்கள் அவர்களை இழுத்துநரகில் எறிந்து விடுவார்கள். ஆகவே, பாவச்சமை மிக்கவர்களும் காபிர்களும் அதைத் தாண்ட முடியாது கொடுநகரில் வீழ்ந்து விடுவார்கள். நரகிற்கு அறியியில் 'அந்நார்' என்று கூறப்படும். சுவர்க்கத்தை அறியியில் 'அல்ஜன்னஹ்' என்று அழைப்பர்.

சிலர் எத்தகைய விசாரணையுமின்றிச் சுவணபதிக்கு அனுப்பப்படுவர். சுவணபதியில் பல நீர்த் தடாகங்கள் உண்டு. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நபிக்கு உரியதாகும். அந்தந்த

நபிமார்களின் உம்மத்தினர் அதிலிருந்து நீரருந்துவர். எங்கள் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்குரிய நீர்த்தடாகம் 'ஹவ்முல் கவ்ஸர்' என அழைக்கப்படும். அதிலிருந்து பிரவாகித்தோடும் நீர் சுவணபதிக்கு வெளியேயும் ஓடும்.

ஈமானுடன் இறந்தும், பாவம் செய்தமையால் நரகபதி சேர்ந்த முஹம்மின்கள், பாவத்துக்கேற்ப வேதனை அனுபவித்த பின் நபி (ஸல்) அவர்களுடையவும், ஏனைய நபிமார்களுடையவும், உலமாக்கள் ஷாஹதாக்கள் ஸாலிஹீன்களுடையவும் பிரார்த்தனைக்கிணங்க நரகிலிருந்து ஈடேற்றமாக்கப்படுவர். காபிராக இறந்தவர்களுக்கு ஈடேற்றம் கிடையாது.

அர்ஷ், குர்ஸ் என்பவை வானம், பூமி அனைத்தையும் விட மிக மிக விசாலமானவை. மிக மேலான இவைகள் அல்லாஹு தஆலாவினால் படைக்கப்பட்டவையாகும்.

அல்கத்ர்

அல்லாஹு தஆலா அனைத்தையும் படைக்க முன்னால், கலம் என்ற எழுதுகோலைப் படைத்து உலகில் நடைபெறும் அனைத்தையும் எழுதும்படி கூறினான். அது, அதன் பின் நடைபெறப்போகும் எல்லா விடயத்தையும் அணு அணுவாக எழுதியது. இந்த முன்னேற்பாட்டை லவ்ஹூல் மஹ்பூள் (பாதுகாக்கப்பட்ட பலகை) என்ற பதிவேட்டில் எழுதியது. அந்த முன்னளப்பின் படியே அனைத்தும் நடைபெறும். அதற்கு மாறாக ஓர் அணு அசைதல் கூட நடைபெறமாட்டாது.

இந்த முன்னேற்பாட்டை படைப்பினங்களால் மாற்றி அமைக்க முடியாது. அதனைச் சாட்டாய்க் கொண்டு தீமைகள் செய்யவோ, நன்மைகளை விடவோ எவருக்கும் அனுமதி இல்லை. மனிதனுக்கு சுயேச்சையும் முயற்சியும் உண்டு. அவனின் சுயேச்சைப்படி நல்ல முயற்சியில் ஈடுபட்டால் நற்பயன் உண்டு; தீய முயற்சியில் ஈடுபட்டால் தண்டனை உண்டு.

ஓவ்வொருவரின் வானாளின் அளவு, அனுபவிக்கும் அருட்கொடைகள், நல்லனவா தியவனா என்பது, இறக்கும் நேரம், அவை அனைத்தும் தீர்மானிக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. முன் எமக்குத் தெரியாததால், அவற்றைச் சாட்டாய்க்கொள்ளாமல் மார்க்கத்தில் ஏவப்பட்டவைகளையே நாம் செய்துவர வேண்டும். கஷ்ட துன்பங்கள் நிகழ்ந்தால் பொறுமை செய்து சகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இறுதி நாள் அடயாளங்கள்

பாடத்தில் குறிப்பிட்டவை தவிர வேறு சில:

1. தார்த்தாரிய யுத்தம்.
2. ஹிஜாஸ் நெருப்பு.
3. பொய்யர்களின் தோற்றம்.
4. செல்வப் பெருக்கு.
5. பூமி அழித்தல்.
6. இழிந்தோர் பெருஞ் செல்வந்தராதல்.
7. பள்ளிகளைப் பற்றி பெருமை பேசுதல்.
8. மழை கூடிப் பயிர் குறைதல்
9. தலைவர்கள் அதிகரித்தல்.
10. நம்பிக்கையாளர் குறைதல்.
11. மார்க்க அறிவு குறைதல்.
12. பொய்ச்சாட்சியம் பெருகுதல்.
13. பாவங்கள் அதிகரித்தல்.

سُورَةُ الْغَاثِيَةِ

13. ஸுறதுல் காஷியா

மக்கியாவான ஸுறதுல் காஷியாவில் இருப்பத்தாறு ஆயத்துக்கள் அடங்கியுள்ளன. பெருநாள் தொழுகையின் போதும் ஜுஆத் தொழுகையின் போதும், வெள்ளிக் கிழமை இஷாத் தொழுகையின் போதும் இரண்டாவது றஅத்தில் ஸுறதுல் காஷியாவை ஒதுவது ஸுன்னத்தென நாம் முன்பு அறிந்துள்ளோம்.

ஸுறதுல் காஷியாவின் பொருளை நோக்கி அதை மூன்று பிரிவுகளாக வகுக்கலாம். அவையாவன:

1. நரகவாசிகளின் சில வேதனைகள் பற்றிய விளக்கம்.
2. சவனவாசிகளின் சில சுகபோகங்கள் பற்றிய விளக்கம்.
3. படைப்புக்கள் பற்றி ஆராயுமாறு தூண்டி, சத்திய இஸ்லாத்தை ஏற்குமாறு உணர்வுட்டல் என்பனவாம்.

ஸுறதுல் காஷியா ஆரம்பிக்கும் போதே, “இறுதி நாளின் செய்தி வந்து விட்டதா? நிச்சயம் வந்து விட்டது” என்று அல்லாஹு தஆலா உணர்ச்சி ஊட்டுகின்றான். அந்நாளில் நரகவாதிகளுக்கு அளிக்கப்படும் வேதனை, தண்டனைகளை விளக்குகின்றான். அந்நாளில் இழிநிலைக்குள்ளானோர் தாம் செய்த ஒரு நற்கிரியை யாவது உதவவில்லையே என அல்லலுறுவர். காரணம், அவர்கள் நற்கிரியைக்கு நிபந்தனையான ஈமானற்றவர்களாக இருந்ததுவேயாகும். நரகவாதிகளின் வேதனை மிகவும் கொடுமையானதாகும். சகிக்க முடியாத உஷ்ணமுள்ள கடுமையான நெருப்புள்ள கொடுநரகில் சதா உழன்று கொண்டிருப்பார்கள். நரகிலிடப்பட்டு கால் விலங்குடன், கொடுமைக்குள் இருப்பதே பெரும் வேதனைதான். நிகர் கூற முடியாத அதி உஷ்ணமான கொதி நீரூற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு நீர் புகட்டப்படும். இந்தக் கொடிய வெப்பம் முகம் உதடுகளை கருக வைத்து விடும். வயிற்றிலுள்ள குடல்கள் துண்டு துண்டாய் அறுந்துவிடும். அவர்களுக்கு “ழீ:” என்ற மரத்தின் முள் மாத்திரம் தான் உணவாகக் கொடுக்கப்படும். இம்முள் உண்போருக்கு எவ்வித பலனையும் கொடுக்காது. இவ்வுணவு ருசியும் தராது. தேகபலமும் உண்டாகாது.

அடுத்த பகுதியில் சுவனவாசிகளின் சில சுகபோகங்கள் விளக்கப்படுகின்றன. இறுதிநாளில் சிலர் அழகுமேன்மையுடனும், இன்பத்திலும் மூழ்கியிருப்பார்கள். அவ்வன்பம் அலுத்துவிடாது; குறைந்தும் விடாது. தாம் புரிந்த நற்கியைகளுக்கு அளப்பரிய நற்கூலி கிடைத்திருப்பதால் திருப்தியுற்றிருப்பார்கள். பல்சுவையுள்ள ஊற்றுக்கண்கள் அங்கு ஓடிக் கொண்டிருக்கும். பாலும், தேனும், சுத்த நீருமாகப் பிரவாகம் எடுத்தோடும் ஆறுகளிலே விரும்பியதை அருந்திக் களிப்புற்றிருப்பார்கள். அங்கிருப்போர் அமரவும், உறங்கவும் மணிகள் பதித்த தங்கக் கட்டில்கள்காணப்படும். அவை மிக மென்மையானதாக இருக்கும். அங்கிருப்போருக்காக அழகிய கிண்ணங்கள் பிடிகளில்லாது எதிரே காணப்படும். அவைகளிலிருந்து இன்பமான பானத்தை அருந்துவார்கள். குஞ்சங்களுள்ள கம்பள விரிப்புக்கள் அங்கே விரிக்கப்பட்டிருக்கும். அவ்விரிப்புக்களிலே அணி அணியாக வைக்கப்பட்ட தலையணைகள் இருக்கும். அவற்றில் அவர்கள் சாய்ந்து கொள்வார்கள். சுவனபதியிலுள்ள மிகச் சில சுகபோகங்களே இங்கே கூறப்பட்டுள்ளன. இதையிட்டு அல்லாஹு தஆலா கூறுவதாக நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு அருளியுள்ளார்கள்:- “எனது நல்லடியார்களான ஸாலிஹீன்களுக்கு எந்த ஒரு கண்ணும் காணாத, எந்த ஒரு காதும் கேட்காத, எந்த ஒரு மனிதனின் மனதிலும் உதிக்காத (பேராணந்த சுகபோகமான) வைகளை நான் ஆயத்தமாக்கி வைத்துள்ளேன்.” புகாரி, (முஸ்லிம்) இக்கருத்துள்ள ஓர் ஆயத்து, ஸூறது ஸஜ்தாவில் இருக்கிறது.

மூன்றாவது பகுதியிலே கண்ணுக்கெட்டிய படைப்பினங்களை ஆய்ந்து, கண்ணுக்கெட்டாத அல்லாஹு தஆலாவை ஏற்று நல்வழி நடக்கும்படி மனிதர்கள் தூண்டப்படுகின்றார்கள். மக்கள் தனிமையிலும் கூட்டாகவும் பிரயாணங்கள் செய்வது வழக்கம். ஒட்டகையிலேறிச் செல்வது அறபிகளின் முந்திய வழக்கம். ஒட்டகையில் தனிமையிலிருக்கும் மனிதன், தன் மனதில் எழும் சிந்தனையை - ஒட்டகத்தை உணர்வதில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென அல்லாஹு தஆலா வலியுறுத்துகிறான். ஒட்டகையின் படைப்பின் இரகசியங்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றான். உலகிலுள்ள அத்தனை விலங்கினத்தையும் தனித்தனியாகச் சிந்திக்கும் போது பொதுவரையறை ஒன்றுக்கு வரலாம். ஆனால், அந்த வரையறைகள் ஒட்டகத்தின் அளவை விட அதிகரித்து விடாது. அதனாற்றானோ என்னவோ ஒட்டகத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்படி அல்லாஹு தஆலா வலியுறுத்தியுள்ளான் எனவும் நாம் சிந்திக்கலாம். ஒட்டகத்தின் படைப்புத் தன்மையும், அதன் பயன்பாடும் பற்றிச் சிந்திக்கும் மனிதன் படைத்தவனை எண்ணிப் பூரிப்படைவான்.

அதே நேரம் ஆகாயத்தை நோக்கின். அதன் விசாலமான பரப்பு, இடக்கிடை காணும் நட்சத்திரங்கள், சந்திர ஓளி, முகிற் கூட்டங்கள் இவைகளைத் தாங்கி நிற்க ஒன்றுமில்லை என்பதை உணர்வான். இவ்விதமான பெரும் படைப்புக்களைப் படைத்த அல்லாஹு தஆலாவைப் பற்றிய சிந்தனை எழும். அது போலவே ஆடாமல் அசையாமல் நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கும் மலைகள் எல்லாவற்றையும் தாங்கி நிற்கும் பூமி இவைகளை எண்ணும் போது அல்லாஹு தஆலாவின் வல்லமையை நாம் அறிந்து கொள்ளுவோம். இந்த நேரத்தில் தான், அல்லாஹு தஆலா நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஆணை பிறப்பிக்கின்றான். அந்த ஆணை தான் 'மக்களுக்கு நல்லு பதேசம் செய்' என்பதாகும். நல்லுபதேசத்தை ஏற்று நற்கிரியையுரிவோர் தான் ஈருலகிலும் நற்பேற்றை அடைவர். அல்லாதோர் இறுதிநாளிலே மிகக் கொடிய வேதனைக்குட்பட்டு, நிரந்தரமாய் உழல்வார்கள். இந்நிலையை விட்டு நம்மால் தப்பவே முடியாது. ஏனெனில், இறந்த பின் அனைவரும் அல்லாஹு தஆலாவிடமே மீண்டு விடுவோம். அங்கே கேள்விக் கணக்கு கேட்கப்பட்டு அதற்குரிய பலனை நாம் அடைவது நிச்சயம்.

ஸூறதுல் காஹியாவின் பொருளை நோக்குவோம்:-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஆரம்பிக்கின்றேன்).

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

(நபியே யாவரையும்) சூழ்ந்து கொள்ளக் கூடிய மறுமை (பற்றிய) செய்தி உமக்குக் கிடைத்ததா

وَجِئْتُمْكُمْ خَائِضِينَ مِثْلَ مِثْلِ نَابِئَةٍ

அந்நாளிற் சில முகங்கள் இழிவுபட்டுப் பயத்தால் வாடி அயர்ந்து போயிருக்கும்.

تُصَلِّ نَارَ الْحَامِيَةِ ۞

கொழுந்து விட்டு எரியும் நெருப்புக்கு அவை செல்லும்.

تُسْقَى مِنْ عَيْنِ آيَةِ ۞

கொதித்த நீருற்றிலிருந்து அவற்றுக்கு நீர் புகட்டப்படும்.

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۞ لَا يَسِينُ وَلَا يَنْفِي مِنْ حَوْصٍ ۞

அவற்றுக்கு 'மூர்.:' என்ற (முள்மரத்தின்) முள்ளைத் தவிர வேறு எத்தகைய உணவும் கிடைக்க மாட்டாது. இது தேக பஷ்டியைக் கொடுக்கவும் மாட்டாது; பசிக்கு எத்தகைய பலனையும் அளிக்கவும் மாட்டாது.

وَجَوْوٌ مِمَّنْ نَاعِمٌ ۞ لِسَعِيرٍ أَرْضِيَةٍ ۞

வேறு சில முகங்கள் அந்நாளில் அழகாகவும் இன்புற்றும் இருக்கும். அலை தாம் செய்த நற்கிரியைகளால் திருப்தியுற்றிருக்கும்.

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۞

அவை மேலான சுவனபதியிலிருக்கும்.

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغْوًا

அங்கே நீர் எந்த ஒரு வீண்வார்த்தையையும் கேட்கமாட்டீர்.

فِيهَا مَن جَارِيَةٌ

அங்கே ஒலித்தோடக் கூடிய நீருற்றுக்கள் உண்டு.

فِيهَا سُرُورٌ مَّرْقُوعَةٌ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ

மேலான கட்டில்களும் (தயார் நிலையில்) வைக்கப்பட்ட கிண்ணங்களும் அங்கே உண்டு.

وَنَارِقٌ مَّصْفُوقٌ وَزُرَابٌ مَبْشُورَةٌ

அணி அணியாக வைக்கப்பட்ட தலையணைகளும் விரிக்கப்பட்ட கம்பள விரிப்புக்களும் (அங்கே உண்டு).

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيَاتِ كَيْفَ خُلِقَتْ سُبْحَانَ الَّذِي أَسْمَاءُ كَيْفَ رُفِعَتْ

وَالْإِلَهِيَّاتِ كَيْفَ خُلِقَتْ سُبْحَانَ الَّذِي أَسْمَاءُ كَيْفَ رُفِعَتْ
وَالْإِلَهِيَّاتِ كَيْفَ خُلِقَتْ سُبْحَانَ الَّذِي أَسْمَاءُ كَيْفَ رُفِعَتْ
وَالْإِلَهِيَّاتِ كَيْفَ خُلِقَتْ سُبْحَانَ الَّذِي أَسْمَاءُ كَيْفَ رُفِعَتْ

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّطٍ

ஒட்டகை வவ்வாறு படைக்கப்பட்டதென்றும், வானம் எவ்வாறு நிலைநிறுத்தப்பட்டதென்றும் மலைகள் எவ்வாறு நிலைநிறுத்தப் பட்டுள்ளனவென்றும் பூமி எவ்வாறு விரித்துப் பரவப்பட்டுள்ளதென்றும் அவர்கள் சிந்திக் வேண்டாமா?

ஆகவே (நபியே) நீர் நல்லுபதேசம் புரிக. நீர் உபதேசம் புரிபவரேதான்.. (அதுவன்றி) நீர் அவர்களை நிர்ப்பந்தி; (த்து) அவர்கள் உள்ளங்களிலே ஈமாணைத் திணிப்பவரல்லர்.

أَلَا مَنْ تَوَلَّى وَكُفَّرَ بِهِ فَقَدْ ابْتَدَىٰ بِاللهِ الْعَذَابَ الْكَبِيرَ ۖ

ஆனால், (உமது உபதேசத்தைப்) புறக்கணித்து ஈமான் கொள்ளாமல் காபிராக இருந்தவர்களை மாபெரும் வேதனையால் அல்லாஹு (கியாமத்து நாளில் கொடுமைப்படுத்தி) வேதனை செய்வான்.

إِنَّ الْبَيْنَآءَ بَيْنَهُمْ ۖ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۖ

ஏனெனில், நிச்சயமாக அவர்களின் மீட்சி எங்களிடமேயாகும். மேலும், நிச்சயமாகக் கேள்வி கணக்குக் கேட்பது எமது கடமையாகின்றது.

||

அல் - இபாதத்

||

சுந்தரம் - சாலை

14. இபாதத்தின் தத்துவங்கள்

இபாதத் என்ற சொல்லுக்கு வணக்கம் என்ற பொருள் கொள்ளுதல் வழக்கம். “என்னை வணங்குவதற்காகவேயன்றி நான் மனிதனையும் ஜின்னையும் படைக்கவில்லை” அன அல்லாஹு தஆலா அல்குர்ஆனிலே கூறுகின்றான். வணக்கம் என்பது தொழுகையை மாதிரம் குறிக்கமாட்டது. அவ்வாறு குறிக்குமாயின் அல்லாஹு தஆலாவின் கூற்று அர்த்தமற்றதாகி விடும். எப்பொழுதும் வணங்கிக் கொண்டேயிருந்தால் மனிதன் வேறு கருமங்கள் செய்வதில்லையா? என்ற வினாவுக்கு விடை இல்லாது போய் விடும். அப்படியாயின் மனிதன் இவ்வுலகில் வாழ்க்கை நடத்துவது எங்ஙனம்? எனவே வணக்கம் என்பது தொழுகையை மட்டுமல்லாது உண்ணல், குடித்தல், நிறறல், இருத்தல், நடத்தல், உறங்கல் குடுமப வாழ்க்கை நடத்தல், வியாபாரஞ் செய்தல் போன்ற எண்ணற்ற கருமங்களைக் குறிக்கும். இப்படியான சாதாரண கருமங்கள் எவ்வாறு வணக்கமாகும் என வினவலாம். அது எண்ணத் (நிய்யத்)தைப் பொறுத்ததாகும். நமது தொழுகை, வுழு போன்றவை நிறைவேறுவதும் நிறைவேறாது விடுவதும் எண்ணத்தைப் பொறுத்ததாகும். சரியான எண்ணம் இல்லாவிட்டால் நிற்பதும், குனிவதும் ஸுஜூது செய்தலும் தொழுகை ஆகாது. எண்ணம் சரியாக இருந்தால் மட்டுமே தொழுகை ஆகும். அது போலவே நாம் செய்யும் எல்லாக் கருமங்களையும் எண்ணத்தைக் கொண்டு வணக்கம் ஆக்கலாம். உதாரணமாக, வியாபாரம் செய்யும் போது, “அல்லாஹு தஆலாவுக்காக மனிதர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்றேன். அவர்கட்கு உதவி செய்கின்றேன்” என்று நினைத்தால் வியாபாரத்துக்கும் நற்கூலி கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் அல்லாஹு தஆலாவினால் விலக்கப்பட்டதும் வெறுக் கப்பட்டதுமான கருமங்களில் ஈடுபடாதிருப்பானாயின், தான் செய்யும் எந்தக் கருமத்தையும் வழிபாடாகவும் வணக்கமாகவும் ஆக்கிக் கொள்ளலாம். தான் செய்யும் உவ்வொரு கருமத்தையும் அல்லாஹு தஆலாவுக்காகவே செய்வதாக எண்ணிக் கொள்ளுதல் மிக முக்கியமானதாகும். எனவே உண்மை முஸ்லிமாக வாழும் ஒருவன் மட்டுமே, இறைவன் மனிமனை எந்த நோக்கத்துக்காகப் படைத்தானோ அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றக் கூடியவனாகவும் நிறைவேற்றுபவனாகவுமிருக்கின்றான்.

இபாதத்திற் சில, பர்ழானவையாயும் வேறு சில ஸுன்னத் தானவையாயுமிருக்கின்றன. பர்ழானவற்றுள் தொழுகை முக்கிய

மானதாகும். அல்லாஹி தஆலா தொழுகையைப் பற்றிக் கூறும் போது “தொழுகையை உரிய முறையில் செய்து வாருங்கள். நிச்சயமாக அந்தத் தொழுகையானது தீய கருமங்களையும் வெறுக்கத்தக்க விடயங்களையும் விட்டுத் தடுத்துக் கொள்ளும். அல்லாஹி தஆலாவை நியைவுசூர்வது மிகப் பெரிய வணக்கமாகும்” என்று கூறுகின்றான். தொழுகை சிந்தனைக்கு நல்ல தோர் பயிற்சியை அளிக்கின்றது. நல்லதையே சிந்திப்பதால் நல்லதையே செய்யும் பழக்கம் மனிதனுக்கு உண்டாகிவிடுகின்றது. மேலும் தொழுகை கெட்ட எண்ணங்களையும் இச்சைகளையும் மனத்திலிருந்து அகற்றிவிடுகிறது. மன இச்சைகளுக்கு இடங் கொடாமையினாலே உடலும் உள்ளமும் சூஆரோக்கிய முடையனவாக விளங்கின்றன. நல்லதையே எப்பொழுதும் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதால் நீதி நியாயத்துக்கு முரண்படாது நடக்கும் பழக்கமும் ஏற்படும். எனவே தொழுகை ஒருவனை நல்லமனிதனாக (ஸாலிஹான்வனாக) ஆக்குகின்றது.

தொழுகை மனிதனின் உடலுக்கு ஒரு சிறந்த அப்பியாசமாகவும் அமைகின்றது. நிறநல், இருத்தல், குனிதல், எழும்புதல் போன்ற செயல்கள் தொழுகையில் அமைந்திருப்பது நாம் அறிந்ததே. உனவே இருந்த இருப்பில் வேலை செய்வோருக்குப் போதிய உடல் அப்பியாசமாகத் தொழுகை அமைகிறது. எப்பொழுதும் ஓடி ஆடித் திரிந்து வேலை செர்வோருக்குத் தொழுகை ஓய்வளிக்கின்றது.

ஒருநாள் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள், ஸஹாபாக்களைப் பார்த்து “உங்களில் ஒருவரின் வீட்டுக்கருகில் ஒரு ஆறு ஓட, அதில் அவர் தினமும் ஐந்து முறை குளித்துவந்தால் அவர் மேனியில் அழுக்கு இருக்குமா?” எனக் கேட்டார்கள். அப்பொழுது ஸஹாபாக்கள் “அழுக்கு இருக்காது” எனப் பதிலளித்தார்கள். அப்பொழுது பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் “இதுதான் ஐவேளைத் தொழுகைக்கு உதாரணம் என்றனர். ஐவேளைத் தொழுகையின் காரணத்தால் இறைவன் சிறு பாவங்களை அகற்றிவிடுகிறான் என்பதே அதன் பொருளாகும்.

தொழுகையினாற் பெறப்படும் மற்றுமொரு நன்மை சமூகத்தில் ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் ஏற்படுத்தலாகும். இது கூட்டுத் தொழுகையினாற் சாத்தியமாகின்றது. கூட்டுத் தொழுகையினால் ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள மக்கள் உன்றுகூடி இஸ்லாமிய சமத்துவத்தையும் சமாதானத்தையும் நிலைநாட்டுகின்றனர் ஓர் ஊரிலுள்ள முஸ்லிம்கள் கூட்டாகத் தொழுவதாலும்,

ஜலிம்ஆவுக்குச் செல்லதாலும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு அளவளாவிக்கொள்ளவும் பரஸ்பரம் அன்பை வளர்க்கவும் சமூகத்திலுள்ள குறைநிறைகளைப் பற்றிப் பேசவும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது.

மலக்குகள் முதல், மற்றும் படைப்புகள் யாவும் அல்லாஹ்விதஆலாவைத் தொழுது கெண்டேயிருக்கின்றன. மிருகங்கள் எப்பொழுதும் ரூகூஇல் இருந்தபடி தொழுகின்றன. மரங்கள், நிலையில் நின்றபடி தொழுகின்றன. மலைகள் இருப்பில் இருந்தவாறு தொழுகின்றன. ஊர்வன, ஸுஜூதில் இருந்தவாறு தொழுகின்றன. முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் மி. நூஜின் போது, மலக்குகள் பல வகைப்பட்ட தொழுகை நிலையில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். எனினும், மனிதனுடைய தொழுகையே எல்லாவற்றிலும் பரிபூரண தொழுகையாக அமைந்துள்ளது.

இனி, ஸகாத்தின் தத்துவங்களைப் பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். மனிதனைப் படைப்பதற்கு முன்னரே அவனுக்கு வேண்டிய உணவு உடை முதலியவற்றைப் படைத்து விட்டதாக இறைவன் கூறுகிறான். அப்படியாயின் உலகிற் பஞ்சம் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றது. ஒருவர் பட்டினி கிடக்க மற்றொருவர் சுகபோகத்திலே வாழ்கிறார். இதற்குக் காரணம், பொருள் சமமாகப் பங்கிடப்படாமை என்று கூறலாம். இந்த நிலை ஏற்படும் என்படும் என்பதை அறிந்த அல்லாஹு தஆலா ஸகாத்தைக் கட்டாயக் கடமையாக்கினான். ஸகாத் கொடுப்பார்களாயின் முஸ்லிம்களில் ஏழைகள் இருக்க மாட்டார்கள். கலீபா உயரிபினு அப்துல் அஸீஸ் (றஹ்) அவர்களின் ஆட்சியின் போது, ஸகாத் பெருதற்குத் தகுதியானவர் இல்லாதிருந்தனர். இதைக் கண்ட வேற்று அரசர்கள் ஸகாத்தின் மகிமையைக் கண்டு மெச்சினார்கள்.

ஸகாத் கொடுப்பதால் கொடுப்பவருக்கும் நன்மை உண்டு. ஸகாத்தைப் பெறுபவருக்கும் நன்மை உண்டு. ஸகாத் என்னும் இபாதத்தால் முழு நன்மையையும் பெறுதற்கு ஸகாத்துக்குரிய பொருளை அல்லாஹ்வி தஆலாவுக்காக்க கொடுக்கிறேன் என்ற நிய்யத்துடன் மனமுவந்து முழுமனத்துடன் கொடுத்தல் வேண்டும். என்ன செய்வது மற்றவர்கள் வாசலில் வந்து நிற்கிறார் களே என்பதற்காகவோ, ஸகாத் கொடுக்காவிட்டால் உலகம் குறைகூறுமே என்பதற்காகவோ, அல்லது பெருமைக்காகவோ ஒருவர் ஸகாத் கொடுப்பாராயின் அவர் அந்த இபாதத்தினால் ஒரு நன்மையையும் பெறமாட்டார். ஸகாத் கொடுக்கும்போது தலைக்குக் கால் ரூபாய் அல்லது அரை ரூபாய் அல்லது ஒரு ரூபாயாகப்

பங்கிடுவதை விட ஒரு சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு ஒரு வியாபாரம் அல்லது கைத்தொழிலை ஆரம்பிக்கப் போதிய பணத்தைக் கொடுத்து அதனை ஆரம்பித்து வைத்தல் நல்லது. அவ்வாறு செய்வதனால் உதவி பெற்றவர் அடுத்த வருடம் ஸகாத் கொடுக்கத் தகுதியுடையவராகிறார்.

பொருளிலே அளவுகடந்த ஆசையுடையோர், தம் வாழ்நாள் முழுதையும் பொருளீட்டுவதிலேயே செலவு செய்கின்றனர். அப்படியாகத் தேடிச் சேமிப்பவர் தம் பொருளிற் சிறிதளவையேனும் பிரிய விரும்புகின்றனர் இல்லை. அப்படியானவர், முறைப்படி ஸகாத் கொடுக்கும்போது பொருள் மீதிருந்த ஆசை குறைந்து இறைபக்தி அதிகரிக்கும். அத்தோடு பொருளும் பரி சுத்தமானதாகிவிடும்.

மேலும் “எவர்களுடைய மனம் உலோபித்தனத்திலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறதோ அவர் ஜெயம் பெற்றவர் ஆவார்” என அல்குர் ஆன் கூறுகிறது. “ஷுகட்டப்பட்ட உலோபித்தனம், அளவுக்கு மீறிய ஆசை, தற்பெருமை ஆகிய மூன்றும் அழிவைக் கொடுக்கும்” என முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். எனவே ஸகாத் உலோபித்தனத்தைப் போக்கி மனிதனை அழிவினின்று காப்பாற்றும். அத்துடன் எவர் பொருளை வாரி வழங்குகிறாரோ அவருடைய பொருள் வளர்ந்து கொண்டே செல்லும் என்பதை ஸதகா-ஸகாத்களை முறைப்படி கொடுப்போர் அறிவர்.

அல்லாஹு தஆலா நமக்கு அழகான உடலையும் உடற் சுகத்தையும் தந்ததற்காக, அவனுக்கு நன்றி பாராட்டு முகமாக நமது உடலைக்கொண்டு வணக்கம் புரிகிறோம். பொருளோடு சம்பந்தப்பட்ட இறைவனின் அருட்கொடைகளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டுமாயின் அதனை நல்லவழியில் தாராளமாகச் செலவு செய்வதன் மூலமே செய்தல் முடியும். இவ்வாறு நன்றி செலுத்தல் ஸகாத் கொடுப்பதன் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும்.

இனி, நோன்பின் தத்துவங்களைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். ரமழான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்றல் கட்டாய கடமையாக்கப் பட்டுள்ளது. ஆண்களும் பெண்களும் பெரியோரும் சிறியோரும் வருடா வருடம் நோன்பு நோற்கின்றனர். ஆயின், நோன்பு நோற்பதனால் உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் ஏற்படும் நன்மைகளைப் பலர் உணருவதில்லை. இந்த நன்மைகளைப் பெறவேண்டும் என்று நோன்பு நோற்போரும் மிகச் சிலரே. இந்த நோக்கங்களை மனதிற்கொண்டு நோன்பு நோற்பின் கூடிய

பயனை அடையலாம். அதனால் தனிமனித வாழ்வும் சமூக வாழ்வும் சிறப்படையும் என்பதில் சிறிதளவும் ஐயமில்லை. நோன்பு நோற்பதால் உடலுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது என்பதை இக்கால மருத்துவஞானிகள் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இரத்த அகுத்தம், இருதயக் கோளாறு போன்ற வியாதிகளுக்கு நோன்பு நோற்றல் நல்ல பரிசாரமென வைத்தியர் கூறுகின்றனர். புகைத்தல் முதலிய பழக்கங்கள் விடுபடுவதும் உடலுக்கு நன்மை பயப்பதே. உலகிலே காணப்படும் எந்த இயந்திரமும் ஓய்வின்றி சதா வேலை நெய்வதில்லை. உயிரற்ற இயந்திரங்களுக்குக்கூட ஓய்வு அவசியமாகின்றது. அப்பொழுதுதான் அவை சிறப்பாகவும் நீண்ட காலத்துக்கும் உழைக்கின்றன. அது போலவே சதா இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் உறுப்புக்களில் ஒன்று வயிறாகும். அதற்கு நோன்பு நோற்குங் காலங்களிற் போதிய ஓய்வு கிடைப்பதால் அது திறமையாகத் தொழிற்பட ஏதுவாகின்றது.

நோன்பு நோற்றலை, பட்டினிகிடத்தல் என்று என்னு பவர் பலர். ஆயின் அது பட்டினி கிடத்தலுடன் நின்றுவிடக்கூடாது. உலக ஆசாபாசங்களிலிருந்து விடுபடுதலே நோன்பு நோற்றலின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவே பட்டினி கிடத்தல் கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது. மிருக உணர்வுகளை அடக்கி மனித உணர்வுகளை மேம்படச் செய்யப் பட்டினி இருத்தல் மிகவும் உதவியாகின்றது. நோன்பு காலத்திலே ஒரு கிராமத்திலுள்ள எல்லோரும் நோன்பு நோற்பதாலும் ஏனைய வணக்கங்களில் அதிகமாக ஈடுபடுவதாலும் ஆசாபாசங்களை அடக்கிவாழ ஏற்ற சூழல் ஏற்படுகிறது. பொய் பேசல், புறம்கூறல், களவு எடுத்தல், வீண் வார்த்தை பேசல் போன்ற கருமங்களிலிருந்து விலகி இருக்குமாறு மக்களுக்குக் கட்டளை இடப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டளையை நிறைவேற்ற நோன்பு சிறந்த ஒரு சாதனமாகும். நோன்பினால் இச்சைகள் தானாகவே அடங்கிவிடுகின்றன. அதனால் உளத்தாய்மையும் மனக்கட்டுப்பாடும் ஏற்படுகின்றன. அதனால் மனிதன் இறைவனுக்கு நெருங்கியவனாகின்றான்.

சமூக அடிப்படையில் நோக்கும்போது நோன்பு நோற்றல் சமூக அபிவிருத்திக்குப் பெரும் பயனுள்ளதாய் அமைகின்றது. பணக்காரர், ஏழைகள், பெரியோர், சிறியோர், ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடின்றி எல்லோர்மீதும் நோன்பு கடமையாகின்றது. எனவே ஏழைகளைப்போல் பணக்காரரும் நோன்புவைப்பார். அப்பொழுது பட்டினி என்பது என்ன என்று அறியாத பணக்காரரும் ஏழைகளின் பசியை அறிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்க

கின்றது. அதனால் ஏழைகள்மீது அன்பும் இரக்கமும் உண்டா கின்றது. மேலும் வழக்கமாக ஐந்து நேரமும் தொழாதவர்களும் நமழான் மாதத்தில் தொழ ஆரம்பிக்கின்றார்கள். அத்துடன் தறாவீஹ் தொழுகை போன்ற கூட்டுத் தொபகைகளில் அதிகமாகப் பங்கெடுக்கின்றார்கள். ஹிஸ்பு ஒதுவதற்காகப் பள்ளிகளிற் கூடுகின்றனர். அதனால் அதிகமாகச் சந்தித்துக்கொள்ளாத பலர் சந்தித்துக் கொள்ளவும், ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து கொள்ளவும் எல்லோரும் இறை எண்ணத்துடன் இருப்பதால் ஆத்மீகவழி உயர்வுபெற்ற ஒரு சமுதாயம் உருவாகின்றது.

இனி ஹஜ் எனப்படும் இபாதத்தின் தத்துவங்களைச் சிறிது ஆராய்வோம். ஹஜ் செய்வதன் முக்கிய நோக்கம் அல்லாஹு தஆலாவின் கட்டளைக்குப் பூரணமாக அடிபணிதலைக் காட்டலே யாகும். நபி இப்றாஹீம் (அலை) அவர்கள், அல்லாஹு தஆலா வைத் தவிர வேறு எதையும் நேசிக்கவில்லை என்று கூறினார்கள். அதனைச் சோதிப்பதற்காக இறைவன் அவர்களுடைய மகனை குர்பான் செய்யும்படி கட்டளை இட்டான். இறைவனின் கட்டளைக்கு அடிபணிதல் வேண்டும் என்பதற்காக இப்றாஹீம் (அலை) அவர்கள் தமது அருமை மகனைத் தியாகம் செய்ய முன்வந்தார்கள். இத்தியாக நிகழ்ச்சியை நினைவறுத்தி ஹஜ் செய்யப்போவோர் ஒரு ஆட்டினைக் குர்பான் செய்கிறார்கள். அதனால் தியாக மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. எனவே ஹஜ் செய்துவிட்டு வந்தபின் இறைவனுக்காகத் தனது உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையும் தியாகம் செய்யப் பின்னிற்கமாட்டார்கள். தமது சகோதர முஸ்லிம்களுக்காகச் சிறு சிறு தியாகங்களைச் செய்தற்கு ஏற்ற மனப்பக்குவம் ஏற்படுகிறது. மேலும் இப்றாஹீம் (அலை) அவர்கள் தனது மகனைக் குர்பான் செய்யத் தீர்மானித்ததை அறிந்த சைத்தான் அவர்களின் தீர்மானத்தைக் குலைப்பதற்காகப் பலமுறை அவர்களிடம் சென்றான். ஒவ்வொரு முறையும் அவனைக் கல்லால் அடித்து விட்டினார்கள். அந்நிகழ்ச்சியை மனதிற்கொண்டு ஹஜ் செய்யச் செல்வோர் மினாவிற் கல் எறிகிறார்கள். அப்பொழுது இறைவனின் வழியில் இருந்து நம்மைத் திருப்பத் தூண்டும் உலக ஆசாபாசங்களை விரட்டியடிக்கும் மனப்பாங்கு ஏற்படுகிறது.

சமூக அடிப்படையிலே நோக்கும்போது, ஹஜ் என்னும் இபாதத் இஸ்லாமிய சகோதரத்துவத்தை மிகத் துலாம்பரமாக எடுத்துக் காட்டும் செயலாகும். உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும் வரும் முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் ஒரே உடையிலே ஒரே மனதுடன் ஒன்று கூடி ஒரே வணக்கத்தைப் புரிகிறார்கள். வெள்ளையன் - கறுப்பன்,

அரசன் - ஆண்டி, மேலைநாட்டான் - கீழைநாட்டான், ஆங்கிலம் பேசுபவன் - தமிழ் பேசுபவன் என்று வேறுபாடு எதுவும் அங்கு காணப்படுவதில்லை. அல்லாஹு தஆலாவின் வீடாகிய கஃபாவைக் கண்டவுடன் இறைவன்மீது பயபக்தி பன்மடங்கு அதிகரிக்கிறது. எல்லோரும் இறைவனின் அடியார்கள், எல்லோரும் இவ்வாறே இறுதிநாளிற் சந்திப்போம் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. செய்த பாவங்களுக்கெல்லாம் மன்னிப்புக் கேட்டு, அன்று பிறந்த பாலகன் போல் ஹஜ்ஜாஜி மக்காவை விட்டுப் புறப்படுகிறார். புனித மனிதனாகத் தன் ஊருக்குத் திரும்பும் ஹஜியார் ஊர் மக்களை இறைவன் பக்கம் திருப்புவதிலே ஈடுபவார் என்பது தெளிவு.

இதுவரை, இபாதத்திற் பார்முடாக் கப்பட்டவற்றைப்பற்றி ஆராய்ந்தோம். அவை பல உயர்ந்த தத்துவங்களை உடையன வாயிருப்பதை அறிந்தோம். அவ்வாறே ஸுன்னத்தான இபாதத் துகளும் தனிமனித வாழ்வுக்கும் சமூக வாழ்வுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய தத்துவங்களை உடையனவாகவே இருக்கின்றன. அவை கட்டாயமாக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால், எம்மிற் பலர் ஸுன்னத்தான இபாதத்களில் ஈடுபடுவதில்லை. ஆயின் ஓர் உண்மையான முஸ்லிம் செய்யும் ஒவ்வொரு கருமமும், இபாதத் என்பதை விளங்கிக் கொண்டவர் ஸுன்னத்தான இபாதத்களிலே அதிகமாக ஈடுபடுவர். ஒரு முஸ்லிம் செய்யும் கருமங்கள் எல்லாம் இபாதத்களே என முன்னர் கண்டோம். அல்குர் ஆணில் அல்லது ஹதீஸிற் கூறப்பட்டவாறு தூய எண்ணத்துடன் செய்யும் போது அக்கருமங்கள் எல்லாம் இபாதத்கள் ஆகும். அவ்வாறு கருமமாற்றுவவர் இறுதியிலே சவனபதியை அடைவார் என்பதில் எதுவும் ஐயமில்லை.

15. கலிமாக்கள்

இஸ்லாம் என்ற அறப்புப் பதத்துக்கு சுத்தம் என்றும் உரே இறைவனுக்குப் பூரணமாக வழிப்படுதல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். புறச்சுத்தம். அகச்சுத்தம் என இரண்டுண்டு. இவ்விரு சுத்த கிருத்தியங்களின் மூலம் இறைவக்கு முற்றாகத் தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்வதே இஸ்லாம்.

எந்த வேலையைச் செய்யும்போதும் எதைச் செய்கிறோம் என்ற எண்ணத்தில் தீர்மானம் தேவை. முஸ்லிமாக வாழ்வதற்குரிய எண்ணங்களின் வெளிப்பாடே இஸ்லாத்தில் கலிமா எனப்படுகிறது. ஏகதெய்வக் கொள்கை அமுல் நடத்தப்படுவதற்கு, இறைவனால் ஆதிபிதா ஆதம் (அலை) தொடக்கம் பெருமானார் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் ஈநாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வசனமே,

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ
 مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِ
 مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ

அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்துக்குரிய வேறு நாயகனில்லை முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர்” இதுவே முதலாம் கலிமா. ஏக தெய்வ வணக்கத்தின் ஆணியேர் இதுவாகும். இஸ்லாத்தின் ஆரம்பத்தில் மொழியப்பட்ட தூய கலிமா எனவும், இறைவனை நினைவுசூர்வதில் உயர் வசனம் இதுவெனவும் கொள்ளப்படுகிறது. அண்டசராசரமனைத்துக்கும் ஒருவனே இறைவன். அவனே “அல்லாஹ்” ஆதியும் அவனே, அந்தமும் அவனே. அவன் யாரையும் பெறவுமில்லை. பெறப்படவுமில்லை. இணைதுணை யற்ற ஏகபரம்பொருள். மனித சமுதாயத்தைப்படைத்து அவர்களை நேர் வழிகாட்டத் தூதர்களைக் காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கியைய அனுப்பி ஏகத்துவத்தைப் போதிப்பதற்கும். நான்கு வேதங்களுள் மூன்றைக் குறிக்கப்பட்ட சமுதாயங்களுக்கு நேர்வழிகாட்டுவதற்கும். நான்காவது வேதத்தைப் பெருமானார் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மூலம் அகில உலகுக்கும் வழிகாட்டவும் அனுப்பி வைத்தான். முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவின் தூதரேயன்றி, வேறல்ல என நம்புவதுடன்

அன்னாரது சொல், செயலறிந்துணர்ந்து வாழ்தல் உயர்வைத் தருவது திண்ணம். “வணக்கத்திற்குரிய நாயகன் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு யாருமில்லை; அவன் தனித்தவன்; இணையற்றவன் எனச்சாட்சி பகர்கின்றேன். முஹம்மத் (ஸல்) இணையற்றவன் எனச்சாட்சி பகர்கின்றேன். முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவின் அடியாரும் தூரருமாவர் எனவும் சாட்சி பகர்கிறேன்.

كَلِمَةُ الشَّعَادَةِ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

இது இரண்டாம் கலிமா, கலிமதுஷ்ஷஹாதாவாகும். அல்லாஹு தஅலா ஏகனென மொழிந்திடினும் அவன் ஏகனெனச் சாட்சி பகர்தல் நம்பிக்கையை வலுவடையச் செய்வது மட்டு மன்றி அதனடிப் படையில் வாழவும் வழி வகுக்கிறது. மனிதன் அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதி என வரைவிலக்கணம் தந்த அல்லாஹு தஆலா அவனின் இறைமையை உறுதிப்படுத்த மனிதனையே தேர்ந்தெடுத்துள்ளான். மின்விளக்கு மின்சாரத்துக்குச் சாட்சி பகர்வது போன்று மனிதன் முதல் சகல சீவராசிகளும் ஏகனின் இறைமைக்குச் சாட்சி பகர்கின்றன.

இறைவனின் ஏவல்களையும், விலக்கல்களையும் எடுத்தோதி விளக்கத்துக்கேற்ப வாழ்ந்தும் காட்டிய தூதர்களின் வரிசையில் கடைசித் தூதர் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களே என்றும், அவர்கள் இறைவனின் அடியார் என்றும் சாட்சி பகர்வதுடன் அன்னார் காட்டிய முன்மாதிரிகளைப் பின்பற்றி வாழ்வது எமது கடமையாகும்.

மனித வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது அகப்புறத் தூய்மை. மனிதன் நம்பி வாழும் இறைவன் மிகவும் தூயவன். புகழுக்குரியவன், வணக்கத்துக்குரியவன். அவன் மிகப் பெரியவன்; இணையற்ற வல்லமை மிக்க அல்லாஹ்வின் துணையின்றி யாரும் பாவத்தினின்று தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளவோ, நன்மையான காரியங்களைச் செய்யவோ முடியாதென உறுதி கொள்வது, வாழ்க்கையின் களங்கமற்ற நம்பிக்கையை நிலைநிறுத்தும். இதை அறிவுறுத்தும்

كَلِمَةُ التَّمَجِيدِ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

கலிமா தம்ஜீத் என்ற மூன்றாம் கலிமாவை அறப்பியிலும் நாம் அறிவோம்.

தூய இறைவனைப் போற்றுதல் உளத்தூய்மைக்கு வழி வகுப்பது மட்டுமன்றி, மனிதன் புரியும் சகல செயல்களுக்குரிய புகழனைத்தும் இறைவனுக்கே என எண்ணும்போது, அடிபணிந்து நடக்கும் மனப்பக்குவம் ஏற்படும். பெரியவனும் வணக்கத்துக் குரியவனும் இறைவனே எனக் கொண்டு கடமை புரிதல், தன்னல மற்ற பரந்த சிந்தையை வளர்க்கும். அவனது அருளினின்று எவரும் பாவத்திலிருந்து மீளவோ புண்ணிய கருமங்களைச் செய்யவோ முடியாது என்ற சலனமற்ற நம்பிக்கையை இக்கலிமாவினால் உறுதிப்படுத்துகிறோம்.

அல்லாஹு தஆலாவைத் தவிர வணக்கத்திற்கரிய நாயன் வேறு யாருமில்லர். அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு யாதொரு இணையு மில்லை. அரசரிமை அவனுக்கே. புகழனைத்தும் அவனுக்கே. அவன் இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிப்பான். உயிருள்ளவர்களை இறக்கச்

كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ مُخَيَّبٌ وَيُمِينٌ
بِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

செய்வான். நன்மைகள் சகலதும் அவன் வசமே. அவனே சர்வசக்தன்.

தலைவணங்கத் தகுதியுள்ளவன் இறைவனைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என நான்கு கலிமாக்களிலும் நான்கு படித்தரங்களில் நான்கு வெவ்வேறு முறையில் மொழியப்பட்டுள்ளது, சிந்திக்க வேண்டிவதொன்றாகும். அதில் ஆரம்ப நிலை எளிதாகவும், பின்பு சாட்சியாகவும், உறுதிப்படுத்துவதாகவும், சர்வவல்லமையும் பெற்றவன் ஏக இறைவன் எனவும் நிலைப்படுத்துவதைக் காண்க.

மனிதன் தனது தினசரி வாழ்வில் பல நிலைகளிலும் வாழவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் பல. அவற்றுள் சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் ஒருவன் தனது நிலையை எப்படிப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதும் எந்த நிலையிலும் நான் நானல்ல என்ற தியாக நிலையை மனிதன் பெறவேண்டுமென்பதும் இதன் நோக்கமாகும்.

ஒரு வண்டிச்சாரதி வண்டியைப் பத்திரமாக இட்டுச் செல்ல எவ்வளவு தன்னம்பிக்கையும் கவனமும் தேவையோ, அதிலும் ஒரு படி கூடுதலாக மனித வாழ்வுக்கு நடையில், உடையில், எண்ணத்தில், செய்கையில் தூய்மையும் தூணையும் கவனமும் தேவைப்படுகிறது. இரவும் பகலும், இறைவனான அல்லாஹ் தஆலாவின் சிந்தனையும் அவனின் பாதுகாப்பும் அவசியம். இதனால், எமது நம்பிக்கையைப்

كَلِمَةً رَدَّ الْكُفْرِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ

شَيْئًا وَأَنَا أَعْلَمُ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ه تَبَّتْ عَنْهُ

وَتَبَّرَاتٌ عَنْ كُلِّ دِينٍ سِوَى دِينِ الْإِسْلَامِ

وَأَسْلَمْتُ وَأَمِنْتُ وَأَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ

رَسُولُ اللَّهِ

பாதுகாக்கும்படி அவனிடமே மன்றாடுனகின்றோம். இதைப் பிரதிபலிப்பதே ஐந்தாம் கலிமா றத்துல் குப்ர்:-

“அல்லாஹ்வே! சிந்தனையுடன் எவ்வஸ்துவையும் உனக்கு இணையாக்காதிருக்க என்னைக் காத்துக் கொள்ளுமாறு உன்னிடம் வேண்டுகின்றேன். நான் அறியாமற் செய்த பாவங்களுக்கு உன்னிடம் மன்னிப்புக் கோருகின்றேன். உண்மையாகவே நீ மறைவான காரியங்களை மிகவும் அறிந்தவன். உனக்கு இணைவைப் பதிலிருந்து நான் விலகிக் கொண்டேன். இஸ்லாத்தைத் தவிர மற்றெல்லா மார்க்கங்களை விட்டும் விலகிக் கொண்டேன். வணக்கத்துக்குரிய நாயன் யாரும் இல்லை. அல்லாஹு தஆலாவைத் தவிர; முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவின் தூதரா வார்கள் என மொழிந்து நம்பிக்கை வைத்து இஸ்லாமாகி விட்டேன்.”

படைப்பினங்களைப் படைத்த நாயன் இறைவன். அவனுக்கு இணை கற்பிக்கும் நிலையிலாகிவிடாது காத்துக் கொள்ளும் வல்லமை அவனுக்கு மாத்திரமே உண்டு. சிந்தனையற்ற ஒருவன் செய்யும் தவறுகளை மன்னிக்கும் உயர் பண்பும் இறைவனுக்கு இயல்பான குணமாகும். அறியாமல் தவறு செய்யும் பண்பு மனிதர்க்குண்டு. உள்ளத்திலுள்ள சகல இரகசியங்களையும் அறிந்தவன் அல்லாஹு தஆலா ஒருவனே. எனவே, இணை வைக்கும் எந்த மனநிலையையும் அறிந்தவனான அல்லாஹு தஆலாவிடமே, அதைவிட்டும் விலகிக் கொண்டதாகக் கூறுவது பொருத்தமுடையது. இறைவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இஸ்லாம் மார்க்க வாழ்க்கை நெறியைத் தவிர ஏனைய மார்க்கங்கள் யாவையும் துறப்பது இங்கு அவசியம் ஆகின்றது. அப்படித் துறந்த ஒருவன் இறைவனான அல்லாஹு தஆலாவின் இறைமையைப் பூரணமாக ஏற்பதும் இறைத்தூதரும் வழிகாட்டியுமான முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களைப் போதனையிலும் சாதனையிலும் முன்மாதிரியாகக் கொள்வதும் பிரகடனப் படுத்தப்படவேண்டிய தொன்றாகும்.

ஆழமான அத்திவாரத்தின் மீது கட்டப்படும் வீடு எவ்வளவு உறுதியோ அதேபோல் அசையா உறுதியுடன் கொண்ட நம்பிக்கையின் மீது செயற்படும் வாழ்வும் நிலையானது.

16. அத் - தஹாறத் - I

நண்ணிரின் விளக்கம்

இஸ்லாம் சுத்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள வாழ்க்கை நெறியாகும். அது, சுத்தத்துக்கு உயர்ந்த அந்தஸ்தை வழங்குகிறது. ஒரு முஸ்லிம் எப்பொழுதும் அகமும் புறமும் சுத்தமுள்ளவனாகத் திகழ வேண்டும். சுத்தமாக வாழ்வதையே ' அல்லாஹு தஆலா விரும்புகிறான். மலசலத்தைச் சுத்தஞ் செய்வதற்கும் அவன் நன்மை அளிக்கிறான். நகம் வெட்டுதல், பல் துலக்கல், முடியைச்சீவி எண்ணெய்ப்பூசிச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல், மணம்பூசி, மேனியையும் உடையையும் நறுமணங் கமழ வைத்திருத்தல், குளித்து முழுகி மேனியில் படிந்துள்ள அழுக்ககளை அகற்றல் போன்றவற்றிற்கெல்லாம் அல்லாஹு தஆலா திருப்தியடை கிறான். இவைகளைக் கையாளுகின்றவனுக்கு அல்லாஹு தஆலா மறுமையில் நற்கூலி வழங்குவான். பாதத்தில் அழுக்குப்படியாமல் பாதணி அணிவதற்குக் கூட நன்மையுண்டு.

இஸ்லாம், சுத்தத்தை மிக நுணுக்கமாக வகுத்துள்ளது. ஒரு வகையான அசுத்தங்கள் நஜிஸ் என்றும், வேறு ஒரு வகையான அசுத்தங்கள் பெருந்தொடக்கு என்றும், மூன்றாம் வகையான அசுத்தங்கள் சிறு தொடக்கென்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அல்லாஹு தஆலாவின் திருப்தியைப் பெறுவதற்காக வாழ்கின்றவன், மேற்குறிக்கப்பட்ட மூவகை அசுத்தங்களையும் விட்டகன்று வாழ வேண்டும். சுத்தத்தைப் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு அருளியுள்ளார்கள் :-

اَلْاِسْلَامُ نَظِيْفٌ فَتَنْظِفُوْا فَاِنَّهٗ لَا يَدْخُلُ
اَلْجَنَّةَ اِلَّا اَنْظِيْفٌ

“ இஸ்லாம் தூய்மையானது. எனவே நீங்களும் தூய்மையைக் கைக்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், தூய்மையானவனேயன்றி வேறுயாரும் சுவனபதியில் பிரவேசிக்கமாட்டார்.”

மேலும், “ சுத்தம் நம்பிக்கையில் பாதி” என்றும் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவீன்றள்ளார்கள். நாம் உண்ணும் உணவுகள், பருகும் பாணங்கள், அணியும் ஆடைகள், குடியிருக்கும் இல்லங்கள், பாவிக்கம் வாகனங்கள், உலாவும் முற்றங்கள் போன்ற இன்னோரன்ன பலவும் நஜிஸ் இன்றிச் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும்.

நாம் வாழுகின்ற இப்பரந்த வெளியில் நம் கண்களுக்கத் தெரியாத நூண்ணிய விஷக்கிருமிகள் வாழ்கின்றன. நமது வெற்றுடம்பில் அவைபடிந்து சரீரத்துள் செல்வது தடுக்கப்பட வேண்டும். இல்லாவிடில் கடுமையான பிணிகளுக்க ஆளாக நேரும். இதனாலே நாம் உணவுண்ண ஆரம்பிக்க முன் வாயையும் கைகளையும் கழுவிச் சுத்தம்செய்து கொள்கிறோம் மேலும் தூங்குச் செல்லுமுன் வழிச் செய்து கொள்வது ஸுன்னத்தாயிருப்பதுபோல எப்பொழுதும் வழுவடன் இருப்பதும் விரும்பத்தக்கதாகும்.

பற்சுத்தம் அவசியம் என்பதால், தொழுகைகளுக்கு முன்னும், உறங்குச் செல்லுமுன்னும், அல்குர் ஆன் ஓத ஆரம்பிக்க முன்னும் உணவருந்தி முடிந்த பிறகும் பஸ்துலக்கவதை இஸ்லாம் விரும்புகிறது. இதனால் வாயும், நாவும், பற்களும் சுத்தமடைகின்றன. அல்லாஹு தஆலாவின் திருப்தி கிடைப்பதுடன், தொழுகையில் அதிக நற்கூலியும் கிடைக்கும்.

சுத்தமாயிருப்பதற்கு நீர் இன்றியமையாதது. சுத்தம் செய்வதற்கு மிகப் பரிசுத்தமான தண்ணீர் வேண்டும். எனவே, தண்ணீரின் வகையைத் தெரிந்து கொள்வோம். தண்ணீர், அதன் தன்மையைப் பொறுத்து மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது.

1. மிகச் சுத்தமான நீர்.
2. சுத்தமான நீர்.
3. அசுத்தமான நீர்.

1. மிகச் சுத்தமான நீர் :- இது இயற்கைத் தன்மையில் எவ்வித மாற்றமும் பெறாத நீராகும். ஆற்றநீர், கடல்நீர், மழைநீர் என்பன இவ்வினத்தை சார்ந்தவையே. கடல்நீரில் உள்ள உவர்ப்புத்தன்மை அதில் இயற்கையாகவே அமைந்துள்ளதால் அதுவும் மிகச் சுத்தநீரே. கந்தகப் பூமியிலுள்ள நீர், பாசி படர்ந்துள்ளநீர், சேறு பிடித்த களத்துநீர், நீண்டநாள் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்ததால் நிறமோ சுவையோ மாறிய நீர் ஆகியவைகள் அனைத்தும் மிகச் சுத்த நீரே. கடலுப்போ

சுத்தமண்ணோ நீரில் கலந்தாலும், அது மிகச் சுத்தநீரே. மணமான எண்ணெய், சந்தனக் கட்டைபோன்றவை நீரில் விழுந்ததனால், நீரில் மணம் ஏற்பட்டாலும் அந்நீர் மிகச் சுத்த நீரே.

எனவே, அழுக்ககற்றல், குளித்தல், வழிச் செய்தல் போன்ற வற்றிற்கு, மேல் விளக்கப்பட்டுள்ள வகையைச் சேர்ந்த நீரை மாத்திரமே பயன்படுத்த வேண்டும். மற்றைய இருவகை நீரையும் உபயோகிக்கக் கூடாது.

2. சுத்தமான நீர் :- இந்நீர் சுத்தமான பிற பொருளின் கலப்பினால் இயற்கைத் தன்மையில் மாற்றம் பெற்றிருக்கும். இது, தன்னில் சுத்தமானது. ஆனால் பிற பொருளைச் சுத்திகரிக்கச் சக்தியற்றது. இதன் நிறமோ, மணமோ, சுவையோ மாறியிருக்கும். தேனீர், பன்னீர், கோப்பி, சோடா முதலியன இவ்வகையான நீருக்கு உதாரணங்களாகும். இவைகளில் இயற்கையான நீருடன் வேறு பொருட்கள் கலந்து பெயரை மாற்றியதையும், நிறம், குணம், சுவைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதையும் அவதானிக்கலாம். பார்மான குளிப்பிலும், வழிச் செய்வதிலும் உபயோகிக்கப்பட்ட குல்லதைனுக்குக் கறைந்த நீரும் இவ்வினத்தையே சாரும். இந்த நீரை நஜிஸையகற்றப் பாவித்தால் அது நஜிஸுடன் கலந்து, பரந்த விடமெல்லாம் நஜிஸாகிவிடும், பின் மிகச் சுத்தமான நீரால் அதைச் சுத்தஞ் செய்ய வேண்டும். நஜிஸ் படிந்த துணிகளைத் துவைக்கும் பொழுது குல்லதைனுக்குக் கறைந்த நீரில் ஆரம்பத்தில் போடாமல் துணியின்மேல் நீர் ஊற்றிக் கழுவ வேண்டும். குல்லதைனுக்குக் குறைந்த நீரில் நஜிஸ்பட்ட துணியைப் போட்டால் நீரும் துணியும், நீருந்த பாத்திரமும் நஜிஸாகிவிடும்.

3. அசுத்தமான நீர் :- நஜிஸ் கலந்த அசுத்தமான நீர், இவ்வினத்தைச் சாரும். குல்லதைனுக்கு அதிகமான நீரில் இரத்தம், மலம், சிறுநீர், செத்த பிராணி முதலிய நஜிஸ்கள் விழுந்து தண்ணீரின் இயற்கையான மண, நிற, சுவையில் ஏதேனும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினால் அந்நீர் அசுத்த நீராகிவிடும். அவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்படாவிட்டால், அது மிகச் சுத்தமான நீரே. ஆனால், குல்லதைனுக்கும் குறைந்த நீரில் மேற்குறிக்கப்பட்டுள்ள நஜிஸான பொருட்கள் விழுந்தால், நீரின் தன்மை மாறினாலும் மாறாவிட்டாலும் அது நஜிஸாக, ஒன்றக்கும் உதவாததாக ஆகிவிடும்.

மலசலத்திலிருந்து தோன்றுகின்ற, சாதாரண கண்ணுக்கத் தெரியாத நீராவி போன்ற நஜிஸ்களும், இரத்த ஒட்டமில்லாத,

ஈ. எறு ம்பு, பல்லி போன்ற செத்த பிராணிகளும் குல்லதைனுக்கும் குறைந்த நீரில் விழுந்தால், அந்நீர் நஜிஸாகாது. அவைகள் விழும பானங்களோ ஆகாரங்களோ நஜிஸாகக் கணிக்கப்படமாட்டா.

குல்லதைனின் விளக்கம் :-

பாலைநிம் பண்புள்ள பூமியில் காணப்படும் நீர் பற்றியும், அதில் வந்து நீர் அருந்தும் பிராணிகள், வனவிலங்குகள் பற்றியும் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வினவப்பட்டது. அப்போது அவர்கள், “நீர் இரு குல்லத்தைன் அளவை அடைந்துவிட்டால், அது நஜிஸாக மாட்டாது” என்று பதில் அளித்தார்கள் (அபூதாவூத், திர்மிதீ). தண்ணீரை அதிக நீர், சோற்பநீர் என்ற பிரித்து, இரு அளவுக்கம் வெவ்வேறு விதிகள் வழங்கப்பட்டதற்கு அந்த ஹதீஸ் ஆதாரமாகம். குறைந்த அளவிற்கு இல்லாத சக்தி அதிக அளவுக்க உண்டு என்பது அளவிற்கு இல்லாத சக்தி அதிக அளவுக்க உண்டு என்பது பொதுவிதி. குல்லதைன் என்பது பக்தாத் இறாத்தலால் 500 இறாத்தல் நீர் கொள்ளக்கூடிய ஓர் அளவு. ஆங்கில இறாத்தலில் 475 வரும். இது 47½ கலன். இது 1¼ முழக் கன நீராகம். 1¼ முழக் கனம் என்பது நீளம், அகலம், ஆழம் ஆகிய ஒவ்வொன்றும் 1¼ முழ அளவைக் கொண்டதாகும். ஆகவே, சோற்ப நீர் என்பது இதைவிடக் குறைந்த நீராகும். அதிக நீர் என்பது இந்த அளவு அல்லது இதற்குக் கூடிய நீராகும்.

17. அந் - தஹாறத் - II

அந் - நஜிஸ்

மனிதன் சத்தமாகவும் அழகாகவும் இருப்பதை அல்லாஹு தஆலா விரும்புகிறான். அதனால், இஸ்லாம் சில வஸ்துகளை நஜிஸான அசுத்தங்களென ஒதுக்கி அவைகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அவைகள் பட்டுவிடாமல் கழுவிச் சுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றும் விதித்துள்ளது. அவற்றைத் தொகுத்து நோக்குவோம், நஜிஸ்களை, சுத்தம் செய்யும் முறைகளக்கேற்ப மூன்றாகப் பிரிக்கலாம் :-

1. கடுமையான நஜிஸ் : நாய், பன்றி, இவ்விரண்டின் மூலம்பிறந்த மிருகங்கள் முதலியன கடுமையான நஜிஸ் ஆகும். இவைகளின் வியர்வை, உமிழ்நீர், மலம், சலம், இரத்தம் முதலியன வேறொரு பொருளில்பட்டு, அப்பொருளில் மேற்கூறிய நஜிஸின் நிறம், மணம், சுவை என்னும் மூன்றில் ஒன்றாவது ஏற்பட்டு விட்டால் முதலில் அதை அகற்ற வேண்டும். பின்னர் மிகச் சுத்தமான ஒரு வாளி நீரில் பூமுதியுள்ள சுத்தமான மண்ணைக் கலக்க வேண்டும். தெளிவுமாறி, கலக்கம் தோன்றும் வரை கலந்து, அக்கலவைத் தண்ணீரை கடும் நஜிஸ்பட்ட இடத்தில் ஊற்றிக் கழுவ வேண்டும். பின்னர் ஆறுமுறை மிகச் சுத்தமான நீரால் கழுவவேண்டும். இவ்வாறு ஏழுமுறை கழுவதல் பர்மு ஆகும். இவ்வாறு ஏழுமுறை கழுவாவிட்டால் இந்நஜிஸ் நீங்காது. ஏழுமுறை கழுவிய பின் மேலும் இருமுறை கழுவதல் ஸுண்ணத்தாகும். கடுமையான நஜிஸ் பட்ட இடத்தில் நிறமோ சுவையோ மணமோ ஏற்படாவிட்டாலும், ஏழுமுறை கழுவுவதும் ஒருமுறை மண் கலந்த நீரை உபயோகிப்பதும் கடமையாகும். பின்னர் இருமுறை கழுவுவதும் ஸுண்ணத்தாகும். ஏழுமுறை கழவி முடிப்பதற்குள் கழுவப்பட்ட நீர் உடலிலோ, உடையிலோ தெறித்து விட்டால், அதையும் எஞ்சிய முறைகள் நீருற்றிக் கழுவ வேண்டும். இது வாஜிபாகும். அன்றேல் அவ்விடமும் நஜிஸாகிவிடும். தளம் போன்ற அதிக நீருள்ள நீர் நிலைகளில், நஜிஸ் பட்ட பொருளை அமிழ்த்தி, ஏழு முறை அப்பொருளை அங்குமிங்கும் அசைத்தால் போதும். தெளிந்த நீரானால் ஒரு முறை, மண்கலந்த நீரால் கழவிவிட்டு ஆறுமுறை நீரில் அமிழ்த்தி அங்குமிங்கும் ஆட்டி அசைத்தால் போதும். ஓடும் தண்ணீரில் கழுவவதாயின் ஒருமுறை மண் கலந்த நீதால் கழவிக் கழவி விட்டு, ஓடும்

நீரானது பொருளை ஆறுமுறை தாண்டி ஓடும்படி விட்டால் போதுமானது. முதன்முறை கழுவும்போது மண் கலப்பதே சிறப்பு. ஏழு முறைகளில், என்முறையில் மண் கலந்தாலும் பிழையில்லை. ஆனால், இவ்வாறு கழுவும்போது, மண்போட முன் கழுவி ஒருதுளி நீர், உடையிலோ உடம்பிலோ தெறித்து விட்டால், அவ்விடத்தை எஞ்சிய முறைகள் கழுவவதுடன், ஒருமுறை மண்கலந்த நீராலும் கழுவதல் கடமையாகும்.

இன்று சில இஸ்லாமிய வீடுகளில், பூனையைப் போன்று நாயைச் செல்லப் பிராணியாக உள்வீட்டில் வளர்க்கின்றார்கள். அதனைத் தழுவி முத்தமிட்டு விளையாடுகிறார்கள். இது கண்டிப்பாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

2. சாதாரணமான நஜிஸ் : மலசலங்கள், இரத்தம், சீழ், வாந்தி, மதுபான வகைகள், மதி, வதி, சாப்பிட அனுமதிக்கப்படாத அறுக்கப்பட்ட பிராணிகள் (மீன், வெட்டுக்கிளி, மனிதனைத் தவிர்ந்த ஏனைய) செத்த பிராணிகள், மனிதனைத் தவிர்ந்த உண்ண அனுமதிக்கப்படாத ஏனைய பிராணிகளின் பால், இறந்த பிராணிகளின் முடிகள், இறக்கைகள், எலும்புகள், கொம்புகள், நகங்கள், பற்கள் முதலியன, மனிதனல்லாத சாப்பிடக் கூடாத ஏனைய, பிராணிகளின் முடிகள், தூக்கத்தில் நின்றுவிடாது நீண்ட நேரம் ஊடிக் கொண்டிருக்கம் வாய்க்கோழை ஆகியவை இவ்விரண்டாம் இன நஜிஸாகும். உயிருள்ள ஒரு பிராணி யிலிருந்து, பிரிந்த பகுதிக்கு, அப்பிராணி இறந்தால் கொடுக்கப்படுகின்ற விதியே கொடுக்கப்படும். ஆகவே, மீன், வெட்டுக்கிளி, மனிதன் என்பவற்றிலிருந்து பிரிந்த உறுப்புகள் சுத்தமானவைகள். மான், மரை, மாடுகளிலிருந்து பிரிந்த பகுதி நஜிஸாகும். ஆனால், சாப்பிட ஹலாலாக்கப்பட்ட வாத்து, கொழி, ஆடு போன்றவைகளின் முட்டை, பால், மயிர், இறகு முதலானவை உயிரோடு உள்ள நிலையிலோ சரியான முறையில் அறுத்த நிலையிலோ பிரிந்தால் அவைகள் சுத்தமானவைகள். இறந்தபின் பிரிந்தால் நஜிஸாகும். சுத்தமான பிராணியின் வியர்வை, கண்ணீர், உமிழ்நீர், சளி ஆகியன நஜிஸல்ல.

மேற்கூறப்பட்ட நஜிஸான வஸ்துகளில், மதுபானம், இறந்த பிராணிகளின் தோல் என்னம் இரண்டையும் தவிர்வுள்ள ஏனைய வற்றைச் சுத்தமாக்க முடியாது. மதுபான வகைகளில் வேறு எப் பொருளும் வெளியில் இருந்து போடாமல் தாமாகவே வினாகிரியாக மாறினால், அவை சுத்தமாகும். நாய், பன்றி தவிர்ந்த ஏனைய இறந்த பிராணிகளின் தோலைப் பதனீட்டு எடுத்தால்,

அது சுத்தமாகிவிடும். பதனிட்டபின் அதில் எஞ்சியுள்ள மயிர்கள் யாவும் நஜிஸாகும்.

நீர்த்தன்மை பொருந்திய பால், எண்ணெய், தேநீர் போன்ற வற்றில் நஜிஸ் விழுந்து அசுத்தமானால் அதை எவ்வகையிலும் சுத்தப்படுத்த முடியாது. அவற்றை உட்கொள்வதும் ஹறாமாகும். குல்லதைனுக்கக் குறைந்த நீரில் நஜிஸ் விழுந்து, நஜிஸாகிவிட்டால், குல்லதைன் வரை நீருற்றிப் பெருக்கிய பின்நிறும், மணம், சுவை என்பவைகளில் ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் அது சுத்தமாகும். குல்லதைனை விட அதிகமான சலம் நஜிஸாகி விட்டால், சில காலம் கழிந்த பின்போ வேறு சுத்தமான நீரையூற்றி அதிகரித்த பின்போ, அதில் நிறும், மணம், சுவை என்பவற்றில் ஒன்றும் இல்லாவிட்டால், அந்நீர் சுத்தமாகி விடும்.

பால் மட்டும் குடிக்கும் பெண் குழந்தையின் சலம், மாட்டுச்சாணம், மலம் முதலியன (சாதாரண வகையைச் சார்ந்த நஜிஸ்) ஒரு பொளில் பட்டால், முதலில் அந்நஜிஸை அகற்ற வேண்டும். அடுத்து நஜிஸின் நிறம், மணம், சுவை ஆகிய மூன்றும் நீங்கும் வரை நன்றாகத் தேய்த்துக் கழுவுவேண்டும். சவர்க்காரம் போன்றவற்றை உபயோகித்தால்தான் அவை, நீங்குமென்றிருந்தால் அதை உபயோகிப்பது கடமையாகும். அதன்பின் இரத்தம் போன்றதின் நிறம் மாத்திரமோ கள்ளு போன்றதின் மணம் மாத்திரமோ சிறிதளவு எஞ்சியிருந்தால் பொருள் சுத்தமாகாது. அவ்வாறே சுவை மட்டும் எஞ்சியிருந்தாலும் சுத்தமாகாது. குல்லதைனுக்கக் குறைந்த நீரில் நஜிஸ் பட்ட துணியையோ வேறு பொருளையோ பொட்டுக் கழுவுக்கூடாது. அவ்வாறே பொட்டுக் கழுவினால் நீரும் பொருளும் பாத்திரமும் நஜிஸாகிவிடும். குல்லதைனுக்கு அதிகமான நீரிலோ ஓடும் தண்ணீரிலோ பொட்டுக் கழுவுவதில் தவறில்லை.

ஒரு பாத்திரத்திலோ துணியிலோ நஜிஸான நீர் தெறித்துக்காய்ந்துவிட்டால், நிறமும், மணமும், சுவையும் இருக்கா. எனவே அதன் மீது ஒருமுறை நீருற்றினால் அது சுத்தமாகிவிடும்.

சாதாரணமாக நஜிஸ் நீங்கியபின், மேலும் இருமுறை நீர் ஊற்றிக் கழுவுதல் ஸுன்னத்தாகும்.

நெய் போன்ற இறுகிய பொருளில், செத்த எலி போன்ற நஜிஸ் விழுந்தால், நஜிஸையும் அது பட்ட இடத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதியையும் கிண்டி எறிந்து விட்டால், எஞ்சிய பகுதி சுத்தமாகி விடும்.

நெய் இறுகாமல் நீர்த்தன்மை வாய்ந்ததாகவிருந்தால் முழுவதும் நஜிஸாகிவிடும்.

3. இலகுவான நஜிஸ் : உணவாகப் பால் மட்டும் குடித்து வளரக்கூடிய, இரு வயதுக்கட்பட்ட ஆண் கழந்தையின் சிறு நீர் மட்டும் இவ்வினத்தைச் சாரும். இந்நஜிஸ் ஓர் இடத்திலோ பொருளிலோ பட்டால், முதலில் அச்சிறுநீரைப்பிளிந்து வெளிப்படுத்த வேண்டும். பின்னர் அந்தஜிஸ் பட்ட இடம் முழுவதிலும் சுத்தமான நீரைத் தெளிக்க வேண்டும். நீர் ஓடும். வரை சுழுவவேண்டிய கடமையில்லை. மேலும், இருமுறை நீர் தெளித்தல் ஸுன்னத். இவ்வாறெல்லாம் செய்யாமல் முழுவதையும் கழுவியும் விடலாம்.

எனவே, மினத இனத்தின் நல்வாழ்வுக்காக வகுத்தளிக்கப்பட்ட நஜிஸ் சம்பந்தமான சட்டமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து, ஆதம் அபிவிருத்தியெய்தி, மன உறுதியும், உடல் வலுவும் பெற்று சிறந்த சுகதேசிகளாக வாழ முயல்வோம்.

18. அத் - தஹாரத் III

வுழு

அடியானுக்கும் எஜமானனுக்கமிடையே சதா தொடர்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய நெருங்கிய தொடர்பினை ஏற்படுத்தும் சாதனமே தொழுகை. இது, அடியான் அல்லாஹு தஆலாவுடன் சம்பாஷிக்கும் நிலையாகும். சம்பாஷனை செய்யமுன் அடியான், தன்னை மேலதிகமாகச் சுத்தஞ் செய்து கொள்ள வேண்டுமல்லவா? எனவேதான், பெரும்பாலும் திறந்து கிடந்து அழுக்குப்படிந்துள்ள உறப்புக்களைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து வழு செய்யும்படி இஸ்லாம் கூறுகிறது.

அல்லாஹு தஆலா அல் குர்ஆனில் இவ்வாறு அருளியுள்ளான், “விசுவாசிகளே, நீங்கள் தொழுகைக்காக எழுந்துவிட்டால், உங்கள் முகங்களையும் முழங்கையுட்பட உங்கள் கைகளையும் கழுவிக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் தலைகளை (நீரினால்) தடவிக்கொள்ளுங்கள் கணுக்கால் உட்பட உங்கள் கால்களையும் கழுவிக்கொள்ளுங்கள்”.

வுழுவின் சிறப்புப் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு அருளுள்ளார்கள்:

إِنَّ أُمَّتِي دُعُوهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عُرَا كَجَلِيلٍ
مِنْ أَثَارِ الْوُضُوءِ

“நிச்சயமாக எனது உம்மத்தினர் வுழுவின் விளைவாக (முகங்களும் கை கால்களும்) வெழுத்துப் பிரகாசித்து இலங்கும் உறப்புக்களை உடைய குர்ரன் முஹஜ்ஜலீன் என இறுதிநாளில் அழைக்கப்படுவார்கள்” (முஸ்னத் அஹமத்)

வுழுச் செய்யும் மனிதன் ஒவ்வொரு உறுப்பையும் கழுவுந் தோறெல்லாம் வணக்கத்தை ஞாபகப்படுத்துகிறான். இயல்பாகவே அல்லாஹு தஆலாவின் நினைவு அவனை வந்து அண்டிக்கொள்கிறது. இது, சென்றகாலத்தில் அவ்வறுப்புக்கள் செய்த பாவச் செயல்களுக்காகப் பச்சாதாப்பப்பட்டு அல்லாஹு தஆலாவிடம் மன்னிப்புக்கோரவும், எதிர்காலத்தில் பாவங்களில் உறப்புக்களை ஈடுபடுத்தாமல் தடுத்துக்கொள்ளவும் தூண்டுகோலாய் அமைகிறது.

ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்குமுன், சில முன் ஆயத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமல்லவா? அவை அக்கட்டிடம் தோன்றவதற்கு இன்றியமையாதனவாய் அமைந்தாலும், கட்டிடம் தோன்றியதும் சில மறைந்து விடும். மேசன், தச்சன், ஏணி போன்றவை இவ்வினத்தைச்சாரும். வேறுசில, கட்டிடத்தின் அங்கமாய் மாறிவிடும் கல், மண், சீமெந்து போன்றவை இவ்வினத்தைச்சாரும். கட்டிடத்தை அழகுபடுத்த சில அமிசங்கள் இடம்பெறுகின்றன. சாந்த டத்தல், மைபூசல் போன்றவை இவ்வினத்தைச் சாரும். கட்டிடத்தைச் சேதப்படுத்தாமலிருக்க சில அம்சங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும். கட்டிடத்தின் அழகை அவலட்சணப்படுத்தும் சில அம்சங்களையும் தவிர்த்துக் கொள்ளல் விரும்பத்தக்கதாகும். இவ்வாறே வழு செய்வதற்கு முன் கவனிக்கவேண்டிய சில, அம்சங்களுண்டு. அவைகளுக்கு இஸ்லாமிய பரிபாஷையில் 'ஷர்த்' என்று சொல்லப்படும். இவைகளுள் ஒன்று விடுபட்டாலும் வழு நிறைவேறாது. அவையாவன :

1. மிகச் சத்தமான நீர் இருத்தல்
2. சுழுவுக்கூடிய உறுப்புக்களின்மீது அந்நீரை ஓடவிடல்.
3. வழுவக்குரிய உறுப்புகளில், தண்ணீரைச் செல்ல விடாது தடுக்கும் தார் போன்ற பொருள் இருந்தால் அதை அகற்றல்.
4. வழுவக்குரிய உறுப்புகளில் ஊற்றும் நீரைப் பேதப்படுத்தக்கூடிய (சுண்ணாம்பு போன்ற) பொருள் இருந்தால், அதை அகற்றல்.
5. தொடராக வழு முறியக்கூடிய, நீரிழிவு போன்ற வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள், கறிப்பிட்ட தொழுகைக்குரிய நேரம் வந்த பின் வழுச் செய்தல்.

இவ்வைந்து நிபந்தனைகளும் குளித்தல் நிறைவேறுவதற்கும் இன்றியமையாதவைகள். ஆகவே, இவைகளை குளிப்பதற்குரிய நிபந்தனைகளாகவும் கொள்ளல் வேண்டும்.

வழுவின் அங்கமாகக் கணிக்கப்படும் செயல்கள் ஆறு. அவற்றள் ஒன்ற விடுபட்டாலும் வழு நிறைவேறாது. 'பர்முுகள்' எனப்படும் அவை பின் வருமாறு :

1. நிய்யத்து வைத்தல் தண்ணீரை அள்ளி முகத்தில் வைக்கும் போது "வழுடைய பார்மை நிறைவேறுகிறேன்" என்று நினைத்துக் கொள்ளல்.

2. முக்தைக் கழுவதல்.
3. இரு கைகளையும் முழங்கையுட்படக் கழுவதல்.
4. தலையில் சிறுபகுதியையாவது தண்ணீரினால் தடவதல்.
5. இரு கால்களையும் கணுக்கால் உட்படக் கழுவதல்.
6. இவ்வொழுங்கின்படி பின்னாகாமல் செய்தல்.

வழுவின் தத்துவத்தை வலுப்படுத்திச் சிறப்பிக்கக் கூடிய உசிதமான பல செயல்கள் உண்டு. அப்படிப்பட்டவைகளுக்கு ஸுன்னத் என்று சொல்லப்படும. அவைகளாவன:

1. கிப்லாவை முன்னோக்குதல்.
2. ஆரம்பத்தில் “வழுவின் ஸுன்னத்தை இறுக்கிறேன்” என்று நிய்யத்து வைத்தல்.
3. அஹது, பிஸ்மி, ஷஹாதத் கலிமா ஒதுதல்.
4. இரு முன்னங்கைகளையும் கழுவதல்.
5. பல் துலக்கல்.
6. வாய் கொப்ளித்தல்.
7. நாசிக்கு நீரைச் செலுத்தி அகற்றல்.
8. தலை முழுவதையும் மஸ்ஹூ செய்தல்.
- 10 இரு காதுகளையும் நீரால் தடவதல்.
- 11.கை கால் விரல்களைக் கோர்த்துக் கழுவதல்
- 12.ஒவ்வொரு செயல்களையும் மூன்று முறை செய்தல்.
13. முகம், கை கால்களை பர்ழின் அளவை விடக் கூடுதலாகக் கழுவதல்.
- 14.வலது பக்கத்தை முதலில் கழுவதல்.
15. தொடராய்க் கழுவதல் (ஓர் உறுப்பைக் கழுவி, அது காயமுன் மற்ற உறுப்பைக் கழுவதல்).

16.பார்வையை உயர்த்தி, கையை ஏந்தி, பின்வரும் துஆ வை
ஓதல்.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
 وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ
 الْمُتَطَهِّرِينَ. سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَسِعْ لِي فِي دَارِي
 وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي. وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى
 وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

பொருள்: வணக்கத்துக்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. அவன் தனித்தவன், இணையற்றவனென்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன். நிச்சயமாக முஹம்மத் (ஹல்) அவர்கள், அவனுடைய அடியாரும் தூதருமாமென்றும் சாட்சி கூறுகின்றேன். யா அல்லாஹ், பாவத்திலிருந்து மீள்பவர்களில் என்னையும்

ஆக்குவாயாக. மேலும், பரிசுத்தவான்கிளல் என்னையும் ஒருவனாகச் சேர்த்துக்கொள்வாயாக. யாஅல்லாஹ், நீ தூயேன். உன்னைப் புகழ்கின்றேன். உன்னையன்றி, வணக்கத்துக்குரியவன் வேறுயாரும் இல்லையென்று சான்று பகர்கிறேன். உன்னிடம் மன்னிப்புக்கோரி மீள்கிறேன். யாஅல்லாஹ், எனது குற்றத்தை மன்னித்தருள்வாயாக. எனது வீட்டில் எனக்குச் சகலதையும் விஸ்தீரமாக்கிவைப்பாயாக! எனது உணவில் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவாயாக.

ஒவ்வொரு உறுப்பைக் கழும்போதும் ஷஹாத்துக் கலிமாச் சொல்லிக் கொள்ளல் விரும்பத்தக்கது. வழுவின் நோக்கத்தையும் தத்துவத்தையும் கெடுக்கக்கூடிய சில அம்சங்களுண்டு. அவைகளுக்கு வழுவை முறிக்குங் கருமங்கள் என்று கூறப்படும். அவைகள் நான்கு

1. முன்பின் துவாரங்களிலிருந்து ஏதாவதொன்று வெளியாகுதல். இயற்கையான துவாரங்கள் அடைபட்டு, தொப்புழுக்குக்கீழ் செயற்கைத் துவாரம் இடப்பட்டு, அதிலிருந்து ஏதும் வெளியானாலும் வழு முறியும். ஆனால் மையித்தின் வழு இதனால் முறியாது.
2. சுய அறிவு நீங்கல். மதுபோதை, நோய், பைத்தியம், மயக்கம், தூக்கம் என்பனவற்றுள் ஒன்றினாலோ பலவினாலோ சுய அறிவு இழந்துவிட்டால் வழு முறிந்துவிடும். ஆனால், தன் ஆசனத்தை நன்கு பதிய வைத்துக் கொண்டு தூங்கினால் மட்டும் வழு முறியாது.
3. திரையின்றி, உள்ளங்கையால் மனிதனின் மாம்ஸ்தானத்தைத் மட்டும் வழு முறியாது.
4. விவாகம் முடிக்க அனுமதிக்கப்பட்ட ஆண் பெண்களின் உடல் திரையின்றிச் சந்தித்தல். அந்நிய மையித்தைத் தொட்டால் மையித்தின் வழு முறியாது. தொட்டவரின் வழு முறிந்து விடும். இச்சையுணர்வு ஏற்படாத சிறுபிள்ளைகளைத் தொடுவதால் வழு முறியாது. விவாகம் முடிக்க அனுமதிக்கப்படாத பெண்ணைத் தொட்டாலும் வழு முறியாது.

வுழுவின் அழகைக் கெடுப்பவைகள் “ மக்றாவ்” எனப்படும்.
அவையாவன:

1. முகத்தில் தண்ணீரையடித்துக் கழுவுதல்.
2. தண்ணீரை மூன்று முறைக்கதிகமாக அல்லது குறைவாக உபயோகித்தல்.
3. ஸுன்னத்துகளுக்கு மாறாக நடத்தல்.

வுழு இன்றிக் கீழ்வரும் கருமங்களைச் செய்யக்கூடாது :

1. தொழுதல், ஸுஜுதுத்திலாவத், ஷுஜுதுஸ்ஸஹ்வ், ஸுஜுதுஷ்ஷுக்ரி, ஜனாஸாத் தொழுகை யாவும் தொழுகையில் அடங்கும். வுழு இன்றி இவைகளில் எனதயும் செய்தல் ஹறாமாகும்.
2. கஃபாவைத் தவாபு செய்தல்.
3. குர்ஆனைத் தொடல் அல்லது சுமத்தல்.

19. அத் தஹாறத் - IV

குளிப்பின் வகைகள்

அகமும் புறமும், பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்ற தாக்கும் இயல்புடையவை. சதாவும் சுத்தமாயிருந்து அல்லாஹு தஆலாவின வணக்கத்தில் ஈடுபட வேண்டியது முஸ்லிமின் கடமை. எமது அன்றாட வாழ்க்கையில் சில நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டவுடன் உடல் முழுதும் ஏதோ அசுத்தம் ஏற்பட்டுள்ளது போன்ற ஒரு நிலை எமக்கு ஏற்படுகிறது. இந்நிலையே பெருந் தொடக்காகும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் தொழுதல், சு.பாவைத் தவாபு செய்தல்.. அல் குர் ஆணைத் தொடல், அல்குர் ஆணை ஓதல் பள்ளிவாசலில் தரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்யக் கூடாதென்று இஸ்லாம் இயம்புகிறது. இந்தப் பெருந்தொடக்கு நிலையிலிருந்து விடுபட ஒரு வழியுண்டு. அதுதான் குளிப்பு (முழுக்கு). இதைத்தான் அல்லாஹு தஆலா இவ்வாறு கூறுகின்றான் :-

“நீங்கள் ஜனாபத்துடையோர்களாயிருந்தால் (குளித்துச்) சுத்தமாகிக் கொள்ளுங்கள்.”

முழுக்கை விதியாக்கும் கருமங்கள் ஆறுண்டு. அவைகளாவன:-

1. ஆண், பெண் உடல் உறவு கொள்ளுதல்.
2. விழிப்பிலோ உறக்கத்திலோ விந்து வெளியாதல்.
3. முஸ்லிம் இறத்தல்.
4. (மாதாந்த ருது) ஹைழ் வந்து நின்ற விடுதல். ஒன்பது சந்திர வருடங்கள் பூரணமான பின்பே பெண்களுக்கு ஹைழ் வரத் தொடங்கும், ஹைழ் வந்து நிற்பதற்கு ஆக் குறைந்த காலம் ஒரு நாள்; அதிக நீண்ட காலமும் பதினைந்து நாட்கள். சாதாரணமாக வழக்கத்திலுள்ள காலம் ஆறு அல்லது ஏழு நாட்கள். சிலருக்கு முழு வானாளும் வரமாலும் இருக்கலாம்.
5. பிரசவருது வந்து நின்றுவிடல். பிள்ளை பெற்ற பெண்களுக்கு, பெற்றவுடன் இவ்விரத்தம் வரும். இதற்கு ஆகக் குறைந்த நாட்கள் ஒரு விநாடி, ஆக்கூடிய காலம் அறுபது நாட்கள். பெரு வழக்கிலுள்ள காலம் நாற்பது நாட்கள்.

ஹைத் நிபாஸுடைய காலங்களில் தொழுதல், க.பாவைத் தவாபு செய்தல், குர்ஆனைத் தொடல், சுமத்தல், ஓதல், பள்ளியில் தரித்தல், பள்ளியுள் பிரவேசித்தல், நோன்பு நோற்றல், கணவன் மனைவி சேர்க்கைசெய்தல், மனைவியைத் தலாச் சொல்லல், தொடக்கை நீக்கும் நிய்யத்தோடு குளித்தல், அந்த நிய்யத்துடன் வழிச் செய்தல் ஆகிய கருமங்கள் ஹறாமாகும்.ஹைழ், நிபாஸ் என்பன நின்று விட்டால், குளிப்பதற்கு முன் நோன்பு நோற்றல், தலாச் சொல்லல், குளித்தல், வழிச் செய்தல் என்பன ஹலாலாகும். ஹைழ், நிபாஸுடைய காலங்களில் விட்ட தொழுகையைக் கழாச் செய்யக் கூடாது. நோன்புகளைக் கழாச் செய்ய வேண்டும்.

6. பிள்ளை பெறுதல்:

முழுக்கை வியாதிக்கும் ஆறு கருமங்களில் முந்திய மூன்றும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவானவை. பிந்திய மூன்றும் பெண்களுக்கு மட்டும் விசேடமானவைகள்.

இங்கு கூறப்பட்டவை, உடல் உறவு கொள்ளுதல், விந்து வெளிப்படுதல், ஹைழு நிபாஸ் தோன்றி நின்று விடுதல் என்பன ஏற்பட்டால் குளிப்பதற்கு முன் உண்ணல், குடித்தல், உறங்குதல் முதலியன மக்ரூஹாகும். ஆனால் அபத்தைக் கழுவி வழி செய்து கொண்டால் மக்ரூஹ் இல்லை.

குர்ஆன் ஓதுவதைத் தவிர தின்று செய்தல், துஆ பிரார்த்தனை செய்தல், ஸலவாததுத்துச் சொல்லல், கஸீதாக்கள் ஓதல், சமையல் செய்தல், உடன் இருந்து உண்ணல், வீட்டு வேலைகளில் ஈடுபடல், வாசித்தல் என்பன தடை செய்யப்படவில்லை.

ஸுன்னத்தான குளிப்புகள்

முஸ்லிம்கள் சதாவும் சுத்தமாகவும் கவர்ச்சியாகவும் கர்வமின்றி இருப்பதை இஸ்லாம் விரும்புகிறது. விசேஷமாக மற்றவர்களடன் ஒன்ற சேர்ந்துகூடும் சந்தர்ப்பங்களில் குளித்து மணம் பூசி மற்றவர்களுக்கு இதமான சூழலை உருவாக்கும்படி உற்சாக மூட்டுகிறது. அல்லாஹு தஆலாவிடம் இறைஞ்சும் பொழுது சுத்தம் வலியுறத்

தப்பட்டுள்ளது. அசுத்தங்களும் நோய்க்கிருமிகளும் படிவதற்கு வாய்ப்பான வேலையில் இருந்து பெறும் பொழுது, குளித்துச் சுத்தமாக ஆகுவதை இஸ்லாம் விரும்புகிறது. எனவே கீழ்க்கறிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் குளித்துக் கொள்ளும்படி இஸ்லாம் சிபார்சு செய்கிறது. இவை ஸுன்னத்தான குளிப்புகளாகும். அவைகளைத் தொகுத்து நோக்குவோம்.

1. வெள்ளிக்கிழமையில் குளிக்க வேண்டிய ஜும்ஆவுடைய குளிப்பு. ஜும்ஆந்தொழுகைக்கச் செல்கின்றவர், அன்றுஸுபஹ் நோத்தின் பின் குளித்துக் கொள்ளுதல் ஸுன்னத்தாகும். முஹறு சேரம் வரை களிக்கலாம். ஆனால் ஜும்ஆவுக்குச் செல்ல நேருங்கம்போது குளிப்பது சாலச சிறந்தது.
2. இரு பெருநாட்களின் குளிப்புகள். நோன்புப் பெருநான், ஹஜ்ஜும் பெருநான் ஆகிய இரு தினங்களிலும் நடு இரவு முதல் அன்றைய சூரியன் அஸ்தமிக்கும் வரையிலுள்ள நேரத்தில் சிறுவர், பெரியோர், ஆண், பெண்முதலான அனைவரும் குளித்துக் கொள்வது ஸுன்னத்தாகும். கிழக்கு வெளுத்தபின் குளித்தல் சிறப்புடைத்து.
3. கிரகணக் குளிப்பு. சந்திர கிரகணமோ, சூரியகிரகணமோ தோன்றினால், தொழுவதற்கு முன் குளித்துக் கொள்வது ஸுன்னத்து. ஆனால், கிரகணம் முடியுமுன் குளித்துக்கொள்ளலாம்.
4. மழை தேடித் தொழுவதற்குரிய குளி. இத்தொழுகையில் பங்குபற்ற விரும்புகிறவர்கள், தொழுகையில் பங்குபற்றமுன் குளித்துக் கொள்ளல் ஸுன்னத்தாகும்.
5. ஹஜ்ஜுடைய குளிப்புகள். ஹஜ்ஜுக்கோ உம்றாவுக்கோ நிய்யத்து வைப்பதற்காகவும், முஸ்தலிபாவில் தரிப்பதற்காகவும், அய்யாமுத்தஷரீக்குடைய நாட்களில் ஜம்றாக்களில் கல்லெறிவதற்காகவும், க.பாவைத் தவாபு செய்வதற்காகவும் தனித் தினமாகக் குளித்துக் கொள்ளல் ஸுன்னத்தாகும்.
6. மயக்கமோ பைத்தியமோ பிடித்து சுயவறிவை இழந்தவர்கள், சுயவறிவு பெற்றபின் குளித்துக் கொள்ளுதல் ஸுன்னத்தாகும்.

7. மையித்தைக் குளிப்பாட்டியவர்கள் குளித்தல்.
8. பள்ளியில் இ. திகாப் இருக்கக் குளித்தல்.
9. மக்காவிலோ, மதீனாவிலோ நுழைவதற்காகக் குளித்தல்.
10. ரமழான் மாதத்தில் ஒவ்வோர் இரவிலும் குளித்தல்.
11. தின்று, வ. ௭, (உபதேசம்) நடை பெறுங் கூட்டங்களக்குச் சமூகங்கொடுப்பதற்காகக் குளித்தல்.
12. இரத்தம் குத்தி எடுத்த பின் குளித்தல்.
13. உடம்பில் தூர்வாடை வீசும்பொழுது குளித்தல்.
14. காபிர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டபின் குளித்தல்.
15. கீழ்ரோமம் அகற்றிய பின் குளித்தல்.

ஒருவர் பர்ழான குளிப்பையும் ஸுன்னத்தான குளிப்பையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து நிறைவேற்ற விரும்பினால், தலைமீது நிரூற்றும்போது இரண்டையும் நிய்யத்து வைக்க வேண்டும். ஒன்றைமட்டும் நினைத்தால், அந்தவொன்ற மாத்திரமே நிறைவேறும். மற்றது நிறைவேறாது. ஆரம்பத்தில் பர்ழான குளிப்பை நிய்யத்துவைத்து விட்டு, அடுத்த வாளிநீரை ஊற்றும்போதோ மறுமுறைநீரில் மூழ்கம் போதோ ஸுன்னத்தான குளிப்பையும் நிய்யத்துவைத்தால் இரண்டும் பூரணமாக நிறைவேறி விடும். இரண்டுக்குமுரிய நற்கூலியும் பூரணமாய்க் கிடைக்கும்.

20. அத் தஹாரத் - V

குளிக்ஞம் முறை

இஸ்லாம் ஒவ்வொரு வேலைக்கும் அதற்கென்று ஒரு தனிப்பாதை வகுத்தள்ளது. ஒவ்வொரு வேலையையும் இவ்வாறுதான் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற ஒழுங்கு முறைகளையும் சட்டதிட்டங்களையும் வகுத்து வழங்கியுள்ளது. அதன் வழிகளும் ஒழுங்குகளும் இலகுவானவை; சிக்கனமானவை; சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமானவை.

இச்சட்ட திட்ட ஒழுங்குகளையெல்லாம், அதன் போதகரான இறதி. நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் செயற்படுத்திக் காட்டியுள்ளார்கள். அவர்கள் ஜனாபத்துக்காகக் குளித்த முறையை நேரடியாக அவதானித்துக் கொண்டிருந்த அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (றழி) அவர்கள், இவ்வாறு வருணிக்கிறார்கள் : “நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், ஜனாபத்துக்காகக் குளிக்க நாடினால் முன்னங்கைகள் இரண்டையும் மூன்ற முறை கழுவிக் கொள்வார்கள். அப்பால் தொழுகைக்கு வழி செய்வது போன்ற வழிச் செய்து கொள்வார்கள். பின்னர் விரல்களை நீரில் அமிழ்த்தி எடுத்து, விரல்களால்மயிர் வேர்களைக் கோதிவிடுவார்கள். பின்னர் இரு கைகளாலும் மயிர் வேர்களைக் கோதிவிடுவார்கள். பின்னர் இரு கைகளாலும் நீரை அள்ளி மூன்ற முறை தலையில் ஊற்றுவார்கள். அதன் பின்பே மேனி முழுமைக்கும் நீர் ஊற்றி வார்ப்பார்கள்” (ஸஹீஹூல் புகாரி).

முந்திய பாடத்தில் கட்டாயம் குளிக்க வேண்டிய ஆறு சந்தர்ப்பங்களையும், குளிப்பது உசிதமான - ஸுன்னத்தான பதினைந்து வேளைகளையும் தேவையேற்படும் போதெல்லாம் குளிக்கமுடியுமென்பதையும் அறிந்தோம். இப்போது குளிக்கும் விதம் பற்றி ஆராய்வோம்.

குளிப்பதற்கு முன், சிறுநீர் கழித்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்பால், “முழுக்கின் ஸுன்னத்தை இறுக்கிறேன்” என்று நினைத்துக்கொண்டு, பிஸ்மில்லாஹிர் றஹ்மானிர்றஹீம், என்று சொல்வி முன்னங்கைகள் இரண்டையும் மூன்று முறை கழுவ வேண்டும். நித்திரையை விட்டு எழுந்த சந்தர்ப்பங்களிலும், கைகளில் நஜிஸ் தோய்ந்திருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்கம் வேளைகளிலும் மூன்று முறை கழுவ முன், குறைந்த நீரில் கைபோடுவது மக்ரூஹாகும். ஆறு, குளம்போன்ற குல்லதைனுக்கதிகமான நீர் நிலைகளில்

கையைப் போடுதல் மகற்றுஹ் ஆக மாட்டாது. பின், உடலிலுள்ள அசுத்தங்களை நீக்கிக் கழுவிவிட வேண்டும். மார்ம ஸ்தலத்தில் அழுக்குகள் இருப்பின் அதையும் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். அப்பால் வாயை நன்கு அலம்பி நாசிக்கும் நீர் செலுத்திக் கழுவி விட வேண்டும். அதன்பின் கைகழுவிப் பற்கத்தி செய்து பூரணமாக வழச் செய்து கொள்ளதல் ஸுன்னத்தாகும். வழச் செய்யாமல் விடுவது மகற்று ஹ். கைவிரல்களை நீரில் நனைத்து தலை தாடிமயிர் வேர்களில் சேர்த்து நீர்படியும் வரை கோதுவது ஸுன்னத் ஆகும். இதே போன்று காது, தொப்புள், கண்குழி, கழுக்கட்டு முதலானதசை மடிப்புகளிலும் நீரைச் செலுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். பின் 'முழுக்கின் பர்மை இறுக்கிறேன்' என்று மனதில் நினைத்துக் கொண்டு தலையில் நீரையூற்ற வேண்டும். அல்லது நீருள் மூழ்கவேண்டும். ஸுன்னத்தான குளித்தலாயின், குறிக் கப்பட்ட ஸுன்னத்தான குளிப்பை நிறைவேற்றுகிறேன் என்று மனதில் நினைத்துக்கொண்டு நீரைத் தலையில் ஊற்றவேண்டும். உதாரணமாக, ஜும் ஆவடை ஸுன்னத்தான குளிப்பை நிறைவேற்றுகிறேன் என்று நாட வேண்டும். தலையை கோதிக் கழுவிக்கொள்ளல் ஸுன்னத்தாகும். பின், உடலின் வலப்பக்கத்திலும், அடுத்து இடப்பக்கத்திலும் மும் மூன்ற முறை நீருற்றிக் கழுவ வேண்டும். நீருற்றிய பின், உடல் முழுவதையும், ஒரு சிறு பகுதியாவது விடுபடாமல் கழுவவது கடமையாகும். ஒரு மயிரளவு விடுபட்டாலும் குளித்தல் நிறைவேறாது. குளித்து முடிந்த பின், கழுவப்படாத பகுதி தெரிய வந்தால், அவ்விடத்தை மட்டும் கழுவிக்கொள்ளல் போதுமாகும். மூன்று முறைக்கு மேல் நீர் ஊற்றல் ஸுன்னத் அல்ல. ஆனால், தடிமல் போன்ற நோயைப் பயந்து அதிகம் ஊற்றிக் குளித்தால் குற்றமில்லை.

ஹைமு நின்றபின் குளிக்கம்போது, கஸ்தூரி போன்ற ஏதாவது வாசனைப் பொருளைக் கொண்டு இரத்தம் வெளியான இடத்தைத் தேய்த்துக் கழுவவது ஸுன்னத்தாகும். மணச் சவர்க்கார மும் போதியதாகும்.

குளிக்கும் போது கிப்லாவை முன்னோக்குதலும், ஓர் உறப்பைக் கழுவி அது காயமுன் மறு உறப்பைக் கழுவவதும், தேவையின் நிப் பேசமல் இருத்தலும், நோய் ஏறடபடலாம் என்ற காரணம் இல்லாத வேளையில், குளித்தபின் ஈரத்தைத் துடைக்காமலிருப்பதும்,

குளித்து முடிந்ததும் கிப்லாவை முன்னோக்கி நின்ற ஆகாயத் தைப்பார்த்து இரு கைகளையும் ஏந்தி, வழிச் செய்து முடிந்த பின் ஒதுகின்ற ஷஹாதத் கலிமாவையும் துஆவையும் ஒதல் ஸுன்னத்தாகும்.

கிணறு, குட்டை, சிறுகுளம் போன்ற நீர்நிலைகளில் மூழ்கிக் குளிப்பது மக்ராஹ் ஆகும். ஆனால், ஆறு, கடல் போன்றசற்றில் மூழ்கிக் களித்தல் மக்ராஹ் அல்ல.

மேற்கூறப்பட்ட குளிப்பு முறை, பார்மான ஸுன்னத்தான இரு வகைக் களித்தல்களுக்கும் பொதுவானவையாகும். ஹைழ், நிபாஸ் தேன்றி நின்றபின் குளிப்பதற்கு முன்னும், ஜனாபத் உண்டாகிக் குளிக்க முன்னும், உடலிலிருந்து முடி, நகம் போன்றவற்றை அகற்றுவது நல்லதன்று. மேற்கூறப்பட்ட குளிப்பு முறைகளில் பார்முகள் இரண்டு. ஏனையவைகள் ஸுன்னத்துகள்.

முழுக்கின் பர்முகள்

1. நிய்யத்து வைத்தல் (உடலில் நீர்படும்போது நிய்யத்துவைத்து நாடிக் கொள்ளல் வேண்டும்).
2. உடல் முழுவதையும் கழுவுதல். காதுகளின் உள்மடிப்புகள், தொப்புள், கண்மடல்கள் முதலியவற்றைக் கழுவுதல் கடமையாகும். ஆனால், கண்ணின் உட்பாகம், வாய், மூக்குகளின் உட்பாகங்களைக் கழுவுதல் கடமையன்று. ஆனால், உதடுகளை கழுவுதல் கடமையாகும்.

21. அத் தஹாறத் - VI

தயம்மும்

மனிதனுக்கு சிரசு எவ்வாறு முதலிடத்தை வகித்துக் கொண்டிருக்கிறதோ , அவ்வாறுதான் கலிமாவை அடுத்து, இஸ்லாத்தின் தொழுகையின் நிலை இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. தொழுகையின்றி ஒருவன் சமூர்ண முஸ்லிமாக இருக்க முடியாது. ஆகவே தொழுகையை எச்சநதர்ப்பத்திலும் விடுவதற்கு அனுமதியில்லை. நோய்வாய்ப்பாட்ட நேரத்திலோ தண்ணீர் இல்லாத பிரயாணத்திலோ தண்ணீரை உடம்பில் பயன்படுத்த முடியாத வேளையிலோ , இருக்கின்ற தண்ணீர், தான் குடிப்பதற்கு மட்டுந்தான் போதும் என்ற நிலையிலோ , தொழுகையை விட்டுவிட்டிருக்க இஸ்லாத்தில் அனுமதி இல்லை . தொழுகையின் முக்கியத்திற்கேற்ப அதை அனுஷ்டிப்பதையும் அல்லாஹுதஆலா இலகுவாக ஆக்கியுள்ளான்.

தொழுகைக்குச் சுத்தம் அவசியம் , சுத்தம் செய்ய வேண்டும். நீரை, உபயோகிக்க இலயாவிடத்து புழுதியுள்ள மண்ணால் தயம்மும் செய்து தொழலாம். தொழுகையை விட்டுவிட்டு இருக்கமுடியாது.

(முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு நவின்றுள்ளார்கள்

فَضَّلْنَا عَلَى النَّاسِ بِثَلَاثٍ جَعَلْتَ صُفُوفَنَا
 كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ وَجَعَلْتَ لَنَا الْأَرْضَ كُلَّهَا
 مَسْجِدًا وَجَعَلْتَ رَبَّتَنَا لَنَا طَهْرًا إِذَا
 لَوْ نَجَّيْنَا بِهَا

“(சென்ற) சமுதாயங்களைவிட நாம் மூன்று (விசேட) அம்சங்களால் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளோம். 1.எங்கள் அணிகள் மலக்குகளின் அணிகளுக்கு நிகராக்கப்பட்டுள்ளன. 2.முழுப்பூமியும் நாம் தொழும் இடமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. (சென்ற) சமூகங்கள் அவர்களின் வணக்க ஸ்தலங்கள் அல்லாதவற்றில் தொழ அனுமதிக்க

கப்படவில்லை.) 3. நாம் நீரை பெற்றுக்கொள்ள முடியாத வேளைகளில் மண் சுத்தம் செய்யும் பொருளாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. (முற்காலச் சமூகங்களுக்கு மண்ணால் தயம்மும் செய்தல் அனுமதிக்கப்படவில்லை. முஸ்லிம்களுக்கு தயம்மும் செய்து தொழுப்படி கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது) (ஸஹீஹ் முஸ்லிம்).

தயம்மும் என்றால் குளிப்பதற்கோ வழுச் செய்வதற்கோ வாய்பில்லாதபோது அவைகளுக்குப்பதிலாக “பர்ழான தொழுகையை ஆகுமாக்கத் தேடுகிறேன்” என்ற நிய்யத்துடன், புழுதியிலுள்ள மண்ணில் ஒருமுறை கையை வைத்து முகத்தையும், மறுமுறை கையை வைத்து முழங்கையுட்பட இருகைகளையும் தடவிக்கொள்ளலாம்.

தயம்மும் செய்ய மூன்று காரணங்கள் உண்டு. இவற்றுள் ஒன்றோ பலவோ ஏற்றட்டால் தயம்மும் செய்து தொழுவது கடமையாகும். அவையாவன:

1. தண்ணீரை பெற்றுக்கொள்ளமுடியாதிருத்தல். இந்நிலை பெரும்பாலும் பிரயாணத்தின் போது ஏற்படும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு தொழுகையின் நேரம் வந்தவுடன் பிரயாணச் சாமான் னளுடனோ தோழர்களிடத்திலோ நீர் உண்டா என்று விசாரித்துத் தேடிப் பார்க்க வேண்டும். பின்னர் சுற்றுப்புற இடங்களில் நீர் கிடைக்குமாவென்று தேடிப்பார்க்க வேண்டும். சிறு குழி தோண்டித் தண்ணீர் பெற முடியுமென்றிருந்தால் அம்முயற்சியில் ஈட்பட வேண்டும். எல்லா முயற்சிகளிலும் தண்ணீர் கிடையாது போனால் தயம்மும் செய்து கொள்ளலாம். முகத்தையும் ஒரு கையையும் மட்டும் கழுவக்கூடிய நீர் கிடைத்தால் அந்த அளவு நீரைப் பாவிப்பது கடமையாகும். ஏனைய உறுப்புகளுக்காகத் தயம்மும் செய்யவேண்டாம்.

2. கடும் தாகத்திற்குப் பயப்படல் . உள்ள நீரைச் சுத்தஞ் செய்யப் பாவித்தால், தானோ தனது சகாக்களோ தம்மிடமுள்ள மதிக்கப்படவேண்டிய பிராணியோ தாகத்தால் இறந்துவிடக்கூடு மென்ற அச்சம் தோன்றினால், அந்நீரைப் பருக வைத்துக்கொண்டு, தயம்மம் செய்வது கடமையாகும்.

3. நோய்பற்றிய அபாயம். தண்ணீரையோ வெந்நீரையோ உபயோகித்தால் உயிருக்கு அல்லது உறுப்புக்களுக்கு ஆபத்துவரும் அல்லது நோய் குணமடையத் தாமதம் ஏற்படுமென்று நம்பிக்கையான வைத்தியர் தெரிவித்தாலும் தான் அறிந்திருந்தாலும் தயம்மும் செய்யலாம்.

தயம்மும் செய்யும் முறை

உடம்பில் ஏதாவது நஜிஸ் இருந்தால் அதை முதலில் அகற்றி வடவேண்டும். மா, சுண்ணாம்பு போன்ற பொருள்களோ, நஜிஸோ கலக்காத புழுதியுள்ள அண்ணை எடுக்க வேண்டும். தொழுக்கையின் நேரம் வந்த பின்பே தயம்மும் செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும். கையில் கடிகாரமோ, மோதிரமோ இருந்தால் அவைகளை யகற்றிவிட வேண்டும். விரல்களை விரித்தக்கொண்டு அஹது, பிஸ்மில் சொல்லி பர்ழான தொழுக்கையை ஆகுமாக்கத் தேடுகிறேன் என்ற நியத்துடன் உட்கைகளை மண்ணில் அடிக்க வேண்டும். கையைத் தூக்கி இரு புறங்களையும் தட்டிக்கொண்டு முகம் முழுவதையும் நன்றாக ஒரு முறை உள்ளங்கைகளால் தடவ வேண்டும். முகத்தில் கையைவைக்கும்போது முன்சொன்ன நியத்தை மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே மண்ணில் கையை வைக்கும் போதும் முகத்தில் கையை வைக்கும்போதும் நியத்திருத்தல் அவசியம் முகத்தில் முடி துளைக்கு மிடங்களுக்குப் புழுதியைச் சேர்க்கத் தேவையில்லை. பின் இரு விரல்களையும் விரித்தவாறே அதே மண்ணில் அடிக்க வேண்டும். இரு புறங்கைகளையும் இலகுவாகத் தட்டிப் புழுதியைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்பால் இடக்கையை வலக்கை முழுங்கையுட்பட ஒரு முறை தடவவேண்டும். வலக்கையின் உட்பாகத்தை அப்போது துடைப்பதில்லை. பின், வலது கையால் இடது கையை முழுங்கையுட்பட ஒரு முறை தடவேண்டும். பின், இரு உள்ளங்கைகளையும் ஒன்றுடன் மற்றதைத் தடவி இரு கைவிரல்களையும் கோத்துத் தடவிக்கொள்ள வேண்டும். முகம் கைகளில் ஒரு இடமும் விடுபடாமல் தடவிக் கொள்ளல் கடமை. அதன்பின் வழுவின் இறுதியில் ஓதும் கலிமாவையும் துஆவையும் ஒதிக்கொள்ள வேண்டும்.

இங்கு விபரிக்கப்பட்ட தயம்மும் செய்யும் ஒழுங்குமுறைகளில் ஏழு மட்டும் பர்மு. மேலே கூறப்பட்ட மற்றவைகள் ஸுண்ணத்துக்கள்.

பர்முகளாவன:

1. நிய்யத்து வைத்தல்.
2. 3 மண்ணை நாடி எடுத்தல். ஆகவே. காற்றுப்போன்றவை புழுதியுள்ள மண்ணை முகத்தில் அள்ளி எறிய, அதைத்தடவிக் கொள்ளல் போதாது.
4. முகத்தைச் சம்பூர்ணமாகத் தடவுதல்.
5. இரு கைகளையும் முழுங்கையுட்படத் தடவுதல்.

6. ஒழுங்கு முறையாகச் செய்தல். 7. ஒருமுறை முகத்துக்கும் மறுமுறை கைகளுக்குமாக இரு முறை மண்ணில் கைகளை அடித்தெடுத்தல்.

தயம்மின் ஷர்த்துகளாவன.

1. உடலிலும் உடையிலும் நஜிஸ் இல்லாதிருத்தல்.
2. குறிப்பிட்ட தொழுகையின் நேரம் வந்திருத்தல்
3. ஒரு தயம்மமைக்கொண்டு ஒரு பர்ழான தொழுகையை மட்டும் தொழுதல்.
4. தயம்மும் செய்யும் பொருள் மண்ணாகவிருத்தல்.
5. அதில் புழுதியிருத்தல்.
6. அதில் நஜிஸ்கலக்காமல் சுத்தமாயிருத்தல்.
7. அதில் மாபோன்றவெளிப்பொருள் கலக்காதிருத்தல் .
8. கிப்லாவை முதலில் நிச்சயித்தக் கொள்ளல்.

தயம்முமை முறிக்கும் கருமங்களாவன:

1. வழக்குப்பதிலாகச் செய்ததயம்மமை, வழுவை முறிக்கும் கருமங்களனைத்தும் முறிக்கும்.
2. நீரின்மைக்காகத் தயம்மும் செய்திருந்தால் நீர் கிடைத்ததும் அத்தயம்மும் முறிந்து விடும்.
3. நோய் காரணமாகத் தயம்மும் செய்யாதிருந்தால், நீரை உபயோகிக்க முடியுமான நிலையேற் பட்டவுடன் அத்தயம்மு முறிந்து விடும்.

குளிப்பற்குப்பதிலாக தயம்மும் செய்திருந்தால், நீர் கிடைப்பதாலும், நீரை உபயோகிக்க முடியுமான நிலையை அடைவதாலும், குளிப்பதைக் கடமையாக்கும் காரணம் ஏதும் ஏற்படுவதாலும் அத்தயம்மும் முறிந்து விடும். நீர் கிடைத்தவுடன் உரிய முறைப்படி குளிப்பது கடமையாகும்.

நீர் கிடைப்பதற்கு முன் தயம்முமுடன் தொழுத தொழுகைகள் ஒன்றையும் மீட்ட வேண்டியதில்லை.

தண்ணீரைக் கண்டவுடன் முழுகும் போது, பர்ழான முழுக்கை இறுக்கும்போது கையாளும் பர்ழுக்களைக் கையாள வேண்டும்.

ஒரு தயம்முமைக் கொண்டு ஸுன்னத்தான தொழுகைகளையும் ஜனாஸாத் தொழுகையையும் தொழலாம், குர்ஆனைத் தொடலாம் சமக்கலாம். பர்முத்தொழுகையை , ஒருமுறை மாத்திரமே ஒரு தயம்முமால் செய்யமுடியும்.

ஜபீறத்

கை கால்களில் முறிவு, மூட்டுநெகிழல் போன்றவை ஏற்பட்டால், சிறு தடிகளை வைத்துக்கட்டுப்போடுகிறோம். வைத்திய சாலைகளில் பசைததன்னமயுள்ள பொருளை வைத்துச் சிலவாரங்களுக்குக் கூட்டி வைக்கிறார்கள். இதற்கு அறியில் ஜபீறத் என்று கூறப்படுகிறது. புண்கள் , காயங்களுக்கும் மருந்து போட்டுப் பிளாஸ்டரால் ஒட்டி வைக்கப்படுகிறது. அல்லது துணிகளால் கூட்டி வைக்கப்படுகின்றது. முஸ்லிம் எப்பொழுதும் தொழுவேண்டியவனாக இருக்கின்றான் . தொழுகைக்கு வழுச் செய்ய வேண்டும். முழுக்கு வியாதியானவர்கள் , முழுக்கை இறுக்க வேண்டும். வழுவின் உறுப்புக்களில் ஏற்படுகின்ற கட்டுக்கள் , பிளாஸ்டர்கள் பற்றிய வழு சம்பந்தப்பட்ட விதிகளையும், முழுக்கின் இடமான உடம்பில், கூட்டப்பட்டுள்ள கட்டுகள் பிளாஸ்டர்கள் சம்பந்தப்பட்ட முழுக்கு சம்பந்தமான விதிகளையும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் அறிந்து செயல்படுத்தத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

புண், காயங்கள் ஏற்பட்டு எந்த நீராலும் கழுவக் கூடாதென வைத்தியர் தடை செய்தால், காயமில்லாத பகுதியைக் கழுவ வேண்டும். காயமிருக்கும் உறுப்பைக் கழுவும் போது அதற்காகத் தயம்மும் செய்துக்கொள்ள வேண்டும் . காயம் முகத்திலோ கையிலோ இருந்தால் தயம்முமின் போது காயத்தையும் துடைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

புண் காயங்களுக்கு ஜபீறத் , பிளாஸ்டர் போடத் தேவைப்பட்டால் பூரணமாய் வழு செய்து கொண்டே போடுவது கடமையாகும். வழு இல்லாமல் அவ்வாறு போட்ட பின், அடுத்ததொழுகைக்காக அதனைக்கழற்றி விட்டு வழுச் செய்ய வேண்டும். கழற்றினால் ஆபத்து வருமென வைத்தியர் கூறினால் கழுவ முடியுமான இடங்களைக் கழுவிக் கொண்டு, கூட்டுப்போட்ட உறுப்பைக் கழுவும் நேரத்தில் தயம்மும் செய்து கொண்டு தொழுவது கடமையாகும். எனினும் அந்தத் தொழுகைகளை, சுகமடைந்த பின் பூரணமாய் வழு செய்து மீட்டுவதும் கடமையாகும்.

கட்டப்போட்ட பின், வழுச்செய்யும் போது அல்லது குளிக்கும்போது அவிழ்ப்பது பிழையில்லை என அறிந்தால், அவிழ்த்துவிட்டு பூரணமாய் வழு, குளித்தல்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். அவிழக்கக் கூடாதென வைத்தியர் தடை செய்தால், கட்டு எந்த உறுப்பில் இருக்கிறதெனக் கவனிக்க வேண்டும். முகத்திலோ, கையிலோ கட்டு இருந்தால் பின்வரும் நான்கு கருமங்களையும் நிறைவேற்றுவது கடமையாகும்.

1. அந்தந்த உறுப்பைக் கழுவக் கடமையான நேரத்தில் தயம்மும் செய்தல்.
2. காயமற்ற பகுதியை, இயன்றவரை கழுவதல்.
3. கட்டுக்கு மேலால் நீரால் தடவதல்.
4. சுகமடைந்த பின் தயம்முமோடு தொழுத தொழுகைகளை நிறைவேற்றுவது கடமையாகும்.

குளிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களின் முகம், கைகளில் கட்டுப்போட்டுருந்தால், இந்த நான்கு கடமைகளையும் நிறைவேற்றுவது கடமையாகும்.

தலை முழுவதும் அல்லது காலில், கட்டுப்போட்டு அவிழக்கக் கூடாதென்றிருந்தால் பின்வரும் மூன்று கடமைகளையும் நிறைவேற்றுவது அவசியமாகும்.

1. காயமற்ற பகுதிகளை இயன்றவரை கழுவதல்.
2. கட்டுப்போட்ட உறுப்பைக் கழுவும் நேரத்தில் தயம்மும் செய்தல்.
3. கட்டுக்க மேல் நீரால் துடைத்தல்.

இவ்வாறு கழுவித் தயம்மும் செய்த பின் தொழுகைகளை மீண்டும் தொழ அவசியமில்லை.

குளித்தல் கடமையானோரின் முகம், கை அல்லாத இடங்களில் உள்ள காயங்களுக்குக் கட்டுப்போட்டு, அதை அவிழக்கக் கூடாதென வைத்தியர் தடை செய்திருந்தால் இம்மூன்று கடமைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆனால், இரண்டாவது கடமைக்காக, முதலிலே தயம்மும் செய்து கொண்டு, பிறகு குளித்துக் கொள்ள வேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்திலும் தொழுத தொழுகைகளைத் திரும்பவும் மீட்டவேண்டிய அவசியமில்லை.

22 தொழுகை - 1

ஷர்த்துகள்

ஷர்த் என்பது எவ்வகை வணக்கத்துக்கும் இன்றியமையாத தொன்றாகும். வணக்கம் தொடங்கி முடியும் வரை ஷர்த் பேணப்படல் அவசியம், இன்றேல் அவ்வணக்கம் செல்லுபடியாகாது.

தொழுகையின் ஷர்த்துகள் பத்து. முதல் ஐந்தும் அறிவோடு சம்பந்தப்பட்டவை. நோன்பு, ஹஜ் போன்ற எல்லா வணக்கங்களுக்கும் இவை பொதுவானவை. பிந்திய ஐந்தும் தொழுகை, ஜனாஸாத் தொழுகை, ஸஜ்தா திலாவத் முதலியவற்றுக்குச் சொந்தமான ஷர்த்துகளாகும்.

1. முஸ்லிமாயிருத்தல்.
2. தம்மீஸ் எனும் விபரமறிதல்.
3. பர்மு (தொழுகை)களை பர்மு என அறிதல்.
4. நிறைவேற்றும் முறையை அறிதல்.
5. (தொழுகையின்.) பர்மு, ஸுன்னத்துக்களைப்பிரித்தறிதல்.
6. (சிறு தூடக்கு பெருந்) தொடக்குகளை விட்டும் சுத்தமாயித்தல்.
7. (உடல், உடை, தொழுமிடம் என்பன) நஜிஸ்களை விட்டும் சுத்தமாயிருத்தல்.
8. அவ்றத்தை மறைத்தல்.
9. தொழுகைக்கு நேரமாகி விட்டத்தை அறிதல்.
10. கிப்லாவை முன்னோக்குதல்.

விளக்கம்: இலக்கம் 6: இரு தொடக்குகளை விட்டும் சுத்தமாயிருத்தல். ஒன்று சிறு தொடக்கு, மற்றையது பெருந்தொடக்கு. வழு செய்ததும் சிறு தொடக்கு நீங்கிவிடும். வழு முறியாவிடின் அடுத்த தொழுகைக்குத் திரும்ப வழு செய்வது அவசியமில்லை. எனினும் அடுத்த தொழுகைக்கு வழுச் செய்வது ஸுன்னத்தாகும். குளித்தல் கடையானால் பெருந்தொடக்கு உண்டாகிவிடும். பெருந்தொடக்கு நீங்க உரிய முறையில் குளித்தல் அவசியம்.

விளக்கம்: இலக்கம் 7: நஜிஸ்களை விட்டும் சுத்தமாயிருத்தல். தொழுபவரின் உடல், உடை, தொழுமிடம், என்பன நஜிஸ்களை விட்டும் சுத்தமாயிருத்தல், தலை, மயிர், உள்வாய், உட்கண் உட்பட உடல் முழுவதும் நஜிஸ்களை விட்டும் சுத்தமாயிருத்தல் அவசியம். உடையைப்போன்றே உடலில் அணிந்துள்ள சகலதும் நஜிஸை விட்டும் சுத்தமாயிருத்தல் மிக அவசியம்.

மனிதன், தவிர்ந்திருப்பதற்குக் கடினமான சில நஜிஸ்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன. அவை படிந்திருக்கும்போது தொழுவது பிழையல்ல. அவற்றுக்கும் சில விதிகள் உள.விதிகள் தவறும்போது அவை மன்னிக்கப்படமாட்டா.

தன் உடலிலிருந்து வெளியாகும், இரத்தம், ஊனம், சீழ், பாதையிலுள்ள நஜிஸான சேறு, ஈ, நுளம்பு, தெள்ளு முதலானவற்றின் இரத்தம், அவற்றின் மலசலம், உடம்பிலும் உடையிலும் தோய்ந்திருந்தால் மன்னிக்கப்படும். ஆனால், அவற்றை உடையில் அல்லது உடம்பில் பூசிக்கொள்ளாதிருத்தல் அவசியம். தவிர்ந்திருப்பது மிகக் கஷ்டமான பறவைகளின் மலசலம் நிலத்தில் காய்ந்து போயிருந்தால் அவை மன்னிக்கப்படும். அறிந்துக்கொண்டே அவற்றை மிதித்தால் மன்னிக்கப்பட மாட்டாது. எலிகளின் மலம், உடல், உடை, இடம், எதனிலும் இருந்தால் மன்னிக்கப்படமாட்டாது. விளக்கம் : இலக்கம் 8 : அவ்றத்தை மறைத்தல்.

அவ்றத் என்பது உடலில் வெளியாக்கக்கூடாத பகுதியாகும். அதில் மூன்று நிலைகள் உண்டு.

1. மஹ்றமிகளுக்கிடையிலுள்ள அவ்றத்: தாய், தகப்பன் பிள்ளைகள் முதலான மஹ்றமிகளுக்கிடையில், முழங்காலுக்கும் தொப்புளுக்குமிடைப்பட்ட பகுதி அவ்றத்தாகும். இப்பகுதியை ஒரு மஹ்றமி மற்ற மஹ்றமிக்கு வெளியாக்குவது கூடாது.
2. (அன்னிய) அஜ்னபிகளுக்கிடையிலான அவ்றத்: பருவமடைந்த பெண், அஜ்னபியான ஓர் ஆணுக்குத் தன் உடம்பில் எந்த ஒரு பகுதியையும் வெளிக்காட்டுவது கூடாது. தலை மயிராயினும் அஜ்னபியான ஆணுக்குத் தெரியாமல் மறைப்பது கடமையாகும். பர்தா முறை கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது இதனாலாகும். ஆண்கள் முழங்காலுக்கும் தொப்புளுக்கு மிடைப்பகுதியை மறைப்பது கடமை. எனினும் ஓர் ஆண் அஜ்னபியான பெண்ணை நோக்காது பார்வையைத் தாழ்த்திக் கொள்ளும்படியும் ஒரு பெண், அஜ்னபியான ஆணைப்பார்க்காமல் பார்வையைத் தாழ்த்திக் கொள்ளும்படியும் அல்குர் ஆனும், அல்ஹதீஸும் எச்சரித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் முகத்தை மாத்திரம் பார்க்க அனுமதியுண்டு.

3. தொழுகையின் அவ்றத்: தொழுகையின் போது , பெண்கள் மணிக்கட்டுவரை முன்கையையும் முகத்தையும் தவிர மற்ற எல்லாப் பகுதிகளையும் மறைப்பது கடமையாகும். தலைமயிர் , உள்ளங்கால் என்பவைகூட வெளிப்பட்டால் தொழுகை முறிந்துவிடும். ஆண்களும் அடிமைப் பெண்களும் முழங்காலுக்கும் தொப்புழுக்குமிடையிட்ட பகுதியை மறைத்துக் கொண்டாலும் தொழுகை நிறைவேறிவிடும். எனினும் முகம் ,பாதம் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளை மறைத்துக்கொள்வது ஸுன்னத்தாகும். மரப்பட்டை , இலை , குழைகள், சேறு முதலான எப்பொருள்களும் அவ்றத்தை மறைக்கலாம். ஒன்றும் கிடைக்காத இக்கட்டான நிலையில் நிர்வாணமாகவாவது தொழுகையை நிறைவேற்றுவது கடமையாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட மூன்று நிலைகளிலும் உடலின் நிறம் தெரியாதவகையில் மறைத்து கொள்வது கடமை. மிக மென்மையான உடையால் மறைத்து உடலின் நிறம் தெரியாமாயின் அது அவ்றத்தை மறைத்ததாக கொள்ளமுடியாது.

விளக்கம். இலக்கம் 9: தொழுகைக்கு நேரமாகி விட்டதை அறிதல்.

“நிச்சயமாகவே தொழுகையானது மு.:மின்கள்மீது நேரம் குறிக்கப்பட்ட கடமையாக ஆகிவிட்டது”. - அல்குர்ஆன்.

பர்ழு, ஸுன்னத் தொழுகைக்குரிய நேரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே அந்த நேரத்தை (நிச்சயமாக) அறிந்து கொள்ளுமுன் , குறித்த தொழுகையைத் தொழுவது ஹராமாகும். அது நிறைவேறவும் மாட்டாது. குறிப்பிட்ட நேரம் பிந்தினால் அது கழாவாகிவிடும். பர்ழுத் தொழுகை கழாவாகி விட்டால், அதை கழாவாகத் தொழுவதும் பர்ழாகும். ஸுன்னத்தைக்கழாச்செய்வது ஸுன்னத்தாகும்.

மி.:றாஜ் இரவில் தொழுகை கடமையாக்கப்பட்டது. அன்றைய தினம் பகல் நேரத்தில் முஹர் தொழுகையில் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் சமூகமளித்து இமாமாக நின்று நபி (ஸல்) அவர்களைத் தொழுவித்தார்கள். இவ்வாறு இரண்டு தினங்கள பத்து நேரத் தொழுகைகளையும் தொழுவித்து, தொழும் நேரங்கள், முறைகள்

ஐமாஅத் தொழுகையின் ஒழுங்குகள் யாவையும் செயல் மூலம் கற்றுக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார்கள். தொழுகை நேரங்கள் பற்றிய சுருக்கமான விளக்கம் பின்வருமாறு :

முஹர் : முஹர் நேரமானது, சூரியன் உச்சிக்கு வந்து சாய்ந்தது முதல், பொருளின் நிழல் அதன் நீளத்தையடையும் வரையுமுள்ள நேரமாகும்.

அஸ்ர் : சூரியன் உச்சிக்கு வரும்போது நேரான பொருளுக்குப் பெரும்பாலும் நிழல் இருக்கும். அதற்கு “ உச்சி நிழல்” என்கின்றோம். ஒரு பொருளின் நிழலும் அதன் உச்சி நிழலும் கூட்டிய நேரத்திலிருந்து சூரியன் அடையும் வரையுமுள்ள நேரமே அஸ்ரின் நேரமாகும்.

மஃரிப் : சூரியன் அடைந்த நேரம் தொடக்கம் செம்மேகம் மறையும் வரையுமுள்ள நேரம் மஃரிப் நேரமாகும். பொழுது அடைந்ததிலிருந்து சுமார் அரைமணி நேரத்துக்கு மஃரிப் தொழுகையைப் பிந்த வைப்பது மக்ரூஹாகும்

இஷா : செம்மேகம் மறைந்ததிலிருந்து அதிகாலை கிழக்கு வெளுக்கம் வரை உள்ள நேரமே இஷாவின் நேரமாகும். இதுவேமிக விசாலமான நேரம்.

ஸுப்ஹ் : கிழக்கு வெளுத்ததிலிருந்து சூரியோதயம் வரை உள்ள நேரம் ஸுப்ஹ் நேரமாகும்.

ஒவ்வொரு தொழுகையையும் அதற்குரிய நேரம் வந்தவுடன் தொழுவதே மிக நன்மை பயப்பதாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் பல முறை இதுபற்றி வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். ஐமாஅத் பெரும்பாலும் ஆரம்ப நேரத்திலேயே நடக்கும். ஆரம்ப நேரத்தில் தொழுவதன் மூலம் எமது நாளாந்த வேலைகளையும் அந்தந்த நேரத்தில் செய்யப் பழகிக் கொள்கிறோம். “நல்ல அமல்களில் மிகச் சிறந்தது தொழுகையை அதன் ஆரம்ப நேரத்தில் தொழுவதாகும்” எனநபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள் (தபறானி) நேரம் முடிவதற்குள் ஒரு றக்அத்தாவது தொழுது முடிந்தால் அது அதாவான தொழுகையே. பிந்திவிட்டால் கழாவாகிவிடும். எனினும் இந்நேரம் வரை தொழுகையைப் பிந்த வைப்பது பெரும் பாவமாகும்.

ஐந்து நேரத் தொழுகைகளின்

திகதி	ம.ரிப்	இஷா	பஜர்	சூரிய	ஞாஹர்	அஸர்	
இருந்து-வரை			ஸுபஹ்	உதயம்	ஸவால்		
ஐன்	1-0	6-06	7-21	5-00	6-22	12-15	3-36
	2-3	6-07	7-22	5-01	6-23	12-16	3-37
	4-6	6-08	7-23	5-02	6-24	12-17	3-38
	7-8	6-09	7-24	5-03	6-25	12-18	3-39
	9-10	6-10	7-25	5-04	6-25	12-19	3-40
	11-12	6-11	7-26	5-05	6-26	12-20	3-41
	13	6-12	7-27	5-06	6-27	12-20	3-42
	14-15	6-13	7-27	5-06	6-27	12-21	3-43
	16-17	6-14	7-28	5-07	6-28	12-22	3-44
	18-20	6-15	7-29	5-08	6-28	12-22	3-44
	21	6-16	7-30	5-09	6-29	12-23	3-45
	22-25	6-17	7-30	5-09	6-29	12-23	3-46
	26-29	6-18	7-31	5-10	6-30	12-24	3-47
	30-31	6-19	7-32	5-11	6-30	12-15	3-47
	பெப்	1-6	6-20	7-32	5-11	6-30	12-26
7-12		6-21	7-33	5-11	6-29	12-26	3-48
13-17		6-22	7-33	5-11	6-28	12-26	3-47
18-24		6-22	7-33	5-11	6-27	12-26	3-47
25-29		6-23	7-33	5-09	6-25	12-25	3-45
மார்	1-4	6-22	7-32	5-08	6-24	12-21	3-42
	5-9	6-22	7-32	5-06	6-22	12-23	3-41
	10-13	6-22	7-32	5-04	6-20	12-22	3-38
	14-18	6-22	7-31	5-03	6-18	12-21	3-35
	19-20	6-22	7-31	5-01	6-16	12-20	3-33
	21-24	6-21	7-31	4-59	6-14	12-19	3-31
	25-27	6-21	7-31	4-57	6-13	12-18	3-28
	28-30	6-21	7-30	4-56	6-11	12-17	3-25
	31 ஏப் 2	6-20	7-30	4-54	6-10	12-16	3-22
	ஏப்	3-5	6-20	7-30	4-52	6-08	12-15
6-11		6-19	7-30	4-50	6-07	12-14	3-16
12-14		6-19	7-30	4-48	6-05	12-13	3-17
15-18		6-19	7-30	4-46	6-03	12-12	3-19
19-24		6-19	7-30	4-44	6-01	12-11	3-21
25-29		6-19	7-30	4-41	5-59	12-10	3-23
30 மே 3		6-19	7-31	4-39	5-57	12-09	3-25
மே	4-8	6-19	7-32	4-37	5-57	12-09	3-27
	9-14	6-20	7-33	4-35	5-55	12-09	3-28
	15-94	6-20	7-34	4-34	5-54	12-08	3-30
	20-25	6-21	7-36	4-33	5-54	12-08	3-32
	26-28	6-22	7-38	4-32	5-53	12-09	3-34
	29-31	6-23	7-39	4-32	5-54	12-09	3-35
ஜூன்	1-6	6-24	7-40	4-32	5-54	12-10	3-36
	7-10	6-25	7-42	4-31	5-54	12-11	3-38
	11-14	6-26	7-43	4-31	5-55	12-11	3-39
	15-17	6-27	7-44	4-32	5-55	12-12	3-9
	18-20	6-28	7-44	4-32	5-56	12-13	3-40
	21-25	6-29	7-45	4-33	5-57	12-14	3-41
	26-30	6-30	7-47	4-34	5-58	12-15	3-42

இது (6°56'N. 79° 51' E) கொழும்புக்கு எக்காலத்துக்கமென தயாரிக்கப்பட்டதாகும். பொழுதுப்புக்கச் சமீபமான ஊர்களக்கு இதனை உபயோகிக்கலாம்.

நேர அட்டவணை

திகதி	ம.பிம்	இலடிா	பஜர்	சூரிய	ஞாஹர்	அள்ர்	
இருந்து-வசை			ஸப்ஹர்	உதயம்	ஸவால்		
ஜூலை	1-6	6-31	7-47	4-35	5-59	12-16	3-43
	7-10	6-31	7-48	4-37	6-00	12-17	3-44
	11-18	6-32	7-48	4-39	6-01	12-17	3-44
	19-23	6-32	7-47	4-41	6-03	12-18	3-43
	24-29	6-31	7-46	4-42	6-03	12-18	3-42
30ஆக4	6-31	7-44	4-43	6-04	12-18	3-40	
ஆக	5-9	6-29	7-43	4-45	6-05	12-18	3-38
	10-14	6-27	7-40	4-45	6-04	12-17	3-35
	15-19	6-26	7-38	4-46	6-04	12-16	3-31
	20-22	6-24	7-36	4-46	6-04	12-15	3-28
	24-26	6-22	7-34	4-46	6-04	12-14	3-25
	27-29	6-32	7-32	4-47	6-04	12-13	3-22
	30செப்1	6-30	7-30	4-47	6-03	12-13	3-19
செப்	2-4	6-18	7-28	4-47	6-03	12-12	3-16
	5-8	6-16	7-27	4-47	6-03	12-11	3-13
	9-11	6-14	7-25	4-46	6-02	12-09	3-13
	12-14	6-13	7-23	4-46	6-02	12-08	3-14
	15-17	6-11	7-21	4-01	6-01	12-07	3-14
	18-22	6-09	7-19	4-45	6-00	12-06	3-15
	23-26	6-07	7-17	4-44	6-00	12-04	3-16
	27-30	6-05	7-14	4-44	5-59	12-03	3-16
	ஓக்	1-2	6-03	7-12	4-43	5-59	12-02
3-6		6-01	7-11	4-43	5-58	12-11	3-16
7-8		6-59	7-09	4-42	5-58	12-00	3-16
9-13		6-58	7-08	4-42	5-58	12-59	3-16
14-16		6-56	7-06	4-41	5-57	12-58	3-16
17-22		6-55	7-05	4-41	5-57	12-57	3-16
23-31		6-53	7-04	4-41	5-57	12-56	3-17
நவ	1-7	6-51	7-03	4-41	5-59	12-56	3-17
	8-15	6-50	7-02	4-41	5-00	12-56	3-18
	16-21	6-50	7-03	4-42	5-02	12-57	3-19
	22-24	6-51	7-04	4-43	5-03	12-58	3-20
	25-27	6-51	7-05	4-45	5-05	12-59	3-21
	28-30	6-52	7-06	4-45	5-06	12-00	3-22
டிச	1-3	6-53	7-07	4-47	5-08	12-01	3-23
	4-6	6-54	7-08	4-48	5-09	12-02	3-24
	7-9	6-55	7-09	4-49	5-10	12-04	3-25
	10-11	6-56	7-11	4-50	5-12	12-05	3-26
	12-14	6-57	7-12	4-51	5-13	12-06	3-28
	15-16	6-58	7-14	4-53	5-15	12-07	3-29
	17-18	6-59	7-14	4-54	5-15	12-08	3-30
	19-20	6-00	7-15	4-54	5-16	12-09	3-30
	21	6-01	7-16	4-56	5-18	12-10	3-32
	22-25	6-02	7-17	4-56	5-18	12-11	3-32
	26-27	6-03	7-18	4-57	5-20	12-13	3-33
	28-29	6-04	7-19	4-59	5-21	12-14	3-35
	30-31	6-05	7-20	4-00	5-21	12-15	3-36

கொழும்பை விடமேற்காக அல்லது வட மேற்காகவுள்ள கற்பிட்டிமன்னார், யாழ்ப்பாணம் போன்ற ஊர்களில் பெரும்பாலும் பருவகாலத்தை ஒட்டிச்சிறிது வேறுபாடுண்டு. கிழக்கே உள்ள இடங்களில் சில நிமிடங்கள் முன்பாக நெடுங்கோடுகளுக்கிணங்க கணிக்கவேண்டும்.

தொழக்கூடாத நேரங்கள்

“ஜும்ஆ” குத்பாவுக்காக இமாம் மிம்பரில் ஏறி உட்கார்ந்த முதல் “ஜும்ஆ” முடியும்வரை “தஹிய்யதுல் மஸ்ஜித்” தொழுகையைத் தவிர வேறு எதையும் தொழுவது ஹறாமாகும்.

மக்கா - ஹறம் ஸரீபைத் தவிர வெறு இடங்களில் பின்வரும் மூன்ற நேரங்களில் மூன்றுவகைத் தொழுகைகளைத் தொழக்கூடாது. தொழுதாலும் நிறைவேறாது.

- i. நேரமும் காரணமுமில்லாத ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் உ-ம் :- நபல்முதல், தஸ்பீஹ் தொழுகை.
- ii. காரணம் பிந்திய ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் : உ-ம் :- ஸலாதுல் ஹாஜத், ஸலாதுல் இஸ்திகாரா.
- iii. கழாத் தொழுகைகளை இந்நேரங்களில் வழக்கமாகிக்கொள்ளல்.

இத்தகைய தொழுகைகளைத் தொழக்கூடாத நேரங்கள்:

1. ஸுப்ஹ் தொழுதது முதல் சூரியன் உதித்து ஓர் ஈட்டியளவு உயரும் வரை (சூரியன் உதித்து சுமார் 18 நிமிடம் செல்லும் வரை).
2. அஸர் தொழுததிலிருந்து சூரியன் மறையும் வரை.
3. ஜும்ஆ நாளைத் தவிர மற்ற நாட்களின் உச்சிப்பொழுது (இது மிகக் கூறுகிய நேரம். ஒரு றக்அத்தாவது தொழுவதற்கு நேரம் போதாது. எனினும் ஆரம்பத் தக்பீரை மாத்திரம் சோல்லலாம்.)

தஹிய்யதுல் மஸ்ஜித், ஜனாஸாத் தொழுகை போன்றவற்றை எந்த நேரமும் தொழ முடியும்.

விளக்கம் 10. கிப்லாவை முன்னோக்குதல்

“நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் (கஃபாவுரீபான) அதன் பக்கம் (தொழுகையில்) உங்களுடைய திருப்பிக்கொள்ளுங்கள்” என்பது அல்லாஹு தஆலாவின் ஆணை. நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மக்காவிலிருக்கும்போது தொழுகையில் “அல்மஸ்ஜிதுல் அக்ஸா” என்ற “பைதுல் முகத்தஸ்” பள்ளிவாசலை முன்னோக்கித் தொழும்படியே கட்டளை வந்தது. இந்தக் கட்டளையின்படியே

மதீனா வந்தபின்பும் பதினாறரை மாதங்கள் “பைதுல் முகத்தஸ்” பள்ளியை நோக்கியே எல்லா முஸ்லிம்களும் தொழுது வந்தனர். யஹூதிகளும் அதை நோக்கியே தொழுது வந்தனர். எமக்கு மாறு செய்து எமது கிப்லாவையல்லாவா தூன்னோக்குகின்றனர். எனறு கூறி முஸ்லிம்களை அவர்கள் கேலி பண்ணினர். இப்படிக்கேலி பண்ணு வது நபி (ஸல்) அவர்களுக்குக் கவலையைக் கொடுத்தது. ஆகவே கஃபாஷரீபே தமது கிப்லாவாக இருக்க வேண்டும் என விரும்பினார்கள். என்வே ஹிஜ்ரி இரண்டாம் வருடம் மேற்கூறிய ஆயத்து இறங்கி மக்காவிலுள்ள கஃபாவையே முன்னோக்கித் தொழுப்படி கட்டளை பிறந்தது.

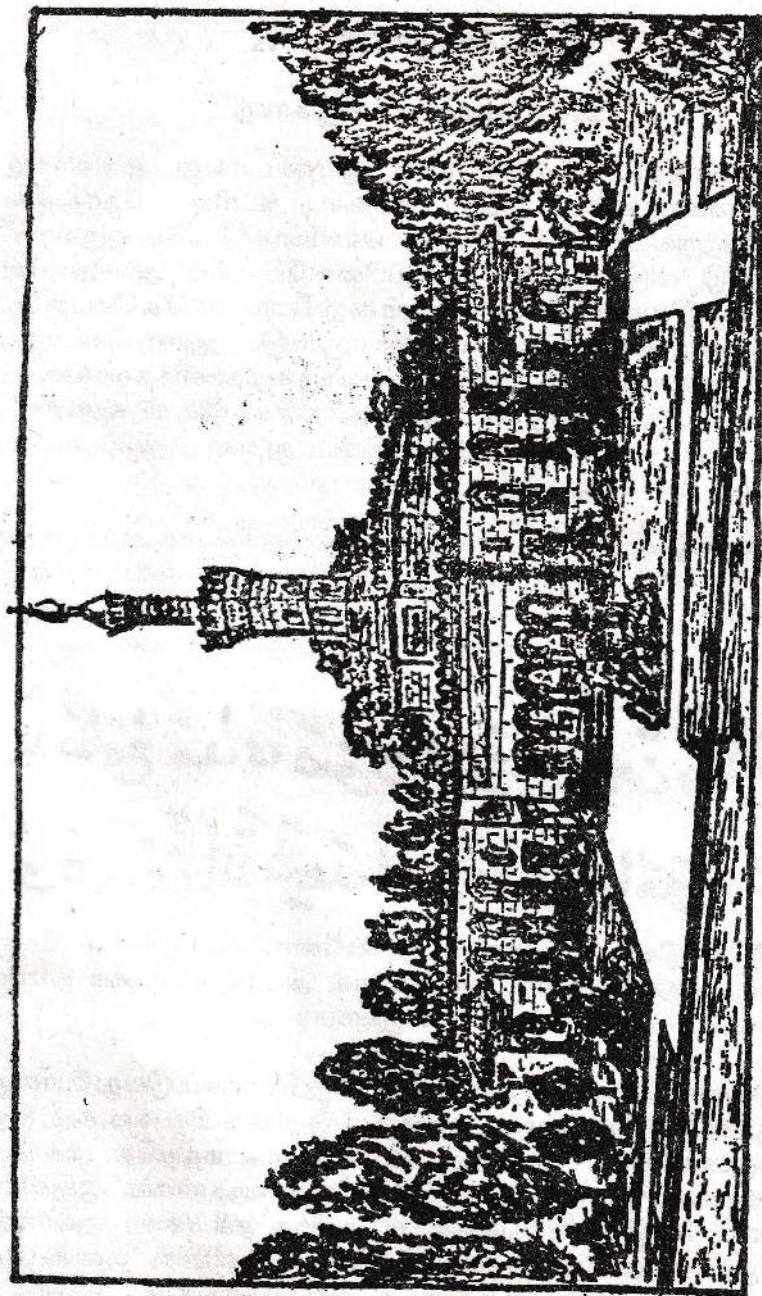
யுத்தம் கைகலத்தல் வேளைகளிலும், சிங்கம், புலி போன்ற வனவிலங்குகள் துரத்தி வரும் பயங்கர வேளைகளிலும் தவிர்ந்த ஏனைய நேரங்களில், தொழுகையில் கஃபாவை முன்னோக்குவது கடமையாகும். நேஞ்சை கஃபாவின் பக்கம் திருப்புவதே கடமை. முகத்தைத் திருப்புவதே ஸுன்னத்தாகும். பயங்கர சந்தர்ப்பங்களில் வசதியான பக்கம் திரும்பித் தொழலாம்.

இலங்கையின் முக்கிய ஊர்களுடைய கிப்லாவின்

பாகையும் - திசையும்

அக்கரைப்பற்று	66° 08'	வ.மே.	தங்கல்வ	64° 38'	வ.மே.
அக்குறண	65° 51'	"	திரிகோணமலை	67° 22'	"
அநூராதபுரம்	66° 54'	"	தெல்தொட்ட	65° 44'	"
அட்டன்	65° 26'	"	தெல்தெனிய	65° 53'	"
அம்பாறை	66° 10'	"	நாதுளை	65° 38'	"
அவிசாவல	65° 19'	"	பொரகல்	65° 31'	"
இரத்தினபுரி	65° 09'	"	பாணந்துறை	65° 00'	"
எகலியகொட	65° 15'	"	பாம்பன்	67° 36'	"
எட்டியாந்தோட்ட	65° 28'	"	புத்தளம்	66° 23'	"
எருக்கலம்பிட்டி	65° 27'	"	புல்மோட்டை	67° 36'	"
ஹொரவப்பொதன	67° 11'	"	பூகொட	65° 16'	"
கட்டுநாயக	65° 28'	"	பொத்துவில்	65° 58'	"
கடஹபொல	65° 54'	"	பொல்கஹவேல	65° 45'	"
கந்தளாய்	67° 09'	"	பொலன்னறுவ	66° 36'	"
கண்டி	65° 51'	"	மடக்களப்பு	66° 39'	"
கஹட்டோவிட்ட	65° 31'	"	மன்னார்	67° 24'	"
கம்பளை	65° 42'	"	மாகோ	66° 14'	"
கம்பஹா	65° 24'	"	மாத்தளை	65° 56'	"
கல்கமுல	65° 31'	"	மாத்தறை	64° 29'	"
கல்பிட்டி	65° 32'	"	மானவலலை	67° 43'	"
கல்முனை	65° 21'	"	மீரிகாமம்	67° 36'	"
கலஹா	65° 47'	"	முல்லைத்தீவு	67° 56'	"
களுத்துறை	65° 51'	"	முருங்கன்	67° 18'	"
காலி	65° 25'	"	மூதூர்	67° 13'	"
காங்கேசன்துறை	65° 24'	"	மொனராகலை	65° 36'	"
காத்தான்குடி	65° 36'	"	யாழ்ப்பாணம்	68° 12'	"
கேகாலை	65° 43'	"	நாத்தாண்டி	65° 37'	"
கெக்கிராவ	65° 36'	"	நாரம்மல	65° 37'	"
கிண்ணியா	65° 13'	"	நாவலப்பிட்டி	65° 36'	"
கிரிந்தை	65° 00'	"	நீர்கொழும்பு	65° 31'	"
குருநாகல்	65° 54'	"	நுவரெலியா	65° 34'	"
கொழும்பு	65° 11'	"	ரக்கவாணை	65° 02'	"
சம்மாந்துறை	65° 18'	"	வறக்காப்பொளை	65° 43'	"
சிலாபம்	65° 55'	"	வவுனியா	67° 20'	"
தம்புள்ள	65° 25'	"	வாரியப்பொல	65° 02'	"
தர்காநகர்	65° 43'	"	வாழைச்சேனை	65° 44'	"
தலைமன்னார்	67° 25'	"	வெலிகாமம்	64° 24'	"
தலாவ	65° 45'	"	வெலம்பொட	65° 43'	"
		"	வேருவளை	64° 43'	"

வடக்கிலிருந்து மேற்காகச் சரியான பாகையே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திசையறிகருவியின் ஊசி சில காலங்களில் வித்தியாசப்படுவதால் அதனைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உ-ம்: இலங்கையிலே 1977 - 1980 ஆம் ஆண்டு அதன் ஊசி மேற்காக 3 பாகை சாய்திருப்பதால், இக்கணக்குகளிலிருந்து இதைக் கழித்தே இப்போது திசையறிகருவியின் மூலம் கிப்லாவை நிச்சயிக்க வேண்டும்.

வார்ஷிங்டனிலுள்ள இஸ்லாமிய மத்திய நிலையம்

23. தொழுகை - II

அல் - அதான் - வல்இகாமத்

இஸ்லாத்தின் கடமைகளுள் இரண்டாவது, ஐங்காலத் தொழுகையாகும். இக்கடமையை உரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவதற்காகத் தினமும் பள்ளிவாசல்களில், ஒருவரால் சப்தமிட்டு விடுக்கப்படும் அழைப்பினையே நாம் அல்-அதான் என்போம். இதனை "பாங்கு" என்றும் கூறுவோம். பாரசீக மொழியில், பாங்கு என்றால் 'சத்தமிடுதல்' எனப்பொருள்படும். அதான் சொன்தும் மக்கள் பள்ளிக்குச் சமூகமளிப்பர். அவ்வாறு சமூகமளித்தவர்களைக் கொண்டு அவ்வப்போது கூட்டுத் தொழுகை, இமாம் ஒருவரால் நடத்தப்படும். தொழுகை ஆரம்பமாகிவிட்டது என அறிவிப்பதையே 'இகாமத்' என்போம்.

அதான், இகாமத் என்பனவற்றைச் சொல்வதில் நாம் ஆர்வமுடன் பாங்கு கொள்ள வேண்டும். இதனால் அளவற்ற நன்மையுண்டு. இதனையிட்டு நபி (ஸல்) அவர்களும், "அதான் சொல்வோர் மறுமை நாளில் ஏராளமான நன்மையுடையோராய் இருப்பர்" என்றும்,

لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْوَدَّيْنِ جُنًّا وَلَا إِنْسًا
وَلَا شَيْئًا إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

"முஅத்தினின் ஒசையை ஜின்னோ, மனிதனோ வேறு எதுவாயினும் கேட்டால், அவருக்காக அவர்கள் மறுமை நாளில் நற்சாட்சி பகர்வர்" என்றும் பகன்றுள்ளார்கள்.

இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் இன்று சொல்லப்படுவது போன்று "அதான்" சொல்லும் முறை இருக்கவில்லை. கூட்டுத் தொழுகைக்குரிய நேரத்தை, உத்தேசமாக மதித்தே அக்கால முஸ்லிம்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றி வந்தார்கள். இதனால் ஏற்பட்ட பலவித சிரமங்களையும் அறிந்த நபி (ஸல்) அவர்கள், தோழர்கள் அனைவரையும் மதீனாப் பள்ளியில் ஒண்கூட்டி, தொழுகைக்காக மக்களை உரிய நேரத்தில் அழைக்க

என்னமுறையைக் கையாளலாம் என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை நடத்தினார்கள். பலரும் பலவிதமான அபிப்பிராயங்களை வழங்கினர். சிலர் உயரத்திலே நெருப்பு மூட்டலாம் என்றனர். ஆனால் சிலர், யூதர்களின் (யஹூதிகள்) அடையாளமெனக் குறி மறுத்தனர். சிலர் குழல் ஊதுவோம் என்றனர். இதுவும் யூதர்களின் முறை எக்கூறி மறுத்தனர். இன்னும் சிலர் மணியோசை போன்று ஒலி எழுப்பலாம் என்றனர். இது சிறிஸ்தவர்களின் (நஸாறாக்கள்) பழக்க மெனக் கூறி மறுத்தனர். உமர் (றழி) அவர்கள் ஒருவரை அனுப்பி,

أَلَا تَدْرِكُ الْوَعْدَ

“கூட்டுத் தொழுகை ஆரம்பமாகின்றது” என உரத்த குரலில் அழைக்கலாமென ஆலோசனை வழங்கினார்கள். இந்தத் “தனி அழைப்பு முறை” சிலகாலம் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. நாளடைவில் இஸ்லாம் மிக விரைவாகப் பரவியதால், மேலே சொல்லப்பட்ட முறையை மாற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதற்காக ஒரு கூட்டம் மீண்டும் மதீனாப் பள்ளிவாசலில் கூட்டப்பட்டது. இதிலும் சரியான முடிவுக்கு வராத ஸஹாபாக்கள் கவலையுடன் கலைந்து சென்றார்கள். அன்றிரவு அப்துல்லாஹ் இப்னுஸைது (றழி) அவர்கள் கனவு கண்டார்கள். கையில் மணியுடன் உரு மனிதன் சென்றான். அவனைப் பார்த்து “அல்லாஹ்வின் அடியானே, அந்த மணியை எனக்கு விற்பாயா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்த மனிதன் “எதற்காக இதனைக் கேட்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டான். அப்போது அப்துல்லா (றழி) அவர்கள் “தொழுகைக்கு மனிதர்களை அழைப்பதற்காக” என்றார்கள். பின்பு அம்மனிதன், அதைவிடச் சிறந்த முறையைத் தான் சொல்லித் தருவதாகக் கூறித் தற்போது வழக்கத்திலிருந்து வரும் பாங்கையும் இகாமத்தையும் சொல்லிக் காட்டினார்.

அதிகாலையில், இக்கனவு பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கூறப்படவே, அவர்கள் “இது உண்மையான கனவு, இது பற்றி அல்லாஹ் தஆலாவிடமிருசந்து ‘வஹி’ என்னும் அறிவிப்பு வந்துள்ளது. அதை பிலாலுக்குக் கற்றுக் கொடும். அதை அவர்கள் சத்தமிட்டுச் சொல்லட்டும்” என்றார்கள். இதே கனவை இன்னும் பல தோழர்கள் கண்டதாக நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அறிவித்துள்ளார்கள். இச்சம்பவத்திலிருந்தே ஐவேளைத் தொழுகைக்கு முன், பாங்கு சொல்லும் முறை அமுலுக்கு வந்தது.

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
 حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
 قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ
 اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

அல்லாஹ் மிகப்பெரியவன் - நான்கு முறை:

வணக்கத்துக்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர எவருமில்லை
யெனச் சான்று பகருகின்றேன் - இருமுறை

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவின் தூதர்
என்று சான்று பகருகின்றேன் - இருமுறை

தொழுகைக்காக விரைந்து வாருங்கள் - இருமுறை

வெற்றி பெற விரைந்து வாருங்கள் - இருமுறை

அல்லாஹு தஆலா மிகப் பெரியவன், அல்லாஹு தஆலாமிகப்
பெரியவன், வணக்கத்துக்குரியவன், அல்லாஹு தஆலாவைத்தவிர
வேறு எவருமில்லை.

ஸுபஹூத் தொழுகைக்காகப் பாங்கு சொல்லும் போது ஹய்ய
அலல் பலாஹ் என்று கூறி முடித்தும்.

الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ

தூக்கத்தைவிடத் தொழுகை சிறந்தது என்று இரு முறை கூற
வேண்டும்.

அல் - இகாமத்

பாங்கின் ஒலி கேட்டதும் நாம் பள்ளிக்குச் செல்கிறோம். வழிச் செய்து கொண்டு கூட்டுத் தொழக்கைக்கு ஆயத்தமாகிறோம். அப்போது முஅத்தின் தொழுகை ஆரம்பமாவதைக் குறிக்க இகாமத் சொல்வார்.

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
 قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ
 اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

இகாமத்தில் “கத்காமதிஸ்ஸலாஹ்” என்று கூறும் வசனத்தின் பொருள் “தொழுகை ஆரம்பமாகி விட்டது” என்பதாகும்.

உலகத்திலுள்ள எல்லாமுஸ்லிம் நாடுகளிலும் னாங்கும் இகாமத்தும் மேலே கூறப்பட்டவாறே சொல்லப்படுகின்றன என்பதை நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். இஸ்லாமிய வணக்கமுறைகள் நாட்டுக்கு நா, சதாயத்துக்குச் சமுதாயம் அல்லது காலத்துக்குக் காலம் மாற்றக் கூடியவை அல்ல என்பதைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

அதான் அல்லது இகாமத்தைக் கேட்டதும் முதன்முதல் வாய்முடிக்க காது தாழ்த்திக் கேட்க வேண்டும். பின்பு ஒவ்வொரு வசனத்தையும் தொடர்ந்து நாமும் முஅத்தின் சொல்வது போன்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் “ஹய்ய அல்ஸ்ஸலாஹ்” “ஷய்ய அல்ஸ பலாஹ்” வசனங்களைக் கூறும் போது,

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

“கண்ணியமும் உயர்வும்முள்ள அல்லாஹ் தஆலாவின் உதவி கொண்டல்லாது எந்த ஒரு நன்மையைச் செய்ய சக்தியோ தீமையை விட்டுத் திரும்பவதோ கிடையாது” என்று கூற வேண்டும்.

“அஸ்ஸாலாத்து கைரும் மினநநவம்” என்று சொல்லும் போது,

صَدَقْتُ وَبَرْتُ

“நீர் உண்மையை உரைத்தீர், நன்றி” என்று ஓத வேண்டும்.

“கத்தகாமதிஸ்ஸலாஹ்” என்று சொல்லும் போது,

أَقَامَ اللَّهُ وَأَكَامَا

‘இதை அல்லாஹு தஆலாஎன்றும் நிலை நிறைத்துவானாக’
என்று ஓத வேண்டும்.

பாங்கு, இகாமத் ஆகிய இரண்டும் முடிந்தபின், பின்வரும் துஆவை
ஓத வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதால் மறுமை நாளில் நபி (ஸல்)
அவர்களின் விசேட ஷபாஅத் எமக்குக் கிடைக்கும்.

அதாவது,

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
وَسَلِّمْ. اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ
الْقَائِمَةِ آتِنَا مُحَمَّدًا وَالْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْنَا
مَقَامًا مَعْمُودًا الدِّينِ وَعَمَدَتَهُ إِنَّكَ لَا تَخْلُقُ إِلَّا الْبِيعَاتِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ
لِحَمْدِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

துஆவின் பொருள்:-

யா அல்லாஹ்! எங்கள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீதும் அவர்களின் கிளைஞர், தோழர்கள் மீதும் ஸலவாத்தும் ஸலாமும் சொல்லுவாயாக.

யா அல்லாஹ்! பூரணமான இந்த அழைப்பின் இரட்சகனே! தரிபாடான இந்தத் தொழுகையின் இரட்சகனே! எங்கள் நாயகம் முஹம்மத் நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு வஸீலா என்ற உயர் பதிவியையும். மேன்மையையும் கொடுத்தருள்வாயாக. மேலும், அன்னாருக்கு நீ வாக்குறுதி அளித்த, புகழுக்குரிய மகாம் மஹ்முத் என்ற இடத்துக்கு அவர்களை நீ அனுப்பி வைப்பாயாக. நிச்சமாக நீ வாக்குறுதிக்கு மாறு செய்ய மாட்டாய். முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் மீதும் அல்லாஹ் தஆலா ஸலவாத்தும், ஸலாமும் சொல்வானாக. சகல புகழும் உலக இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் தஆலாவுக்கே.

மேலும் அதானுக்கும் இகாமத்துக்கும் அடுத்து, துஆக்கள் அங்கீகரிக்கப்படுவதால், எமக்குத் தேவையான எந்தவொரு துஆவையும் அந்த நேரத்தில் துஆ இரக்க முயற்சிக் வேண்டும்.

ஆகவே, இந்த ஒழுங்கு முறைகளைத் தவறாது நாம் பின்பற்றி நடப்போம்.

24. தொழுகை - III

பர்முகள்

பர்மு, நுகன் என்ற இரு சொற்களும் ஒரே கருத்துள்ளன. ஒன்றின் அங்கங்கள் பர்முகளாகும். ஒரு பர்மு தவறின் ஒரு அங்கம் தவறி அது இல்லாமலாகி விடும்.

உ - ம்: வழுவின் ஒரு பர்முான, தலையை நீரால் துடைக்காது விடில் வழு நிறைவேறாது. வழு இன்றேல் தொழு முடியாது.

தொழுகையின் பர்முகள் பத்தொன்பது அவை:

1. நிய்யத்.
2. ஆரம்பித் தக்பீர் மொழிதல்.
3. நிற்கல் (நிலை).
4. ஸுலுதுல் பாதிஹா ஓதல்
5. றுகூஉ செய்தல்
6. அதில் தாமதித்தல்.
7. இ. திதாலில் நிற்கல்.
8. அதில் தாமதித்தல்.
9. முதல் ஸுஜூது செய்தல்.
10. அதில் தாமதித்தல்.
11. நடு இருப்பின் இருத்தல்.
12. அதில் தாமதித்தல்.
13. இரண்டாம் ஸுஜூது செய்தல்.
14. அதில் தாமதித்தல்.
15. கடைசி அத்தஹிய்யாத்து க்க இருத்தல்.
16. அத்தஹிய்யாத் ஓதல்.
17. நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத் கூறல்.
18. முந்தின ஸலாம் சொல்லுதல்.
19. மேற்கூறிய ஒழுங்கு முறைப்படி முன்பின்னாகாது செய்தல்.

இவற்றுள் ஒன்று எண்ணம். ஐந்து சொல்லாலுள்ளவை. அவைகள்: தக்பீர், ஸுலுதுல் பாதிஹா, (இறுதி) அத்திஹிய்யாத் ஓதல், நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத் கூறல், முந்தின ஸலாம் கூறல் என்பனவாகும். ஏனைய பதின்மூன்றும் செயல்களைக் கொண்ட பர்முகளாகும்.

பத்தொன்பது பர்முகளுள் நிற்கல், பாதிஹா ஓதல் தொடக்கம் இரண்டாம் ஸுஜூதில் தங்குதல் வரை உள்ள 13 நுகன்களும்

ஒவ்வொரு றக்அத்திலும் திரும்பத் திரும்ப மடக்கி வருபவையாகும். ஏனையவை ஒவ்வொரு தொழுகையிலும் ஒரு முறையே வரும்.

நிய்யத்

தொழுதல் ஸுப்ஹ், அஸ்ர் என்று குறித்தல், பர்மு என நினைத்தல் ஆகிய மூன்றும் பர்முத் தொழுகையின் நிய்யத்துக்களில் அவசியம். மஃமுயமாய் தொழுவர்கள் "மஃமூன்" என்று நாடுவதும் கடமை.

உ - ம்: அஸ்றுடைய பர்முத் தொழுகிறேன் என நாடுதல்; அதாஉ, கழாஉ என்றோ, மூன்று, நான்கு றக்அத் என்றோ, ஏனையவைகளோ குறிப்பிடுவது ஸுன்னத்தாகும். ஸுன்னத் தொழுகைகளில், தொழுவதையும் இன்ன தொழுகை எனக் குறிப்பிடுவதையும் நிய்யத்தில் சேர்ப்பது அவசியம்.

உ-ம்: ஹஜ்ஜுப் பெருநாள் தொழுகைகைத் தொழுகிறேன், மஃரிபுடைய முந்தின ஸுன்னத்தைத் தொழுகிறேன், மஃரிபுடைய பிந்தின ஸுன்னத்தைத் தொழுகிறேன்.

நிய்யத்தை மனதில் நினைத்தவாறே தக்பீர் சொல்வது கடமையாகும். இங்கு நிய்யத்தில் குறிப்பிட்ட அளவாவது தக்பீரின் ஒரு பகுதியையாவது சொல்லும் போது மனதில் இருத்தல் அவசியம்.

ஆரம்பத் தக்பீர் சொல்லுதல்

(தொழுகையிலுள்ள) எல்லா ஓதல்களையும் தன் காதுக்குக் கேட்கும் அளவாவது ஓதுவது கடமையாகும். சதாரண நிலையில் தன் காதுகளுக்குக் கேட்குமளவு ஓதாவிட்டால் ஓதியதாகக் கணிக்கப்பட மாட்டாது. (தொழுகைக்கு வெளியேயுள்ள ஓதல்களுக்கு இதுவே நிபந்தனை).

ஆரம்பத் தக்பீர் முதல் ஸலாம் கூறும் வரையுள்ள தொழுகையின் எல்லா ஓதல்களையும் அறியப்பாஷையில் ஓதுவது கடமை. வேறு பாஷையில் ஓதக் கூடாது.

ஆரம்பத் தக்பீர்

أَشْهَدُ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

எத்தகைய கூட்டுக் குறைப்புமின்றி, எழுத்துக்களை மாற்றாமல் சொல்லுதல் அவசியமாகும். இதைவிடக் கூட்டினால் அல்லது குறைத்தால் தொழுகை நிறைவேறாது. இறுதி "ற" வுக்கு ஸுகூன் செய்வது ஸுன்னத்தாகும்.

நிய்யத்தும் தக்பீரும் நின்ற நிலையிலேயே இருத்தல் கடமை.

நிலையில் நிற்கல்

நிற்க முடியுமானவர்கள் பர்முத் தொழுகைகளில் நின்று தொழ வேண்டும். வேறு ஒருவரின் உதவியுடனாவது நிற்க முடியுமானால் நிற்க வேண்டும். நிற்க முடியாத கடுமையான நோயுள்ளவர் உட்கார்ந்து கொண்டு தொழலாம். உட்கார்ந்து கொண்டு தொழ முடியவில்லை என்றால் சாய்ந்து கொண்டாவது தொழுவது கடமை. ஆனால் ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளை உட்கார்ந்து தொழலாம். நிற்க முடியுமானவர், உட்கார்ந்து ஸுன்னத் தொழுகைகளைத் தொழுதால், நின்று தொழுவதில் பாதி நன்மையே கிடைக்கும்.

ஸுலுதுல் பாதிஹா ஓதல்

பிஸ்மியும் அதன் ஓர் ஆயத்தாகும். ஆரம்பத்தில் அஹது ஓதுவதும், இறுதியில் சிறிது வாய் மூடிய பின்

رَبِّ اغْفِرْ لِي

என்று ஓதுவதும் ஸுன்னத்தாகும். ஸுலுதுல் பாதிஹாவில் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் திறம்பட ஓதுவது கடமையாகும். ஏனெனில் ஓர் எழுத்து மாறினால் அல்லது கூடினால், குறைந்தால் அந்த ஓதல் செல்லுபடியாகாது. திரும்ப அதை ஓத வேண்டும். இல்லையேல் தொழுகை முறிந்து விடும். ஸுலுதுல் பாதிஹாவைப் பிழையின்றித் தொடராக ஓதுவது கடமை. ஆகவே, தொழுகையோடு சம்பந்தமில்லாத ஒரு "திக்றை" இடையில் மொழிந்தால் அல்லது நீண்ட நேரம் இடையில் வாயை மூடி இருந்தால் மீண்டும் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஓத வேண்டும்.

றுசூஉ செய்தல்: இரு உள்ளங்கைகளும் முழங்காலைத் தொடுமளவு முன்பக்கமாய்க் குனிவது கடமையாகும்.

அதில் தாமதித்தல்: றுசூஉவுக்குப் போன உடலின் அசைவுகளும் அதிலிருந்து எழும் உடலின் அசைவுகளும் வெவ்வேறாகும் வரை றுசூஉவில் சற்று ஓடுங்கித் தாமதித்து இருக்க வேண்டும். இ. திதால், ஸுஜூது, நடு இருப்பு ஆகியவற்றிலும் தாமதித்தல் என்பதன் கருத்து இதுவாகும்.

இஃதிதாலில் நின்றல்: நேராக நிமிர்ந்து, அங்குமிங்கும் கூடுதலாக வளையாமல் நிற்பது கடமையாகும்.

ஸுஜூது செய்தல்: ஸுஜூதில் நெற்றி திறந்திருப்பது கடமையாகும். நெற்றி, இரு உள்ளங்கைகள், இரு முழங்கால்கள், இரு கால் விரல்களின் உட்பாகம் ஆகிய ஏழு உறுப்புகளில் ஒன்றாவது தொழுமிடத்தில் படாவிட்டால் தொழுகை நிறைவேறாது. முழங்கால், இடுப்பு இவைகளை மடித்து, தலைப்பாகம் தாழ்ந்தும் இடுப்பு உயர்ந்து இருப்பது கடமையாகும்.

நடு இடுப்பில் இருத்தல்: இரண்டு ஸுஜூதுக்குமிடையில் உட்காரும் போது எந்த முறையிலும் உட்கார முடியும். இனிதும் “இப்திறாவ்” இருப்பு ஸுன்னத்தாகும். அதாவது இரு கால்களையும் மடித்து இடது பாதத்தின் மேல் உட்கார்ந்து, வலது கால்பாதத்தை நிலத்திலுன்றிக் கொள்வதாகும். வலக்கால் விரல்க்கள் கிப்லாவை நோக்கியவாறு இருக்கும். இறுதி அத்தஹிய்யாத் இருப்பதைத் தவிரத் தொழுகையின் எல்லா இருப்புக்களிலும் இப்திறாவ் இருப்பே ஸுன்னத்தாகும்.

கடைசி அத்தஹிய்யாத் துக்கு இருத்தலும் ஒதுவதும் ஸலவாத்தும்:

இந்த இருப்பிலும் விரும்பியவாறு உட்கார்வதில் பிழையில்லை. எனினும், “தவ்ருக்” இருப்பே ஸுன்னத்தாகும்.

தவ்ருக் இருப்பு என்பது, முழங்காலை மடித்து வலக்கால் பாதத்தை நாட்டி, இடக்கால் விரல்கள் தெரியுமளவு வலக்காலின் கீழால், அதைச் செலுத்திக் கொள்வதாகும். இடக்கால் பாதத்தின் பாதியளவு வெளியிலாக்குவதே சிறப்பு. அத்தஹிய்யாதத்தில் ‘முஹம்மதுர் ரஹுல்லாஹ்’ வரையும் ஒதுவது பர்மு. எனினும், “அல் முபாறகாத்துஸ்ஸலவாதுத் தய்யிபாத்” என்ற பகுதி ஸுன்னத்தாகும். ‘அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலா முஹம்மத்’ அளவு, பர்முான ஸலவாத்தாகும். ஏனைய அனைத்தும் ஸுன்னத்தான ஒதுக்களே. அத்தஹிய்யாத், ஸலவாத், ஸலவாத், ஸலாம் ஆகியவற்றின் எழுத்துக்களைப் பிழையின்றி உச்சரிப்பது கடமை.

ஸலாம் சொல்லல் **السَّلَامُ**. என்பதை ஒரு

முறை சொல்வதே கடமை. ஓர் எழுத்தாவது தவறக்கூடாது. நெஞ்சு, கிப்லாவை முன்னோக்கியவாறு, இருப்பிலேயே ஸலாம் சொல்வது கடமை.

ஒழுங்கு முறைப்படி செய்தல்: நிய்யத் முதல், கூறப்பட்ட ஒழுங்கு முறைப்படி செய்யாது முன்னுள்ளதைப் பின்பும் பின்புள்ளதை முன்பும் செய்தால் தொழுகை முறிந்து விடும்.

உ - ம்: இஃதிதால் நிலைக்கு வராமல் ருக்கூஉவில் இருந்தவாறே (சற்றுத்தலையத் தூக்கி விட்டு) ஸுஜூதுக்குச் சென்றால் தொழுகை முறிந்துவிடும்.

மறதியாக அவ்வாறு செய்தால் முன்பிருந்த நிலைக்கு மீண்டும் வந்து தங்கிய பிறகு தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். அடுத்த ரக்அத்தில் இஃதிதாலுக்கு வரும்வரை, முந்திய ரக்அத்தில் விடுபட்டது நினைவுக்கு வராவிட்டால் இரு ருக்கூஉகளுக்கும் இடைப்பட்ட யாவும் வீணதகி விட்டன. இப்போது செய்யும் இஃதிதால் முந்திய ரக்அத்துக்குரியதாகவே கணிக்கப்படும். இவ்விரு நிலைகளிலும் மறதிக்காக ஸஜ்தாஸஹ்வு செய்து கொள்வது ஸுன்னத்தாகும்.

“தொழுகையின் பர்ழுகள்” என்ற தலைப்பின் கீழ்க் கூறப்பட்டவைகளுள் ஸஷுன்னத் எனக் கூறியவற்றைத் தவிர ஏனைய அனைத்தும் கட்டாயக் கடமைகளாகும். அவற்றுள் ஒன்றையாவது தவற விட்டால் தொழுகையே முறிந்து விடும். மறதியாகத் தவறி விட்டால் மீண்டும் செய்வதுடன் “ஸஜ்தாஸஹ்வு” செய்வது ஸுன்னத்தாகும்.

25 தொழுகை - IV

தொழும்முறை

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

தொழுகையை நிலைநிறுத்தாங்கள் . ஸக்காதத்தும் கொடுங்கள்
றஸூலுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடவங்கள், ஏனெனில் , நீங்கள் அருள்
புரியக்கூடும். (அல்குர்ஆன்.)

நான் அறிந்த வரை தொழுகையை நிலைநிறுத்தல் என்பதன்
கருத்து , தொழுகையின் பர்ழு , ஷர்த், ஸுன்னத்துகள் .
சட்டதிட்டங்கள் . அனைத்தையும் பேணி நேரம் தவறாமல் தொழுது
வருவதாகும்.

தொழுகையை நிலைநிறுத்தல் ஸக்காத் கொடுத்தல்
றஸூலுல்லாஹ்வுக்குக் கட்டுப்பட்டு அவர்களின் சகல ஏவல் விலக்கல்
களையும் பின்பற்றி நடத்தல் ஆகிய மூன்றையும் ஒழுங்காக
நிறைவேற்றுவோருக்கு அல்லாஹுதஆலாவின் அருள் நிச்சயம்
கிடைக்கும்.

இது சரியான விளக்கம் தான். நாம் யாருக்குக் கட்டுப்பட்டு
நடக்க வேண்டுமென்று பணிக்கப்பட்டோமோ அந்த றஸூல் (ஸல்)
அவர்களின் அறிவுறுத்தல்களைக் கவனியுங்கள்: நான் தொழுவதை
எவ்வாறு பார்த்தீர்களோ அவ்வாறே தொழங்கள் என்பது நபி (ஸல்)
அவர்களின் கட்டளையாகும். அன்னரது கட்டளைகளை நெறி
தவறாது நிறைவேற்றினால் நாம் வெற்றியும் ஈடேற்றமும் பெறமுடியும்.

“இத்தகைய ஈடேற்றத்துக்கும் வெற்றிக்கும் காரணமாயமைந்த
அவர்கள் தொழுத முறையை நாம் எவ்வாறு அறிய முடியும்?”

அதுவா ? பள்ளியில் தொழுவதைப் பார்க்கவில்லையா? அதே
போல் சிறிதும் கூட்டும் குறைப்புமின்றி முன்னோர்கள் செய்தார்கள்.
இவ்வாறாக நபி(ஸல்) அவர்கள் தொழு அதை ஸஹாபாககள்.
கண்டு, அவர்களும் அவ்வாறே தொழுது வந்தனர். சங்கிலித்

தொடர்போல் , இடையில் முறிவின்றி, ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் காட்டிக்கொடுத்தவறே நபி (ஸல்) அவர்களும் அவ்வாறே தொழுது வந்தனர். இன்று வரை இது தொடர்ந்து வந்துள்ளது. மேலும் நீடித்துத் தொடர்ந்து செல்லுமென்பதில் ஐயமில்லை.

“இந்த ஒழுங்கு முறைக்கு மாறாக எவரும் தொழு முடியாது அவ்வாறு செய்வதை அல்லாஹுதஆலா அங்கிகரிக்கவும் மாட்டான்.”

“றுகூஉ ஸஜூது போன்றவற்றில் உடலை வளைத்துக் குனிதல் நிமிர்தல்முதலியவற்றின் பலன் யாது? மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி, நிஷ்டையில் இருப்பதே தொழுகை எனச் சிலர் தூக்கிப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.”

“நஹது பில்லாஹி மின்ஹா. யாராவது இவ்வாறு கூறினால் அவனும் காபிராகி அதை நம்பியவர்களும் காபிராகி விடுவார்கள். விவாதத்தின் மூலம் ஜிப்ரீல் (அலை) நபி (ஸல்) அவர்கள், ஸஹாபாக்கள் முதல் ஏனைய முஸ்லிம்கள் அனைவரையும் பொய்ப்பிக்கின்றா னல்லவா? நஹது பில்லாஹி மின்ஹா (அதை விட்டும் அல்லாஹுதஆலாவிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறோம்) தொழுகையின் பர்முக்களை முன்பு அறிந்தோம். இப்போது ஸுன்னத்துக்களையும் சேர்த்து பரிபூரண தொழுகையை முழுமையாக நோக்குவோம்.”

“பர்ழை மாத்திரம் செய்தால் கடமை முடியும்தானே அப்படியானால் ஸுன்னத்தக்களைச் செய்து ஏன் நாம் சிரமப்படவேண்டும்?”

“இரண்டு உதாரணங்கள் தருகிறேன். பசிவரும்போது உண்ணுகிறோம் . பசிக்கு உணவு அவசியமாகிவிட்டது. உணவை உண்டால் பசி தீரும் , உப்புப்புளியற்ற வெறும் சோறு , ரொட்டி , கிழங்கு, இலை குழை முதலியவற்றில் எதை உண்டாலும் பசி தீர்ந்து விடும் தானே ? எனினும் இவற்றை நாம் வெறுமையாக உண்பதில்லையே.”

“ஆம் உண்மைத்தான் , வாய்க்கு ருசியாக பல சுவைகளைச் சேர்த்து உயிர்ச்சத்துள்ள உணவுகளை உண்ணுகிறோமே.”

“பசியைத் தீர்ப்பதற்கு மட்டுமல்ல, உடல் ஊட்டத்தக்கும் உணவு முக்கியமாகின்றது. இது போன்றதுதான் பர்மு, ஸுன்னத்துகளின் விளக்கம்.

“இந்த உதாரணம் நன்கு பொருத்தமானது தான் . மற்ற உதாரணம் என்ன?

அவ்றத்தை மறைத்து உடை அணிவோம். தோல், மரப்பட்டைகளால் அதை மறைத்துக் கொண்டாலும் போதுமதானே!

“அதற்காக அவ்றத்தை மறைப்பதோடு நாம் நின்று விடுவதில்லையே அழகிய ஆடைகளைக் கூடுதலாக அணிகிறோம். இதனால் அழகும், ஒழுங்கும், பண்பும் உண்டாகின்றன. இதுதான் ஸுன்னத்துக்கு உதாரணம்.”

“உண்மைத்தான் ஸுன்னத்தைப் பேணுவதின் அவசியத்தை இப்போதுதான் உண்ணர்கின்றேன். ஸுன்னத்துக்களையும் சேர்த்த தொழுகையின் ஒழுங்கு முறைகளைத் தெளிவாய்க் கூறுங்கள்.”

“தொழுகைக்காக கிப்லாவை நோக்கியதும், ஆடாமல் அசையாமல் கால்களை முன்பின்னாக வைக்காமல், இரு கால்களுக்கு மிடையில் ஒரு சாண் இடை வெளிவிட்டு, தலையைச் சிறிது முன் தாழ்த்தியவாறு நிற்க வேண்டும். தொழுகை ஆரம்பத்திலிருந்து ஸுஜூது செய்யுமிடத்தைப் பார்த்த வண்ணமிருப்பதே சிறப்பாகும். உலக எண்ணங்களைத்தையும் விடுத்து அல்லாஹுதஆலா எம்மைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். எமது எண்ணங்களை நன்கு அறிகிறான். செய்கைகளைப் பார்த்த வண்ணமிருக்கிறான் அவனின் சந்நிதானத்திலேயே நிற்கிறோம் என்ற எண்ணத்துடன் எமது மனதைத் தூய்மையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.”

“மனத்தூய்மையற்ற தொழுகை உயிரற்ற உடல்போன்ற தல்லவா?”

“உண்மைத்தான், மனத்தூய்மையும் உள்ளச்சமும் தொழுகைக்கு உயிர் போன்றது தான்.”

இடையில் சிலவேளை இது தவறி விடுகிறது. அப்படியானால் தொழுகையே முறிந்து போகுமா?

“இல்லை. இடையில் தவறினால் புதுப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும்.”

“இனி, பூரண நிய்யதை வாய்லுரைத்து, அதன் பொருளை நினைத்தவாறே அல்லாஹுஅக்பர் என்று தக்பீர் சொல்லத்தொடங்கியதும் விரல்களை விரித்தவாறு கைகளை உயர்த்த வேண்டும், தக்பீர் சொல்லி முடிக்கும்போது, நடுவிரல் நுனி உச்சிக்காதையும் பெருவிரல் நுனி, கீழ்க்காதையும் புறங்கை தோளையும் நேர்காணுமாறு செய்தல் வேண்டும். மெதுவாகக் கைகளைத் தாழ்த்தி வலதுகையால் இடது மணிக்கட்டைப் பிடித்துக்கட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.”

“நிய்யத்தின் குறைந்த அளவு தெரியும் , பூரணமான நிய்யத் என்பது நாம் சிறுவயதில் படித்த மாதிரியா? உதாரணமாக ம.:ரிபுக்கு

أَصَلَى فَرَضَ الْمَغْرِبِ ثَلَاثَ رَكَعَاتٍ أَدَاءً
مُسْتَقْبِلًا إِلَى الْكَعْبَةِ الشَّرِيفَةِ لِلَّهِ تَعَالَى

ம.:ரிபுடைய பர்மு மூன்று ரகஅத்தையும் அதாவாக கிப்லாவை முன்னோக்கி அல்லாஹுதஆலாவுக்காகத் தொழுகிறேன்.”

“சரியாகச் சொன்னீர்கள் . அப்படித்தான் மற்ற நேரத் தொழுகைகளுக்குரிய நிய்யத்தையும் அறிந்திருப்பீர்கள்தானே. அடுத்து துஆஉலிப்திதாஹ் (ஆரம்பஓதல்) ஓத வேண்டும். அதில் மிக விசேடமானது வஜ்ஹுது அதை ஒதுங்கள் பார்ப்போம்.”

وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
خَنِيْفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي
وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
لَأَشْرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ

“பொருளை நான் சொல்லுகிறேன் (சகல மார்க்கங்களையும் விடுத்தது) சத்திய இஸ்லாத்தின் பக்கம் சாய்ந்தவனாக , (ஏவல் விலக்குகளுக்கு) வழிபட்டு வானங்களையும் , பூமுயையும் படைத்தவனின் பக்கமாக என்னைத் திருப்பி விட்டேன். நான் இணைவைப்பவர்களில் உள்ளவனல்லன்.நிச்சயமாகவே எனது தொழுகையை யும் (குர்பான், ஹஜ் போன்ற) வணங்கங்களும், நான் வாழ்வதும் மாள்வதும் உலக ரட்சகனான அல்லாஹுவுக்கே.

அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. அவனைக் கொண்டே நான் ஏவப்பட்டேன். நான் முஸ்லிம்களில் உள்ளவன்.” ஆரம்ப ஓதுலில் இதைத்தவிர வேறுபல ஓதல்களையும் நபி(ஸல்) அவர்களும் ஸஹாபாக்களும் ஓதி வந்துள்ளனர். ஒன்றை மாத்திரம் இங்கு சொல்லுகிறேன். அதை ஓதினாலும் போதும். ஆனாலும் பர்மையோ ஸுன்னத்தையோ தனித்துத் தொழும்போது எல்லாவற்றையும் ஓதுவதே சிறப்பாகும். அந்த ஓதல்.

اَللّٰهُمَّ كَثِّرْ لِيْ طَيِّبَاتِ مَبَارِكِيْ

என்பதாகும் அதன் பொருள்:-

“எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே. பொலிவுள்ள , வாசனை பொருந்திய அதிக புகழ் அவனுக்கே ஏனையவைகளை ஹதீஸ் நூல்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.”

“இதன் பின் அஹது பிஸ்மியுடன் பாதிஹா ஸூறத் ஓதினால் சரிதானே.”

“ஆம் . முந்திய பாடத்தில் கூறியவாறு பிழையின்றி ஓதவேண்டும். பிறகு ஒரு ஸூறத் ஓதவேண்டும். முதலாம் நகஅத்தில் ஓதும் ஸூறத்தைவிட, இரண்டாவது நகஅத்தில் ஓதும் ஸூறத்தசுருக்கமாக இருப்பது சிறப்பாகும். மூன்றாம் நான்காம் நக அத்துக்களில் பாதிஹாவுக்குப்பின் வேறு ஸூறத்துகள் ஓதுவது ஸுன்னத்தல்ல.”

“தொழுகையில் இடம் , வலம், மேற்பக்கங்களை நோக்குவது பற்றி இஸ்லாத்தின் தீர்ப்பு என்ன?”

“தவிர்க்கப்பட வேண்டிய மக்ரூஹுகள் எனபதே தீர்ப்பாகும். அடுத்து, தகபீர் சொல்லத்தொடங்கும் போதே இரு கைகளையும் காதுக்கு நேரே உயர்த்தி, ருகூஉக்குச் செல்லும்வரை தகபீரை கட்டுதல் சிறப்பாகும். ருகூஉவில் இரு உள்ளங்கைகளையும் முழங்காலில் வைத்துப் பிடித்துக்கொண்டு, இரு முழங்கைகளையும் விலாவை விட்டும் தூரமாக்க வேண்டும். ஆனால் , பெண்கள்

முழங்கைகளை விலாவோடு சேர்ப்பதே ஸுன்னத்தாகும். முதுகு, கழுத்து, தலை ஆகியவை ஒரே மட்டமாக இருக்குமாறு செய்தல் வேண்டும். ரகூஉவில்,

سُبْحَانَ رَبِّ الْعَظِيمِ وَكَبِيرِ

என்பதை மூன்று முறை ஓத வேவேண்டும். பொருள்: எனது வலுப்பமான இரட்சகனைப் புகழ்வதோடு அவனைத் தூய்மைப்படுத்துகிறேன். பின், இமாமல்லாதவர்கள்

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَكَبِيرِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

என்று ஓதல் சிறப்பாகும். பொருள் : யா அல்லாஹ் எம் இரட்சகனே நீயே தூயவன் . உன்னைப் புகழ்ந்து துதிக்கிறேன். யா அல்லாஹ் எனக்கு மன்னிப்பளிப்பாயாக. இந்த துஆ, ரகூஉ ஸுஜுது இரண்டிலுமே ஸுன்னத்தாகும்.

“இவற்றை இரைந்து ஓதலாமா?”

“இல்லை ம., முமகள் எல்லா ஓதல்களையும் தன் காதுக்கு மாத்திரம் கேட்குமளவு மெதுவாகவே ஓதவேண்டும். தனித்துத்தொழுபவர் பாதிஹாவையும் அடுத்த ஸுற்றுத்தையும் சத்தமாகவும் ஏனைய ஓதல்களை மெதுவாகவும் ஓதவேண்டும். இமாம் இத்தோடு தக்பீர்களையும். குணூத்தையும், ஸலாமையும் சத்தமாகவும் ஏனையவற்றை மெதுவாகவும் ஓத வேண்டும். இதுவே ஸஜன்னத்தான முறை. இதற்கு மாறாய்ச் செய்வது மக்ராஹாகும்.”

இது சிறந்த விளக்கமல்லவா?

பின்பு,

سَخَّ اللَّهُ لِي فِي

பொருள்: அல்லாஹ் தன்னைப் புகழ்பவனைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். அல்லாஹுதஆலா, தன்னைப் புகழ்பவனுக்குச்

செவிசாய்கிறான் . என்று கூறி நிமிரும்போது . காதுகளுக்கு நேராக இரு கையளையும் உயர்த்த வேண்டும். இ. திதால் நிலைக்கு வந்து கைகளைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு

رَبَّنَا كُنَّا فِي الْأَرْضِ
وَمَلَأْنَا السَّمَوَاتِ وَمَلَأْنَا الْأَرْضِ
وَمَلَأْنَا مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ

என்று அல்லாஹுத ஆலாவை துதிப்பது ஸுன்னத்தாகும்.

இதன் கருத்து: இரட்சகனே! உனக்கே எல்லாப்புகழும். வானங்கள் நிரம்பிய, பூம நிரம்பிய, அவற்றிற்குப்பின் நீ நாடிய அனைத்தும்நிரம்பிய சர்வ புகழும் உனக்கே.

“இதை ஒதிய பின் , திரும்பக் கையை உயர்த்தாமல் தக்பீர் சொல்லிக்கொண்டே ஸுஜூதுக்குக்குக் குனியும் போது முதலில் இரு முழங்காலகளையும் அடுத்து இரு கைகளையும் ஈற்றில் நெற்றியையும் மூக்கையும் நிலதில் வைக்கவேண்டும்.”

“சிலர் இந்த ஒழுங்குக்கு மாறாக முதலில் கைகளையும் பின் முழங்காலையும் வைக்கிறார்களே இது தவறா?”

“முதிர்வு கடும் நோய் போன்ற இயலாமை காரணமாக அவ்வாறு செய்வோரைக் குறைகூற முடியாது. இது தவிர சாதாரண நிலையிலுள்ளோர் ஒழுங்கு யாறிச் செய்வது மக்ரூஹாகும்.”

“இனி, ஸுஜூதிலே இரு முழங்கையளையும் நிலத்திறற்படாமல் உயர்த்திக்கொண்டு இரு முன்கைகளையும் காதுக்கும் தோள்க்கும் நேராக, விரல்களைச் சேர்த்து, கில்லாவை முன்னோக்கி விரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். முழங்கைகளை விலா, கால்களில் சேர்க்காதிருக்க வேண்டும். ஆனால் பெண்கள் இவற்றைச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். ஸுஜூதில் முழங்கைகளை நிலத்தில் தொடவைப்பது மக்ரூஹாகும்.

அதிலே سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّيَ الْأَعْلَى என்று

மூன்று முறையாவது ஒதிக்கொள்வது சிறப்பாகும்.”

“அதன் பொருளை நானறிவேன் . அதாவது” மிக உயர்வுள்ள எனது இரட்சகனைப் புகழ்வதுடன் , அவனைத் தூய்மைப்படுத்துகிறேன்” என்பதாகும்.

அது சரி, ஸுஜூதிலே துஆக்கள் மிக விரைவாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதால் , அதில் அறியப்பாஷையால் துஆக்களை அதிக மாக்கிக்கொள்ளது விசேடமாகும் . ஸுஜூதை முடித்துத் தக்பீர் சொல்லிக்கொண்டே எழுந்து நடு இருப்பில் உட்காரும் போது இரு கைவிரல்களையும் விரித்து விரல் நுணிகள் முழங்காலுக்கு நேராகுமாறு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது விரல் நுணிகள் கிப்லாவை நோக்கி இருக்கும்.”

“இந்த இருப்பில் ஓதவேண்டிய துஆவையும் பொருளையும் தான் சொல்லுகிறேன். நடு இருப்பில் இருந்த நிலையில்,

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَارْفَعْنِي وَازْكُرْنِي وَارْحَمْنِي

எனப் பிராத்திக்க வேண்டும் அதன் பொருள் :- “எனது இரட்சகனே! எனக்கு மன்னிப்பளித்து அருள்புரிவாயாக. எனது குறைகளை நிரப்புவாயாக என்னை உயர்வு படுத்தி பாக்கியங்களை அளிப்பாயாக. என்னை நேர்வழியில் செலுத்தி நிவாரணமளிப்பாயாக.” பொருள் விளங்கி துஆ இரப்பது கூடிய பலனைத் தரும்ல்லவா.”

“இரண்டாம் ஸுஜூதையும் முந்தின ஸுஜூதையும் உன்று போல் செய்தல் வேண்டும். இரண்டாம் ஸுஜூது முடிந்து தலையைத் தூக்கும்போதே தக்பீரைத் தொடங்கி , சற்று உட்கார்ந்து எழுந்து நிற்கும்வரை தக்பீரை நீட்ட வேண்டும். தக்பீரை நீட்ட வேண்டிய சகல நிலைகளிலும் அல்லாஹ் என்ற சொல்லின் இரண்டாவது லாமையே நீட்ட வேண்டும். இவ்வாறு இரண்டாவது றக்அத்தையும் தொழவேண்டும். ஆனால் துஆ உலிப்திதாஹ் முந்தின றக்அத்தில் மாத்திரமே ஸுன்னத்தாகும். ஸுப்ஹ் தொழுகையில் இரண்டாம் றக்அத்தின் இ. திதால் நிலையில் குறிப்பிட்ட திக்கறை ஓதிய பின் இருகைகளையும் ஏந்தியவாறு குணாத்தும் ஸதலவாத்தும் ஓதவேண்டும். குணாத் ஓதியதும் கைகளை முகத்தில் முத்திக்கொள்ளாமல் தக்பீர் சொல்லிக் கொண்டே ஸுஜூதுக்குச் செல்லவேண்டும். குணாத்தும் அதன் பொருளும் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமே, கூறுங்கள் பார்க்கலாம்.

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِيمَنْ
 عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا
 أَعْطَيْتَ وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي
 وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْكَ وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ وَلَا
 يَعْزُّ مَنْ عَادَيْتَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ فَلَكَ
 الْحَمْدُ عَلَىٰ مَا قَضَيْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ
 إِلَيْكَ. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ
 وَسَلَّمَ

பொருள்:- 'யாஅல்லாஹ! நீ நேர்வழி காட்டியவர்களுடனே
 எமக்கும் நேர்வழி காட்டுவாயாக. நீ கஷ்ட நிவாரணம் அளித்த
 வர்களுடனே எனக்கும் கஷ்ட நிவாரணம் அளிப்பாயாக. நீ உதவி
 அளித்தவர்களுடனே (சேர்த்து) எனக்கும் உதவி புரிவாயாக. நீ
 எனக்குத் தந்தவைகளில் எனக்கு அபிவிருத்தி அளிப்பாயாக. நீ
 கற்பித்ததின் தீமையை விட்டும என்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்
 வாயாக. நீ (எல்லோர்க்கும்) தீர்ப்பளிப்பாய். உன்மீது (எவரா
 லும்) தீர்ப்பளிக்க முடியாது. நீ உதவி புரிந்தவர்கள் இழிவடைய
 மாட்டார்கள். நீ விரோதித்தவர் சிறப்படையமாட்டார்கள்.
 எமது இரட்சகனே! உனது உபகாரங்கள் அபிவிருத்தியடைந்து
 விட்டன. நீ உயர்வாகிவிட்டாய். நீ கற்பித்தவைமீது உனக்கே

எல்லாப் புகழும். உன்னிடம் மண்ணிப்புக் கோரி உன் பக்கமே மீள்கிறேன். உம்மி நபிமீதும், அண்ணார் கிளையார், தோழர்கள் மீதும் அல்லாஹ் ஸலவாத்தும் ஸலாமும் சொல்வானாக” இன்னொரு விஷயம் எனக்கு நினைவு வருகிறது. முஸ்லிம்களுக்கு பீதிகள், ஆபத்துக்கள், கொடிய நோய்கள் ஏதாவது ஏற்பட்டால் ஒவ்வொரு பர்முத்தொழுகையின் இறுதி நக்அத்திலும் “குனூத்” ஒதி ஆபத்தை நீக்கும்படி துஆ இரப்பது ஸலின்னத்தாகும். நம ழான் மாதம் பிறை 16 முதல் தினசரி இரவுகளிலும் “விற்றுத்” தொழுகையின் இறுதி நக்அத்தில்குனூத் ஒதுவது ஸலின்னத்தாகும். மூன்று அல்லது நான்கு நக்அத்துள்ள தொழுகைகளில் இரண்டாம் நக்அத் முடிந்ததும் “இப்திறாஷ்” இருப்பு உட்கார்ந்து கொண்டு அத்தஹிய்யாத்தும் ஸலவாத்தும் ஓதவேண்டும். அத்தஹிய்யாத்துக் காக உட்கார்ந்ததும், இடக்கை விரல்களை நடு இருப்பில் வைத்து போல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வலக்கைச் சுட்டுவிரல் நுனியைத் தாழ்த்தி அதன் அடியைப் பெருவிரலால் அழுத்திக் கொண்டு, மற்ற மூன்று விரல்களையும் பொத்திக்கொள்ளவேண்டும். அத்தஹிய்யாத்தில் “இல்லல்லாஹ்” என்று சொல்லும்போது சுட்டுவிலலையுயர்த்தி, மூன்றாம் நக்அத்துக்கு எழும்பும்வரை அல்லது ஸலாம் சொல்லும்வரை அதைப்பார்த்த வண்ணமே இருக்கவேண்டும். மூன்றாம் நக்அத்துக்கு எழும்பும்போது இரு கைகளையும் முன்னே நிலத்தில் ஊன்றி, எழுந்து இரு காதுகளுக்கும் நேராகக் கைகளை உயர்த்திய பின்பே வயிற்றில் கைகளைக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும் இறுதி அத்தஹிய்யாத்தில் ‘தவர்ருக்’ இருப்பு இருந்து இரு கைவிரல்களையும் முன் கூறியவாறே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸலாம் சொல்வதற்குச் சற்று முன்னுள்ள கடைசி அத்தஹிய்யாத் இருப்பைத்தவிர தொழுகையின் ஏனைய எல்லா இருப்புகளிலும் இப்திறாஷ் இருப்பதே ஸலின்னத்தாகும். இறுதி அத்தஹிய்யாத்தில் பூரண ஸலவாத்தையும் துஆவையும் ஒதுவது மிக விசேடமாகும். ஸலாம் சொல்ல முன் எந்த துஆவையும் அறப்பிப் பாஷையால் ஒதலாம். எனினும் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒதிவந்த துஆக்களே பொருத்தமானதும், கூடிய நன்மை பயக்கக் கூடிய ஒளி பொருந்திய கருத்தாழம் மிக்க துஆக்களுமாகும். இவற்றுள் இரண்டை அறிவீர்கள். இவற்றை இறுதியில் சேர்த்து பூரண அத்தஹிய்யாத்தை ஒதுங்கள்.”

النَّجَاتِ الْمَارِكَاتِ الصَّلَوَاتِ الطَّيِّبَاتِ لِلَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ
 عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ وَبَارِكْ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ خَيْرُ مَجِيدٍ اللَّهُمَّ
 إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا كَبِيرًا وَلَا يَغْفِرُ
 الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ
 وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ
 النَّارِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ فِتْنَةِ

الْبَيْتِ الدَّجَالِ

போருளையும் நாணறிந்திருக்கிறேன். நானே சொல்கிறேன் “காணிக்கைகளும் பொலிவுள்ளவைகளும், தொழுகைகளும், மணமானவைகளும் (ஹஜ், தானதர்மம், தொழுகை, நோன்பு முதலான சகல வணக்கங்களும்) அல்லாஹ்வுக்குரியனவே. நபியே உங்கள்மீது ஸலாமும், அல்லாஹ்வின் அருளும் அவனின் பொலிவும் உண்டாவதாக. எம்மீதும் அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் மீதும் ஸலாம் உண்டாவதாக. வணக்கத்துக்குரியவன் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு எவருமில்லையென்று நான் சாட்சியம் கூறுகிறேன். நிச்சயமாக முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் ரஸூலும் என்றும் சாட்சியம் கூறுகிறேன். யாஅல்லாஹ்! இப்ராஹீம் நபியின் மீதும் அவர்களின் கிளையார்மீதும் நீ ஸலவாத் என்னும் கருணை புரிந்ததுபோல முஹம்மத் நபியின் மீதும் அன்னாரின் கிளையார் மீதும் ஸலவாத் எனும் கருணை புரிவாயாக. இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களுக்கும் அவர்களின் கிளையர்களுக்கும் அபிவிருத்தியை அளித்ததுபோல, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கும் அன்னாரின் கிளையர்களுக்கும் அபிவிருத்தியளிப்பாயாக. நிச்சயமாக நீ புகழுக்கும் உயர் சிறப்புக்கும் உரியவன். யாஅல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் (பாவங்கள் மூலம்) உனக்கு மிகப்பெரும் அநீதி இழைத்துள்ளேன். உன்னையன்றி வேறு எவரும் பாவங்களை மன்னிக்க முடியாது. ஆகவே, உனது அருட்கொடையால் எனக்கு மன்னிப்பளித்து அருள்புரிவாயாக. நிச்சயமாக, நீயே மன்னிப்பளிப்பவனும் அருள்புரிபவனு மாவாய். யா அல்லாஹ்! புதை குழியின் வேதனையிலிருந்தும் நரக வேதனையிலிருந்தும் மரணம், வாழ்வுகளின் சோதிப்பிலிருந்தும், தஜ் ஜாலின் சோதிப்பிலிருந்தும் உன்னிடமே பாதுகாப்புத் தேடுகின்றேன்.”

“சரியாகக் கூறினீர்கள். கடைசியாகக் கிப்லாவின் பக்கம் பார்த்து ஸலாமை ஆரம்பித்து:-

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

என்று கூறி முடியும்போதே வலது பக்கத்தைத் திரும்பிபார்க்க வேண்டும். இதேபோல் இடது பக்கத்தைப் பார்த்து மறுமுறை ஸலாம் கூறவேண்டும். பின்னாலுள்ளவர்களுக்குக் கன்னம் தெரிவுமளவு திரும்புவது ஸூன்னத்தாகும். வலம் இடமுள்ள மலக்குகளுக்கும் முட்டினைகளுக்கும் ஸலாம் சொல்வதாக நினைத்துக் கொள்வதே சிறப்பாகும்.”

“இப்திஹாஹ், தவார்குக் என்று இரு வகையான இருப்பைப் பற்றிக் கூறினீர்களே! அவற்றை விளக்குவீர்களா?”

“சரி. இப்திராஷ் இருப்பு என்பது கால்களை மடித்து இடக் கால் பாதத்தின் மேல் உட்கார்ந்து கொள்வதாகும். வலக்கால் விரல்களை மடித்து நுனிகள் கிப்லாவை நோக்கியதாக வைத்துக் கொள்ளுவதே சிறப்பாகும். தவ்ரூக் இருப்பின்போதும் இரு கால்களையும் மடித்து வலக்காலை இதே போல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இடக்கால் பாதத்தை வலக்காலுக்குக் கீழால் வெளியாக்கி நிலத்தில் உட்கார வேண்டும். இவ்விருப்புக்கு தவ்ரூக் இருப்பு என்று பெயர்.”

“ சரி! இப்போது தொழுது முடிந்ததுதானே.”

“ஆம். எனினும் தொழுது முடிந்தபின் செய்யவேண்டிய இரு முக்கியமான ஸலின்னத்துகள் உண்டு. இவற்றையும் நபி (ஸல்) அவர்களும் ஸஹாபாத் தோழர்களும் செய்து வந்துள்ளனர். அவற்றையும் நாம் பேணி வரவேண்டும். முதலாவது திக்ரூ, மற்றது துஆ. பர்ழு தொழுதபின் கேட்கும் துஆ அங்கீகரிக்கப்படுவது திண்ணம். நபி (ஸல்) அவர்களிடம், “அல்லாவின் தூதரே எந்த துஆ மிக விரைவில் அங்கீகரிக்கப்படக்கூடியது” என்று கேட்கப்பட்டபோது, “பின் இரவிலும் பர்ழுத் தொழுகைகளுக்கு அறித்துமாகும்” என்று அறிவித்தார்கள்” (திரீமீதீ).

“எமது பள்ளி இமாம் ஸலாம் சொன்னதும் வலப்பக்கம். திரும்பி திக்ரையும் துஆவையும் ஒதுவார். ம. மூம்கள் திக்ரை ஒதி விட்டு இமாமின் துஆவுக்கு ஆமின் கூறுவார்கள். தனித்துத் தொழுவார் இரண்டையுமே இருந்த நிலையில் ஒதி முடிப்பார்கள். ஒவ்வொரு நேரத் தொழுகையிலும் இவ்வாறே நடைபெற்று வருகிறது.”

“அது சரிதான். மேலும் உவ்வொருவரும் ஸலிப்ஹ், ம. நரிப் தொழுகைகளை விட்டும் ஸலாம் சொன்னதும். அதே இருப்பில் உட்கார்ந்த வண்ணம் எவருடனும் பேசாமல் நாலாம் கலிமாவைப் பத்துமுறை ஒதவேண்டும். இது ஒரு முக்கியமான ஸலின்னத்தாகும்.”

“மற்ற மூன்று தொழுகையின் பின்னும் இது பிரதான ஸலின்னத் தில்லையா?”

“இல்லை. இனி ஸலிப்ஹ், ம. நரிப் தொழுகைகளில் நாலாம் கலிமாவைப் பத்துமுறை ஒதிய பண்பும், மற்றத் தொழுகைகளில் ஸலாம் சொன்ன பின்பும் கீழ்வரும் திக்ரை சத்தம் போடாமல் ஒதிக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது,

اسْتَغْفِرُ اللَّهَ - ٣ - اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ
 السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ لِلَّهِ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
 الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ
 لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ وَلَا
 يَنْفَعُ ذَا الْجِدِّ مِنْكَ الْجِدُّ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ
 لَهُ النِّعْمَةُ وَالْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
 الْكَافِرُونَ

آيَةُ الْكُرْسِيِّ - ١

سُبْحَانَ اللَّهِ - ٣٣ - الْحَمْدُ لِلَّهِ - ٣٣ - اللَّهُ أَكْبَرُ - ٤٣

“கடைசியாக நாலாம் கலிமாலை ஒரு முறை ஒதுதல்.”

பொருள்: அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்புக் கோருகிறேன் 3 முறை. யா அல்லாஹ்! நீ குறையற்ற பரிசுத்தன். உன்னிலிருந்தே ஸலாமத் நிம்மதி ஏற்படும். நீ உயர்வடைந்துவிட்டாய், வலுப்பமும் சங்கையுமுள்ளவனே. வணக்கத்துக்குரியவன் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறுயாருமில்லை. அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. அவனதே ஆட்சி. சர்வ புகழும் அவனுக்கே. சர்வசக்தனும் அவனே. யா அல்லாஹ்! நீ கொடுத்ததைத் தடுப்பவர் யாருமில்லை. நீ தடுத்ததைக் கொடுப்பவர் எவருமில்லை. செல்வமுடையோருக்கு அவர்களது செல்வம் உன்னிடம் பலனளிக்காது. தீமையிலிருந்து விலகிக்கொள்ளவும், நன்மையைச் செய்யவும் அல்லாஹ்வின் உதவியைக் கொண்டேயல்லாது முடியாது. அல்லாஹ்வைத்தவிர வணக்கத்துக்குரியவன் வேறுயாருமில்லை. அவனே யன்றி நாம் வேறு யாரையும் வணங்குவதில்லை. அருட்கெடையும் சிறப்பும் அவனுக்குரியனவே. அழகிய துதியும் அவனுக்குரியதே. அல்லாஹ்வைத்தவிர வணக்கத்துக்குரியவன் யாருமில்லை. காபிர்கள் வெறுத்தாலும் வணக்கத்தை அவனுக்கே கலப்பற்றதாகி வைக்கின்றோம்.”

“இது மிகச் சுருக்கமல்லவா? சிலர் இதே விடுத்து வேறு எதையோ ஒதுகிறார்களே. அது சரிதானா? இன்னும் சிலர், நீண்ட நேரம் ஒதுகிறார்களே! இவையெல்லாம் ஏன்?”

“இங்கு கூறியவைதான் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒதிவந்தவை. ஏனையோருக்கும் ஒதும்படி வழிகாட்டியவை. அன்னாரைப் பின்பற்றும் நாம் அன்னார் ஒதிவைகளையே ஒதிவரவேண்டும். இவற்றில் பொருளாழம், உணர்ச்சி, ஒலி, தியானம் முதலிய சகலதும் அமைந்துள்ளன. மிகச் சுருக்கமானதும் தான்.”

“இன்று முதல் இதையே நான் மனைம் செய்து ஒதிவருவேன். மனைமாகும் வரை ஒரு தாளில் எழுதிப்பார்த்துக்கொண்டு ஒதிவருவேன். மற்றவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொடுக்கிறேன். துஆவையும் ஒதிக்காட்டுங்கள். அதுவும் நபி (ஸல்) அவர்கள் காட்டித் தந்தவைகளாக இருத்தல் அவசியம். வேறு எதையும் ஒதிக்காட்டாதீர்கள்.”

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ
 كُلَّمَا اللَّهُمَّ انْعَشِنِي وَاجْبُرْنِي وَاهْدِنِي لِصَالِحِ
 الْأَعْمَالِ وَالْأَخْلَاقِ إِنَّهُ لَا يَهْدِي لِصَالِحِيهَا
 وَلَا يَضُرُّ سَيِّئِيهَا إِلَّا أَنْتَ. تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
 وَالْحَقِيْنِي بِالصَّالِحِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
 الْبُيُوتِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْضِ الْعُمُرِ
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ
 وَشُكْرِكَ وَحَسَنِ عِبَادَتِكَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 خَيْرَ عَمْرِي فِي آخِرِهِ وَخَيْرَ عَمَلِي خَوَاتِمَهُ
 وَاجْعَلْ خَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْقَاكِ. اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الشَّرَّاتِ
 وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ فَإِذَا أُرِدْتُ بِعِبَادِكَ
 فِتْنَةً فَأَقْبِضْنِي إِلَيْكَ غَيْرَ مَفْتُونٍ

رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ رَبِّ اغْفِرْ
 لِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلِوَالِدَيَّ
 رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا وَصَلَّى
 اللَّهُ تَعَالَى وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ أَمِينَ. سُبْحَانَ رَبِّكَ
 رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ
 عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“இதுதான் ஹம்து, ஸலவாத்துடன் கூடிய துஆ. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு பகுதியும் ஹதீஸ்களிலிருந்து பெயர்க்கப்பட்டதாகும். இதன் பொருளையும் சொல்கிறேன் கவனியுங்கள்.

“யாஅல்லாஹ்! எனது பாவங்கள், தவறுகள் அனைத்தையும் மன்னித்துக்கொள்வாயாக. யாஅல்லாஹ்! என்னை உயர்வடையச் செய்வாயாக. என் குறைகளை நிவர்த்தி பண்ணுவாயாக. நற் செயல்கள், நற்குணங்கள்பால் என்னை வழி நடத்துவாயாக. ஏனெனில் அவற்றில் நல்லவற்றின்பால் வழி நடத்துவது ம் தீயவற்றை அகற்றிவிடுவதும் நீயே அன்றி வேறு எவருமில்லர். என்னை முஸ்லி மாகவே மொளத்தாக்கி, நல்லடியார்களுடன் சேர்த்து விடுவாயாக.

“யாஅல்லாஹ்! கோழைத்தனத்திலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன், மிகத் தாழ்ந்த வாணானுக்கு என்னை மீட்பதிலிருந்தும் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். (சிறுபிள்ளை போன்ற மிகத் தாழ்ந்த, தளர்ந்த, முதிர்ந்த நிலைக்கு என்னை ஆக்காதிருப்பாயாக.) உலகின் சோதிப்பிலிருந்தும் புதை குழியின் சோதிப்பிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகின்றேன்.”

“யாஅல்லாஹ்! என்னை திக்று செய்யவும் உனக்கு நன்றி செலுத்தவும் உன்னை நல்ல முறையில் வணங்கவும் எனக்கு உதவி செய்வாயாக.”

“யாஅல்லாஹ்! என் வாணாளில் மிக நல்லதை இறுதியானதாக ஆக்கி வைப்பாயாக. எனது நற்கிரியைகளில் மிக நல்லதை முடிவானதாக ஆக்கி வைப்பாயாக. என் வாழ்நாட்களில் மிக நல்லதை உன்னை நான் சந்திக்கும் (இறுதி) நாளாக ஆக்கி வைப்பாயாக.”

“யாஅல்லாஹ்! குபர், வறுமை, புதை குழியின் வேதனை என்பவற்றிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகின்றேன்.”

“யாஅல்லாஹ்! நன்மை செய்வதையும், தீமையை விடுவதையும், ஏழைகளை நேசிப்பதையும் (எனக்கருளும்படி) உன்னிடம் வேண்டுகின்றேன். உன் அடியார்களுக்கு ஏதாவதொரு சோதிப்பை நீ கொடுக்க நாடினால், (அதில்) சிக்கி விடாமல் என்னை உன்னளவில் கைப்பற்றிக் கொள்வாயாக.”

“எமது இரட்சகனே! எமக்கு இவ்வலகிலும் நன்மையைத் தருவாயாக. இறுதி நாளிலும் நன்மையைத் தந்து, நரக வேதனையை விட்டும் எம்மைக் காப்பாற்றுவாயாக.”

“என் இரட்சகனே! எனக்கும் முஃமினான ஆண் பெண்களுக்கும் மன்னிப்பளிப்பாயாக. எனது பெற்றோர்களிருவருவருக்கும் மன்னிப்பளிப்பாயாக.”

“என் இரட்சகனே! அவ்விருவரும் என்னைச் சிறுவயதில் வளர்த்ததுபோல அவ்விருவருக்கும் நீ அருள் பாலிப்பாயாக.”

இந்த துஆக்கள் மிகவும் பொருள் ஆழமானவையல்லவா? ஈரூலக பாக்கியங்களும் நிரம்பப் பெற்ற இந்த துஆக்களுக்கு அங்கீகாரம் கிடைத்தால், அது பெறுதற்கரிய பாக்கியமே. நல்லது, இந்த துஆவை நான் இனிமேல் ஒவ்வொரு தொழுகையின் பின்னரும் ஒதி வருகிறேன். சில ‘சில தொழுகை அடவ’ நூல்களில்

ஐந்து தொழுகை நேரத்துக்கும் தனித்தனி துஆக்கள் பாணப்படுகின்றனவே! அவைகளும் ஹதீஸ்களில் உள்ளனவா?

“இல்லை! இல்லை! சிலர் கற்பனை பண்ணி ஓதியவைகளே. இவை ஹதீஸ்களையும் இமாம்களின் கூற்றாக்களையும் நன்கு சிந்தனை செய்தோரே அவ்வாறு செய்தனர். ஹதீஸ்களில் தெளிவான துஆக்கள் இருக்கும் போது, வேறு நமக்கேன். மிகப் பயபக்தியுடன் நிறைவேற்றிய தொழுகைகள் சுவலையினத்தால் சில வேளைகள் முறிந்து போவதுண்டு. அதன் காரணத்தால் கிடைக்க வேண்டிய நன்மையும் இழந்து தொழாமலிருந்த தண்டனைக்கும் ஆளாக வேண்டி ஏற்படும்.”

“அவற்றையும் கூறுவீர்களானால் மிகவும் பிரயோசனமாயிருக்கும். ஆனபடியால் அவற்றையும் கூறுங்கள்.”

1. தொழுகையில் தொடர்ந்திருப்போமோ அல்லது விட்டு விடுவோமோ என ஐயப்படல்.
2. பேசுதல் அதாவது பொருள்ள ஓரெழுத்துச் சொல் பொருளில்லாவிடினும் ஓர் எழுத்தை விடக் கூடுதலான எழுத்துள் சொல், இவற்றை மொழிதல். ஆனால் திகர் துஆ கிறாஅத் ஆகியவற்றால் தொழுகை முறியாது.
3. சிரித்தல், அழுதல், கனைத்தல், ஊதுதல், முனங்குதல் ஆகியவைகளும் இரண்டு எழுத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதால் தொழுகையை முறித்து விடும்.
4. இரண்டுக்கதிமாக செயல்களைச் செய்தல், ஆனால் கண் இமைத்தல், விரல்களை மாத்திரம் அசைத்தல் என்பவற்றால் தொழுகை முறியாது.
5. நோன்பை முறிக்கும் காரியங்களைக் கையாளுதல்.
6. செயலுள்ள பர்முகள் ஒன்றை அதிகமாக்குதல்.
7. தொழுகையின் வர்த்துக்களில் ஒன்றைத் தவற விடுதல், ஆனால் எதிர்பாராத விதத்தில் அவ்றத் வெளியதகி அதை உடனே மறைத்துக் கொண்டால் தொழுகை முறியாது.
8. பர்முகளுள் ஒன்றை விடுதல்.

“இதுவரை நீங்கள் தந்த விளங்களுக்காக நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதற்காக எனது நன்றிகள் உங்களுக்கு உரித்தாகட்டும். அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்.”

“வஅலைக்குமுஸ்ஸலாம் வறஹ்மதுல்லாஹ்.”

26. தொழுகை -V

ஐமாத் தொழுகை

அதான் ஒலி கேட்டதும் முஸ்லிம்கள் மஸ்ஜித்களுக்கு விரைய வேண்டுமென்பது இஸ்லாத்தின் கட்டளையாகும். அங்கே ஸலாத்துல் ஐமாஅத் எனப்படும் கூட்டுத் தொழுகை நடைபெறும். ஒருவர் தொழுகையை முன்னின்று நடத்ததுவார். ஏனையோர் அவரைப்பின் தொடர்ந்து தொழுவார். தொழுகை நடத்துபவரும் (இமாழும்) அவரைப்பின் தொடர் பவர்களும் (மஃமூம்) இணைந்து தொழுவதால்தான் அதனைக் கூட்டுத்தொகை என வழகின்றனர்.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஐந்து நேரங்களிலும் கூட்டுத்தொழுகையை நடத்துவது 'பர்முகிபாயா' வாகும். எனவே அதான் கூறப்பட்டதும் ஒன்று சேர்ந்த மக்கள், தொழுகைக்கு முன்னர் செய்யவேண்டிய வழுவடன் தொழுகைக்குத் தயாராக நிற்கவேண்டும். அப்போது 'இகாமத்' சொல்லப்படும். இமாம் வந்து முன்னே நிற்க, அவருக்குப் பின்னால் மஃமூம்கள் அணியணியாகத் தோளோடு தோள்சேர நின்று கொள்ள வேண்டும். இமாமுக்கும், மஃமூமுக்கு அதிகப்படாத தூரத்திலேயே நிற்கவேண்டும்.

இமாம், தான் இமாமாகத் தொழுவதாகவும், மஃமூம்கள், தாம் மஃமூமாகத் தொழுவதாகவும் நிய்யத் வைக்க வேண்டும். உதாரணமாக மஃரிபுத் தொழுகையை நிறைவேற்றுவதாயின் மஃமூம்.

أَمَّا فَرَضَ الْغُرْبِ ثَلَاثَ رَكَعَاتٍ إِذَا
مُسْتَقْبِلًا إِلَى الْكُعْبَةِ الشَّرِيفَةِ لِلَّهِ تَعَالَى مَا مَوْمًا

"மஃரிபுடைய பர்மூான் மூன்று றகஅத்துகளையும், கிப்லாவை முன்னோக்கிக் குறித்த நேரத்தில் மஃமூமாக அல்லா ஹுதஆலாவுக்காகத் தொழுகிறேன்" என்று மனத்தால் நினைத்து அல்லாஹு அக்பர் என்று சொல்லிக் கைகளை கட்டவேண்டும். இமாமும், மஃமூம்களும் மெளனமாகவே 'வஜ்ஹுது' ஓதவேண்டும். அடுத்து இமாம் ஸூறதுல்பாதிஹாவைச் சத்தமாக ஓத, மஃமூம்கள்

அமைதியாக கேட்டுக்கொண்டிருந்து, அவர் ஆமீன் கூறும் போது மஃமூம்களும் அவருடனணைந்து ஆமீன் சொல்லவேண்டும். பின்னர் மஃமூம்கள் ஸுறறுதல் பாதிஹாவை அமைதியாக ஓதவேண்டும். இமாம் வேறொரு ஸுறறுத்தையும் ஓதுவார். ஞஹர் அஸ் நேரங்கிளில் இமாம் சத்தமிட்டு ஓதமாட்டார். ஆதலால் மஃமூம்களும் தக்பீர் சொல்லி வஜ்ஹுது ஓதி, ஸுறறுதல் பாதிஹா ஓதியபின் வேறு ஒரு ஸுறறுத்தையும் மெளனமாக ஓதிக்கொள்ள வேண்டும்.

அதன் பின் இமாம் றுகூஉ செய்ய, மஃமூம்களும் அவரைத் தொடர்ந்து றுகூஉ செய்யவேண்டும். இமாம் றுகூஉ விலிருந்து நிமிர்ந்து நிற்க மஃமூம்களும் நிமிர்ந்து நிற்பார்கள். இதே போன்று ஏனைய செயல்களையும் இமாமைத் தொடர்ந்தே மஃமூம்கள் செய்ய வேண்டும். இமாமைவிட மஃமூம்கள் எதிலும் முந்திவிடக்கூடாது. இறுதியாக இமாம் இரண்டு ஸலாம் களையும் சொன்ன பின் மஃமூம்கள் ஸலாம் சொல்வார்கள். இது தொழுகை ஆரம்பிக்கு முன், கூட்டுத் தொழுகைக் கென்றே ஆயத்தமான நிலையில் பலர் கூடியிருக்கும்போது நடந்து கொள்ளும் முறையாகும்.

ஆனால், இமாழும் மஃமூமுமாக இருவர் தொழுகையை ஆரம்பிப்பதாயின் முதற்கட்டத்தில் சில மாற்றங்கள் இடம்பெறும். மஃமூம் ஒருவராக இருந்தால் அவர் இமாழுக்கு வலப்பக்கமாக அவரைவிடச் சிறிது பின்னே தள்ளி நின்று தக்பீர் தஹ்ரீமைக் கூறவேண்டும். இவர் தக்பீர் கூறியபின் வேறொருவர் வந்தால் அவர் இமாழுக்கு இடது பக்கத்தில் நின்று தக்பீர் தஹ்ரீமைக் கூறவேண்டும். பின்னர் இருவரும் உடனே தமது வலது இடது கால்களைப் பின்பக்கமாக எட்டி நகர்த்தி ஓர் அணியாகச் சேர்ந்து கொள்ளவேண்டும். தொடர்ந்து வருபவர்கள் இதே அணியில் இணைந்து கொள்ளவேண்டும். ஆனால் இமாம் ஆணாகவும், மஃமூம் பெண்ணாகவுமிருந்தால் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல் வலது பக்கத்தில் இமாழுக்கு நெருக்கமாக நிற்க முடியாது. மூன்று முடித்தைவிடச் சிறிதுகூடிய இடைவெளியில் நிற்க வேண்டும். தனியாக ஆண்கள் அல்லது தனியாகப் பெண்களுள்ள கூட்டுத் தொழுகையில் ஒவ்வொரு அணிக்குமிடையில் மூன்று முடித்தை விட அதிக இடைவெளி எடுப்பது மக்ஹூஹ் ஆகும். மஃமூம்கள் அனைவரும் பெண்களாக இருந்தால் ஒரு பெண் இமாழாக நின்று தொழுகையை நடத்தலாம். ஆனால் ஆண் இமாழைப் போன்று அவர் அணிக்கு முன்னே நிற்கமுடியாது. முதலாவது அணியின் நடுவில் நின்றே அவர்கள் தொழுகை நடத்த வேண்டும். பெண்கள் மஸ்ஜிதுக்குச் செல்லதைவிட வீடுகளில் தொழுவது சிறந்ததாகும்.

மேலும் பர்முத் தொழுகையை, ஸுன்னத் தொழுகையை நடத்தும் இமாமுடனும் , ஸுன்னத்தை , பர்மையை நடத்தும் இமாமுடனும், கழாவை, அதாவை நடத்தும் இமாமுடனும் தொழலாம். இரு பகுதியாருக்கும் ஜமாஅத்தின் பலன் கிடைக்கும். உதாரணமாக, தறாவீஹ் தொழும் இமாமைத் தொடர்ந்து இஷாவைத் தொழலாம்.

ஜமாஅத்தாகத் தொழுவதற்கு ஏழு வர்த்துக்கள் உண்டு. அவற்றில் ஒன்றேனும் தவறினால் ஜமாஅத் செல்சபடியாகாது; தொழுகையும் நிறைவேறாது. எனவே தொழுகையைத் திரும்பவும் நிறைவேற்றுவது கடமையாகும்.

1. நிய்யத்தில், மஃமூமாகத் தொழுவதாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இமாமும், இமாமாகத் தொழுவதாக நிய்யத்துவைத்தால் மாத்திரமே அவருக்கு ஜமாஅத்தின் சிறப்புக்கிடைக்கும்.
2. இமாமைவிட மஃமூமின் பாதம் முந்தக்கூடாது.
3. இமாமின் அசைவுகள் மஃமூம்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.
4. இமாமும் மஃமூமும் ஒரே இடத்தில் கூடவேண்டும். அறைகள், மாடிகளுள்ள இடமாயின் இமாமுடம் சாதாரணமாகச் செல்லக்கூடிய வசதியிருத்தல் வேண்டும்.
5. முக்கயமான ஸுன்னத்துக்களில் இமாமுக்கு மாற்றமாக நடக்கக்கூடாது. உதாரணமாக, அல்குர் ஆனில் ஸஜ்தாவுடைய ஆயத்தை இமாாம் ஒதி அவர் ஸுஜலிதுக்குச் சென்றால் மஃமூம்களும் ஸுஜலிது செய்ய வேண்டும். அவர் அதை விட்டு விட்டால் மஃமூம்களும் ஸுஜலிது செய்யக்கூடாது.
6. பூரணமான செயலாலுள்ள இரண்டுபர்முகளைவிட, மஃமூம்கள் பிந்தக்கூடாது. ஆனால் இடை நகர்த்துகளில் பாத்திஹாவை முடித்துக் கொள்வதற்காகப் பிந்த முடியும்.
7. பூரணமான செயலாலுள்ள ஒரு பர்மையிடவும் இமாமை முந்தக் கூடாது.

தொழுகையை நடத்தும் இமாமுக்கும் சில வர்த்துகளும், ஒழுங்குகளும். தகைமைகளும் உண்டு. இமாமாக வருபவர் இவற்றைக்கடைபிடிக்க வேண்டும்.

காபிர், பைத்தியம் பிடித்தவன், துடக்குடையவன், நஜிஸ் தோய்ந்திருப்பவன். தொழுகை முறிந்தவன், மஃமூமாகத் தொழுது கொண்டிருப்பவன், ஊமை என்போரைப் பின்பற்றக்கூடாது. சிறுவனாக இருந்தாலும் ஆண், பெண்ணைப் பின்தொடர்ந்து தொழக்கூடாது. பாத்திஹாவின் எழுத்துக்களை மாற்றி ஒதுபரையும் பின் தொடரக்கூடாது. இவ்வாறானவர்களைத் தெரியாமல் பின் தொடர்ந்து பின்னர் அறியவந்தால் அந்தத் தொழுகையை மீட்டித் தொழவேண்டும்.

தொழுகையில் இமாமாக நிற்பதற்கு முதலிடம் பெறத்தகுதியானவர்கள்:-

1. தொழுகையின் சட்டத்திட்டங்களை நன்கறிந்த மார்க்க சட்டநிபுணர்
2. திறமையாகக் குர்ஆனை ஓதக்கூடியவர்.
3. மார்க்க விடயத்தில் மிகக் கவனமாக நடந்து கொள்பவர்.
4. இஸ்லாத்தில் முதிர்ச்சி உடையவர்.
5. குறைவிபோன்ற உயர் வம்சத்தவர்.
6. நன்னடத்தையுடையவர் எனப் பிரசித்தமானவர்.
7. உடலும் உடையும் நன்கு சுத்தமானவர்.
8. அழகிய குரலுள்ளவர்.
9. அழகிய தோற்றமுடையவர்.

பலர் இருப்பின், மேற்கூறிய ஒழுங்கிலுள்ளவர்களிலிருந்து நிரைப்படி தெரிவு செய்தல் வேண்டும். ஒருவரிப்பின், அவரே தகுதியானவராவார். எனினும் பள்ளிவாசலிலுள்ள இமாம் இறுதியான நிலையிலிருந்தாலும் அவரே இமாம் செய்யத் தகுதியுடையவராவார். அவர் விரும்பின் ஒருவரை நியமிக்கலாம். பிரயாணியை விட ஊரிலுள்ளவரும் சிறுவரைவிடப் பெரியவர்களும் தகுதியுடையோராவார். கண்தெரிந்தவரும் தெரியாதவரும் சமமானவர்களே.

ஐமாஅத் தொழுகையின் மூலம், ஆத்மீக ரீதியாகவும், லௌகீக ரீதியாகவும் பல நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. ஐமாஅத் தொழுகையின் நன்மைகள் பற்றி ஏராளமான ஹதீஸ்கள் காணப்படுகின்றன. ஐமாஅத்துடன் தொழும் நோக்கத்தோடு ஒருவர் வழி செய்து கொண்டு பள்ளிவாசலுக்குச் செல்வாராயின் அவரது ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒரு நன்மை எழுதப்படுகின்றது. ஒரு பாவம் மன்னிக்கப்படுகின்றது. ஒரு பதவி உயர்த்தப்படுகின்றது. இத

னால்தான் ஸஹாபாக்கள் வீடுகள், பள்ளியிலிருந்து தூரத்திலிருப்பதை விருப்பத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டார்கள். யுத்தம், கைகலத்தல் போன்ற எவ்வளவு ஆபத்தான வேளையிலும் ஜமாஅத் தொழுகையைக் கைவிட மறுத்தார்கள், தொழுமிடத்தில் வழுடனிருக்கும் நேரமெல்லாம் மலக்குகள் அவனுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றொரு ஹதீஸில்

صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلٌ مِّمَّا لَكَ الْفَدْبِ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً

“கூட்டுத்தொழுகை” தனித்துத் தொழுவதைவிட இருபத்தேழு மடங்கு மேலானதாகும்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

லெளகீகரீதியாக நோக்கினும், ஜமாஅத் தொழுகையின் மூலம் ஊரிலுள்ள மக்களைத் தினமும் சந்திக்க வாய்ப்புக்கிட்டுகிறது. அவர்களது சுகதுக்கங்கள் அறிந்து பங்குகொள்ளும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. முஸ்லிம்கள் யாவரும் சகோதரர்கள் என்ற கருத்தை அடிக்கடி மீட்டிக்கொள்ள வழி செய்கிறது. ஒரு தலைவனைப் பின்பற்றி வாழுவதற்கான பயிற்சி கிடைக்கின்றது. உறுப்புக்களைக் கட்டுப்படுத்தி குறிப்பிட்ட நேரத்தக்குத் தன்னை அடக்கிக் கொள்ளும் பழக்கம் ஏற்படுகின்றது. அல்லாஹுதஆலாவடைய ஆணையை நிறைவேற்றவும், மக்கள் சேவைக்காகப் புறப்படவும் தயார் நிலையில் மனிதனை ஆக்கி வைக்கின்றது. மனிதன் சமூகத்துடன் ஒன்றிவாழப் பயிற்சி கொடுக்கின்றது. எனவே இதற்கு பயன் தரும் காரியத்தை நிறைவேற்றுவதில் நாம் அசிரத்தையாக இருக்கக்கூடாது.

27. தொழுகை - VI

ஜும்ஆத் தொழுகை

“ஜும்ஆ” என்ற அறியச் சொல்லுக்கு, ஒன்று கூடுதல் எனப் பொருள்படும். முஸ்லிம்கள் வாழுகின்ற கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் அவ்வூரிலுள்ள முஸ்லிம் ஆண்கள் அனைவரும் மஸ்ஜிதில் ஒன்றுகூடி நடாத்தும் விசேட தொழுகையே ஜும்ஆத்தொழுகை எனப்படும். இக்கூட்டுத் தொழுகை வெள்ளிக்கிழமை ஞஹர்நேரத்தில் ஒருவர் குத்பா ஓதுவதும், அவரும் குத்பாவைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மக்களும் ஒன்றாக இரண்டு நகரத்துகளை ஜாமஅத்தாகத் தெபழுவதுமே ஜும்ஆவின் முக்கிய அம்சங்களாகும்.

ஜும்ஆத் தொழுகையானது ஆரம்பத்தில் மக்காவிலேயே பர்ழாக்கப்பட்ட போதிலும், அதற்கான சில நடைமுறை வசதிகள் இன்மை காரணமாக அங்கு நிறைவேற்றப்படவில்லை. எனினும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வேண்டுகோள் பிரகாரம், மதீனாவில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள், அஸ்அத்திப்து ஸுறாறா (றழி) அவர்களின் தலைமையில், நகீஉல்சழிமாத் என்னும் இடத்தில் ஒன்றுகூடி ஜும்ஆவை நிறைவேற்றிவரலாயினர். இந்த ஜும்ஆவுக்கு 40 பேர் கூடினர். நபி (ஸல்) அவர்களின் ஹிஜ்ரத் நிகழ்ச்சிக்கு முன்னரே மதீனாவில் ஜும்ஆ நிறைவேற்றி வரப்படலாயிற்று.

வெள்ளிக்கிழமை முழுவதையும் நாம் நற்கிரியைகளில் கழித்தலே சிறப்பு. அத்தியாவசியத் தேவைகள் போக, ஏனைய நேரங்களை, குர்அன் ஓதல், ஸலவாத் ஓதல், திகர் செய்தல், தவ்பா செய்தல், தானதர்மம் செய்தல், பெற்றோரின் அடக்க ஸ்தலங்களை ஸியாரத் செய்தல், காலையிலேயே பள்ளி சென்று அதிகமான ஸுன்னத்களைத் தொழல், துஆஇரத்தல் முதலான நற்கிரியைகளைச் செய்து வரல் வேண்டும். இது ஸஹாபாக்கள், இமாம்கள், ஸலியாக்களின் நற்பண்புகளாகும்

நபி (ஸல்) அவர்கள், ஜும்ஆவின் சிறப்புக் குறித்து பின்வருமாறு இயம்புகிறார்கள். “நிச்சயமாக, வெள்ளிக்கிழமையானது நாட்களுக்கு நாயகமானதாகும். அல்லாஹுதஆலாவிடம் எல்லா நாட்களிலும் மிகவும் கண்ணியம் வாய்ந்ததாகும். ஹஜ்ஜும் பெருநாள், நோன்புபெருநாட்களை விடவும் அல்லாஹுதஆலாவிடம் அதுமிகக் கனதியுடையதாகும். அதிலே ஐந்து (சிறந்த) காரியங்களுண்டு: 1. ஆதம் (அலை) அவர்களை அல்லாஹுதஆலாபடைத்தான். 2. ஆதம் (அலை) அவர்களைப் பூமிக்கு

இறக்கினான். 3. ஆதம் (அலை) அவர்களை அல்லாஹுத ஆலா வபாத்தாக்கினான். 4. அதிலே ஒரு நேரம் உண்டு. அதில் பாவ க்கரியத்தைத் தவிர, மனிதன் ஏதாவதொன்றை அல்லாஹு தஆலாவிடம் கேட்டால் அதை அவனுக்கு நிச்சயம் கொடுத்தே தீருவான். 5. அதிலே இறுதிநாள் நிலைபெறும். (இதனால்) எந்த ஒரு சங்கை பொருந்திய முகர்றமான மலக்கும் பயந்து நடுங்குவர். அதுபோல் வானமோ, காற்றோ, மலைகளோ, கடலோ (எதுவானாலும்) வெள்ளிக்கிழமை வரும்போது பயந்து நடுங்கிக் கொண்டே இருக்கும்” (அஹமத், இப்னுமாஜஹ்).

வெள்ளிக்கிழமை குத்பாவுக்குச் சமூகமளிப்பதையும், ஜும்ஆத் தொழுவதையும் அல்லாஹுதஆலா எமக்குப் பர்ழாக்கியுள்ளான். இவ்விரண்டுமே இந்நாளில் நாம் செய்யவேண்டிய விசேஷ கடமை களாகும். இவ்விரண்டுக்குமாக எமது தொழில்கள், உத்தியோகங் கள், படிப்புகள், வியாபாரங்கள், வேலைகள் முதலிய அனைத்தையு ம் விடுவது கடமையாகும். ஜும்ஆ வுக்கு அதான் சொன்னபின் அவற்றில் ஈடுபவது ஹறாமாகும். இதனைப் பின்வரும் அல்குர் ஆன் வசனம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَوَدَّى الصَّلَاةَ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

“ஈமான் கொண்டவர்களே, ஜும்ஆநாளில் தொழுகைக்காக (அதான் சொல்லி) அழைக்கப்பட்டால், அல்லாஹ்வைத் தியா னிப்பதற்கு (விரைந்து) செல்லுங்கள். (தொழில்கள்) வியாபாரங் களை விட்டுவிடுங்கள். அது உங்களுக்குச் சிறந்ததாகும். (இவ் வாறு) நீங்கள் அறிந்தவர்களாயிருந்தால் (இங்குகூறியவாறு) செயல்படுத்துவீர்கள்.”

ஜும்ஆ முஃமின்களின் ஒரு பெருநாளாகும். இந்த உம்மத்து களுக்கு இது சொந்தமாகும். வெள்ளிக்கிழமைகளில் கேட்கப்படும் துஆக்கள் (அது குறித்த ஒரு நேரமல்ல) அங்கீகரிக்கப்படும். ஜும் ஆவுக்குப் போகுமுன், குளித்துச் சுத்தமாகிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பள்ளிக்குப் போகும் நேரம் அண்மித்துக் குளிப்பது சிறப்பு. நகம், பல் என்பவற்றை நன்கு சுத்தம் செய்துக்கொள்ள வேண்டும். தூய ஆடையை அணிதல் வேண்டும். வெண்ணிற ஆடை விரும்பத்தக்கது. பள்ளிக்குச் செல்லும்போது பாதையில் அமைதியாகச் செல்லல் வேண்டும். உள்ளச்சத்துடன் பள்ளிக்குள் சென்று தவறியதால் மஸ்ஜித் இரண்டு நகஅத் தொழுதுவிட்டு, சத்தமிடாமல் குர்ஆன் ஓதல், ஸலவாத், திகர் முதலிய வற்றில் ஈடுபடல் வேண்டும். குத்பாவக்கு நேரக்காலத்துடன் செல்வது பற்றி அனேக ஹதீஸ்கள் உள்ளன. ஒவ்வொருவரும் செல்லுகின்ற நேரத்தைப் பொறுத்து அவர்களுக்குரிய பலனும் வேறுபடும். இது குறித்து நபிகள்(ஸல்) அவர்கள் நவீன்றுள்ளதாவது,

تَقْبَلُ إِلَيْكُمْ عَلَى أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ فَيَكْتُبُونَ
 يَا وَالثَّانِي وَالثَّالِثِ حَتَّى إِذَا خَرَجَ
 إِلَى مَا رُفِعَتِ الصَّلَاةُ

“மலக்குகள் (அதிகாலையில் பள்ளிக்குச் சென்று) பள்ளியின் வாசல்களில் உட்கார்ந்து கொள்வார்கள். முதலாம் ஆள், இரண்டாம் ஆள், மூன்றாம் ஆள் இப்படியாக (ஜும்ஆவுக்கு வருவோரை வருகின்ற ஒழுங்குப்படி) எழுதிக் கொள்வார்கள். இமாம், குத்பா ஓத வெளிப்பட்டு வந்தால் எழுதிய (பட்டோலைகள்) ஏடுகள் மூடப்பட்டு விடும்.(மலக்குகள் பள்ளியுள் வந்து குத்பாவைக் கேட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்து இருப்பார்கள் (முஸ்னத் அஹமத்).

ஜும்ஆ நிறைவேறுவதற்குரிய நிபந்தனைகள் (ஷர்த்துக்கள்) ஆறு

1. ஜமாஅத்தாக நடைபெறுதல், தனிமையாக ஜும்ஆத்தொழு முடியாது.
2. குறைந்தது நாற்பது பேர் சமூகமளித்திருத்தல் வேண்டும். இவர்கள் புத்தி சுவாதீனமுள்ளவர்களாகவும், பருவ வயதை அடைந்தவர்களாகவும், ஜும்ஆ நடைபெறும் ஊரின் குடிமக்களாகவும், ஆண்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். குத்பா ஆரம்பித்து முதல் தொழுகை முடியும்வரை இந்த 40 பேருமாவது இருத்தல் வேண்டும்.

3. ஊரின் எல்லைக்குள் ஜும்ஆ நடைபெறல் வேண்டும்.
4. ஞவற் நேரத்தில் ஜும்ஆ குத்பாவும் தொழுகையும் நிகழல்.
5. ஓர் ஊரில் ஒரு ஜும்ஆமாத்திரம் நடைபெறுதல் வேண்டும். ஆனால் ஒரே இடத்தில் ஊரானைவரும் ஒன்றுசேரமுடியாவிட்டால், தேவைக்கேற்ப அதிகாக்கலாம்.
6. இரண்டு குத்பாக்களின் பின்னர் ஜும்ஆத் தொழுகை நடைபெறுதல் வேண்டும்.

இந்த இரு குத்பாக்களுக்கும் சில பர்முகளும் சர்த்துகளும் ஸுன்னத்துக்களும் இருப்பதால், இவற்றைப் பேணியே குத்பாவை ஒதல் வேண்டும்.

குத்பாவின் பர்முகள் ஐந்து:

1. அல்லாஹுதஆலாவைப் புகழுதல்.
2. நபி (ஸல்) அவர்கள்மீது ஸலவாத்துச் சொல்லல்.
3. அல்லாஹுதஆலாவை அஞ்சி நடக்கும்படி உபதேசம் புரிதல் (இம்முன்று பர்முகளும் இரண்டு குத்பாவிலும் நடைபெறுவது கடமையாகும்.)
4. அல்குர்ஆன் ஆயத்து ஒன்று ஒதுதல். இது முந்தின குத்பாவில் ஒதுவதே நல்லது.
5. இரண்டாம் குத்பாவில் மு. மின்சுளுக்காக துஆ இரத்தல்.

குத்பாவின் ஷர்த்துகள் பன்னிரண்டு:

1. நாற்பது பேர்களுக்குக் கேட்கக் கூடிய அளவுக்கு, கதீப் சத்தத்தை உயர்த்தி ஒதுதல்.
2. குறைந்தது நாற்பது பேர் குத்பாவைக் கேட்டல்.
3. அறபுமொழியில் ஒதுதல்.
4. (கதீப்) நின்றுகொண்டு ஒதுதல்.
5. நஜிஸ்கள், சிறு தூக்கு, பெருந்துடக்கு என்பவைகளை விட்டும் சுத்தமாயிருத்தல்.
6. அவ்வறத்தை மறைத்தல்.
7. இரு குத்பாக்களுக்குமிடையில் சிறிது உட்காருதல்.
8. தொடராகச் செய்தல், இரு குத்பாக்களுக்குமிடையிலும், இரண்டாம் குத்பாவக்கும் தொழுகைக்குமிடையிலும், குத்பாவின் ஒவ்வொரு பர்முகளுக்கிடையிலும், நீண்ட நேரம் செல்லாதிருத்தல்.
9. கதீப் ஆணாக இருத்தல்.
10. குத்பா, ஓர் எல்லையுள் ஒதப்படுதல். ஞவற் நேரத்தில் ஒதுதல்.
11. தொழுகைக்கு முன் குத்பா ஒதுதல்.

سُورَةُ الْاَعْلَى

ஸுறதுல் அ.:லா

பத்தொன்பது வசனங்களைக் கொண்ட ஸுறதுல் அ.:லா ஹிஜ்றத்திற்கு முன் அருளப்பட்டது. நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸுறதுல் அ.:லாவை அதிகம் விரும்பியதால் ஜும்ஆத் தொழுகையிலும் இதையும், இதற்கடுத்த ஸுறதுல் காஷியாவையும் ஒதுவார்கள். இவ்விரு ஸுறத்துக்களையும் வெள்ளி இரவு இஷாத் தொழுகையில் ஒதுவதும் ஸுன்னத்தாகும்.

ஸுறதுல் அ.:லாவின் பொதுவான கருத்தை இங்கே நோக்குவோம். சகலவற்றையும் படைத்துப் போஷித்துப் பாதுகாக்கும் ஏகவல்லோன் அல்லாஹுதஆலாவைத் தூயமைப்படுத்தித் தூதி செய்யும்படி முதல் வசனத்தில் பணிக்கின்றான். இவ்வுத்தரவுக்குப் பணிந்து நபி (ஸல்) அவர்கள், உடனே இதை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த ஆலயத்தை ஒதியதும்,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

என்று தஸ்பீஹ் செய்தார்கள். உத்தமஸஹாபாக்களும் இவ்விதமே செய்து வந்தனர். இந்த ஆயத்து இறங்கியதும் “இதை உங்கள் ஸுஜூதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். இதைப்பின்பற்றியே நாம் ஸுஜூதில் இதை மூன்று முறைகளோ அதற்கதிகமாகவோ ஒதி வருகின்றோம்.

அடுத்துள்ள நான்கு ஆயத்துக்களிலும் அல்லாஹுதஆலா அவனது பண்புகள் சிலவற்றை விளக்குகின்றான். எல்லாப்படைப்புக்களையும் அல்லாஹுதஆலாவே படைத்தான். ஒவ்வொருபடைப்பையும் அதற்குரிய முறைப்படி நிர்மாணித்து அவையவைகளுக்கும் குரிய வழிவகைகளைக் காட்டினான். பயிர்கள், புற்பூண்டுகள் அனைத்தையும் படைத்து வெளியாக்கி நன்கு செழிப்படைந்த பின், கருகிக்காய்ந்து போகும்படியாக ஆக்குபவனும் அவனே. இதே போன்றே உலக வாழ்வும் செழிப்பாக இன்பமாக இருந்தபின் அழிந்தொழிந்து விடுகின்றது.

படைப்புக்கள் யாவற்றிற்கும், பொதுவாக வழி காட்டிய பின்னர், நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு விசேடமான ஒன்றைக் காட்டிக்

கொடுத்தான். ஜீப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அல்குர் ஆன் ஆயத்துக்களை ஓதும்போது, நபி (ஸல்) அவர்களும் சேர்ந்து சத்தமாக ஓதுவார்கள். “இவ்வளவு சிரமப்படவேயில்லை. அல்லாஹுத ஆலா, மாற்றி விடுவதற்கு நாடிய பகுதியைத் தவிர வேறொன்றும் மறந்து போகாமல் மனதில் பதிந்திருக்கும் என்பதை ஆயத்துக்கள் இரண்டிலும் விளக்குகின்றான். இவ்வாக்களிப்பை அல்லாஹுதஆலா நிறைவேற்றினான். அவன் தன்னால் அருளப்பட்ட வசனங்களை நபி (ஸல்) அவர்களின் இதயத்தில் நிலையாக்கி வைத்தான்.

இலகுவான மார்க்கத்தை மிக எளிதாக்கிக் கொடுத்து நற்கிரியைகள் பல புரிந்து வர வழி செய்வதாகவும் வாக்களிக்கின்றான். மறதி ஏற்படாவண்ணம் அல்குர் ஆனைக் கற்றுக்கொடுத்து இலகுவான மார்க்கக் கருமங்களைக் காட்டிக் கொடுத்திருப்பதால், பலன் கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் நல்லுபதேசம் புரியும்படி அல்லாஹுதஆலா கட்டளை இடுகின்றான். பலன் பெறுவோரை எம்மால் அறிய முடியாது. ஆனால் அவனே அறிவான். நல்லுதேசம் புரியும்போது இதயத்தில் அச்சமுடையோர் ஏற்றுப் பயனடைவார்கள்; நற்கிரியைகளிலும் ஈடுபடுவார்கள். நற்பாக்கியமற்றவன் நல்வழி செல்லாமல் அகன்று விடுவான். இவன் முஃமினாக முடியாது. இறுதிநாளில் நரகின் பெருநெருப்பில்தான் வீழ்வான். நரகில் வாழ்வு, சாவு எதுவுமின்றிச்சதா வேதனையில் உழல்வான்.

‘குப்ர்’ என்ற அழுக்கிரிருந்து சுத்தமாகி, ஈமான் கொண்டு, தீமைகளை அகற்றி அல்லாஹுதஆலாவை உளமார நினைத்து, ஐங்காலத் தொழுக்கைகளைப் பேணிக் கடைப்பிடிப்பவர் இறுதிநாளில் ஈடேற்றம் பெறுவார்கள். இறுதிநாளினே நிரந்தரமானது; சிறந்தது. நிரந்திரமான இறுதிநாளை விட்டுவிட்டு இவ்வலகின் அற்ப வாழ்வையே அதிகமானோர் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.

“யாராவது தனது உலக வாழ்க்கையில் விருப்பம் வைத்தால், தன் இறுதிநாள் வாழ்வுக்குத் தீங்கிழைத்து விடுவான். யாராவது தனது இறுதிநாள் வாழ்க்கையில் விருப்பங்கொண்டால், தனது உலகவாழ்வுக்குத் தீங்கிழைத்து விடுவான். ஆகவே, அழிந்து போவதைவிட, நிலையானதையே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளதை இங்கே கவனிப்பது சிறந்தது.

இவ்விடயங்கள் யாவும் முந்திய ஸுஹுபுகளான நபி இப்ராஹீம் (அலை), நபி மூஸா (அலை) ஆகியோரது வேதக்கட்டளைகளில் இருக்கின்றன.

இனி ஸூற்துல் அஃலாவின் பொருளினை நோக்குவோம்:-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

அருளாளனும் அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால்.

سُبْحَانَ رَبِّكَ الْعَلِيِّ

மிக உயர்வுடைய உமது இரட்சகனின் நாமத்தைத் தூய்மைப்படுத்துக.

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

அவன் (படைப்புக்களைப்) படைத்துச் சீர்படுத்துபவன்.

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

(அவனே) கற்பித்து வழிகாட்டியவன்.

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ

(அவனே) பயிர், புல்பூண்டுகளை (ப்படைத்து) வெளியாக்கி (செழிப்பாக வளர்ந்தபின்) கருகிக் கறுத்துக் காய்ந்து போகும்படி ஆக்குபவன்.

سُقْرُكَ فَلَا تَنْسَهُ ۖ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۗ

(நுபியே) உங்களுக்கு நாம் (அல்குர்ஆனை) ஒதிக்காட்டுவோம். அல்லாஹ் நாடியதைத் தவிர (வேறு ஒன்றையும்) நீங்கள் மறந்து விடமாட்டீர்கள். ஏனெனில் நிச்சயமாக அவன் பகிரங்கத்தையும் மறைவானதையும் அறிவான்.

وَنَيْسِرُكَ لِلْيُسْرَى ۗ

மேலும் உங்களுக்கு இலகுவான (மார்க்கத்)தை நாம் மிக இலேசாக்கித் தருவோம்.

فَذَكِّرْ ۚ إِنَّ نَفْعَ الذِّكْرِى ۗ سَيَذَكِّرُكَ مِنْ غُشَى ۗ

உபதேசம் பலனளித்தால் நீங்கள் உபதேசம் புரியுங்கள். (ஏனெனில் அல்லாஹுதஆலாவை) அஞ்சுவன் (அதனால்) நல்லுபதேசம் பெறுவான்.

وَيَجْنِبُكَ الْإِسْقَى ۗ

மூதேவி அதை விட்டு விடுவான்.

الَّذِي يُصَلِّي النَّارَ الْكُبْرَى ۖ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۖ

(உபதேசம் பெற்று நல்வழி நடக்காததால் இவன் நரகின்) பெருநெருப்பில் எரிவான். பின் அதிலே அவன் இறக்கவும் மாட்டான்; (பயனுள்ளதாக) வாழவும் மாட்டான்.

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۖ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۖ

(ஈமான் கொண்டு) சுத்தமடைந்து, தன் இரட்சகனின் பெயரைக்கூறி, கவனமாகத் தொழுது வந்தவர்கள் நிச்சயமாகவே ஜயம் பெற்றுவிட்டனர்.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ

(அதனை விடுத்து) நீங்கள் (இம்மையின்) அற்ப வாழ்வை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறீர்கள்.

وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْشَىٰ ۖ

இறுதிநாள் (வாழ்வே) மிகச் சிறந்ததும் (என்றும்) நிலையானதுமாகும்.

إِنَّ هَذَا الْقِصَّةَ الْأُولَى صَحَّفَ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

நிச்சயமாகவே (இங்கே கூறப்பட்ட) இது முந்திய ஸுஹுபுகளான இப்றாஹீம், மூஸா ஆகியோரின் ஸுஹுபுகளில் உள்ளதாகும்.

29. தொழுகை

தொழுகையின் வகைகள்

“தொழுகையின் அத்தியாவசியத்தை விளங்கி, நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிவித்தபடி நாம் பேணி வருகின்றோம். தொழுகையிலே பர்முான தொழுகை, ஸுன்னத்தான தொழுகை என இரு பெரும் பிரிவுகளுண்டு என்பதையும் அறிந்துள்ளோம். பர்முை நிறைவேற்றுவதாலும், ஸுன்னத்தை நிறைவேற்றுவதாலும் நமக்கு என்னென்ன நற்கூலிகள் கிடைக்கும்?”

“பர்முை நிறைவேற்றுவது நமது கடமை என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். கடமைக்கு நற்கூலிகள் கிடைக்க மாட்டா என்று நீ சந்தேகிப்பதால் தான் இக்கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறாய். பர்முுகளைப் பேணுதலாக உரிய முறைப்படி நிறைவேற்றி வந்தால், நான்கு பெரும் பேறுகள் நமக்குக் கிடைக்கும். அவையாவன: 1.கடமை நிறைவேறல். 2.எண்ணற்ற நற்கூலி கிடைத்தல். 3.தண்டனையிலிருந்து பாதுகாப்பு. 4.அல்லாஹு தஆலாவின் அன்பும் உவப்பும் கிடைத்தல். பர்முை நிறைவேற்றாவிட்டால், இவை கிடைக்காமல் தவறுவதோடு கொடூரமான வேதனைக்குட்படுவோம். ஸுன்னத்துக்களை நாம் நிறைவேற்றினால், அல்லாஹு தஆலாவின் அன்பும், நிறைவேற்றாவிட்டால் இவைகள் கிடைக்க மாட்டா. அதற்காகத் தண்டனை இல்லை”

“பர்முத் தொழுகைகளிலும் பல வகைகள் இருக்கின்றனவா?”

“பர்முத் தொழுகைகள் இரு வகைப்படும். ஒன்ற பர்மு ஜன், மற்றது பர்மு கிபாயா.”

“இவைகளுக்கு விளக்கம் தருவது நல்லது.”

“பர்மு ஜனை ஒவ்வொருவரும் நிறைவேற்ற வேண்டும். பர்முகிபாயாவை எல்லோரும் நிறைவேற்றினால், பர்முை நிறைவேற்றிய பாரிய நன்மை கிடைக்கும். சிலர் மட்டும் இதை நிறைவேற்றினால், நிறைவேற்றியோருக்கு நன்மை கிடைக்கும். ஏனையோருக்கு ஒன்றும் கிடைக்க மாட்டாது. அதாவது நன்மையும் இல்லை; தண்டனையும் கிடைக்க மாட்டாது.”

“பர்மு ஜனான தொழுகைகள் யாவை?”

ஐங்காலத் தொழுகை, ஜும்ஆத் தொழுகை, நேர்ச்சை வைத்துக் கடமையாக்கிக் கொண்ட தொழுகை என்ற மூன்று

மாகும். இவற்றை, கடமையானோர் யாவரும் கடைப்பிடித்தே ஆகவேண்டும். தவறினால், இறுதி நாளிலும் கப்றிலிலும் கொடுரதண்டனைக்குட்படுவோம்.”

“ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளுக்கு நபில் தொழுகையென்று, பொதுவாகக் கூறலாம். நபில் தொழுகைகளையெல்லாம் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒழுங்காகக் கடைப்பிடித்திருக்கின்றார்களா?”

“இதுபற்றி நன்கு விளங்கத்தான் வேண்டும். நபில் தொழுகைகளில் ஐமா அத்து ஸுன்னத்தானவைகள் ஐந்தும், முஅக்கதாவான ஸுன்னத்துக்களாகும். ஏனையவற்றுள் முஅக்கதாவானவைகளுமுண்டு; கைறு முஅக்கதாவானவைகளுமுண்டு. முஅக்கதாவானவை என்றால், வற்புறுத்தப்பட்ட ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் என்பதாகும். இவை, நபி (ஸல்) அவர்களாலும், ஸஹாபாக்களாலும் வழக்கமாகப் பின்பற்றப் பட்டவையாகும். கைறு அமுக்கதா என்றால், வற்புறுத்தப்படாத ஸுன்னத்துக்கள் என்று பொருள் படும். இவற்றை நபி (ஸல்) அவர்களும், ஸஹாபாக்களும் பெரும்பாலும் செய்து வந்துள்ளனர். இதிலிருந்து நபில் தொழுகைகளை நபி (ஸல்) அவர்கள் எப்படிப் பின்பற்றி வந்திருக்கின்றார்கள் என்பது புலனாகும்.”

“பொதுவாக ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளில் பிரிவுகளிருக்கின்றனவா?”

பொதுவாக ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று

رَاتِبَةٌ

நாளாந்தம் தொழுபவை. மற்றது,

غَيْرُ رَاتِبَةٍ

நாளாந்தம் தொழாதவை.”

“றாதிபத்தான ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் பற்றி விளக்குங்கள் யார்ப்போம்.”

“ஒவ்வொரு நாளும் தொழுகைக்குரிய நேரமும், நக்அத்துக்களும் வரையறுக்கப்பட்டவையே அவை ஐங்காலப் பர்முத் தொழுகைகளுக்கு முன்னம் பின்னும் இருபத்திரண்டு நக்அத்துக்களும், வித்ர், முஹூரா, இஷ்றாக், அவ்வாபீன் ஆகிய தொழுகைகளும் இவ்வகையைச் சேரும். இவற்றையே நாதிபத்தான ஸுன்னத்துக்கள் என்கின்றோம், ஆனால், பர்முத் தொழுகைகளுக்கு முன்பின்னுள்ளவை மாத்திரமே நாதிபத்தான ஸுன்னத் என்று சிலர் கூறுகின்றனர்.”

“கைறு நாதிபத்தான ஸுன்னத்தையும் விளக்க வேண்டும்.”

“நாதிபத்தான ஸுன்னத்துக்கள் என்று கூறிய தொழுகைகள் தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்தும் இதில் அடங்கும்.”

“ஸுன்னத்தான தொழுகைகளை இன்னும் வேறு பிரிவுகளாக வகுத்திருக்கின்றார்களா?”

“ஆம். நேரம், காரணம் என்பவற்றைக் கருதி ஸுன்னத்தாக தொழுகைகளை நான்காகப் பிரித்திருக்கின்றனர். 1. நேரம் வரையறுக்கப்பட்டவை: முஹூரா, வித்ர் முதலான நாதிபத்தான ஸுன்னத்துக்களையும் பெருநாள் தொழுகை, தறாவீஹ் தொழுகை என்பவற்றையும் இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். 2. காரணம், தொழு முன் நிகழ்பவை: இதற்கு கிரகணத்தொழுகை, தஹ்ய்யதுல் மஸ்ஜித் தொழுகை, வமூச் செய்த பின் தொழுவது, பிரயாணத்தின் பின் தொழுவவைகளை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். 3. காரணம், தொழுதபின் நிகழ்பவை: இதற்கு இஸ்திகாறாத் தொழுகை, ஸலாதுல் ஹாஜத், பிரயாணம் தொடங்கமுன் தொழுவது என்பவற்றை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். 4. நேரமோ, காரணமோ ஒன்றுமில்லாத தொழுகைகள்: இதற்கு நப்ல் முதலக், தஸ்பீஹ் தொழுகைகளை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.”

“உரிய நேரத்தில் தொழுத் தவறி விட்டால் என்ன செய்யலாம்?”

“இவ்வாறு தவறிய தொழுகைகளை நபி (ஸல்) அவர்களும் ஸஹாபாக்களும் கழாச் செய்து வந்திருக்கின்றார்கள்.”

“கழா என்பதற்கு விளக்கம் தேவை. ஆகையால், அதைப்பற்றிச் சொல்லுங்களேன்.”

“ஒரு வேலையை அதற்குரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றாமல், பிந்தி நிறைவேற்றவதற்குக் ‘கழா’ என்று அறியியில் சொல்லு வார்கள். உரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு ‘அதாஉ’ என்பார்கள்.”

“கழாச் செய்வதற்குக் காரணங்கள் இருக்கின்றனவா? அல்லது நேரத்தைப் பிந்த வைத்து விட்டுக் கழாத் தொழலாமா?”

“பர்ழான தொழுகைகளை உரிய நேரத்திஃதான் தொழ வேண்டும். நேரத்தைப் பிந்த வைப்பது பெரும் பாவமாகும். எதிரிகளுடன் போர் புரிந்து, அது மும்முரமாக நடைபெறும் போதும் தொழுகையை விடாமல் தொழ வேண்டும் என்றே இஸ்லாம் கட்டாயப்படுத்துகின்றது. அதாவது இவ்வேளையில் நின்று கொண்டோ, விலங்குகள் மீது ஏறிக்கொண்டோ தொழுதுகொள் ளுமாறு அல்குர்ஆன் கட்டளையிடுகின்றது. கடுமையான நோய்கண்ட நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையை இருந்த இருப்பில் நடத்த, ஸஹாபாக்கள் நின்றன்கொண்டே மஃமூமாகத் தொழுது கொண்டார்களல்லவா? ஒரு முறை இம்றான் (றழி) அவர்களுக்கு, நின்று கொண்டு தொழுது கொள்ளமுடியாத நோய் ஒன்று ஏற்பட்ட போது, “நீர் நின்றநிலையில் தொழுது கொள்ளும். முடியாவிட்டால் இருந்து தொழுது கொள்ளும். முடியாவிட்டால், ஒரு விலாப்பக்கம் சாய்ந்த நிலையில் தொழுது கொள்வீராக” என்ற நபி (ஸல்) அவர்களே கட்டளையிட்டுள்ளார்கள்.

“ அப்படியானால் கழாத் தொழுது கொள்ள முடியுமா?”

“கழாத் தொழுதல் எப்படியான காரணமாயிருக்க வேண்டும் என பதற்காத்தான், முக்கியமான விஷயத்தை முன் சொல்லியிருக்கின்றேன். நாம் நினைத்த மாதிரி நேரத்தை வீணாக்கி விட்டுக்கழாத் தொழுவதற்கு எத்தனித்தல் கூடாது. கடுமையான வேலைகளில் அயர்ந்த தூக்கத்தின் காரணமாக யாரும் எழுப்பாமல் நேரம் பிந்திவிட்டாலும் நினைவு வந்தவுடன் அத்தொழுகையைக் கழாச்செய்தல் பர்ழாகும். இவ்விதக் காரணங்களினால் தவறிய தொழுகையை நினைவு வந்தவுடன் கழாச் செய்வதில் விரைவு படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இவ்விதம் விரைவு படுத்தல் ஸுன் னத்தாகும்.”

“குறிப்பிட்ட காரணங்களின்றித் தெரியாமல் விட்டுவிட்ட பர்ழான தொழுகைகளையும் கழாச் செய்ய முடியுமா?”

“ஆம். கழாச் செய்வது கட்டாயக் கடமை. இவ்விரு காரணங் களின்றித் தவறிப்போன பர்முத் தொழுகைகளை விரைவுபடுத்தித் துவது பர்முதும். உண்பது, குடிப்பது போன்ற மனித வாழ்க்கையின் அத்தியாவசிய தேவைகளுக்குரிய நேரங்களைத் தவிர்த்து, ஏனைய நேரங்களில், விட்ட தொழுகைகளைக் கழாச் செய்து கொண்டிருப்பது கடமையாகும். ஸுன்னத்துத் தொழுகையின் நேரங்கள், குர்ஆன் ஒதும் நேரம், கதைத்தல், விளையாடல், சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் நேரங்களை யெல்லாம் தொழுகையைக் கழாச் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தல் கடமையாகும். ஒவ்வொரு தொழுகைகளாகக் கழாச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதனால், நமது பளுக்குறைவதுடன் கடமையும் நிறைவேறுகின்றதல்லவா?”

“ஐம்ஆத் தொழுகையை கழாச் செய்ய வேண்டுமா?”

ஐம்ஆத் தொழுகையை ஐம்ஆவாகக் கழாச் செய்ய முடியாது. அதற்குப் பதிலாக ஞஹர் தொழுகையையே கழாச் செய்ய வேண்டும்.”

“ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளையும் கழாச் முடியுமா”

“நேரம் வரையறுக்கப்பட்ட ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளைக் கழாச் செய்வதும் ஸுன்னத்துத்தான். ஏனைய ஸுன்னத்தான தொழுகைகளைக் கழாச் செய்யத் தேவையில்லை. என்றாலும், வழக்கமாகச் செய்த தஹஜ்ஜுத், தஸ்பீஹ் தொழுகைகளைக் கழாச் செய்வது ஸுன்னத்துத்தான்.”

30. தொழுகை - VIII

அல் ஜனாஸா

ஒரு முஸ்லிம் மரணித்து விட்டால், அந்த மையித்தை (ஜனாஸா) உரிய முறைப்படி குளிப்பாட்டி கபன் செய்து தொழுவித்து நல்லடக்கம் செய்ய வேண்டியது ஒவ்வொரு முஸ்லிமினதும் தலையாய கடமையாகும். இந்த நடைமுறையானது ஆதிபிதா நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் காலம் தொட்டு முஸ்லிம்களால் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே, ஜனாஸாவுக்கு நான்கு கடமைகள் உண்டு. அவை :-

1. மையித்தைக் குளிப்பாட்டல்.
2. கபனிடுதல்.
3. தொழுதல்.
4. சுமந்து சென்று நல்லடக்கம் செய்தல்.

இந்நான்கு கடமைகளும் பர்ழு கிபாயாவாகும்.

1. மையித்தைக் குளிப்பாட்டுதல் :- இது மையித்துக்காகப் பிறர் செய்ய வேண்டிய கடமைகளுள் முதலாவதாகும். ஜனாஸாவைக் குளிப்பாட்டுவதற்கு முன், நஜிஸ்களை நீக்கிச் சுத்தம் செய்து வழிச் செய்விக்க வேண்டும். பின் உடல் முழுவதையும் பரிசுத்தமான நீரால் கழுவ வேண்டும். பொதுவாக அசுத்தம் நீக்கி உடல் முழுவதும் நன்கு கசுவுதல் கடமை (பர்ழு). சவர்க்காரம் உபயோகித்தல், இரந்தை இலை, கற்பூரம் என்பன கலந்த நீரில் அழுவுதல் ஆதியன விரும்பத்தக்கது. கடல் நீரே நல்லது. அதற்கடுத்து தண்ணீரே சிறந்தது. விசேட காரணங்களக்காகத் தேவையான அளவு வெந்நீர் உபயோகித்தல் பிழையில்லை. குளிப்பாட்டிய பின்பு மையித்திலிருந்து ஏதும் நஜிஸ் வெளிப்பட்டால், அந்த நஜிஸை நீக்கிக் கழுவி விட்டால் போதும்.

ஆண் மையித்தை ஆண்களே குளிப்பாட்ட வேண்டும். அவர்களிலும் மையித்தின் தகப்பன், பாட்டன், மகள், சகோதரன், தகப்பனின் சகோதரன் என்ற ஒழுங்கில் முதலிடம் கொடுப்பது சிறந்தது. ஆண்கள் இல்லாத பட்சத்தில் உறவினரான பெண்கள் குளிப்பாட்டலாம். பெண் மையித்தாயின் தாய், தாயின் தாய், மகள், சகோதரி என்ற ஒழுங்கில் கணவன் அல்லது உறவினரான ஆண்கள் குளிப்பாட்டலாம். எவராக இருந்தாலும் மையித்தின் குறைபாடுகளை வெளியில் சொல்லக்கூடாது.

2. கபனிடுதல் :- கபனிடுதல், ஒரு மையித்துக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய இரண்டாவது கடமையாகும். மையித்தைக் குளிப்பாட்டித் துடைத்த பின் கபனிடல் வேண்டும். சுத்தமான ஒரு துணி

யால் மையித்தின் உடல் முழுவதையும் மறைக்க வேண்டும். இது குறைந்த அளவாகும். வெள்ளைப் பருத்தித் துணியை உபயோகித்தல் நன்று. ஆண் மையித்திற்கு பட்டுத்துணி உபயோகிக்கக்கூடாது. ஆண் மையித்துக்கு உடல் முழுவதையும் மூன்ற துணிகளால் மறைத்தல் ஸுன்னத்தாகும். அத்துடன் கமீஸ், தலைப்பாகை என்பன அணிவித்தல் குற்றமாகாது.

பெண் மையித்துக்கு ஒரு துணியை உடுத்தி, முழுதையும் மறைக்கும் வகையில் ஒரு கமீஸ், ஒரு முக்காடு என்பன அணிவித்து, அவற்றுக்கு மேலால், இரண்டு துணியால் சுற்றுப் போடுவது கிறந்த முறையாகும்.

கபனிடுவதற்குப் புதிய துணிதான் வேண்டுமென்பதில்லை, சுத்தமான பழந்துணிகளும் நன்று. போதிய அளவு துணி கிடைக்காத விடத்து கடமையான அளவுடன் நிறுத்திக் கொள்ளலாம்.

கபனில் கற்பூரம், அத்தர் போன்ற வாசனைத் திரவியங்களைத் தெளித்தலும், மையித்தின் காது, மூக்கு போன்ற துவாரங்களில் கற்பூரம் தோய்த்த பஞ்சு வைத்தலும் விரும்பத்தக்கது. ஆனால் ஹஜ், உம்றா போன்ற வணக்கங்களுக்கு நிய்யத்து வைத்த நிலையில் வபாத்தானவர்களுக்கு மணம் பூசக்கூடாது. இத்தகைய ஆணின் தலையையும், பெண்ணின் முகத்தையும் திறந்து வைக்க வேண்டும்.

3. ஐனாஸா தொழுகையின் பர்முசுள் ஏழு :

ஆண் மையித்தின் நெஞ்சுக்கு நேராயும் பெண் மையித்தின் இடுப்புக்கு நேராயும் தொழுகைக்காக இமாம் நிற்பது ஸுன்னத்துகளாகும்.

1. முடியுமானவர்கள் நின்று தொழுவது.
2. நிய்யத்து வைத்தல், அதாவது.

أَيُّ الْفَرَضِ عَلَى هَذِهِ الْيَتِ اِبْنِ كَبْرَاتٍ
 اللَّهُ تَعَالَى (مَأْمُورًا)

“இந்த மையித்தின் மீது பர்முயள்ள நாலு தக்பீர்களையும் அல்லாஹு தஆலாவுக்காக (ம. முமாக)த் தொழுகிறேன்” என்று நினைத்துக் கொண்டு தக்பீர் சொல்ல வேண்டும்.

3. ஆரம்பத் தக்பீருடன் நான்கு தக்பீர்கள் சொல்லுவது. தக்பீர் சொல்ல ஆரம்பிக்கும் போது இரு கைகளையும் தொங்கவிடாமல் காதுக்கு நேரக உயர்த்தி வயிற்றில் கட்டிக் கொள்வது ஸுன்னத்தாகும்.

4. ஸூறதுல் பாதிஹா ஒதுதல், அஹது ஒதுதல் ஸுன்னத்தாகும். எந்தத் தக்பீருக்குப் பின்னும் ஓத முடியுமானாலும் ஆரம்பத்

தக்பீருக்கு அடுத்து ஸூறதூல் பாதிவா ஓதுவதே சிறந்ததாகும். இந்தத் தொழுகைக்கு துஆஉலிப்திதாஹ், இன்னொரு ஸூறத்து ஆகியன ஸூன்னத்தில்லை.

5. இரண்டாம் தக்பீருக்குப் பின் நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத் ஒதுதல்.

6. மூன்றாம் தக்பீருக்குப் பின் மையித்துக்காக துஆக்கேட்டல் : நபி (ஸல்) அவர்கள் ஓதி வந்த ஓர் அருமையான துஆவை பின்னால் அறிந்து கொள்வோம்.

7. நாலாம் தக்பீருக்குப் பின்னால் ஸலாம் சொல்லுதல். பூரணமான ஸலாமும், இரு முறை ஸலாம் சொல்வதும், ஸலாம் சொல்லும் போது வலமும் இடமும் முகத்தைத் திருப்புவதும். நாலாம் தக்பீருக்குப் பின்னாலும் சிறிது துஆக் கேட்பதும் ஸூன்னத்துகளாகும்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் மூன்றாம் தக்பீருக்குப் பின்னால் ஓதியதுஆ இதோ :-

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ
 عَنْهُ وَالْكَرَمُ نَزْلُهُ وَوَسِعَ مَدْخَلُهُ
 وَاعْسَلُهُ بِالْمَاءِ وَالتَّلْجِ وَالْبُرْدِ وَنَقَّهِ
 مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ
 مِنَ الدَّنَسِ وَأَبْدَلَهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ
 وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ
 زَوْجِهِ وَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ وَأَعَدَّ لَهُ مِنْ
 عَذَابِ الْقَبْرِ وَفِتْنَتِهِ وَمِنْ عَذَابِ
 النَّارِ .

“யா அல்லாஹ்! இந்த மையித்துக்கு மன்னிப்பளித்து அருள்புரிவாயாக. கஷ்ட நிவாரணமளித்து குற்றங்களை நீக்கி விடுவாயாக. அவருக்குரிய உபசாரத்தைச் சங்கைப்படுத்துவாயாக. அவர் புகும் இடத்தை விசாலமாக்குவாயாக. நீராலும், பனி, குளிர் நீர்களாலும் அவரைக் கழுவி விடுவாயாக. வெள்ளை உடையை அழுக்கிலிருந்து சுத்தப்படுத்தியது போல், குற்றங்களை விட்டும் அவரைப் பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக. அவரின் வீட்டை விட மிகச்சிறந்த ஒரு வீட்டையும், அவரின் வாழ்க்கைத் துணைவியை விட மிகச் சிறந்த வாழ்க்கைத் துணைவியையும், அவரின் குடும்பத்தாரை விட மிகவும் சிறந்த குடும்பத்தாரையும் அவருக்கு அளிப்பாயாக. அவரைச் சுவர்க்கத்தில் நுழைய வைப்பாயாக. புதைகுழியின் சோதிப்பிலிருந்தும் வேதனையிலிருந்தும் அவரைப் பாதுகாப்பாயாக. நரகத்தின் வேதனையிலிருந்தும் அவரைப் பாதுகாப்பாயாக”

4. சுமந்து சென்ற நல்லடக்கம் செய்தல்: மையித்தைக் குளிப்பாட்டி, கபனிட்டு, தொழுத பின் சீக்கிரமாகவே அடக்கம் செய்வது நான்காவது கடமையாகும். கப்றானது நீள்சதுரமான பெட்டிவடிவில் சுமார் நாலரை முழம் ஆழமுடையதாகத் தோண்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். குழி மூடப்பட்டாலும் அடியில், மையித்துவைக்கப்பட்ட இடம் நீள் சதுரப்பெட்டி போல் காலியாக இருக்க வேண்டும். உறுதியான நிலமாகவிருந்தால் குழியின் நடுவில் பலகையால் மூடி அதற்கு மேல் மண் போடப்படுகின்றது. மணற்பாங்கான நிலமாயின், குழியின் உள்ளே நான்கு பக்கமும் பலகை வைத்து ஓர் அறைபோல் செய்யப்படும். பின் அதில் மையித்தை வைத்து, மேலே பலகையால் மூடி அதன் மேல் மண் போடப்படும்.

மையித்தை கப்றினுள்ளே வைத்தபின் முகப்பக்க கபனை சிறிதுநீக்கிக் கன்னத்தில் சிறிது மண் வைத்தல், உறவினர் கப்றில் இறங்கி அதற்கான காரியங்களைச் செய்தல், மூடிய பின் மூன்று அள்ளுமண் போடுதல், கப்றடி மூடி சற்று உயர்த்தி மண் அணைத்தல், கப்றின் மீது ஒரு தளை கம்பு நாட்டுதல், நீர் தெளித்தல், ஒரு கல்லை அடையாளமாக வைத்தல், கூடி நிற்போர் சிறிது தாமதித்து மையித்துக்காகப் பிரார்த்தனை புரிதல், என்பன விரும்பத்தக்கவைகளாகும்.

ஸியாறத்துல் சூபூர் :- கப்ர்களை போய்த் தரிசித்தல் என்பது இதன் பொருள். நாம் கப்ர்களை ஸியாறத் செய்வது விரும்பத்தக்க செயலாகும். கப்ர்களை ஸியாறத் செய்வதன் மூலம் வபாத்

தானவர்களின் சாந்திக்காக நாம் பிரார்த்தனை புரிய வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அதே வேளையில் மறுமையைப் பற்றிய எண்ணத்தை, நம் மனதில் வளர்த்துக் கொள்ளவும் முடிகிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் "நீ கபர்களைத் தரிசி; அதனால் இறுதிநாளை நீ நினைவு படுத்துவாய். நீ மையித்துகளைக் குளிப்பாட்டு; ஏனெனில் உயிரற்ற உடலை கையாள்கிறது (மனதில்) நன்கு பதியக்கூடிய உபதேசமாகும். நீ ஜனாஸா தொழு; அது உன்னைக் கவலையில் ஆழ்த்தக்கூடும். ஏனெனில் கவலையுள்ளவன் அல்லாஹு தஆலாவின் நிழலில் இருந்து கொண்டு ஒவ்வொரு நன்மைக்கும் இலக்காகிறான்" என நவீன்றுள்ளார்கள்.

நாம் முஸ்லிம் அடக்க ஸ்தலத்துக்கச் சென்றால் அவர்களுக்கு ஸலாம் சொல்லுதலும், அல்குர் ஆணின் ஒரு பகுதியை ஒதுதலும், அவர்களுக்காக அல்லாஹு தஆலாவிடம் துஆ கேட்பதும் ஸுன்னத்துகளாகும்.

உயிருடன் இருந்தபோது அவருடன் நாம் எவ்வாறு நெருங்கிப்பழகினோமோ அது போன்ற கபர்குச் சமீபத்தில் முகப் பக்கமாகச் சென்று பின்வருமாறு ஸலாம் கூறுவது சிறப்பானதாகும்.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا
 إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَإِحْقُونَ يَغْفِرُ اللَّهُ
 لَنَا وَلَكُمْ

"மு., மின்களே, உங்களுக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக. அல்லாஹு தஆலா நாடினால் நாங்களும் உங்களுடன் வந்து சேர்வோம். அல்லாஹு தஆலா எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் மன்னிப்பளிப்பானாக!"

பெற்றோர், பெரியோர், உலமாக்களின் கப்பர்களை அடிக்கடி தரிசிப்பதும், ஸலாம் கூறுவதும், குர் ஆன் ஒதுவதும், கிப்லாவை நோக்கி அவர்களக்காகப் பிரார்த்திப்பதும் மிகவும் நல்லது.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கப்றைத் தவிர வேறெவரினதும் கப்பர்களை ஸியாறத் செய்யப் பெண்களுக்கு அனுமதி

யில்லை. பொதுவாகப் பெண்கள் மனோவலிமை குறைந்தவர்களாக இருப்பதும் அடக்கஸ்தலங்களுக்குச் சென்ற வருவதற்கான மனிநிலை, உடல் நிலை பெரும்பாலும் பொருந்தாதிருப்பதும் இதற்கான காரணமாக இருக்கலாம்.

மகான்களின் கப்பர்களை வியாறத் செய்யச் செல்லும் சிவர் இஸ்லாத்துக்க ஒவ்வாத காரியங்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர். இவர்கள் "தம் தேவைகள் இம்மகான்களே நிறைவேற்றித் தருவார்கள்" என்று நம்பி ஈமானை இழந்து அவர்களிடம் உதவி கோருகிறார்கள். இன்னும் அவர்கள் அங்கு சென்ற தோப்புக்காரணம் போடுவது, தம் குழந்தைகளை கப்பரில்போட்டு உருட்டுவது, மண்ணைக் கரைத்துக் குடிப்பது, சாம்பலை நோய்ப்பட்ட இடங்களில் பூசுவது, விளக்கேற்றுவது, நோய் நிவாரணம் போன்றவை கேட்பது போன்ற ஹராமான செயல்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.

இச்செயல்களை விடுத்து, மகான்களின் கப்பர்களுக்குச் சென்றால், மிக மரியாதையுடன் நெருங்கி நின்று ஸலாம் கூறல் வேண்டும். அல்குர் ஆனின் பகுதிகளை ஒதுவது, அவர்களுக்காக அல்லாஹு தஆலாவிடம் பிரார்த்தனை புரிவது, என்பவை சிறந்த செயல்களாகும்.

31. தொழுகை - IX

ஸுன்னத்துத் தொழுகை - ஜமாஅத்துடன் தொழுவை - (i)

“நான் பர்ழை ஒழங்காகத் தொழுது முடித்து விடுவேன். ஆறாம் வகுப்பில் படிக்கும்போது, தொழுகையை ஒழுங்காக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று படித்தோம். அன்றிலிருந்து நான் தொழுகையை விடுவதேயில்லை. ஏழாம் வகுப்பில் படிக்கும்போது, நேரத்திற்குத் தொழ வேண்டும் என்று படித்தோம். இப்பொழுதெல்லாம் நான் ஆரம்ப நேரத்திற்கே தொழுது விடுவேன். ஸுன்னத்துத் தொழுகையை நான் அதிகமாகத் தொழுவதில்லை. அதனால் என்ன?”

“மற்றவர்கள் ஸுன்னத்துத் தொழுகையைத் தொழுகின்றார்கள். அவர்கள் ஏன் தொழுகின்றார்கள் என்பதையாவது அறிய முயலவில்லையா?”

“அதைத்தான் இப்போது கேட்கின்றேன்: ஸுன்னத்துத் தொழுகை கட்டயமானதா?”

“கட்டாயம் இல்லை என்பதால்தான் நீங்கள் தொழுவதில்லை போல் தெரிகின்றது. கட்டாயமில்லா விட்டாலும், அதன் பெறுமதியை உணரவேண்டும். நாம் மீன் வாங்கி வந்ததாகக்கொள்வோம். தண்ணீரில் அவித்துத் தரமாட்டார்கள். வேண்டியளவு உப்பு, மிளகு, புளி கொச்சிக்காய் இவையெல்லாம் சேர்த்து எண்ணெயில் தாழித்து நல்ல ருசியாகச் சமைத்துத் தருவார்கள். நாம் அதை உண்போம். கறியிலுள்ள மீனை மட்டும் சாப்பிடுவது பர்ழுத் தொழுகையை நிறைவேற்றுவதுபோல. சில நேரங்களில் மீன் முடிந்துவிட்டால், மீதியாகவுள்ள மீன் ஆணத்தைச் சாப்பிடுவோம். அந்த ஆணம் மீனில்லாத குறையைச் சமப்படுத்துகின்றதல்லவா? இதுபோல, பர்ழு தொழுகையில் சிலநேரம் குறைகள் ஏற்பட்டால் அவை ஸுன்னத்தைக் கொண்டு நிரப்பப்படும். ஆகையால் பர்ழுத் தொழுகையை முடித்து விட்டால், திருப்தி அடைந்துவிட முடியாது.”

“பர்ழான தொழுகை, பர்ழான ஏனைய நற்கிரியைகள் எல்லாவற்றையும் விட மேலானது. ஸுன்னத்துத் தொழுகை, ஏனைய ஸுன்னத்தான நற்கிரியைகள் அனைத்திலும் சிறப்பானது என்பது தெரியுமா?”

“இது உண்மைதான். இதைப்பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களும் தொழுகை நற்கிரியைகளில் தலை சிறந்ததாகும். யாராவது அதை அதிகமாக்கிக் கொள்ள முடியுமானால், அதிகமாக்கிக் கொள்ளவும் என்று கூறியுள்ளார்கள் ” (தபறானி).

“இறுதி நாளில் முதன்முதலாகத் தொழுகை பற்றித்தான் விசாரிக்கப்படும். பர்முகளில் தப்பித்தவறிக் குறைகள் ஏற்பட்டிருந்தால் அல்லாஹு தஆலா ஸுன்னத்தால் அவற்றை நிரப்பி நமக்குப் பேரருள் புரிவான்.”

“இதுபற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் ஏதாவது கூறியிருக்கின்றார்களா?”

“ஆம்” ஓர் அடியானிடம் கியாமத் நாளிலே அவனது நற்கிரியைகளில் தொழுகை பற்றியே முதன்முதல் விசாரிக்கப்படும். அது (பூரணமாகச்) சீரடைந்து விட்டால், நிச்சயம் அவன் ஈடேறி வெற்றி பெற்றுவிட்டான். ஆனால், அது (குறைவுற்று) கெட்டுப்போய்விட்டால், நிச்சயம் அவன் நட்டமடைந்து மோசம் போய்விட்டான். ஆனால், அவனின் பர்முகளில் குறைவு ஏற்பட்டால், என்னடியானுக்கு ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் உண்டா? எனக்கவனித்துப் பாருங்கள் என்று அல்லாஹு தஆலா (மலக்குகள்க்கக்) கூறுவான். உடனே, பர்முகளின் குறைவுகள் ஸுன்னத்துக்களால் நிரப்பப்படும். பின், இதேபோன்று (ஸக்காத், நோன்பு ஹஜ் போன்ற) அவனது ஏனைய நற்கிரியைகளும் ஆகிவிடும் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (தீர்மிதி, நஸாஈ, இப்னுமாஜஹ்) இச்செயல் அல்லாஹு தஆலாவின் பேரருட் கொடையல்லவா?”

அதுமட்டுமல்ல. எழுபது ஸுன்னத்துக்களுக்கு ஒரு பர்மு சமமாகும். ஆகவேதான் கூடுலாக ஸுன்னத்துக்களைத் தன் வயமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அது நமக்கு நன்மையையும் தந்து, தவறுகளை நிரப்புவதற்கும் உதவி செய்யுமல்லவா?

ஸுன்னத்களை மிகவும் இலோசாக எண்ணக் கூடாது. இவை நபி (ஸல்) அவர்களும், தோழர்களும், பெரியார்களும் அழகுறப் பின்பற்றி வந்தவைகள். அவ்வழியை நாம் விட்டுவிடக் கூடாது. பர்முகளை இறுதி நாளில் ஸுன்னத்கள் நிரப்புவது போல,

ஆன்மீக உயர்வுபெறவும் அருககத் துன்பங்கள் தீரவும் சிறுகுற்றங்கள் மண்ணிக்கப்படவும் அவை உதவுகின்றன. அல்லாஹுத ஆலாவின் அபார அன்பும் கிடைக்கப்பெறும்.

ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள்
ஐமாஅத்துடன் தொழுபவை - (ii)

“ ஸுன்னத்துத் தொழுகையை ஐமாஅத்துடன் தொழுதால் என்ன?”

“ அப்படித் தொழும் ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் உண்டு. ஐமாஅத் ஸுன்னத்தானவைகள், தனித்துத் தொழுபவைகள் என ஸுன்னத்தான தொழுகைகள் இரண்டு வகைப்படும்.”

“அந்த விஷயத்தை விளக்க வேண்டும்.”

“ முதலில் ஐமாஅத் ஸுன்னத்தானவைகளை விளக்குகின்றேன். ஐமாஅத் ஸுன்னத்தானவைகளில் ஐந்து தொழுகைகண்டு. அவையாவன : 1. இரு பெருநாள் தொழுகைகள். 2. கிரகணத் தொழுகைகள். 3. மழை தேடித்தொழும் தொழுகை. 4. தறாவீஹ் தொழுகை. 5. றமழான் மாத வித்ர் தொழுகை.”

“ இப்பொழுது கூறிய ஐந்து தொழுகைகளையும் ஐமாஅத்தாகத் தொழச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காவிட்டால் தனித்துத் தொழ முடியாதா?”

“ஏன் முடியாது? ஐமாஅத்தாகத் தொழச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காவிட்டால் தனிமையாகத் தொழுவது ஸுன்னத்துத்தான். ஐமாஅத் கிடைக்க வில்லையென்று தொழாமலிருக்க வேண்டியதில்லை. இத்தொழுகைகளை ஐமாஅத்தாகத் தொழ ஆரம்பிக்கும் போது.

السَّلَاةُ جَامِعَةٌ

என்று சந்தமாக ஒருவர்

சொல்லுவது ஸுன்னத்தாகும்.”

“ இரு பெருநாள் தொழுகைகளையும் விளக்கமாச் சொல்லுங்களேன்.”

“ நபி (ஸல்) அவர்கள், மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் வந்தார்கள். அப் பொழுது, மதீனா வாசிகள் இரு தினங்களை விசேட தினங்களாக

வைத்துக் கொண்டனர். அத்தினங்களைக் கேளிக்கை விளையாட்டுக்களில் கழித்து விடுவார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் இவற்றிற்குப் பதிலாக, இவற்றை விடவும் சிறந்த தினங்களை அல்லாஹு தஆலா உங்களுக்கு அருளியுள்ளான். (அவை) ஹஜ்ஜும் பெருநாளும் நோன்புப் பெருநாளுமாகும் என்னும் நற்செய்தியைக் கூறினார்கள். (அபூதாலிபு)

“இரு பெருநாட்களும் வந்த விதம் பற்றி அறிந்தோம். அப்பெருநாட்களில் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் கூறுங்கள்.”

“ அவற்றைத்தான் விளக்கப் போகின்றேன். ஹஜ்ஜும் பெரு

நாள் **عِيدُ الْأَضَى** என்றும், நோன்புப் பெருநாள்

عِيدُ الْفِطْرِ என்றும் பெயர் பெறும். இவ்விரு நாட்

களிலும் நோன்பு பிடிப்பதை அல்லாஹு தஆலா தடைசெய்திருக்கின்றான். உண்டு, உடுத்து மகிழ்ச்சியுடன் களிக்க வழி செய்துள்ளான். இவ்விரு நாட்களிலும் நாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய எட்டுவிஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவையாவன:

1. தக்பீர் சொல்லல்.
2. இரு பெருநாள் இரவுகளிலும் அதிக நன்மைகளில் ஈடுபடுதல். உதாரணமாக, அதிகமாக ஸுன்னத்து தொழுதல், அல்குர்ஆன் ஓதல், திகர், ஸலவாத்துக்கள் ஓதல். துஆக் கேட்டல் என்பன.
3. குளித்துச் சுத்தமாகிக் கொள்ளல்.
4. அழகிய புத்தாடைகள் அணிதல். புத்தாடை இல்லாவிட்டால், சுத்தமான அழகிய ஆடை அணிதல்.
5. ஆண்கள் மணம் பூசிக் கொள்ளல். வெளியில் செல்லாது வீட்டில் தங்கியிருக்கும் பெண்கள் மணம் பூசுதல்.
6. இயன்றவரை அதிகமாகத் தானதர்மம் செய்தல்.

7. ஈதுல் பித்ரில் பித்றாக் கொடுத்தல். ஈதுல் அழ்ஹாவில் உழ்ஹரிய்யாக் கொடுத்தல்.

8. பெருநாள் தொழுகையிலும் குத்பாவிலும் கலந்து கொள்ளல். இந்த எட்டுக் காரியங்களில் பித்றா பர்முானது ஏனைய அனைத்தும் ஸுன்னத்தானவை.

“ நீங்கள் கூறிய எட்டுக் கருமங்களில் மூன்றாவது, ஏழாவது பற்றிய விளக்கம் தெரியும்”

“ இன்னும் தொழுகை பற்றிய விளக்கம் வரவில்லையே?”

“ தொழுகை மட்டுமல்ல, குத்பாவுடைய விளக்கத்தையும் சேர்த்து விரித்துக் கூற வேண்டியுள்ளது. இதற்குரிய நேரத்தை முதலில் கூறுகின்றேன். சூரியன் உதித்ததிலிலுந்து உச்சிக்குச் செல்வதற்கு இடைப்பட்ட நேரத்தில் பெருநான் தொழுகை நிறைவேற வேண்டும். சூரிய உதயத்துடன் தொழுகையைத் தொடங்காமல், 18 நிமிடங்கள் வரை பிந்திக் கொள்வது சிறப்பானது. ஹஜ்ஜுப் பெருநாளை இப்படித் தொழலாம். ஏனெனில், ஹஜ்ஜுப் பெருநாளில் தொழுது குத்பா முடிந்த பின்பே, உண்பதும் குடிப்பதும் ஸுன்னத்தாகும். உழ்ஹரிய்யாவுக்கும் நேரமிருக்கும். ஆனால், நோன்புப் பெருநாளில் சாப்பிட்ட பின்பு, தொழுகைக்குச் செல்லுதல் ஸுன்னத்தாகும். அது மட்டுமல்ல, பித்றாவையும் தொழுகைக்கமுன் நிறைவேற்ற வேண்டியிருப்பதால் நோன்புப் பெருநாள் தொழுகையைச் சிறிது தாமதிப்பது ஸுன்னத்தாகும். பெருநாள் உணவில் பேரிச்சம் பழம் இருப்பதும் ஸுன்னத்துத்தான்.”

“இன்னும் நாம் தொழுகையின் விளக்கத்திற்கு வரவில்லையே?”

“ அவசரப்பட வேண்டாம். தொழுகையை விளக்குவதற்கு முன் இவைகள் தெரியவேண்டியது அவசியம். பெருநாள் தொழுகை இரண்டு றக்அத்துக்கள் தொழ வேண்டும். ஏனைய தொழுகைகள் போன்று பர்மு, ஷர்த், ஸுன்னத்களையும் பேணு தல் வேண்டும். ஹஜ்ஜு பெருநாள் தொழுகைக்கான நிய்யத்தை,

أَصَلِّ سُنَّةَ عِيْدِ الْأَضْحَى رَكَعَتَيْنِ أَدَاءً
مُسْتَقْبِلًا إِلَى الْكَعْبَةِ الشَّرِيفَةِ لِلَّهِ تَعَالَى
(مَاؤْمًا)

ஹஜ்ஜுப் பெருநாளின் ஸுன்னத் இரண்டு றக்அத்களை அதாவாக கிப்லாவை முன்னே அல்லாஹு தஆலாவுக்காக (ம.ஃபு 188

மாக) என்று நிய்யத்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நோன்புப் பெருநாள் தொழுகையின் போது ஈதல் அழ்ஹா என்பதற்குப் பதிலாக 'ஈதல் பித்ரி' என்று சேர்த்துக்கிள்ளல் வேண்டும். இவ்விதம் நிய்யத்து வைத்துத் தக்பீர் கூறி, கையைக் கீழே தொங்க விடாமல் உயர்த்தி ஏழு முறைகள் தக்பீர் சொல்லிக் கையைக் கட்டுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு தக்பீருக்குமிடையில்,

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ

என்று ஒதுவது ஸுன்னத்தாகும். ஏழாவது தக்பீர் கூறிக் கையைக் கட்டிக் கொண்டபின், அஹது, பிஸ்மி ஓதி, ஸுஹுதுல் பாதிஹாவை ஓத வேண்டும். இரண்டாம் நக்அத்திற்கு எழும்பியதும், இரு தக்பீருக்குமிடையில், முன்பு கூறிய மாதிரி ஸுப்ஹானல்லாஹு கலிமா ஒதுதல் ஸுன்னத்தானதே! முதலாம் நக்அத்தில் ஏழு தக்பீர்களும், இரண்டாம் நக்அத்தில் ஐந்து தக்பீர்களும் சொல்லுதல் ஸுன்னதாகும். ஸுஹுதுல் பாதிஹாவுக்குப் பின், முதலாம் நக்அத்தில் ஸுஹுதுகாபும், இரண்டாம் நக்அத்தில் ஸுஹுது இக் தறபத்தும் அல்லது ஸுஹுதுல் அ.லாவும் ஸுஹுதுல் காஷியாவும் ஒதிக் கொள்வது ஸுன்னத்துத்தான். தொழுது முடிந்ததும், இமாம் இரண்டு குத்பாக்கள் ஒதுவார். இக்குத்பாக்களில் ஜும்ஆ குத்பாவுக்குரிய பர்முகள், ஸுன்னத்கள் யாவும் பேணப்பட வேண்டும், ஆனால், முதல் குத்பா ஆரம்பத்தில் ஒன்பது தரமும், இரண்டாம் குத்பா ஆரம்பத்தில் ஏழு தரமும் தக்பீர் கூறி ஆரம்பிக்கப்படும். குத்பாவில், இடையிடையே தக்பீர் சொல்வதும் ஸுன்னத்தானதே! நோன்புப் பெருநாள் குத்பாவில் பித்றாவின் சட்டதிட்டங்களையும், ஹஜ்ஜும் பெருநாள் குத்பாவில் உழ்ஹிய்யாவுடைய சட்டதிட்டங்களையும் விளக்குவது ஸுன்னத்தாகும். இக்குத்பாக்களை ம.முகள் ஒழுங்காகக் கேட்டிருக்க வேண்டும்."

பெருநாள் தினத்தில் அன்றிரவே தக்பீர் சொல்வார்களே, அது சரியானது தானா?"

"சூரியன் அஸ்தமனமாகி அடுத்த பகல் பெருநாள் தின மென்றால், இரண்டு பெருநாள்களின் தொழுகையை ஆரம்பிக்கும் வரை எல்லா நிலைகளிலும் சத்தமிட்டு தக்பீர் கூறுதல் ஸுன்னத்தாகும் ஆகையால்தான் பாதையிலும், வீட்டிலும், கடைத் தெருவிலும், பள்ளிகளிலும், தொழுகைகளுக்குப் பின்னும் நாம்

நடக்கும் போதும், இருக்கும்போதும், உறங்கச் செல்லும்போது தக்பீர் சொல்கின்றோம். இந்தத் தக்பீரை.

تَكْبِيرٌ مُّطْلَقٌ ، تَكْبِيرٌ مُّرْسَلٌ

என்ற இரு பெயர்களிலும் அழைப்பார்கள். இன்னுமோரு விஷயம் அறபாவுடைய நாள் ஸுப்ஹ் முதல், அய்யாமுத் தவ்ரீக் இறுதித்திணைம் அன்று முடியும் வரை பர்மு, ஸுன்னத்தான ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பின்னும் தக்பீர் சொல்லுதல் ஸுன்னத். இதற்கு

تَكْبِيرٌ مُّقَيَّدٌ என்று பெயர்”

“ பள்ளியில் கூறுவது போல் முழுமையாக எனக்குத் தக்பீர் தெரியாது. அதைச் சொல்லித் தாருங்கள்”

“ சிறந்த முறையான தக்பீர் இதுதான்:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ
 بَكْرَةً وَأَصِيلًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا
 آيَةَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ صَدَقَ وَعْدُهُ وَنَصْرُهُ
 عِنْدَهُ وَأَعَزَّ جُنْدُهُ وَهَزَمَ الْأَخْرَابَ وَحْدَهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

இன்னுமொரு விஷயம், துல்ஹஜ் மாதம் முதல் பத்து நாள்களிலும் ஆடு, மாடு ஒட்டகைகளில் ஒன்றைக் கண்டாலும்

اللَّهُ أَكْبَرُ

என்று ஒரு முறை சொல்லிக்கொள்வதும்

ஸுன்னத்துத்தான்.”

“பெருநாள் தொழுகையைப் பற்றி விளக்கமாக அறிந்து கொண்டோம். இனி இரண்டு கிரகணத் தொழுகைகளையும்,

مَلَاةُ الْكُوفِيِّ

பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

“நபி (ஸல்) அவர்களது கடைசி மகன் இப்றாஹீம் என்பவர் காலமான அன்று, சூரிய கிரணம் உண்டானது. இச்செயல் நபி (ஸல்) அவர்களது புதல்வனுடைய மெளத்திற்காத்தான் என்றுசில மனிதர்கள் கதைக்கத் தொடங்கி விட்டனர். நபி (ஸல்) அவர்கள் பள்ளி சென்று கிரகணத் தொழுகையைத் தொழுவித்து விட்டுக் கத்பாப் பிரசங்கம் செய்தனர். அதிலே, ‘நிச்சயமாக சூரியசந்திர கிரகணங்கள் எவருடைய இறப்பையோ பிறப்பையோ முன்னிட்டு ஏற்படுவதில்லை. நிச்சயமாக அவ்விரண்டும் அல்லாஹ்தஆலாவுடைய அத்தாட்சிகளில் இரண்டு அத்தாட்சிகளாகும். நீங்கள் அவ்விதம் கிரகணம் ஏற்படுவதைக் கண்டால், வெளியாகும் வரை தொழுது அல்லாஹு தஆலாவிடம் பிரார்த்தனை புரியுங்கள்’ என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் (புகாரி). இதிலிருந்து கிரகணத் தொழுகைக்கரிய நேரம் கிரகணம் பிடித்ததிலிருந்து முடியும்வரை என்பதை அறிகின்றோம். ஆனால், கிரகணம் முடிந்த பின்னர் குத்பா ஓதலாம்.”

“கிரகணத் தொழுகைக்காகக் குளிப்பது ஸுன்னத்தென நாங்கள் ஏழாம் தரத்தில் படித்திருக்கின்றோம். ஆனால், அத்தொழுகையை எப்படி நிறைவேற்றுவது எனபதுதான் தெரியாது.”

“கிரகணத் தொழுகையை நிறைவேற்றுவது பற்றி மூன்று முறைகளை நான் கூறப்போகின்றேன். இதில், மூன்றாவது முறைதான் மிகவும் சிறப்பானது.”

1. ஸுப்ஹுடைய ஸுன்னத்தைப் போன்ற சாதாரணமாக இரண்டு ரக்அட்கள் தொழுவது.

2. இரண்டு நகரங்கள் தொழுவது :- இரண்டு நிலைகள், இரண்டு ரூசுகள், இரண்டு முறை ஸுறதுல் பாதிஹா, வேறு இரண்டு சிறு ஸுறத்கள் ஓதித் தொழுது முடிப்பது, இம்முறை மூன்றாவது முறையிலும் சற்றுக் குறைவானது.
3. இரண்டு நகரங்கள் தொழுவது :- ஆரம்ப தக்பீர் சொன்னவுடன் துஆஉலிப்திதாஹ் ஓதிய பின்பு, ஸுறதுல் பாதிஹாவை ஓதி, ஸுறதுல் பகறாவை ஓதிய பின்றுசுகூஉக்குச் சென்று அதிலே, ஸுறதுல் பகறாவின் 100 ஆயத்துக்கள் ஓதுமளவும் தஸ்பீஹ் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். பின், எழுந்து இரு கைகளையும் மீண்டும் கட்டிக்கொண்டு ஸுறதுல் பாதிஹா ஓதி, ஸுறது ஆலஇம்றாணை ஓத வேண்டும். பின், ரூசூஉ செய்து, முந்திய ரூசூவை விடச் சிறிது குறைவாக தஸ்பீஹ் செய்துவிட்டு இ. திதால் நிலைக்கு வரவேண்டும். அதில், வழக்கமானதிகறை ஓதிய பின் ஸுஜூதிக்குச் சென்ற முந்திய ரூசூஉ வின் அளவுக்கு தஸ்பீஹ் செய்ய வேண்டும். பின், நடு இருப்பிற்கு வந்து வழக்கமான துஆவை ஓத வேண்டும். இரண்டாம் ஸுஜூதிலும், இரண்டாம் ரூசூஉவின் அளவு தஸ்பீஹ் செய்ய வேண்டும். அதன்பின், இரண்டாம் நகரத்திற்கு எழுந்து அங்கே, இரண்டு நிலைகள், இருமுறை ஸுறதுல் பாதிஹா ஓதுதல், இரண்டு ஸுஜூதி செய்தல் என்பனவற்றை முடித்துக் கொண்டு அத்தஹிய்யாத் ஓதி ஸலாம் சோல்ல வேண்டும்.”

“ இரண்டாம் நகரத்தில் ஸுறதுல் பாதிஹா இரு முறை ஓதச் சொன்னீர்களே, அங்கே வேறு ஸுறத்கள் ஓதுவதானால் இரண்டு ஓத வேண்டுமா?”

“ அதைத்தான் விளக்கப் போகின்றேன். ஸுறதுல் பாதிஹா ஓதிய பின்பு, ஸுறதுன்னிஸாவையும், நிலையில் ஸுறதுல் மாதிதாவையும் ஓதுவது சிறப்பானதாகும். ஸுஜூதி, ரூசூகளை முதல் நகரத்தில் செய்ததை விடச் சுருக்கிக் கொள்ளதல் நல்லது.”

“ ஸுறத்கள் மனனம் இல்லாதவர்கள் என்ன சென்ன செய்லாம்?”

“ மனனம் இல்லாதவர்கள், மனனஞ் செய்துள்ளவற்றில் அந்தந்த ஸுறத்களின் அளவுக்கு ஓத முயற்சிப்பது நல்லது. இப்பொழுதே, ஸுறத்களை மனனஞ் செய்து கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.”

“ கிரகணத் தொழுகைக்கு நிய்யத் வைப்பது எப்படி?”

أَصَلِّ سُنَّةَ كَسُوفِ الْقَمَرِ رَكَعَتَيْنِ أَدَاءً مُسْتَقْبِلًا إِلَى الْكَعْبَةِ الشَّرِيفَةِ لِلَّهِ تَعَالَى (أَمْرًا)

“சந்திர கிரகணத் தொழுகை இரண்டுறக் அத்தையும், அதாவாகக் கிப்லாவை நோக்கி அல்லாஹு தஆலாவுக்காகத் தொழுகின்றேன்” என்று நு ய்யத்துச் செய்ய வேண்டும். சூரிய கிரகணத் தொழுகையானால், அல்கமர் என்பதற்கப் பதிலாக

بِالشَّمْسِ!

என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

“சந்திர கிரகணம் என்றால் சத்தமிட்டும், சூரிய கிரகண மென்றால் சத்தமிடாமலும் ஓத வேண்டும். தொழுது முடிந்தபின் இமாம் குத்பாக்களை ஓதுவார். முந்திய குதிபாவில் தானதர்மம், துஆப்பிரார்த்தனை தூண்டுவார். பிந்திய குத்பாவில், அதிகமாகப் பாவமன்னிப்பும், துஆவும் கேட்பார்.”

“ இனி மழை தேடித் தொழும் தொழுகை பற்றிக் கூறப் போகின்றேன். கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். மழைப்பஞ்சம் ஏற்பட்டு நீரின் அத்தியாவசிய தேவை ஏற்பட்டுவிட்டால், மழையைப் பெய்விக்கும்படி துஆக் கேட்பது முக்கியமான ஸுன்னத்தாகும். ஒரு முறை துஆக்கேட்டு மழை பெய்யாவிட்டால், நீர் கிடைக்கும் வரை பல முறை துஆக் கேட்க வேண்டும். இப்படி இரத்தலை மூன்று முறையாகச் செய்யலாம் 1. தனிமையாகவோ, கூட்டமாகவோ துஆக் கேட்டல் :- இதை விரும்பிய நேரத்தில் செய்ய முடியும் 2. ஏதாவது தொழுகைக்குப் பின் அல்லது ஜும்ஆ

பெருநாள் போன்ற குத்பாக்களில் மழையை அருளும்படி துஆக்கேடகலாம் 3. இமாம் அல்லது நாட்டின் அதிகாரி நான்கு நாளைக்கு நோன்பு நோற்குமாறும், பாவமன்னிப்புக் கோருமாறும். தானதர்மம் முதலான நற்கிரிகைகளைச் செய்யுமாறும் மக்களுக்குக் கட்டளையிடுவார். நான்காவது நாள், குளித்து வழுச் செய்து கொண்டு, சிறுவர் பெரியோர், ஆண்கள், பெண்கள் யாவரும் தங்களது வீட்டு மிருகங்கள் சதிதம் ஒரு திறந்த வெளிக் கு வருவார்கள். அங்கு பெருநாள் தொழுகை போன்ற இரண்டு ரக்அத் தொழுவிப்பார்கள். இதற்கு குறிப்பிட்ட நேரம் ஒன்றில்லை. ஆனால், முற்பகலே சிறப்பானது.”

“ இதற்கு எப்படி நிய்யத்து வைப்பது? ”

أَصْلَى سُنَّةَ صَلَاةِ الْإِسْتِسْقَاءِ رَكَعَتَيْنِ أَدَاءً
مُسْتَقْبِلًا إِلَى الْكَعْبَةِ الشَّرِيفَةِ لِلَّهِ تَعَالَى
(مَأْمُومًا)

“ மழை தேடித் தொழும் ஸுன்னத்தான இரண்டு ரக்அத்தையும் கிப்லாவை முன்னோக்கி அல்லாஹு தஆலாவக்காக மஃமுமாகத் தொழுகிறேன் ” என்று நிய்யத் வைக்க வேண்டும். முதல் ரக்அத்தில் ஏழு முறையும். இரண்டாம் ரக்அத்தில் ஐந்துமுறையும் கூடுதலாகத் தக்பீர்சொல்லல் ஸுன்னத்தாகம். பெருநாள் குத்பாப் போன்று இமாம் இரண்டு குத்பா ஓதுவார். இவற்றில் தக்பீருக்குப் பதிலாகப் பாவமன்னிப்புக் கோருவார். குத்பாவில் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஓதிய துஆக்களை ஓதுதல் சிறப்பானது. ஆபத்துகளின்போது ஓதும் “துஆஉல் கர்பு” என்பதை அதிகமாக ஓதுவது ஸுன்னத்தாகும். இரண்டாம் குத்பாவின் மூன்றிலொரு பகுதி முடிந்தபின், இமாம் கிப்லாவை நோக்கிக் கையை உயர்த்தி அதிகமாக துஆக் கேட்பார். மஃமூம்களும் ஆமீன் கூறுவார்களா. இமாம் கிப்லாவின் பக்கம் திரும்பும்போது, இமாழும் மக்களும் தமது மேல் போர்வைகளை மேல் கீழாயும் இடம் வலமாயும் உட்புறமாயும் மாற்றிக் கொள்வார்கள். துஆ முடிந்ததும், இமாழ்மக்களின் பக்கம் திரும்பி குத்பாவை முடிப்பார். பொதுவாகநீண்ட நாள்களின் பின் பெய்யும் மழையிலே குளித்து வழுச்செய்வது ஸுன்னத்தாகும்.”

“மழையைத் தேடித் தொழும் தொழுகைபற்றிக் கூறி முடிந்து விட்டதா?”

“ஆம், அது முடிந்து விட்டது. காற்ற வீசும்போது,

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرِ مَا فِيهَا
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا
وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ

என ஓதிக் கொள்ள வேண்டும். அதன் பொருள் “யாஅல்லாஹ்! இதன் நன்மையையும், இதிலுள்ள நன்மையையும், இது எதனோடு அனுப்பப்பட்டதோ அதன் நன்மையையும், உன்னிடம் வேண்டுகின்றேன். இதன் தீமையை விட்டும், இதிலுள்ளதன் தீமையை விட்டும், இது எதனோடு அனுப்பப்பட்டதோ அதன் தீமையை விட்டும், உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகின்றேன்” என்பதாகும்.

“மின்வெட்டும், போதும், இடியிடிக்கும்போதும், மழை பொழியும் போதும், ஆட்கள் ஏதோ ஓதிக் கொள்கிறார்களே! அவற்றை

“ மின்வெட்டும் போது.

سُبْحَانَ مَنْ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا

என்று ஓதிக் கொள்ளவேண்டும். அதன் பொருள்:-

பயமாகவும், ஆசையாகவும் மின்னலை உங்களுக்குக் காட்டித் தருபவன் தூயவன்.”

“ இடியிடிக்கும்போது,

سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ
مِنْ خِيفَتِهِ

என்று ஓதிக் கொள்ள வேண்டும் அதன் பொருள் :-

இது, அல்லாஹு தஆலாவைத் துதித்தும், பிற மலக்குகள் அவனைப் பயந்தும் தூய்மைப்படுத்தக்கூடிய அவன் தூயவன்” என்பதாகும். மழை பொழியும்போது,

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

என்று பிரார்த்திப்பது ஸுன்னத்தாகும்.

அதன் பொருள் : - “ யா அல்லாஹ் ! பயனுள்ள மழையாக அமைத்திடுவாயாக ” என்பதாகும்.

“ இறுதியாக, தறாவீஹ், விதர்த் தொழுகைகள் இருக்கின்றன.”

“ தறாவீஹ் தொழுகை பற்றி எட்டாம் ஆண்டில் நாங்கள் விரிவாகப் படித்திருக்கின்றோம். என்றாலும் அதைச் சுருக்கிக் கூறுங்கள்.”

“ ஒவ்வொரு நமழான் நாளின் இரவிலும் இஷா தொழுதபின் இதனைத் தொழுது வரவேண்டும். இது இருபது நகஅட்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு இரண்டு நகஅத்தையும் தொழுது ஸலாம் கொடுத்தல் அவசியம். நான்கு, ஆறு நகஅட்களை ஒரே ஸலாமில் தொழக் கூடாது. பின்னிரவில் தறாவீஹ் தொழுவதைவிட முன் இரவில் ஜமாஅத்துடன் தொழுவதே சிறப்பாகும். அல்குர் ஆணை ஆரம்பத்திலிருந்து தொடங்கி ஒவ்வொரு நகஅத்திலும் சிறிதுசிறிதாக ஓதி பத்து நாளைக்கு அல்லது பதினைந்து நாளைக்கு அல்லது ஒரு மாதத்திற்கு ஒருமுறை ஓதி முடிக்கலாம். தறாவீஹ் முடிந்த பின் விதர்த் தொழுகையைத் தொழவேண்டும். விதர்த்தொழுகை நமழான் மாதம் தவிர்ந்த ஏனைய காலங்களில் தனிமையாகத் தொழுவது ஸுன்னத்தாகையால், அதை விரிவாக அடுத்த பாடத்தில் பார்ப்போம். இன்ஷா அல்லாஹ்.”

32. தொழுகை - X

ஸுன்னத்துத் தொழுகை - தனித்துத் தொழுபவை

“ இனி ஸுன்னத்துத் தொழுகையில் தனித்துத் தொழுவன பற்றிச் சொல்வீர்களா?”

“ சரி. தனித்துத் தொழும் ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் அனேக மிருக்கின்றன. அவற்றில் முக்கியமானவற்றைச் சொல்லுகிறேன். ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளில் முதலாவது, பர்முகளுக்கு முன்னும் பின்னும் தொழுபவைகளாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் “யாராவது இரவிலும் பகலிலும் பன்னிரண்டு நகஅட்கள் (ஸுன்னத்துத் தொழுகையை விடாமல் வழக்கமாகத் தொழுது வந்தால் அவன் சவர்க்கம் புகுவான். (அவையாவன) ஞவ்ருக்குமுன் நான்கும் பின் இரண்டும், மஃறிபுக்குப்பின் இரண்டும், இஷாவுக்குப்பின் இரண்டும் ஸுப்ஹுக்கு முன் இரண்டுமாகும்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளைப்பற்றி இவ்விதம் ஏராளமான ஹதீஸ்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆகையால், ஸுன்னத்துத் தொழுகையின் முக்கியத்துவத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் நல்லது.”

“ பர்மூத் தொழுகைகளுடன் தொழும் ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளுக்கும் நேரம் வரையறுக்கப்படுள்ளனவா?”

“ பர்மூத் தொழுகைக்குரிய நேரமானவுடன், முந்திய ஸுன்னத்துத் தொழுகைக்கான நேரமும் ஆகிவிடும். பர்மூத் தொழுகைக் குரிய நேரம் முடியும்வரை இந்த ஸுன்னத்துத் தொழுகையைத் தொழலாம்.”

“ அப்படியானால், பர்மூத் தொழுகையைத் தொழுது முடித்த பின்னும், முந்திய ஸுன்னத்துத் தொழுகையைத் தொழுமுடியுமா?”

“ ஆம் பர்மூத் தொழுத பின்பும், முந்திய ஸுன்னத்துத் தொழுகையைத் தொழுவது ஸுன்னத்துத்தான்.”

“ அப்படியானால், பிந்திய ஸுன்னத்துத் தொழுகையைப் பர்மூத் தொழுகையைத் தொழ முன்பு தொழலாமா?”

“ அப்படித் தொழ முடியாது. பிந்திய ஸுன்னத்துத் தொழுகைக்குரிய நேரம் அந்தப் பர்மூத் தொழுது முடித்த பின்பே ஏற்படும். பர்மூத் தொழ முன் பிந்திய ஸுன்னத்தைத்

தொழுமுடியாது.”

“ எட்டாம் ஆண்டில் நான் படிக்கும்போது, தொழுகையின் நேரங்கள், தொழக் கூடாத நேரங்கள்பற்றி விளக்கியபோது, ஸுன்னத்துத் தொழுகைக்கரிய நேரம்பற்றிக் கூறியிருக்கிறீர்கள். அது இப்போது தான் நினைவுக்கு வருகின்றது.”

“பர்மான தொழுகைகளுக்கு முன்னும், பின்னும், தொழும் ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளை விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.”

“விளக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முஹருக்கு முன்நான்கு நகஅத்களும், பின்னால் நான்கு நகஅத்களும் அஸ்ருக்கு முன் நான்கும், மஃறிபுக்குமுன் இரண்டும், பின் இரண்டும், இஷாவக்கு முன் இரண்டும் பின், இரண்டும், ஸுப்ஹுக்கு முன் இரண்டு நகஅத்களமாக எல்லாம் இருபத்திரண்டு நகஅத் ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் இருக்கின்றன.”

“ஜும்ஆத் தொழுகையின்போது, எத்தனை நகஅத் ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் தொழ வேண்டும்?”

“ஜும்ஆத் தொழுதவர்களுக்கு ளுஹரைப்போலவே ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் இருக்கின்றன.”

“இந்த இருபத்திரண்டு நகஅத்களையும் முறையாகத் தொவது கஷ்டம்தானே.”

“ பின்பற்ற முனைதல் நல்லதே. இவற்றில் பத்து நகஅத்கள் முஅக்கதாவானவை. அவையாவன: ளுஹருக்குமுன் இரண்டு, பின் இரண்டு, மஃறிபுக்குப் பின் இரண்டு, இஷாவக்குப்பின் இரண்டு, ஸுப்ஹுக்கு முன் இரண்டு. ஏனைய பன்னிரண்டு நகஅத்களும் கைறு முஅக்கதாவாகும். இவற்றைக் கவனித்துத் தொழுது வரும் போது பழக்கமாகி இலேசாகி விடும்.”

“ஸுன்னத் நான்கு நகஅத்களைத் தொடராகத் தொழ வேண்டுமா? இவ்விரண்டு நகஅத்தாகத் தொழுது ஸலாம் கொடுக்க வேண்டுமா?”

“ இவ்விரண்டாகத் தொழுது ஸலாம் கொடுப்பதே சிறப்பானது. நான்கு நகஅத்களை ஒரே ஸலாமிலும் தொழுமுடியும்.”

“ முந்திய, பிந்திய ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் இருப்பதால், நிய்யத் வைக்கும்போது, இவற்றையும் குறிப்பிட வேண்டுமா?”

“ஆம் அப்படிச் சேர்ப்பது கடமையாகும். உதாரணமாக இஷாவின முந்திய ஸுன்னத்துத் தொழுகைக்கு,

أَصَلِّ سُنَّةَ الْعِشَاءِ قَلِيلَةً رَكَعَتَيْنِ أَدَاءً مُسْتَقْبِلًا
إِلَى الْكَعْبَةِ الشَّرِيفَةِ لِلَّهِ تَعَالَى

இஷாவுடைய முந்திய ஸுன்னத் இரண்டு றக்அத்தையும் அதாவாக கிப்லான்வ நோக்கி அல்லாஹு தஆலாவுக்காகத் தொழுகிறேன் என்று நிய்யத்து வைத்துத் தக்பீர் சொல்ல வேண்டும் பிந்திய ஸுன்னத்தாயின் 'கப்லிய்யதன்' என்பதற்குப் பதிலாக

بَعْدِيَّةً

என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். தக்பீர் சொன்னபின், துஆஉலிப்திதாஹ், ஸுஹ்துல் பாதிஹா ஓதியபின் முந்திய றக்அத்தில் ஸுஹ்துல் காபிருனையும், இரண்டாம் றக்அத்தில் ஸுஹ்துல் இஹலாஸையும் ஓத வேண்டும். இந்த ஸுஹ்துக்களை ஓதுவது ஸுன்னத்தாகும்.”

“ஸுஹ்துல் காபிருன் பற்றி எட்டாம் ஆண்டில் படிக்கும்போது, இதை அறிந்திருக்கிறேன்.”

“அப்படியானால், எல்லா ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளிலும் இந்த ஸுஹ்துக்களை ஓதுவது ஸுன்னத்தென்பது உங்களுக்கத்தெரியும்.”

“இப்பொழுது பர்முத் தொழுகைகளுக்கு முன், பின்னள்ள ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளின் விளக்கம் முடிந்துவிட்டதா?”

“ஆம், முடிந்துவிட்டது. இரண்டாவது இஷ்றாக் தொழுகை, சூரியன் உதித்து ஓர் ஈட்டியின் அளவு ஏறிய பின், அதாவது சுமார்பதினெட்டு நிமிடங்களானவுடன் இரண்டு றக்அத் தொழுதுகொள்வது ஸுன்னத்தாகும். இத்தொழுகைக்கே இஷ்றாக் தொழுகை என்பார்கள். இந்த நேரத்தில் முஹாத் தொழுகை இரண்டு றக்அத்தைத் தொழுதாலும் போதுமானது.”

“முஹாத் தொழுகை பற்றி நீங்கள் இன்னம்சொல்லவில்லையே”

“முன்னாவதாகச் சொல்லப்போவது முஹாத் தொழுகையைப் பற்றித்தான், முஹாத் தொழுகை பற்றி நபி நபி (ஸல்) அவர்கள்

கூற்றொன்றை முன்வைக்கிறேன் “ (தினமும் உங்கள் உடலிலுள்ள ஒவ்வொரு பூட்டுக்கும் ஒவ்வொரு தருமம் செய்யவேண்டியுள்ளது. ஆகவே, ஒவ்வொரு தஸ்பீஹும் ஒவ்வொரு தர்மமாகும். ஒவ்வொரு ஹம்தும் ஒவ்வொரு தக்பீர்நம் தருமமாகும்) நன்மையை ஏவுவதும் தருமமாகும். கெடுதியை விலக்குவதும் தருமமாகும். என்றாலும், அவன் தொழக்கூடிய முஹா இரண்டு நகஅத்களும் அவற்றிற்கெல்லாம் ஈடாகிவிடும்” என்று கூறியுள்ளார்கள். இதிலிருந்து முஹாத் தொழுகையின் பெருமை தெரிகிறதல்லவா.”

“முஹாத் தொழுகையை இஷ்றாக் தொழுகையின் நேரத்தில்தானா தொழ வேண்டும்?”

“ அதன் நேரம் தொடங்குவது அப்போதுதான். சூரியன் உதயமாகி பதினெட்டு நிமிடங்களாயிருந்து பகல் உச்சி வரையில் முஹாத் தொழுகையின் நேரந்தான். ஆனால், பகலின் காற்பங்கு சென்றபின் தொழுவது சிறப்பாகும். இத்தொழுகையைப் பள்ளியில் தொழுவதே சிறப்புடையது.”

“ முஹாத் தொழுகை இரண்டு நகஅத்கள் தானா?”

“முஹாத் தொழுகை குறைந்தது இரண்டு நகஅத்கள் தொழ வேண்டும். கூடியது எட்டு நகஅத்கள் தொழலாம். மத்திமம் நான்கு நகஅத்களாகும். ஒரே ஸலாமில் அனைத்தையும் தொழுவதாயின் ஆறாவது நகஅத்திலும், எட்டாவது நகஅத்திலும் அத்தஹிய்யாத் ஓதிக்கொள்ள முடியும். ஆனால், இரண்டிரண்டு நகஅத்களாகத் தொழுவதே சிறப்புடையதாகும். எல்லா ஸுன்னத்துத் தொழுகைகளிலும், இவ்விரண்டு நகஅத்தாகத் தொழுவதே சிறப்பானதாகும்.”

“ அடுத்த தொழுகையைச் சொல்லுங்கள்.”

“ நான்காவதாக, தஹிய்யதுல் மஸ்ஜித் தொழுகையைப் பற்றிக் கூறப்போகிறேன், உலகில் எல்லா இடங்களையும்விட, அல்லாஹுத ஆலாவுக்கு மிகவும் விருப்பமான இடம் பள்ளிவாசல்கள்தான். எனவே, அல்லாஹ்வின் பள்ளிவாசல்களை நாம் கண்ணியப்படுத்த வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். பள்ளிக்குள் பிரவேசித்ததும், அதற்குக் காணிக்கையாக இரண்டு நகஅத் தொழதல் ஸுன்னத்தாகும். பள்ளிக்குள் பிரவேசித்தும், இத்தொழுகையைத் தொழாமல் உள்ளே சென்று இருந்து கொள்ளுவது மக்ஹாஹாகும்.”

“மக்காப் பள்ளியில் பிரவேசித்தவர்கள் தவாபு செய்வதன் மூலமே

அதன் காணிக்கையைச் செலுத்தவேண்டும் என்று ஆசிரியர் சொல்லித் தந்தார். அது சரிதானா?”

“ஆம் அது சரிதான், மக்காப் பள்ளியில் பிரவேசித்ததும் தவாபு செய்தல்தான் அதற்கான காணிக்கையாகும், தக்கிய்யா, ஸாவியா போன்ற இடங்களில் இஃதிகாப் இருக்கமுடியாமலிருப்பது போல, தஹிய்யதுல் மஹஜித் தொழுகையும் தொழ முடியாது என்பதையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.”

“அடுத்த தொழுகையைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.”

“ஐந்தாவதாக நான் சொல்ல இருப்பது அவ்வாபீன் தொழுகை. இத்தொழுகை மஃரிப் தொழுதபின் இஷா நேரம் வருவதற்கிடையில் தொழுது கொள்ளலாம்.”

“அவ்வாபீன் தொழுகை எத்தனை நகஅத் தொழ வேண்டும்”

“அவ்வாபீன் தொழுகை குறைந்தது இரண்டு நகஅத்கள். கூடியது இருபது நகஅத்களாகும். மஃரிபுக்கும் இஷாவுக்கும் இடைப்பட நேரங்களில் வணக்கங்கள் புரிவதை அல்குர்ஆன், ஹதீஸ் உற்சாகமுடிகின்றன. “யாராவது மஃரிப் தொழுதபின்பு, இடையே எந்த ஒரு தீய பேச்சும் பேசாமல் ஆறு நகஅத்கள் தொழுதால், அவை பன்னிரு வருட வணக்கத்துக்குச் சமமானதாகும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்களே கூறியுள்ளார்கள். எனவே, இந்த நேரம் அவ்வாபீன் தொழுகைக்குரிய நேரமே.”

“இந்த நேரத்தில் கழாத் தொழுகைகளையும், வேறு தொழுகைகளையும் தொழுபவர்களின் நிலை என்ன?”

“அதிலோன்றுமில்லை. அவ்வாபீனுடைய பாக்கியத்தையும் அவர்களுக்குப் பெறமுடியும்.”

“அடுத்த தொழுகையைப் பற்றிக் கூறுங்கள்.”

“ஆறாவது கூறப்போவது விதர்த் தொழுகை. இஷாவின் பர்மைத் தொழுது முடித்தற்கும், கிழக்கு வெளும்பதற்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் விதர்த் தொழுகையை நிறைவேற்றலாம். குறைந்தது ஒரு நகஅத்தும், கூடியது பதினொரு நகஅத்களுமாக விதர்த் தொழுகையைத் தொழ முடியும். மத்திமமாக மூன்று நகஅத்கள்தான் தொழுவார்கள்.”

“தறாவீஹ் தொழுகைக்குப் பின் மூன்று நகஅத் தொழுவோமே, அந்தத் தொழுகைதானே இது.”

“ஆம், றமழான் மாதம் ஜமா அத்துடன் தொழுவோம். மற்றநேரங்களில் ஜமாஅத்தில்லாமல் தொழுவோம். ஜமாஅத் ஸுன்னத்தில்லாத தொழுகைகள் அனைத்திலும் விதர்த் தொழுகை மேலானதாகும். ஒரு நகரத்துக்கு மேல் தொழுபவர்கள் இவ்விரண்டு நகரத்தின்களாகத் தொழுது முடிப்பதே நல்லது. அனைத்தையும் ஒரே ஸலாமில்முடிப்பதாயின், இறுதியில் மாத்திரம் ஓர் அத்தஹிய்யாத் ஓதலாம். இறுதிக்கு முந்தியதில் ஓர் அத்தஹிய்யாத்தும் இறுதியில் ஓர் அத்தஹிய்யாத்தும் ஓதுவது நல்லது. இவற்றை விடக் கூடுதலாக அத்தஹிய்யாத் ஓதக்கூடாது. மூன்று நகரத்தின்களானால், ஒரே ஸலாமில் தொழுவது மகரூஹாகும். எனவே, இரண்டுநகரத்தின்களாகத் தொழுது ஸலாம் கூறிவிட்டு இறுதியில் ஒரு நகரத்தின்களாகத் தொழுது கொள்வதைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.”

“தூங்க முன்பு தொழுவது நல்லதுதானே ! இல்லாவிட்டால் தூங்கி எழுந்ததும் இதைத் தொழலாமா?”

“தூங்க முன் விதரையும் தொழுதுவிடுதல் நல்ல முறைதான். தூங்கி எழும்ப முடியும் என்னும் நம்பிக்கை இருந்தால், எழுந்து தஹஜ்ஜுத் முதலான தொழுகைகளைத் தொழுதபின் விதரைத் தொழுதலே சிறந்தது. தூங்க முன் விதர் தொழுதவர்கள், தூங்கிய பின் எழுந்து தஹஜ்ஜுத் தொழுத பின் மீண்டும் விதர்தொழுக்கூடாது.”

“விதர் விசேஷமான ஸுன்னத்துத் தொழுகை என்றீர்களே! அதற்காக விசேஷமான ஓதல்கள் ஏதுமுண்டா?”

“விசேஷம் எதுவுமில்லை. ஆனால், விதரின் இறுதி மூன்று நகரத்தின்களில் முதலாவதிலே ஸுறஹுத் பாதிஹாவுக்குப்பின் ஸுறஹுத் அல்லாவையும், அடுத்ததிலே ஸுறஹுத் காபிஹானையும், இறுதி நகரத்தில் ஸுறஹுத் இல்லாஸ், ஸுறஹுத் பலக், ஸுறஹுத்நாஸ் மூன்றையும் ஓதுவது ஸுன்னத்தாகும். ஏனைய நகரத்தின்களில் நீண்ட எந்த ஸுறஹுத்தின்களையும் ஓத முடியும்”

“தொழுது முடிந்த பின் எதாவது ஓத வேண்டுமா? ஏனென்றால் தறாவீஹ் நேரம் விதர்த் தொழுத பின்,

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

என்று ஓதுவார்களே, அதற்குத்தான் கேட்டேன்” அதற்குப் பொருள், ‘பரிசுத்த அரசனான அல்லாஹு தஆலா தூயவன் என்பதாகும்.

“ஆம் தொழுது முடிந்து, அதை ஓத வேண்டும். அதுவும் மூன்று முறை ஓத வேண்டும். ஓதியபின்.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ
بِعَافَاتِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ
لَا أُخِصُّ شَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ

“யா அல்லாஹ்! உன் மேலான பொருத்தத்தைக் கொண்டு உனது கோபத்தை விட்டு, நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன். உனது கஷ்ட நிவாரணத்தைக் கொண்டும், உனது வேதனையை விட்டும் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். உன்னைக் கொண்டே உன் (கோபவேதனை) (யை) விட்டும் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். நீ உன்னைப் புகழ்ந்து துதித்ததைப் போன்று என்னால் உன்னைத்துதிக்க முடியாது! என்ற பொருளுள்ள மேற்கூறப்பட்ட துஆவை ஓதிக்கொள்ள வேண்டும்.”

“சரி, அடுத்த தொழுகையைப் பற்றி கூறாங்கள்.”

“ ஏழாவதாக தஹஜ்ஜுத் தொழுகை. இஷாவுக்குப் பின்புதாங்கி எழுந்தவுடன் தொழும் தொழுகைக்கே தஹஜ்ஜுத் தொழுகை என்று கூறப்படுகின்றது. இந்த நேரத்தில் வித்ர், கழா என்பவைகளைத் தொழுதாலும், இதன் சிறப்புக்களைப் பெறமுடியும். குறைந்தது இரண்டு ரக்அத்கள், கூடியதற்கு அளவில்லை. வழக்கமாக ஓர் அளவைப் பற்றிக்கொள்வது நல்லது. தஹஜ்ஜுத் தொழுகையில் அல்குர் ஆனின் ஒவ்வொரு பகுதியாக ஓதி, குறித்த சில நாட்களில் முடித்துக் கொள்வது சிறந்த செயலாகும். மனனமுள்ள நீண்ட ஸுறத்களையும் ஓதித் தொழலாம்.”

“இந்தத் தொழுகையைப் பற்றி எல்லோரும் விசேஷமாகச் சொல்வார்களே. ஏன்?”

“தஹஜ்ஜுத் தொழுகை பற்றி ஸுறதுஸ் ஸஜ்தாவில் (பூரண மு.:மின்களான) அவர்கள், படுக்கையிலிருந்து தங்களது விலாக்களை உயர்த்தி, தங்களின் இறைவனிடம் நம்பிக்கை வைத்தும், பயந்தும் (தொழுது) பிரார்த்தனை செய்வார்கள். நாம்

அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றிலிருந்து அவர்கள் (தர்ம வழியில்) செலவு செய்வார்கள். அவர்கள் செய்த (நற்) காரியங்களுக்குக் கூலியாக அவர்களுக்காக மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கண்குளிர்ச்சியை எவரும் அறியமாட்டார்கள்' என்றும், ஸூறதுத்தாரியாத்திலே, (பயபக்தியுள்ள சுவர்க்கவாதிகள் உலகிலிருக்கம் போது) இரவிலே குறைவாகத் தூங்குபவர்களாக இருந்தார்கள். (அதிக நேரம் தொழுது வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.) வைகறை நேரங்களில் பாவ மன்னிப்புத் தேடிக்கொண்டு இருந்தனர் என்றும், அல்லாஹு தஆலாவே கூறியுள்ளான். இந்த வழியிலே நபிமார்களும் இரவெல்லாம் தொழுது வணங்கியிருக்கின்றனர். நபி (ஸல்) அவர்கள் கால்கள் வீக்கமெடுத்து வெடித்துப் போகும் வரை இரவு காலங்களில் நெடுநேரம் தொழுவார்கள். ஆகையால் தான், 'நீங்கள் இரவில் தொழுவதைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அது உங்களுக்கு முன்பிருந்த பக்திமான்களின் நற்பழக்கமாக்கும். அது உங்களது இறைவனிடம் (உங்களை) சமீபமாக்கும். பாவமன்னிப்புக்குக் காரணமாகும். பாவத்தை நேருங்கவிடாமல் தடுக்கம்' என்று கூறியிருக்கின்றார்கள்."

"இரவு தொழுவன், தன்னலத்திற்காகத் தன்னையே தியாகம் செய்வதால், அல்லாஹு தஆலாவுடன் சம்பாஷிக்கும் நிலைக்காளாகின்றான். இரவுத் தொழுகையின்போது வேண்டிதல் நிறைவேறும் என்றெல்லாம் கூறுவது உண்மைதானே."

"ஆம். உண்மைதான்."

"அடுத்ததைச் சொல்லுங்கள்.)

"எட்டாவது, இஸ்திகாறாத் தொழுகை"

استِغَاثَة

என்னும் அறபிச் சொல்லுக்கு நன்மை தேடுதல் என்பது பொருள்.

"நன்மை தேடித் தொழுவன் நஷ்டமடைவதில்லை. ஆலோசனை கேட்பவன் கவலைப்படுவதில்லை. (செலவில்) நடு நிலையி லிருப்பவன் வறுமையடைவதில்லை என்ற நபி (ஸல்) அவர்களின் கூற்றை இங்கே கவனிக்க வேண்டும் நாம் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய எத்தனித்து. அதில் நன்மை கிட்டுமா? தீமை கிட்டுமா? என்று யோசனையி லிக்கும்போது, இரண்டு றகஅத் தொழுது

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ
 بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ
 فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ
 وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ إِن كُنْتَ
 تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي
 وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ
 وَإِن كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي
 وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي
 عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ.
 رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى وَسَلَّمْ عَلَى
 سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ

ஸலாம் கூறிவிட்டு, யா அல்லாஹ்! உனது அறிவைக் கொண்டே உன்னிடம் நன்மையைத் தேடுகிறேன். உனது சக்தியைக்கொண்டே உன்னிடம் சக்தியைக் கேட்கிறேன். உனது மேலான அருட் கொடையை அருளுமாறு உன்னிடம் கேட்கிறேன். ஏனெனில் நிச்சயம் நீயே எல்லாச் சக்தியும் உடையவன். நீ இரகசியங்களை நன்கு அறிந்தவனாகும். யா அல்லாஹ்! இவ்விஷயம் என் மார்க்கத்திலும், என் வாழ்விலும் என் பாரியத்தின் முடிவிலும் எனக்கு நல்லதென நீ அறிந்திருந்தால், அதை எனக்கியைபாக்கித் தருவாயாக. பின்பு, எனக்கு அதில் அபிவிருத்தியை அளிப்பாயாக. இக்காரியம் என் மார்க்கத்திலும், என் வாழ்விலும் என் காரியத்தின் முடிவிலும் எனக்குத் தீமையானதென நீ அறிந்திருந்தால், என்னை விட்டும் அதைத் திருப்பி விடுவாயாக. அதை விட்டும் என்னைத் திருப்பி விடுவாயாக. நன்மை எங்கிருந்தாலும் அதை எனக்கு இயல்பாக்கித் தருவாயாக. அதைக் கொண்டு திருப்திப் படக்கூடியவனாக என்னை அமைத்தருள்வாயாக. எம் இரட்சகனே, உலகிலும் எமக்கு நன்மையைத் தருவாயாக. இறுதி நாளிலும் நன்மையைத் தந்தருள்வாயாக. நரகின் வேதனையை விட்டும் எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக என்று துஆ ஓதல் வேண்டும். அக்காரியம் நன்மையானதென மனதிலுதித்தால் செய்ய வேண்டும். தீயதென உதித்தால் விட்டுவிட வேண்டும். ஒன்றும் தோன்றாவிட்டால் திரும்பத் திரும்ப இஸ்திகாறாத் தொழுது துஆ ஓத வேண்டும். காரியத்தைத் தாமதிக்க முடியாவிட்டால், அல்லாஹுதஆலாவிடம் ஒப்படைத்துச் செயல்படுத்த வேண்டும்.”

“அடுத்ததைக் கூறுங்கள்.”

“ஒன்பதாவதாக, தேவைக்குரிய தொழுகை.”

صَلَاةُ الْبَاقِيَةِ

“யாராவது ஒருவருக்கு அல்லாஹு தஆலாவிடமோ, மனிதர்களிடமோ ஏதும் தேவையிருந்தால், பூரணமாக அழகிய முறையில் வழிச் செய்து கொள்ளவும். இரண்டு நகஅட்கள் தொழுது கொள்ளவும். பின் அல்லாஹு தஆலாவைப் புகழ்ந்து, துதித்து நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலாவாத் கூறிப் பின் இவ்வாறு துஆக் கேட்கவும்

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ
 مَوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيَّةَ
 مِنْ كُلِّ بَيْتٍ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ آثِمٍ لِأَنَّكَ
 لَنْ ذَنْبًا إِلَّا أَغْفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ
 وَلَا حَاجَةً مِنْ لَدُنِّي إِلَّا أَقْضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ

“ அல்லாஹ்வைத் தவிர, வணக்கத்துக்குரியவன் எவரும் இல்லை. அவன் அமைதியும் கொடையும் பெருந்தன்மையும் உடையவன். கண்ணியமுள்ள அவர்ஷுடைய இரட்சகனான அல்லாஹ் தூயவன், உலக இரட்சகனான அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப்புகழும். (யா அல்லாஹ்) உனது அருளை (எனக்கு) நிச்சயமாக்கக்கூடிய நற்கிரிகைகளை உன்னிடமே கேட்கிறேன். உனது மன்னிப்பில் திட்டமானவைகளைத் (தரும்படி) கேட்கிறேன். ஒவ்வொரு நன்மையையும் (எனக்குப்) பாக்கியமாக்கித் தரும்படி கேட்கிறேன். ஒவ்வொருபாவத்திலிருந்தும் பாதுகாப்பையும் கேட்கிறேன். எனது எந்த ஒரு பாவத்தையும் மன்னிக்காமல் விட்டுவிடாதிருப்பாயாக. எந்த ஒரு கவலையையும் நீக்காமல் விட்டுவிடாதிருப்பாயாக. உனக்குத் திருப்தியுள்ள எந்த ஒரு தேவையையும் நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிடாதிருப்பாயாக.” கிருபையைபுடையோரெல்லாரிலும் அதிக கிருபையுள்ளவனே” என்று நபி (ஸல்) அவர்களே கூறியிருக்கின்றார்கள். அத்துடன் தொடர்ந்து இம்மை மறுமையுடைய காரியங்களில் அவன் நாடியதைக் கேட்டுக்கொள்வான். ஏனெனில் அது அவனுக்கக் கற்பிக்கப்பட்டு நிச்சயிக்கப்படும் என்றும் கூறியுள்ளார்கள். (திர்மீதீ, இப்னுமாஜஹ்).

“இவ்விதம் தொழுதால், நமது தேவைகள் நிறைவேறுமா?”

“அனேகமாக நிறைவேறும். அப்படி நிறைவேறாவிட்டாலும், இறுதி நாளில் நற்கூலி கிடைக்கும்.”

“ பத்தாவதாகச் சொல்லப்போவது நபல் தொழுகையாகும்.

نَفْلٌ مُّطْلَقٌ

காரணமோ, நேரமோ குறிப்பிடாமல் பொதுவாக ‘ஸுன்னத்துத் தொழுகின்றேன் என்ற எண்ணத்துடன் தொழும் தொழுகைக்கே இப்பெயர். இதை இவ்விரண்டு நகஅக்களாகத் தொழுது கொள்வதே சிறப்பாகும். தனி ஒரு நகஅத்தும் தொழ முடியும். பல நகஅக்களை ஒரே ஸலாமுடன் முடித்தாலும் பிழையில்லை.”

“அடுத்ததைச் சொல்லுங்கள்.”

பதினோராவதாக, தஸ்பீஹ் தொழுகை.

صَلَاةُ التَّسْبِيحِ

இது நான்கு நகஅக்களைக் கொண்டது. இவ்விரண்டாகத் தொழுது ஸலாம் சொல்வதே சிறந்தது. நான்கு நகஅக்களையும் ஸலாமுடன் முடித்துக் கொண்டாலும் பிழையில்லை. இதில், அதிகமாகத் தஸ்பீஹ் வருவதால் இப்பெயர் பெற்றது.”

“தஸ்பீஹ் எந்த நேரம் சோல்ல வேண்டும்.”

“நிய்யத் வைத்து, தக்பீர் கூறி, துஆஉலிப்பதிதாஹ். ஸுறதுல் பாதிஹா, வேறு ஒரு ஸுறத் என்பன ஓதிய பின்பு நிலையில்

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَتَعْلِيمِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَكْبَرُ

என்று பதினைந்துமுறைகள் ஓதவேண்டும். ருகூஉ, இஃதிதால், ஸுஜூத், நடுஇருப்பு, இரண்டாம் ஸுஜூதிலிருந்து எழுந்து இருக்கும் இருப்பு ஆகியவற்றில் வழமையான திகர், துஆக்களை ஓதிய பின்பு, பத்துப்பத்துமுறை இந்த தஸ்பீஹ் ஓதப்படும். இவ்விதம், முழுத் தொழுகையிலும், முந்நாறு முறைகள் தஸ்பீஹ் ஓத வேண்டும்.”

“ஒரு நிலையில் தஸ்பீஹ் ஓதத் தவறினால் தொழுகை முறிந்துவிடுமா?”

“இல்லை, தஸ்பீஹ்தவறினால், மற்ற நிலையில் ஓதிக்கொள்ளலாம்.”

தஸ்பீஹ் தொழுகையை எக்காலத்தில் தொழ வேண்டும்.”

“தஸ்பீஹ் தொழுகையைத் தினமும் அல்லது கிழமைதோறும் அல்லது மாதந்தோறும் அல்லது வருடத்துக்கு ஒரு முறையாவது தொழுவது சிறப்புடைத்து.”

“ இன்னும் தொழுகைகள் இருந்தால், சுருக்கிச் சினாஸ்ஸுங் கள். இஷாவுடைய நேரமாகின்றதல்லவா?”

“இன்னும் அனேக தொழுகைகள் இருக்கின்றன. புதிதாக நாம் உண்டாக்கி ஒரு தொழுகையைத் தொழுதுவிடக்கூடாது. அப்படிச் செய்தல் ஹறாமானது. இது பற்றி உலமாக்களிடம் நாம் கேட்டறிந்துக்கொள்ள முடியும். பன்னிரண்டாவது, வழுச் செய்தவுடன், குளித்தவுடன், தயம்மும் செய்தவுடன் நீண்ட நேரமாவதற்கு முன் இரண்டு ரக்அத் தொழல் சிறப்பு. பதிமூன்றாவதாக, பாவமன்னிப்புத் தேடுவதற்கு முன்னும், பின்னும் இரண்டு ரக்அத் தொழுதல் வேண்டும். பதினான்காவதாக, கொலை செய்யப்பட முன்னால் இரண்டு ரக்அத் தொழுதல், பதினைந்தாவதாக, பிரயாணத்தைத் தொடங்கும்போது வீட்டில் இரண்டு ரக்அத் தொழல். இதற்கு ஸலாத்துஸ்ஸபர் என்று சொல்வார்கள். பதினாறாவதாக, பிரயாணம் முடிந்து வந்த பின், பள்ளியில் இரண்டு ரக்அத் தொழுதல். பிரயாணத்தில், ஒவ்வொரு இடத்திலும் தங்கும்போது தொழுது கொள்ளல். பதினேழாவதாக, வெளியிலிருந்து வீட்டுக்கு வந்ததும், வீட்டிலிருந்து வெளியே செல்லும் போது தொழல். பதினெட்டாவதாக, ஹஜ், உம்றாவுக்கு நிய்யத்வைக்கும் முன்பும், தவாபு முடிந்த பின்பும், க.பா மதீனாப் பள்ளியிலிருந்து வெளியேறும் பொழுதும் தொழுதல். பத்தொன்பதாவதாக, சூரியன் உச்சியை விட்டுச் சாய்ந்தவுடன் தொழல். இதற்கு.

مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ

பொழுது சாய்ந்த தொழுகை என்பார்கள்.

இதில் குறைந்தது இரண்டு றக்அத்கள். கூடியது நான்கு றக்அத்கள் தொழலாம். இருபதாவதாக, விவாகம் நடைபெறச்சற்று முன்பும், புதுப்பெண் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பின்னும் தொழுதல். இருபத்தோராவதாக, அல்குர் ஆனை மன்னம்செய்வதற்காகத் தொழுதல். இருபத்திரண்டாவதாக, அல்லாஹுத ஆலாவை வணங்காத ஓரிடத்துக்குச் சென்றாலும், தான் எப்போதுமே போகாத இடத்துக்குச் சென்றாலும், தொழுது கொள்ளல் என்று ஸுன்னத்துத் தொழுகைகள் இருக்கின்றன. அவற்றை நாம் வழக்கமாக்கித் தொழுது வர முயல்வோம்..”

வரலாறு

33. ஸுறதுல் இஹ்லாஸ், ஸுறதுல்பலக்,
ஸுறதுந்நாஸ்

سُورَةُ الْاِحْلَاصِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۝ وَلَمْ
يُولَدْ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ۝

அல்குர்ஆனில் 112 வது ஸுறத்தான இது மக்கிய்யாவாகும். இது நான்கு ஆயத்துக்களைக் கொண்டது. அல்லாஹுதஆலாவைத் தூய்மைப்படுத்தி பரிசுத்தப்படுத்துவதால் இதற்கு ஸுறத்துல் இக்லாஸ் - பரிசுத்தப்படுத்தலின் அத்தியாயம் எனப் பெயர் வந்தது. அல்லாஹுதஆலாவின் ஏகத்துவப் பிரசாரம் மக்காவில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. 'ஓப்பற்றவன்', உருவற்றவன்' என்று கூறுவது காபிர்களுக்குத் தெளிவாகவில்லை. அப்போது சிலர், நபி(ஸஸ்) அவர்களிடம் சென்று 'நீங்கள் கூறும் இரட்சகன் எவ்விதமானவன்? அல்லாஹுவின் பண்புகளைக் கூறுங்கள்' என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவர்களின் வினாவுக்கு அல்லாஹு தஆலாவே இந்த ஸுறத்தை அருளி விடை பகர்ந்தான்.

அதன் விளக்கத்தை நோக்குவோம். அல்லாஹுதஆலா ஒருவனே. அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு ஒரு தேவையுமில்லை. வானம், பூமி, இடம், காலம், காற்று, ஒளி, இருள், பொருள், ஜின் மலக்கு முதலான ஒன்றிடமும் அவனுக்கு எத்தகைய தேவையுமில்லை. ஆனால் எல்லாம் அவனிடம் தேவைகாணும். அவனிடம் தேவை காணாத ஒன்றுமே இல்லை. அவனின் உதவியின்றி எதுவும் நிலைத்திருக்கவோ, இயங்கவோ முடியாது. அவன் எவரையும் பெறவுமில்லை. அவனை எவரும் பெறவுமில்லை. ஆகவே அவனுக்கு நிகராக, ஒப்பாக ஒருவருமில்லை. அவன் எவருக்கும் ஒப்பாயி இருக்கவும் முடியாது. ஐம்புலன்களுக்கு உட்பட்டதையே எம்மனம் உருவகிக்கும். அல்லாஹுதஆலா ஐம்புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டவனே.

இனி அதன் மொழி பெயர்வை அறிந்து கொள்வோம். அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஆரம்பிக்கிறேன்), (நபியே) கூறுவீராக அல்லாஹ் ஒருவன்தான். அல்லாஹ் எவ்வித தேவையுமற்றவன். எவருக்கும் தேவையானவன். அவன் பெறவுமில்லை; பெறப்படவுமில்லை, அவனுக்கு ஒப்பாக ஒன்றுமில்லை.

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ

النَّفْثِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا أَسَدَ

இந்த ஸூறத் மதனிய்யாவாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனா சென்று இஸ்லாத்தைப் போதித்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் லபீத் இப்னு அஃஸம் என்ற யஹூதீயும் அவனின் பெண்மக்களும் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குச் சூனியம் செய்தனர். இதனால் அவர்களுக்கு நோய் பீடித்தது. இந்நோய் சூனியத்தினாலுண்டானதென இரு மலக்குகள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அறிவித்து விட்டுச் சென்றனர். மூன்று ஸஹாபாக்களை அனுப்பி அந்தப் பொருட்களை நபி(ஸல்) அவர்கள் தருவித்தார்கள். அப்போது ஐந்து ஆயத்துக்களைக் கொண்ட ஸூறதுல் பலதுக்கும், ஆறு ஆயத்துக்களைக் கொண்ட ஸூறதுந் நாஸூம் அருளப்பட்டன. இவ்விரு ஸூறத்திலுமுள்ள பதினொரு ஆயத்களை நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொன்றாக ஒதும்போது நோய் நீங்கி உற்சாகத்தோடு எழுந்தார்கள்.

ஸூறதுல் பலகின் விளக்கம் இதோ : அல்லாஹுத ஆலா படைத்த ஒவ்வொரு வஸ்துவின் கெடுதிகளிலிருந்தும் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன் என்றுபிரார்த்திக்கும்படியாக அவனே கூறுகின்றான்.

விசேடமாக இருளில் பெரும்பாலும் விஷ ஐந்துக்கள், விஷமிகள் பலரும் தீங்கிழைக்கக்கூடும். ஆகவே, படர்ந்த காரிருளிலிருந்தும் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் வஞ்சனை, சூனியம் செய்யும்போது நூல்களில் முடிச்சுப் போட்டு ஊதுவது வழக்கம். ஆகவே முடிச்சுகளில் ஊதி சூனியம் செய்பவர்களை விட்டும் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ளவேண்டும். பிறர்க்குத் தீங்கிழைப்பதற்கு மக்களை தூண்டும் காரணிகளில் பொறாமை பிரதான இடத்தை வகிக்கிறது. ஆகவே பொறாமை கொள்ளவோனின் பொறாமையை விட்டும் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ளவேண்டும். எனவே, பொறாமைக்காரரின் கெடுதி, சூனியம் செய்து முடிச்சுக்களில் ஊதுபவனின் கெடுதி, இருளின் கெடுதி முதலான எல்லாப்படைப்பினங்களின் கெடுதியை விட்டும் அல்லாஹு தஆலாவிடம் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்கிறேன் என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

இந்த ஸுறத்தின் மொழி பெயர்ப்பை நோக்குவோம்:- அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெரால் (ஆரம்பிக்கின்றேன்.) (நபியே) கூறுவீராக: பொறாமை கொள்வோன் பொறாமைப்பெடும்போது நேரும் தீங்கை விட்டும், முடிச்சுகளில் ஊதும் பெண்களின் தீங்கை விட்டும், (யாவையும்) மறைத்துக்கொண்டு படரும் இருளின் தீங்கை விட்டும், (அல்லாஹு) படைத்தவற்றின் தீங்கை விட்டும் வைகறையின் இரட்சகனிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.

سُورَةُ النَّاسِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ
النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي
يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

ஸுறத்தின் மொழி பெயர்ப்பை ஐறங்கிய சந்தர்ப்பத்தை முதலில் கூறினோம். இதன் விளக்கம்: அல்லாஹு தஆலா மனிதர்களுக்கு இரட்சகன், மனிதர்களுக்கு நாயன், மனிதர்களுக்கு அரசன், இத்தகைய

இலட்சணமுள்ள அல்லாஹுதஆலாவிடம் விஷமத்தனம் புரியும் மனுஜின் சைத்தானுடைய தீமைகளை விட்டும் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். அந்த விஷமனத்தனம் புரியும் சைத்தான், மக்களின் மனதிலே குழப்பங்கள், சந்தேகங்கள் முதலியவற்றை உண்டு பண்ணுகிறான். இடையிடையே விட்டு விட்டு இச்சந்தேகங்களை, மாறுபட்ட எண்ணங்களை உண்டுபண்ணி விடுகின்றான். ஆகவே, இவ்வாறு தப்பெண்ணங்களை உண்டுபண்ணாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்படி அல்லாஹு தஆலாவிடம் இரஞ்ச வேண்டும்.

இதன் மொழி பெயர்ப்பு:-

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஆரம்பிக்கிறேன்). (நபியே) கூறுவீராக: மனிதர்களின் இரட்சகன், மனிதர்களின் நாயன், மனிதர்களின் அரசன் (ஆகிய அல்லாஹுதஆலா) இடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். மனிதர்களின் இதயங்களில் (வீணான) சந்தேகங்களை உண்டுபண்ணி மறைந்துகொள்ளும் மனிதர்களிலும் ஜின்களிலுமுள்ள விஷமிகளின் தீங்கை விட்டும் (பாதுகாப்புத் தேடுகின்றேன்).

34. தொழுகை -XI

கஸ்றும் ஜம்உம்

இரவில் விழித்துப் பகிரங்கப் பரீட்சைக்காக படித்தோம். பாடசாலை நேரம் போக பின்னேரங்களிலும் ஆசிரியரிடம் சென்று வகுப்பு வைத்துப்படித்தோம். பொதுப்பரீட்சையும் எழுதினோம். மனம் களைத்து விட்டது. சிறிது நிம்மதியாக ஓய்வெடுத்துக் கொள்ள விரும்பினோம். இதற்கு எமது ஆசிரியர்களின் வழிக்காட்டலும் பேருதவி புரிந்தது.

பரீட்சை முடிந்தும் அதிபர் பின்னேரமாக எம்மனைவரையும் பாடசாலை வரச் சொன்னார். சென்றோம் “ ஒரு நல்ல செய்தி ” என்று கூறியவாறே அதிபர் பேசத் தொடங்கி, முன்பு நான் அறிவித்தவாறு பரீட்சை முடிந்தபின் நாம் சுற்றுலா ஒன்று ஆரம்பிக்கவுள்ளோம். அதில் நல்ல அழகிய காட்சிகளைக் கண்டு எம் (மனக்களைப்பை அகற்றிக்கொள்ள முடியும். பல பகுதி முஸ்லிங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும். அறிஞர் பலருடன் அளவளாவி அன்னாரிடமிருந்து பலவகை அறிவுகளைப்பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். இலங்கையிலுள்ள பல பள்ளிவாசல்களில் தொழக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டாகும். அல்லாஹுதஆலாவின் படைப்புக்களில் பலவகை வினோதங்களைக் கண்டு, அவனின் அபார ஆற்றல்களை பற்றி உணரக்கூடியதாயிருக்கும். ” இவ்வாறு பிரயாணத்தினால், ஏற்படும் நன்மைகளை விதந்துரைத்துக்கொண்டே போனார். “இதற்காக ரூ75/ செலவேற்படும். பிரயாணம் செய்ய விரும்புவோர் உடனே இதனைக்கொண்டு வந்துகொடுத்து விடவேண்டும்; பிந்தினால் தவறிவிடும். இவ்வாறு அறிவித்தவுடன் எமக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. உடனே, வீடு சென்று நாம் சேமித்து வைத்திருந்த பணத்தில் ரூ75/ ஐ அதிபரிடம் ஒப்படைத்து பெயரையும் பதிவு செய்து கொண்டோம்.

மறுநாள் பள்ளிக்கூடம் வரும்படி உத்தரவு எல்லோரும் சென்றோம். சுற்றுலா செல்வோர் 30 பேர் இருந்தனர். அதிபரோடு எட்டு ஆசிரியர்கள் அதில் பங்குபற்றுவதாக அறிந்தோம். “ காலை 6.00 மணிக்கு பஸ் வண்டி புறப்படும். அனைவரும் தேவையான உடுபுடவைகளுடன் பிரயாணச் சாமான்கள் சகிதம் காலைஆறு மணிக்கு முன்பே இங்கு வந்துவிடவேண்டும்” என்று அதிபர் கூறினார். ஆனந்தத்தோடு வீடு சென்று இரவிலே எல்லா ஒழுங்கு

களையும் செய்து அதிகாலை காலைக்கடன் முடித்து வழுச்செய்து ஸுப்ஹ் தொழுதுவிட்டு பிரயாணப் பொதிகளுடன் பாடசாலையை அடைந்தோம். பஸ் வந்திருந்தது எல்லோரும் வந்த பின் பயணப் பொதிகளை பஸ்ஸில் ஏற்றி, குறிப்பிட்ட இடங்களில் உட்காரும்படி அதிபர் கூறினார். ஆசிரியர் எண்மருக்கும் இடத்தை வேறாக்கிவிட்டு நாம் உட்கார்ந்தோம். பஸ் பெரிதானதால் எல்லோருக்கும் அமர்ந்து செல்ல ஆசனம் கிடைத்தது.

துஆ பிரார்த்தனையுடன் சரியாக 6.00 மணிக்கு பஸ் புறப் பட்டுவிட்டது. மாத்தறையிலிருந்து புறப்பட்ட பஸ் கொழும்பு நோக்கி விரைந்தது. காலை 7.00 மணிக்கே காலியை அடைந்தது. அங்கு ஒல்லாந்தராற் கட்டப்பட்ட காலிக் கோட்டை, எதிரிலுள்ள பூஞ்சோலை, நகர மண்டபம் என்பவற்றைப் பார்வையிட்டோம். கோட்டையிலுள்ள அறபிக் கல்லூரிக்குச் சென்று அங்குள்ள மார்க்க அறிஞருடன் அளவளாவினோம். அதனால் அறபிக் கல்வியும் மார்க்க அறிவும் பெறவேண்டுமென்ற பேரார்வம் ஏற்பட்டது.

காலை உணவை முடித்துக் கொண்டு காலை 8.20 மணிக்குப் புறப்பட்ட பஸ்வண்டி, அலை கடலின் ஆரவாரங்களையும் கடலிலிருந்தெழும் காற்றுகளையும் ஊடுருவிக் கொண்டு பகல் 10.00 மணிக்கு தெஹிவளை மிருகக் காட்சிச் சாலையை அடைந்தது. அதில் விதம் விதமான பறவைகள், மிருகங்கள் அனைத்தையும் பார்த்து அல்லாஹுதஆலாவின் ஆற்றலை உணர்ந்து கொண்டோம். ஓட்டகை, காண்டாமிருகம், நீர்யாணை, சிங்கம், புலி, கரடி, அதிசயப் பாம்புகள் முதலியன அல்லாஹுதஆலாவின் அதிசய சக்திகளை உணர்த்தி நின்றன. அங்கிருந்து புறப்பட்டு சரியாக 1.00 மணிக்கு பஸ்வண்டி கொழும்பை அடைந்தது. ஞஹர் நேரமானதால் பள்ளிக்குச் சென்று தொழுகையை முடித்துக்கொண்டால் நல்லதென அதிபர் கூறினார். பஸ் வண்டி மருதாணைப் பள்ளிவாசலை அடையும்போது ஞஹர் தொழுகை ஜமாஅத் முடிந்துவிட்டது. எமது மெளலவி ஆசிரியருடன் ஜமாஅத்தாகத் தொழுது ஜமாஅத்தின் பலனை எமக்கும் பெறமுடியுமென்று நாம் திருப்தியடைந்தோம். உடனே வழுச் செய்து கொண்டு பள்ளியுள் சென்று தஹிய்யதுல் மஸ்ஜித் இரண்டு ரக்அத்தையும், ஞஹரின் முந்தின ஸுன்னத்தையும் தொழுதுவிட்டு பள்ளியில் இருந்தோம். மெளலவி ஆசிரியர் எழுந்தது. "நாம் நீண்ட பிரயாணம் செய்வதால், எமக்கு முஹ்ரை இரண்டு ரக்அத்தாக கஸ்ர் செய்து தொழுமுடியும்தானே" என்று கூறி, "இதற்கு நிய்யத் வைக்கும் முறையை நவாஸ் கூறுங்கள்" என்று வேண்டினார்.

أَصْلِي فَرَضَ الظُّمْرَ رَكْعَتَيْنِ قَضْرًا إِكْدَاءً مُسْتَقْبِلًا إِلَى الْكَعْبَةِ الشَّرِيفَةِ لِلَّهِ تَعَالَى

“ளுஹ்ருடைய பர்மை இரண்டு நக்அத்தாகச் சுருக்கி அதாவாக கிப்லாவை முன்னோக்கி அல்லாஹுதஆலாவுக்காகத் தொழுகிறேன்” என்று நினைத்துக் கொண்டு தக்பீர் சொல்லவேண்டும்” இதைக்கேட்ட அஹமத், “ளுஹ்ருடைய பர்மை இரண்டு நக்அத்தாகச் சுருக்கித் தொழுகிறேன்” என்று நிய்யத் வைத்தாலும் போதும்தானே என வினாவினான். “ஆம் முன் சொன்னதே சிறப்பானது” என்று மௌலவி ஆசிரியர் கூறினார். ஏழாம் வகுப்பிலிருந்து இவ்வருடம் தேறிய நஸீமுக்கு இது புதிதாய் இருந்தது. இதை உணர்ந்த மௌலவி ஆசிரியர் “நீண்ட பிரயாணத்தில் நான்கு நக்அத்தொழுகைகளை இரண்டு நக்அத்தாகத் தொழுவதற்கு அல்லாஹுதஆலா சலுகை வழங்கியுள்ளான். இது அவன் அருளிய ஒரு பெரும் அருட்கொடையாகும். ஆகவே, இதையும் நாம் செய்யப்பழகவேண்டும். கஸ்ர் செய்வதற்குச் சில ஷர்த்துக்கள் உண்டு. அவற்றைப்பேணிச் செய்வது கடமையாகும்” என்று விளக்கினார். “அந்த ஷர்த்துகளைச் சொல்லித் தாருங்கள்” என்று நஸீர் வேண்டிக்கொண்டார். “உஸ்மான், அவற்றை கூறுங்கள்” என்று மௌலவி ஆசிரியர் கூறியதும், உஸ்மான் கூறத்தொடங்கினார்:-

1. நீண்ட பிரயாணம். இது ஆங்கில அளவில் சுமார் 55 மைல் தூரமாகும். மெட்ரிக் அளவால் 89.04 கிலோ மீட்டராகும், அல்லது இரண்டு பகல் கால்நடைத்தூரம். இதற்குக் குறைந்த தூரம் செல்வோர், சுருக்கித் தொழக் கூடாது.
2. ஊரைத் தாண்டுதல். தான் தங்கியிருக்கும் ஊரிலோ, சொந்த ஊரிலோ சுருக்கித் தொழக் கூடாது.
3. பிரயாணம் ஆகுமானதாயிருத்தல், பாவகாரியங்களுக்குச் செல்வோர் கஸ்ர் செய்யக் கூடாது.
4. நல்ல ஒரு நோக்கத்துக்காகப் பிரயாணம் செய்தல்.
5. குறித்த இடம் ஒன்றை நாடிச்செல்லல்.
6. நான்கு நக்அத பர்முத் தொழுகையாயிருத்தல். ஆகவே, மஃறிப, ஸுப்ஹுகளை கஸ்ர் செய்யக் கூடாது.

7. ஆரம்பத்தில் நிய்யத் வைக்கும் போதே கஸ்ர் செய்வதாக நாடிக்கொள்ளல். ஆகவே, ஆரம்பத்தில் சுருக்கித்தொழு நாடாமல் நிய்யத்வைத்து தக்பீர் சொல்லி இருந்தால் அந்தத் தொழுகையை விடக்கூடாது. பூரணமாக நான்கு ரக்அத்களே தொழுவேண்டும். சுருக்கித் தொழக்கூடாது.
8. ஒரு நொடிப்பொழுதாவது பூரணமாகத் தொழுபவரை பின்பற்றாதிருத்தல். அவ்வாறு பின்பற்றினால் பூரணமாக நாலு ரக்அத்களே தொழுது முடிக்க வேண்டும்.
9. தொழுது முடியும் வரை கஸ்ருடைய எண்ணத்தை மாற்றாது இருத்தல். கஸ்ர் செய்வதென்று நினைத்த தக்பீர் சொன்ன பின் பூரணமாக்குவதாக நினைத்தால், அதைப் பூரணமாகவே தொழுது முடிக்க வேண்டும். கஸ்ர் செய்யக் கூடாது.
10. தொழுது முடியும் வரை பிரயாணம் முடியாதிருத்தல். ஓரிடத்தில் நான்கு நாள் தங்குவதாக நினைத்தால், பிரயாணம் முடிந்து விடும். ஆகவே, கஸ்ர் செய்வதென்று நினைத்து தக்பீர் சொன்னபின், தொழும் பகுதியில் நான்கு நாள் தங்குவதென நினைத்தால், சுருக்கித் தொழலாமல் பூரணமாகவே தொழுவேண்டும்.

சரி, இப்போது இகாமத் சொல்லப்படும். எல்லோரும் எழுந்து, “மஃமுமாக தொழுகிறேன்” என்பதையும் சேர்த்து நாடிக்கொண்டு தக்பீர் சொல்லவேண்டும் என்று மௌலவி ஆசிரியர் கூறினார். இகாமத் சொல்லப்பட்டது. மௌலவி அவர்கள் இமாமாக நின்று ஞஹ்ரை இரண்டு ரக்அத்தாகத் தொழுதார். நாம் உரிய முறைப்படி நிய்யத் வைத்துத் தொழுது முடித்தோம்.

“நாம் 9ஆம் ஆண்டில் படித்ததை அமுல் நடத்த இப்போது தான் வாய்ப்புக் கிடைத்தது” என்று அஷ்ரஃப் கூறிப் பூரிப்படைந்தார். பகலுணவை முடித்துக் கொண்டு, கொழும்பில் பார்க்க வேண்டிய எல்லா இடங்களையும் பார்வையிட்டோம். அன்று நேரமாகிவிட்டது. வளிமண்டல அவதான நிலையத்தைப் பார்வையிட்ட உடனே ஜாவத்தை பள்ளி சென்று அஸ்றையும் சுருக்கி இரண்டு ரக்அத்தாகவே ஜமாஅத்துடன் தொழுதோம். இரவு கொழும்பிலேயே தங்கினோம். மஃறிபையும் இஷாவையும் ஸுப்றையும் உரிய நேரத்தில் தொழுது முடித்துக் கொண்டோம். மஃறிபையும் ஸுப்றையும் கஸ்ர் செய்ய முடியா. இஷாவை இரண்டு ரக்அத்தாகக் கஸ்ர் செய்தோம்.

காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்ட நாம் கண்டி நோக்கிப் பயணமானோம். அழகிய மலைநாடும், நீர் வீழ்ச்சிகளும், பாடும் பறவைகளும் எம்மை வரவேற்றன. மலைநாட்டை அடைந்து முதலில் பேராதனைப் பூஞ்சோலையில் பிரவேசித்தோம். வரிசையாய் அமைந்த அல்லி, முல்லை மலர்ச் செடிகள், ஒழுங்காகப் பந்தலில் படர்ந்த மல்லிகைச் செடிகள், பல நிறங்கொண்ட நோஜா மலர்ச்செடிகள், வெள்ளை, மஞ்சள், ஊதா, சிவப்பு நீலம் முதலான பல நிறங்களையும், பல வடிவங்களையும் கொண்ட பல தரப்பட்ட மலர்கள் யாவும் ஆடி அசைந்து எம்மை வரவேற்றுக் கொண்டிருந்தன. அனைத்தையும் பார்வையிட்டுக் கொண்டு போகும் போது ஒரு மணியாகிவிட்டது. உடனே, மௌலவி ஆசிரியர் எம்மை நிறுத்தி, “இப்போது ஞஹர் நேரமாகிவிட்டது. உரிய நேரத்திலேயே தொழுவது கடமையல்லவா? எனினும் நீண்ட பிரயாணத்தில் கஸர் செய்வதுபோல, “ஜம்உ”ம் செய்து கொள்ளலாம். ஜம்உ என்பது குறித்த இரண்டு நேரத் தொழுகைகளை ஒரே நேரத்தில் தொழுது கொள்வதாகும். அதாவது, ஞஹர், அஸ்ர் ஆகிய இரு தொழுகைகளையும் அவற்றில் ஒரே நேரத்திலும், மஃறிப்இஷா ஆகிய இரு தொழுகைகளையும் இவற்றில் ஒரே நேரத்திலும் தொழுது கொள்வதாகும். ஸுப்ஹை கஸர் செய்யமுடியாமல் இருப்பதுபோல, ஜம்உ செய்யவும் கூடாது” என்று விளக்கினார். “ஒரே நேரத்தில்” என்பதை மேலும் சிறிது விளங்கும்படி தாரிக் வினாவினார்.

“அதாவது, ஞஹரை பிந்த வைத்து அஸ்ர் நேரத்தில் அல்லது அஸ்ரை முற்படுத்தி ஞஹர் நேரத்தில், இரண்டு தொழுகைகளையும் தொழுது கொள்வதாகும். இதேபோல் மஃறிபையும் இஷாவையும் தொழுது கொள்ளதாகும். முந்திய நேரத்தில் தொழுவது ‘ஜம்உ தக்தீம்’

جَمْعُ تَقْدِيمٍ

என்றும், பிந்திய நேரத்தில் தொழுவது “ஜம்உ-தஃகீர்”

جَمْعُ تَأْخِيرٍ

என்றும் மௌலவி ஆசிரியர் விளக்கினார்.

தொடர்ந்து, “இப்போது நாம் முஹுரை இந்த நேரத்தில் தொழாமல் அஸ்ர் நேரத்தில் சேர்த்துத் தொழுது கொள்வோம். அதற்காக நாம், “இந்த ஞஹர் தொழுகையை அஸ்ர் நேரத்தில் சேர்த்துத் தொழுகிறேன்” என்று ஒவ்வொருவரும் நினைத்துக் கொள்ளுங்கள் எல்லோரும் நினைத்துவிட்டீர்களா?” என்று ஆசிரியர் வினாவினார். “ஆம்” என்ற குரல் எல்லா இடங்களிலிருந்தும் கிளம்பியது. “சரி” நாம் அஸ்ர் நேரமான பின் ஞஹுரையும் தொழுது கொள்வோம். இப்போது அடுத்த வேலைகளைப் பார்ப்போம்” என்று அதிபர் கூறினார்.

பகலுணவைப் பூந்தோட்டத்திலேயே முடித்துக் கொண்டோம். உடனே, மாகவலி கங்கையைத் திசை திருப்பும் அணை, சுரங்கம், நீர் மின்திட்டம் முதலியவற்றைப் பார்வையிடப் புறப்பட்டோம். அவற்றை நேரில் பார்த்த நாம் பிரமித்துப் போய்விட்டோம். அங்கிருந்து திரும்பும் போது 4.30 மணி. உக்குவலைப் பள்ளியை அடைந்து ஞஹுரை முதலில் ஜமாஅத்தாகத் தொழுதுவிட்டு, ஸலாம் கூறியவுடன் அஸ்ருக்கு இகாமத் சொல்லப்பட்டது. அஸ்ரையும் ஜமாஅத்தாக நான்கு றக்அத்கள் பூரணமாகவே தொழுதோம். ஒவ்வொரு தொழுகையையும் வழக்கமான நிய்யத்துடனே வழக்கமான முறைப்படி தொழுது முடித்தோம். ‘துஆ’ ஓதி முடிந்தபின், ஜமஉ த. : கீரின் வுர்த்துகளைக் கூறும்படி நளீமுக்கு அதிபர் கூறினார், நளீம் கூறலானார்; கஸ்றில் கூறிய முந்தின ஐந்து வுர்த்தும் இங்கும் உண்டு. மேலதிகமாக மூன்று மாத்திரமே உண்டு. அவைகளாவன :-

1. நீண்ட பிரயாணம்.
2. ஊரைத் தாண்டுதல்.
3. ஆகுமான பிரயாணம்.
4. நல்ல நோக்கத்துக்காகப் பிரயாணம் செய்தல்.
5. குறித்த இடத்தை நாடிச் செல்லுதல்.
6. முஹர், அஸ்ர் இரண்டையும், ம. : றிப் இஷா இரண்டையும் சேர்த்துத் தொழுதல். ஆகவே, ம. : றிப்- அஸ்ரையும், இஷா ஸுப்ஹ்- அல்லது ஸுப்ஹ் முஹர்களையும் சேர்த்துத் தொழக்கூடாது.
7. முந்தின தொழுகையின் நேரமான பின், அடுத்த நேரத்தில் அதை சேர்த்துத் தொழுவதாகவும், ம. : றிப் நேரமான பின் அதை இஷாவடன் சேர்த்துத் தொழுவதாகவும் நினைத்துக் கொள்ளல்.

8. இரண்டாவது தொழுகையை முடிக்கும் வரை பிரயாணம் முடியாதிருத்தல். பிரயாணம் முடிவது பற்றி கஸ்ருடைய பத்தாவது வர்த்தகைக் கூறும்போது கூறப்பட்டது தானே.

இவற்றைக் கேட்டிருந்த இப்றாஹீம், “ஐம்உ தஃகீரில் முந்திய நேரத்தொழுகையை முந்தியே தொழுவேண்டு மென்றும், இரண்டு தொழுகைகளுக்கிடையில் அதிக நேரம் செல்லக் கூடாதென்றும் வர்த்துகள் இல்லையல்லவா?” என்று ஒரு வினாவிடுத்தார். உடனே, மௌலவி ஆசிரியர், “இல்லை. எனினும் அவ்வாறு செய்து ஸுன்னத்துகளையும் நாம் பின்பற்றி ஒழுக்குவது சிறப்பானது அல்லவா?” என்று விளக்கினார். தேனீர் ஆயத்தமாயிருந்தது அனைவரும் அருந்தினோம்.

பள்ளில் ஏறினோம். அது புறப்பட்டது. மாலை 6.20 மணிக்குக் கம்பளையை அடைந்தது. மஃறிப் தொழுகைக்காகப் பள்ளி சென்றோம். நாம் வழிச் செய்து கொண்டு பள்ளியுள் பிரவேசிப்பதற்கிடையிலே மக்கள் தொழுதுவிட்டு வெளியே வந்து கொண்டிருந்தனர். நாம் மஃறிபுடைய முந்தின ஸஜன்னத்தைத் தொழுதுவிட்டு இஃதிகாப் நிய்யத்துடன் உட்கார்ந்து இருந்தோம். மௌலவி ஆசிரியர் எழுந்து, “இப்போது மஃறிபையும் இஷாவையும் சேர்த்து தொழுதுக்கொண்டால் நல்லது. அதற்காக, முதலில் மஃறிபுக்கு வழமையான முறைப்படி நிய்யத்வைத்து தக்பீர் சொல்லவேண்டும். பின், இஷாவையும் இந்த நேரத்தில் சேர்த்து ஐம்உ செய்கிறேன் என்று வாயால் மொழியாமல் மனதால் மாத்திரம் நினைத்துக்கொண்டு மஃறிபை வழக்கம்போல் தொழுது முடிக்க வேண்டும். ஸலாம் கூறிய பின் இகாமத் சொல்லப்படும். அனைவரும் எழுந்து இஷாவையும் ஜமாஅத்தாகவே தொழுது கொள்ளவேண்டும். இஷாவையும் முடித்த பின்பே, மஃறிபுடைய பிந்தின ஸுன்னத், இஷாவின் முன்பின் ஸுன்னத்கள், வித்ர் என்பவற்றை தொழுவேண்டும். இரு பர்முுகளுக்கிடையில் நீண்ட நேரம் இருக்கக் கூடாது” என்று தெளிவு படுத்தினார்.

அதான், இகாமத் சொல்லப்பட்டது. மௌலவி ஆசிரியரே இமாமாக நின்று மஃறிப் தொழுகை நடத்தினார். ஸலாம் கூறியவுடன் இகாமத் மாத்திரம் சொல்லப்பட்டது. அவரே இஷாவையும் ஜமாஅத்தாகத் தொழுவித்தார். ஸலாம் கூறி தொழுகை முடிந்து திகர், துஆ ஓதி முடிந்ததும், அஜ்மல் எழுந்தார். நான் ஐம்உ தக்தீமின் வர்த்துகளைக் கூறுகிறேன்” என்று கூறியதும் அதிபர் அனுமதி வழங்கினார்.

அஜ்மல் வர்த்துகளைக் கூறலானார்.

1. நீண்ட பிரயாணம்.
2. ஊரைத் தாண்டிதல்.
3. ஆகுமான புரயாணம்.
4. நல்ல நோக்கத்துக்காகப் பிரயாணம் செய்தல்.
5. குறித்த இடத்தை நாடிச் செல்லல்.
6. ஞஹர் - அஸ்ர், மஃறிப் - இஷாவக்கிடையில் ஜம்உ செய்தல்.
7. முந்தின தொழுகைக்கு நிய்யத் வைத்து தக்பீர் சொன்ன பின் அடுத்த தொழுகையை ஜம்உ செய்வதென்று நாடிக்கொள்ளல். ஸலாம் கொடுக்க முன், நாடிக் கொள்ள வேண்டும்.
8. ஒழுங்குமுறை . அந்தந்த நேரத் தொழுகையை முதலிலும் பிந்திய நேரத் தொழுகையைப் பிந்தியும் தொழுதல்.
9. தொடராகச் செய்தல். அதாவது முந்தின தொழுகைக்கு ஸலாம் சொல்வதற்கும் இரண்டாம் தொழுகையை ஆரம்பிப்பதற்குமிடையில், பர்முகளை மாத்திம் பேணி இரண்டு ரக்அத் தொழக்கூடிய நேரம் செல்லாதிருத்தல். (சுமார் ஒருநிமிட நேரம்)
10. இரண்டாவது தொழுகைக்கு, முதல் தக்பீர் சொல்லும்வரை பிரயாணம் முடியாதிருத்தல்.

இந்தப் பத்து நிபந்தனைகளுமே ஜம்உ தக்தீமுக்கு உண்டு. இதைக் கூறக்கேட்ட ஆசிரியர்கள், அஜ்மலின் துணியையும் அறிவையும் கண்டு அவனை மெச்சினார்கள்.

அன்றிரவை கம்பளை ஸாஹுடிராவில் கழித்தோம். ஸாஸிரா அதிபர் எமக்கு இரவு விருந்தளித்தார். அரிய நல்லுரை ஒன்றும் வழங்கினார். படிப்பைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். நாம் அறிவில் புத்தூக்கம் பெற்றோம்.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை ஸுப்ஹ்தொழுதவுடன் புறப்பட்டோம். 11.00 மணிக்கு நுவரெலியா போய்ச் சேர்ந்தோம். அங்கு ஜம்ஆக் குளிப்பை நிறைவேற்றிவிட்டு, ஜம்ஆத் தொழ பள்ளிக்குச் சென்றோம். அஸ்ரையும் ஜம்ஆவுடன் ஜம்உதக்தீர் செய்து கொள்ளும்படி அதிபர் கூறினார். ஜம்ஆத் தொழுகைக்காக நிய்யத் வைத்து தக்பீர் சொன்னபின், "அஸ்ரையும் சேர்த்துத் தொழுகிறேன் என்று நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஜம்ஆ

முடித்து ஸலாம் கூறியவுடன் எழுந்து அஸ்ரை இரண்டு ரக்அத்தாகச் சுருக்கித் தொழுது கொள்ளுங்கள். இது நல்லது. பூரணமாகவும் தொழுமுடியும்” என்று மௌலவி ஆசிரியர் விளக்கினார்.

இவ்வாறே தொழுது விட்டு வெளியே வந்தோம். பஸ்ஸில் ஏறினோம். பஸ் சிறிது நகர்ந்து அடுத்துள்ள பூற்தோட்டமொன்றை அடைந்தது. அதில் பகல் உணவை முடித்துக்கொண்டு ஊர்திரும்ப ஆயத்தமானோம்.

பஸ் வண்டி மாத்தறை நோக்கி விரைந்தது. மஃறிய் நேரமானவுடன் அதை இஷாவுடன் சேர்த்துக் தொழுவதாக நினைத்துக்கொள்ளும்படி மௌலவி ஆசிரியர் கூறினார். திக்குவல்லை பள்ளியில் இறங்கி மஃறிபையும் இஷுவையும் ஜமாஅத்தாகவே தொழுது கொண்டோம். இஷாவைச் சுருக்கி இரண்டு ரக்அத்தாகவே தொழுதோம்.

தொழுது முடிந்த பின், “நாம் இஷா நேரம் முடியுமுன்னர் சென்றுவிடுவோம்தானே. அங்கு போய் இரண்டு தொழுசககளையும் தொழுது முடிக்கலாமல்லவா?” என்று இர்ஷாத் கேட்டார். “முடியாது, ஊர்போனவுடன் மஃறிப்கழாவாகிவிடும். ஏனெனில், ஜம்உ தஃகீரின் எட்டாவது நிபந்தனை இங்குதவறிவிடுகிற தல்லவா? ஆகவே, இரண்டையும் தொழுது முடித்த பின்பேதான் ஊருக்குச் செல்லவேண்டும்” இவ்வாறு மௌலவி ஆசிரியர் விளக்கினார்.

பஸ் அங்கிருந்து புறப்பட்டது. இரவு 9.30 மணிக்குப் பாடசாலைக்கு அண்மையில் வந்துவிட்டது. அங்கு எமது பெற்றோர் எமது வரவை எதிர்பார்த்துக்கூடி இருந்தனர். எம்மை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றனர். அவர்களுடன் ஆலிங்கனம் செய்து மகிழ்ச்சி பொங்க பள்ளி சென்று இரண்டு ரகஅத் தொழுதுவிட்டு வீட்டை அடைந்தோம். இப்பிரயாணத்தில் கஸர், ஜம்உகள் பற்றிய நடைமுறை விளக்கங்களைச் செய்து அறிந்து கொண்டதே எமக்குப் பெரும்பேறு என்று புளகாங்கிதம் அடைந்தோம்.

ஆபத்துகளின்றி இப்பிரயாணத்தை முடித்துவைத்த அல்லாஹுதஆலாவுக்கும், கஸர், ஜம்உகளை செய்கை முறையில் பழக்கிய ஆசிரியருக்கும், சுற்றுலாவை ஒழுங்கு செய்து எமக்குத் துணைபுரிந்த அதிபர் முதல் ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும், எமக்குப் பொருளுதவி புரிந்த பெற்றோருக்கும் நாம் என்றும் நன்றிக் கடன் செலுத்தி வருவோம்.

35. தொழுகை - XII

ஸஜ்தாக்கள்.

தொழுகையில் நிறைவேற்றப்படும் பர்முான ஸஜ்தாக்களுக்கு வெளியே வேறுபல ஸஜ்தாக்களும் இருக்கின்றன. அவை ஸஜ்தாஸஹ்வ், ஸஜ்தாதிலாவத், ஸஜ்தா ஷுகர் என்பனவாம்.

ஸஜ்தா ஸஹ்வ்

ஒருநாள் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஞஹர் தொழுகையை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஞஹர் தொழுகையில் இரண்டு ரக் அத்தகள் தொழுது முடிந்ததும் (அத்தஹிய்யாத்துக்காக) இடையில் உட்காராமல் எழுந்துவிட்டார்கள், தொழுது முடிந்ததும் தக்பீர் சொல்லியவாறு சென்று இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்து அதன் பின்னர் ஸலாம் சொன்னார்கள். (புகாரி முஸ்லிம்.)

இந்த நிகழ்ச்சிகள் ஸஜ்தா ஸஹ்வைப் பற்றி எமக்கு அறியத்தருகிறது. தொழுகையில் நிறைவேற்றப்படும். ஏனைய ஸஜ்தாக்கள் போலவே இந்த ஸஜ்தாவும் நிறைவேற்றப்படும். தொழுகையின் ஸஜ்தாக்களுக்கு ஸுஜூது செய்வதும், அதில் தாமதிப்பதுமாகிய இரண்டு பர்முுகளே உள்ளன. ஸஜ்தா ஸஹ்வுக்கு நான்கு பர்முுகள் உள்ளன. அவை:

1. நிய்யத் 'ஸஜ்தா ஸஹ்வ் செய்கிறேன்' என்று அதற்காகக் குணியும் போதே நிய்யத் வைத்தல். இதனை வாயால் மொழியக்கூடாது மனத்தால் நிர்ணயிக்கவேண்டும். அவ்வாறு மொழிந்தால் தொழுகை முறிந்து விடும். ஜமாஅத்துடன் தொழும்போது ம. ஃலும்களுக்கு நிய்யத் கடமையன்று.
2. இரண்டு ஸுஜூதுகள் செய்தல்.
3. இரண்டு ஸுஜூதுகளுக்குமிடையில் உட்காருதல்.
4. இரண்டு ஸஜூதுகளிலும் நடுஇருப்பிலும் தாமதித்தல்.

ஸுஜூதுகளிலும், நடு இருப்பிலும் சாதாரணமாகத் தொழுகையில் ஒதும் ஒதல்களையே ஒதுதல்வேண்டும். இதுவே ஸுன்னத்தாகும். இரண்டாவது ஸுஜூதுக்குப்பின் ஸலாம் கொடுக்க வேண்டும்.

ஸஜ்தாஸஹ்வ செய்யம் சந்தர்ப்பங்களைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. அப்யூழ் ஸுன்னங்களில் ஒன்றை விடுதல், இது மறதியாக நிகழ்ந்தாலும் ஸஜ்தா ஸஹ்வ செய்வது ஸுன்னத்தாகும்.
2. நினைவோடு செய்தால் தொழுகை முறியக்கூடிய ஒன்றை மறதியாகச் செய்து விடல். உதாரணமாக ஐந்து ரகஅட்கள் தொழுதல், ஒரு ருகூஉவை மேலதிகமாகச் செய்தல், தொழுகையின் பர்முகளில் ஒன்றை மறதியாக விடுவதும் இதில் சேரும். ஆனால் நினைவு வந்ததும் விட்ட பர்ழைச் செய்வதுடன் அதிலிருந்து தொடராகச் செய்வதும் கடமையாகும். உதாரணமாக, கிறாஅத் ஓதி முடிந்ததும் ருகூஉ செய்யாமல், ஸுஜூதுக்குச் சென்று விட்டால், (ருகூஉ விடுபட்டது) நினைவு வந்ததும் எழுந்து நின்று ருகூஉ செய்து விட்டு அடுத்த பர்முகளைத் தொடர்ந்து ஒழுங்காக நிறைவேற்ற வேண்டும்.
3. தொழுகையின் முக்கிய ஓதல்களை இடம் மாற்றி ஓதல், இவ்வாறு நினைத்தவுடன் ஓதினாலும் தொழுகை முறியாது. (ஆனால் தக்பீர், தஹ்ரீம், ஸலாம் ஆகியவற்றை வேற்றிடங்களில் நினைவோடு சொன்னால் தொழுகை முறிந்து விடும்). உதாரணமாக, ஸஹிதால் பாதிஹா வையோ அல்லது குர்ஆனின் வேறு ரொரு பகுதியையோ நிலை அல்லாததில் ஓதுதல், குணூத்தை இ.திதால் அல்லாத இடத்தில் ஓதுதல்.
4. குறிப்பிட்ட ஓர் அப்யூழ் ஸுன்னத் விடுபட்டதோ என்பதில் சந்தேகம் உண்டாகுதல், உ-ம்: நாலாம். ரகஅத் தொழும் போது முதல் அத்தஹிய்யாத் ஓதினேனோ, இல்லையோ எனச் சந்தேகித்தல்.
5. தொழுகைகளின் பர்முகளிலொன்று கூடுதலாக நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது என்ற ஐயத்துடன் நிறைவேற்றுதல், உதாரணமாக, தான் தொழுது கொண்டிருக்கும் ரகஅத் மூன்றாவதா, நலாவதா என்ற ஐயமேற்படின் அது மூன்றாவதாகக் கருதிக் கொண்டு மேலும் ஒரு ரகஅத் தொழுவது கடமையாகும். தான் மேலதிகமாகத் தொழுவது ஐந்தாவது ரகஅத்தாகவும் இருக்கலாம் என்று கருத இடமிருப்பதால் ஸலாம் கொடுக்குமுன் ஸஜ்தாஹ்வ செய்து விட்டு ஸலாம் கூற

வேண்டும்.

ஐமா அத் தொழுகையின் போது இமாம் ஸஜ்தா செய்தால் அவரைத் தொடர்ந்து ம.ஃமும்களும் ஸஜ்தா செய்ய வேண்டும். இன்றேல் ம.ஃமும்களின் தொழுகை முறிந்து விடும்.

ஸஜ்தா திலாவத்

“ஒரு மனிதனின் குர்ஆனின் ஸஜ்தாவுடைய ஆயத்தை ஓதி, ஸுஜூது செய்தால், ஷெய்த்தான் அப்புறப்பட்டு அழுது சொண்டு, ‘எனக்கே கேடு’ ஸுஜூது செய்யுமாறு மனிதனுக்குக் கட்டளை யிடப்பட்ட போது அவன் ஸுஜூது செய்து சவனபதியை நிச்சயமாக்கிக் கொண்டான். நானோ ஸுஜூது செய்யுமாறு கட்டளையிடப்பட்டபோது அதனை நிராகரித்து விலகிக் கொண்டேன். அதனால் எனக்கு நரகம் நிச்சயமாகிவிட்டது, என்று ஓலமிட்டுக் கொண்டேயிருப்பான்” (முஸ்லிம், இப்னுமாஜஹ்) என்பது நபி (ஸல்) அவர்களின் வாக்காகும். இது ஸஜ்தா திலாவத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

அல்குர்ஆனில் பதினைந்து இடங்களில் ஸஜ்தாவுடைய ஆயத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாயத்துக்களை ஒதுபவர்களும், ஓதக் கேட்பவர்களும் ஸஜ்தா செய்வது ஸுன்னத்தாகும். இவ்வாறு ஸஜ்தா செய்வதையே ஸஜ்தா திலாவத் என்கின்றோம். தொழுகையில் இமாம் ஸஜ்தா திலாவத்தை விட்டுவிட்டல் ம.ஃமும்கள் அதனை நிறைவேற்றக் கூடாது.

தொழுகையில் ஸஜ்தாவுடைய ஆயத்தை ஓதினால் “ஸஜ்தா திலாவத் செய்கிறேன்” என்ற நிய்யத்துடன் இரு கைகளையும் காதுக்கு மேலே உயர்த்தாமல் தக்பீர் சொல்லிக் கொண்டு ஸுஜூது செய்ய வேண்டும். அதில் உரிய ஓதல்களை ஓதி முடித்ததும் கைகளை உயர்த்தாமலே நிலைக்கு வர வேண்டும். இன்னும் சில வசனங்களை ஓதிய பின்னர் ருகூஉக்குச் செல்ல வேண்டும். இதில் ஸுஜூது செய்வதும், அதில் தரிப்பதும், எழுந்து நிற்பதும் பர்முகள். ஏனைய அனைத்தும் ஸுன்னத்தாகும்.

தொழுகை அல்லாத நேரத்தில் ஸஜ்தா திலாவத் செய்வதாயின் தொழுகையின் எல்லாவுர்த்துக்களையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நபல்முதலக் தொழுக் கூடாத நேரங்களிலும் இதைச் செய்யலாம். “அல்லாஹ் தஆலாவுக்காக ஸஜ்தா திலாவத் செய்கிறேன்” என்று நிய்யத் வைத்தும் மொழிந்தும் ஆரம்பத் தக்பீர் சொல்ல வேண்டும். வேறெதுவும் ஒதாமல் தக்பீர் சொல்லிக்

கொண்டே ஸஜிதாவுக்குப் போய் அதில் தஸ்பீஹை முடித்துக்கொண்டு தக்பீர் சொல்லியவாறு நிமிர்ந்திருந்து ஸலாம் கொடுக்க வேண்டும். இதில் பர்முகள் ஐந்து. ஏனைய அனைத்தும் ஸுன்னத்தாகும். பர்முகுகள் ஐந்துமாவன:

1. நிய்யத் வைத்தல்.
2. முதல் தக்பீர் சொல்லுதல்.
3. ஒரு ஸுஜிதா செய்தல்.
4. அதில் தாமதித்தல்.
5. முதல் ஸலாம் கூறுதல்.

ஸஜ்தா திலாவத்தில், ஸுப்ஹான றப்பியல் அ..லா வபிஹம்திஹி என்பதை மூன்று முறை ஒதி, ஒரு முறை

سَجَّدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ
سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ
فَبَارِكْ اللَّهُ أَحْسَنُ الْمَالِقِينَ

என்று ஒதுவது ஸுன்னத்தாகும். இதன் பொருள்:-- எனது முகத்தைப் படைத்து, தனது அபார ஆற்றலினால் அதற்குப் பார்வை, கேள்விப் புலன்களை அமைத்த அல்லாஹ்வுக்காகவே என்முகம் ஸுஜிதில் வீழ்ந்து விட்டது. மிக அழகாகப் படைத்த அல்லாஹ் மேலாவனாகி விட்டான்.

ஸஜ்தா ஷுகர்:

அல்லாஹு தஆலா எமக்கு ஏதாவது அருட்கொடைகளை வழங்கி விட்டால் அல்லது எமக்கு வரவிருந்த ஆபத்துக்கள் ஏதாவது தவிர்க்கப்பட்டால் நாம் அதற்காக அல்லாஹு தஆலாவுக்கு நன்றி செலுத்தவேண்டும். இவ்வாறு நன்றி செலுத்திச் செய்யும் ஸுஜிதைத்தான் ஸஜ்தா ஷுகர் என்கிறோம். இது ஒரு ஸுன்னத்தான ஸுஜிதாகும். இரு நகஅட்கள் ஸுன்னத்தும் தொழுது, தர்மம் செய்வது மிகச் சிறப்பான நன்றியறிதலாகும்.

இந்த ஸஜ்தா, தனக்காகவோ தன்னைச் சார்ந்தவருக்காகவே முஸ்லிம் சமுதாயத்துக்காகவோ ஏற்படும் மகிழ்ச்சிக்காகச் செய்யப் படலாம். வரட்சியின் போது மழை பெய்தல், காணாமற் போன ஒருவர் மீண்டுவருதல், கடும்நோய் தீருதல், பொருள்வளம் கிடைத்தல், தகுதியான ஒருவருக்கு உயர் பதவி கிட்டல் போன்ற அருட் கொடையிலும், சுவர் இடிந்து விழல், நீரில் மீழ்குதல் போன்ற ஆபத்துக்களிலும் அடங்கும். பைத்தியக்காரன், கடும் நோயாளி, பகிரங்கபாவி போன்றவர்களைப் பார்த்து தனக்கு அந்நிலை ஏற்படாமலிருப்பதற்காகவும் ஸஜ்தா ஷாகர் நிறைவேற்றலாம்.

“அல்லாஹ் தஆலா வக்காக ஸஜ்தா ஷாகர் செய்கிறேன்” என்ற நிய்யத்துநின் தக்பீர் சொல்லி ஒரு ஸுஜூது செய்து அதில் வழக்க மான தஸ்பீஹ் ஒதி தக்பீர் சொல்லியவாறே எழுந்திருந்து ஸலாம் கூறியதும் இது நிறைவேறிவிடும். ஸஜ்தா திலாவத் போன்றே இதற்கும் பர்முகள் ஐந்தாகும். இவ்விரு ஒற்றையான ஸுஜூது களையும் தவிர வேறு ஒற்றையான ஸுஜூதுகளைச் செய்வது ஹறாமாகும்.

சுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி
 ஸுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி

சுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி
 ஸுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி
 ஸுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி
 ஸுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி
 ஸுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி
 ஸுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி
 ஸுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி
 ஸுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி
 ஸுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி
 ஸுலூது - நவாபு ரிதூது ஸுஜூதுகளைப் பற்றி

36. அஸ் - ஸகாத்

“ஸகாத்” என்ற சொல்லுக்குத் தூய்மை, வளர்ச்சி, அபி விருத்தி எனப் பல பொருள்களுள்ளன.

இஸ்லாமிய ஷரீத்தின்படி, ஒருவன் வைத்திருக்கும் செல்வத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தை, குறிப்பிட்ட சிலருக்கு ஸகாத்தாக வழங்க வேண்டும். ஸகாத் என்பதும் ஒரு வணக்கமாகும்.

ஸகாத்தின் முக்கியத்துவம்:- ஸகாத் இஸ்லாத்தின் கடமைகளுள் மூன்றாவதாகும். அல்குர்ஆன் தொழுகைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது போலவே ஸகாத்துக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது. அல்குர்ஆனில் எண்பத்திரண்டு இடங்களில் தொழுகையுடன், ஸகாத்தம் சேர்த்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே, தொழுகைக்கும், ஸகாத்துக்குமிடையில் நேருங்கிய தொடர்புண்டு.

“மேலும் (எவர்கள் பொன்னையும் வெள்ளியையும், சேமித்து வைத்துக் கொண்டு, அதனை அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவ செய்யாதிருக்கின்றனரோ அவர்களுக்குத் தூண்டூறுத்தும் வேதனை உண்டென (நபியே) நீர் கூறுவீராக, (பொன், வெள்ளி ஆகிய) அவற்றை நரக நெருப்பில் பழுக்கக் காய்ச்சி அவற்றைக் கொண்டு அவர்களது நெற்றிகளிலும், விலாக்களிலும், முதுகுகளிலும் சூடிட்டு, ‘உங்களுக்காக நீங்கள் சேமித்து வைத்திருந்த இவற்றைச் சுவைத்துப் பாருங்கள்’ என்று கூறப்படும் நாளை (நபியே, நீர் அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்டுவீராக) (அல்குர்ஆன்).

ஸகாத்தின் நோக்கம் :- ஸகாத் கடமையாக்கப்பட்டதன் நோக்கங்களைப் பின்வருமாறு வகுக்கலாம் :

1. மக்களிடையே வறுமையை நீக்கிப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைத்தல்.
2. செல்வந்தர்கள் தங்கள் செல்வங்களைச் சமூகநல சேவைகளுக்கு வழங்குவதற்கான, பயிற்சியையும் மனப்பக்குவத்தையும் அளித்தல்.
3. இரந்து வாழும் பழக்கத்தை இல்லாதொழித்தல்.
4. செல்வந்தரிடையே உலோபித்தனத்தை அகற்றி வாரிவழங்கும் மனப்பான்மையை வளர்த்தல்.

ஸகாத்தின் தத்துவங்கள் :- “ஸகாத்” என்ற சொல்லில் அமைந்துள்ள பொருட் செறிவே அதன் தத்துவங்களை விளக்கப் போதியதாகும்.

1. ஸகாத் தொடுப்பவர் தனது பாவங்களை விட்டும் தூய்மை அடைகிறார். அவரது பணமும் உடைமையும் தூய்மை இடைகின்றன.
2. ஸகாத் விநியோகிக்கப்படும் சமூகத்தின் வறுமையை நீங்குவதோடு, அச்சமூகத்தின் பொருளாதாரமும், விநியோகிப்பவருடைய உடைமையும், அபிவிருத்தியும் வளர்ச்சியும் அடைகின்றன.
3. சமுதாய மக்களிடையே நிலவும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு நீங்கி செல்வந்தர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கு மிடையே ஓர் அன்புப் பிணைப்பு உண்டாகின்றது. இத்துடன் ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம் என்பனவும் செழித்து வளரும்.
4. இதனால் சமுதாயம், யாவராலும் புகழ்க்கூடிய அளவுக்கு சீர்திருத்தப்படும்.

சீர்திருத்தமானது இரு வகைப்படும். அவையாவன : தனிமனித சீர்திருத்தம், சமுதாய சீர்திருத்தம் என்பனவாம்.

ஒரு தனிமனிதன் தன் செல்வத்தின் ஒரு பகுதியை ஸகாத்தாகச் செலுத்தும்போது அவரிடம் காணப்பட்ட உலோபித்தனம் நீங்கி வாரிவழங்கும் தன்மையுள்ளவராகிறார். அவரிடம் குடிகொண்டிருந்த பேராசை நீங்குகிறது. தன் செல்வத்தை சமூகப்பணிக்காக அர்ப்பணித்து நாளடைவில் ஒரு சமூக ஊகியனாகிறார். இது தனி மினத சீர்திருத்தத்தையே காட்டுகிறது.

சமுதாயத்தில் அநேகம் பேர் போதிய ஆற்றலிருந்தும், தேவையான மூலதனமின்மையால், தொழிலின்றி வறுமையில் வாடுகின்றனர். முறையான ஸகாத் விநியோகமானது அவர்களைத் தொழில் வாய்ப்பினைப் பெற்று வாழ வழி வகுக்கிறது. இது சமுதாய சீர்திருத்தமாகும்.

ஸகாத் விநியோகம்:- பெருமதனார் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஸகாத் விநியோகத்தைப் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களே முன்னின்று நடத்தினார்கள். அவர்களின் பின் கலீபாக்கள் இக்கைங்கரியத்தைச் செய்து வந்தார்கள். அவர்களின் ஸகாத் விநியோகத் திறமையின் காரணமாக, நாட்டில் பக்கீர், மிஸ்கீன், கடன்

பட்டோர் என்போர் அருகி விட்டனர். சில வேளைகளில் ஸகாத் பெறத் தகுதியுள்ளோரைத் தேடிப்பிடித்து ஸகாத் விநியோகக் வேண்டிய நிலைமைகளும் ஏற்பட்டன. ஸகாத்தின் நோக்கமும் பூரணமாக நிறைவேறியது.

இப்போது ஸகாத் உரியமுறையில் விநியோகிக்கப்படாமையினால் சமூகத்தில் பக்கீர், மிஸ்கீன் போன்ற ஸகாத் பெறத் தகுதியுள்ளோர் நிறைந்தே காணப்படுகின்றனர்.

ஆகவே, ஸகாத் விநியோகஞ் செய்வதற்குச் சரியான நடைமுறை அவசியம். ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள ஸகாத் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ள செல்வந்தர்கள் பற்றியும், அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் செல்வத்தின் அளவு பற்றியும் கணக்கிட வேண்டும்.

அதேபோன்ற ஸகாத் பெறத் தகுதியானோரையும், அவர்களின் நிலை, வகுப்பு என்பவற்றையும் கணக்கிடுதல் வேண்டும். அறவிடப்பட்ட பணத்தை இம்மக்களிடையே தேவையின் அடிப்படையில் விநியோகஞ் செய்யலாம். உதாரணமாக, தொழில் செய்வதற்குத் தேவைப்படும் மூலதனம் அல்லது கைத்தொழில் உபகரணங்கள் என்பவற்றை விநியோகித்தல், கடன் தொல்லைகளை விட்டும் அவர்களை மீட்டல், தொழில் செய்ய இயலாதோருக்கு மாதாமாதம் தாபரிப்புப் பணத்தை அளித்தல் போன்றவை. மேற்கூறிய விதமாக ஸகாத்தை விநியோகஞ் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்தால் ஸகாத்தின் நோக்கம் நிறைவேறும்

சு

ஸகாத்துக்கும் ஸதகாவுக்குமுள்ள வேறுபாடு

ஸகாத்

ஸதகா

1. வாஜிபானது.	ஸுன்னத்தானது.
2. குறிப்பிட்ட சில பொருள் களில் மாத்திரமே கடமையானது.	எப்பொருளிலும் கொடுக்கலாம்
3. குறிப்பிட்ட சிலரின் மீது கடமையாகும்.	எவரும் கொடுக்கலாம்.
4. எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுண்டு.	எவ்வளவும் கொடுக்கலாம்.
5. இஸ்லாத்தில் எட்டு வகுப்பினருக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்	எவருக்கும் கொடுக்கலாம்.

ஸகாத் கடமையாவதற்குரிய நிபந்தனைகள் ஐந்து :

1. முஸ்லிமாக இருத்தல். காபிருக்கு வாஜிபில்லை.
2. சுதந்திரவானாக இருத்தல். அடிமைக்கு வாஜிபில்லை.
3. பொருள் தனக்குச் சொந்தமானதாக இருத்தல்.
4. உடைமை குறிப்பிட்ட அளவை (நிஸாபை) அடைந்திருத்தல்.
5. தானியங்கள், பழங்கள், புதையல்கள், சுரங்கங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும், வெள்ளிகள் ஆகியவற்றுக்கு வருடம் பூர்த்தியாகத் தேவையில்லை. ஏனையவற்றுக்கு ஒரு வருடம் பூரணமான பின்பே ஸகாத் கடமையாகும்.

ஸகாத் வாஜிபாகும் பொருட்கள் ஐந்து :

1. வெள்ளி, தங்கம், பணம்.
2. கோதுமை, நெல் முதலிய தானியங்கள்.
3. பேரிச்சம்பழம், திராட்சைப்பழம்.
4. ஆடு, மாடு, ஒட்டகையாகிய கால் நடைகள்.
5. வியாபாரச் சரக்குகள்.

பொன், வெள்ளி, பணம் ஆகியவற்றின் அளவு (நிஸாப்)

தங்கம் :- தங்கத்தின் ஆரம்ப அளவு (நிஸாப்) 20 மிஸ்கால் ஆகும். தற்கால மதிப்பீட்டின்படி 11 2/5 கலப்பற்ற பவுனாகும், அல்லது சுமார் 3 1/3 அவுன்ஸ் பாரமுள்ள சுத்தத் தங்கமாகும். ஆகவே ஒருவரிடம் 11 2/5 பவுன் அல்லது 3 1/3 அவுன்ஸ் சுத்தக்கலப்பற்ற தங்கம் ஒரு வருடகாலம் இருந்தால் அதில் 2 1/2 வீதம் ஸகாத் வாஜிபாகும். கலப்புள்ளதாயின், கலப்பு விகிதத்தைக் கழித்துக் கணக்கிட வேண்டும்.

வெள்ளி :- வெள்ளியின் ஆரம்ப அளவு 200 திர்ஹமாகும். இது சுமார் ஒன்றரைஇறாத்தல் பாரமுள்ள சுத்த வெள்ளி. இந்த அளவு ஒரு வருடகாலம் இருந்தால் அதில் 2 1/2 வீதம் ஸகாத்வாஜிபாகும்.

நோட்டுகள் :- நமது நாட்டின் பணப்புழக்கத்தில் உபயோகிக்கப்படக்கூடிய நாணய நோட்டுகள், நாணயங்களுக்குப் பதிலாக

உபயோகிக்கப்படுவதால் நாணயத்துக்கச் சமானமாகவே அவற்றையும்தம் மதித்து ஸகாத் கொடுக்கப்படும். நாணய நோட்டின் பெறுமதி நாட்டுக்கு நாடு, காலத்துக்குக் காலம் வித்தியாசப்படுவதால் திர்ஹம் நாணயத்துக்கு இலங்கை ரூபாவின் பெறமதியை எடுத்து ஸகாத் கணித்துக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நாணயமாற்று விகிதத்தை வங்கிகளில் விசேடமாக “இலங்கை மத்திய வங்கி” யில் அறிந்துகொள்ளலாம்.

நகைகள் :- சாதாரணமாக அணியக்கூடிய நகைகளுக்கு ஸகாத் இல்லை. மேல்திமாக அணியக்கூடிய, வெள்ளி அல்லது தங்க நகைகளுக்கும், சேமித்து வைத்துள்ள வெள்ளி தங்க நகைகளுக்கும் ஸகாத் கடமையாகும். இதேபோலவெள்ளி தங்கப்பாத்திரங்களுக்கும் ஸகாத் கடமையாகும். ஆகவே, அவைகள் நிஸாபை அடைந்து விட்டால் வருடப் பூர்த்தியின் பின் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். வெள்ளி நகைகளுக்கு வெள்ளியும், தங்க நகைகளுக்குத் தங்கமுமே ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

கனிப்பொருள், புதையல் :- சுரங்கங்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் வெள்ளி, தங்கங்களைச் சுத்தமாக்கிய பின், அவை நிஸாபை அடைந்து விட்டால் 2½% ஸகாத் கொடுப்பது கடமையாகும். வருடம் பூரணமாக வேண்டிய அவசியமில்லை. செம்பு, பித்தளை, மாணிக்கம் போன்றவற்றிற்கு உடனடியாக ஸகாத் கடமையில்லை. எனினும் இத்தகைய அருட்கொடைகளை நிலத்துக்குள்ளிருந்து தனக்கருளிய அல்லாஹு தஆலாவக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக, அதில் ஒரு பகுதியை ஸதகாவாகக் கொடுப்பதை மறந்து விடலாகாது.

வெள்ளி அல்லது தங்கப் புதையல்கள் ஏதாவது கிடைத்து நிஸாப் இருந்தால் உடனடியாக 20% 1/5 ஸகாத்தாகக் கொடுப்பது கடமையாகும். நிஸாப் இல்லாதவை கிடைத்தால் அல்லது செம்பு, பித்தளை போன்ற புதையல்கள் கிடைத்தால் அவற்றிற்கு ஸகாத் கடமையாகமாட்டாது. எனினும் ஸதகா கொடுப்பதை மறத்தலாகாது.

தானியங்கள் :- தானியத்துக்கும் பழங்களுக்கும் ஸகாத் அளவு ஒன்றே. அதாவது வஸகுகள். இது 1520 ஆங்கில இறாத்தல் கொள்ளுமளவாகும் 23¼ புசல் தோல் உமி நீக்கிய தாணியமாகும். ஆகவே, தோலுடன் சேமித்து வைக்கப்படக்கூடிய நெல்முதலான தானியங்களின் ஆரம்ப அளவு (நிஸாப்) 47½ புசல் ஆகும். தோலில்லாமல் சேமித்து வைக்கக்கூடிய சோளம், குரக்கன், தினை முதலிய தானியங்களின் ஆரம்ப அளவு 23¼

புசலாகும்.

இவை பணச் செலவு செய்து, நீர்ப்பாசனஞ் செய்து விளைவிக்கப்பட்ட தானியங்களாயின் அவற்றில் 1/20 (5%)வீதமும், நீர்ப்பாசனச் செலவின்றி விளைவிக்கப்பட்ட தானியங்களாயில் 1/10 (10%) வீதமும் ஸகாத் வாஜிபாகும்.

மனிதர்களால் பயிரிடப்பட்டு விளைவிக்கப்பட்டதும், பிரதான உணவுப்பொருட்களாக உள்ளதுமான தானியங்களிலேயே ஸகாத் வாஜிபாகும். பயிர் அறுவடை செய்து சூட்டித்து சுத்தப்படுத்தப்பட்ட மொத்தத் தானியங்களிலுமிருந்தே ஸகாத் கணக்கிடப்படும். செலவுகளக்காக எப்பகுதியையும் கழிக்ககூடாது.

தானியங்களில் வருடம் முடியவேண்டும் என்ற நிபந்தனை கிடையாது. சூட்டித்த உடனேயே ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும்.

ஒரு வயலில் அல்லது போகத்தில் அறுவடையான தானியம் நிஸாபை அடையவில்லையானால், அதே வருடத்துக்குள் வேறு வயலில் அல்லது அடுத்த போகத்தில் அறுவடை செய்யப்பட்ட தானியங்களையும் சேர்த்துக்கணக்கிட்டு ஸகாத் கொடுப்பது கடமையாகும்.

பழங்கள் :- பழ வர்க்கங்களில் போர்ச்சம்பழம், திராட்சைப்பழம் ஆகிய இரண்டிலுமே ஸகாத் கடமையாகும். அவைகளின் ஆரம்ப அளவு, காய்த்த பின் 5 வஸகு, அதாவது 1520 இறாத்தலாகும். ஆகவே, ஐந்து வஸகிற்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்குமே ஸகாத் கடமையாகும்.

வியாபாரப் பொருட்கள் :- வியாபாரப் பொருட்களை அப்போதைய விலையின்படி வருட முடிவில் கணக்கிட்டு அதில் நூற்றுக்கு 2½% ஸகாத் கொடுப்பது வாஜிபாகும். வாங்கிய விலையோ அல்லது விற்கும் விலையோ வைத்துக் கணிக்கப்படக் கூடாது. வரவேண்டிய கடன்களையும் அத்தோடு சேர்க்க வேண்டும். கொடுக்க வேண்டிய கடன்களைக் கழிக்கக்கூடாது.

கால்நடைகள் :- சுயமாக மேய்ச்சற்றரைகளில் மேய்ந்து வரும் கால்நடைகளிலேயே ஸகாத் கடமையாகும். உழவு, நீர்ப்பாய்ச்சுதல், சுமைசுமத்தல், வண்டியிழுத்தல் முதலிய வேறு நொக்கங் களுக்காக வைத்திருக்கும் கால்நடைகளில் ஸகாத் கடமையாக மாட்டாது.

ஓட்டகம்:- ஓட்டகத்தின் ஆரம்ப நிஸாபு 5 ஆகும். ஓட்டகத் தின் ஸகாத் விகிதம் பின்வருமாறு கணிக்கப்படும். 5 முதல்

25 வரையுள்ள ஒவ்வொரு ஐந்து ஒட்டகைககு ஓர் ஆடு கொடுக்க வேண்டும். 25 ஒட்டகைக்கு ஒரு வயதுள்ள ஒரு பெண் ஒட்டகை கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு மேல் ஒள்ள விபரங்களை ஏனைய நூல்களில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

மாடு :- மாடுகளின் ஆரம்ப நிலாபு 30 ஆகும்.

30 மாடுகளுக்கு ஒரு வயதுள்ள காளை ஒன்று.

40 மாடுகளுக்கு இரண்டு வயதுள்ள பசு ஒன்று.

அதற்கு மேலே விகிதப்படி கணிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆடு :- 40 ஆடுகளுக்கு 2 வயதுள்ள ஓர் ஆடு (பெண்).

121 ஆடுகளுக்கு 2 வயதுள்ள இரண்டு ஆடுகள் (பெண்).

201 ஆடுகளுக்கு 2 வயதுள்ள மூன்று ஆடுகள் (பெண்)

400 ஆடுகளுக்கு 2 வயதுள்ள நான்கு ஆடுகள் (பெண்)

400க்கு மேல் இருக்கும் ஒவ்வொரு நூறு ஆடுகளுக்கும் ஒவ்வொரு இரு வருட பெண் ஆடு வீதம் ஸகாத் வாஜிபாகும்.

ஸகாத் பெற உரிமையுள்ள எட்டு வகுப்பினர்கள் :

1. பக்கீர் :- எவ்வித வருவாயும் அற்றவர்கள்.
2. மிஸ்கீன் :- செலவுக்குப் போதாத அளவு சொற்ப வருவாயுள்ளவர்கள்.
3. ஆமில் :- ஸகாத் வசூலித்தல், கணக்கெடுத்தல் முதலிய வேலையில் ஈடுபடுவோர்.
4. முஅல்லபதுல்குலூப் :- புதிதாக இஸ்லாத்தைத் தழுவியவர்கள்.
5. முகாதபீன்கள் :- உரிமைச் சீட்டு எழுதப்பட்ட அடிமைகள்.
6. கடன்காரர்கள் :- தங்களுக்காக அல்லது வேறு முஸ்லிம்களின் ஆகுமான நல்ல காரியங்களுக்காகக் கடன்பட்டு கடனைத் தீர்க்க வசதியற்றவர்கள்.
7. சன்மார்க்கப் புனிதப் போரில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள்.
8. இப்பனுசபீல் :- சன்மார்க்கத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட கருமங்களுக்காகப் பிரயாணஞ் செய்பவர்கள்.

தற்பொழுது இந்த எட்டு வகுப்பினருள் பகீர், மிஸ்கீன், கடனிறுக்க வசதியற்றோர் ஆகிய முக்கிய மூன்ற வகுப்பினரே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். நவமுஸ்லிம்களும், வழிப்போக்கர்களும் மிகக்குறைவாகவே உள்ளனர். ஏனையோர் இங்கில்லை.

இருக்கக்கூடிய வகுப்பினர்களில் ஒவ்வொரு வகுப்பிலிருந்தும் குறைந்த பட்சம் மூன்று பேருக்காவது ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும்.

ஸகாத்தின் பர்முகள் இரண்டு

1. எனது உடைமைக்குரிய பரிழான ஸகாத்தைக் கொடுக்கிறேனென்ற நிய்யத் வைத்தல்.
2. பெற அருகதைள்ளவர்களுக்குக் கொடுத்தல்.

ஸகாத் பெறத் தகுதியற்றவர்கள்

1. தமது தேவைக்குப் போதுமான வருவாய் உள்ளவர்கள்.
2. அடிமைகள்.
3. பனூ ஹாஷிம், பனூ முத்தலிப் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்
4. காபிர்கள்.
5. ஸகாத் கொடுப்பவரால் தாபரிக்கக் கடமையான உறவினர்கள்.

ஸகாத்துல் பித்ர் :- நோன்புப் பெருநாளன்று கொடுக்கும் தர்மம். நோன்புப் பெருநாள் இரவுக்கும், பகலுக்கும், தனக்கும், தன்னால் தாபரிக்கப்படக்கூடியவர்களுக்கும் போதுமான உணவு, உடை, வூடு ஆகியவற்றிற்குப் போதுமான செலவு போக மீதியாக உள்ள பொருளில் ஸகாத்துல் பித்ர் வாஜிபாகும். ஒரு வீட்டிலுள்ள குடும்பத் தலைவனுக்கு அவனது மனைவி மக்கள், தாய்தந்தை முதலானவர்களின் சார்பிலும் கடமையாகும். கடைசி நோன்பன்று மாலை சூரியன் அஸ்தமித்ததிலிருந்து, பெருநாள் தொழுகை முடியும் வரையுள்ள நேரத்தில் இதை நிறைவேற்றவது கடமையாகும். ஆனால், நமழான் மாத ஆரம்பத்திலிருந்து கொடுக்க முடியும். பெருநாள் தொழுதபின் அன்று சூரியன் அடைவதற்கிடையில் கொடுப்பது தவறில்லை. எனினும் அதுவரை பிந்தவைப்பது மக்றுஹாகும். அதற்கு மேல் பிந்த வைப்பது ஹராமாகும். ஒவ்வொருவருக்கும் நிறைத்து இரண்டு கொத்துவீதம் அரிசி அல்லது அந்த நாட்டு மக்கள் பெரும்பாலும் உட்கொள்ளும் தானியம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். ஸகாத் உரிமையுள்ளவர்களுக்கே இதுவும் கொடுக்கப்படல் வேண்டும்

ஸ்காட்

பொருட்கள்	ஆரம்பத் தொகை (நிலாபு)	விகிதம்	காலம்	பெறத் தகுதியுடையோர்
1 வெளிளி	200 திரவறாம் சுமார் 1% ஆங்கில இறாத்தல் நிறைபுள்ள வெள்ளி	2%*	ஒரு வருடம் செல்லல்	பகீர்' என்னும் பரம ஏழை
2 தங்கம்	20 களஞ்சி சுமார் 3 அவன்ஸ் நிறையான தங்கம் பெறுமதி 200 திரவறாம் அல்லது	2%*	"	'மிஸ்கீன்' என்னும் சாதா ரண ஏழை
3 வியாபாரப் பொருட்கள்	சுமார் 1% இறாத்தல் வெள்ளியின் பெறுமதிக்குக் குறையாதது	2%*	"	'ஆபீஸ்' என்னும் ஸ்காத வேலை செய்யவர்
4 ஆடு	40	1	"	'முஅஸ்ஸப்துல் குலூப்' என்னும் புது முஸ்லிம்
5 மாடு	30	1	"	உரிமைக்கீட்டு எழுதப்பட்ட அடிமை
6 ஒட்டகை	5	1ஆடு	"	கடனிறுக்க வசதியற்றவர்
7 திராடசைப் பழம்	1520 ஆங்கில இறாத்தல்	10%	அனுவடை செய்தவடன்	அல்லாஹ்வின் பாதையில் (புனிதப் போரில்) ஈடுபடு வோர்
8 போரிச்சம் பழம்	1520 ஆங்கில இறாத்தல்	10%	"	பிரயாணத்தை முடிக்க வசதியற்றவர்
9 தானியம்	1520 ஆங்கில இறாத்தல் (23% புஸல்)	10%	"	
10 புதைமல்	வெள்ளி, தங்கத்தின் அளவு	20%	கிடைத்தவடன்	
11 கணிப் பொருட்கள்	வெள்ளி, தங்கத்தின் அளவு	2%*	கிடைத்தவடன்	

37. உழ்ஹிய்யா, அகீகா, நதர், யம்ன், தப்ஹ்

தான தர்மம் செய்யும்படி இஸ்லாம் தூண்டுகிறது. மக்கள் விரும்பி உண்ணும் மாமிசங்களைக்கூடத் தானம் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களையும் உண்டாக்கித் தந்துள்ளது. இந்த அடிப்படையில் வந்தவையே உழ்ஹிய்யா, அகீகா ஆகியவைகளாகும். இவற்றைக் குர்பான் செய்து அறுக்கும் முறைகளையும் நாம் அறிய வேண்டியுள்ளோம். நேர்ச்சை, சத்தியம் செய்தல் என்ப வற்றையும் சிறிது நோக்குவோம்.

உழ்ஹிய்யா

இஸ்மாஈல் !அலை) அவர்கட்குப் பதிலாக இப்றாஹீம் (அலை) அவர்கள், ஓர் ஆட்டைக் குர்பான் செய்தார்களல்லவா? அதிலிருந்தே உழ்ஹிய்யாக் கொடுப்பது ஆரம்பமாயிற்ற. ஹஜ்ஜுப்பெருநாள் தினத்தில் உழ்ஹிய்யாக் கொடுப்பதை விடச் சிறந்த வேறொரு நற்கிரியை கிடையாது. ஆகவே, வசதி உள்ளவர்கள், அன்று அதனைச் செய்து உயரிய பலனைப்பெற முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஏனெனில், நபி (ஸல்) அவர்களும் ஸஹாபாக்களும், அதனைத் தொடர்ந்து செய்து வந்துள்ளார்கள்.

உழ்ஹிய்யா, அகீகா ஆகிய இரண்டுக்கும் ஆடு, மாடு, ஒட்டகைகளைத் தவிர வேற ஒன்றும் நிறைவேறமாட்டாது. செம்மறி ஆடு ஒரு வருடம் சென்றதாயும், வெள்ளாடும் மாடும் இரண்டு வருடம் சென்றதாயும், ஒட்டகை ஐந்து வருடம் சென்றதாயும் இருப்பது கடமையாகும், ஏழு பேர் சேர்ந்து ஒரு மாட்டை யோ ஓர் ஒட்டகையையோ உழ்ஹிய்யாக் கொடுக்கமுடியும். தசையைக் குறைக்கக்கூடிய குறைகள் இப்பிராணிகளில் இருக்கக்கூடாது. உதாரணமாக நொண்டி, குருடு, சொறி, காதறுந்திருத்தல்.

உழ்ஹிய்யாவுக்குரிய நேரம், துல்ஹஜ் மாதம் பிறை 10 ஹஜ்ஜுப் பெருநாள் தினம் சூரியன் உதித்து சுமர் பத்து நிமிடம் சென்றது முதல், பிறை 13 சூரியன் அடையும் வரை இருக்கும். இந்நாட்களில் இரவு அறுத்துக் கொடுப்பதைவிட பகல் கொடுப்பதே ஸுன்னத்தாகும். ஹஜ்ஜுப் பெருநாள் தொழுதுவிட்டு குத்பாவும் முடிந்த பின் அன்று இவ்வணக்கத்தை நிறைவேற்றுவதே சாலச் சிறந்ததாகும். உழ்ஹிய்யாக் கொடுப்பவர், தானே அதனை அறுப்பதே ஸுன்னத்தாகும். வேறு ஒருவரைச் சாட்டினால், அறுக்குமிடத்துக்குச் சமூகமளித்தல் விசேடமானதே. அறுப்பதற்கு ஆரம்பிக்கும்போது, “ அல்லாஹு தஆலாவுக்காக ஸுன்னத்தான உழ்ஹிய்யாவை நிறைவேற்றுகிறேன்” என்று நியயத்தைப்பத் கடமையாகும்.

உழ்ஹிய்யாவில் எந்த ஒரு பகுதியையும் விற்கவோ, வேலை செய்வோர்க்குக் கூலியாகக் கொடுக்கவோ கூடாது. தோல் கொம்புகளானாலும், தர்மம் செய்துவிடவேண்டும். அல்லது, தான் எடுத்து உபயோகிக்கலாம். தசையில் ஒரு பகுதியை, சமைக்காமல் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துவிடுவது கடமையாகும். எனினும், அதன் ஈரலில் ஒரு பகுதியைத் தான் உணவுக்காக எடுத்துக்கொண்டு, ஏனைய அனைத்தையும் தர்மம் செய்வதே மிகச்சிறப்பான முறையாகும். உழ்ஹிய்யாவில் சிறு பகுதியைக் கூட, காபிர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது. பிறர் தனக்குத் தந்த உழ்ஹிய்யா மாமிசத்தைக்கூட காபிர்களுக்குக் கொடுக்க அனுமதியில்லை.

உழ்ஹிய்யா, அகீகா முதலானவற்றை நேர்ச்சை வைத்தால் நிறைவேற்றுவது கடமையாகிவிடும். அதிலிருந்து ஒரு சிறு பகுதியையேனும், தானும், மனைவி, பிள்ளைகள், பெற்றோர்களும் சாப்பிடக்கூடாது. அனைத்தையும் தர்மம் செய்துவிடவேண்டும். இதே போன்று ஒரு பிராணியை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, “இது எனது உழ்ஹிய்யா அல்லது இது என் பிள்ளையின் அகீகா” என்று கூறிவிட்டால் அதுவும் நேர்ச்சை வைத்தது போன்றே ஆகிவிடும். ஆகவே, உழ்ஹிய்யா, அகீகா கொடுப்போர் இவ்விஷயத்தில் கவனமாயிருக்கவேண்டும்.

**الْغُلَامُ مِنْ تِهْنُ بِعَقِيْقَتِهِ تَدْعُ عَنْهُ يَوْمَ
السَّابِغِ وَيَسُوْ وَيُخْلَقُ رَأْسُهُ**

“சிறுவன் அவனின் அகீகாவைக் கொண்டு பணயம் வைக்கப் பட்டுள்ளான். (பிறந்து) ஏழாம் நாளில் அவனுக்காக அது அறுக்கப் படும்; அவனுக்குப் பெயரும் வைக்கப்படும்; அவனது தலையும் சிரைக்கப்படும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (ஸுன்னன் அபீதாவூத் ஜாமி உத்திர்மிதீ).

அகீகா என்பது, பிள்ளைக்காக அறுத்து தர்மம் செய்யப்படக் கூடிய ஆடு, மாடு, ஒட்டகைகளாகும். ஆண் பிள்ளைக்கு இரண்டு ஆடுகளும், பெண் பிள்ளைக்கு ஓர் ஆடு கொடுப்பது பிழையில்லை. ஏழு பிள்ளைகளுக்கு ஒரு மாடோ ஓர் ஒட்டகையோகொடுக்க இடமுண்டு.

பிள்ளை பிறந்தது முதல் பருவம் அடையும்வரை தகப்பன் அகீகா கொடுப்பது ஸுன்னத்தாகும். தகப்பனுக்கு வசதி ஏற்படா விட்டால் பருவம் அடைந்தபின் பிள்ளை தனக்காக அகீகா கொடுத்துக்கொள்ளலாம். பிள்ளை பெற்று நிபாஸ் நின்று விடுவதற்கிடையில் தகப்பன் பண வசதி இல்லாதவனாயிருந்தால் அவன் அகீகா கொடுப்பது ஸுன்னத்தாகமாட்டது.

அகீகா அறுக்கும்போது, “ இது என் பிள்ளையின் ஸுன்னத்தான அகீகா” என்று நிய்யத் வைப்பது கடமையாகும். அறுத்தபின் அதன் எலும்புகளை முறிக்காமல். இனிப்புடன்சேர்த்துச் சமைத்து மற்றவர்களின் வீடுகளுக்கு அனுப்புவதே ஸுன்னத்தான முறையாகும். சமைக்காமல் பச்சையாகவும் அனுப்பலாம். ஸுன்னத்தான அகீகாவிலிருந்து தானும் பிள்ளைகளும் சாப்பிடலாம். அகீகாவுக்கென்று குறிக்கப்பட்ட அல்லது நேர்ச்சை வைத்ததிலிருந்து சாப்பிடக்கூடாது.

பிள்ளை பிறந்த ஏழாம் நாளில் நல்லதொரு பெயர் வைப்பதும் அகீகாக் கொடுப்பதும், தலைமுடியைச் சிரைத்து தலைமயிரின் பாரத்துக்குத் தங்கம் அல்லது வெள்ளி தர்மம் செய்வதும் ஸுன்னத்தகளாகும்.

நதர்

நதர் என்பதற்கு நேர்ச்சை என்பது பொருள். அதாவது, சித்தகவாதீனமுள்ள பருவமடைந்த ஒரு முஸ்லிம், “ ஒரு ஸுன்னத்தான காரியம், அல்லாஸு தஆலாவுக்காக தனக்குக் கடமை” என்று கூறிய தனக்குக் கடமையாக்கிக் கொள்வதாகும். இதை நிறைவேற்றுவது கடமையாகும்.

ஆகவே, பின்வரும் நான்கு விஷயங்களையும் நேர்ச்சை வைத்தால் நிறைவேறா :-

1. பர்முஹன். உ + ம் : ஐங்காலத் தொழுகை, ஸகாத், ஜும்ஆத் தொழுகை.
2. ஹறாமானவை. உ + ம்: அநியாயமாய் ஒருவரை அடித்தல், காயப்படுத்தல், பொது மையவாடியில் கபற்களைக் கட்டுதல்.
3. மக்றுஹானவை. உ + ம்: அவ்லியாக்களின் கபர்களை புடவைகளால் மூடி அழகுபடுத்தல், 40 நாளைக்குமேல் நகம் அறுக்காதிருத்தல், கபர்களைத் தொட்டு முத்தமிடல்.
4. ஆகுமானவை (முபாஹ்). உ + ம் உண்ணல், குடித்தல், உறங்கல், நடத்தல் முதலியன.

இந்நான்கில் ஹறாமானதை நேர்ச்சை வைக்கவும் கூடாது, நிறைவேற்றவும் கூடாது. பர்ழானவற்றை எவ்வகையிலும் நிறைவேற்றவேண்டும். ஏனைய இரண்டையும் நிறைவேற்றத் தேவையில்லை.

மனதால் நினைப்பது மாத்திரம் நேர்ச்சையாகாது. அவ்வாறு நினைத்ததை நிறைவேற்றுவது கடமையில்லை. நினைத்தது ஸுன்னத்தானதாயின் நிறைவேற்றுவது மிக விசேடமாகும். நிறைவேற்றக் கடமையான நேர்ச்சைக்கு பின்வரும் இரண்டு நிலைகளை உதாரணம் கூறலாம் :-

1. “அல்லாஹு தஆலாவுக்காக ஒரு நாள் நோன்பு நோற்பது எனக்குக் கடமை” என்று அல்லது “ஒரு ரூபாவை தர்மம் செய்வதற்கு நேர்ச்சை வைத்தேன்” என்று வாயால் கூறித் தனக்குக் கடமையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

2. “அல்லாஹு தஆலா எனது நோயைச் சுகமாக்கினால் பத்து ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பது எனக்குக் கடமை” என்று அல்லது “இந்த ஆபத்திலிருந்து அல்லாஹு தஆலா என்னைக்காப்பாற்றினால் ஓர் ஆட்டைக் குர்பான் கொடுக்க நேர்க்கசைவைத்தேன்” என்று வாயால் சொல்லித் தனக்குக் கடமையாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். நோய் சுகமாதல், ஆபத்து நீங்குதல் என்பவை நிறைவேறினால் நேர்ச்சை வைத்ததை நிறைவேற்றுவது கடமையாகும். இவை நிறைவேறாவிட்டால் கடமையில்லை.

குறித்த ஒரு கந்தூரிக்கு ஒரு பொருளைக் கொடுக்க நேர்ச்சை வைத்தேன்” என்று சிலர் சொல்லுவது வழக்கம். அங்கு அன்னதானம் அளிப்பதற்காக அப்பொருள் உபயோகிக்கப்படுவதால் அந்த நேர்ச்சையை நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்த இடத்துக்கே அனுப்ப வேண்டுமென்ற கடமை இல்லை. அன்னதானமளிக்க எந்த இடத்திலும் பயன்படுத்தலாம். குறிப்பிட்ட தொகையை அன்னதானமாகக் கொடுத்தால் போதும்.

யமீன்

யமீன் என்றால் சத்தியம் செய்தல் என்பது பொருள். அல்லாஹு தஆலாவின் பெயர்களில் ஒன்றைக்கூறி அல்லது அவனின் பண்புகளில் ஒன்றைக் கூறியே சத்தியம் பண்ணவேண்டும். வெறு ஒன்றையும் கூறிச் சத்தியம் பண்ணக்கூடாது; உதாரணமாக; கண்ணாணை செய்யவேன், பூமியாணை செய்யவில்லை, தாய் தகப்பராணை செய்யவில்லை, ஓளலியா ஆணை செய்வேன்போன்ற விதமான சத்தியம் பண்ணாவதை இஸ்லாம் தடை செய்கின்றது.

சரியான முறையில் சத்தியம் செய்தால் பாவகாரியங்கள்ல்லா விடில், நிறைவேற்றுவது கடமையாகும். நிறைவேற்றாவிட்டல் குற்றப் பரிகாரம் நிறைவேற்றுவது கடமையாகும்.

முன்பு நடந்த ஒன்றை நடக்கவில்லை என்றோ, நடக்காத ஒன்றை நடந்ததென்றோ சத்தியம் பண்ணு வதற்கு, “பொய்ச்சத்தியம்” என்று கூறப்படும். பொய்ச் சத்தியம் பண்ணு வது பெறும் பாவமும் ஹறாமான காரியமுமாகும். ஆகவே, பொய்ச்சத்தியத்தை நாம் கனவிலும் நினைக்கக்கூடாது.

உண்மைக்குச் சத்தியம் பண்ணு வதையும் நாம் இயன்றளவு தவிர்த்திருத்தலே சிறந்த பண்பாகும். இதனாலேயே இமாம் ஷாபிஃ (றழி) அவர்கள் எக்காரணம் கொண்டும் முழுவாணாளிலும் சத்தியம் பண்ணவில்லை.

தப்ஹ்

தப்ஹ் என்றால் அறுத்தல் என்பது பொருள். மீன், வெட்டுக்கிளி ஆகிய இரண்டையும் தவிர ஏனைய ஹலாலான பிராணிகளை அறுக்காமல் சாப்பிடக்கூடாது. உண்ண ஹலாலாயுள்ள பிராணிகளை மாத்திரமே அறுக்கலாம். ஆகவே, மயில், கரடி, புலி, பாம்பு போன்ற பிராணிகளை அறுத்தாலும் அவை நஜிஸாகவே இருக்கம். அவற்றை உண்ணக்கூடாது. அவற்றின் கொழுப்பு, இறக்கை, தோல், பல் யாவும் நஜிஸாகவே இருக்கும்.

அறுக்கும்போது ஆயுதம் கூரிய கத்தியாயிருப்பதும், அறுப்பவர் முஸ்லிமாயிருப்பதும், நிறுத்தாமல் ஒரே முறையில் அறுப்பதும் பிரதான நிபந்தனைகளாகும். அறுக்கப்படும் பிராணியின் கழுத்தில் உணவுக் குழாயும் சுவாசக் குழாயும் பூரணமாய் வெட்டப்படும் வரை அறுக்கவேண்டும். இவ்விரண்டில் சிறிதளவேனும் தவறினால் அப்பிராணியைச் சாப்பிடுவது ஹறாமாகும். ஆகவே, குரல்வளை தலைப்பக்கமாக வருமாறு கத்தியை குரல்வளையின் கீழ்ப்பாகமாகச் செலுத்தி விரைவாக அறுத்துவிட வேண்டும்.

பிராணிக்கு அறுக்க முன் நீர் புகட்டுவதும், அறுக்குமிடத்துக்கு மெதுவாக இழுத்துச் செல்வதும், பிராணியின் எதிரில் கத்தியைத் தீட்டாதிருப்பதும், கிப்லாவுக்கு நேராகக் கழுத்தைத் திருப்புவதும் அறுப்பவர் கிப்லாவின் பக்கம் திரும்பி இருப்பதும், அறுக்கும்போது

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

என்று ஒதுவதும், பிராணியின் எதிரில் மற்றதை அறுக்காதிருப்பதும் அறுத்தபின் நல்லமுறையில் தூடிக்க இடம் கொடுப்பதும், பூரணமாக உயிர் பிரித்த பின்பே தலையைத் துண்டிப்பதும், அதன் பின்பே உரித்தலும் உயர்ந்த நற்பண்புகளாகும்.

சாதாரணமாக அறுக்கமுடியாத வேட்டைப் பிராணிகள் போன்ற வற்றை கூர்மையான அம்பு, ஈட்டி போன்ற ஆயுதங்களால் எறிந்து எந்த இடத்திலாவது பட்டு, அறுத்துக்கொள்ள முடியுமான அளவு அது அகப்படும்போது உயிர் இருந்தால் அறுத்து எடுப்பது கடமையாகும். எறிந்த கூரிய ஆயுதம் பட்ட உடனே அது இறந்து அறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டால், அது ஹலாலாகிவிடும் அம்பெறியும்போது தன்னிடம் கத்தி இல்லாதிருத்தல் போன்ற கவலையீனத்தினால் அது இறந்துவிட்டால் சாப்பிடக்கூடாது. இதே போன்ற துப்பாக்கி ரவைகளால் வேட்டையாடினால், உயிரோடு பிடித்து அறுத்தால் மாத்திரமே ஹலாலாகும். ரவை பட்டு (இறந்துவிட்டால்), அல்லது அறுக்கமுன் இறந்துவிட்டால் அதனைச் சாப்பிடுவது ஹறாமாகும்.

38. அஸ்ஸவம் (நோன்பு)

இஸ்லாமிய நம்பிக்கைகளும் கிரியைகளும், மனிதனின் உளத்தையும், உடலையும், சிந்தனையையும் பக்குவப்படுத்தி இவ்வலகிலும் மறுஉலகிலும் இன்பகரமான நல்வாழ்வுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும் பயிற்சித் திட்டங்களே. இந்த இலட்சியத்தின் அடிப்படையி லேயே நோன்பும் அமைகின்றது.

நோன்பை விசுவாசிகளின் மீது விதியாக்கிய வல்லநாயன் நோன்பின் தத்துவம் பற்றிப் பின்வருமாறு விளக்குகிறான்: விசுவாசிகளே நீங்கள் (தீயவைகளை விடுத்து நல்லவைகளைக் கைக்கொண்டு) பக்தியாளர்களாக ஆவதற்காக, உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் மீது விதியாக்கப்பட்டது போன்று, நோன்பு உங்கள்மீதும் விதியாக்கப்பட்டுள்ளது." (அல் குர்ஆன்).

பெருமானார் (ஸல்) நோன்பின் இலட்சியத்தைப்பற்றி பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்கள் :- " பொய்யையும் பொய்யைத் தழுவிய செயலையும் விடாமல் உணவையும் குடிப்பையும் விட்டு விடுவதில் அல்லாஹு தஆலாவுக்கு எவ்விதத் தேவையும் இல்லை." மேலும் ஒரு ஹதீஸில் " விழித்து வணங்கும் பலருக்கு கண் விழிப்பை விடுத்து எப்பலனும் இல்லை; நோன்பு நோற்றும் பலருக்கு பசியையும் தாகத்தையும் சகித்துக் கொண்டதைத் தவிர்த்து வேறு எப்பலனும் கிடையாது என்று கூறியுள்ளார்கள்.

மனிதனின் உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்திச் செம்மைப்படுத்துவதிலும் இயல்புக்கங்களை வசப்படுத்தி, மனிதனை அவைகளின் எஜமானனாக்குவதிலும் நோன்பு உயர்ந்த இடத்தை வகிக்கின்றது. ஐங்காலத் தொழுதையில் மனிதன், நாளொன்றுக்கு ஐம்முறை பயிற்சியைப் பெறுகின்றான். ஆனால் நோன்பின்மூலம் அம்மனிதன் நாளொன்றுக்கு ஏறத்தாள பதினான்கு மணித்தியாலங்கள் அல்லாஹு தஆலாவின் ஞாபகத்தை உள்ளத்திலிருத்தி நீண்ட பயிற்சியொன்றைப் பெறுகின்றான். நமஸான் மாதம் பிறை கண்டதிலிருந்து, ஷவ்வால் மாதம் பிறை காணும் வரையும் அப்பயிற்சி அவனுக்குக் கிடைக்கின்றது. நோன்பானது அல்லாஹு தஆலா பற்றிய சிந்தனையை உள்ளத்தில் பதித்து தினசரி வாழ்க்கையில் சம்பந்தப்படும் சகல கருமங்களிலும் பொறுப்புணர்ச்சியோடும், மறுமையில் பதில்சொல்ல வேண்டுமென்ற அச்சத்தோடும் செயல்பட அது வழிவகுக்கின்றது.

செல்வந்தர்கள் வறியோரின் பசிப்பிணியை அறிவதற்கும், அவர்கள் மீது இரக்கங்கொள்வதற்கும் நோன்பு அவர்களுக்கு வாய்ப்பை அளிக்கின்றது. சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற மேடுபள்ளங்களைச் சமப்படுத்தத் தக்க ஒரு மனோபக்குவத்தை நோன்பு தோற்றுவிக்கின்றது.

மனிதனின் குடலிலும் இரைப்பையிலும் பல்வகை நோய்களுக்கும் நோன்பு சிகிச்சையாய் அமைகின்றது.

நோன்பைத் தவிர்த்து மனிதன் செய்கின்ற இதர வணக்கங்களை மற்றவர்களும் காண்பதற்கு வாய்ப்புண்டு. நோன்புமட்டும் அல்லாஹு தஆலாவக்கும் அடிமைக்கும் மட்டுமே தெரிந்த வணக்கம். ஒருவன் இரவில் எழும்பி மற்றவர்களுடன் உணவருந்திவிட்டு, தனிமையில் பிறரறியாமல் உண்ணவும், குடிக்கவும் முடியும்; உண்ணாமலும், குடிக்காமலும் இருக்க முடியும். இந்த இரகசியம் நோன்பை அணுஷ்டிப்பவனுக்கும், அல்லாஹு தஆலாவுக்குமே தெரியும், மற்றவர்கள் அறியமாட்டார்கள். எனவேதான் அல்லாஹு தஆலா அறிவித்ததாக நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள் : “நோன்பைத் தவிர ஆதயின் புதல்வன் புரிகின்ற ஒவ்வொரு செயலும் அவனுக்குரியதே. நொன்பை எனக்காகவே நோற்கிறான் அதற்குக்கூலி கொடுக்கும் பொறுப்பை நானே ஏற்கிறேன்.”

நோன்பு, இஸ்லாத்தின் ஐம்பெருங்கடமைகளுள் நாலாம் இடத்தை வகிக்கின்றது. இது ஹிஜ்ரி இரண்டாம் வருடம் விதியாக்கப்பட்டது. நபி (ஸல்) ஒன்பது வருடங்கள் நோன்பு நோற்றிருக்கிறார்கள். நமழான் பிறை தென்பட்டதிலிருந்து ஷவ்வால் பிறை தெரியும்வரை ஒரு மாதம் நோன்பு நோற்றலே கடமை. இதனால், சில மாதம் முப்பதிலும் வேறு சில மாதம் இருபத்தொன்பதிலும் முடிவடையும். நபி (ஸல்) அவர்களும் தன் வாழ்வில் ஒரே ஒரு வருடம் மாத்திரமே முப்பது நாட்கள் நோன்பு நோற்றுள்ளார்கள். ஏனைய வருடங்களில் 29 நாட்களுக்குத்தான் நமழான் மாதம் இருந்தது.

இஸ்லாமிய உம்மத்துக்கள் தொழுகை, நோன்பு, திகர் என்பவைகளின் மூலமே அல்லாஹு தஆலாவை அணுகி அவனின் அன்பர்களானார்கள். இவர்களின் சிரேஷ்டரும் தலைவருமான நபி (ஸல்) அவர்கள், நமழான் மாதத்தைத் தவிர ஷவ்வான் மாதம் முழுவதும் ஆஷூறா தினத்திலும், ஒவ்வொரு மாதத்திலும் “அய்யாமுல் பீழ்” என்றழைக்கப்படும் 13, 14, 15, ஆம் பிறைகளிலும், ஒவ்வொரு வாரத்தின் திங்கள், வியாழன் ஆகிய இரு நாட்களிலும்

பெரும்பாலும் நோன்பு நோற்றுக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

நோன்பில் மூன்று படிகள் உள்ளன. அவையாவன : பொது ஜனங்களின் நோன்பு, உத்தமர்களின் நோன்பு, அதி உத்தமர்களின் நோன்பு என்பனவாம். நமழானில் அல்லாஹு தஆலாவையன்றி வேறொன்றுக்கும் உள்ளத்தில் ஊசலாட இடங்கொடாது அல்லாஹு தஆலாவின் சிந்தனையில் சதாவும் மூழ்கி இருப்பது அதி உத்தமர்களின் நோன்பாகும். தன் உறுப்புக்களை எல்லாம் மார்க்க முரணான முறைகளில் செலவிடாது தடுத்திடுகொள்வது உத்தமர்களின் நோன்பாகும். தன் வயிற்றையும், மர்மஸ்தலத்தையும் ஆசைகளைவிட்டும் பாதுகாத்துக் கொள்வது பொதுஜனங்களின் நோன்பாகும்.

நோன்புக்குப் பல ஷர்த்கள், பர்முகள், ஸுன்னத்கள், முப்திலாத்கள், மக்ரூஹ்கள் இருக்கின்றன.

நோன்பின் ஷர்த்துகள் (நிபந்தனைகள்) :

1. முஸ்லிமாக இருத்தல்.
2. பருவமெய்தி இருத்தல்.
3. சித்தகவாதீனமுள்ளவராக இருத்தல்.
4. நோன்பு நோற்கச் சக்தியுள்ளவராக இருத்தல்.
5. பெண்களுக்கு மாதாந்த ருதுவோ, பிரசவ ருதுவோ ஏற்படாதிருத்தல்.

சிறு குழந்தைகள், பைத்தியக்காரர்கள், சுகங்கிடைக்க முடியாதென்றுள்ள நோயாளிகள், கிழப்பருவத்தையடைந்த தளர்ந்த விருத்தாப்பியர்கள் என்போர் மீது அதாவாகவோ, கழாவாகவோ நோன்பு விதியில்லை. ஆனால் சிறுகுழந்தை தவிர்ந்த ஏனையோர் நோன்பொன்றுக்கு ஓர் அள்ளு (முத்து) தானியம் பிராயச்சித்தமாகக்கொடுப்பது கடமையாகும்.

மாதாந்த, பிரசவ ருது தோன்றிய பெண்கள் நோன்பு நோற்கக்கூடாது. ஆனால் சுத்தமடைந்தபின் கழாச்செய்தல் வேண்டும். நீண்ட பிரயானத்திலிருப்போரும், கடுமீ நோயாளியும் நோன்பு நோற்காதிருக்கலாம். இவர்களும் விட்ட நோன்பைக் கழாச்செய்வது கடமையாகும்.

நோன்பின் பர்முகள் இரண்டு :

1. ஒவ்வொரு நாள் இரவிலும் நோன்பு நோற்பதை மனதில் நிய்யத் செய்தல் வேண்டும். முதல் நாளிரவில் நோன்பு முழுவதுக்கும்

என்று நிய்யத் செய்தாலும். அதனால் அன்றைய நோன்பு மட்டுமே நிறைவேறும். மற்ற நாட்களின் நோன்புக்கு அது போதாது என்றாலும் அவ்வாறு நிய்யத் வைத்தல் நல்லது. நமஸானில் நோற்பது அதாவென்றும். அந்நோன்பை வேறு நாட்களில் நோற்பது கழாவென்றும் இருப்பதால் நிய்யத்தில் அதாவையோ, கழாவையோ சேர்த்துக்கொள்ளல் சிறப்பு. நோன்பில் பர்மு, ஸுன்னத், நேர்ச்சை, குற்றப்பரிசாரம் என்று பலவகை இருப்பதால் நோற்கும் நோன்பு எவ்வகையைச் சேர்ந்தது என்றும் குறிப்பிடல் வேண்டும். சூரிய அஸ்தமனத்துக்கும். கிழக்கு வெளுப்புக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மனதில் மேற்கூறப்பட்டவைகளை நினைத்தல் பர்மு, வாயால் மொழிதல் ஸுன்னத்.

2. கிழக்கு வெளுத்ததிலிருந்து சூரியன் அஸ்தமிக்கும்வரை நோன்பை முறிக்கும் கருமங்கள் எதிலும் ஞாபகத்தோடு ஈடுபடாதிருக்க வேண்டும்.

நோன்பு நோற்றபின் பகலில் பிரசவமோ, மாதாந்த ருதுவோ, பிரசவ ருதுவோ சம்பவித்தால் அன்றைய நோன்பு நிறை வேறாது. பின்னர் கழாச்செய்யவேண்டும்.

இரவில் நிய்யத் வைத்தபின், கிழக்கு வெளுக்கும் வரை உண்ணல், பருகல் போன்ற எக்கருமமும் நிய்யத்தைப் பாதிக்காது, மீண்டும் நிய்யத் வைக்கத் தேவையில்லையெனினும் அவ்வாறு வைத்தல் ஸுன்னத்தாகும்.

நோன்பின் இலட்சியத்துக்கும் உயிரோட்டத்திற்கும் நோன்பின் ஸுன்னத்கள் அனுகூலமானவை.

1. நடுநிசிக்குப்பின் ஏதாவது உட்கொள்ளல்.
2. சூரியன் அஸ்தமித்து விட்டதென்று நிச்சயமாகியவுடன் நோன்பு திறத்தல், நேரம் பிந்தி நோன்பு திறந்தால், நோன்பு கெட்டுவிடாது. இரண்டு நோன்புகள் ஒன்று சேராதிருக்கும்பொருட்டு இரவில் ஏதாவது உண்ணல், குடித்தல் வேண்டும். பேரிச்சம் பழத்தை அருந்தி நோன்பு திறத்தல் ஸுன்னத். அது கிடைக்காத பட்சத்தில் தண்ணீரினால் நோன்பு திறத்தல் ஏற்படையது.

3. நோன்பு திறந்த பின் துஆ ஓதல். துஆ வருமாறு :

اللَّهُمَّ لَكَ مُمْتٌ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ
فَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

“ இறைவா! உனக்காக நோன்பு நோற்று, உனது உணவைக் கொண்டு நோன்பு திறந்துவிட்டேன். (இதை) அங்கீகரிப்பாயாக. நீயே கேட்பவனும், அறிந்தவனுமாகும்.”

4. நோன்பாளியை நோன்பு திறப்பித்து, முடியுமான வரை அன்னதானம் அளித்தல்.

5. பொய், புறம், கோள், பரிகாசஞ் செய்தல், திட்டுதல் போன்றசற்றைத் தவிர்ப்பதோடு பாடல் முதலியவற்றிலும் ஈடுபடாதிருத்தல்.

6. ஸதகா கொடுத்தல், அல்குர்ஆனை அதிகமாக ஓதல், துஆதிகர்களில் ஈடுபடல், இரவில் வணக்கங்களில் ஈடுபடல், இ.திகாப் இருத்தல் முதலிய கருமங்களில் அதிகமாக நேரத்தைச் செலவிடல்.

7. குளித்தல் விதியானவர்கள் ஸுப்ஹுக்கு முன்குளித்தல்.

8. அழகிய காட்சிகள், இனிய நாதங்கள், தேவையற்ற பேச்சுக்கள் என்பவைகளில் நின்றும் கண், காது, நா முதலிய உறுப்புக்களைப் பாதுகாத்தல்.

நீரில் மூழ்குவது போன்ற ஆபத்தில் யாராவது சிக்கிக்கொண்ட பொழுது, தனது நோன்பை விட்டால்தான் அவர்களைக் காப்பாற்றலாம் என்ற நிலை வரும் பட்சத்தில், நோன்பை விட்டு விட்டு அவர்களைக் காப்பாற்ற இஸ்லாம் அனுமதிக்கிறது. ஒரு கர்ப்பவதியும் நோன்பினால் சங்கடம் ஏற்படுமென்ற நியும் பட்சத்தில் நோன்பை விடலாம். பால் கொடுக்கும் தாயும் தனக்கோ குழந்தைக்கோ ஆபத்து வரும் என்று அஞ்சினால் நோன்பை விடலாம். இவர்கள் பின்னர் கழாச் செய்யவேண்டும்.

நோன்பின் இலட்சியத்தை முற்றாகப் பாழாக்கும் அம்சங்களும் உண்டு. அவை நோன்பை முறிப்பன (முப்திலாக்) எனப்படும்.

நோன்பை முறிப்பவைகள் (முப்திலாத்) எட்டு :

1. உடலின் திறந்த துவாரங்கள் மூலம் கண்ணுக்குத் தோன்றக்கூடிய எதுவும் செல்லல். உ-ம்: வாய், மூக்க, காது.
2. பகல் முழுதும் மயக்கமாய் இருத்தல்.
3. முனைந்து வாந்தி எடுத்தல்.
4. சேர்க்கை செய்தல்.
5. பைத்தியம் உண்டாதல்.
6. இந்திரியத்தை வெளிப்படுத்தல்.
7. பெண்களுக்கு மாதாந்த ருது (ஹைழ்), பிரசவ ருது (நிபாஸ்), பிரசவம் ஏற்படுதல்.
8. மதம் மாறுதல்.

ஸுன்னத்தான நோன்புகள் :

1. திங்கட்கிழமை
2. வியாழக்கிழமை
3. வெள்ளிக்கிழமை (வியாழன் அல்லது சனியுடன் சேர்த்து)
4. மாத ஆரம்பம்
5. பிறை 13, 14, 15, (அய்யாமுல் தஸ்ரீக் தவிர்ந்த நாட்கள்)
6. பிறை 27, 28, 29, 30 ஆகிய நாட்கள்.
7. அறபா நாள்
8. துல்ஹஜ் முதல் 8 நாட்கள்
9. ஆஷூறா, தாஸூஆ நாட்கள்
10. ரஜப் பிறை 27
11. ஷஃபான் மாதம்
12. ஷவ்வால் மாதம் ஆறு நாட்கள்
13. சங்கையான நாலு மாதங்கள்
14. ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள்

நோன்பு நோற்றுக்கொண்டு சேர்க்கை செய்து நோன்பை முறித்தவன் மீது கழாச்செய்தல் கடமையாவதோடு “கப்பாறுஹ்” என்ற குற்றப்பரிகாரமும் வாஜிபாகும். இப்பெரும் பாவத்தைப்பிரிந்தவன் முஸ்லிமான் ஓர் அடிமையை உரிமையிடல் வேண்டும்: முடியாத பட்சத்தில் தொடராக இருமாதங்கள் நோன்பு நோற்க

வேண்டும். இதையும் நிறைவேற்ற முடியாதபொழுது அறுபது ஏழைகளுக்கு உணவளித்தல் வேண்டும்.

நோன்பை முறிக்கும் கருமங்களில் ஒன்றை மறந்து செய்தாலும், தன்னை மீறி வாந்தி வந்தாலும், கனவில் இந்திரியம் ஸ்கலித மானாலும், சுத்தமான உமிழ் நீரைச் சேர்த்து விழுங்கினாலும் நோன்பு முறியாது.

பின்வரும் தினங்களில் நோன்பு நோற்றல் ஸுன்னத்தாகும். துல்ஹஜ் மாதம் பிறை ஒன்பதான அறபா தினத்திலும் முஹர்றம் மாதம் 9, 10, ஆம் நாட்களிலும், ஷவ்வால் மாதம் ஆறு நாட்களிலும், ஒவ்வொருமாதமும் 13, 14, 15 ஆம் பிறைகளிலும், திங்கள் வியாழனிலும் நோன்பு நோற்றல் ஸுன்னத். துல்-ஹஜ் மாதம் பிறை 1-9 (ஒன்றிலிருந்து ஒன்பது) முடியவும், முஹர்றம் மாதம் முழுவதும் தொடராக நோன்பு நோற்றல் உத்தமம். இத்தினங்களில் கழா நோன்பை நோற்கும்பொழுது அன்றைய ஸுன்னத்தையும் நிய்யத் வைத்துக்கொண்டால் இரண்டின் நன்மையும் கிடைக்கும்.

பின்வரும் தினங்களில் நோன்பு நோற்றல் தடுக்கப்பட்டுள்ளது :

1. நோன்புப்பெருநாள்.
2. ஹஜ்ஜுப் பெருநாள்.
3. துல்ஹஜ் மதாம் 11, 12, 13, ஆம் நாட்கள்.
4. சந்தேகத்துக்குரியதான நாள். அதாவது. ஷஃபான் இறுதி இரவில் பிறை தென்பட்டதாகப் பேசிக்கொள் கின்றனர். ஆனால் தென்பட்டது நிச்சயமாகவில்லை. இதற்கே சந்தேகத்துக்குரிய நாள் எனப்படும்.

லைலத்துல் கத்ர்

மகத்தான இரவு, ஏற்பாட்டின் இரவு என்பது இதன் பொருள். இது விசுவாசிகளுக்கு பேரருளாக வழங்கப்பட்ட நன்கொடையாகும். மனிதன் இவ்வுலகில் குறிப்பிட்ட ஒரு காலம்வரை மட்டும் வாழ்கிறான். மனிதனின் நிலையான பெருவாழ்வு அவனது மரணத்தின் பிறகே ஆரம்பிக்கிறது. நிலையான இன்ப வாழ்வுக்கு ஆயத்தம் செய்யும் ஒரு சாதனமாக லைலத்துல்கத்ர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்தையே “ லைலத்துல்கத்ர், ஆயிரம் மாதங்களை

விடச் சிறந்தது” என்னும் அல்குர் ஆன் வசனமும், பெருமானாரின் ஹதீஸும் வலியறுத்துகின்றன.

இஸ்ரவேலர்களில் ஒரு மனிதன் ஆயிரம் மாதங்கள் போர்க்கருவிகள் தாங்கி அல்லாஹு தஆலாவக்காகப் புனித யுத்தத்தில் ஈடுபட்டான் என்னும் செய்தி அண்ணலாருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. காருண்ய நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவிடம், தமது சமுதாயத்தவர்களின் வாழ்நாள் குறைவானதென்றும், நீண்டகாலம் வாழ வாய்ப்பளிக்கப்பட்டால், அதிக அமல்செய்து அபரிமிதமான நன்மையளைச் சம்பாதிப்பார்களே என்றும் இரந்து கொண்டார்கள். எனவே அல்லாஹு தஆலா ஆயிரம் மாதங்களை விடவும் மேலான ஓர் இரவை ஒவ்வொருவருட நமழான் மாதத்திலும் அருளி பெருமானாரின் அவாவை நிறைவேற்றியுள்ளான்.

றமழான் மாதத்தில் இவ்விரவு எத்தினத்தில் வருகிறதென்பது நிச்சயமில்லை. அல்குர்ஆனிலும், ஹதீஸ்களிலும் இவ்விரவு இதுதான் என்று வரையறுத்துக் கூறப்படவில்லை. இவ்விரவு றமழான் மாதத்தில் வருகிறதென்று மட்டும் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே றமழான் ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசிவரை இவ்விரவுக்கான முயற்சிகளும், அமல்களும், பிரார்த்தனைகளும் இடம் பெற வேண்டும்.

39. அல்ஹஜ்

இஸ்லாத்தில் ஐம் பெருங் கடமைகளுள் இறுதியானது ஹஜ்வணக்கமாகும். புனிதமான ஓர் இடத்தை நாடிச் செல்லல் என்பதே இதன் நேரடிப் பொருள். பிரதி வருடமும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் புனித மக்கா சென்று க.பாவைத் தரிசித்து செய்கின்ற வணக்கம்தான் ஹஜ். உம்றா வணக்கமும் ஹஜ்ஜைப் போன்ற ஒரு வணக்கமே எனினும். குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில்தான் உம்றா செய்யவேண்டுமென்பதில்லை. இந்த வணக்கங்களிலீடுபடுமுன் நாம் அனுட்டிக்க வேண்டிய சில விதிமுறைகள் உள்ளன.

ஹஜ் வாஜிபாவதற்றுரிய நிபந்தனைகள் (ஷர்த்துகள்) எட்டு :

1. முஸ்லிமாக இருத்தல்.
2. பருவமடைந்திருத்தல்.
3. புத்தி சுவாதீனமாயிருத்தல்.
4. அடிமையில்லாமல் சுதந்திரமுடையவனாயிருத்தல்.
5. தனது பொறுப்பிலுள்ளவர்களைத் தாபரிப்பதற்கும், தனது பிரயாணத்துக்கும் போதிய பணமிருத்தல்.
6. பிரயாணம் செய்யும் வேளையில் வழியில் பயமில்லாதிருத்தல்.
7. பிரயாணம் செய்வதற்குச் சரீர சுகமிருத்தல்.
8. போய்ச் சேருவதற்குரிய காலமிருத்தல்.

ஹஜ் வணக்கத்துக்குரிய (எட்டாவதைத் தவிரவுள்ள) ஏனைய நிபந்தனைகள், உம்றா வணக்கத்துக்குப் பொருந்தும்.

ஹஜ் தன்மீது கடமையானபோது, ஒருவன் அதனை நிறைவேற்றாமல் இருந்துவிட்டுப் பின்னர் அவனுக்குப் போக முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டாலும், அவன் ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றாத குற்றத்திலிருந்து தப்ப முடியாது. அதனைச் செய்யாமல் அவன் இறந்துவிட்டால் அவனுடைய மக்கள், அவனின் பணத்திலிருந்து தேவையான தொகையை வேறு ஒருவருக்குக் கொடுத்து அவரைக்காலஞ் சென்ற தன் தந்தைக்காக ஹஜ் செய்ய வைத்து அக்கடமையை முடித்து விட வேண்டும். அவ்வாறு ஒருவருக்குப் பதிலாக ஹஜ் செய்பவர் ஏற்கனவே தன்மீது கடமையான ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றியவராக இருக்க வேண்டும்.

ஹஜ், உம்றா வணக்கங்களின் சிறப்புப்பற்றிச் சிறிது நோக்குவோம். நபி (ஸல்) அவர்கள், ("ஒருவர் இருமுறை உம்றாச் செய்

தால்) அவ்விரண்டிற்குமிடைப்பட்ட குற்றங்களுக்கு, இரண்டு உம்றாக்களும் குற்றப்பரிகாரமாகும். எவ்வித குற்றமும் புரியாமல் நிறைவேற்றிய ஹஜ்ஜுக்கு, சுவர்க்கமேயன்றி வேறு பிரதிபலனில்லை” என்று நவின்றுள்ளார்கள்.

விண்ணில், மலக்குகள் தவாப் செய்யும் பைத்துல் மஃமுரைப் போன்று, அதற்கு நேராக மண்ணில் முதன் முதலாக அமைக்கப்பட்ட வணக்கத் தலமே கஃபாவாகும். இதைப்பற்றி அல்லாஹுதஆலா, “நிச்சயமாக மனிதர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட வீடுகளில், முதல் வீடு மக்காவிஷுள்ளதாகும்” என்று தெளிவுபடுத்துகின்றான். ஆதம் (அலை) அவர்களைப் படைக்க முன், மலக்குகள் அதனைக் கட்டி, தவாப் செய்து வந்தார்கள். அன்னார் பூமிக்கு இறங்கியபின் அதனைப் புரைமைத்து, பல முறை ஹஜ்செய்தார்கள். பல்வேறு காரணங்களால் அது இடிந்து போக, பலர் அதனை புனர் நிர்மாணம் செய்துள்ளனர். நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் 35 வது வயதில் கஃபா புனரமைக்கப்பட்ட போது, அன்னாரும் அவ்வேலையில் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள் ஆதம் (அலை) அவர்கள் முதல் எல்லா நபிமார்களும், பல்வேறு சமூகத்தவரும் கஃபாவைத் தரிசித்து ஹஜ் செய்து வந்தார்கள்.

ஹஜ்ஜின் பர்முகள் ஆறு

1. நிய்யத் வைத்தல்.
2. அரபாவில் தரித்தல்.
3. கஃபாவை தவாபு செய்தல்.
4. ஸபா - மர்வாவுக்கிடையில் தொங்கோட்டம் ஒடுதல்.
5. தலைமுடியடி நீக்குதல் (ஹஸ்கு செய்தல்).
6. வரிசைக் கிரமமாகச் செய்தல்.

இந்த ஒழுங்கின்படி ஹஜ்ஜின் பர்முகளை நிறைவேற்றுவதோடு, அதன் வாஜிப்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

ஹஜ்ஜின் வாஜிப்கள் ஆறு

1. மீக்காத்தில் நிய்யத் வைத்தல்.
2. பிறை பத்து இரவு நடுநிசியின் பின்னர் முஸ்தலிபாவில் தாமதித்தல்.
3. அய்யாமுத் தவ்ரீக் இரவுகளில் மினாவில் தங்குதல்.
4. துல்ஹஜ் பத்தாம் இரவு பாதிக்குப் பின்னர் ஜம்றதூல் அக்பர்வில் கற்களை எறிதல்.

5. ஐயாமுத் தஷரீக் மூன்ற நாட்களிலும் பொழுது சாய்ந்த பின்னர், மூன்று ஜம்றாக்களிலும் ஏழேழு கற்கள் னறிதல்.
6. தவாபுல் விதாஃ செய்தல்.

மேற்கூறிய வாஜிப்களில் ஒன்று விடுபட்டால் அதற்காக யித்யா கொடுக்க வேண்டும். பித்யாவாக ஒரு வயதுள்ள செம்மறி ஆடு ஒன்று அல்லது இரண்டு வயதுள்ள வெள்ளாடு குர்பான் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது மூன்ற நாட்களுக்க நோன்பு நோற்க வேண்டும். இவற்றை விடுவது பாபமாகும்.

ஹஜ்ஜின் பிரதான ஸுன்னத்துகள்

1. நிய்யத் வைப்பதற்கு முன்னரும், மக்காவில் நுழைவதற்கு முன்னரும் அரபா, முஸ்தலிபா ஆகிய இடங்களில்தங்கு வதற்காகவும், ஜம்றாக்களில் கல்லெறிவதற்காகவும். தவாப் செய்வதற்காகவும் குளித்தல்.
2. நிய்யத் வைக்குமுன் வாசனை பூநுதல்.
3. ஹஜ்ஜின் நிய்யத்தை வாயால் மொரிதல்.
4. தல்பிய்யா ஓதல்.
5. மக்காவில் புகுந்ததும் சுஃபாவை தவாபு செய்தல்.
6. துல்ஹஜ் ஒன்பதாம் இரவில் மினாவில் தங்குதல்.
7. துஆ அங்கீகரிக்கப்படக்கூடிய ஒவ்வொரு இடத்திலும் குறிப்பிட்ட துஆக்களை ஓதுதல்.
8. ஸம்ஸம் நீரை அதிகமாக அருந்துதல்.

உம்றாவின் பர்முுகள் ஐந்து

ஹஜ்ஜின் பர்முுகளே உம்றாவின் பர்முுகளாகும். ஆனால் உம்றாவில் அரபாவில் தரிப்பது பர்முு அல்ல.

1. உம்றாவை நிய்யத் வைத்தல்.
2. தவாபு செய்தல்.
3. ஸஃயீ என்னும் தொங்கோட்டம் ஓடுதல்.
4. தலைமுடியை நீக்குதல்.
5. வரிசைக் கிரமமாகச் செய்தல்.

குறிப்பிட்ட மீக்காத்தில் நிய்யத் வைப்பது உம்றாவுக்கரிய வாஜியாகும்.

ஹஜ் உம்றா வணக்கங்களுக்கு நிய்யத் வைத்தது முதல் முடியும் வரை செய்யக்கூடாதென ஹறாமாக்கப்பட்டவை (முஹர்ரமாத்) :

1. சூழ்ந்த ஆடைகளை அணிதல் (உ + ம் : கால்சட்டை, கமீஸ், கோட், பனியன் போன்றவை)
2. வாசனைகளைப் பூசுதல்.
3. தலைமுடி, தாடி ஆகியவற்றிற்கு எண்ணெய் தெய்த்தல்.
4. உடம்பின் எப்பதகத்திலாவது முடியை நீக்கதல், நகங்களைநீக்குதல், முடி பிடுங்குண்டு வரும் என்ற சந்தேகிக்கிறவர்கள் தலையை அல்லது தாடியை வாருதல்.
5. விவாகம் செய்தல்.
6. காமசுகம் பெறுதல்.
7. சேர்க்கை செய்தல்.
8. ஆடவர் தலை மறைத்தல்.
9. பெண்கள் முகத்தை மறைத்தல்.
10. வேட்டையாடுதல் (ஆனால் மீன்பிடித்தல் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது).

நிய்யத் வைத்த பின்னர் ஹஜ், உம்றா ஆகிய வணக்கங்கள் முடியுமுன்னர் இவைகளை ஒன்றைச் செய்தால், ஹஜ்ஜின் வாஜியுகளில் ஒன்றை விட்டதற்காகக் கொடுப்பது போன்ற பித்யாவைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் மனைவியுடன் சேர்க்கையில் ஈடுபட்டு ஹஜ்ஜை முறித்துக் கொண்டால் ஓர் ஓட்டகம் அல்லது ஒரு மாடு அல்லது எட்டு ஆடுகள் குர்பான் கொடுக்க வேண்டும். அந்த ஹஜ் அல்லது உம்றாவையும் இடையில் விடாது தொடர்ந்து செய்துவிட்டுக் காலம் தாழ்த்தாது, கூடிய சீக்கிரத்தில் அதனைக்கழாச் செய்வதும் கடமையாகும்.

ஹஜ்ஜுக்கு நிய்யத் வைக்கும் முறை

ஹஜ்ஜுக்காக நிய்யத் வைப்பதில் நான்கு வகைகள் உள்ளன. அவற்றுள் தான் விரும்பிய ஒரு முறையில் செய்து கொள்ள முடியும். ஷவ்வால், தூல்க, தா மாதங்களிலும், தூல்ஹஜ் பிறை ஒன்பது வரையும் ஒருவர் ஹஜ்ஜுக்காக நிய்யத் வைக்கலாம். ஏனைய மாதங்களில் நிய்யத் வைக்க முடியாது. நிய்யத் வைக்கும் முறை வருமாறு :

1. அல் இப்றாத்

اَلْاِبْرَا۟ءُ

பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து யாத்திரையை மேற்கொள்பவர்கள் ஹஜ் வணக்கம் புரிவதற்குரிய மாதங்களில், தத்தமக்குரிய மக்காத்துகளில் ஹஜ்ஜை மாத்திரம் கருதி நிய்யத் வைப்பதையே அல் இப்றாத் குறிக்கும். அதனை அடுத்து மக்காவுக்குச் சென்று ஹஜ்ஜுக்குரிய வணக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் முடித்துக்கொண்டு மக்காவுக்கு வெளியே ஹில்லுக்கு வந்து உம்றாவுக்கு நிய்யத் வைக்க வேண்டும். பின்னர் மீண்டும் மீண்டும் மக்காவினுள் நுழைந்து, தவாப், ஸ.யு, ஹல்க் போன்ற உம்றாவின் அமல்களை முடிக்க வேண்டும்.

2. அத்தமத்துஉ

التَّحَّ

அத்தமத்துஉ முறைப்படி நிய்யத் வைப்பதானால், தமக்குரிய மக்காத்துகளில் உம்றாவை மாத்திரம் நிய்யத் வைத்து மக்காவுக்குச் சென்றதும், உம்றாவைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். பின்னர் மக்காவிலிருந்தே ஹஜ்ஜுக்காக நிய்யத் வைத்து ஹஜ்ஜுடைய அமல்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்யும்போது ஓர் ஆடு குர்பான் கொடுப்பது அவசியம்.

3. அல் கிறான்

الْقِرَانِ

ஹஜ், உம்றா இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து நிய்யத் வைப்பதையே அல் கிறான் குறிக்கும். ஹஜ்ஜுடைய அமல்களில் உம்றாவின் அமல்களும் அடங்கியிருப்பதால், அவ்விரண்டுக்கும் ஒரு தவாபும் ஒரு ஸ.யும் ஒரு ஸஹல்க்கும் செய்தால் போதும். இதற்கும் குர்பான் அவசியம்.

4. அல் இத்லாக்

الْإِطْلَاقِ

அல் இத்லாக் என்பது தனியாக ஹஜ்ஜையோ உம்றாவையோ அல்லது ஹஜ், உம்றா இரண்டையும் சேர்த்தோ நிய்யத்து வைக்காமல் (நுஸ்க்) வணக்கத்தை மாத்திரம் நிய்யத் செய்வதாகும். இவ்வாறு செய்வது ஹஜ் மாதத்திலாயின் ஹஜ், உம்றா

இரண்டையும் அல்லது ஹஜ்ஜை மாத்திரம் செய்வதென்ற எண்ணத்தை மாற்றி அதை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். ஹஜ்ஜ் அல்லாத காலத்தில் இம்முறைப்படி நிய்யத் வைத்தால் உம்றாவை மாத்திரமே செய்யமுடியும்.

பர்முகளில் ஒன்றை விடுவதன் மூலமும் சேர்க்கை செய்வதன் மூலமும் ஹஜ்ஜு உம்றாக்கள் முறிந்து பாத்திலாகி விடுகின்றன.

ஸியாறதுர் றவ்முா

நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அடங்கியுள்ள அடக்கஸ்தலத்தைத் தரிசிப்பது ஆண், பெண் இரு பாலாருக்கும் ஒரு விசேட ஸுன்னத்தாகும். இதனையே ஸியாறத்து றவ்முதுந் நபி என்று கூறுகின்றோம். ஹஜ், உம்றா வணக்கங்களுக்குச் செல்பவர்கள் இதனைக்கைவிடுவது நல்லதல்ல. அதனால்தான், ஹஜ்ஜுக்கு முந்தியோ, ஹஜ்ஜு முடிந்தோ, மதீனா சென்று ஸியாறத் செய்வதை எவரும் விட்டு விட்வதில்லை. நபி (ஸல்) அவர்களும், “எனது அடக்க ஸ்தலத்தை யாராவது தரிசித்தால், அவருக்கு எனது ஷபாஅத் நிச்சயமாகி விட்டது” என நவின்றுள்ளார்கள். மேலும் “யாராவது நான் காலமானபின் ஹஜ் செய்துவிட்டு எனது அடக்கஸ்தலத்தைத் தரிசித்தால், நான் உயிரோடிருக்கும்போது என்னைத் தரிசித்தவரைப் போலாவார்” என்று கூறியுள்ளார்கள்.

ஸியாறத்தின் ஒழுங்கு முறைகளை நோக்குவோம். மதீனா நோக்கிச் செல்லும்போது அதிகமாக ஸலாவாத் ஒதிக் கொண்டு செல்லுவது ஸுன்னத். மதீனாவை நெருங்கினால், துல்ஹுஸைபா என்னு மிடத்தில் தங்கி நகம் அறுத்து, கீழ் உரோமம் போன்றவற்றை நீக்கி, குளித்து வழிச் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். சுத்தமான ஆடைஅணிந்து, மணம் பூசிக் கொள்வது ஸுன்னத்தாகும். மதீனாவைக் கண்டவுடன் சக்தியுள்ள ஆண்கள் நடந்து செல்வதே நல்லதாகும். மதீனாவின் ஹறம் சரீப்பகுதியை அடைந்ததும் விசேட பிரார்த்தனை செய்து கொள்வது சிறப்பாகும். மதீனா நகரத்தில் பிரவேசிக்கும்போதும் பிரார்த்தித்துக்கொள்வது நன்று. மதீனாவை சமீபிக்கும் போதே நபி (ஸல்) அவர்களைக் கண்டு கொண்டிருப்பது போன்ற உள்ளூணர்வு கொள்ள வேண்டும். அங்கு தான தருமம் செய்வது ஸுன்னத். மதீனா பள்ளியை நெருங்க, நெருங்க ஸலாவாத்தை அதிகமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். பள்ளிக்குச் சமீபமானதும்,

“ பாபுஜிப்ரீல் ” வாசலில் சற்றுத் தாமதித்து, வலக்காலை முன்வைத்து.

الْحَمْدُ لِلَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 آلِ مُحَمَّدٍ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي
 أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ. بِسْمِ اللَّهِ

“ யாஅல்லாஹ் ! எனது குற்றங்களை மன்னிப்பாயாக. உனது அருளின் வாசல்களை எனக்குத் திறந்து விடுவாயாக ” என்று துஆ ஒதுவது ஸுன்னத்தாகும். இதனை ஒவ்வொரு பள்ளிவாசலிலும் நுழையும்போது ஒதிக்கொள்ள வேண்டும்.

பின் உலக எண்ணம் அனைத்தையும் துறந்து, அச்சம் பரிவு முதலான மன நிலையுடன், உள்ளே மிக அமைதியுடனும், மரியாதையுடனும், பயபக்தியுடனும் சென்று “ தஹிய்யத்துல் மஸ்ஜித் ” இரண்டு ரக்அத்தையும் தொழவேண்டும். பின் “ நபி (ஸல்) அவர்கள், கப்றில் உயிரோடு இருந்து எம்மை அவதானிக்கிறார்கள் ” உன்ற உள்ளுணர்வுடனே றவ்ழாஷரீபை நோக்கிச் செல்லவேண்டும். பார்வையைத் தாழ்த்தியவாறு மிக்க மரியாதையோடு றவ்ழாவை முன்னோக்கி, கில்லாவைப் பின்காட்டி யவாறு அதன் சுவரிலிருந்து சுமார் நான்கு முழம் தூரநின்று, தாழ்ந்த தொனியில் ஸலாம் கூறவேண்டும். பின் வலப் பக்கமாக சுமார் ஒரு முழம் சென்று அபூபகர் (றழி) அவர்களுக்கும் மேலும் ஒரு முழம் சென்று உமர் (றழி) அவர்களுக்கும் ஸலாம் கூறிவிட்டுப் பழைய நிலைக்கு வந்து, தனக்கும் தன் உறவினர் தோழர்களுக்கும், எல்லா முஸ்லிம்களுக்குமாக அல்லாஹு தஆலாவிடம் அதிகமாக துஆ இரக்க வேண்டும்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் மிம்பறுக்கும், கப்றுஷரீபுக்கும் இடைப்பட்டபகுதிக்கு “ றவ்ழா ” என்று கூறப்படும். “ இஃதிகாப் ” நிய்யத்துடன் அங்கிருந்து அதிகமாக துஆக்கேட்பது ஸுன்னத்தாகும்.

“எனது இந்தப் பள்ளியில் (தொழப்படும்) ஒரு தொழுகை,

மஸ்ஜிதுல் ஹறாம் என்ற மக்காப் பள்ளியைத் தவிர, ஏனைய பள்ளிகளில் தொழும் ஆயிரம் தொழுகைகளைவிட மிகச் சிறந்ததாகும்” என்றும், “யாராவது எனது பள்ளியில் ஒன்றேனும் தவறாது (தொடராக) நாற்பது வேளைத் தொழுகைகளைத் தொழுதால் அவருக்கு நரகத்திலிருந்து விடுதலை, பிற வேதனையை விட்டும் விடுதலை, நிபாக் என்னும் நய வஞ்சகத்தனத்தை விட்டும் விடுதலை ஆகிய மூன்று விடுதலைகளும் எழுதி வைக்கப்படும்” என்றும் நபி (ஸல்) அவர்கள் நவீன்றுள்ளார்கள்.

மேலும் மதீனாவுக்கணித்தாகவுள்ள ‘குபா’ பள்ளி, ‘அகீக்’ என்னும் இடம், ‘பகீஉ’ என்னும் அடக்கஸ்தலம் முதலானவற்றைத் தரிசிப்பது விசேடமாகும்.

ஈற்றில் மதீனாவை விட்டுப் பிரிய நாடினால், ஆரம்பத்தில் செய்தவிதமாக புனித கப்ர் ஷரீபிடம் வந்து நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கும் இரு தோழர்களுக்கும் ஸலாம், கூறி, முடியுமான அளவு துஆப் பிரார்த்தனை செய்துவிட்டு அமைதியோடு வீடு திரும்ப வேண்டும். மென்மேலும் அங்கு வர அருள் புரியும்படி துஆவில் கேட்டுக் கொள்ளல்வேண்டும்.

40. உணவு, உடை, வீடு

மனித வாழ்க்கையுடன் மிகவும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளவை உணவும் உடையும் வீடுமாகும். இவை கால, இட, சுவாத்திய வேறுபாடுகளினாலும் பழக்க வழக்கங்களினாலும் வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். மனித வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களுக்கும் சட்டதிட்டங்களையும் அனுசரிக்கும் விதிமுறைகளையும் வகுத்தளித்த இஸ்லாம், உணவு, உடை, வீடு என்பனவற்றிற்கும் சட்டதிட்டங்களையும், விதிமுறைகளையும் வகுத்துத் தந்துள்ளது.

இச்சட்டதிட்டங்களுக்கும் விதிமுறைகளுக்கும் அமைவாக ஒழுக்குவது முஸ்லிம்களது கடமையாகும். அவற்றில் நாம் தவறி விட்டால், வாழ்க்கையின் பிரதான அம்சங்களை, நெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்காத குற்றங்களுக்கு ஆளாவோம். இவற்றுள் ஹலாலான வற்றைத் தம் உடைமையாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், ஹறாமானவற்றை விட்டு ஒதுங்க வேண்டுமென்றும் இஸ்லாம் கண்டிப்பாகக் கட்டளையிட்டுள்ளது.

“நீங்கள் (ஹலாலான) நல்லவற்றிலிருந்து உண்ணுங்கள், நற்கிரியை புரியுங்கள்” என்ற அல்லாஹு தஆலாவின் கட்டளையையும், “ஹலாலைத் தேடுவது (தொழுகை, நோன்பு போன்ற) பர்முன காரியங்களுக்கு அடுத்த பர்முன காரியமாகும்” (துறானி) என்ற நபி (ஸல்) அவர்களது கூற்றையும் நோக்கும்போது உண்மை புலப்படும். ஸலாலான ஊண், உடைகளை உபயோகிக்கும்போதுதான் எமது துஆக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. சுவர்க்கம்செல்லும் வாய்ப்பும் உண்டாகிறது; இதயம் ஒளிபெறுகிறது; அறிவு ஞானங்கள் உள்ளத்தில் உதயமாகின்றன; உலக ஆசைகள் வெருண்டோடுகின்றன; நமது நற்கிரியைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஹலாலானவற்றால் புரியும் தானதர்மங்கள் நல்ல பிரதிபலனைக் கொடுக்கும். ஸறாமான ஊண், உடைகளை உபயோகிக்கும்போது, நமது பிரார்த்தனைகளும் நற்கிரியைகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இப்படியானவர்களது தொழுகையைக் கூட அல்லாஹு தஆலா அங்கீகரிப்பதில்லை. பேராசை கட்டுக்கடங்காது; இதய ஒளி மங்கிவிடும்; மறுமையில் எரிநரகம்தான் தங்குமிடமாகிவிடும். ஸகாத், ஹஜ் என்பனவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. “ஹறாமை உட்கொண்ட எந்த உடலும் சுவனம் நுழையாது. அதற்குத் தகுதியான இடம் நரகம்தான்” என்பது நபி (ஸல்) அவர்களின் மணிமொழியாகும். (பைஹகி, திர்மிதீ)

உணவு : இப்பூமியிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய உணவு வகைகளை மனிதன் உணவாகக் கொள்கிறான். அவைகளை உட்கொள்ளும் விதிமுறைகளை நாம் தொகுத்து நோக்குவோம். இவைகளை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. நிலத்தின் பகுதிகள் :- உப்பு, மண், கல், மணல், செம்பு, இரும்பு, நில எண்ணெய் வகைகளும் அவை போன்றனவும் இதில் அடங்கும். இவற்றுள், புத்தியை நீக்குபவைகளையும் உயிருக்கு ஆபத்தானவைகளையும் தேக சுகத்தைப் பாதிப்பவைகளையும் உணவாகக் கொள்ளுதல் ஹராமாகும். இத்தகைய ஆபத்துக்கள் இல்லாதவற்றை உட்கொள்ளுவதில் பிழையில்லை.

2. தாவரங்கள் :- இவற்றில் புத்திக்கோ, உயிருக்கோ தேகசுகத்துக்கோ ஊறுவிளைப்பதை உட்கொள்ளுதல் ஹராமாகும். ஏனைய அனைத்தும் ஹலாலாகும். புத்தியைக் கெடுப்பதற்கு மதுவகைகளையும் உயிருக்கு ஊறுவிளைவிக்கவும் நச்சுப்பொருட்களையும், தேக சுகத்துக்குக் கேடு விளைவிப்பதற்கு, நோய்க்குரிய மருந்தைவிட்டு வேறு நோய்க்குள்ள மருந்தை உட்கொள்ளுவதையும் உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம். புத்தியை நீக்கினும் நீக்காவிடினும் போதைதரும் பொருட்களை உட்கொள்ளுவது ஹராமாகும்.

3. பிராணிகள் :- இவற்றுள் மீனினமும், கடலில் மாத்திரம் வாழும் பிராணிகளும் வெட்டுக்கிளியும் ஹலாலாகும். இவைகளை உரிய முறைப்படி அடிப்பது அவசியமல்ல. நீர் வாழ்பவைகளில் பாம்பு, முதலை, நண்டு, தவளை என்பன ஹராமாகும். ஆடு, மாடு, ஒட்டகம், குதிரை, மான், மரை, முயல், உடும்பு, தானியங்களைப் பொறுக்கித் தின்னும் கோழி, வாத்து, புறா போன்ற பறவைகள், தீப்பறவை, சிட்டுக்குருவி என்பனவற்றை உரிய முறைப்படி அறுத்தெடுத்தால் ஹலாலாகும். இன்றேல் ஹராமாகி விடும். இவற்றுள் பழக்கமில்லாதவற்றை உண்பது மக்ரூஹாகி விடும்.

ஹராமானவற்றைப் பின்வரும் தலைப்புக்களில் அடக்கலாம் :

1. நஜிஸ்கள் : நஜிஸ்கள் பற்றி முன்பு படித்திருக்கின்றோம்
2. மனிதன்.
3. அருவருக்கத்தக்கவை : சளி, காரல், பூச்சி புழுக்கள், எறும்பு போன்றவை.

4. நகத்தினால் பிராணிகளை வேட்டையாடக்கூடிய பறவைகள். உ-ம் இராஜாளி, கழுகு, பருந்து, கிளி, ஆந்தை போன்றவை.
5. வீரப்பர்களால் இரையைப் பற்றியெடுக்கும் பிராணிகள். உ-ம்; பூனை, புலி, குரங்கு, சிங்கம், யானை போன்றவை.
6. கொல்லக்கூடாது என்று தடுக்கப்பட்ட பிராணிகள். தேனீ, தவளை.
7. கொல்லும்படி ஏவப்பட்ட பிராணிகள்: பாம்பு, பல்லி, தேள்,
8. ஓட்டகையையும் குதிரையையும் தவிர ஏறிச்சவாரி செய்யக்கூடிய விலங்கினங்கள்: கழுதை, கோவேறு கழுதை போன்றவை. நாம் அடக்கிய தலைப்புக்களில் இரண்டு மூன்று தலைப்புக்களில் அடங்குபவைகளுமுள்ளன. உ-ம்: நாய் முதலாம், ஐந்தாம் தலைப்புக்களில் அடங்கும்.

கொடுக்கல் வாங்கல் மூலம் ஹலாலாகக் கூடியவற்றை ஐந்து வகையாகப் பிரிக்க முடியும். அவை :-

1. உரித்துடையோர் எவருமில்லாதவைகள் : உ-ம் : பொதுப்பூமியிலுள்ள கனிப்பொருள்கள்; எவருக்கும் உரித்தில்லாத காட்டுப்பூமியில் பயிர் செய்து பெற்றுக்கொள்ளும் பொருள்கள்; கடலிலிருந்து பெறும் முத்து, மணல்; கடல் ஆறுகளில் பிடிக்கப்படும் மீன்வகைகள்; பொதுக்காட்டி லிருந்து பெறும் விறகு; வேட்டைப்பொருட்கள்: நீர் பாய்ச்சுதல். இவைகள் வேறு எவருக்கும் உரிமையாகக் கப்படாதிருந்தால் ஸலாலாகிவிடும்.
2. காபிர்களிடமிருந்து உரிய நிபந்தனைகளுக்கிணங்க எடுக்கப்படும் கனீமத், பண்உ, லிஸ்யா ஆதியவை.
3. வியாபாரம், கூலிக்குவிடல், கூட்டு வியாபாரம் முதலான இஸ்லாம் அனுமதித்த கொடுக்கல் வாங்கல் மூலம் உரிய நிபந்தனைகளுக்கமைவாகப் பெறப்படும் செல்வங்கள், இவை நிபந்தனைகள் தவறும்போது ஹறாமாகும். வட்டிவாங்கல், நஜிஸ்களை விற்றல், ஏமாற்றி விற்றல் என்பனவற்றை ஹறாமாவைற்றிற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.
4. தான தர்மங்கள், ஸகாத் மூலம் பெறப்படுகவை இவற்றின் நிபந்தனைகள் தவறும்போது ஹறாமாகிவிடும். உ-ம்:

உழைத்து சீவியம் கழிக்கக்கூடியவர் ஏழையென்ற பெயரால் ஸகாத் பெறுதல். பண வசதியுடையோர் பரம ஏழைபோல் நடத்துப் பிச்சை வாங்குதல், ஸகாத் பணத்தைப் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கு உபயோகித்தல் போன்றவை ஹறாமாகும்.

5. தனது முயற்சியின்றி வந்தடைபவை அனந்திரச்சொத்து இதற்கு உதாரணமாகும். நிபந்தனைகள் பேணப்பட்டால் ஹலாலாகிவிடும். கொடுக்கல் வாங்கல் சம்பந்தமான பிரதான நிபந்தனைகள், ஒழுங்கு முறைகள் என்பனவற்றை விரிவாகப் பின்பு அறியலாம்.

உணவு உட்கொள்வதில் நாம் பேண வேண்டிய ஒழுக்கங்கள் :-

உண்பதற்கு முன்பு இரு கைகளையும் வாயையும் கழுவிக்கொள்ளல். நிலத்தில் விரிப்பை விரித்து உணவுப் பாத்திரங்களைக் கீழே வைத்து இருந்து உண்ணுவது ஸுண்ணத்தான முறையாகும். மேசைமேல் வைத்து உண்பது தடை செய்யப்படவில்லை உணவை உண்பதற்காக உட்காருவதற்கு மூன்று முறைகளிருக்கின்றன :-

1. முந்திய அத்தஹிய்யாத் இருப்பதுபோல் இரு காலையும் மடித்து இரு பாதங்களிலும் இருத்தல்.
2. வலது காலை மடித்து நாட்டிக்கொண்டு இடது காலின் மேலிருத்தல்.
3. குந்தியிருத்தல்.

சாய்ந்து கொண்டும் படுத்துக்கொண்டும் உணவை உண்பது மக்ரூஹ். உண்பதால் இன்ப சுகத்தை நாடாது, வணக்கம் புரியும் சக்தியெற வேண்டுமென நாடிக்கொள்வது சிறப்பாகும். பசி வந்த பின்பு உண்பதே நல்லது. வயிறு நிறைய முன் நிறுத்திக் கொள்ளல் மேலானது. வகைவகையான உணவுகளைத் தேடிக் கொண்டிராமல், உள்ளதைக் கொண்டே போதுமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இது நபிமார்கள், மேதைகளது நற்பண்பாகும். தனிமையாக உண்ணாது பலர் சேர்ந்து உண்பது நற்பழக்கமாகும். இதனால் உணவில் பொலிவு ஏற்படுகிறது. கூடி உண்ணும் போது மெளனமாக இராமல் நல்ல விஷயங்களைப் பேசிக்கொள்ளலாம். உண்ணு வதற்கு முன்பும் பின்பும் உப்புச் சாப்பிடுவது, சிறு சிறு கவளங்களாக வாயிலிட்டு மென்று தின்பது, அதன் பின்பே அடுத்த கவளத்தை எடுப்பது, ரொட்டிக்கு மேல் கறியல்லாதவைகளை

வைக்கா மலிருப்பது, கழிவுப்பொருட்களை உண்ணும் பாத்திரத் திலிடாமல் வேறிடத்தில் வைப்பது, உண்ணும்போது தேவையின்றி நீரருந்தாதிருப்பது ஆகியன சிறந்த நற் பண்புகளாகும். உண்ண ஆரம்பிக்கும்போதே பிஸ்மில் சொல்லுவது ஸுன்னத்தாகும். ஆரம்பத்தில் பிஸ்மில் சொல்லத் தவறினால்,

بِسْمِ اللَّهِ أَوْلَىٰ وَآخِرُهُ

என்று இடையில் கூறுவது ஸுன்னத்தாகும். பக்கத்தில் வேறுயாரு மிருப்பின் பிஸ்மில்லாஹ்வை உரத்துச் சொல்வது சிறப்பாகும்.

வலது கையால் சாப்பிடுவதும் பாண், நொட்டி போன்ற வற்றைப் பெருவிரல், அடுத்த இரு விரல்கள் ஆகிய மூன்று விரல்களால் மாதிரம் சாப்பிடுவதும், உணவு, இறைச்சி போன்றவற்றைக் கத்தியால் வேட்டாமலிருப்பதும், கீழே சிந்தும் உணவுத் துணிச்சைகளை எடுத்து அழுக்கை அகற்றிச் சாப்பிட்டுக் கொள்வதும், சூடான உணவு, பாணங்களில் ஊதாமலிருப்பதும் ஸுன்னத்தாகும்.

நாம் அருந்தும்போது பானமிருக்கம் பாத்திரத்தை வலதுகையாற் பிடித்து, பிஸ்மில் சொல்லி உறிஞ்சிக் குடிக்க வேண்டும். நன்ற நிலையிலும், உறங்கிய நிலையிலும் குடிப்பது மக்றூஹாகும். பாத்திரத்தில் மூச்சு விடுவதும், ஊதுவதும், ஏப்பம் விடுவதும் மக்றூஹாகும். பருகுமுன் பாத்திரத்தின் உட்புறத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளல் சிறந்தது.

நாம் உணவை உண்டபின் விரல்களிலும், பாத்திரத்திலும் ஓட்டியுள்ள உணவை, எடுத்து உட்கொள்வது சிறப்பாகும். சாப்பிட்டு முடித்ததும்.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ
 مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ. اللَّهُمَّ
 بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ

“அல்லாஸ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். அவனே இதை எனக்கு உணவாக பாக்கியமாக்கி அருளினான். என்னால் எந்த ஒரு சக்தியோ ஆற்றலோ - இல்லை. யா அல்லாஹ் இதிலே எமக்குப்பொலிவைத் தந்தருள்வாயாக. இதைவிட மிகச் சிறந்த உணவை எமக்கருள்வாயாக” அல்லாஹு தஆலாவைப் புகழ்வதும் துஆ இரப்பதும் ஸுன்னத்தாகும், பாணங்கள் அருந்திய பின்பும் இந்த துஆவை ஓத வேண்டும். குறைந்தது அல்லஹ்து லில்லாஹ் என்றாவது கூறவேண்டும். உண்ட பின் கையைக் கழுவித்துடைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இவை நாம் அறிய வேண்டிய சில ஒழுங்கு முறைகளாகும்.

உடை:- அவ்றத்தை மறைக்கக்கூடிய உடைகளையே ஆண், பெண் இருபாலாரும் அணிய வேண்டும். ஆண்கள் மறைக்கக் கூடிய பகுதி முழங்காலுக்கும் தொப்புளுக்கும் உட்பட்டதே. பெண்கள் தம் உடலின் எந்த ஒரு பகுதியையும் அந்நிய ஆண்க ளுக்கு வெளிக்காட்டுவது ஹறாமாகும். பெண்கள் பெண்களக்கிடையேயும். மஹ்றமான ஆண்களுக்கிடையேயும் முாங்காலுக்கும் தொப்பு ளுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியை மறைப்பது பர்ழாகும். கூடுதலாகமறைப்பது நல்லொழுக்கமாகும். பர்ழான இடங்கள் தெரியக்கூடிய விதத்தில் மெல்லியஆடைகளை அணிவதும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் அணிவதும் நிர்வாணம் என்றே கணிக்கப்படும்.

ஆண்களது ஆடைகள் கணுக்காலுக்குக்கீழ் தொங்கவிட்டு அணிவது கூடாது. பெண்கள் தம் பாதங்கள் மறையும் அளவு ஆடையைத் தொங்கவிட்டு அணியலாம். எவ்வித ஆடையேயாயினும் அவ்றத்தை மறைப்பதாகவே அமைவது கடமை. பட்டுப்பூச்சியினாலான பட்டாடைகள் ஆண்களுக்குத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. பெண்களுக்குப் பட்டாடை தடை செய்யப்படவில்லை. நிறைந்த வசதிகளிருந்த போதிலும் விலை குறைந்த, கனமான ஆடைகளை ஆண்களும் பெண்களும் அணிவதையே இஸ்லாம் விரும்புகிறது. எந்த நிற ஆடைகளையும் அணியலாம். வெண்ணிற ஆடைகளை இஸ்லாம் விரும்புகிறது. “ நீங்கள் வெள்ளைநிற ஆடையை அணியுங்கள். அது நிச்சயமாக மிகச் சுத்தமும் இன்பமு முடையதாகும். உங்களுள் இறந்தவர்களையும் அவ்றறால் கபன் செய்யுங்கள்” என்பது நபி (ஸல்) அவர்களது வாக்காகும். (திர்மீதீ, நஸாஈ) நடை, உடை, பேச்சு இவைகளில் பெண்கள் ஆண்களுக்கும், ஆண்கள் பெண்களக்கும் ஒப்பாவதை இஸ்லாம்

வவ்மையாகக் கண்டிக்கிறது. கை. கால்களில் ஆண்கள் மரு தோன்றி போட்டு, அச்சாயத்தை இட்டுக்கொள்வதை இஸ்லாம்தடை செய்துள்ளது.

அணிகலன்களில் பொன், தங்க ஆபரணங்களை ஆண்கள் அணி வது ஹறாம். வெள்ளி, செம்பு, பித்தளை, நிக்கல் முதலான எந்த உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட மாலையையோ காப்பையோ ஆண்கள் அணிவது தடையானதாகும். ஆனால், வெள்ளியால் செய்த ஒரு மோதிரத்தை சின்ன விரலில் அணிவது ஸுன்னத்தாகும். ஏனை விரல்களில் அணிவது மக்றுஹாகும். பெண்கள், எந்த உலோகத்தால் செய்த நகையையும் அணிவதை இஸ்லாம் தடை செய்யவில்லை. தங்கம், வெள்ளி, பொன்னாலான பாத்திரங்களோ, பல்குத்திகளோ, காது குடையும் கருவிகளோ பாவிப்பதும், வைத்திருப்பதும் ஆண்பெண் இருபாலாருக்கம் ஹறாமாகும்.

இனுமதிக்கப்பட்ட எதையும் அணியும்போது,

بِسْمِ اللَّهِ. اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ
أَسْأَلُكَ خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا صُنِعَ لَهُ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ

“அல்லாஹு தஆலாவின் பெயரால் அணிகின்றேன். யா அல்லாஹ் உனக்கே எல்லாப் புகழும், நீதான் இதை எனக்கு அணியத் தந்தாய் இதன் நன்மையையும் இது எதற்காகச் செய்யப்பட்டதோ அதன் நன்மையையும் (தரும்படி) வேண்டுகின்றேன். இதன் தீமையை விட்டும் இது எதற்காகச் செய்யப்பட்டதோ அதன் தீமையை விட்டும் உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்” என்று துஆ இரப்பது ஸுன்னத்தாகும்.

தலைக்குத் தொப்பியும், காலுக்குப் பாதரட்சையும் அணிதல் ஸுன்னத்தாகம்.

- III -

வீடு : தனது தேவைகளுக்காக வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள இஸ்லாம் அனுமதியளிக்கின்றது. வெள்ளி, தங்கத்தினால் வீடுகளை அலங்கரிக்கக்கூடாது. தேவைக்குப் போதுமான வீடுகளைக் கட்டிக்

கொள்ள வேண்டும். தேவைக்கு அதிகமான வீட்டையோ, போதாத வீட்டையோ இல்லாம் விரும்பவில்லை. ஆடம்பரமற்ற, தேவைக்குப் போதிய சிறு வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்வது சிறப்பாகும் அபகரிக்கப்பட்ட இடங்களில் வீடுகட்வது, குடியிருப்பது முற்றிலும் தடைசெய்யப்பட்ட செயல்களேயாகும்.

விருந்தோம்பல்

ஏறத்தாழ நாலாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்புநபி இப்றாஹிம் (அலை) அவர்களிடம் சில மலக்குகள் மனித உருவில் வந்தபோது, மனிதர்களென நினைத்து ஒரு கொழுத்த மாட்டுக்கன்றை அறுத்து விரைவாகச் சமைத்து அவர்களுக்கு முன் வைத்ததும், தாங்களும் உட்கார்ந்து கொண்டு விருந்துண்ணும்படி அன்புடன் மென்மையாக வேண்டிக்கொண்டதும், அவர்கள் மலக்குகளே என்பதைப்பின்பு அறிந்ததும் முன்னைய வகுப்பில் படித்திருக்கிறீர்கள். இதிலிருந்து இப்றாஹீம் நபியவர்களின் விருந்தோம்பும் பண்பு எவ்வாறிருந்தது என்பதை ஊகிகலாம்.

முஹம்மது (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்து, தன் வறுமையை முறையிட்டார். உடனே தம் மனைவியர் ஒவ்வொருவரிடமும் ஆளனுப்பி உணவிருக்கிறதா? என விசாரித்தார்கள். நீரைத்தவிர வேறு எதுவுமில்லை என்ற பதிலே வந்தது. எனினும் ஓர் அன்ஸாரி அவ்வறியவரைத் தம் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று, தமது குழந்தைகள் உறங்கிய பின்னர் தமக்குரிய உயவை விருந்தாளிக்குக் கொடுத்துவிட்டு அன்றிரவு பசியோடு உறங்கினார், விருந்தாளிக்கு உணவளிப்பதில் இன்பங்கண்டார். இச்செய்கையைப் பாராட்டி அல்லாஹு தஆலா பிக்வருமாறு அருளியுள்ளான் :-

“(அன்ஸார்களான) அவர்கள் தமக்கும் கடும்பசி (அவசியத் தேவை) இருந்த போதும், தம்மைவிட (ப்பிறரை) அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வார்கள்.” ஒரு நாள் நபி (ஸல்) வெளியே சென்றார்கள். அபூபகர் (றழி), உமர் (றழி) இருவரும் அங்க இருப்பதைக் கண்டார்கள். இவ்வேளை உங்களை, வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றியது யாது? என வினவ, “பசி” என்று (விடை) கூறினார்கள். “என் ஆவி யாரிடம் இருக்கிறதோ, அவன்மீது ஆணையாக, உங்களிருவரையும் வெளிப்படுத்தியது எதுவோ, அதுவே என்ணையும் வெளிப்படுத்தியது: எழும்புங்கள்” என்று கூறிக்கொண்டு மூவருமாக அபுல்ஹைஸம் (றழி) என்ற அன்ஸாரியின் வீட்டை அடைந்தார்கள். அவர் (அப்போது) அவரின் வீட்டிலிருக்கவில்லை. நபி (ஸல்) அவர்களை அவரின் மனைவி கண்டதும் “ மர்ஹபா”

என்று சுபசோபனம் கூறி வரவேற்றார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் “ அபுல்ஹஸம் எங்கே?” என வினவிய போது, “ எமக்கு நன்னீர் கொண்டுவரச் சென்றுள்ளார்” என விடையளிப்பற்கிடையில் அன்ஸாரியும் வந்து விட்டார். நபி (ஸல்) அவர்களையும் இரு தோழர்களையும் கண்டவுடன் “ அனைத்துப்புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே! என்னைவிட, மிக சங்கை பொருந்திய விருந்தாளி உள்ளவர் எவருமே இல்லை” எனப் பகர்ந்து, ஓடோடியும் சென்ற கனிந்ததும் காய்ந்ததுமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு பேரிச்சம் பழக்குலையைக் கொண்டுவந்து இவர்கள் முன்வைத்து, இதிலிருந்து சாப்பிடுங்கள் என வேண்டினின்றனர். (பழங்களைச் சாப்பிடும் வரை) ஒரு கத்தியைக் கையிலெடுத்தார். (அவரது எண்ணத்தையறிந்த) நபி (ஸல்) அவர்கள் “ பால் பிராணியை பயந்து கொள் (அதைத்தொடாதே)” எனப் பகர்ந்தனர். அன்ஸாரி, உடன் ஓர் ஆட்டை (அவர்களக்காக) அறுத்துச் சமைத்து ரொட்டியும் கூட்டு அம்முவர் முன்னும் கொண்டுவந்து வைத்தனர். மூவருமாக அவற்றை உண்டு நீருந்தினர். வயிறும் நிரம்பி தாகமும் தணிந்தபின் றஸூல் (ஸல்) அவர்கள் ஆபுபகர் (றழி). உமர் (றழி) ஆகிய இரவரையும் பார்த்து “ அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, இந்த இன்பத்தைப்பற்றி மறுமை நாளில் நீங்கள் விசாரிக்கப்படுவீர்கள். உங்கள் வீடுகளை விட்டுப் பசிஉங்களை வெளியேற்றியது. இவ்வன்பத்தை நுகரும்வரை நீங்கள் (வீடு. திரும்பவில்லை (யே)” என உணர்ச்சியூட்டினார்கள்.

எப்படி விருந்தாளிகளை உபசரித்து மரியாதை செய்து விருந்தளிக்க வேண்டுமென்பதை மேலே காட்டிய மூன்று சம்பவங்களும் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அழைக்காவிடினும் தம்மிடம் வரும் விருந்தாளிகளை உபசரிப்பது இஸ்லாத்தின் ஓர் சிறந்த நற்பண்பாகும்.

விருந்தாளி பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள பல ஹதீஸ்களில் ஒன்று :

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ

“அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவராக யாராவது இருந்தால், அவர் தன் விருந்தாளியை சங்கை (செய்து மரியாதை) செய்யவும்” (புகாரி, முஸ்லிம்)

மேலும், அது நபி (ஸல்) அவர்களதும் ஏனைய நபிமார்களினதும் விசேட ஸுன்னத்துமாகும்.

பிறரை அழைத்து விருந்தளிப்பதற்கு ஆறு ஒழுங்கு முறைகள் உண்டு. அழைத்தல், பங்குபற்றுதல், சமூகமளித்தல், உணவளித்தல், சாப்பிடல், திரும்புதல், ஆதியன. விருந்துக்குச் செல்வந்தரை மாத்திரம் அழையாது உறவினரையும், ஏழைகளையும், அயலாரையும், நண்பர்களையும் அழைக்கவேண்டும். பாவம் செய்து கொண்டிருப்போரை அழையாது பயபக்தியுடையோரைத் தெரிவு செய்து அழைப்பது சிறப்பாகும். பேரையும் புகழையும் நாடக்கூடாது. அன்பர்களை வசீகரித்தல், முயற்சிகள் மனதில் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துதல், றஸூலுல்லாஹ்வின் அழகிய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றல், பிறர்க்குதவி புரிதல் என்ற உயர்குணங்களை மனத்திற் கொண்டே அழைப்பு விடுக்கப்படல் வேண்டும்.

அழைப்பை ஏற்ற பங்குபற்றுச் செல்லும்போது ஏழை, தனவந்தர் என்ற பாகுபாடின்றி, அண்மை, சேய்மை என்ற வித்தியாசமின்றிச் செல்லவேண்டும். உணவை மனதிற் கொள்ளாது, நிபு (ஸல்) அவர்களின் உயர்ந்த பண்பைப் பேணுதல், சகோதர முஸ்லிமை மரியாதைப்படுத்தல், தரிசித்து அவரை மகிழ்வித்தல் போன்ற நல்லெண்ணம் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் அவரது உணவு ஹறாமாக இருப்பின், அவரது விட்டில் பாவகாரியங்கள் நடைபெறின் அங்கு சமூகமளிக்கக்கூடாது.

விருந்துக்குச் சமூகமளித்தால் சபையின் ஒழுங்குகளைப் பேணவேண்டும். பெண்கள் தெரியக்கூடிய இடத்தில் ஆண்கள் உட்காரலாகாது.

விருந்தாளிகள் வரும்போது முகமலர்ச்சியுடன் முன்னே சென்று வரவேற்ற உரிய இடத்தில் அமரச் செய்யவேண்டும். பணிவுடன் வேண்டுவது விரும்பத்தக்கது. குறித்த நேரத்தில் அனைவருமோ பொரும்பாலானோரோ சமூகமளித்தால் தாமதியாது உணவு பரிமாற வேண்டும். முதலில் பழங்களை உண்ணக் கொடுத்து, பின்பு உணவுபரிமாறல் சிறந்தது. உணவில் இறைச்சியும் ஓர் அங்கமாகவிருப்பது சிறந்ததாகும். உண்ட பின் இனிப்புப் பதார்த்தங்கள் அளிப்பது சிறப்பாகும். விருந்து உண்பதும், தாமாகவே உணவு பரிமாறுவதும். சகலரும் உண்டு முடியும் வரை விருந்தளிப்பவர் உண்டு முடித்து கையைத் தூக்காமலிருப்பதும், நல்ல முறையில் உரையாடுவதும், வயிறார உண்ணும்படி அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்வதும் சிறந்த பண்புகளாகும்.

விருந்துண்டு முடிந்ததும் விருந்தளித்தவருக்காக துஆ இரப்பது விசேட ஸுன்னத்தாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்டதுஆ இதோ :-

اللَّهُمَّ اطعمنا من اطعمنا واسقنا من سقانا
 اللَّهُمَّ بارك لنا فيما رزقنا وقمنا
 وانصرنا

“யா அல்லாஹ் ! எமக்கு உணவளித்தவர்களுக்கு நீயும் உணவளிப்பாயாக, எமக்கு அருந்தத் தந்தவர்களுக்கு நீயும் அருந்தக் கொடுப்பாயாக. யா அல்லாஹ் ! நீ அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றில் அவர்கட்கு அபிவிருத்தி அளிப்பாயாக. அவர்கட்கு மன்னிப்பளித்து அருள் புரிவாயாக.

விருந்தாளி வெளியேறும் போது வீட்டு வாசல்லவரை கூடச்சென்று இன்முகம் காட்டி, நல்லுரை பகர்ந்து ஸலாமுடன் வழியனுப்ப வேண்டும்.

விருந்தாளிக்கு ஏதும் குறைகள் ஏற்பட்டிருப்பினும், அதைப்பொறுத்துபடுத்தாது, குறைகூறாது, அங்கு நீண்ட நேரம் தங்காது, மனத் திருப்பதியுடன் விருந்தளித்தவரின் அனுமதி பெற்ற முகமலர்ச்சியுடன் திரும்பிவிட வேண்டும்.

41. அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதியே மனிதன்

நாள்தோறும் காலையிலே சூரியன் உதிக்கிறான். மாலையிலே மறைகிறான். அதே போன்று ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தினமும் மண்ணிலே பிறக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கானோர் இறக்கிறார்கள். இத்தோற்றத்துக்கும் மறைவுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலே இங்கு வாழும் மக்களிற் பெருந்தோகையானோர் தமது தோற்றத்தைப் பற்றியோ மறைவைப் பற்றியோ அதில் அடங்கியுள்ள தத்துவங்களைப் பற்றியோ சிந்திப்பதில்லை. நான் இம்மண்ணிலே எவ்வாறு தோன்றினேன்? அவ்வாறு தோன்றியதன் நோக்கம் என்ன? இவ்வகை வாழ்வு நித்தியமானதா? அல்லது தற்காலிகமானதா? என்ற வினாக்கள் ஒரு மனிதனின் உள்ளத்திலே எழுந்து அதற்கு அவன் விடை காணாவிடின் தன் இஷ்டப்படி வாழ்க்கைநடத்திக் கொண்டு செல்வான். உலக ஆசாபாசங்களுக்க அடிமையாகி விடுவான். அப்படிச் செய்யும்போது அவனுடைய வாழ்வுக்கும் ஏனைய ஐயறிவுடைய சீவராசிகளின் வாழ்வுக்கும் வேறுபாடு இருக்க மாட்டாது. இறுதியிலே அவன் கைசேதப்பட்டவனாகி விடுவான். அதனாலேதான் உலகிலே பல சமயங்கள் தோன்றி அவை மனிதனுக்காக இவ்வினாக்களுக்கு விடையளிக்க முற்படுகின்றன. மனிதனை நல்வழியில் ஓட்டிச் சென்று இறையடி சேர்க்க முயலுகின்றன.

இஸ்லாமியர்களாகிய நாம் மனித ஈடேற்றத்துக்கு இஸ்லாம் காட்டும் பழி எது? இவ்வுலகிலே மனிதனின் நிலை எது? என்பதைப் பற்றி ஆராய்தல் அவசியமாகும். எமது நிலையை அறிந்து அந்த அந்தஸ்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயற்சி செய்யாது விடுவோமாயின் இறுதியிற் கைசேதப்பட்டவர்களாகி விடுவோம். அல்லாஹு தஆலா ஆதம் (அலை) அவர்களை மண்ணிலிருந்து படைத்தான். அவர்களின் எலும்பிலிருந்து ஹவ்வா (றழி) அவர்களைப் படைத்தான் அவர்கள் இருவரும் சுவனபதியில் இருந்த காலம்வரை அவர்களுக்கும் புத்திரபாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் பூமிக்கு இறக்கப்பட்ட பின் புத்திர பாக்கியத்தைப் பெற்றார்கள். தமது சந்ததி ஆயிரக்கணக்காகப் பெருகும்வரை பூமியில் வாழ்ந்திருந்தார்கள். அவர்களின் சந்ததியில் தோன்றியவர்களே நாம். இச்சரித்திரத்தை அல்குர் ஆனும் ஹதீஸ்களும் மிகத் தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றன. இது பற்றி ஸுறதுத்நிஸாவின் ஆரம்பத்திலே பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

‘மனிதர்களே, உங்கள் இரட்சகனை அஞ்சி நடவங்கள். அவன் தான் ஒரே ஒரு மனிதனிலிருந்த உங்களைப் படைத்தான்.

அம்மனிதனிலிருந்து அவருடைய மனைவியையும் படைத்தான். அவ்விருவரிலுமிருந்து ஏராளமான ஆண்களையும் பெண்களையும் (படைத்துப் பூமி எங்கும்) பரப்பினான்.

இப்பொழுது நாம் எப்படித் தோன்றினோம் என்பதை அறிந்து கொண்டோம். இனி இவ்வலகிலே எமது அந்தஸ்து அல்லது நிலை என்ன என்பதை ஆராய்வோம். ஆதம் (அலை) அவர்களைப்படைக்க ஆயத்தமாகும்போதே “ நிச்சயமாகவே நான் பூமியில் ஒரு பிரதிநிதியை ஏற்படுத்துகிறேன்” என்று அல்லாஹு தஆலா கூறியுள்ளான். இதிலிருந்து மனிதன் எவ்வளவு உயர்ந்த ஸ்தானத்தை வகிக்கிறான் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆயின் அல்லாஹு தஆலாவின் கூற்றின் முக்கியத்துவம் யாது? எப்பொழுது நாம் அவனுடைய உண்மையான பிரதிநிதியாவோம்? பிரதிநிதி யாகிய நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் ஏதும் உண்டா என்பதை அறிதலே மிக முக்கியமானதாகும். இவ்வலகிலே ஆட்சி செய்யும் அரசர்கள் ஏனைய நாடுகளுக்குத் தம் பிரதிநிதிகளை அனுப்பிவைக்கிறார்கள். வேற்று நாடுகளிலே கடமையாற்றும் இலங்கைத் தூதுவர்களெல்லாம் எம் நாட்டுப் பிரதிநிகளே. தாம் நேரிலே அவ்வலுவல்களைச் செய்ய முடியாதிருப்பதானாலேயே பிரதிநிதிகளை அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சில கடமைகளையும் சுமத்துகிறார்கள். கடமைகள் சரியாகச் செய்யப்படாதவிடத்து அவர்களைத் திருப்பி அழைத்து விடுகிறார்கள், அல்லது தண்டனை விதிக்கிறார்கள். ஆயின் இறைவனோ அவன் இட்ட கட்டளைப்படி நடக்காததற்காக எம்மை உடனடியாக அழைத்துத் தண்டிக்க மாட்டான் என்பது எமக்கத் தெரியும். அவன் செயல்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதையும் மறந்து விடுகிறோம். அதனாலே அவன் இட்ட கட்டளைகளை உதாசீனம் செய்து விடுகிறோம்.

இறைவனின் பிரதிநிதிகளாகிய எமது கடமை, அவனுடைய கட்டளைகளுக்குப் பணிந்து நடத்தலாகும். எனவே ஒரு நாட்டின் பிரதிநிதி எப்படி அந்நாட்டுக்கு விசுவாசமாகவும், அதன் கொள்கைகளுக்கு மாறில்லாமலும் நடப்பாரோ அதே போன்று நாம் இறைவனுக்கு விசுவாசமாகவும் அவனுடைய கட்டளைகளுக்கு மாறில்லாதும் வாழ்தல் வேண்டும். ஏனையோரையும் அவ்வாறு வாழச் செய்தல் வேண்டும். இஸ்லாமிய முறைப்படி வாழ வழி காட்டுதல் வேண்டும். இவ்வலகில் நீதியையும் நியாயத்தையும் நிலை நாட்டுதல் வேண்டும். இவற்றைப்போன்று அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதியான மனிதனுக்குக் கடமைகள் பல உண்டு. இக்கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றும்போதுதான் நாம் இறைவனின் கூற்றை மெய்யாக்குவோம். அவனுடைய உண்மையான பிரதிநிதியாவோம்.

இப்பொழுது நாம் எமது கடமையைச் சரிவரச் செய்கிறோமா எனச் சிறிது ஆராய்தல் பொருந்தும். நம் வாழ்விலே சாதாரணமாக நடைபெறும் சில விடயங்களை அவதானிப்போம். மற்றவர்களை அவமதித்தலும் அவர்களின் குற்றங்களையே கண்டு குறை கூறலும் எம்மிற் பலரது வழக்கமாகிவிட்டது. ஆயின் அது அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதி செய்யும் வேலையன்று. நாம் எப்படி அல்லாஹு தஆலாவினாற் படைக்கப்பட்டு அவனுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கிறோமோ அதேபோலவே மற்றவனும் அல்லாஹு தஆலாவினாற் படைக்கப்பட்டு அவனின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறான். எனவே மற்ற மனிதனை எம்மைப்போல் நேசிப்பதும் மதிப்பதும் எனது கடமையாகும். நாம் எவ்வளவு நல்லமனிதனாக இருக்கிறோமோ அவ்வாறே மற்ற மனிதனும் நல்லவனாகவே இருக்கின்றான். அல்லாஹு தஆலா ஒருவரையும் கெட்டவனாகப் படைப்பதில்லை. எல்லா மனிதரையும் நல்லவர்களாவே படைத்துள்ளான். மனிதன் தனது தவறான சிந்தனையினாலும் செயலினாலும் சில வேளைகளில் மனிதனுக்கொவ்வாத குறைகளையுடையவனாகி விடுகின்றான். எனினும் ஒரு மனிதனும் முற்றாகக் கெட்டவனாக இருப்பதில்லை. எல்லா மனிதரிலும் சிலநல்ல குணங்கள் உண்டு. நாம் அவனிடமுள்ள குறைகளை மட்டும் காணாது நிறைகளை மட்டும் காணுதலே சிறந்தது. அவ்வாறு செய்வோமாயின் அவன் எமக்கு நல்லவனாகவே நடப்பான். மேலும் கொள்முட்டுதலும், புறங்கூறலும், ஏமாற்றலும், வாக்கு மீறலும், மனிதர்களிடையே பிணக்குகள் ஏற்படும்போது ஒரு பக்கச்சார்பான தீர்ப்புக்கூறலும் எம்மிற் சிலரது கைவந்த பழக்கங்கள் ஆகிவிட்டன. ஒருவரைப் பற்றியாவது புறங்கூறாது ஒருநாள் கழிவது மிக மிக அரிதாகி விட்டது. ஆயின் மேலே கூறப்பட்ட செயல் எதையும் அல்லாஹு தஆலா அங்கீகரிக்க மாட்டான். எனவே அவற்றுள் எதையாவது செய்யும்போது நாம் அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதி என்ற நிலையிலிருந்து விலகிவிடுகின்றோம்.

மிகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலையிற்கூட முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்வாறு இறைவனின் பிரதிநிதி என்ற நிலையிலிருந்து மாறாது நடந்து கொண்டார்கள் என்பது எமக்கு ஒரு பாடமாக அமைகிறது. அச்சந்தர்ப்பங்களில் ஒன்று ஹுதைபியா உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட சந்தர்ப்பமாகும். நாம் முன்னர் கூறிய மற்றவர்களை மதித்தல், இஸ்லாமியரல்லாதோருடனும் சமாதானமாக வாழ்தல், விட்டுக் கொடுத்தல் போன்ற பல முக்கிய அம்சங்கள் கொண்டதாய் அவ்வுடன்படிக்கை அமைந்துள்ளது.

ஹுதைபியா உடன்படிக்கையைப் பற்றி அறியுமுன் அவ்வுடன்

படிக்கை எத்தகைய சூழ்நிலையில் உண்டானது என்பதை அறிதல் அவசியமாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவுக்குச் சென்ற ஐந்து வருடங்கள் கழிந்த பின் மக்காவுக்குச் சென்று உம்றா செய்யும் எண்ணத்துடன் சுமார் 1400க்கும் அதிகமான ஸஹாபாக்களுடன் புறப்பட்டார்கள். அவர்களின் வருகையை அறிந்த மக்கா வாசிகள் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துதற்காக ஆயுதம் பூண்டு எதிர்நோக்கிச் சென்றனர். நபி (ஸல்) அவர்களோ போர் செய்வதை முற்றிலும் வெறுத்தார்கள். போர் செய்தல் இயன்றவரை தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய நோக்கமாயிருந்தது. எனவே சமாதானத்தை நாடி வேறுவழியாற் செல்லத் தொடங்கினார்கள். அவர்களை எதிர்நோக்கி வந்த மக்கா வாசிகள் அவர்களை க்காணாமையால் திரும்பிச் சென்று விட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களும் ஸஹாபாக்களும் ஹுதையியா என்ற இடத்தை அடைந்ததும் அங்கே தங்கினார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் கூட்டம் ஸுதையியாவில் தங்கியிருப்பதை அறிந்த மக்காவாசிகள் எக்காரணம் கொண்டும் நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்காவுக்குட் பிரவேசிக்கக்கூடாது எனத் தூது அனுப்பினார்கள். இத்தூதைக் கொண்டு வந்த தூதுவர் திரும்பிச் சென்று “நான் உரோமாபுரியின் சக்கரவர்த்திஹிறகல்ஸ், பாரசீக மன்னர் கிஸ்ரா முதலியோரின் அரச சபைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் முஹம்மத் நபி அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் கண்ணியமும் சங்கையும் அவ்வரசர்களக்கு அளிக்கப்படவில்லை. எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அவர்கள் முஹம்மதைக் கைவிடமாட்டார்கள். அதனால் அவர்களுடன் போரிடுவதிற் பயனில்லை” என்று கூறினார்.

அத்துடன் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களும் தாம் மக்காவுக்குப் புறப்பட்டு வந்த நோக்கத்தை விளக்குவதற்காக உஸ்மான் (றழி) அவர்களை அனுப்பினார்கள். உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் இரண்டு நாள் களாகக் குறைவிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தியும் குறைவிகள் உடன்பட மறுத்தனர். உஸ்மான் (றழி) திரும்பிவரத் தாமதம் ஏற்பட்டபோது அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற வதந்தி உலவியது. அதையறிந்த நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸஹாபாக்களை ஒரு மர நிழலில் அழைத்து “ஒன்றேல் வெற்றி அல்லது வீர மரணம் வரை பின் வாங்குவதில்லை” எனச் சத்தியப்பிரமாணம் எடுத்தார்கள். இதுவே “பைஅத்துர்நிழ்வான்” என அழைக்கப்படுகிறது. இதனைக் கேள்வியுற்ற குறைவிகள் நடுக்கமுற்றுச் சமாதானத்துக்கு முன் வந்தனர்.

இனி சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற அவ்வுடன்படிக்கை யாது என்பதைப் பார்ப்போம்.

1. இவ்வருடம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களும் தோழர்களும் மக்கா நகருக்குள் வராமல் திரும்பிச் செல்லவேண்டும்.
2. அடுத்த வருடம் அவர்கள் மக்கா வந்து மூன்று நாட்களுக்குள் வணக்கத்தை நிறைவேற்றித் திரும்பலாம்.
3. மக்கவுக்குள் வருட முஸ்லிம்கள் எவரும் தம்மோடு எவ்வித ஆயுதங்களையும் கொண்டு வரக்கூடாது.
4. இருசாராரும் தாம் விரும்பியவர்களுடன் ஓடிநதங்களைச் செய்து கொள்ளலாம்.
5. மக்காவிலிருந்து முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களிடம் வருவோர் திருப்பியனுப்பவேண்டும். ஆனால் முஸ்மத் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து மக்காவரும் எவரும் திருப்பியனுப்பப் படமாட்டார்கள்.
6. பத்து வருடங்களுக்கு ஒரு சாரார் மற்றச் சாராருடன் போர் தொடுத்தல் கூடாது.

ஐந்து வருடகாலம் தம் தாய்நாட்டை விட்டு வெளியிலிருந்தவர்கள் தாய் நாட்டுக்குத் திரும்புவதெனின் எவ்வளவு ஆவலும் ஆசையும் உடையவர்களாயிருந்திருப்பார்கள் என்பதை இங்கு கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. அதனிலும் மேலாக நபி (ஸல்) அவர்கள் உம்றா செய்ய நாட்டம் கொண்டிருந்தார்கள். தம் நாட்டம் நிறைவேறும் என்ற எண்ணத்தினாலே பாதிவழி நடந்தும் விட்டார்கள். இப்பிரயாசையின் பின் இவ்வுடன்படிக்கையினாலே தமது பிரயாணத்தை நிறுத்தவேண்டி நேரிட்டது. அப்பொழுது அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதியாகிய நபி (ஸல்) அவர்கள் பொறுமையைக்கையாண்டுள்ளார்கள் என்பது முதலாவது நிபந்தனையிலிருந்து தெரிகிறது. எமது வாழ்க்கையிலும் இப்படியான ஏமாற்றங்கள் ஏற்படலாம். அப்பொழுதெல்லாம் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதிகளாகிய எமது கடமையாகும்.

மேலும் அவ்வுடன்படிக்கையை முதலாக நோக்கும்போது நபி (ஸல்) அவர்களும் அவர்களுடைய ஸஹாபாக்களும் தமது உரிமைகளையும் அபிலாசைகளையும் எவ்வளவு தூரம் விட்டுக் கொடுத்துள்ளார்கள் என்பது தெரிகிறது. அதுவும் தனது எதிரிகளுக்காக விட்டுக் கொடுத்துள்ளார்கள். எம்முடைய வாழ்க்கையிலே நாம் எமது உறவினருக்காகவேனும் எமது உரிமைகளை மட்டுமல்லாது

எமது சலுகைகள் செளகரியங்களைக்கூட விட்டுக் கொடுக்க முன் வருகின்றோம் இல்லை. ஆயின் உண்மையில் அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதிகளாயிருக்க விரும்பின் எமது உறவினருக்காகவும், நண்பர்களுக்காகவும் தமது சமுதாயத்துக்காகவும் எமது உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்கப் பழகல் மிக அவசியமானதாகும்.

மக்கா வெற்றி :- இறைவனின் பிரதிநிதியாகிய மனிதன் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டும் மற்றுமொரு சரித்திர சம்பவம் மக்காவை வெற்றி கொண்டமையாகும். ஹுதைபியா உடன்படிக்கையின் நாலாம் வாசகத்தின் படிதாம் விரும்பிய கட்சியுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளலாம் 'குலாஆ'க் கூட்டத்தினர் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் சேர்ந்திருந்தனர். மக்கா வாசிகளுடன் சேர்ந்திருந்த பனுபகர் கோத்திரத்தார், அவர்களில் இருபது பேரைக் கொலை செய்தனர். சிலமக்கா வாசிகளும் அதற்குத் துணையாயிருந்தனர். அதனால் ஹுதைபியா உடன்படிக்கை முறிந்து விட்டது. எனவே மக்காவாசிகளுடன் போர் தொடுக்க இறைவன் அனுமதியளித்தான். இதிலிருந்து உடன்படிக்கையை முறித்தலை அல்லாஹு தஆலா பொறுக்கமாட்டான் என்பதை அறிகிறோம். எனவே அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதியாயிருக்கும் நாம் நம்வாழ்வில் மற்றவர்களுடன் செய்யும் உடன்படிக்கைகளை முறித்தலாகாது. அல்லாஹு தஆலாவின் உத்தரவுடன் போர் தொடுத்த முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் வெற்றி ஈட்டினார்கள். அதனால் மக்கா குறைவிகளின் குலப்பெரு மையையும் கர்வத்தையும் அடக்கினார்கள். நாமோ இன்றும் குலவேறுபாடும், இடவேறுபாடும், குடும்ப வேறுபாடும், தெரு வேறுபாடும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கின்றோம். உலகிலேபெரிய குலத்திலே, அல்லது நல்ல இடத்திலே அல்லது நல்ல தெருவிலே பிறந்ததனால் எந்தவித உயர்வையும் அடைந்து விடமுடியாது. அதனால், எதுவித பிரயோசனத்தையும் அடையமாட்டோம். அல்லாஹு தஆலா இடத்திலே நாம் உயர்ந்தவர்களாக ஆவதிலேயே நாம் பெருமைப்படல் வேண்டும். அவ்வாறு உயர்ந்தவர்களாவதற்கு அவனுடைய உண்மையான பிரதிநிதியாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம் பற்றிப்பேசுகின்றோம். ஆயின் நடைமுறையிலே அவ்வாறு செய்கின்றோமா? கல்யாண நிகழ்ச்சிகள் வரும்போதும், முஸ்லிம் ஒருவனைப் பதவியில் உயர்த்திவிடல், வியாபாரத்துக்கு உதவி செய்தல் போன்ற சந்தர்ப்பங்கள் வரும்போதும் குலவேறுபாடும், இடவேறுபாடும், குழுவேறுபாடும், தெருவேறுபாடும் நம்மையறியாமலே தலைதூக்குகின்றன.

மக்காவின் வெற்றியிலிருந்து நாம் கற்க வேண்டிய மற்றுமொரு பாடம் மன்னிப்பளித்தலாகும். பழிக்குப்பழி வாங்கல், குற்றம் செய்தவன் மீது வஞ்சம் தீர்த்தல் போன்ற குணங்களை அல்லாஹு தஆலா விரும்புவதில்லை. அத்துடன் அவை வாழ்க்கையை அழிக்க உதவுவனவேயன்றி ஆக்க உதவமட்டா. அதனாலேதான், அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதியாகிய நபி (ஸல்) அவர்கள் எதிரிகளுக்கு மன்னிப்பளித்தார்கள். நாமோ நமது தாய் தந்தையர், தம்பி தங்கையர், நமது உறவினர், நமது நண்பர் செய்யும் சிறியதவறுகளுக்கும் மன்னிப்பளிக்கப் பின்னிற்கின்றோம். பழிக்குப் பழிவாங்கத் திட்டமிடுகின்றோம். நாம் அல்லாஹு தஆலாவின் உண்மையான பிரதிநிதியாயிருக்க விரும்புவோமாயின் பழிக்குப் பழிவாங்கலை உடனடியாகக் கைவிடல் வேண்டும். தாராளமாக மன்னிப்பளிக்க முன்வருதல் வேண்டும்.

மக்கா வெற்றியிலிருந்து நாம் கற்கக்கூடிய மற்றுமொரு பாடம் ஏகத்துவத்தை நிலைநாட்டலாகும். சிலை வணக்கம், உருவ வழிபாடு முதலியவற்றுக்கு இஸ்லாத்தில் இம்மியளவு இடமில்லை என்பதை நபி (ஸல்) அவர்கள் செய்து காட்டினார்கள். அறபிகள் வணங்கிக் கொண்டிருந்த சிலைகளை உடைத்தெறிந்தார்கள், மரத்தினாற் செய்யப்பட்டவற்றைத் தீயிலிட்டெரித்தார்கள். வீடுகளிலிருந்த உருவங்களையும் உருவப்படங்களையும் அழித்தொழிக்கும்படி கண்டிப்பான கட்டளையிட்டார்கள், ஆயின் இப்பொழுது எமது மக்கள் சிலர் காபிர்களின் வணக்க வழிபாடுகளில் கலந்து கொள்வது கவலைக்கிடமானதாகும். இவற்றுக்கு இஸ்லாத்திற் சிறிதளவும் இடமில்லை. இவை அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதியாற் செய்யப்படக்கூடியவையும் அல்ல. இவற்றை விடுத்து ஏகத்துவத்தை நிலைநாட்டுவது எமது கடமையாகும்.

இறுதி உபதேசம் :- அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதிகள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை அறியக்கூடிய மற்றுமொரு சரித்திர சம்பவம் பெருமானாரின் இறுதி உபதேசமாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது 63 ஆம் வயதிலே ஹஜ் செய்யச் சென்றிருந்தபோது ஓர் இலட்சத்துக்கும் அதிகமான ஸஹாபாக்கள் முன்னிலையில் வரலாற்றச் சிறப்புமிக்க சொற்பொழிவொன்றை ஆற்றினார்கள். அச்சொற்பொழிவிலே ஏராளமான தத்துவங்களும் படிப்பினைகளும் பொதிந்துள்ளன.

அவர்கள் கூறியவற்றிலே முக்கியமான சில விடயங்களை பார்போம். ஒரு முஸ்லிமின் இரத்தத்தைச் சிந்த வைப்பது பாவம்

என்று கூறினார்கள். இன்று நாம் எமது சகோதர முஸ்லிம் ஏதாவது செய்து விட்டால் அவனுடைய பல்லை உடைப்பேன்; கழுத்தை வெட்டுவேன் என்று பழிக்குப் பழிவாங்க முனைகிறோம். மேலும் விரோதியாயினும் சரி, தனக்குத் துரோகம் செய்தவனாயினும் சரி நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்தல் கூடாது என வற்புறுத்தினார்கள். எமது நாளாந்த வாழ்க்கையிலே சிறிய விடயங்களிற்கூட நாம் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற மறுக்கிறோம். ஒருவரை ஓரிடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வந்து சந்திப்பதாகக் கூறுகிறோம். ஆனால் அவ்வாறு செய்கிறோமா? அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும் சந்திக்கும் போது மன்னிப்புக் கோருகிறோமா? கடனை வாங்கி விட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட நாளிலே தருவதாகக் கூறுகிறோம். அந்த நாளிலே திருப்பிக் கொடுக்கிறோமா? அப்படி முடியாது போனால் அதற்குரிய காரணத்தை விளக்கி மேலும் காலத்தைப் பெறுகிறோமா? கடனைத் தந்தவர் கேட்டாற்சூட சிலர் கோபிக்கின்றர். அவர் கடனாகத் தந்த பொருளை எதிர்பார்த்து நம்பியிருப்பார் என்று சிறிதேனும் சிந்திக்கின்றோமில்லை. இவற்றை முக்கியமான விடயங்களாகக் கருதுவதில்லை. இவை யெல்லாம் நம்பிக்கைத் துரோகங்களே. நாம் அல்லாஹு தஆலாவின் உண்மையான பிரதிநிதிகளானால் இப்படியான நடத்தை எமக்கு உகந்ததல்ல.

வட்டியைத் தன் பாதத்தின் கீழே புதைத்து விட்டதாக அழுத்திக் கூறினார்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள். வட்டி எடுத்தல் அல்லது கொடுத்தல் இஸ்லாத்தில் முற்றாகத் தடை செய்யப்பட்டது என்பதையும் நாம் அறிவோம். இருந்தும் வட்டி எடுக்கா விட்டாலும் கொடுக்கிறோம். இவை அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதி செய்யும் கருமங்கள் அன்று. மேலும், அனுமதிக்காத வழியில் மற்றொருவனுடைய பொருளைப் பெறுதல் பெரும் பாவம் எனறார்கள். ஆயின் நாம் எல்லோரும் எப்படியும் மற்றவர்களுடைய பொருளை அபகரித்தலிலேயே ஈடுபடுகிறோம். காணிச் சண்டைகளும், களவு வழக்குகளும் இதனால் உண்டானவையே. அளவை அல்லது நிறையைக் குறைக்காது வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகளைக் காணுதல் அரிதாகி விட்டது. அவ்வாறு பிழையான முறையில் வியாபாரம் செய்வதனாற் பெறப்படும்பணம் அனுமதிக்கப்பட்டதன்று. அது அம்மனிதனுக்கு அழிவைக் கொண்டுவருமல்லாது விருத்தியைக் கொண்டுவரமாட்டாது.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியவற்றிலே மிக முக்கியமானது 'அல்குர் ஆனையும் அல்லஹுதீஸையும் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்' என்பதாகும். ஆயின் நாமோ நமக்குப்பிரச்சினை எழும் சந்தயங்களில்

அவை இரண்டையும் விடுத்து வேறு போதனைகளையும் முன்மாதிரிகளையும் பின்பற்ற முயல்கிறோம். அவை முஸ்லிம் நாடுகளாற் பின்பற்றப்பட்டபோதும் எமக்கு வாழ்க்கையிலே வழிகாட்டக்கூடியவை குர்ஆனும் ஹதீஸுமே என்பதை அறிந்து நடைமுறைப்படுத்தல் அல்லாஹு தஆலாவின் பிரதிநிதியாகிய எம் மீது கடமையாகும்.

சமூகத்திலே எமக்குக் கிடைக்கும் அந்தஸ்தை அல்லது அரசாங்கத்திலே எமக்குக் கிடைக்கும் பதவியைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள எம்மாலானவற்றை எல்லாம் செய்கின்றோம். அல்லாஹு தஆலாவினால் எமக்கு அளிக்கப்பட்ட உயர் அந்தஸ்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள எதுவித முயற்சியும் எடுக்கின்றோமில்லை. அதற்குக் காரணம் மறுமை நாளையும் அல்லாஹு தஆலா எம்மைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதையும் நாம் மறந்து விடுதலேயாகும். உலகிலே மக்களால் அல்லது அரசாங்கத்தினால் எமக்கு அளிக்கப்படும் அந்தஸ்து இறுதிநாளிலே எம்மைக் காப்பாற்ற மாட்டாது. அதனாலே எதுவிதபயனும் இல்லை. இறுதி நாளிலே ஈடேற்றம் பெற வெண்டுமாயின் இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட அந்தஸ்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுதல் மிக அவசியமாகும். அப்படியாயின் அவனது உண்மைப் பிரதிநிதியாக நடத்தலே ஒரேயொரு வழியாகும்.

42. சமூக வாழ்வு

(பாருக்கும் நிஸ்தாரும் பூங்காவிற சந்திக்கின்றனர்)

“அஸ்ஸலாமு அலைக்கம் நிஸ்தார், என்ன தனியாகப் பூங்காவுக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். நண்பர்கள் ஒருவரும் கிடைக்கவில்லையோ?”

“வஅலைக்குமுஸ்லாம் பாருக். கலீஸையும் பரீதையும் வீட்டிலே தேடினேன். அவர்களைக் காணவில்லை. பூங்காவிலேயாரையாவது சந்திக்கலாம் என எண்ணித் தனியாகவே வந்தேன். நீங்கள் வந்து சந்தித்து விட்டீர்கள்.”

“எனக்கும் இன்றைக்குத் துணைக்கு ஒருவரும் கிடைக்கவில்லை தனியாகவே வந்து விட்டேன்.”

“ஒரு சிறிது தனியாயிருப்பது இவ்வளவு கஷ்டமென்றால், வாழ்நாள் முழுதும் தனியாக வாழ்வது எவ்வளவு கஷ்டமாயிருக்கும்? அதனாற்றான் மனிதன் ‘ஒரு சமூகப் பிராணி’ என அழைக்கப்படுகிறான். மற்றவர்களுடைய துணையின்றி மனிதன் வாழமுடியாது என்பதையும் சமூகமாகவே வாழ முடியும் என்பதையும் புத்தகங்களிற் படித்திருப்பீர்களே!”

“ஆம் படித்திருக்கிறேன், நீங்கள் இஸ்லாம் வாழ்க்கைக்கு நல்ல வழிகாட்டி என்பீர்களே. சமூக வாழ்க்கையைப் பற்றி இஸ்லாம் என்ன கூறுகின்றது?”

السُّلَامُ أَخُو الْمَسْكِينِ

“ஒரு முஸ்லிம் மற்ற முஸ்லிமின் சகோதரன், என, நபி (ஸல்) கூறியுள்ளார்கள் அல்லவா? அப்படியானால் ஒருவர் மற்றவரைப் பிரிந்து வாழாதல் எப்படி? ஒருவர் மற்றவருக்கு உதவி செய்யாதிருத்தல் எப்படி? மேலும்

“நற்காரியத்துக்கும் பயபக்திக்கும் ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்து கொள்ளுங்கள், பாவகாரியத்துக்கும் அநியாயத்துக்கும் உதவி செய்ய வேண்டாம், என அல்குர்ஆன் கூறுகிறது. ஒரு வருக் கொருவர் உதவி செய்தல் வற்புறுத்தப்படுவதால் சமூகவாழ்வையே இஸ்லாம் விரும்புகிறது என்பது தெரிகிறதல்லவா?”

“ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்வது மட்டும்தான் சமூக வாழ்வா?”

“மற்றவருடைய உதவி இஸ்லாமல் வாழமுடியாது என்பதனால் தானே மனிதன் சமூகமாக வாழ்கின்றான். தனிமனிதனுடைய உதவி சமூகத்துக்கும் சமூகத்தின் உதவி தனி மனிதனுக்கும் தேவைப்படுகிறதல்லவா?”

“தனிமனிதனின் உதவி சமூகத்திற்கு எப்பொழுது பணன்படுகிறது?”

“ஏன், ஸகாத், ஸதாகா என்பவை கடமையாக்கப்பட்டது சமூகத்தின் நன்மைக்காகத்தானே. சமூகத்தில் வாழும் ஏழைகளினதுவாழ்வு கருதியே ஸகாத் கட்டாயக் கடமையாக்கப்பட்டது. பணக்காரனான மனிதன் ஒருவன், ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கும்போது அவன் சமூகத்தை வாழ வைக்கிறான். அதுபோலவே பாடசாலை கட்டிக் கொடுத்தல், வைத்தியசாலைகளை அமைத்துக் கொடுத்தல், வாசிக சாலைகளை அமைத்துக் கொடுத்தல் முதலியவற்றிலே ஈடுபடும்போது தனி மனிதன் சமூகத்துக்கு உதவி செய்கிறான்.”

“சமூகம் தனிமனிதனுக்கு எப்பொழுது உதவி செய்கின்றது?”

“பர்ழு கிபாயாக்கள் எல்லாம் சமூகம் தனிமனிதனுக்கு உதவி செய்யும் நச்சுதர்ப்பங்களே. பர்ழு கிபாயாவினால் விதியாக்கப்பட்ட விடயங்கள் சமூகப் பொறுப்புக்களே. அவ்விடயங்களை நிறைவேற்றல் சமூகத்தின்மீது கடமையாகும். அவற்றை ஒருவராவதுநிறைவேற்றினால் சமூகத்தின் பொறுப்பு நீங்கிவிடும். பர்ழுகிபாயாக்கள் விதிக்கப்பட்டமையும் இஸ்லாம் சமூக வாழ்வையே விரும்புகின்றது என்பதைக் காட்டுகிறதல்லவா? உதாரணமாக. மனித வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத வியாபாரம், பயிர்செய்தல், புடைவை நெய்தல் என்பவற்றைச் செய்தல் பர்ழுகிபாயாவாகும். ஒரு முஸ்லிம் மொளத்தாகிவிட்டால் அந்த மையித்தை உரிய முறைப்படி அடக்கம் செய்தல் அந்த ஊரிலுள்ள முஸ்லிம்கள் எல்லோர் மீதும் கடமையாகும். அதேபோல் அனாதைகளைப்பராமரித்தல், கூட்டுத்தொழில்களை நடாத்தல் எல்லாம் எம்மீது கடமையல்லவா?”

“ஆம் ! நம் ஊரிலே எத்தனையோ திறமையுள்ள மாணவர்கள் ஏழைகளானதால் படிப்பை முடித்துக் கொள்ள முடியாமல் நிறுத்திவிடுகிறார்கள் அல்லவா? அவர்களுக்கு உதவிசெய்து படிப்பை முடிக்கச் செய்தல் சமூகத்தின் பொறுப்பல்லவா?”

“என் இல்லை. ஒரு முஸ்லிம் ஊரில் ஓர் ஆலிம், ஒரு வைத்தியர்முதலிய, மக்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய தொழிலில் ஈடுபட்டோர் இருத்தல் பர்முகிபாயாதான். அதன்படி பார்க்கும் போது திறமை வாய்ந்த மாணவன் ஒருவனை வைத்தியர் ஆக்கி விடுதல், அல்லது அவனுடைய திறமைக்கேற்ப சமூகத்துக்குச் சேவை செய்யக்கூடிய கல்வியை அல்லது தொழிலைக் கற்பித்துவிடுதல் சமூகத்தின் பொறுப்பாகும்.”

“அவ்வாறு கல்வி புகட்டப்பட்டவரின் கடமை யாது?”

“அவர் அந்தச் சமூகத்துக்கு நன்றிக்கடன் உடையவராயிருத்தல் வேண்டும். அவரால் இயன்ற சேவையை அச்சமூகத்துக்கே செய்தல் அவருடைய கடனாகும்.”

“சிலர் ஏழைகளாயினும் தாங்களாகவே படித்து முன்னேற முயற்சிக்கின்றார்களே. அவர்களைப் பொறுத்த அளவில் சமூகத்தின் கடமை என்ன?”

“அவர்களைக் கண்டு பொறாமை கொள்ளாது அவர்களைத்தட்டி எழுப்பி விடுதல் சமூகத்தின் கடமையாகும். அவர்கள் முன்னேறிச் செல்லும் போதெல்லாம் பாராட்டுதல் அல்லது மெச்சுதல் அவருக்கம் பெரும் பயனைத் தரும். அவரைப் பாராட்டாது விடில் அவர் சமூகத்தை வெறுப்பார். அதனால் அவருடைய சேவை சமூகத்துக்குக் கிட்டாது போகலாம்.”

“அன்றாட வாழ்வில் தனித்தனி ஒரு மனிதன் மற்ற மனிதனுக்கு உதவி செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டல்லவா? அவற்றுக்கு நம்மார்க்கத்தில் சட்டதிட்டங்கள் உண்டா?”

“ஆம் . பிணை நிறறல், கூட்டு வர்த்தகம், முகவராயிருத்தல், இரவல் கொடுத்தல், கடன் கொடுத்தல் எல்லாம் மனிதனுக்கு மனிதன் உதவும் சந்தர்ப்பங்களே.”

“எப்பொழுது நாம் பிணை நின்று மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்யலாம்?”

“கடன் கொடுத்தவருக்கக் கடனைத் திருப்பிப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காகப் பிணை நிற்கலாம். களவு போன பொருள்,

இரவல் கொடுத்த பொருள் என்பனவற்றை மீட்டுக் கொடுப்பதற்
காகப்பிணை நிற்கலாம். இப்படிப் பிணை நிற்கும் சந்தர்ப்பங்கள் பல
உள.”

“கடன் கொடுத்தலுக்கப் பிணை நின்றால் பிணை நின்றவர்
கடனைக் கொடுக்க வேண்டிவருமல்லவா?”

சிலவேளே அந்த நிலை ஏற்படலாம் ! ஆயின் கடன் கொடுத்து
உதவுதல் இல்லாத்தில் ஸுன்னத்தாக்கப்பட்டுள்ளது. நுஃமான்
கரீமுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டியிருந்தால், பஷீர், நுஃபான்
உத்தரவைப் பெற்றோ முமான் என அழைப்பர். கரீம் நுஃமானிடமும்
பணத்தைக் கோரலாம் ; பஸீரிடமும் கடனைக்கோரலாம். நுஃமான்,
கடனைத் தீர்த்துவிட்டால் பஷீருடைய பொறுப்பும் நீங்கிவிடும்.
அவ்வாறு தீர்காதுவிடின் பஷீர் கடனைத்தீர்க்க வேண்டி வரும். பஷீர்,
நுஃமானுடைய உத்தரவுடன் பிணை நின்றவராயின் அவர்
நுஃமானிடத்திலிருந்து அப்பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
உத்தரவு பெறவில்லையாயின் பணம் கேட்க உரிமை இல்லை.
இருந்தும் நுஃமான் அப்பணத்தைப் பஷீருக்குக் கொடுத்து விடுதலே
நியாயமாகும். அப்பொழுதுதான் பஷீர் மேலும் இச்சமூகப் பணியில்
ஈடுபடுவார். நுஃமான் பணத்தைக் கொடுக்காதுவிடின் அது
சமூகத்துக்குச் செய்யும் பெரும் துரோகமாகும். ஏனெனில் பஷீர்
இன்னொருவருக்கு உதவி செய்ய முன்வர மாட்டார்.”

கூட்டு வர்த்தகம் எப்படி உதவி செய்வதாகும், அது இருவர்தம்
இலாபம் கருதிச் செய்வதல்லவா?”

நம்முடைய சமூகத்திலே வியாபாரம் செய்யத் தெரிந்த
இளம்வாலிபர் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடம்
பணம் இல்லை. அதேவேளையில் பணம் படைத்த தனவந்தர் பலர்
வியாபாரம் செய்யத் தெரியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். இவர்கள்
இரு வரும் இணைந்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டால் அது
கூட்டுவர்த்தகம்தானே. இலாபத்தை எப்படிப் பங்கிடுவதென
உடன்படிக்கைசெய்து கொள்ளலாம். அப்படிச் செய்யும்போது
ஒருவருக்கொருவர் உதவியாயிருப்பதுடன் தனவந்தரைப்
பொறுத்த அளவில் அது சமூகப்பணியாகவும் மாறுகிறது. ஏனெனில்
ஏழை யான அந்த வாலிபன் தன் குடும்பத்தாரைக் காப்பாற்றக்
கூடியவனாகின்றான்.”

“இரண்டுமூன்று பேர் தம் பணத்தை ஒன்றுதிரட்டி வியாபாரத்தில்
ஈடுபடுவதும் கூட்டு வர்த்தகம் தானே?”

“ஆம் அதிலும் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாகவே இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் சிறிய பணத்தை உடையவர் பெரும் வியாபாரத்தை ஆரம்பித்தல் முடியாது. சிறிய வசதியுடைய பலர் சேர்ந்து பெரிய வியாபாரத்தை ஆரம்பித்தால் கூடிய பலனைப் பெறலாமல்லவா? இத்தகைய வியாபாரம் இஸ்லாமிய வழக்கில் ‘ஷரிகத்’ எனப்படும்.”

“கூலி வேலை செய்து அதனாற் பெறப்படும் பணத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ள ஒப்பந்தம் செய்யலாமா?”

“இல்லை. இதனை இஸ்லாம் தடைசெய்கிறது. ஏனெனில் இருவருடைய உழைப்பும் சமமானதா என்பதைத் தீர்மானித்தல் முடியாது. இதனால் களவு, சதி முதலியவை ஏற்பட ஏது உண்டு.”

“கடனைப் பற்றி இஸ்லாம் என்ன கூறுகிறது? கடன் எடுப்பது இஸ்லாத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டதா?”

“ஆம். ஆனால் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘கடனை விட்டுவிடு. நீ சுதந்திரமாய் வாழ்வாய்’ என்று கூறியுள்ளார்கள். எனவே அத்தியவசிய தேவையின்றிக் கடன் எடுக்காமலிருப்பதே நல்லது.”

“கடன் உள்ளவர் இறந்துவிட்டால் என்ன நடக்கும்?”

“இறுதிநாளில் அவருடைய நன்மையிலிருந்து கடன் தீர்க்கப்படும். அதனால் சிலவேளை நன்மை குறைந்து நரகவாதியாக வேண்டி ஏற்படலாம்.”

“கடன் கேட்டவருக்குக் கொடுக்காது விடுதல் பாவமானதா?”

“இல்லை, ஆனால் கடன் கொடுத்து உதவுதல் ஸுன்னத்தாக் கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் அது ஒரு சமூகப் பணியே.”

“கடனுக்குப் பொறுப்பாக காணி அல்லது வயலை வாங்கிக் கொண்டு அதிலிருந்து பிரயோசனம் அடையலாமா?”

“இல்லை, அப்படிச் செய்வது வட்டி பெறுவதற்குச் சரியாகும்.”

“அல் ஆரியஹ் என்றால் என்ன?”

“அதன் பொருள் இரவல் என்பதாகும்.”

“இரவல் கொடுத்தல் முஸ்லிம்கள்மீது வாஜிபானதா?”

“இல்லை. சாதாரணமாக இரவல் கொடுத்தல் ஸுன்னத்தானதே. ஆனால் வாஜிபான சந்தர்ப்பங்களும் உள்.”

“இரவல் கொடுத்தல் ஏன் ஸுன்னத்தாக்கப்பட்டுள்ளது?”

“ஒரு சமூகத்தில் வாழும் எல்லா மனிதர்களும் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான எல்லாப் பொருள்களையும் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் அநேகமாக பணவசதியின்மையே. எனவே அப்பொருள்களை வைத்திருப்பவர்கள், தேவைப்படுபவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவுதல் பெரும் சமூகத் தொண்டாகும். உதாரணமாகக் கோடரி, மண்வெட்டி, கிடாரம் போன்றவற்றைக் கொள்ளலாம்.”

“அது எப்பொழுது வாஜிபாகும்?”

“நீரில் மூழ்கும் ஒருவனைக் காப்பாற்றத் தோணியை அணுப்புதல், உயிர் பிரியத் துடித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பிராணியை அறுக்கக் கத்தியைக் கொடுத்தல் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் இரவல் கொடுத்தல் வாஜிபாகும்.”

“இரவல் கொடுத்த பொருளை இன்னுமொருவருக்கு இரவல் கொடுக்கலாமா?”

“இரவல் கொடுத்தவரின் அனுமதியின்றி இன்னொருவருக்கு இரவல் கொடுத்தல் சரியானதல்ல.”

“அல்வதீஅஹ் என்றால் என்ன?”

“அதன் பொருள் பாதுகாத்துக் கொடுத்தல் என்பதாகும்.”

“மற்றவர்களுடைய பொருள்களை நாம் ஏன் பாதுகாத்துக் கொடுத்தல் வேண்டும்? அப்படிச் செய்யும்போது நாம் ஆபத்தை விலைக்கு வாங்குகிறோமல்லவா?”

“ஒரு சமூகத்தில் எல்லா மக்களிடமும் தமது விலை மதிப்புள்ள பொருள்களைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கக்கூடிய வசதி இல்லை. ஆயின் பாதுகாக்க வசதியில்லாதவர்கள் சொத்தைப் பாதுகாத்துத் தருவதாகப் பொறுப்பேற்றல் கூடாது.”

“பாதுகாப்புக்காகத் தன்னிடம் வைக்கப்பட்ட பொருளை உபயோகிக்கலாமா?”

“உரியவருடைய அனுமதியுடன் உபயோகிக்கலாம். ஆனால் அவற்றைப் பிறரிடம் ஒப்படைத்தல் கூடாது”

“தரிசு நிலத்தைப் பண்படுத்தலும் சமூகப் பணியாகுமா?”

“ஆம். உலகில் தொழிலில்லாதோர் பலர் இருக்கிறார்கள். எவருக்கும் உரித்தில்லாத தரிசு நிலங்களும் பல இருக்கின்றன.

ஆகவே தரிசு நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பயிர் செய்தால், தாம் பலன் பெறுவதுடன் சமூகமும் நாடும் பலன் பெறும்ல்லவா?”

“பொறுக்கி எடுத்த பொருளை, உரியவரைத் தேடிக் கொடுக்கும் போது, இது அவருக்கச் செய்யும் பேருதவியல்லவா?”

“ஆம் உதவி மாத்திரமல்ல, தனது நம்பிக்கையும் நாணயமும் அதனால் வெளிப்படும்.”

கூலிக்குக் கொடுத்தல் எவ்வாறு சமூகத் தொண்டாகிறது?”

“குடி இருக்க வசதியற்றவருக்கு ஒரு வீட்டைக் கூலிக்குக் கொடுத்து அவரின் வீட்டுப்பிரச்சினையைச் சில காலத்துக்காவது நீக்கமுடியுமல்லவா? வியாபாரம் செய்ய எல்லா ஏதுக்களு மிருந்தும் இடம்கிடைக்காவிடில், வியாபாரத்தின் மூலம் எவ்வாறு சமூகநலன் புரியலாம்? ஆதலால் பூட்டி இருக்கும் கடைகளைக் கூலிக்குக் கொடுத்து சமூக நலனுக்கு உதவ முடியும்.”

“வகாலத் என்றால் என்ன?”

“தாம் உயிருடன் இருக்கும் காலத்தில் ஒரு முகவரைக் கொண்டு தன் கருமங்களைச் செய்தல் எனப்படும்.”

“அவ்வாறு செய்தல் எவ்வாறு சமூகத் தொண்டாகும்?”

“ஒருவர் தனக்கு ஒரு கருமத்தைச் செய்ய முடியாத காரணத்தால் அல்லது செய்ய வசதியில்லாத காரணத்தினாலேயே மற்றொருவரை நாடுகின்றார். எனவே, அவருக்கு உதவி செய்தல் சமூகத் தொண்டாகின்றது.”

“அல் வக்ப் என்றால் என்ன?”

“அது தர்மச் சொத்தைக் குறிக்கும். இதற்கே ‘ஸதகதுல் ஜாரியா’ என்றும் சொல்வர்.”

“தர்மத்துக்குச் சொத்தை விடுதல் வாஜிபானதா?”

“இல்லை, ஆயின் பள்ளிகளைக் கட்டி வக்ப் செய்தல், மரங்களை நாட்டி வக்ப் செய்தல் முதலியவற்றால் அவற்றைச் செய்தவருக்கு நன்மை கிடைப்பதுடன் சமூகத்துக்கும் அது பெரும் பயனை அளிக்கின்றதல்லவா? அத்துடன் தர்மச் சொத்துக்களை பரிபாலிப்போரும் சமூகத் தொண்டே செய்கின்றனர். ஏனெனில் பொது மக்களின் நன்மைக்காகச் செய்யப்பட்ட ஒன்றை நல்ல முறையிற் பரிபாலித்துச் சிதைவுறாமற் காத்தல் ஒரு தொண்டுதானே.”

“வஸிய்யத் என்றால் என்ன?”

“வலிய்யத் என்பது மரணசாசனமாகும்.”

“மரணசாசனம் செய்வது தனது சொத்தை உரியவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகவல்லவா? அப்படியானால் அது எப்படி சமூகத் தொண்டாகும்?”

“மரணசாசனம் செய்யாது இறந்துவிட்டாலும் சட்டப்படி சொத்தில் உரிமை உள்ளவர்கள் பெற்றுக்கொள்வார்கள். பெறமுடியாத வர்க்கத்தினருக்கு உதவுகாகவே மரணசாசனம் செய்யப்படும். எனவே அது தூரத்து உறவினருக்கு உதவியாகவே அமைகிறது. அது சமூகத் தொண்டாக மாறுதற்கு மற்றுமொரு உதாரணம் சொல்கிறேன். ஒருவர் கடன்பட்டிருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவ்வாறு கடன்பட்டிருந்தமை வாரிசுகளுக்குத் தெரியாதிருந்தால் கடன் கொடுத்தவர் கடனைப் பெற்றுக்கொள்ளல் கஷ்டமாகும். அப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் வலிய்யத்தில் பிரச்சினை இலகுவாகும். மேலும் நல்லுபதேசம் கூறல், செய்ய நினைத்திருந்த நற்காரியங்களைப் பற்றிக் கூறல் எல்லாம் சமூக நன்மைக் குரியனவாயிருக்கலாம்.”

“ஒருவரிடமிருக்கும் சொத்து முழுவதையும் யாருக்காவது வலிய்யத் செய்யலாமா?”

“இல்லை, சொத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கை மாத்திரமே வலிய்யத் செய்யலாம்.”

“நெடுநேரமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டோம் மணி ஆறு ஆகிறது. ம. நிறுக்குப் போக வேண்டுமல்லவா?”

“ஆம். உங்களைக் கண்டது நல்லதாகி விட்டது. எத்தனையோ விடயங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். உங்களுக்கு மிக்கநன்றி.”

43. பொருளியல் திட்டம்

முழுமையான இஸ்லாமிய வாழ்க்கைத்திட்டத்தில் பொருளியல் ஒரு பகுதியாக இயங்குகின்றது. உலகில் இன்று காணப்படும் பொருளியற் கோட்பாடுகள் காலத்துக்குக் காலம் மாறிக்கொண்டே செல்கின்றன. அதற்கேற்பப் புதிய புதிய பெயர்களை அவை சூடி நிற்கின்றன. ஆயின் இஸ்லாத்தில் பொருளியல், காலத்துக்கேற்ப மாறுபடவழியில்லை. புதிய பெயர்களை ஏற்கவழியில்லை. இஸ்லாம் கூறும் பொருளியல் அமைப்பு அரசியல், நீதிச்சட்டங்கள், கலாசார சமூகத்திட்டங்கள், அன்றாட ஒழுக்கமுறைகள் என்பவற்றோடு இணைந்த தொன்றாகும். எனவே, அதனை அவற்றிலிருந்து பிரித்துச் செயற்படுத்த முற்படும்போது இடர்ப்பாடு ஏற்படும்.

பொருள் எவ்வளவு தூரம் மனித சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதாகவிருக்கின்றதோ, அவ்வளவு தூரம் தீமை பயக்கக்கூடியதாகவழியிருக்கின்றது. ஆகவேதான் அல்குர்ஆன் பொருள் தேடுவதுபற்றியும் பொருளைப் பயன்படுத்துவது பற்றியும், ஏவல்களையும் விலக்கல்களையும் விதித்திருக்கின்றது.

“வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளவை (அனைத்தும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன” எனும் கூற்று அல்குர்ஆனில் அதிக இடங்களில் காணப்படுகின்றது.

வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ள எல்லாவற்றையும் உங்களுக்காக அல்லாஹ் வசப்படுத்தியிருக்கின்றான்” என்றும் அல்குர்ஆன் கூறுகின்றது.

இப்புனித வசனங்களின்படி, நாம் தேடும் பொருளுக்கும் செல்வத்துக்கும் அதிகார முடையவன் அல்லாஹு தஆலா என்பது நிதர்சனமாகின்றது. இவற்றை அனுபவிக்கும் மனிதர் அவனது அடிமைகளே. எனவே, எஜமானனின் சொத்தை அடிமைகளான நாம் அவன்கூறிய முறையிலேயே பயன்படுத்தல் வேண்டும். செல்வத்தைத் தன்வயம் வைத்திருப்போர் அல்லாஹு தஆலாவின் நம்பிக்கைப்பொறுப்பாளர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர். சந்தோஷமாக வாழ்வதற்குப் பொருள் அல்லது பணம் ஒரு துணைச்சாதனமான போதும், அதிமுக்கிய சாதனமாகாது. பொருளே வாழ்வு அல்லது பொருளீட்டலே வாழ்வு என்று கொள்ளும்போது வாழ்வு வீணாகிவிடும். பொருள் தன்னுடையது என்றும், காலமெல்லாம் தான் அனுபவிக்கப்போவதாவும், தன்னை விட்டும் அதை யாராலும்

பிரிக்க முடியாது என்றும் ஒருவன் எண்ணி நடக்கும்போதுதான் அவனுக்குச் சஞ்சலம் ஏற்படுகின்றது. நபி (ஸல்) அவர்கள் “மனிதனுடன் விசுவாசத்தோடு இருக்கும் நண்பர்கள் மூவராவர். ஒருவன் மனிதன் சாகும்வரையில் அவனுடன் இருப்பான். ஒருவன் அவனுடைய ‘கப்ர்’ (புதைகுழி) வரையில் வருவான்; மூன்றாமவன் அம்மனிதனுடன் இறுதித் தீர்ப்பு நாள்வரை உடனிருப்பவன். சாகும்வரை இருக்கும் நண்பன் மனிதன் தேடும் பொருளாகும். கப்ர்வரை வருவது உற்றார் உறவினர் கூட்டமாகும். இறுதித்தீர்ப்பு நாள்வரை இருக்கும் நண்பன் அம்மனிதன் செய்யும் செய்கைகளாகும்” என்று முப்பெரும் அம்சங்களை வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள். சாகும்வரையில் இருக்கும் நண்பனான பொருளை, மனிதன் புறக்கணித்து விட்டால் வாழமுடியாது. ஆயின் அப்பொருளின் தேட்டமும் அது செலவழிக்கப்படும் முறையும் இறுதித்தீர்ப்பு நாளுக்கு உதவுவதாக இருத்தல் வேண்டும்.

இஸ்லாமிய வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை மனதிற்கொண்டே இஸ்லாமியப் பொருளியல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது “மறுமைக்கான நன்மைகளைப் பயிராக்கும் ஒரு பண்ணையே இம்மைவாழ்வு, என்ற நபி (ஸல்) அவர்களது வாக்கிற்கியைய நேரான முறையில் பொருள் சேர்த்து, சீரான முறையில் செலவு செய்துவாழும் நல் வாழ்க்கைக்கே இஸ்லாமியப் பொருளாதாரத்திட்டம் வழிகோலியிருக்கின்றது.

தொழில் மகத்துவம் : எந்தத் தொழில் மிகச் சிறந்தது? என்று நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வினவப்பட்டபோது, “மனிதன் கையினால் தொழில் புரிவதும், தவறு ஒன்றுமே நிகழாத வியாபாரமும்” என்று விடையளித்தார்கள் (தபறானி). இதிலிருந்து பொருளீட்டல் முறையை நோக்கும்போது முதலாவதாக உடலுழைப்புமுயற்சி மூலம் உற்பத்தி செய்தலும் அதை அடுத்ததுப் பகிர்ந்தளிக்கும் முறையான வியாபாரமும் இருப்பதை அறிகின்றோம். இம் முறைகளில் செல்வத்தைத் தேட சில வழிவகைகளையும் இஸ்லாம் வகுத்துத் தந்துள்ளது. இஸ்லாம் வகுத்துள்ள வழிகளைமீறி வேறுவழிகளால் பொருளீட்டுவதை இஸ்லாம் வன்மையாகத் தடை செய்துள்ளது.

தொழிலாளியும் தொழிலதிபரும் தொழிற்றுறையில் முக்கிய தொடர்புள்ளவர்கள். வாழ்க்கைக்கு உதவுகூடிய தொழிலைத் தொழிலாளிக்கு அளிப்பதாலும், தொழிலதிபரின் உயர்வுக்குத் தொழிலாளி உழைப்பதாலும் இவ்விருவரும் அன்யோன்ய மனப்பான்மையுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். தொழிலாளிக்குத் தொழிலளித்து, ஊதியம் கொடுப்பதால், தொழிலைக்

கண்ணியத்துடன் செய்வதற்குத் தொழிலாளி கடமைப்படுகிறான். அவ்விதமே, இத் தொழிலை அளித்து வாழ்க்கையைச் செம்மையாக வாழ இடமளித்த அல்லாஹு தஆலாவுக்கு நன்றியுடையோனாகவும், தொழிலதிபருக்கு விசுவாசமுடையோனாகவும், தொழிலாளி இருத்தல் வேண்டும். இவ்வன்றையோன்ய மனப்பான்மையால் பொறாமை, குரோதம் என்பன மறைகின்றன. அதனால் அதிகமாக உழைத்துத் தொழிலை முன்னேற்ற தொழிலாளி என்றும் பாடுபடுவான்.

தொழில் கொள்வோர் தொழிலாளியின் ஊதியத்தை ஒழுங்காகக் கொடுப்பதுடன், அவனது இன்ப துன்பங்களிலும் பங்கு கொள்ள முன்வருவது சிறப்புடையது. இவ்வாறு செய்வதால் மிகவும் அன்புடன் அவன் உழைக்க முன் வருவான். மேலதிக உழைப்புக்கும் நிச்சயம் ஊதியம் அளித்தல் வேண்டும். உழைப்பவனின் ஊதியத்தை மறுத்தும் குறைத்தும்; மனிதனை மனிதன் சுரண்டி வாழ்வதை இஸ்லாம் அனுமதிக்கவில்லை. ஆகவேதான் “வேலை செய்தோர் கூலியினை அவர் வியர்வை உலர்வதற்கு முன்னரே கொடுத்துவிட வேண்டும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளை இட்டார்கள். இன்றை நாகரீக உலகில் மாதம் முழுவதும் உழைத்து விட்டு அதற்குரிய ஊதியத்தைப் பெறுவதற்கு நீதிமன்றத்திற்குப்போய் பல மாதங்கள் முயலும் பொருளாதார த்திட்டத்திற்கு முற்றிலும் மாறாகவே இஸ்லாமிய பொருளியல் வழிமுறை செயற்படுத்தப்படுகின்றது. தொழிலாளி, தொழில் கொள்வோர் இரு சாராரும் அல்லாஹு தஆலாவின் அடியார்கள் என்பதை மறந்து விடமுடியாது. இன்று தொழிலதிபரின் கீழ் தொழில் புரியும் தொழிலாளி என்றோ ஒருநாள் தொழிலதிபராகலாம். அதேபோல் தொழிலதிபரும் தொழிலாளியாகலாம். இவ்விதம் அல்லாஹு தஆலா ஆக்கி விடுவான் என்னும் பயபக்தி தொழிலதிபர்கள் மனதில் இருத்தல் அவசியமாகும்.

ஏனைய பொருளீட்டல் முறைகள்

இஸ்லாமியப் பொருளியலில் விரும்பிய அளவு பொருளீட்ட உரிமை உண்டு. பொருளைச் சரியான வழியிலும் பிழையான வழியிலும் ஈட்ட முடியுமாயினும், இஸ்லாத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட சரியான முறைகளைப் பின்பற்றியே பொருள்தேடல் நடைபெறவேண்டும்.

“இறுதித் தீர்ப்பு நாளில் ஒவ்வொரு மனிதனும் நான்கு விஷயங்களைப் பற்றி விசாரிக்கப்படும்வரை அவனது இரு பாதங்களும் இருந்த இடத்திலிருந்து அகலமாட்டா. 1. அவன் தன் வாழ்வை எவ்வாறு கழித்தான். 2. தூன்பெற்ற கல்வியைக் கொண்டு

எத்தகைய செயல்களைச் செய்தான். 3. தன் செல்வத்தை எவ்வாறு
 கூட்டினான்; அதனை எவ்வாறு செலவழித்தான். 4. தன் உடலை
 எந்தெந்தக் காரியங்களுக்காக ஈடுபடுத்தினான்” என்று நபி (ஸல்)
 அவர்கள் கூறினார்கள். இங்கே கூறப்பட்ட நான்கு விஷயங்களில்
 மூன்றாவது கேள்விக்குப் பதில் கொடுத்துவிடுவது எளிதல்ல.
 ஒவ்வொரு மனிதனும் அனுமதிக்கப்பட்ட வழியில் செல்வத்தை ஈட்டி,
 நன்மையான வழியில் செலவு செய்யவேண்டுமென்னும்
 நல்வழியையே இஸ்லாம் வற்புறுத்துகிறது. இவ்வழியில் மனிதன்
 தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளாதவரை, அவனுக்கு ஈடேற்றம்
 இல்லை. ஹலாலான ஹராமான வழிமுறைகளைப்பற்றி எட்டாம்
 தரத்தில் உணவு, உடை, வீடு என்னும் பாட்டத்தில்
 படித்திருக்கின்றோம். இவ்விரு வழிபற்றி அல்லாஹு தஆலா அல்குர்
 ஆனில் கூறியுள்ள அறிவித்தலை இங்கே கவனிப்போம்.

(மனிதர்களே!) உங்களுக்கிடையே ஒருவருக்கொருவர் மனம்
 பொருந்திக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் நடைபெறும் வியாபாரம்
 இருந்தாலேயன்றி தகாத முறையிலே சொத்துக்களைத் தேடி
 உண்ணவேண்டாம். ஹலாலான வழியில் பொருளீட்டி, ஹலாலையே
 உண்ணவேண்டும் என்பதில் நாம் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளோம்.
 ஹலாலை உண்டு. ஹலாலை உடுப்பவர்களுடைய தொழுகை ஹஜ்,
 தானதர்மம், ஸக்காத் முதலிய வணக்கங்களே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்,
 இதனால் இவ்விடயத்தில் நபிமார்களும் ஸஹாபாக்களும்
 பெரியார்களும் மிகவும் கவனம் செலுத்தியுள்ளார்கள். பேணு தலுள்ள
 இப்பெரியார்கள் திட்டமாக ஹலால் என்றறிந்த பின்பே அதை
 உண்ண முற்படுவார்கள்.

“ஹறாமினால் உணவூட்டப்பட்ட எந்த உடம்பும்
 கவனபதி நுழையாது” (அபூயஃலா)

என்ற நபி(ஸல்) அவர்களின் கூற்றை மிகவும் அனுசரித்தே
 பெரியோர்கள் நடந்து வந்துள்ளனர். அவ்வழியே முஸ்லிம்களுக்குரிய
 நல்வழியாகும், ஹராமான வழியில் உழைக்கப்பட்ட பொருளைக்
 கொண்டு செய்யப்படும். தானதர்மங்கள் கூட
 ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை என ஹதிஸ்கள் அறிவிக்கின்றன.

வட்டி மூலம் பொருளீட்டலை இஸ்லாம் வன்மையாகக் கண்டித்
 து. வட்டி எடுப்பதும், கொடுப்பதும், அதை எழுதுவதும்.
 அதற்குச் சாட்சி நிற்பதும் இஸ்லாத்தில் தடைசெய்யப்பட்ட
 மாபெரும் பாவங்களாகும். அல்குர் ஆன் வட்டியை முற்றிலும் தடை
 செய்துள்ளது.

வட்டி எப்பெயரிட்டு அழைக்கப்பட்ட போதும் அது முழுதாக ஹறாமானதாகும். வங்கி, சேமிப்பு வங்கி, காப்புறுதி, அரசாங்கக் கடன் போன்றவைகளில் எடுக்கப்படும் அல்லது அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் வட்டி ஹறாமானவைதான்.

வட்டியால் பொருளீட்டுவதுபோல், சூது வழியில் பொருளீட்டுவதும் ஹறாமானதே! சூது இன்று பல விகாரருபத்தில் தலையெடுத்து வளர்ந்துவருவதை அறிகின்றோம். குதிரைப் பந்தயம், லொத்தர் முதலியவை இதிலடங்கும். இவ்வழியில் ஈடுபடுவதையும், பொருள் சேர்ப்பதையும் அல்குர் ஆனும் ஹதீஸும் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றன. இதேபோல் கிரகபலன் கூறல், குறிசொல்லல், சாஸ்திரம் பார்த்தல் போன்றவைகளாற் பெறப்படும் பொருளும் ஹறாமான வழியிற் பெறப்பட்டதாம். வர்த்தகம் செய்து பொருளீட்ட முற்படும்போது ஆகுமான வழியில் வர்த்தகத்தை ஆக்கிக் கொள்ளுதல் அவசியம்.

“அல்லாஹ் வர்த்தகத்தை ஹலாலாக்கினான்; வட்டியை ஹறாமாக்கினான்” என்ற கூற்று அல்லாஹு தஆலாவின் அறிவிப்பாகும். நபி (ஸல்) அவர்களும் “செல்வப்பாக்கியத்தில் பத்தில் ஒன்பது பங்கு வியாபார உழைப்பிலேதான்” என்று கூறியுள்ளார்கள்.

நேர்மையான வர்த்தகமே இஸ்லாம் அனுமதித்த வர்த்தகமாகும். பஞ்சமிருக்கும்போது விலையேறுமென உணவுப் பொருட்களைப் பதுக்கி வைத்தல், பொருட்களின் உண்மை நிலைகளைக் கூறாது விற்கல் என்பன இஸ்லாத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டவையல்ல. எனினும் வியாபாரம் செய்வதற்கு இஸ்லாம் பல நிபந்தனைகளை வகுத்துள்ளது. அவையாவன: 1. விற்பவரோ, வாங்குபவரோ நிர்பந்திக்கப்படா திருத்தல். 2. பருவமடைந்து புத்தி சுவாதீனமுள்ளவராயிருத்தல். 3. இருவருக்கும் விளங்கக்கூடிய மொழியை அல்லது எழுத்தைப் பயன்படுத்தல். 4. விற்கும் பொருள் விற்பவருடையதாயும் நஜிஸ் அல்லாததாயும் பலன் பெறக் கூடியதாயும் இருத்தல். 5. வெளிப்பார்வையாலோ அல்லது வேறு விதமாகவோ அதன் தன்மையை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாயிருத்தல். ஏமாற்றி விற்கலை இஸ்லாம் தடை செய்துள்ளது. கெட்ட பொருள், நல்ல பொருள் என விற்கப்பட்டிருந்தால் அல்லது பொருளிற் காணப்பட்ட குறையைக் கண்டதும் அதனைத் திருப்பிக்கொடுக்க, வாங்கியவருக்கு உரிமை உண்டு. அவ்வாறு திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டால் பணம் முழுவதையும் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவது கடமையாகும்.

“வில்லைவாசி ஏறியபின் விற்கலாமென்று தானியங்களை வாங்கியாராவதொருவன் கட்டி வைத்திருந்தால், அவன் அந்தத் தானியங்கள் முழுவதையும் தர்மம் செய்தாலும் அவனுடைய அப்பாவத்துக்கு அது ஈடாகாது” என நபி (ஸல்) அவர்கள் எச்சரித்துள்ளார்கள். முற்பணத்துக்குப் பொருட்களை விற்கும் போது கூட சில விதிமுறைகள் கையாளப்பட வேண்டும். முற்பணம் பெற்றதும் உரிய பொருள் அளவு நிறுவை போன்றவற்றில் மதிப்பிடக்கூடிய ஒரு புஷல் சம்பா நெல்லை ரூபா முப்பதுக்கு உமக்கு விற்கிறேன் என்று கூறிப் பணம் பெற்றுக் கொண்டால், அறுவடையின் பின் பதர், கல், மண், நீக்கிச் சுத்தமான சம்பாநெல் ஒரு புஷல் கொடுப்பது கடமையாகும். இக்காலத்தில் அந்நெல்லில் விலை கூடினாலும் குறைந்தாலும் மதிப்பிட்ட அளவையே கொடுப்பது சரியானது. விலையேற்ற இறக்கத்திற்கேற்பக் கூட்டிக் குறைக்க வேண்டுமென வற்புறுத்த முடியாது.

நன்கொடைகள்:

நாட்டுக்கு நாடு பொருளாதார நன்கொடை அளிப்பதை நாம் காண்கின்றோம். இஸ்லாமியப் பொருளியலில் தனிப்பட்ட முறையில் நன்கொடை அளிப்பது வேண்டப்படுகின்றது. ஹரிபத் என்னும் அறபுச் சொல்லுடன் ஹதியா, ஸதகா என்ற சொற்கள் தொடர்புடையன. இம்மூன்று சொற்களுக்கும் நன்கொடை என்ற பொருள் பொருந்திய போதிலும் சிறிது வேறுபாடுகளுண்டு. தேவையுள்ள ஒருவருக்கு அளிக்கப்படும் நன்கொடைக்கு ஸதகா என்றும் பிறருக்கு மரியாதை உபசாரத்திற்காக அளிக்கப்படும் கொடைக்கு ஹதியா என்றும் கூறுவர். அவ்விரண்டின் விளக்கத்தையும் ஆறாந் தரத்தில் அறிந்திருப்பீர்கள். இங்கே “ஹரிபத்” என்னும் நன்கொடையைப் பற்றி அறிவோம். அளித்தல், ஏற்றுக்கொள்ளல் என்னும் கருத்துள்ள சொற்களை உபயோகித்துக் கொடுக்கப்படும் நன்கொடை ‘ஹரிபத்’ எனப்படும். எனினும், சிலவேளைகளில் முன்னைய இரண்டும் ஹரிபத் ஆகும் சந்தர்ப்பங்களும் உள். அதனாலேயே ஸதகா, ஹரிபத், ஹதியா ஆகிய மூன்று சொற்களும் பொதுவாக நன்கொடை என்ற கருத்தைக் கொண்டதாகக் கருதப்படுகின்றன. இம்மூன்றும் இஸ்லாத்தில் மிகவும் விரும்பப்படும் ஸுன்னதான கிரியையாகும்.

இம்மூன்று வகையான நன்கொடைகளையும் கொடுப்பவர்கள் சித்தகவாதீனமும் பருவ வயதுமுடையோராயிருத்தல் அவசியம். ஸ்க்காத்துக்குரிய விதிகள் கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் இம்மூன்று வகையான நன்கொடைகளுக்குமில்லை. ஆகவே, எந்தப் பொரு

ளையும் எந்தக் காலத்திலும் எவருக்கும் நன்கொடயாக அளிக்க முடியும்.

நன்கொடையைத் திருப்பி எடுத்துக் கொள்வதை இஸ்லாம் தடுக்கின்றது. அதைப் பணம் கொடுத்து வாங்குவதைக் கூட இஸ்லாம் விரும்பவில்லை. ஆனால், தாய், தந்தை, பாட்டன் ஆகியோர் தமது பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்த நன்கொடைகள் பிள்ளைகளின் சொந்தத்திலே இருந்தால் திருப்பி எடுத்துக் கொள்ள அனுமதியுண்டு. இவ்விதம் அனுமதி இருப்பினும் பிள்ளைகள் நன்கொடையின் பின் தமக்குத் துன்பம் செய்தால் அல்லது தாமளித்த நன்கொடைகளைப் பாவகாரியங்களில் விரயம் செய்தால் மட்டும் திருப்பி எடுத்தல் விரும்பத்தக்கது. இல்லாதுவிடில் திருப்பி எடுப்பது மகூஹ் ஆகும். பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்குக் காணியூ மியையோ, பணத்தையோ சம அளவாக ஆண், பெண் என்று பாராது நன்கொடை அளித்தல் ஸுன்னத்தாகும். இது போன்றே பெற்றோருக்கும் சம அளவாக அளிப்பது ஸுன்னத்தாகும். இவ்விதமில்லாது கூடிக் குறைத்து நன்கொடை அளிப்பது மகூஹ் ஆகும்.

செல்வவரி:-- ஸதகா என்னும் நன்கொடையும் ஸக்காத் என்னும் செல்வவரியும் இஸ்லாமியப் பொருளியலில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. நன்கொடை எதற்காக அளிக்கப்படுகின்றதோ அதற்காகவே பயன்படுத்த வேண்டும். உ- ம்: தூரப் பிரயாணத்தை மேற்கொள்ளும் வழிப் போக்கர்களின் தாகத்தைத் தீர்ப்பதற்காக தண்ணீர்த் தொட்டியின் நீரைக் கொண்டு வழிச் செய்தல் கூடாது. எனவே நன்கொடையால் குறிப்பிட்ட தேவைகளையே செய்யலாம்.

அல்குர் ஆணில் வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ள எட்டுக் கூட்டத்தினர் மாத்திரமே ஸகாத் பெற உரித்துடையவராவர். இவ்வெட்டுக்கூட்டம் தவிர்ந்த எவருக்கும் ஸக்காத் உரித்துடையதாகாது. ஸக்காத் உரிய முறைப்படி சேர வேண்டிய இடத்தில் சேராமை யினாலேயே ஏழைகள் அவதியுறுகின்றனர். ஏழைகளுக்கு எவ்வளவு தேவை இருக்கின்றதோ அந்த அளவு ஸகாத்தையே அல்லாஹு தஆலா விதித்திருக்கின்றான். எனவேதான், ஸக்காத் சரியான முறையில் கொடுபடும்போது எல்லோரும் சந்தோஷமாக வாழ இடமுண்டு.

இஸ்லாமிய ஆட்சி நடக்கும் நாடுகளில் ஸக்காத் பொருளனைத்தையும் சேர்த்து நாட்டின் பல பகுதியிலுமுள்ள எட்டுக் கூட்டத்தினருக்கும் அதைப் பகிர்ந்தளிக்க முடியும், முஸ்லிம் ஆட்சியில்

லாத ஊரார் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு ஸக்காததை ஓரிடத்தில் வகுலாக்கி உரிய முறையில் எட்டுக்கூட்டத்தாருக்கும் பகிர்ந்தளிக்க முடியும். ஒன்றுகூடி ஸக்காத் பணத்தை வகுவித்தால் உரிய எட்டுக் கூட்டத்தாரும் போதிய அளவு நிவாரணம் பெறுவார்கள். தனித் தனி பகிர்ந்தளிக்கப்போனால், பலவகையான சங்கடங்கள் ஏற்படலாம். 40 ஆடுகளை உடைய ஒருவர். ஒரேயொரு பெண்ணாட்டை ஸக்காத் தாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதை உயிருடன் கொடுப்பதுதான் கடமை. ஓர் ஆட்டை எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்க முடியும்? மிக மிகத் தேவையானோருக்கே கொடுத்து விடவேண்டும். பலராத் ஸக்காத் பொருளும் ஓரிடத்திற் சேர்ந்தால், எட்டுக் கூட்டத்தாரது தேவைகளையும் சுலபமாகப் போக்கி விடலாம்;

கிலாபத் ஆட்சியின் போது ஸக்காத் வேலையில் ஈடுபட்ட ஆயில் களுக்குரிய சாதாரண கூலியை வேறாக்கிக் கொடுப்பார்கள். மீதியை சமமாக ஏழாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு கூட்டத்தாருக்கும் தேவைக்கேற்பப் பகிர்ந்தளிப்பார்கள்.

கடனைக் கொடுக்க வழியற்றோனுக்குக் கடனைத் தீர்க்க வேண்டிய பொருளைக் கொடுப்பார்கள். இராணுவத்தில் பதியாத் ஜிஹாதுக்குப் போக எத்தனிப்போருக்கு போர் ஆயுதங்கள் அளிப்பார்கள். பிரயாணத்தை முடித்துக்கொள்ள இயலாதோருக்கு அவரது சொந்து ஊர் செல்லச் செலவளிப்பார்கள். புதிதாக இஸ்லாத்திற்கு வந்தோரது தேவைக்கேற்பக் கொடுத்து நிறைவு செய்வார்கள். பகீர்கள் (பரம ஏழைகள்) மிஸ்கீன்கள் (சாதாரண ஏழைகள்) எனப் போருக்கு அவர்களது வாழ்வை வளம் செய்யுமளவு உதவுவார்கள். இவ்விதம் இவர்களது தேவைகள் நிறைவேற்றப்படும்போது, அடுத்த வருடம் இதேபோல், இவர்களும் ஸக்காத் கொடுக்க நேரிடலாம். மேலும் குறையுடையோர் அடுத்த வருடம் நிறைவுபெறலாம்.

அடுத்தமைவு:- ஒருவர் காலஞ்சென்று விட்டால் அவரது சொத்துக்கு வாரிசுகள் இருப்பார்கள், இவர்களை அடுத்தமைவாளர் உரித்தாளிகள் என்றும் கூறுவார்கள், யாராவது இறந்து விட்டால், அவரது சொத்திலிருந்து ஸக்காத், ஈடு போன்ற குறித்த செல்வத் தோடு சம்பந்தமுள்ளவற்றை நிறைவேற்றுவதல் வேண்டும். மையித்தின் ஈமக்கிரியைகளுக்கான செலவையும் அதிலிருந்தே எடுத்தல் வேண்டும். அவருக்குக் கடனிருந்தால் அந்த அளித்துவிட வேண்டும். எடுத்து எஞ்சியுள்ள செல்வத்தில் மூன்றிலொன்றுக்குக் கூடாத வகையில் அவனது வஸியத்துக்களை நிறைவேற்றுவது

கடமையாகும். பின் எஞ்சிய செல்வத்தையே வாரிசுகளுக்கு உரிய முறைப்படி பகிர்ந்தளித்தல் வேண்டும்.

“இரு பெற்றோரும் நெருங்கிய உறவினரும் விட்டுச் சென்ற வைகளில் (கொஞ்சத்திலும் மிச்சத்திலும்) ஆண்களுக்குப் பங்கு உண்டு. இரு பெற்றோரும் நெருங்கிய உறவினரும் விட்டுச் சென்ற வைகளில் கொஞ்சத்திலும் மிச்சத்திலும் பெண்களுக்கும் பங்கு உண்டு.” (இது) பர்ழான பங்காக ஆகிவிட்டுது.”

ஆண்களில் பதினைந்து வகையானவர்களும், பெண்களில் பத்து வகையானவர்களும் அடுத்தமைவுக்கு அருகதையுடையவர்களா வார். ஆயின் சிலர் இருக்கும்போது, மற்றும் சிலர் உரிமை பெற மாட்டார்கள். உதாரணமாக காலஞ்சென்றவரின் ஆண்மக்கள் உயிரோடிருக்கும்போது, அவரது சகோதர சகோதரிகளுக்கு பங்கு வரமாட்டாது. பெண்மக்கள் இருந்தால் சகோதரர்களு க்கும் பங்கு கிடைக்கும். உதாரணமாக, ஒருவர் காலமாகும் போது அறுநூறு ரூபாய் எஞ்சியிருக்கின்றது எனக் கொள்வோம். இரு பெண்மக்கள், தாய், ஒரு மனைவி, இரு சகோதரர்கள், ஒரு சகோதரி ஆகியோர் இருக்கிறார்கள் எனக் கொள்வோம். இப்போது அவருடைய சொத்தான 600/= ரூபாவில் மூன்றில் இரண்டு பங்கான 400/= ரூபாய் இரு பெண்பிள்ளைகளுக்கும், 1/6 பங்கான 100/ ரூபாய் தாய்க்குக் கிடைக்கும். 18 பங்கான 75/= ரூபாய் மனைவிக்குக் கிடைக்கும். இதுவே, இஸ்லாத்தின் நியதி. அடுத்தமைவு பற்றிய மேலதிக விளக்கங்களைப் பிக்ஹு நூல்களில் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

இஸ்லாமிய வாழ்க்கை முறையில் அறம் வளருவதையும் மறம் அழிந்தொழிவதையும் காணக்கூடிய தாயிருக்கின்றது. அறம் வளரு வதற்கு ‘ஹறாம்’ என்னும் விலக்கப்பட்ட செயல்களைத் தவிர்த்து நடத்தலும் அவசியம். இஸ்லாமியப் பொருளியலும் இவ்வடிப் படையில் வாழ்வதற்கும், வாழ்வுக்குத் தேவையான பொருளை ஈட்டுதற்கும் தேவையான அத்தனையையும் அல்லாஹு த ஆலா இவ்வலகத்திலே படைத்துள்ளான். இவ்வலகில் வாழும் மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் இறைவன் உலகிலே அமைத்துள்ளான். எனவே ஒருவன் தனது தேவைக்கு அதிகமான செல்வத்தை வைத்திருந்தால் அவன் பிறருக்கு உரியவற்றையும் பிறருக்குச் சேரவேண்டியவற்றையும் வைத்திருக்கிறான் என்று கொள்ளலாம். ஆயின் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் இறைவன் உலகிலே அமைத்துள்ளான். எனவே

ஒருவன் தனது தேவைக்கு அதிகமானவற்றை வைத்திருந்தால் அவன் பிறருக்கு உரியவற்றையும் பிறருக்குச் சேர வேண்டியவற்றையும் வைத்திருக்கிறான் என்று கொள்ளுவாம். ஆயின் பொருள் படைத் தோர் பலர் இவ்வண்மையை உணர மறுக்கின்றனர். மிதமிஞ்சிய செல்வம் அவனை அறியாமலே உரியவருக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப் படுகின்றது.

இதனால் செல்வம் ஒரு சிலரிடம் குவிந்து விடாமல் பலரிடையே பிரிந்து விடுகின்றது.

44. பெண்கள்

பெண்கள் உலகத்தில் இல்லையானால் மனித இனமே அழிந்து விடும். மனித இனம் பெருகி வளர்வதற்கு வழியில்லாது போய் விடும். பெண்களே ஆண்களைப் பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கி விரி கிறார்கள். ஆயின் உலகிலே தோன்றிய முதலாவது பெண் ஆணிலிருந்து தோன்றினாள். இது ஆச்சரியமானதாயிருக்கலாம். ஆனால் உண்மை இதுவே. அல்லாஹு தஆலா ஆதம் (அலை) அவர்களை மண்ணிலிருந்து படைத்தான். ஆதம் (அலை) அவர்களின் விலா எலும்பிலிருந்து ஹவ்வா (றுழி) அவர்களைப் படைத்தான். இவர்களிலிருந்துதான் மனித இனம் பெருகி வளர்ந்தது. எனினும் இப்பொழுது மனித இனவிருத்திக்கு முக்கிய அடித்தள மாயமைவது பெண்ணே. இதனை அறியாத ஆண்கள் பெண்களை நசுக்கத் தொடங்கினார்கள். அவர்களைத் தம் கைப்பொம்மைகளாகப் பயன்படுத்தினார்கள். பெண்கள் ஒரு தீய சக்தி என்றும் குடும்பத்துக்கு அவமானத்தையும் இழக்கையும் தேடித் தருபவர்கள் என்றும் கருதினார்கள். ஒருவித சுதந்திரமும் அளிக்காது சாதாரண பண்டமாற்றுப் பொருளாகப் பயன்படுத்தினார்கள். அறபியாவிலும் இதே நிலை காணப்பட்டது. ஒரு குடும்பத்திற் பெண்குழந்தை பிறந்துவிட்டால் அது பெரும் அபசகுனம் என்று எண்ணினார்கள். அதனாற் பெண் குழந்தைகளைச் சிலர் உயிருடன் புதைக்கவும் முனைந்தனர். தாய் தந்தையரின் சொத்திற் பெண்களுக்கு துவித உரிமையும் இருக்கவில்லை. பெண்களுக்குக் கல்வி கற்க வசதியளிக்கப்படவில்லை. எந்தப் பெண்ணையும் விரும்பியபோது மணக்கவும் விரும்பியபோது விட்டுவிடவும் ஆண்களுக்கு உரிமையிருந்தது. தாயைத் தவிர்ந்த தந்தையின் ஏனைய மனைவியர் தந்தையின் மரணத்துக்குப்பின் மூத்த மகனின் சொத்தாயினர். கல்வியறிவும் நாகரிகமும் குன்றியிருந்த அக்காலத்திலே பெண்களின் நிலை அவ்வாறிருந்த போதும் கல்வி வளர்ச்சியும் நாகரிக முதிர்ச்சியும் பெற்று விளங்கும் இக்காலத்திலும் இதே நிலை காணப்படுவது வருந்தத் தக்கதாகும்.

நாம் தினசரிப் பத்திரிகைகளை வாசிக்கிறோம். வாரமஞ்சரி களை வாசிக்கிறோம். மாத இதழ்களை வாசிக்கிறோம். இவற்றில் அடிக்கடி இடம்பெறும் முக்கிய விடயம் மாதர் விடுதலை இயக்கமாகும். இவ்வியக்கம் ஏன் தோன்றிது என ஆராய்ந்தால் பெண்கள் தம் சுதந்திரத்துக்காகவும் உரிமைக்காகவும் போராடுகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. எங்கு தோன்றியது என்று ஆராய்ந்தால் நாகரிகத்திலே எச்சம் பெற்று நிற்கும் மேலை நாடுகளிலேயே இவ்வியக்கம் ஆரம்பமாகியுள்ளது.

மேலை நாடுகளிலே ஆரம்பமான போதும் இப்பொழுது உலகெங்கும் பரவி விளங்கும் பெரிய இயக்கமாய் மாறி வருகின்றது. அதற்குக் காரணம் சில நாடுகளிலே இன்றும் பெண்கள் சுதந்திரமற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். வேறு சிலர் கொடுக்கப்பட்ட சுதந்திரம் போதாது என்று வாதாடுகிறார்கள். இவர்கள் ஆண்களுடன் சம அந்தஸ்துக் கோருகிறார்கள். சம அந்தஸ்து என்றால் என்ன என்று வினவினால் ஆண்கள் செய்யும் எல்லாக் கருமங்களிலும் தாங்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்கிறார்கள். ஆண்கள் செய்யும் தொழில் எல்லாவற்றிலும் தாமும் ஈடுபடலாம் என்கிறார்கள். ஆண்கள் விளையாடும் விளையாட்டுக்கள் எல்லாவற்றிலும் தாங்களும் பங்குபற்றலாம் என்கிறார்கள். ஆயின் தமது உடலமைப்பு ஆண்களின் உடலமைப்பிலும் வேறுபட்டது என்ற உண்மையை மறந்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு ஆண்களின் வேலையைச் செய்யப் புகும் போது தமக்குரிய வேலையைச் செய்ய மறுக்கிறார்கள். அவ்வாறு மறுக்கும் போது இரு சாராருக்குமிடையே பிணக்கு ஏற்படுகின்றது. அதனால் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து சமூகமாக வாழ்க்கையை நடத்தல் கஷ்டமாகின்றது. அதனாலே தான் இஸ்லாம் இருசாராருக்கும் அவர்களின் இயற்கை அமைப்புக்கு ஏற்ப செய்தொழிலைப் பிரித்து வழங்கியுள்ளது. இயற்கைக்கு மாறாக நாம் நடக்க முற்படும் போது பிரச்சனைகள் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. எனவே ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கடமைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பொழுது மாதர் இயக்கம் கோரும் சுதந்திரம், உரிமை, பாதுகாப்பு என்பவற்றை 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இஸ்லாம் பெண்களுக்கு அளித்து விட்டது. ஆயின் இவை மூன்றும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தவையே. அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு என்பார்கள். அதுபோலவே மட்டுப்படுத்தப்படாத சுதந்திரம், உரிமை என்பன அழிவுக்கு வழிகோலும். அதனாலே தான் அரசிலமைப்புத் திட்டங்களிற் கூட பிரதம மந்திரிக்கும் ஏனைய மந்திரிமாருக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ள சுதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. எனவே தான் இஸ்லாம் பெண்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுதந்திரத்தை அளித்துள்ளது. தனி மனிதனும் குடும்பத்தினதும் சமூகத்தினதும் நலன் கருதி சுதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதேயன்றி, சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் நோக்கத்துடன் செய்யப்படவில்லை. பெண்களுக்குப் பேச்சுச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம், தொழில் செய்யும் சுதந்திரம் என்பன மட்டுப்படுத்தி அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

இஸ்லாம் பெண்களுக்குப் பல முக்கிய உரிமைகளை வழங்கியுள்ளது. சீவாதாரம், விவாகம், விவாகரத்து போன்ற விடயங்களிற் போதிய உரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்ணின் சம்மதத்துடனேயே

அவர்களை விவாகம் செய்து கொடுத்தலை இஸ்லாம் விரும்புகிறது. சில நாடுகளிற் பெண்களுக்கு விவாகரத்துச் செய்யும் உரிமை இல்லை. அதனாலே தான் அவ்வுரிமை வேண்டுமெனப் பெண்கள் போராடுகின்றார்கள். தாய் தந்தையர், கணவர், சகோதரர், பிள்ளைகள் முதலியோரின் சொத்துக்களுக்கு வாரிசாகும் உரிமையும் பெண்களுக்கு இஸ்லாத்தில் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தமது சொத்தைத் தாம் விரும்பியபடி பரிபாலிக்கவும் அனுபவிக்கவும் பெண்களுக்கு உரிமை உண்டு. தாய் தந்தையரின் சொத்திற் பெண்களுக்கு உரிமை அளிக்காத சமூகம் இன்றும் காணப்படுகின்றது. கல்வி கற்று அறிவைப் பெற ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் உரிமையுண்டு.

இனி இஸ்லாம் பெண்களுக்கு எவ்வளவு பாதுகாப்பை அளிக்கிறது எனப் பார்ப்போம். சிறு பராயத்திலே பெற்றோரின் பாதுகாப்பும் பருவமடைந்த பின் கணவனின் பாதுகாப்பும் பெண்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றது. சிறு பராயத்திலே பெண் குழந்தைகள் மீதுவிசேட கவனஞ் செலுத்தி வளர்த்தலும், நல்ல கல்வி கற்பித்தலும், நல்ல பழக்க வழக்கங்களைப் பழக்கலும் அன்பும் பண்பும் நிறைந்த குடும்பப் பெண்ணாக வாழப் பயிற்றுவித்தலும் பெண்மையின் இலக்கணங்களான அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்ற நான்கு நற்குணங்களும் பொதிந்தவளாய்ப்பெண்களை வளர்த்தல் பெற்றோரின் பெரும் பொறுப்பாகும். இவ்விடயத்திலே போதிய கவனஞ் செலுத்தாது விடின் தன் குடும்ப வாழ்விலும் பெண் குழந்தைகள் பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்க வேண்டி நேரிடும். இவ்வாறு கவனமாக வளர்த்தெடுத்த பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுத்தலும் பெற்றோரின் கடனாகும்.

திருமணம்

திருமணம் மிகவும் புனிதமான ஒப்பந்தம் என்று இஸ்லாம் கருதுகின்றது. சரீர சம்பந்தமான அல்லது பொருளாதார தகுதியின்மையினாலே தடை செய்யப்பட்டாலன்றி இல்லறமே நல்லறம் என்பது இஸ்லாமின் கோட்பாடாகும். “உங்களில் (ஆண்களிலும், பெண்களிலும்) தனித்தவர்களாயிருப்பவர்களுக்கு மணம் முடித்து வைப்புகள்” என்று அல்குர்ஆன் கூறுகின்றது. ‘மணஞ் செய்தவன் தன் மார்க்க அனுட்டானத்திற் பாதியைப் பலப்படுத்தியவனாவான்’ என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். இக்கூற்றுக்களால் உரிய காலத்தில் மணம் முடித்து வைத்தல், தனிப்பட்ட மனிதனின் நல்வாழ்வுக்கும், சமுதாயத்தின் நல்வாழ்வுக்கும் மிக அவசியம் என்பது தெரிகிறது. அவ்வாறு உரிய காலத்திலே மணம் முடித்துக் கொடுக்காமையினாலேயே நாம் பத்திரிகைகளிலே காணக் கூடிய குற்றச் செயல்கள் இடம் பெறுகின்றன. மணமா

காதவன் தன் மானத்தைக் காத்துக் கொள்ளக் கூடுமாயினும், கெட்ட பார்வையிலிருந்து கண்களையும் கெட்ட சிந்தனையிலிருந்து தன் மனத்தையும் காத்துக் கொள்ளல் மிகக் கடினமானதாகும். மணமானவன் தன் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவனாதலின் மார்க்க விடயங்களிற் கவனஞ் செலுத்துவான்.

மணம் முடித்து வைத்தவுடன் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடுமா? மணந்தவர்களும் தவறான வழியற் சென்றிருப்பதை நாம் பத்திரிகை வாயிலாக அறிகின்றோமே என வினவலாம். அதற்குக் காரணம் இஸ்வாமிய முறைப்படி இவ்வாழ்க்கை நடத்தாது விடுதலே. திருமண ஒப்பந்தம் கணவனையும் மனைவியையும் வாழ்நாளில் ஏற்படும் சுகதுக்கங்களில் சமங்குடையோராக்குகின்றது. சுகம் என்பது செல்வம் மிகுந்தது ம் நோயற்றதுமான வாழ்வையும், துக்கம் என்பது செல்வம் குறைந்ததும் நோய் நிறைந்ததுமான வாழ்வையும் குறிக்கும். ஆயின் எமது பெண்கள் பலர் கேட்கும் போதெல்லாம் பணத்தை வீசும் போது மட்டும் தான் கணவனை மதிக்கின்றனர். இடையே கணவனுக்கு வருவாய் குறைந்து விட்டால் அவனை வெறுத்துத் தள்ளுகிறார்கள். கணவன் நோய்வாய்ப்பட்டு விட்டால் அவனைக் கவனிக்க மறுக்கிறார்கள். குடும்பத்தின் தலைவன் கணவன் என்பதையும் மனைவி தலைவி என்பதையும் உணர மறுக்கின்றனர். “வேறு எவரையும் ஸுஜூது செய்ய அனுமதி வழங்குவதாயின் கணவனுக்கு ஸுஜூது செய்யும்படி மனைவிக்குக் கட்டளை இட்டிருப்பேன்” என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். கணவனும் மனைவியும் குடும்பத்திற் சம அந்தஸ்துடையோராயினும் கணவனை மனைவி மதித்தல் வேண்டும் என்பதே இக்கூற்றின் நோக்கமாகும். கணவனுக்கு உரிய மதிப்பைக் கொடுக்கா மையினாலே பல பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. கணவன் ஏழைக் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவன் என்பதனாலும் வேறு சில காரணங் களினாலும் அவனை மதிக்க மறுக்கின்றனர். இதனை இஸ்லாம் கண்டிக்கிறது. இவ்வாறு மனைவி கணவனை மதியாது விடுவதால் குடும்ப வாழ்வு குழப்பமாவது மட்டுமல்லாது குழந்தையின் எதிர்கால வாழ்வும் பாதிக்கப்படும். தாய் தந்தையை மதிக்காதபோது, பெண் பிள்ளை வளர்ந்த பின் தன் கணவனை மதிக்க மாட்டாள். அப்பொழுது அவளுடைய வாழ்விலே புயல் வீசத் தொடங்கும். எனவே குழந்தைகளுக்கு நல்ல பயிற்சியளித்தல் குடும்ப வாழ்வில் முக்கிய அம்சமாகும். குடும்ப வாழ்வு சிறப்புற்று விளங்குவதற்கு, அதன் தலைவியிடம் கற்பொழுக்கமும், நற்பண்பும், இறையச்சமும் இருத்தல் அத்தியாவசியமாகும். இல்லத்தில் சாந்தியும் சமாதானமும் நிலவ வேண்டுமானால் பெண்கள் பண்பு நிறைந்தவர்களாய் இருத்தல் அவசியம்.

மனித இனத்தின் முதல் நிலை குடும்பம்; பல குடும்பங்கள் இணைந்தது ஒரு சமூகம்; அதன் பின் சமுதாயம், நாடு, உலகம் என அது விரிகிறது. உலகில் அமைதியையும் அன்பையும் நிலைநாட்ட விரும்பினால் முதலில் குடும்பத்தில் அமைதியையும் அன்பையும் நிலைபெறச் செய்தல் வேண்டும். இவ்வடிப்படையில் தான் இஸ்லாமிய சமுதாய அமைப்புத் திட்டம் குடும்பத்தில் ஆரம்பமாகி உலக சமுதாயத்தில் முடிவடைகின்றது. கணவன் மனைவியின் கருதொருமித்த உறவு தான் குடும்ப அமைதிக்கு இன்றியமையாதது. குடும்பம் என்னும் தாபனத்தை வளர்த்தோங்கச் செய்வது கணவன் மனைவியரின் பரஸ்பர ஒற்றுமையாகும். ஒருவரை ஒருவர் நன்கு விளங்கிக் கொண்டால் ஒற்றுமை உண்டாகும். கணவன் மனைவி உரிமைகளைப் பற்றியும் கடமைகளைப் பற்றியும் இஸ்லாம் எடுத்தோதுகின்றது.

எல்லா நல்ல காரியங்களிலும் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தல் ஒரு மனைவியின் முழுமுதற் கடமையாகும். மேலும் ஒரு பெண் தன் கணவனை அன்புடன் நடத்தி அவனுக்குக் களிப்பூட்டல் வேண்டும். அவன் வேண்டும் எல்லா நல்ல காரியங்களிலும் அவனுக்கு இணங்கி மகிழ்வித்தல் வேண்டும். அவன் வெளியே சென்றிருக்கும் போதும் அவனுடைய பொருள், பிள்ளைகள் ஆகியோரைப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். தன் கணவனுக்கு விருப்பமில்லாத வெறுப்பிற்கு ஆளாகிய எவரையும் தன் இல்லத்தில் அனுமதிக்காதிருத்தல் மனைவியின் கடமையாகும். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இஸ்லாம் கணிசமான அளவுக்கு உரிமைகளை அளித்துள்ள போதும், அவரவர் இயற்கை இயல்புக்கு ஏற்ப மனைவியை விடக் கணவன் கூடிய பொறுப்பு வாய்ந்தவனாதலால் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தல் வேண்டும். இதன் மூலமே குடும்பத்திலும், சமூக, சமுதாய, உலகத்திலும் அமைதியை நிலைநாட்ட முடியும். ஆணையும் பெண்ணையும் சிற்சில விஷயங்களில் ஒருவரை ஒருவர் மேம்படும்படி அல்லாஹு தஆலா ஆக்கியுள்ளான். தங்கள் உடல் வலிமை காரணமாக பேராபத்துகளுக்கும், கஷ்டங்களுக்கும் ஈடுகொடுக்கும் சக்தி பெண்களை விட ஆண்களுக்கு அதிகம். இயற்கையாகப் பெண்ணே குழந்தைகளைப் பெற்றுக் காப்பாற்றுவவள் ஆதலால் அவளிடம் இயற்கையாக அன்பும், தாய்மையும், பண்பும் மேம்பட்டு விளங்குகின்றது. ஆகையால் குடும்பத்தில் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதும் பராமரிப்பதும் பெண்ணுக்குரியது எனவும், குடும்ப வாழ்க்கை நல்ல முறையில் நடப்பதற்காக, தன் மனைவி மக்களைப் போஷித்துக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு கணவனுடையது எனவும் இஸ்லாம் கூறுகின்றது. உணவு, உடை, உறைவிடம் என்பன கொடுப்பது

கணவனுக்குக் கடமை. போஷிப்பதற்கு அறியியில் "அன-னபக்கா", என்று கூறப்படும்.

எனவே உரிமைகளுக்காகப் போராடும் பெண்கள், எங்கே உரிமை உண்டோ அங்கே கடமையும் உண்டு என்பதை உணர்ந்து தம் கடமைகளைச் செய்வாராயின் அவர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும். கணவனும் மனைவியும் தத்தம் கடமைகளை உணர்ந்து நடப்பார்களாயின் வாழ்க்கையிலே பல பிரச்சனைகள் எழாது தவிர்க்கலாம்.

இனி விவாகம் சட்டபூர்வமானதாவதற்கு வேண்டிய நிபந்தனைகளை ஆராய்வோம். இஸ்லாமிய சட்டப்படி விவாகம் நிறைவேறுவதற்கு ஆறு பகுதிகள் உள. அவை (1) வலி (2) சாட்சிகள் (3) மணமகள் (4) மணமகன் (5) ஈஜாப் (6) கபூல் என்பனவாம்.

(1) வலி: வலி என்பவர் பெண்ணின் தகப்பன், தகப்பன் இல்லாதிருப்பின் அவரின் தகப்பன் வலியாக இருப்பார். இவ்விருவரும் இல்லாத வேளையில் பெண்ணின் உடன் பிறந்த சகோதரர்களும், அவர்கள் இல்லாதவிடத்து அவர்களின் ஆண்மக்களும், அவர்கள் ஒருவருமே இல்லாத போது பெண்ணுடைய தகப்பனின் சகோதரர்களும் இல்லாதவிடத்து அவர்களின் ஆண்மக்களும் வலிகாரராவர். பெண்கள் வலிகாரராயிருத்தல் முடியாது. வலிகாரர் முஸ்லிமாயுள்ள, பாவத்திலீடுபடாத, பருவமடைந்த, புத்தி சுவாதீனம் உள்ளவராயிருத்தல் அவசியமாகும். ஹஜ் அல்லது உமறாவுக்கு நிய்யத் வைத்தவர்கள் விவாகம் செய்யவோ வலியாகக் கடமையாற்றவோ தகுதியற்றவர் என்பதை எட்டாம் வகுப்பில் அறிந்துள்ளோம்.

(2) சாட்சிகள்: குறைந்தது இரு சாட்சிகள் இருப்பது அவசியமாகும். "சாட்சிகள் இல்லாமல் விவாகம் செய்யும் பெண்கள் விபசாரி களேயாவர்" என றஸூல் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (திரீயிதீ) சாட்சிகளாக இருப்பவர், ஆண்களாகவும், முஸ்லிமாயும் இருப்பது கடமையாகும். முஸ்லிமல்லாதாரும் பெண்களும் விவாகத்துக்குத் சாட்சிகளாயிருக்கத் தகுதியற்றவராவர். மேலும், பாவத்திலீடுபடாத, பருவமடைந்த, புத்தி சுவாதீனம் உள்ளவர்களாயும், பார்வை, கேள்வி, பேச்சு என்பன உள்ளவர்களாயும், விவாகம் நடத்துபவர்களின் பாஷையை அறிந்தவர்களாயும் இருப்பது நிபந்தனைகளாகும். இவற்றுள் ஒன்றேனும் தவறினால் விவாகம் நிறைவேற மாட்டாது.

(3) மணமகன்: முடிக்கப் போகும் பெண்ணின் ஒரு மஹ்றமை இவன் விவாகம் முடித்த நிலையில் இருத்தல் கூடாது. உதாரணமாக அப்பெண்ணின் சகோதரியை மணம் முடித்திருக்கிற நிலையில் அவளை முடிப்பது ஹறாமாகும். மேலும் நான்கு மனைவியரை வைத்துக் கொண்டு ஐந்தாவதாக முடிப்பது ஹறாமாகும்.

(4) மணமகள்: மணமகள் வேறொருவரின் மனைவியாகவோ இத்தா இருப்பவளாகவோ இல்லாதிருப்பது கடமையாகும். மேலும் முஸ்லிமாகவோ குறித்த நிபந்தனைக்குட்பட்ட வேறுமுடைய பெண்ணாகவோ இருப்பது கடமையாகும்.

(5) ஈஜாப்: அல்குர்ஆனில் கூறப்பட்ட இரு சொற்களில் ஒன்றை உபயோகித்து, தேவையெனின் அதை நேரடியாக மொழிபெயர்த்து வலிகாரர் சொல்லும் மொழியே ஈஜாப் எனப்படும்.
உதாரணமாக,

وَوَجَّكَ بِبَنِي فَاطِمَةَ بِأَتَى رُبِيَّةَ

‘எனது மகள் பாதிமாவை 200 ரூபா மஹ்ருக்கு உங்களுக்கு நான் விவாகம் செய்து தந்தேன்’ என்று வலிகாரன் கூறல், இவ்விரு சொற்களுமான,

وَوَجَّكَ، اَنْكَكَ

என்பனவாம். வலிகாரன் வேறொருவரை வகீலாகச் சாட்டியும் விவாகத்தை நடத்தலாம்.

(6) கபூல்: மணமகன், ஈஜாபைத் தொடர்ந்து “நான் அவனின் நிகாஹை குறிப்பிட்ட மஹ்ருக்கு ஏற்றுக் கொண்டேன்” என்றுகூறுவதற்கே கபூல் எனப்படும். ஈஜாபுக்கும் கபூலு க்குமிடையில் வேறு ஏதாவது பேசுதலோ நேரம் தாமதித்தலோ கூடாது.

மஹர்: விவாகத்தின் போது மணமகன் மணப்பெண்ணுக்கு ஒரு தொகைப் பணம் அல்லது பொருள் கொடுத்தல் வேண்டும். இதுவே மஹர் எனப்படும். “பெண்களுக்கு அவர்களின் மஹ்ரை அளித்து விடுங்கள்” என்று அல்குர்ஆன் கட்டளையிட்டுள்ளது. விவாக உடன்படிக்கையில் வலிகாரன் மஹ்ரைக் குறிப்பிடுவது விட்டாலும் மஹர் கொடுப்பது கடமையாகும். இது பெண்ணுக்கேற்ப நிர்ணயிக்கப்படும். அதன் கூடிய குறைந்த தொகைக்கு எல்லை யில்லை. எனினும் நபி (ஸல்) அவர்கள் தனது அதிகமான மனைவி மார்களுக்கு கொடுத்த 500 திர்ஹம் வெள்ளிக் காசுகள் கொடுப்பது ஸூன்னத்தாகும். மனைவியுடன் சேர முன்னால் மஹ்ரைக் கொடுத்துவிடுவது ஸூன்னத்தாகும். மஹர் கொடுக்காமல் கணவன்

இறந்து விட்டால், அவனுடைய சொத்திலிருந்து மஹாரை வேறாக்கிக் கொடுத்த பின்னரே மீதிச் சொத்து வாரிசுகளுக்குக் கொடுக்கப்படும். இவ்வாறு மணப்பெண்ணுக்கு மஹர் கொடுப்பதை இஸ்லாம் கட்டாயப்படுத்தி இருக்க, சிலரின் முறைகேடான பழக்க வழக்கங்களாலும் தவறான திட்டங்களாலும் மணப்பெண்ணின் உறவினர் மணமகனுக்குச் சீதனம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஒரு சீர்கேடான வழக்கம் இருந்து வருகிறது. இதனால் சீர் கேடான தீமைகள் விளைகின்றன. ஆகவே, இது தவிர்க்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். ஆனால், பெண்ணின் பெற்றோர் பெண்ணுக்கு எதையும் நன்கொடையாகக் கொடுப்பதை இஸ்லாம் தடை செய்யவில்லை.

விவாகம் முடிந்த மகிழ்ச்சியில் ஒரு கணவன் கொடுக்கும் விருந்துக்கு “வலீமா” என்று பெயர். இது கணவனின் அப்போதைய வசதிக்கேற்ப கூடவோ குறையவோ செய்யலாம். ஆனால், வீண் விரயம் செய்வதை இஸ்லாம் தடை செய்கிறது.

இல்லறமே நல்லறமென இஸ்லாம் கூறிய போதும் ஒருவர் நினைத்த போது உறவு முறையினூட்பட்டோரை விவாகம் செய்தல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவர்களுக்கு மஹ்றமீ எனப்படும். இத்தகைய மஹ்றமீகளை எக்காரணம் கொண்டும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் விவாகம் செய்தல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

மஹ்றமீ என்றால் மரியாதைக்குரியவர் என்பது பொருள். இவர்களைத் தொடுவதால் வழு முறிந்து விடாதென எட்டாம் ஆண்டில் அறிந்துள்ளோம்.

ஆண்களை மையமாகக் கொண்டு மஹ்றமீகளை மூன்றாக வகுக்கலாம்.

1. உறவு முறையில் உள்ளவர்கள்.
2. பால்குடி முறையால் உறவினரானவர்கள்.
3. விவாக முறையால் உறவினரானவர்கள்.

1. உறவு முறையால் உள்ளவர்கள்:

தனது தாய், தகப்பன் என்ற வம்ச வழியிலுள்ளவர்களே இவர்கள். இவர்கள் பின்வரும் பகுதியினராவர்.

1. தாய், பெற்றோரின் தாய்மார்கள்.
2. பெண்மக்கள், பிள்ளைகளின் பெண்மக்கள், பேரர் பேத்திகளின் பெண்மக்கள்.
3. சகோதரிகள்.

4. தகப்பனின் சகோதரிகள், தகப்பனுடைய தகப்பனின் சகோதரிகள்.
5. தாயின் சகோதரிகள், தாயுடைய தாயின் சகோதரிகள்.
6. சகோதரனின் பெண்மக்கள், சகோதரியுடைய பிள்ளைகளின் பெண்மக்கள்.

2. பால்குடி முறையால் உறவினரானவர்கள்:

1. பால் கொடுத்த தாய், அவளின் தாய்மார்கள்.
2. தன் மனைவியிடம் பால் குடித்த வேற்றுப் பிள்ளைகள் (இவர்கள் பால்குடி மக்கள், அவர் பால்குடித் தகப்பனாவார்)
3. பால்குடித் தாயின் அல்லது பால்குடித் தகப்பனின் பெண் பிள்ளைகள், (இவர்கள் பால்குடிச் சகோதரிகளாவர்).
4. பால்குடித் தகப்பனின் சகோதரிகள்.
5. பால்குடித் தாயின் சகோதரிகள்.
6. பால்குடித் தாயின் அல்லது பால்குடித் தகப்பனின் ஆண்மக்களுடைய பெண் பிள்ளைகள்.
7. பால்குடிச் சகோதரிகளின் பெண்மக்கள்.

3. விவாக முறையால் உறவினரானவர்கள்:

விவாகம் என்ற புனித ஒப்பந்தத்தின் மூலம் நான்கு பகுதியினர் மஹ்றமீகளாகி விடுகின்றனர். இவர்களையும் அல்குர்ஆன் தெளிவாகக் கூறிவிட்டது.

1. மனைவியின் தாய், மனைவியின் பெற்றோருடைய தாய்மார்கள்.
2. தகப்பனின் மறுமனைவி.
3. ஆண்மக்களுடைய மனைவிமார்.
4. தனது மனைவியின் முந்திய கணவனுடைய பெண்மக்கள்.

இப்பதினெட்டுப் பகுதியிரையும் மணம் முடிப்பது பெரும் பாவமாகும். இவர்கள் தவிர்ந்த ஏனைய பெண்களை மணம் முடிப்பதில் பிழையில்லை. மணம் முடிக்க அனுமதிக்கப்பட்ட பெண்கள் "அஜ்னபீ"களை. அஜ்னபீகளுடன் திரையின்றி நேர்நேராகப் பேசிக் கொண்டிருத்தல், அவர்களின் உடையை பார்த்தல், தொடுதல், ஒரே அறையில் அவர்களுடன் (தங்குதல்) இருத்தல், அவர்களில் ஓரவரோடு

மாத்திரம் பயணம் செய்தல், கை தொட்டுக் கை குலுக்குதல் போன்றவை அனைத்தும் அஜ்னபீயான ஆண்களுக்குத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. தொட்டால் இருவரின் வழுவும் முறிந்து விடும்.

“காபிரான பெண்களின் விவாகபந்தத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம்” என்று அல்குர்ஆன் தடை விதித்துள்ளது. இல்லாத்ததை ஏற்றுக் கொள்ளாதோர் அனைவரும் காபிர்களே. ஆகவே, அவர்களில் எந்த ஒரு பெண்ணையும் விவாகம் செய்வது ஹறாமாகும். இவ்வாறு விவாகம் புரிந்தால் விவாகம் செல்லுபடியாகாமல், அது விபசாரத்துக்குச் சரியாகி விடும். நம்பிக்கை ஒன்றுபட்ட இரு தம்பதிகளுக்கிடையேயே சுமுகமான, நிம்மதியான, சீரான, ஒன்றித்த, ஒழுங்கான இவ்வாழ்க்கை, நிகழ்வது நிச்சயம். நம்பிக்கை வித்தியாசப்படும் போது இவ்வாழ்க்கையில் சச்சரவு, பூசல், நிம்மதியின்மை, ஒழுங்கீனம், வேற்றுமை எல்லாம் மலிந்து விடும். ஆகவே தம்பதிகளின் நம்பிக்கை ஒன்றித்திருப்பது கடமையாகும். இதனாலேயே நம்பிக்கை பெரும்பாலும் ஒன்றித்த யஸூதி அல்லது நஸறா பெண்களை மணம் முடிப்பது சில நிபந்தனைகளுடன் இல்லாத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், முஸ்லிம் பெண்களை மணம் முடித்துக் கொடுப்பது ஹறாமாகும்.

இத்தா:

ஒருபெண் விவாகம் செய்யுமுன் பெற்றோரின் பொறுப்பில் இருக்கிறாள். திருமணமான பின் வாழ்விலும் தாழ்விலும் கணவனுடையவளாகின்றாள். கணவன் இறந்து விட்டால் உடன் கூட்டை ஏற வேண்டும் என்ற வழக்கமும் சில சமூகத்தினரிடையே காணப்பட்டது. இல்லாம் இத்தகைய வழக்கத்தை ஒழித்துக் கட்டியது. ஆயின் கணவனை இழந்த பெண் நான்கு மாதம் பத்து நாட்கள் வரை ‘இத்தா’ என்னும் துக்க அனுட்டானத்தைப் பேணுதல் வேண்டும் என விதித்தது. “கணவனின் மரணம் காரணமாக விதவையாக்கப்பட்ட பெண்கள் நான்கு மாதம் பத்து நாட்கள் ஒதுங்கியிருங்கள். அதாவது இத்தா இருப்பார்களாக” என அல்குர்ஆன் தெளிவுபடுத்துகிறது. இதைத் தொடர்ந்து நபி (ஸல்) அவர்கள், “மெய்விசுவாசியான ஒரு பெண் எவருடைய மரணத்துக்குப் பின்னும் மூன்று நாட்களுக்கு மேல் துக்கம் அனுட்டிக்க மாட்டாள். ஆனால் மரணித்தவன் கணவனானால் மட்டும் நான்கு மாதம் பத்து நாட்கள் துக்கம் அனுட்டிப்பது கடமையாகும்.

கணவன் மொளத்தாகும் போதும் மனைவி காப்பிணியாயிருந்தால் பிள்ளைப் பேறு வரை இத்தா இருந்தேயாதல் வேண்டும். கணவன் இறந்த மறுநாளே குழந்தை பிறந்து விட்டால் அன்றுடன் இத்தாவ

டைய காலம் முடிந்து விடும். இது அல்லாஹு தஆலாவின் விதியாகும். ஒரு பெண்ணுக்குத் தன் கணவன் இறந்த செய்தி ஒருமாதத்துக்குப் பின் தெரிய வந்தால் அன்றிலிருந்து நான்குமாதம் பத்து நாட்கள் அவள் இத்தா இருக்க வேண்டியதில்லை. எஞ்சியுள்ள நாட்களுக்கு மட்டும் இத்தா இருத்தல் போதுமானதாகும். நூறு வயதுக் கிழவியானாலும் சரி, பத்து வயதுச் சிறுமியானாலும் சரி, கணவன் வெளியூர் சென்று பத்துப் பதினைந்து வருடங்கள் ஆகியிருந்தாலும் சரி, கணவன் இறந்த பின் இத்தா இருத்தல் அவசியமாகும். இத்தாவுடை காலங்களில் வீட்டை விட்டு வெளியே செல்லக் கூடாது. ஆயின் இத்தா அனுட்டிக்கும் பெண் உணவுக்கு வழியில்லாத பரம ஏழையாகவிருந்து அவளுக்கு உதவி செய்ய ஒருவரும் முன்வராமலும் இருப்பின் பகலில் மார்க்க நெறிப்படி வெளியிற் சென்று வாழ்க்கைக்கு அவசியமானவற்றைத் தேடிக் கொண்டு மாலையில் திரும்பிவிடல் வேண்டும். இரவில் வெளியிற் செல்லுதல் அனுமதிக்கப்படவில்லை. தண்ணீர், நெருப்பு, காற்று போன்றவையினால் உண்டாகும் அபாயங்களிலிருந்து தன்னையும் தன் பிள்ளைகளையும் காத்துக் கொள்ளுதற்காகவும், கள்வர்களினதும், கெட்ட அயல்வீட்டார்களினதும் துஷ்டர்களினதும் தொல்லைகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவும் இருக்கும் வீட்டை விட்டு இன்னொரு இடத்திற் குடியேறி இத்தா இருக்கலாம். இத்தா அனுஷ்டிக்கும் ஒரு பெண் வயதில் முதிர்ந்தவளாயினும் வயதிற் சிறியவளாயினும் ஆடை, அலங்காரம் செய்து கொள்வதும் ஆபரணங்கள் அணிவதும் மணம் பூசுவதும் தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

விவாகரத்து:

கணவன் மனைவிக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் மனைவி கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் கண்டோம். கடமைகள் சரிவரச் செய்யப்படாத போது அல்லது கருத்தொற்றுமை ஏற்படாத போது சிலவேளை வாழ முடியாத நிலை ஏற்படலாம். உதாரணமாக மனநோய், விபசாரம், சகிக்க முடியாத கொடுமை என்பவற்றைக் கொண்டுள்ள அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் மணவாழ்வைப் பிணவாழ்வாக, இன்ப வாழ்வைத் துன்ப வாழ்வாக, சந்தோஷ வாழ்வைத் துக்கவாழ்வாக ஆக்கிக் கொள்ளாமல் விவாகரத்துச் செய்ய இஸ்லாம் அனுமதி வழங்கி உள்ளது. இவ்வுரிமை இஸ்லாம் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் அளித்துள்ள பெரும் சுதந்திரமாகும். ஆயின் “ஹலாலானவைகளில் இறைவனுக்கு மிகவும் வெறுப்பான காரியம் தலாத் ஆகும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் விவாகரத்தை இயன்றளவு தவிர்த்துக் கொள்ளும்படி வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

இஸ்லாம் அனுமதித்த விவாகரத்து மூன்று வகைப்படும்:
1. தலாக், 2. குல்உ 3. பஸ்கு.

1. தலாக்: என்றால், எந்த ஒரு காரணமும் கூறாவிட்டாலும் குறித்த சில வார்த்தைகளைக் கணவன் கூறி விவாகரத்துச் செய்வதாகும். அவ்வார்த்தையின் பொருளை நினைத்து எழுதி அனுப்பினாலும் விவாக விடுதலை உண்டாகி விடும். தலாக் சொல்லத் தீர்மானித்தால், ஒரு முறை மாத்திரம் தலாக் சொல்வதே சிறந்தது. மூன்று முறை தலாக் சொல்ல ஒருவனுக்கு உரிமை இருந்தாலும் ஒரு முறை மாத்திரம் தலாக் சொல்வதே ஸுண்ணத்தாகும். ஒரு முறை மாத்திரம் தலாக் சொன்னபின் இத்தாவுடைய காலத்துக்குள் திரும்ப இருவரும் தம்பதிகளாக வாழ விரும்பினால் உரிய முறைப்படி பழைய நிலையை மீட்டிக் கொள்வதற்குக் கணவனுக்கு உரிமையுண்டு. இந்நிலையில் இத்தா முடிந்து விட்டாலும் திரும்ப இருவரும் புது விவாகம் செய்து வாழலாம். ஆனால், மூன்று முறை தலாக் சொன்னபின் திரும்பத் தம்பதிகளாய் வாழ விரும்பினால் மிகக் கடுமையான நிபந்தனைக்கு உட்பட வேண்டி நேரிடும். இத்தகைய கஷ்டங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்காகவே தலாக்கை ஒருமுறை சொல்வது விரும்பப்படுகின்றது.

2. குல்உ: வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்று, மனைவி, தன்னைத் தலாக்குச் சொல்லி விடுவித்து விடும்படி ஒரு தொகைப் பணத்தைக் கொடுத்து, அவனைத் தலாக் சொல்ல வைப்பதே குல்உ எனப்படும்.

3. பஸ்கு:

தம்பதிகளில் ஒருவருக்குக் கடுமையான குஷ்டரோகம் அல்லது பைத்தியம் இருந்தால் காழியிடம் கூறி விவாத்தை முறித்துக் கொள்வதற்கு அவர்களில் ஒருவருக்கு உரிமையுண்டு. இவ்வாறு முறிப்பது காழியாக இருக்க வேண்டும் அல்லது அவரின் அனுமதி பெற்றதம்பதிகளும் செய்யலாம். இவ்வாறு குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக விவாக பந்தத்தை முறித்தல் "பஸ்கு" எனப்படும்.

வறுமை, நோய், கொடுமைக்காளாதல், தொடர்பின்மை போன்ற காரணங்களுக்காக விவாக பந்தத்தை முறித்துக் கொள்ள மனைவிக்கு உரிமையுண்டு. இதற்கும் பஸ்கு என்று கூறப்படும். எனினும் கணவனின் இன்பத்தில் பங்கு கொண்டிருந்தது போல் அவனின் துன்பத்திலும் பங்கு கொண்டு இருவரும் வறுமையைச் சகித்துக் கொண்டு பொறுமையோடு ஏதாவது தேடிக் குடும்பமாய் வாழ்ந்து வருவதையே இஸ்லாம் விரும்புகின்றது. இவ்வாறே நபிமார்களுடையவும் பெரியார்களுடையவும் மனைவிமார்கள் வாழ்ந்து காட்டினர்.

45. நல்லொழுக்கம்

“முனிமீன்களின் பரிபூரணமான ஈமானுள்ளவர் மிக அழகிய நற்குணமுள்ளவரே” என்பது நபி (ஸல்) அவர்களின் மணி மொழியாகும். எல்லாச் சமயங்களும் ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்துகின்றன. நல்லொழுக்கம் சந்தோஷமான சமூக வாழ்வுக்கு மட்டுமல்லாது நிம்மதியான ஆத்மீக ஈடேற்றத்துக்கும் இன்றியமையாதது. எனவே தான் இஸ்லாம் நல்லொழுக்கத்தை மிக மிக வற்புறுத்துகின்றது. ஒழுக்கத்துக்கு ஊறு விளைவிக்கும் என்று கருதக் கூடியவற்றைக் கூட இஸ்லாம் தடை செய்துள்ளது கவனிக்கக் கூடியதொன்றாகும். முஸ்லிமல்லாத பெண்ணை மணப்பதையும் அந்நியப் பெண்களுடன் தனிமையில் தங்குவதையும், பெண்கள் உடலை மறைக்காமல் செல்வதையும் உடலையோ நகைகளையோ அந்நிய ஆண்களுக்குக் காட்டுவதையும், வெளியே செல்லும் போது மணம் பூசி இருப்பதையும் இஸ்லாம் தடை செய்துள்ளது. மது, போதையை ஏற்படுத்துவதாலும், ஒழுக்கக் கேடுகளுக்கு வழி வகுப்பதாலும், கள்ளிறக்கத் தென்னை மரங்களைக் குத்தகைக்குக் கொடுத்தல், மதுபானங்களை விற்பனை முதலியனவும் இஸ்லாத்தில் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. மக்கள் ஒழுக்க சீலர்களாக வாழ்ந்து இறுதியில் சுவணபதியை அடைய வேண்டுமென்பதை இஸ்லாம் வலியுறுத்துகின்றது.

நல்லொழுக்கம் நற்குணத்தின் பிரதிபிம்பமே. நற்குணமுடையோர் நல்லொழுக்க சீலர்களே. அவர்களையே உலகமும் விரும்புகிறது; அல்லாஹு தஆலாவும் நேசிக்கிறான். “நிச்சயமாகக் கெட்ட வார்த்தைகள் பேசுவோர் மீது அல்லாஹ் கோபங் கொள்கிறான்” என்பதும் நபி (ஸல்) அவர்களின் மணிமொழியாகும். பிள்ளைப் பருவமும் பள்ளிப்பருவமும் கடந்து விட்டால் ஒருவனை நற்குண நல்லொழுக்கமுள்ளவனாகக் குவது கஷ்டமாகும். எனவே, இப்பருவத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாய் இருக்கவேண்டும்.

வீட்டுச் சூழல் நன்றாய் அமைவது, பெற்றார் முன்மாதிரியாக நடப்பது, குழந்தையை நல்லொழுக்கமுள்ளவனாக்க அவசியமாகும். வீட்டுச் சூழல் அன்பு நிறைந்ததாயின் பிள்ளை அன்புள்ளவனாகவும் மாறுபட்டிருப்பின் மாறாகவும் வளர வழிகோலலாம். பிள்ளைகளைத் தண்டிக்கும் போது தாய்மார் தலையிடாது, தண்டிப்பது குற்றஞ்செய்ததனாலென்பதை உணரச் செய்வதால் நல்ல பலன் கிட்டலாம். தீயபழக்கம் உடனடியாகத் தடுக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். பிள்ளை எவ்வளவுதான் கற்றிருந்தபோதிலும் ஒழுக்கமில்லாதவனாயின் அவனை உலகம் மதிக்காது. சமூகம் அவனை ஒதுக்கித்தள்ளும். தனிப்பட்ட வாழ்விலும் அவன் கஷ்டங்களை அனுபவிக்கவேண்டி வரும்.

ஒழுக்கங்களுள் நன்கு பேணப்பட வேண்டுவன எவையென ஆராயும் போது அல்லாஹு தஆலா ஸூறத் புர்கானில் கூறுகிறான்! “நஹ்மானின் நல்லடியார்கள் பூமியிலே (பெருமையின்றி) பணிவு அமைதி என்பவற்றைக் கடைப்பிடித்து நடப்பார்கள். மடையர்கள் அவர்களோடு (தீய வார்த்தையால்) உரையாடினாள். பதிலுக்கு அவர்கள் (தீயவார்த்தையை உபயோகிக்காமல், சகிப்புத் தன்மையுடன் மன்னித்து விட்டு) நல்ல பண்புள்ள வார்த்தைகளால் அவர்களுடன் உரையாடுவார்கள்” (அல்கூர் ஆன்) பணிவு. கண்ணியம். அமைதி என்பது அடங்கி நடத்தல். மரியாதை செய்தல், அடிபணிதல் முதலியவற்றைக் குறிக்கும். முதலில் அல்லாஹு தஆலாவுக்கும், பெற்றோருக்கும். அடுத்து ஆசிரியருக்கும் பெரியோருக்கும். பணிந்து நடத்தல் வேண்டும். அல்லாஹு தஆலாவின் கட்டளைகளுக்கு அடிபணிவதும். பெற்றோரின் சொற்கேட்டு மரியாதையோடு நன்மைக்கே சொல்கிறார்கள் என நம்புவதும். பாடசாலை ஒழுங்கை நிலைநாட்ட ஆசிரியர் சொற்கேட்டு நடப்பதும் மிக மிக அவசியமாகும்.

மேற்கூறிய ஆயத், தீயவார்த்தைகள் பேசுபவர்கள் மடையர்கள் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது. மரியாதையுடையோர் தீய வார்த்தை பேசமாட்டார்கள் என்பதும் தீயவார்த்தைகள் பேசுபவர்களுடன் பதிலுக்குத் தீயவார்த்தைகள் பேசாது அன்புடன் நல்ல வார்த்தைகளால் பேசவேண்டுமென்பதும் புலனாகிறது. எம்மை ஏசியவர்களைத் திரும்ப ஏசாது விடுவதால் ஒன்றும் குறைந்து விடுவதில்லை. பதிலாக மன்னித்து விடுவது பெருந் தன்மையாகும். இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் பொறுமையுடன் இருப்பது போன்ற அருங்குணம் வேறில்லை.

அல்லாஹு தஆலா சிலருக்கு கல்வியையும், சிலருக்கு செல்வத்தையும், இன்னும் சிலருக்கு உடல்வலிமையையும் அழகையும், வேறு சிலருக்கு அதிகாரத்தையும் கொடுத்திருக்கிறான். எனினும் அதையிட்டுப் பெருமைப்படுதல் விரும்பத்தக்கதல்ல. ஏனெனில் பெருமை கொள்பவர்களை அல்லாஹு தஆலா வெறுக்கிறான். பெருமை கொள்பவன் இறைவனை மறக்கிறான். தான் மற்றையவனிலும் சிறந்தவனெனக் காட்டிக்கொள்ளப் பிரயத்தனம் செய்கிறான். கார் ஒன்றை ஒருவர் வாங்க அதனிலும் நல்ல கார் ஒன்றை இன்னொருவர் வாங்க எண்ணுவதும், அதையிட்டுப் பெருமைப்படுவதும், ஒருவர் ஒரு வீட்டைச் கட்டினால் மற்றவர் அதைவிடப் பெரிய வீடு கட்ட முயல்வதும், செய்வதும், பொறாமைமையையும் பூசலையும் சண்டையையும் ஏற்படுத்துமேயன்றி

வேறு பயன் எதுவுமில்லை. பெருமை கொள்ளல் அசிங்கமான செயல். மற்றையோருக்குக் கொடுக்காததைத் தனக்குக் கொடுத்ததற்காக. அல்லாஹு தஆலாவைப் புகழ்ந்து அதனைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்தவே ஒரு முஸ்லிமின் சிறந்த பண்பாகும்.

தாயிப் சம்பவம் நபி (ஸல்) அவர்களது நற்குணங்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். பிறரது துர்க்குணங்களுக்காகத் தனது நற்குணங்களை அவர்கள் கைவிட்டதேயில்லை. அந்நற்குணங்களை நாமும் பின்பற்ற வேண்டியவர்களாயுள்ளோம். ஒரு போத்தலில் பால் ஊற்ற வேண்டுமெனின், முதலில் போத்தலைச் சுத்தம் செய்த பின்பே பாலை ஊற்றுகின்றோம். இதே போல் அழுக்கை அகற்றியே அழகு செய்கின்றோம். துர்க்குணங்களைக் களைந்து எறிந்த பின் தான் நற்குணம் குடிகொள்ளும் என்பதை ஞாபகத்திலிருத்த வேண்டும்.

நற்குணங்களைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகும்படியும், துர்க்குணங்களை விட்டொழிக்கும்படியும் இஸ்லாம் எம்மை வற்புறுத்திக் கொண்டே இருக்கிறது.

“உங்களுள் மிகவும் சிறந்தவர் உங்களில் மிக்க நற்குணமுடையவர்” என்பது நபி (ஸல்) அவர்களின் மணிமொழி. (புகாரி, முஸ்லிம், அஹ்மது). இஸ்லாம் விரும்பும் செயல்கள் யாவும் எப்பண்பினால் வெளிவருகின்றனவோ அப்பண்பு நற்குணமாகும். மாறாக இஸ்லாம் வெறுக்கும் எச்செயலாவது எப்பண்பினால் வெளிவருகின்றனவோ அப்பண்பு துர்க்குணமாகும். மனம் தான் உடலை இயக்குகின்றது. மனம் சீரடைந்தால் உடல் சீர்மை பெறும். மனதில் துர்க்குணம் இருந்தால் உடலையும் தீய வழிக்கே அது ஆக்கிவிடும். இதனால் செயல்கள் யாவும் கெட்டவைகளாகவே இருந்து விடும். மனச்சீர்மை பற்றிப் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், ‘அந்தோ! உடலில் தசைத் துண்டு இருக்கின்றது, அது சீரடைந்தால் உடல் முழுதும் சீரடைந்து விடும். அது சீரழிந்து விட்டால், உடல் முழுவதும் சீரழிந்து விடும். அது தான் இதயம்’ (புகாரி - முஸ்லிம்) என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இந்த ஹதீஸின் மூலம் உள்ளத்தின் தன்மையை செயல்களால் புரிந்து கொள்ளலாம். சில வேளைகளில் உள்ளத் தூய்மையற்றவன் வெளிப்பகட்டுக்காக நன்மைகளைச் செய்து வரவும் கூடும். ஆனால், இந்தப் பாசாங்கையும் மனம் சில வேளைகளில் எடுத்துக் காட்டி விடும்.

இல்லாம் கூறும் நல்வழிகள் நற்குணத்தையே இயல்பாக்கி விடும். மாறானவை தூர்க்குணங்களை ஏற்படுத்தி விடும். எனவே தூர்க்குணம் இருக்கும் ஒருவன் அதற்கு எதிரான நற்குணத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும். அதன் மூலம் அவனது தூர்க்குணங்கள் அகன்று விடும். கோபத்தை அமைதியாலும், பெருமையைப் பணிவாலும், பேராசையை நிராசையாலும், பொறாமைகளைத் தராளத்தன்மையாலும், வேற்றுமையை ஒற்றுமையாலும், வெளிப்பகட்டை உள்ளத் தூய்மையாலும் அகற்ற முடியுமென அறிகின்றோம். இந் நன்முயற்சிக்கு நாம் முன்வருதல் மூலம் நற்குணத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

“இறுதிநாளில் மு. மினுடைய (நன்மைத்) தட்டில் வைக்கப்படக் கூடிய மிகப் பாரமான நற்கிரியை நிச்சயமாகவே நற்குணமாகும்” என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (அபூதாலூத்)

ஆகவே நாம் இயல்பாக்க வேண்டிய நற்குணங்களை இங்கே நோக்குவோம்.

நற்குணங்களுள் பிரதானமானது ஈமானாகும். ஈமானின்றி ஒன்றுமே சீராகாது. ஆகவே ஈமான் கொள்ளக் கூடிய அத்தனையையும் அணுவும்தான் பிசகாது ஈமான் கொள்ள வேண்டும். அல்லாஹு தஆலாவின் அருளை நம்பிவழி பார்த்திருத்தலும், அவனின் தண்டனையை அஞ்சியிருத்தலும், அவனின் கற்பனையை ஏற்றுத் திருப்தியடைவதும், அவன் மீதும், நபி (ஸல்) அவர்கள் மீதும் தன் உயிரிலும் மேலான அன்பு வைத்தலும் நற்குணங்களில் மிக மேலானவையாகும். இந்த அன்பினால் அல்லாஹு தஆலாவின் ஏவல்களை ஏற்றும், நபி (ஸல்) அவர்களது வழியைப் பின்பற்றியும் வாழ்க்கையை நடத்துவோம். அவ்வாழ்க்கை நற்குணத்தையே நமக்கு ஏற்படுத்தும். இவ்வழியே சென்ற ஸஹாபாக்கள், இமாம்கள், அவுலியாக்கள் ஏனைய முஸ்லிம்கள் அனைவரையும் நாம் மதித்து அன்பு செலுத்துதல் அவசியமாகும். இவ்விதம் அன்பு செலுத்தலும் நற்குணமேதான். நாம் செய்யும் எக்காரியமும் 'அல்லாஹு தஆலாவின் அன்பைப் பெறவே செய்கின்றோம்' என்னும் “இ. ஸாஸ்” (தூய எண்ணம்) நம்மில் இருக்க வேண்டும்.

எவ்வேளையிலும் உள, உடல், உடைச்சுத்தம், பொறுமை, துணிவு, அடக்கம், தாராளத்தன்மை, ஆடம்பரமின்மை, நாணம், மென்மை, இறை அச்சம், அதிகாரம், பட்டம், பதவிகளில் ஆசையின்மை, பிறர் மேல் அன்பு செலுத்தல் போன்ற நற்கிரியைகளே நற்குணங்களுக்கு ஆணிவேராகும். இவற்றை வாழ்நாள் முழுவதும் இயல்பாக்கிக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

நற்குணங்கள் என வர்ணிக்கப்பட்டவைகளுக்கு மாறான அத்தனையும் தூர்க்குணங்களே. ஈமான் கொள்ள வேண்டியவைகளில் சந்தேகம் கொள்ளல், அல்லாஹு தஆலாவின் அடிமை என்பதை மறந்து, பணம், பட்டம், பதவி, உலக ஆசாபாசங்களுக்கு அடிமையாதல் சமுதாய அழிவுக்கே காலாகின்றன. இவை தூர்க்குணங்களே. படைப்புக்களைத் திருப்தி செய்வதற்காகவும் லோகாதயப் பயனை அடைவதற்காகவும் செய்யும் நற்காரியங்கள் கூட தூர்க்குணமென இஸ்லாத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. பிறரின் வணக்கங்களை விட, தான் வணங்குவதே புனிதமும் சிறப்பும் உடையன என்னும் அகம்பாவம் கொள்வதும் மிகத் தீய தூர்க்குணமாகும்.

இஸ்லாத்தை நன்குணர்ந்து அது கூறும் நல்வழியைப் பின்பற்றி நடக்கும்போது அது நற்குணத்தின் பிரதிபிம்பமாகின்றது. மறாய் நடப்பது தூர்க் குணத்தையே வெளிக்காட்டும். ஆகவே தூர்க்குணத்தை அறிந்து அதனை முற்றிலும் நீக்கிக் கொள்வதும், நற்குணங்களை அறிந்து அவற்றைக் கைக்கொள்வதும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமினதும் தலையாய கடமையாகும்.

நற்குணங்களை விடுத்துத், தூர்க்குணங்களையும், தீச்செயல்களை நாம் மேற்கொள்வதால் அவை எமது மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றிலும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும். உதாரணமாக, எமது உள்ளத்தில் எப்போதும் பெருமை, பொறாமை, வஞ்சகம் தூர் எண்ணம் போன்றன ஏற்பட்டு அவை தொடர்ந்து வெளிக் காட்டப்பட்டு வருமானால், உள்ளம் அதில் இன்பங்காணும். தான் செய்வது சரியென்பதில் அது உறுதிகொண்டுவிடும். பின்னர் யாருக்கும் எதற்கும் அஞ்சாமலும். நாணாமலும் அப்பவங்களைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்கும். இதனால் பழிபாவத்துக்கஞ்சாதவனாக அவ்வள்ளத்தை உடையவன் மாறிவிடுவான். அவனால் அவனுக்கும், சமூகத்துக்கும் தீங்கு ஏற்படுகின்றது. அவனது மனச்சாட்சி அவனை உறுத்தும். ஏதோ ஒரு காலத்தில் மிகக் கஷ்டப்பட்டு அவனது இத்தூர்க்குணங்கள், பாவங்கள் நீக்கப்பட்டாலும் கூட அவன் அப்பாவங்களை நினைத்தே தனது மீதி வாழ்க்கையை செயலற்றதாக ஆக்கிவிடுவான். அவசியமாக ஆற்றவேண்டிய பணிகள் கூட, அவனால் செய்யமுடியாமல் போகும். சிலவேளை மன நோயாளராக மாறும் நிலையும் ஏற்படலாம்.

வார்த்தையால் நாம் செய்கின்ற பாவங்களை அறிவோம். பொய், புறம், கோள், பொய்ச்சாட்சி போன்றன இதிலடங்கும். இப்படியான பாவங்களைச் செய்பவனுக்கு முன்னையவனின் நிலையையே அடைவான்.

வார்த்தைகள் மூலமாக இப்பாவங்களைச் செய்த மனிதன், தன்னில் மட்டுமன்றிப் பிறருக்கும் அறிமுகமாகின்றான். தொடர்ந்து அவனது வாயிலிருந்து வெளியாகும் வார்த்தைகள் அவனை மக்களுக்கு காட்டிக் கொடுக்கின்றன. இதனால் அவனது பேச்சை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். அவன் எதைக் கூறினும் அதைப்பற்றி எச்சரிக்கையாகவே இருப்பார். அவன் தம்மோடு கதைப்பதைப்பற்றி மக்கள் பயப்படுவர். அவனால் சண்டைகள் மூளும் பிரிவினைகள் தோன்றும். அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படும். இறுதியில் அவன் சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கப்படுவான். அதனால் தான்

مَنْ يَتَكَلَّمْ بِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَرِجَالِهِ
 أَتَكَلَّمْ لَهُ بِالْحَقِّ

“யாராவது தனது தாடைகளுக்கிடையிலிருப்பதையும், தொடைகளுக்கிடையிலிருப்பதையும் பாதுகாத்துக்கொள்வதாக உத்தரவாத மளித்தால் அவனுக்கு சவர்க்கத்தைப் பெற்றுத் தருவதாக உத்தரவாத மளிக்கிறேன்” நபி (ஸல்) அவர்களும் கூறினார்கள். இவ்விரண்டையும் பாதுகாப்பது அவ்வளவு கடினம் என்பதாலேயே இவ்வாறு கூறினார்கள் போலும்.

மனம், வாக்கு ஆகிய இரண்டினாலும் செய்யக்கூடிய பாவங்கள் பரவலானவை. விளைவுகளும் பாரதூரமானவை. மேலும் உடம்பினால் செய்யப்படும் பாவங்கள் அதிகமானவை. பிறரும் பின்பற்றத் தூண்டிவை. எனவே எமது ஏனைய உறுப்புகளால் செய்யப்படும் பாவங்களையும் நாம் நிறுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

கொலை, கொள்ளை, களவு, விபசாரம், சூது, குடி முதலான பல்வேறு பாவங்கள் எமது உறுப்புகளால் நிகழ்கின்றன. அவை ஆரம்பதிற் புரியப்படும் போது வேட்கமாகவும் இருக்கும். ஆனால் பழக்கத்தில் வந்ததும் அவை அவ்வளவு தூரம் பாதகமானவையாக அவனுக்கு விளங்குவதில்லை. இருந்தாலும் கூட, அவன் தன்னால் பாதிக்கப்பட்டவனைப் பற்றி சிந்தித்தால் அவன் திருந்த வழிகிடைக்கும். அதற்கு அவனது பழக்கம் தடையாக நிற்கின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்காக மாத்திரம் வாழ்வதில்லை. பிறருக்காகவும் வாழ்கிறான். பிறருக்கு உதவி செய்ய முடியாவிட்டாலும் உபத்திரவம் செய்யாது வாழவேண்டுமென்பது இஸ்லாத்தின் கோட்பாடாகும். மேற்கூறியவை போன்ற பாவங்களைச்

செய்து கொண்டிருப்பவன் இஸ்லாத்தின் இக்கோட்பாடுகளை முறிக்கின்றவனாவான். சமூகத்துக்குத் தீங்கு விளைவிப்பவனாவான். அவனது செயல்களால் சமூகம் சீரழிகிறது. மக்கள் தமது உயிரைப்பற்றியும். கற்பைப்பற்றியும். பொருளைப்பற்றியும் எப்போதும் அச்சத்தோடு வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். இத்தகையவனைப்பற்றி சமூகம் பயப்படும். அவனது நடமாட்டத்தை எச்சரிக்கையோடு கவனிப்பார். அவனை ஒழிப்பதற்காக மக்கள் திட்டநீட்டுவர். இதனால் அவனுக்கும் எப்போது ஆபத்து நேரும் என்று எதிர்பார்க்கவேண்டி ஏற்படும், இவனால் சமூகத்திற்கு தீங்கு ஏற்படுகின்றது. மனிதனின் பணம். நேரம், சக்தி என்பன வீணாகின்றன. சிலவேளை அறிவீனர்கள் இவனைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தி தமது எதிரிகளைப் பழிவாங்கவும் செய்வார். இப்படியானவர்கள் மனித சமுதாயத்தில் பெருகினால் அனைவருக்கும் தீங்காகவே இருக்கும். இதனால்தான், “உனக்கு உதவி செய்பவனுக்கும் உதவிசெய். உபத்திரவம் செய்பவனுக்கும் உதவி செய்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது, உபத்திரவம் செய்பவருக்கு உதவி செய்வது எப்படி என்று ஸஹாபாக்கள் விசாரித்தார்கள். ‘அவன் அந்தப் பாவத்தைச் செய்யாமல் தடுப்பதே அது’ என நபி (ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். எனவே, இந்தப் பாவங்கள், தீய ஒழுக்கங்கள் தனக்கும் சமுதாயத்துக்கும் ஆதீமீக ரீதியாகவும். தார்மீக ரீதியாகவும் பாதகங்களை ஏற்படுத்துவதால் இவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முயற்சிப்பது ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும்.

46. ஸூறா ஆலஇம்றான்

மேற்படி ஸூறத்தின் கடைசிப் பதினொரு ஆயத்களும் அவற்றின் பொருளும் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன. இவ்வாயத்களில் விசேட பிரார்த்தனை அமைந்திருக்கின்றது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் ஒவ்வொரு நாளும் நித்திரையிலிருந்து எழுந்தவுடன் இவற்றை ஓதி வந்திருப்பதாக நபி மொழிகள் மூலம் அறியக்கிடக்கின்றன. இவ்விசேட பிரார்த்தனைகள் அடங்கிய இவ்வாயத்களை ஓதியதும் அவற்றிலுள்ள பிரார்த்தனை அங்கீகரிப்பதாக அல்லாஹு தஆலாவே அவற்றுள் ஓர் ஆயத்தில் வாக்குறுதியளிக்கின்றான். எனவே நாமும் இவற்றை அதிகாலை எழுந்ததும் ஓதி வருவதை வழக்கப்படுத்திக் கொள்வது மிக மிக நன்மை பயக்கும்.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ

இ-ள்: வானங்களையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்திருப்பதும், இரவு பகல் மாறி வருவதிலும் புத்தியுடையோருக்கு நிச்சயமாகப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقَعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
 وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا
 سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

இ-ள் : இத்தகையோர், (தங்கள் நிலையிலும், இருப்பிலும், படுக்கையிலும் அல்லாஹ்வையே நினைத்து, வானங்களையும், பூமியையும் அவன் சிருஷ்டித்திருப்பதைச் சிந்தித்து “எங்கள் இறைவனே, நீ இவற்றை வீணாகக் காகச் சிருஷ்டித்து விடவில்லை. நீ மிகத் தூயவன். (நரக) நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களை நீ இரட்சிப்பாயாக.” (என்றும்)

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ
 أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

இ - ள் : எங்கள் இறைவனே ! நிச்சயமாக நீ எவர்களை (நரக) நெருப்பில் புகுத்தினாயோ, அவர்களை, நிச்சயமாக இழிவுபடுத்தி விட்டாய். (அத்தகைய) அக்கிரமக்காரர்களுக்க உதவிசெய்வோர் (ஒருவரும்) இல்லை.” (எனடறும்)

رَبَّنَا إِنَّا أَسْعَمْنَا مُنَادِيًا يَأْتِيَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا

رَبَّنَا فَاعْفُرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّفْنَا

الْأَبْرَارَ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْبِعْدَارَ

இ - ள் : “எங்கள் இறைவனே ! (உன் தூதரின்) அழைப்பை நாங்கள் நிச்சயமாக செவியுற்றோம். (அவர்) நிச்சயமாக எங்களை விசுவாசத்தளவில் அழைத்து, “உங்கள் இறைவனை விசுவாசியங்கள்” என்று கூறினார். நாங்களும் (அவ்வாறே) விசுவாசம் கொண்டோம். ஆதலால் எங்கள் இறைவனே ! நீ எங்கள் குற்றங்களை மன்னித்து, எங்கள் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக்கிவைத்து, (முடிவில்) நல்லோர்களுடன் எங்களை மரிக்கச் செய்வாயாக! (என்றும்)

“எங்கள் இறைவனே ! உன் தூதர்கள் மூலம் எங்களுக்கு நீ வாக்களித்ததைத் தந்தருள் புரிவாயாக! மறுமையில் நீ எங்களை இழிவுபடுத்தி விடாதே! நிச்சயமாக நீ வாக்குறுதிகளில் தவறு பவனல்ல” (என்றும் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருப்பார்கள்.)

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ ذَكَرْتُ وَأَنْتُمْ

بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

وَأُزِدُوا فِي سَبِيلِي ۖ وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا ۚ لَئِنْ كَفَرْتُمْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

وَلَا دُخْلَ لَهُمْ جَنَّتُ بَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا ۚ إِنَّهُمْ تَوَّابَاتٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ ۗ

இ - ள்: ஆதலால், அவர்களுடைய இறைவன், அவர்களுடைய பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்துக் கொண்டதூடன், “உங்களில் ஆண், பெண் (இருபாலாரிலும்) அவர்கள் நன்மை செய்தபோதிலும் நிச்சயமாக நான் அதை வீணாக்கிவிடமாட்டேன். (ஏனென்றால்)

உங்களில் (ஆணாகவோ, பெண்ணாகவோ இருந்த போதிலும்) ஒருவர் மற்றொருவரில் உள்ளவர்தான். ஆகவே, கூலிகொடுப்பதில் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடில்லை. (உங்களில்) எவர்கள் எங்கள் ஊரிலிருந்து ஹிஜ்றத் செய்து வெளிப்பட்டும், (பிறரால்) வெளிப்படுத்தப்பட்டும், எனது பாதையில் துன்புறுத்தப்பட்டும், யுத்தம் செய்து அதில் வெட்டப்பட்டும் (இறந்து) விடுகின்றனரோ, அவர்களுடைய பாபங்களுக்கு (அவர்களுடைய இக்கஷ்டங்களை) நிச்சயமாக நாம் பரிகாரமாக்கிவைத்து, சதா நீரருவிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் சுவனபதிகளிலும் நிச்சயமாக நாம் அவர்களை நுழைய வைப்போம்.” (என்று கூறுவான். இ.:து.) அல்லாஹ்வினால் (அவர்களுக்குக்) கொடுக்கப்படும் நன்மையாகும். அல்லாஹ்வினிடத்தில், (இன்னும், இதனைவிட) மிக்க அழகான வெகுமதிகளும் இருக்கின்றது.-

لَا يَغْرَبُكَ تَقْلِبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۗ

இ - ள்: (நபியே!) நிராகரிப்போர் (பெரும் வர்த்தகர்களாகவும், தனவந்தர்களாகவும்) ஆடம்பரமாக நகரங்களில் திரிந்து கொண்டிருப்பது உம்மை மயக்கிவிட வேண்டாம்.

مَاءٌ قَلِيلٌ ۖ تَمَّامًا وَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۗ

இ - ள்: (இ.:து) அற்ப சுகமாகும். இதற்குப் பின்னர் அவர்கள் தங்குமிடம் நரகம்தான். அது தங்குமிடங்களில் மிகக்கெட்டது.

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبِرَارِ مِنَ

இ -ள் : ஆயினும், எவர்கள் தங்கள் இறைவனுக்குப் பயந்து (ஒழுங்காக நடந்து) கொள்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு, சதா நீரருவிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் சுவனபதிகள் உண்டு. அதில் அல்லாஹ்வின் விருந்தினராக, (என்றென்றுமே) தங்கிவிடுவார்கள். நல்லோருக்காக, அல்லாஹ்வினிடம் இருப்பது மிகச் சிறந்ததாகும்.

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ

وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

شَيْئًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ

سَمِيعٌ عَدِيمٌ

இ - ள்: (விசுவாசிகளே!) வேதத்தையுடையோரில், நிச்சயமாக (இத்தகையோரும்) சிலர் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் அல்லாஹ்வையும், உங்களுக்கு அருளப்பெற்ற அவர்களுக்கு அருளப்பட்டவைகளையும் விசுவாசித்து, அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து நடக்கின்றனர். அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைக் கொடுத்தது, சொற்ப கிரயத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதில்லை. இத்தகையோருக்கு அவர்களுடைய கூலி, அவர்கள் இறைவனிடத்தில் (மகத்தானதாக) இருக்கின்றது. நிச்சயமாக அல்லாஹ், (அவர்கள்) கணக்கைப்பார்ப்பதில் மிகத் தீவிரமானவன்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٤﴾

இ - ள்: விசுவாசிகளே! நீங்கள் பொறுமையைக் கடைப்பிடியுங்கள். ஒருவருக்கொருவர் சகித்துக்கொள்ளுங்கள். (எதிரியை எதிர்க்க) எந்நேரமும் சித்தமாயிருங்கள். அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள். நீங்கள், (இம்மை மறுமைகளில்) சித்தியடைவீர்கள்.

47 . குற்றமும் தண்டனையும்

மனிதகுலம் படைக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே குற்றங்களும் ஆரம்பமாகிவிட்டன. அதுபோல் அக்குற்றங்களுக்கான தண்டனைகளும் பிறந்துவிட்டன. நபி ஆதம் (அலை) அவர்களையும் ஹவ்வா (அலை) அவர்களையும் அல்லாஹு தஆலா படைத்து சுவர்க்க வாழ்வில் திளைக்க வைத்தான். அவர்களிருவரும் செய்யக் கூடாத நிபந்தனை யொன்றையும் விதித்தான். அது மீறப்பட்டபோது, அவ்விருவருக்கும் அல்லாஹு தஆலா சொர்க்க வாழ்விலிருந்து உலக வாழ்வையளித்தான். அதுபோல ஷைத்தானைப் படைத்த அல்லாஹு தஆலா தனது ஏவலுக்கு அவன் அடிபணியவில்லையென்ற காரணத்தால், சபிக்கப்பட்டவனாக ஷைத்தானை ஆக்கினான். எனவே இறை வனின் கட்டளைகளுக்கு அடிபணியத் தவறும்போது தண்டனைகளையும் அனுபவிப்பதற்கு எவரும் பாத்திரமாகக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் எப்போதோ ஏற்பட்டு விட்டது. எனவே மனிதன் நல்வழியில் நடப்பதற்குரிய விதி முறைகளை அல்லாஹு தஆலா தனது ரஸூல்களின் மூலம் தந்துள்ளான். அதேவேளை அவ்விதி முறைகள் மீறப்படும்போது அளிக்கப்பட வேண்டிய தண்டனைகள் எவை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி இருக்கின்றான். அத்தண்டனைகளைக் கூட்டவோ குறைக்கவோ அல்லது காலத்துக்கேற்றவாறு மாற்றியமைக்கவோ மனிதனுக்கு எவ்வித அதிகாரமுமில்லை.

குற்றமென்றாலென்ன? ஒரு தனிமனிதனோ அல்லது ஒரு குழுவினரோ பிறருக்குப் பாதகம் ஏற்படுத்தக்கூடிய காரியங்களைச் செய்வதோ அல்லது செய்யத் தூண்டுவதோ குற்றச் செயல்களாகக் கணிக்கப்படுகின்றன. ஒழுக்கமுள்ள சமூக வாழ்வுக்கு ஊறையோ, இழுக்கையோ ஏற்படுத்துவனவாக அமைந்தால் அவைகள் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவையென்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்கிறோம். எனவே அத்தகைய குற்றச் செயல்கள் நடைபெறாமல் தடுப்பதற்காகவே தண்டனைகள் தேவைப்படுகின்றன.

குற்றச் செயல்கள் தண்டனைகள் சம்பந்தமாக இன்று உலகில் பல்வேறு விதமான விளக்கங்களும், நடைமுறைகளும் நிலவி வருகின்றன. குற்றங்கள் யாவும் மனிதனின் ஆசாபாச உணர்ச்சிகளினாலும், பலவீனங்களினாலும் ஏற்படுகின்றனவென்பது ஒரு சாராரின் கருத்தாகும். எனவே குற்றஞ் செய்தவனை அனுதாபத் தூடன் நோக்கி அவனைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்குரிய முறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அதை இன்னொரு முறையாகக் கூறினால் ஒரு தனிமனிதனின் சுதந்

திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய ஆட்சியாளரின் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென அதைச் சொல்லலாம். ஆகவே ஒரு தனிமனிதன் செய்யக்கூடிய குற்றங்களைத் தடுத்தும் நிறுத்தும் கடமையிலிருந்து பின்னிற்க வேண்டிய நிலைமை உருவாகின்றது. ஒருவனுக்கு எவ்வளவு தான் ஆசாபாசங்களும், உணர்ச்சிகளும், இயல்புக்கங்களும் பலவீனங்களும் இருந்தாலும் அவைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் மனோநிலையும் இயற்கையாகவே அவனிடம் அமைந்துள்ளனவென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. சிறுவயதில் படுக்கையில் சிறுநீர் கழித்த ஒருபிள்ளை பொறுப்புள்ள பெரிய வனாகிய பின் அதிலிருந்து தவிர்ந்து கொள்வதை நாம் அவதானிக்கவில்லையா? எனவே கட்டுப்பாடான வாழ்க்கை முறையை நாட்டில் வளர்ப்பதில் கண்டிப்பான நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படல் அவசியமாகும். தனி நபரின் சுதந்திரம் என்ற போர்வையில் தன்னிச்சையான வாழ்க்கை அமைந்துள்ள நாடுகளில் இருந்து வரும் அவல நிலையைநாம் நிதர்சனமாகக் காண்கின்றோமே! அங்கே குற்றங்கள் குறைந்துள்ளனவா? நாளுக்க நாள் அதிகரித்து வருவதையே காண்கின்றோம்.

பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளே உலகில் குற்றங்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன என்பது இன்னொரு சாராரின் கூற்றாகும். அதனால், சோஸலிச, பொதுவுடமை நாடுகளில் பொருளாதார சமத்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதாகக் கூறுகின்றனர். அப்படியாயின் அந்நாட்களில் குற்றங்கள் குறைந்துள்ளனவா? மறியற்சாலைகளும் நீதிமன்றங்களும் அங்கில்லையா? தண்டனைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லையா? சர்வசாதாரணமாக குற்றங்களும், அதற்குரிய தண்டனை முறைகளும் நிலவிவருவதையே காண்கின்றோம்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் குற்றங்கள் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு இஸ்லாம் இயம்பும் நடைமுறைகள் என்னவென்பதைப் பார்ப்பது பொருத்தமுடையதாகும். இஸ்லாமிய தண்டனை முறைகள் மிகவும் கொடூரமானவை; பயங்கரமானவை; அநாகரீகமானவை என்ற எண்ணம் ஒரு சாராரிடையே நிலவி வருவதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இவ்வப்பிராயம் போதியளவு ஆழமாக ஆராயாமல் கூறும் வீண் புகாரேயாகும்.

திருடியவனின் கையை வெட்டவேண்டுமென்பது, விபச்சாரம் செய்தவர்களை கல்லெறிந்து கொல்ல வேண்டுமென்பதும், கசையடிக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதும் இஸ்லாம் கூறும் தண்டனைகளில் கொடூரமானவைகளைச் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. ஆனால், அத்தண்டனைகள் நிறைவேற்றப்படும் எல்லையை விளக்கிக்

காட்ட விரும்புவதில்லை. ஒரு குற்றவாளியைத் தண்டிப்பதற்குமுன்பு, செய்த குற்றத்துக்கு அவன் எவ்வளவு தூரத்துக்குப் பொறுப்பாளியாக இருக்கின்றான் என்பதை இஸ்லாம் ஆராய்கின்றது. உதாரணமாக, ஒருவன் திருடியதற்கு அவனுடைய உயிர்பிரியும் அளவுக்குள்ள பசியே காரணமாக இருக்குமென்றால் அவனின் கையைத் துண்டிக்கும் தண்டனை அளிக்கப்படுவதில்லை. பாதுகாப்பாக வைக்கப்படாதிருந்த பொருளையோ, குறைந்த பெறுமதியுள்ள பொருளையோ களவாடியமைக்காகவும் கைதுண்டிக்கப்படுவதில்லை. களவு செய்தவன் சித்தசுவாதீனமற்றவனாகப் பருவமடையாதவனாக இருப்பினும் துண்டிக்கப்படுவதில்லை. களவு எடுத்தமை பற்றி, நன்னடத்தையுள்ள முஸ்லிம் ஆண்களிருவர் சாட்சி கூறமுடியாதிருக்கும் நிலையிலும் கைதுண்டிக்கும் தண்டனை நிறைவேற்றப்பட மாட்டாது.

விபச்சாரம் செய்த குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்ட இருவர் விவாகமானவர்களாக இருந்து, அவர்கள் குற்றம் புரிவதை நேரடியாகக்கண்ட, உண்மையான நடத்தையுள்ள நால்வர் சாட்சி கூறினாலொழிய அவர்களைக் கல்லெறிந்து கொல்ல முடியாது.

இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து இஸ்லாம் சுண்முடித்தனமான தண்டனை வழங்க கட்டளையிடவில்லையென்பதையும், தண்டனைகள் வழங்கப்படுவதற்கு முன் எச்சரிக்கையாக நன்கு விசாரித்துத் தெளிவாக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் நாம் அறிய வேண்டும்.

எவ்வித குற்றங்களுக்கும் தண்டனை வழங்கப்படும் பொழுதுசாதி, நிற, குல கோத்திர வித்தியாசம் பாராட்டுவது இஸ்லாத்திலில்லை. குடிமக்கள் சகலருக்கும் இனவேறுபாடின்றிச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்தவர், யூதர், மஜலிஸிகள் ஆகியோருக்கு அவரவர் சமய பிரமாணங்களின்படி, அவ்வம்மதத்தைச்சேர்ந்தோரால் நீதி வழங்கப்படும். வித்தியாசமான இனங்களைச்சேர்ந்தோரிடையே ஏற்படும் சச்சரவுகள் இஸ்லாமிய பொதுச்சட்டத்தின் கீழ் தீர்மானிக்கப்படும்.

இஸ்லாமிய நீதி பரிபாலனத்தில் சாட்சிகளைச் சுத்தப்படுத்தல் என்னும் ஒரு அமைப்பு இருந்து வந்தது. இதனால் சாட்சிகளின் உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாயிருந்தது. ஒரு பெண் கற்பிழந்தாள் எனப் பழி சுமத்தப்பட்டு நிரூபிக்கப்படாவிடின் பழி சுமத்தினவனுக்குத் தண்டனை கொடுப்பது மாத்திரமன்றி அவனது சாட்சியும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

“சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் தண்டனைகள் அளிப்பதை விலக்கிக் கொள்ளுங்கள்” என எங்கள் நபிகள் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதையும் நாங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

குற்றங்கள் ஏற்றங்கள் ஏற்பட்ட பின் தண்டனைகளைத் தேடி ஆராய்வதைவிட அந்தக் குற்றங்கள் நடைபெறாத ஒரு சமூக அமைப்பை உருவாக்குவதே இஸ்லாம் காணும் வழியாகும். குற்றங்களைத் தூண்டக் கூடிய சகல சூழ்நிலைகளையும் ஒழிக்க வேண்டுமென இஸ்லாம் கட்டளையிடுகின்றது. சமூகத்தில் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வைக் குறைப்பதற்காக ஸக்காத் என்ற கட்டாயக்கடமையை விதித்துள்ளது. அது சரியான முறையில் அமுல் செய்யப்பட்டபோது உமர் இப்னு அப்துல் அஸ்ஸ் (றழி) அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஸக்காத் துக்கு உரிமையானவர்களில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டமை சரித்திரம் தரும் சான்றாகும். பாலியல் குற்றங்களைக் குறைப்பதற்காக உரிய வயதிலேயே திருமணம் செய்து கொள்வதையும், திருமணம் செய்ய வசதியில்லாதிருப்போருக்கு பைத்துல்மால் நிதியிலிருந்து உதவியளிப்பதையும் இஸ்லாம் விரும்புகின்றது. பலதார மணமுறைகளையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. பாலியல் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டக்கூடிய காரணிகளை இஸ்லாம் தடை செய்துள்ளது. ஆண் பெண்கள் கலந்துறவாடுவது, ஆபாசமான இச்சைகளைத் தூண்டும் சினிமாப் படங்களைப் பார்ப்பது, பாடல்களை இசைப்பது, தொலைக் காட்சியில் காட்டுவது போன்ற சமூக விரோத சக்திகளுக்கு இஸ்லாம் ஆதரவு தருவதில்லை. இத்தகைய குற்றங்கள் நிகழாதிருக்கக் கூடிய முன்தடுப்புமுறைகளை அல்லாஹு தஆலா அல்குர்ஆனிலே அருளியுள்ளான். அதேபோன்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் தமது சொல் செயல்களால் முன்மாதிரியாகக் காட்டியுமுள்ளார்கள். அவைகள் சமுதாயத்தில் முறையாகக் கடைப்பிடிக்கும் போது குற்றச் செயல்கள் நடைபெறும் என்று நாங்கள் நம்பலாமா?

எனவே இஸ்லாமிய தண்டனை முறைகள் காட்டுமிராண்டித் தனமானவையல்ல. தண்டனைகளுக்கு முன், மன்னிப்பே மிகவும் உயர்ந்தது என இஸ்லாம் கருதுகின்றது. அதன் பின்பே படிப் படியாக எச்சரிக்கை, கசையடி, சிறைத்தண்டனைகள் விதிக்கப் படுகின்றன. முடியாத அளவிலே தான் கடுமையான குற்ற மென கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் கரச்சேதமும், சிரச்சேதமும், கல் லெறிந்து கொல்லுதலும் அமுலாகும். இவ்வயர்ந்த தண்டனை கள், நாம் நினைப்பதுபோல் நமது நாட்டில் நாளாந்தம் விதிக்கப்படும் தண்டனைகளைப்போல பரவலான முறையில் நடை

முறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. உதாரணமாக ஐக்கிய அரபுக் குடியரசில் களவுக்காகக் கை துண்டிக்கப்பட்ட தண்டனைகள் கடந்த நானூறு ஆண்டுகளில் ஆறு தடவைகளே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். இத்தகைய தண்டனைகள் அச்சுறுத்தலுக்காகவேயன்றி அக்கிரமத்துக் காகவல்லவென்பதை நன்றாக உணர வேண்டும். குற்றம் புரிய முயலும் மக்களை அவர்களின் வழியில் செல்ல விடாமல் தடுத்து, அவர்களை நேர்வழிப்படுத்தவே இஸ்லாம் முயலுகின்றது.

இஸ்லாமிய தண்டனை முறைகள் ஒழுங்காக அமுல் நடத்தப்படுமாயின் உலகில் குற்றங்கள் நடைபெறுவது மிக, அரிதாகவே அமையும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

குற்றங்களும் தண்டனைகளும்

குற்றம்	தண்டனை	குறிப்பு
1. ரித்தத்	கொலை	எச்சரிக்கைகளின் பின்.
2. கொலை	தியத்/கொலை	கொல்லப்பட்டவரின் உரிமைபாளர் விரும்பினால், தியத் என்ற தண்டப் பொருளைப் பெற்றுக் கொண்டு / மன்னிப்பளிக்க முடியும்.
3. விபச்சாரம்	100 கசையடி மரணதண்டனை	விவாகம் செய்யாதவருக்க நூறு கசையடியும் ஒரு வருட தேசப் பிரதிஷ்டமும். விவாகம் செய்தவர் இறுதியாக கல்லெறிந்து மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுவர்.
4. களவு	கரச்சேதம்	பல நிபந்தனைகளையும் கவனித்து, தீர்க்கமாக விசாரித்த பிக் நீதிபதி தண்டனை வழங்குவார்.
5. படுதூறு	80 கசையடி	
6. மதுஅருந்துதல்	40 கசையடி	

III

அத்தாரிக்

III

अथवा

48. முறும்மத் நபி (ஸல்) - I

வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

அல்லாஹு தஆலாவின் இறுதித் தூதராக விளங்கிய முஹம்மத் (ஸால்) அவர்கள் கி. பி. 571 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 22 ஆம் திகதி அறபு நாட்டின் மக்கா நகரில் குறைவி வம்ச ஹாஷிம் குடும்பத்தில் பிறந்பர்கள். அன்னார் பிறக்கும்போது அறபுநாட்டின் அரசியல், பொருளாதார, சமய, சமூக, கலாசாரத் துறைகளில் “அய்யாமுல் ஜாஹிலிய்யா” (அறிவீனர்களின் காலம்) என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

அறபு நாட்டின் கிழக்கே பார்சீகப் பேரரசும் மேற்கே அபிஸ்னிய அரசும் வடக்கே ரோம் பேரரசும் ஆட்சி செய்தன. ஆனால், குலகோத்திர உணர்ச்சி வலுப்பட்டிருந்த அறபு நாட்டில் பொதுவான அரசாங்கம் இருக்கவில்லை.

பல நூறு கோத்திரங்களாகப் பிரிந்து தன்னிச்சையாக வாழ்ந்த அறபிகள் தத்தம் கோத்திர நலன்களையே பேரிதாக மதித்தனர். அதன் காரணமாக, அனைவருக்கும் பொதுவான ஒரு அரசாங்கம் இருக்கவில்லை. ஒவ்வொரு கோத்திரமும் தனித்து ஒரு சிற்றரசுபோல இயங்கி வந்தது. அக்கோத்திரத்தின் தலைவன் இடுவதே சட்டம். இதனால் கோத்திரங்களிடையே சண்டை சச்சரவுகள் அடிக்கடி நிகழ்ந்து வந்தன. இவை காரணமாக நிலையான அரசாங்கம் ஒன்று செயல்படமுடியாத அராஜக நிலை அறபுநாடு எங்கும் நிலவிற்று.

பொருளாதாரத்துறையிலும் அறபுநாடு பின்தங்கிய நாடாகவே இருந்தது. எனினும் அறபிகளுக்கு வியாபாரம் மூலம் வருவாய்க்கிடைத்து வந்தது. குறைவிக் கோத்திரத்தில் அநேகர் தனவந்தர்களாயிருக்க ஏனையோர் ஏழைகளாய் இருந்தனர். பணக்கார அறபிகளும் யூதர்களும் வட்டித் தொழிலில் ஈடுபட்டனர்.

வழிப்பறிக் கொள்ளைகள் அடிக்கடி நடைபெற்றன. பாலைவன அறபிகள் வியாபாரக் குழுக்களைத் தாக்கி அவர்களின் சரக்குகளைப் பறிமுதல் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

சமூக நிலையோ மிகவும் பரிதாபகரமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு கோத்திரத் தலைவனும் அவனது கோத்திரத்தின் நன்மைகளிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாய் இருந்ததால் கோத்திரப் பெருமையை நிலை நாட்டுவதற்காக ஏனைய கோத்திரங்களுடன்

போராடுவதிலும் பழிக்குப்பழி வாங்குவதிலும் ஈடுபட்டனர். கோத்திரத் தலைவனுக்குக் கட்டுப்படாமல் சுதந்திரமாக எவருக்கும் வாழமுடியாத நிலை இருந்தது.

அன்றைய அறபு சமுதாயத்தில் பெண்கள் இழிவாகவே நடத்தப்பட்டார்கள். உணவுக்காகப் பல இடங்களுக்கு அலைந்து திரியவேண்டிய நிலை சாதாரண மக்களுக்கும் இருந்ததால் பெண்களைப் பராமரிப்பதும் குழந்தைகளைக் கவனிப்பதும் அவர்களுக்குச் சமையாக இருந்தது. இதனால் பெண் குழந்தைகளைக் குழிதோண்டிப் புதைத்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. பெண்களை மணம்போன போக்கில் மணக்கவும் விலக்கவும் செய் தார்கள். ஒரு அறபி பல பெண்களை மணப்பதும் ஆசை நாயகிகளை வைத்துக் கொள்வதும் சர்வ சாதாரண நிகழ்ச்சி. பெண்களுக்குச் சொத்துரிமையோ வேறு சுதந்திரங்களோ இருக்க வில்லை. அடிமைகளைப்போல் நடத்தப்பட்டார்கள்.

மதுபானம்பாவித்தல், சூதாடுதல், கொள்ளையடித்தல், கற்களையும் மரங்களையும் சிலைகளையும் தெய்வமாக ஏற்று எணங்குதல், மக்களுக்குக் கொடுமைகள் செய்தல் போன்ற தீய செயல்கள் மலிந்திருந்தன.

கல்வி, சமய, கலாசார நிலை மிகவும் மோசமாக இருந்தன. பாலைவன அறபிகளுக்கு வாழ்க்கை வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருந்ததால், கல்வியில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. தாம் சார்ந்த கோத்திரத் தலைவர்களை வானளாவப் புகழ்ந்து கவிதைகள் பாடுவது, எதிரிகளின் தலைவர்களை இழிவாகப் பழித்து பாடுவது, மது அருந்துதல் போன்ற தீய பழக்கங்களைப் புகழ்ந்துரைப்பது, போர் வெற்றியையும் காம உணர்ச்சிகளையும் தூண்டுதல் போன்றவையே அறபிப் புலவர்களின் அக்காலக் கவிதைகளில் அநேகமாக இடம்பெற்ற விடயங்கள்.

எனினும் விருந்தோம்பல், வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றல், வீரம் போன்ற சில நல்ல குணங்களும் அறபிகளிடம் இருந்தன.

சமய நிலையைப் பொறுத்தவரையில் பொதுவாகப் பல தெய்வ வணக்கம் பரவலாகக் காணப்பட்டது. இறைவனுக்கு இணைவைக்கும் முஷ்ரிக்குகளாகவே அநேகர் இருந்தனர். அல்லாஹு தஆலாவை வணங்குவதற்கென்ற கட்டப்பட்ட கஃப்தூல்லா எனும் ஆலயத்திலேயே முன்னூற்றி அறுபது விக்கிரகங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

விக்கிரக வணக்கத்தை வெறுத்து ஒரே இறைவனில் நம்பிக்கை கொண்ட சிலரும் இருந்தனர். அவர்கள் ஹனீப்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

அறபுநாடு இத்தகைய அந்தகார நிலையில் இருந்த போது தான் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் பிறந்தார்கள். இவர்கள் நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள்; யமன் தேச அதிபதி அப்ரஹா என்பவன் மக்காவிலுள்ள கஃபதுல்லாவை அழிப்பதற்கு யானைப்படையொன்றைத் திரட்டி வந்ததன் காரணமாக நபியவர்கள் பிறந்த ஆண்டு யானையாண்டு (ஆமுல் பீல்) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

தாம் பிறப்பதற்கு முன்பே தந்தையை இழந்து அனாதையான அவர்கள் ஆறாவது வயதில் தாயையும் இழந்தார்கள். அதன் பின்னர் பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிப் அவர்களால் பராமரிக்கப்பட்டு, அன்னாரின் மறைவுக்குப் பின் நபி (ஸல்) அவர்களின் பெரிய தகப்பனார் அபூதாலிபினால் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் சிறு வயதிலேயே சிறந்த குண ஒழுக்கங்களைப் பெற்றிருந்தார்கள். இதனால் அவர்கள் அஸ்ஸாதிக் (உண்மையாளர்) 'அல் அமீன்' (நம்பிக்கையாளர்) என்ற பட்டங்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள். இளம் பிராயத்தில் நபியவர்கள் ஆடுமேய்க்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அதன் பின்னர் தமது குடும்பத்தொழிலான வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டார்கள்.

இக்காலக் கட்டத்தில் அவர்கள் தம் சமூக நலன்களில் அக்கறை கொண்டு பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்கள்.

கஃபதுல்லா அமைந்திருக்கும் புண்ணிய பூமியில் அத்துமீறி நுழைந்து போர் தொடுத்தவர்களுக்கு எதிராக நடைபெற்ற 'ஹர்புல் பிஜார்' எனும் போரில் நபி (ஸல்) அவர்கள் குறைவியர்களுக்கு ஆதரவாகக் கலந்து கொண்டார்கள்.

மக்காவைச் சேர்ந்தவர்களிலும் வெளியிலிருந்து மக்காவுக்கு வருபவர்களிலும் எவரேனும் அநீதி இழைக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக மக்காவிலுள்ள எல்லாக் கோத்திரத்தினரும் ஒன்று சேர்ந்து நிறுவிய 'ஹர்புல் புழூல்' எனும் சமூகநல சங்கத்தை அமைப்பதில் முக்கிய பங்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

நபியவர்கள் தமது இருபத்தைந்தாம் வயதில் மக்காவில் செல்வச் சீமாட்டியாக விளங்கிய கதீஜா நாயகியின் வியாபாரப் பொருட்களுடன் ஸிரியாவுக்கு வர்த்தகப் பயணம் மேற்கொண்டார்கள். அவர்களின் நம்பிக்கை, நாணயம், நல்லொழுக்கம்

ஆகிய பண்புகளால் கவரப்பட்ட 40 வயதுடைய விதவையான கதீஜா நாயகி அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களை மணமுடிக்க விருப்பம் தெரிவித்தார்கள்.

அதை மனதார ஏற்றுக் கொண்ட நபி (ஸல்) அவர்கள் கதீஜா நாயகியைத் திருமணம் செய்தார்கள்.

விக் கிரக வணக்கம், நேர்மையின்மை, கொலை, சூது, கொள்ளை, குடி, அக்கிரமம் ஆகிய தீமைகள் அறபு நாட்டில் அவ்வமயம் மலிந்திருந்ததைக் கண்ட நபி அவர்கள் பெரிதும் மனவேதனையடைந்தார்கள். இந்த நிலையிலிருந்து ஒரு மாற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்ற சிந்தனையில் சதா ஆழ்ந்திருப்பார்கள். அவ்வாறு தனிமையில் சிந்திப்பதற்கும் தியானிப்பதற்குமாக மக்காவிலிருந்து மூன்று மைல்தொலைவிலுள்ள ஹிறாகுகைக்கு அடிக்கடி போய் வருவார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் தமது நாற்பதாவது வயதில் ரமழான் மாதத்தில் ஒரு நாள் ஹிறாகுகையில் தனிமையில் தியானித்துக் கொண்டிருக்கும் போது தான் அவர்களுக்கு அல்லாஹு தஆலா தனது வஹியை (வேதவெளிப்பாட்டை) அருளினான். அன்று முதல் சிறுகச் சிறுக அல் குர் ஆனின் ஆயத்துகள் இறங்கத் துவங்கின. இவ்வாறாக அல்லாஹு தஆலா முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களைத் தனது இறுதித்தூதராக நியமித்தான்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவிடமிருந்து பெற்ற இஸ்லாத்தின் தூதை, மனைவி கதீஜாவே முதலில் ஏற்றக்கொண்டு முஸ்லிமானார். இதன் பிறகு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் ஊழியர் சைத், பெரிய தந்தையின் மகன் அலீ இப்னு அபீதாலிப், நெருங்கிய நண்பர் அபூபக்ர் முதலியோர் ஒருவர் பின் ஒருவராக இஸ்லாத்தைத் தழுவினார்கள்.

மூன்று ஆண்டுகளாக நபி (ஸல்) அவர்கள் இரகசியமாக இஸ்லாத்தைப் பிரசாரஞ் செய்தார்கள். இதன்பின்பு மக்களைப் பகிரங்கமாக இஸ்லாத்தின்பால் அழைக்குமாறு அல்லாஹு தஆலா கட்டளையிட்டான்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் பகிரங்கப் பிரசாரம் தொடங்கியதும், மௌட்டகம், குலப்பெருமை, பழிபாதகங்கள் ஆகியவற்றில் மூழ்கியிருந்த குறைஷி வம்சத்தினர் அவர்களை எதிர்க்கத் தலைப்பட்டனர். பலவிதமான உபாயங்களைக் கையாண்டு நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் பிரசாரத்தைக் கைவிடச் செய்ய முயன்றனர். ஆயினும், நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவின் மீது

உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகத் தமது பிரசார இயக்கத்தைத் தீவிரப்படுத்தினார்கள்.

நாளுக்கு நாள் இஸ்லாத்தைத் தழுவும் மக்கள் அதிகரிப்பதைக்கண்ட குறைவிகள் கலவரம் அடைந்தனர். எனவே நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும். அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கும் சொல்லொனாத் துயரத்தை ஏற்படுத்தும் கொடூரமான செயல்களைப் புரிய ஆரம்பித்தனர்.

இச்செயல்களால் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களும் தோழர்களும் மனந்தளரவோ தாம் கொண்ட கொள்கைகளைக் கைவிடவோ இல்லை. குறைவியரின் கொடுமைகள் அதிகரிக்கவே நபி (ஸல்) அவர்கள் முஸ்லிம்களின் ஒரு குழுவினரை அபீஸ்னியாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அபீஸ்னியாவின் கிறிஸ்தவ மன்னன் நஜாஷி. முஸ்லிம்களுக்கு அங்கு புகலிடம் கொடுத்து ஆதரித்தார்.

மக்காவில் எஞ்சியிருந்த முஸ்லிம்கள் தமக்குக் குறைவியார் இழைத்த துன்பங்களைப் பொறுமையோடு சிகித்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். நபி (ஸல்) அவர்களுக்கெதிரான தமது முயற்சிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தோல்வியடைவதைக் கண்ட குறைவிகள், நபியவர்களையும் அவர்களின் குடும்பத்தினர் அடங்கிய பனூஹாஷிம் கோத்திரத்தினரையும் பகிஷ்காரஞ் செய்தார்கள். சமூக பொருளாதார, அரசியல் ரீதியான சகல தொடர்புகளையும் துண்டித்துக் கொண்டார்கள். அதனால் நபியவர்களும் பனூஹாஷிம்களும் ஷி.பு அபீதாலிப் எனும் பள்ளத்தாக்கில் தங்கினார்கள். இந்தப் பகிஷ்காரம் ஏறக்குறைய மூன்று ஆண்டுகள் நீடித்தது. அக்கால கட்டத்தில் நபியவர்களும் பனூஹாஷிம்களும் பலவிதமான கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள். பின்பு தடைகள் அகற்றப்பட்டு (ஸல்) அவர்களும் பனூஹாஷிம்களும் வெளியே வந்தார்களெனினும். அவர்கள் தமது இஸ்லாமியப் பிரசாரத்தை நிம்மதியாக மேற்கொள்வதற்குக் குறைவியர் இடை யூறாயிருந்தனர்.

இதற்கிடையே நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பல வகைகளிலும் ஆதரவாய் இருந்து வந்த அவர்களின் பெரிய தந்தை அபூதாலிபும் அன்பு மனைவி கதீஜா நாயகியும் மரணமெய்தினார்கள். இது நிகழ்ந்தது நபி (ஸல்) அவர்களின் 50 ஆவது வயதிலாகும். இவர்களின் மரணம் பெருமானாருக்குப் பெரும் கவலையளித்தது. எனவே இவ்வாண்டு ஆமுல்ஹுஸென் (துக்க ஆண்டு) என அழைக்கப்பட்டது.

இஸ்லாமிய இயக்கத்திற்கு குறைவியர் பெரும் எதிர்ப்பையே காட்டி வந்ததனால், அதற்கு ஆதரவு தேடி மக்காவிலிருந்து ஐம்பது மைல் தெற்கே உள்ள தாஇப் நகருக்கு நபியவர்கள் போனார்கள். இஸ்லாத்தின் தூதை அவர்கள் மத்தியில் நபியவர்கள் எடுத்துரைத்தபோது அம்மக்கள் ஆதரவு நல்குவதற்குப் பதிலாக நபியவர்கள் மீது கல்லெறிந்து விரட்டினார்கள். தம் முயற்சியில் தோல்வியடைந்தவர்களாக மனவேதனையோடு மக்கா திரும்பிய பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் தமது பிரசாரத்தைக் கைவிடவில்லை. ஹஜ் காலங்களில் வெளியூர்களிலிருந்து வரும் யாத்திரிகர்களிடம் பிரசாரஞ் செய்தார்கள். மக்காவுக்கு வடக்கே சுமார் 280 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள (மதீனா) யத்ரிபிலிருந்து வந்திருந்தவர்களில் அறுவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றனர். இவர்களால் அங்கு இஸ்லாம் பரவத் தொடங்கியது. அடுத்த வருடம் பன்னி ரண்டு பேர் கொண்ட ஒரு குழுவினர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டதோடு இஸ்லாத்தின் விதிமுறைகளைச் சரிவரப் பின்பற்றுவதாக நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு உறுதிமொழியளித்தனர். இது முதலாது 'அகபா உறுதிமொழி' என்று அழைக்கப்படுகிறது. மதீனாவில் இஸ்லாமியப் பிரசாரத்தை நடத்துவதற்காக இவர்களுடன் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒருவரை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

இக்காலப்பகுதியில் தான் நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்வில் ஓர் பெரும் அற்புதம் நிகழ்வுற்றது.

அல்லாஹு தஆலாவின் கட்டளைப்படி ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் ஓர் இரவு நபி (ஸல்) அவர்களை மக்காவிலுள்ள கஃபாவிலிருந்து வெகு தூரத்திலுள்ள ஜெரூஸலத்தில் அமைந்துள்ள பைதுல் முகத்தஸூக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். இது அல்இஸ்றாஃ (நள்ளிரவுப்பயணம்) என அழைக்கப்படுகிறது. அதன்பின், நபி (ஸல்) அவர்கள் அங்கிருந்து வானங்களைக்கடந்து சென்று இறைவனின் சந்நிதானம் வரை சென்றார்கள். இது யிஃநாஜ் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

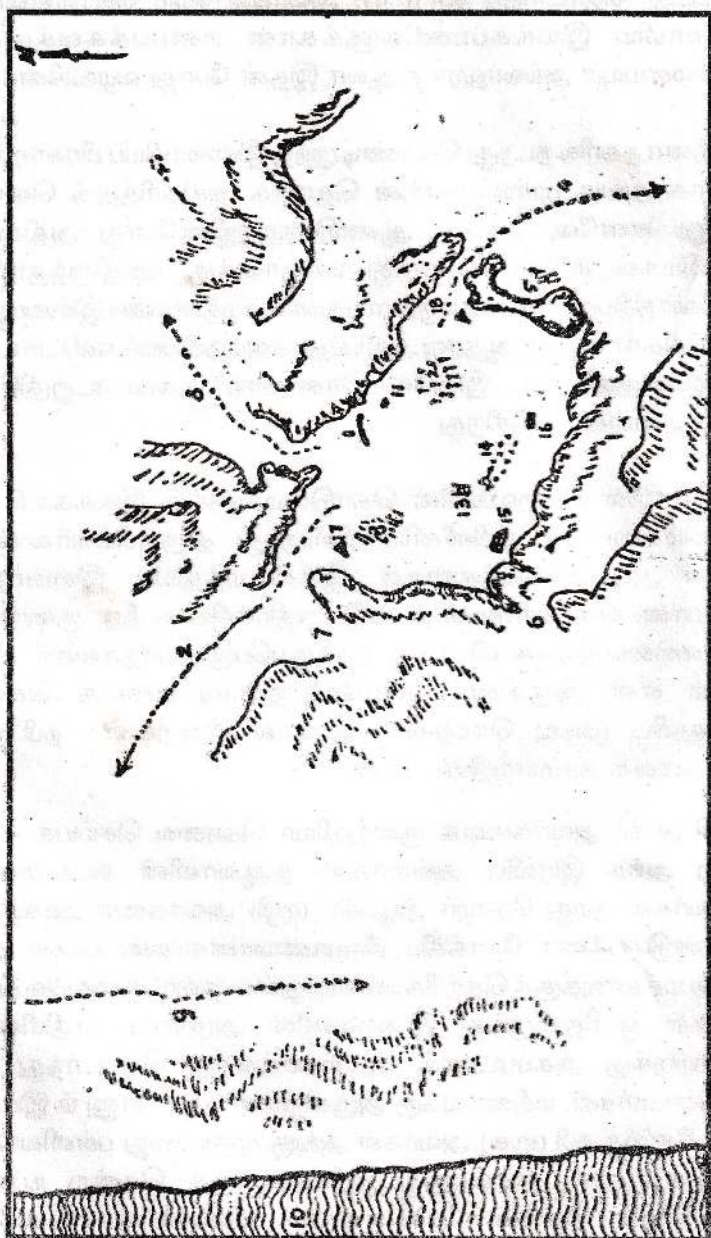
இந்நிகழ்ச்சியின்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் முந்தைய நபிமார்கள் பலரையும், நரகம் சுவர்க்கம் போன்றவற்றையும் கண்டார்கள்.

மேலும் ஐங்காலத் தொழுகை மி. றாஜின் போதே விதியாக கப்பட்டது. தொடர்ந்து நபி (ஸல்) அவர்கள் மேற் கொள்ளவிருந்த இஸ்லாமிய இயக்கப்பணிகளுக்கான மனப்பக்கவத்தையும் வலிமையையும் அல்லாஹு தஆலா இதன் போது வழங்கினான்.

மதீனா நகரில் நடந்து கொண்டிருந்த இஸ்லாமியப் பிரசாரத்தின் பயனாக அங்கு முஸ்லிம்களின் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது. எனவே, அடுத்த ஆண்டு ஹஜ்ஜின் போது அதிகமான முஸ்லிம்கள் மதீனாவிலிருந்து மக்காவுக்கு வந்திருந்தார்கள். இவர்கள் நபியவர்களைப்பாதுகாப்பதாகவும் மதீனாவில் இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிக்காக முழு ஆதரவு அளிப்பதாகவும் நபியவர்களிடம் உறுதி மொழியளித்தார்கள். இதுவே இரண்டாம் அகபா உறுதிமொழி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மக்காவில் குறைவியரின் கொடுமைகளுக்கு இலக்காகி வந்த முஸ்லிம்களையும் அபிஸ்னியாவிலிருந்து திரும்பியவர்களையும் மதீனா அனுப்பிவைத்தார்கள். இதன் மத்தியில் இஸ்லாத்தின் வேகமான வளர்ச்சியைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்த குறைவியர் இந்நிலையை நீடிக்க விட்டால் தமக்குப்பெரும் பாதகங்கள் விளையலாம் என அஞ்சினார். எனவே, நபியவர்களைக் கொலை செய்துவிட முடிவு செய்தனர். ஆனால் இறைவன் நபி (ஸல்) அவர்களைக் காப்பாற்றிவிட்டான்.

நபி (ஸல்) அவர்களைக் குறைவியர் கொலை செய்யக் காத்து நின்ற அந்த இரவில் அல்லாஹு தஆலாவின் கட்டளைப்படி நபியவர்கள் தமது தோழர் அபூபகர் (ரஹி) அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு மதீனா நோக்கிப் பிரயாணமானார்கள். பயண ஆரம்பத்தில் மக்காவுக்குத் தெற்கே அமைந்துள்ள 'தவ்' குகையில் மூன்று நாட்கள் ஒளித்திருந்து இறைவனின் அருளால் எதிரிகளின் கண்களுக்கு அகப்படாமல் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்து மேற் கொண்டார்கள். மதீனாவுக்கு அருகிலுள்ள 'குபா' எனும் இடத்தை வந்து சேர்ந்த நபி (ஸல்) அவர்கள் அங்கு முதலாவது பள்ளிவாசலை நிறுவினார்கள். அங்கிருந்து மதீனாவுக்குச் சென்ற நபி(ஸல்) அவர்களை மக்கள் அனைவரும் மிக உற்சாகத்துடன் வரவேற்றார்கள்.

பத்ர் யத்தக்களம்

பத்ர் யுத்தக்களம்

1. நீன கோட்டை
2. ஸிரியாவுக்கு செல்லும் பாதை
3. மதினா செல்லும் பாதை
4. மக்கா செல்லும் பாதை
5. அல்-உத்வ துல் குஸ்வா குன்று
6. அப்ஸல் மலை
7. அல்-உத்வ துல் துன்யா குன்று
8. முஸ்லிம் சேனை
9. அபூஸுப்யான் ஓடிச்சென்ற பாதை
10. செங்கடல்
11. பத்ர் பட்டணம்
12. பேர்ந்துச்சோலை
13. அரிஷ் யஜ்ஜித்
14. சிறு குடியேற்றங்கள்
15. மையவாடி
16. ஷாஹதாக்களின் அடக்கஸ்தலம்
17. முஸ்லிம் இராவுப் பாசறை
18. குறைஷ்யரின் இராணு வப் பாசறை

நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது 53 வது வயதில் மக்காவிலிருந்து வெளியேறி மதீனாவில் குடியேறிய இந்நிகழ்ச்சி ஹிஜ்ரத் என அழைக்கப்படுகிறது. இதனை ஆரம்பமாகக் கொண்டு தான் முஸ்லிம்களின் ஹிஜ்ரி ஆண்டு கணிக்கப்படுகிறது. நபி (ஸல்) அவர்களின் வருகையினால் யத்ரிப் நகரம் தனது பெயரை மதீனதுந் நபி' (நபியின் நகரம்)என மாற்றிக்கொண்டது.

மதீனாவில் தனது ஆரம்பப் பணியாக ஒரு பள்ளிவாசலை நிர்மாணித்தார்கள். இது பின்னர் 'அல்- மஸ்ஜிதுந் நபவீ' என்று வழங்கப்படலாயிற்று. இந்த மஸ்ஜிதை மையமாகக் கொண்ட ஓர் இஸ்லாமிய சமூக அமைப்பு உருவானது. மக்காவில் தமது வீடு வாசல் சொத்து செல்வம் அத்தனையையும் துறந்து மதீனாவுக்கு வந்தவர்களை முஹாஜிரீன்கள் என்றும் அவர்களை வர வேற்று உதவிகள் அனைத்தையும் வழங்கி ஆதரித்த மதீனாவாசிகள் அன்ஸாரர்கள் (உதவியாளர்கள்) என்றும் அழைக்கப்படலாயினர்.

இவ்விரு குழுவினருக்கிடையில் இஸ்லாமிய சகோதரத்துவப் பிணைப்பை ஏற்படுத்தியதைத் தொடர்ந்து நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவில் வாழ்ந்த யூதர்களுடனும் மதீனாவின் அருகாமையில் வாழ்ந்து வந்த ஏனைய கோத்திரத்தவர்களுடனும் சமாதான உடன் படிக்கைகள் செய்து கொண்டார்கள். இதன் காரணமாக முஸ்லிம்கள் பரிபூரண இஸ்லாமிய வாழ்க்கைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒரு சமுதாய அமைப்பை எத்தகைய இடையூறுகளுமின்றி உருவாக்கவும் இஸ்லாமியப் பிரசாரத்தைச் சுதந்திரமாக மேற்கொள்ளவும் வாய்ப்புப் பெற்றார்கள். இவ்வாறு அமையப்பெற்ற இஸ்லாமிய அரசுக்கு நபி (ஸல்) அவர்பன் தலைவராக விளங்கினார்கள்.

இவ்வாறு இஸ்லாம். மதீனாவைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு ஏழுச்சி பெற்று வருவதைக் கண்ட குறைவிகள் அதனை முற்றாக அழித்தொழிப்பதற்காகப் பல்வகையான முயற்சிகளை மேற் கொண்டனர். மதீனாவை நோக்கிய பல படையெடுப்புகளை நடாத்திய போதிலும் குறைவியர் இஸ்லாத்தை அழிக்கும் தமது திட்டத்தில் படுதோல்வியே கண்டார்கள்.

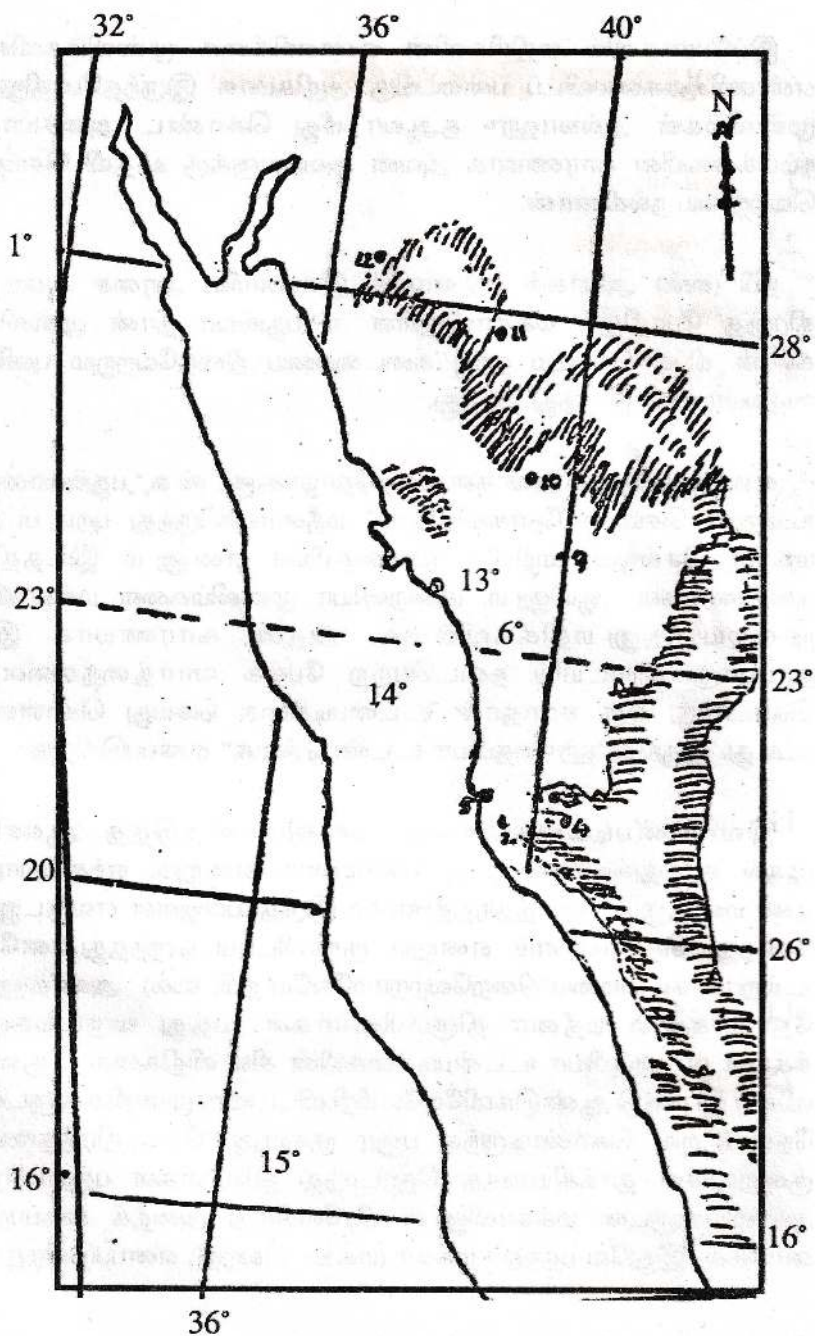
முஸ்லிம்களுக்கும் குறைவியருக்குமிடையே பத்ர், உஹுத், ஹண்டக் (அகழி) முதலான யுத்தங்கள் நடைபெற்றன.

இப்போர்களில் எதிரிகளின் எண்ணிக்கை முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாக இருந்தபோதிலும் முஸ்லிம்கள் அல்லாஹு தஆலா மீது கொண்ட அசையாத நம்பிக்கையின் காரணமாக அவன் அவர்களுக்கு உதவி செய்து வெற்றியை நல்கினான்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவில் இஸ்லாமிய அரசை அமைத்திருந்த போதிலும் மக்காவிலுள்ள கஃபதூல்லா தான் முஸ்லிம்களின் கிப்லாவாகவும் ஹஜ் கடைமையை நிறைவேற்றும் புனித ஸ்தலமாகவும் இருந்து வந்தது.

எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது தோழர்களுடன் கஃபதூல்லாவை உம்றாச் செய்யும் நோக்கத்தோடு மதீனாவிலிருந்து புறப் பட்டு மக்கா செல்லும் வழியில் ஹுதையியா என்னும் இடத்தில் தங்கினார்கள். ஆயினும், குறைவியர் முஸ்லிம்களை மக்காவில் நுழைய அனுமதிக்கவில்லை. அதன் காரணமாக இரு தரப்பாருக்கிடையில் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப்பட்டது. இதுவே 'ஹுதையியா உடன்படிக்கை' எனப்படுகிறது.

இவ்வுடன்படிக்கையின்படி முஸ்லிம்கள் அடுத்த ஆண்டு முதல் கஃபதூல்லாவை ஹஜ் செய்யலாம் என்றும், எந்தவொரு தனி மனிதனும் கோத்திரத்தினரும் இருதரப்பிலுள்ள எவருடனும் சேர்ந்து கொள்ளலாம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. எனவே உம்றாக் கடைமையை நிறைவேற்றாமலேயே நபி (ஸல்) அவர்களும் தோழர்களும் மதீனா திரும்பினார்கள். பத்து வருடங்களுக்கான ஹுதையியா உடன்படிக்கையின் சில விதிகளை குறைவிகள் இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே மீறி விட்டனர். முஸ்லிம்களுடன் நேச உறவு கொண்டிருந்த பனூ குலாஆ கோத்திரத்தாரை குறைவிகள் தாக்கியதைத் தொடர்ந்து நபியவர்கள் பத்தாயிரம் முஸ்லிம்களுடன் மக்காவினுள் பிரவேசித்து அதைக் கைப்பற்றினார்கள். இதுவே பத்ஹு மக்கா (மக்கா வெற்றி) எனப்படுகிறது.

ஆரம்பகால இஸ்லாத்தின் பரவல்

ஆரம்பகால இஸ்லாத்தின் பரவல்

1. மக்கா
2. ஹுதையியா
3. அறபா மலை
4. தாயிப்
5. ஜித்தா
6. பத்ர்
7. குபா
8. மதீனா
9. உஹுத்
10. கைபர்
11. தைமா
12. தபுக்
13. யன்பு
14. செங்கடல்
15. அபிஸ்னியா

இவ்வெற்றியின்போது நபியவர்கள் இஸ்லாத்தின் எதிரிகளாயிருந்த காபிர்களுக்குப் பொது மன்னிப்பு வழங்கினார்கள் ஆயினும் இஸ்லாத்தை அழித்தொழிப்பதற்காகப் பல விஷயங்களைத் தொடர்ந்து செய்து வந்த சிலருக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் மரண தண்டனையளித்தார்கள். இஸ்லாத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு இம்மாதிரி நடவடிக்கையை மேற்கொள்வது அவசியமாக இருந்தது.

இஸ்லாத்தின் இப்பேரெழுச்சியின்போது, மக்கா காபிர்கள் சரணடைந்து இஸ்லாத்தை மனமார ஏற்றுக்கொண்டனர். ஏக இறைவனை வணங்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த கபூபுலு லாவில் இருந்த விக்சிரகங்கள் அனைத்தும் உடைத்தெறியப்பட்டு. அது நபி (ஸல்) அவர்களால் தூய்மையாக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் நபி(ஸல்) அவர்கள் மதீனா திரும்பினார்கள்.

மக்கா வெற்றியின் பின், அறபு நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலுமிருந்து இஸ்லாத்தை ஏற்க விரும்பிய பல்வேறு தூதுகோஷ்டிகள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து சென்றார்கள். இதனால் அறபுநாடு எங்கும் இஸ்லாம் பரவியது.

ஏற்கெனவே முஸ்லிம்களுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்திருந்த யூதர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே அடிக்கடி அதை மீறி வந்ததுடன் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் பல இடைஞ்சல்களை இழைத்து வந்தனர். இஸ்லாத்தை நசுக்குவதற்காகப் பல்வேறு விதமான சதி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர். ஹுதையியா உடன்படிக்கைக்குச் சிறிது பின்னால் நடந்த கைபர் போரின்போது யூதர்கள் முஸ்லிம்களினால் வெற்றிக்கொள்ளப்பட்டதையடுத்து அவர்களின் சூழ்ச்சிகள் முறியடிக்கப்பட்டன.

இறைவனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் மூலம் இறுதியாகவும் பரிபூரணமான வடிவிலும் அனுப்பப்பட்ட இஸ்லாத்தின் தூது அறபிகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் உலகமக்கள் அனைவருக்கும் சமர்ப்பிக்கப்படவேண்டியதாகும். ஏனெனில் மனிதர்கள் அனைவரும் இன, மொழி, நிற வேறுபாடுகளின்றி இறைவனின் அடிமைகள் என்ற தோரணையில் அவனது கட்டளைக்கு முழுக்க அடிபணிந்து நடக்கவேண்டும் என்பது இஸ்லாத்தின் அழைப்பாக இருக்கின்றது.

ஹுதையியா உடன்படிக்கையின் மூலம் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும் குறைவிகளுக்கும் இடையிலிருந்த பிணக்குகள் நீங்கிவிட்டன.

எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் பல்வேறு நாடுகளில் ஆட்சிபுரிந்த மன்னர்களுக்கு இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைப்பு விடுத்ததுக் கடிதங்களையும் தூதுவர்களையும் அனுப்பிவைத்தார்கள்.

தென் சிரியாவுக்கு நபியவர்களினால் அனுப்பப்பட்ட இஸ்லாமியப் பிரசாரத் தூதுவர்கள் அங்குள்ள கிறிஸ்தவ ஆட்சியாளர்களால் படுகாலை செய்யப்பட்டதையடுத்து முஸ்லிம்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்குமிடையில் 'மூதா' யுத்தம் நடந்தது. இதில் முஸ்லிம்கள், மிகப் பெருந்தொகையினரான எதிர்ப்படைகளைத் தோற்கடித்தார்கள்.

ஹிஜ்ரி 10 ஆம் ஆண்டு நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்காவுக்குத் தமது கடைசி ஹஜ் யாத்திரையை மேற்கொண்டார்கள். பெருந்திரளான முஸ்லிம்கள் கூடியிருந்த அரபாத் மைதானத்தில் நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது இறுதி ஹஜ் பேருரையை நிகழ்த்தினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவுக்குத் திரும்பி வந்து இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னர் நோயுற்றார்கள். ஹிஜ்ரி 11 ஆம் ஆண்டு ரபீஉல் அவ்வல் 12 ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை தமது 63 ஆம் வயதில் வபாத்தானார்கள். அல்லாஹு தஆலா அவர்கள் மீது சாந்தியையும் கருணையையும் பொழிந்தருள்வானாக.

முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்

வயது கி. பி. ஹிஜ்ரி

571	யானை ஆண்டு, அப்துல்லாஹ் மரணம். நபி பிறப்பு (ஆமுல் பீல்)
6	576 ஆமினா மரணம்; அப்துல் முத்திலிப் பாதுகாவலர்
8	578 அப்துல் முத்தவிப் மரணம்; அபூதாலிப் பாதுகாவலர்
12	582 சிரியாவுக்கு அபூதாலிபுடன் வணிகப் பயணம்
20	589 ஹர்புல் பிஜார்போரில் இறுதியாக கலந்து கொள்ளல்
22	591 ஹில்புல் புமுல் நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ளல்

- 23 592 அல்அமீன் பட்டம்
- 25 594 கதீஜா நாயகியின் வியாபாரத் தூதுவராக சிரியா பிரயாணம்
திருமணம்
- 35 604 க.பதுல்லா புனர் நிர்மாணத்தின்போது ஹஜ்ஜுல் அஸ்வத் சம்பந்தமாக மத்தியஸ்தஞ் செய்தல்
- 36 605 ஹிறா குகையில் அடிக்கடி தங்கிவர ஆரம்பித்தல்.
- 40 610 நு புவ்வத்; கதீஜா, சைத், அலி, அபூபகா (றழி) முஸ்லிமாதல்
- 43 612 பகிரங்க இஸ்லாமியப் பிரசாரம் ஆரம்பம்
- 45 614 முஸ்லிம்கள் அபிஸ்னியாவுக்குக் குடி பெயர்ந்து செல்லல்.
- 46 615 ஹம்ஸா, உமர் (றழி) முஸ்லிமாதல்; பகிரங்கத் தொழுகை
- 47 616 அபிஸ்னியாவுக்கு 2 ஆம் கோஷ்டி பயணம்
- 48 617 நபி அவர்களையும் பனு ஹாஷிம்பளையும் பகிஷ்காரம் செய்தல்.
- 50 619 தடை நீங்குதல்; அபூதாலிப், கதீஜா மரணம்
- 51 620 ஆமுல் ஹுஸ்ன் தாயிப் பயணம். அகபா முதல் உறுதிமொழி.
- 52 621 மி.நாஜ், ஐங்காலத் தொழுகை விதியாதல் அகபா 2 ஆம் உறுதிமொழி
- 53 622 1 கொலைச்சத்தி; ஹிஜ்ரத் (மதீனா செல்லல்) (ஸல்) அவர்களின் முதல் ஜும் ஆத் தொழுகை: அல் - மஸ்ஜிதுந் நபவி நிறுவப்படல்.
- 54 623 2 நோன்பு விதியாதல்; மதீனாவில் பெருமானார் (ஸல்) தலைமையில் இஸ்லாமாயி அரசு நிறுவப்படல். யூதருடன் உடன்படிக்கை. பத்ர்போர்
- 55 524 3 உஹுத்போர்.
- 57 526 5 அகழிப்போர்.

- 58 627 6 ஹுதையியா உடன்படிக்கை.
59 628 7 கைபர் போர்
இஸ்லாமியப் பிரசார நிருபங்களும் தூதுகளும்.
61 630 மக்கா வெற்றி
63 632 10 இறுதி ஹஜ். அறபாத் பேருரை.
63 632 11 வபாத்

முன்மாதிரிகள்

“நபியே! உம்மைப் படைத்திராவிட்டால் உலகங்கள் எதையும் படைத்திருக்கமாட்டேன்” என இறைவன் ஹதீஸ் குத்ஸியில் கூறுகின்றான். இதிலிருந்து பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தற்குக் காரணமாயிருந்தவர் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களே என்பது புலனாகின்றது. அவர்களைப் படைப்பதற்காகவே உலகத்தைப் படைத்தான் என்பதால் அவர்களிலே வேறு எவரிலும் இல்லாத விசேடத் தன்மை, மகத்துவம் இருத்தல் வேண்டும். உலகத்திற்கே முன்மாதிரியாகவும் வழிகாட்டுபவராகவும் படைத்தமையினால் அவர்கள் உலகில் தோன்றிய, எவரிடமும் இல்லாத விசேட அம்சங்கள் நிறைந்தவர்களாகவே இருத்தல் வேண்டும் என்பதுபெறப்படுகின்றது. வெளித் தோற்றத்திலே ஏனைய மனிதர்களைப் போலவே படைக்கப்பட்ட போதும் அன்பும் பண்பும் அழகும் பக்தியும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர்களாகவும், பொறுப்புள்ள குடும்பத்தலைவராகவும் நாணயமுள்ள வர்த்தகராகவும் வீரமுள்ள தளபதியாயும், தலைசிறந்த சீர்திருத்தவாதியும், நீதிவழுவா ஆட்சியாளராயும் திகழ்ந்தார்கள் என்பது அவர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதையை ஆராயும் போது புலப்படுகிறது.

நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கையின் ஆரம்பமே அசாதாரணமாக அமைந்தது. பிறக்கும் போதே தந்தையையும், பிறந்த சில காலத்திலே தாயையும் இழந்தார்கள். அனாதையாக மாற்றாரிடம் இருந்து வளரும் குழந்தைகள் அனேகமாக உள்ளக்குறைபாடு உள்ளவர்களாகவும் சமுதாயத்துடன் இணைந்து வாழ முடியாதவர்களாயும் இருப்பதைக் காணலாம். ஆயின் நபி (ஸல்) அவர்கள் அப்படியான குறைபாடுகள் ஒன்றும் இல்லாதவர்களாகவே வளர்ந்தார்கள். காட்டுமிராண்டிச் சமுதாயத்திலே வாழ்ந்த போதும் அச் சமுதாயத்தின் தீய பழக்கங்களான கொலை, களவு, சூது, விபசாரம் போன்றவற்றில் இருந்து விடுபட்டவர்களாய் வாழ்ந்தமை போற்றத்தக்கதே. பல தெய்வ வணக்கம் மேலோங்கி நின்ற அக்காலத்தில் அல்லாஹு தஆலாவை மட்டும் வணங்கி வந்தமையும் போற்றத்தக்கதே. எழுத வாசிக்கத் தெரியாத ‘உம்மி’ நபியாயிருந்தும், உலகம் போற்றும் உத்தமராய், உலகத்துக்கோர் ஒளி விளக்காய் அமைந்து விட்ட பெருமை வேறு எந்தத் தலைவருக்கும் இல்லை. சிறு வயதிலேயே நம்பிக்கையும் நாணயமும் உள்ளவராகக் காணப்பட்டமையால் ‘அல்

அமீன்' என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்கள். இந்த நம்பிக்கையும் நாணயமும் வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் தொனித்தன.

நாணயமுள்ள வர்த்தகர்:- நல்ல வியாபாரிக்கு அவசியமான உண்மை, நியாயம், நம்பிக்கை ஆகிய குணங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் காணப்பட்டன. இதனை அவதானித்த கதீஜாப் பிராட்டியார் முஹம்மத் நபி அவர்களை தனது வியாபார முகவராக நியமித்தார்கள். அந்த வியாபாரத்தைப் பொறுப்பெடுத்த முஹம்மதி நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்வியாபாரத்தினால் பெறப்பட்ட இலாபத்தையும் முதலையும் கதீஜாப் பிராட்டியாரிடம் ஒப்படைத்தார்கள். ஒரு முறை தாம் ஒரு வியாபாரியிடம் சென்று ஓர் உடை வாங்கினார்கள். அப்பொழுது அதற்குரிய விலையை விடச் சிறிது கூடிய கிரயத்தைக் கொடுத்தார்கள். மற்றொரு முறை கடைத் தெருவிற் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு தானியக் குவியலினுட் கையை விட்டுப் பார்த்தார்கள். அப்பொழுது அங்கு ஈரம் இருப்பதைக் கண்டு அந்த வியாபாரியைக் கண்டித்தார்கள். இப்படியான சம்பவங்கள் அவர்களுடைய நேர்மை, நம்பிக்கை, நியாயம் ஆகிய தன்மைகளைக் காட்டுகின்றன.

அகிலத்துக்கோர் அருட்கொடை: “(நபியே) அகிலத்தார்க்கு ஓர் அருட்கொடையாகவே அன்றி உம்மை நாம் அனுப்பவில்லை” என்று மிகம் தெளிவாக அல்லாஹு தஆலா அருளுகிறான். எனவே நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மூலம் உலகப் பொதுமறை அல்குர்ஆன் அருளப்பட்டது. அன்னார் மனிதர், ஜின்கள் அனைவருக்கும் றஸூலாக அனுப்பப்பட்டார்கள். படைப்பினங்கள் அனைத்தை விடவும் அவர்களை அல்லாஹு தஆலா உயர்வுபடுத்தினான். இறுதி நபியாகவும் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டான். அன்னாரை ஈமான் கொள்ளா விட்டால், எவருடைய ஈமானும் அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது. எனவே அவர்களை நம்புவதும் ஈமானின் ஒருபகுதியே. அன்னாரின் உம்மத்கள் அனைவரும் ஒரே முறையில் எதிரிகளால் அழிக்கப்படவும் மாட்டார்கள். வெள்ளம், காற்று போன்றவற்றால் முற்றாக நாசமாக்கப்படவும் மாட்டார்கள். அன்னார் இருக்கக் கூடிய பகுதிகட்குப் பொது வேதனை வராது. கியாமத் நாளிலும் எல்லோருக்குமாக மன்றாடுவார்கள். எனவே, அன்னார் அகிலத்துக்கோர் அருட்கொடையே.

இறை தூதர்:- அல்லாஹு தஆலாவின் நம்பிக்கைக்குப் பொருத்தமானவர்களாக விளங்கினார்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள். நம்பிக்கைக்கு உரித்தாகாதவர் தூதராக இருக்க முடியுமா? அல்குர்ஆனில்

முறும்மத் ஆனவர் அல்லாஹ்வின் தூதராவார் என்று சந்தேகத்துக்கிடமின்றி கூறப்பட்டுள்ளது. உண்மை, நாணயம், விவேகம் முதலியவற்றின் உச்சத்திலிருந்த நபி (ஸல்) அவர்கள் அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் இஸ்லாமிய பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டார்கள். இறைவனின் தூதை அணுவும் மறக்காமல் மற்றவர்களுக்கு அறிவித்துக் கொண்டதுடன், முன்மாதிரியாக நடந்தும் காட்டினார்கள்.

பொறுப்புள்ள குடும்பத்தலைவர்:- பொறுப்புள்ள குடும்பத்தலைவர் என்ற முறையில் தம் மனைவிமார் மீது விசேட அன்பு செலுத்தி வந்தார்கள். கணவன் மனைவி ஆகியோரிடையே பரிசுத்தமான அன்பு நிலவும் போது குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்திச் செல்வது மிக இலகுவானதாகும். சமாதானமாகவும் சந்தோஷமானதாகவும் வாழ்க்கை கழியும் என்பதே அதற்குக் காரணமாகும்.

அவசியம் ஏற்பட்ட போது மனைவிமாருக்குத் தேவையான வீட்டு வேலைகளையும் செய்து கொடுத்துள்ளார்கள். இன்று நடப்பது போல் வீட்டு வேலை முழுவதும் மனைவியே செய்ய வேண்டும்; அடுப்படிப் பக்கத்தில் ஆண்களுக்கு எதுவித வேலையும் இல்லை என்று அவர்கள் எண்ணவில்லை. அவசியம் ஏற்படும் போது ஆண்கள் பெண்களுக்கு வீட்டு வேலைகளில் உதவி செய்து கொடுத்தல் பெரும் பயன் தரும். ஒரு தார மணம் செய்தவரை விடப் பல தாரமணம் செய்தவரின் பொறுப்பு அதிகமானதாகும். முக்கியமாக எல்லா மனைவிமாரையும் சமமாக நடத்துவது அவசியமானதாகும். தமது மனைவிமார் ஒவ்வொருவரையும் ஒருவித குறையுதின்றி நடத்திய பெருமை நபி (ஸல்) அவர்களைச் சாரும். தமது மனைவிமாருக்கு வேண்டிய உணவு, உடை, வீடு என்பவற்றை அளித்து வந்தார்கள். ஒரு முறை நபி (ஸல்) அவர்கள் ஆயிஷா நாயகியின் வீட்டில் இருக்கும் போது ஸய்னபின்த் ஜஹ்ஷ் (றழி) அவர்கள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்குச் சாப்பாடு அனுப்பி இருந்தார்கள். தன் வீட்டில் இருக்கும் கணவருக்கு மற்றொருவர் சாப்பாடு அனுப்புவதா என்ற ஆத்திரத்தில் ஆயிஷா (றழி) அவர்கள் அந்தச்சாப்பாட்டைக் கொண்டு வந்த சிறுவனின் கையைத் தட்டினார்கள். அவர்கள் அதனால் கோபம் கொள்ளவில்லை. சிந்திய சாப்பாட்டைக் கூட்டி அள்ளிச் சாப்பிட்டார்கள். சாப்பிட்டு முடிந்த பின், 'ஆயிஷாவே நீ ஸய்னப் உடைய பாத்திரத்தை உடைத்து விட்டாய். அதற்குத் தண்டமாக உனது பாத்திரம் ஒன்றை ஸய்னபுவிடம் கொடுக்கிறேன்' என்றபடி ஆயிஷா நாயகியின் பாத்திரம் ஒன்றை ஸய்னப் பின்த் ஜஹ்ஷ் (றழி) அவர்களுக்குக் கொடுத்தனுப்பினார்கள்.

ஆயிஷா நாயகியின் மணநிலையை உணர்ந்தமையால் அவர் மீது கோபியாது பொறுமையுடன் இருந்தார்கள். ஆயின் தமது பொறுமையால் ஆயிஷாவைக் கண்டித்து விட்டார்கள். இப்படியான பொறுப்புணர்ச்சி ஒவ்வொரு கணவனிடமும் இருத்தல் வேண்டும்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் வளர்ப்புப் பிள்ளையான ஸைத் (றழி) அவர்கட்கு ஸெய்னப் (றழி) அவர்களை மணம் முடித்து வைத்தார்கள். ஆயின் அக்குடும்பத்தில் அடிக்கடி சண்டை, சச்சரவுகள் ஏற்பட்டதால் ஸைத் (றழி) அவர்கள் நபிநாயகத்திடம் வந்து, குடும்பம் நடத்த முடியாதிருப்பதால் தான் விவாகரத்துச் செய்யப் போவதாகக் கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம் என்றும் அல்லாஹு தஆலாவை அஞ்சி நட என்றும் ஆறுதல் கூறி அனுப்பினார்கள். இன்னும் சில காலம் சென்று ஸைத் (றழி) அவர்கள் நபி அவர்களிடம் வந்து தான் விவாகரத்துச் செய்யப் போவதாகக் கூறினார்கள். அப்பொழுதும் முன்பு கூறியவாறே கூறி விவாகரத்துச் செய்தலைத் தடுத்து அனுப்பினார்கள். சில காலத்தின் பின் வந்து, ஒன்றி வாழ முடியாததால் தான் விவாகரத்துச் செய்தல் வேண்டும் என்று கூறினார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) விவாகரத்தை அனுமதித்தார்கள். ஸைத் (றழி) அவர்கள் விவாகரத்துச் செய்து சில காலஞ் சென்று தானே அந்தப் பெண்ணை மணந்து கொண்டார்கள். தமது குடும்பத்துடன் உள்ளோரை நல்வழியில் இட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்ற கடமையை உணர்ந்து விவாகரத்தைத் தடுத்து வைத்தார்கள். குடும்பவாழ்க்கை நடைபெற முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை உணர்ந்தவுடன் விவாகரத்தை அனுமதித்தார்கள். பின் அந்தப் பெண்ணை வேறு எவரும் முடிக்க முன்வரமாட்டார்கள் என்பதாலும் அவர்களைத் தாங்களே மணந்து கொண்டார்கள். இவ்வாறு எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் குடும்பத் தலைவர் என்ற பொறுப்பை உணர்ந்து நடந்து கொண்டார்கள் என்பது அவர்களுடைய சரித்திரத்தை ஆராயும் போது புலனாகும்.

தளபதியாக:- நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு மாபெரும் தளபதியாக இருத்தற்கு வேண்டிய தகைமைகளும், திறமைகளும் இருந்தும் இறுமாப்படைந்து கட்டளையிட்டுக் கொண்டு மட்டும் இருக்க வில்லை. பத்ர், உஹுத், அகழி யுத்தங்களின் போதெல்லாம் மற்றவர்களின் ஆலோசனைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அத்துடன் தாங்களும் யுத்த களத்தில் இறங்கி எதிரிகளுடன் நேருக்கு நேர் போரிட்டார்கள். மேலும் அகழி வெட்டல், காலவாய்களைப் பாதுகாத்தல், எதிரிகள் படையெடுக்குமுன் அவர்கள் மீது படையெடுத்தல், எதிரிகள் தமது

நடவடிக்கைகளைப் பற்றி அறியாதவாறு பாதுகாத்தல் முதலிய யுத்த தந்திரங்களைக் கையாண்டார்கள். மக்காவை வெற்றி கொண்ட பின்னர் எதிரிகள் எதிர்பாராத வண்ணம், மன்னிப்பு அளித்தமை அவர்களின் உயர்ந்த பண்பைக் காட்டுவதுடன், மக்களை வியப்படையச் செய்கின்றது.

சீர்திருத்தவாதி:- அறுபு நாட்டில் அன்று நிலவிய அனாச்சாரங்களுக்கும் மூடப்பழக்க வழக்கங்களையும் நாம் அறிவோம். அவற்றை மிகக் குறுகிய காலத்தில் இருந்த இடம் தெரியாது ஒழித்துக் கட்டிய பெருமை நபி (ஸல்) அவர்களைச் சாரும். விக்கிரகங்களை வேண்டுவதால் தாம் விரும்பியவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும், அவையே தமக்கு ஆபத்தில் உதவுகின்றன என்றும் நம்பி இருந்த மக்களிடமிருந்து அதனை வேரோடு ஒழித்துக் கட்டினார்கள். மனிதனுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய சக்தி விக்கிரகங்களுக்கு இல்லை என்பதைப் பிடிவாத குணம் கொண்ட அக்கால மக்களுக்கு உணர்த்தியமை இலேசான காரியமன்று. சோதிடத்தில் அக்கால மக்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையைத் தகர்த்தெறிந்தமை மற்றுமொரு முக்கிய சாதனையாகும். குருவிச் சாத்திரம் பார்ப்பவர்களை அவ்வாறு செய்யாது தடுத்து நிறுத்தினார்கள். பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் புதைத்துக் கொண்டிருந்த அறபிகளை பெண்களுக்கு உரிமை அளிக்கும்படி பணித்தார்கள். வீட்டுத் தளபாடங்கள் போல் விலைப்பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த பெண்கள் கல்வியுரிமை, பேச்சுரிமை, வாரிசுரிமை முதலியவற்றைப் பெற்றார்கள்.

விபசாரம், குடி, சூது ஆகிய தீய பழக்கங்களை ஒழித்தார்கள். அதனால், கொஞ்சமும் அஞ்சாது பஞ்சமா பாதகங்களிலே ஈடுபட்டு வந்த அறபிகள் திருந்தி நற்காரியங்களிலே ஈடுபடத் தொடங்கினார்கள். சாதாரண நடையுடை பாவனைகளிலும் பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு முறை ஒருவர் தலை முடியை அளவுக்கு மீறி வளர்த்திருந்ததுடன் தலையை வாராமல் அலங்கோலமாகக் காட்சியளித்தார். இவரைக் கண்ட நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இத்தலையைச் சீர்படுத்த ஒன்றும் கிடைக்கவில்லையா?' என்று வினவினார்கள். உடனே அவர் தலையைச் சீவிச் சீர்படுத்திக் கொண்டார்.

நீதிபதி:- அக்கால அறபியாவில் ஆட்சியாளரே நீதிபதியாகவும் இருந்தார்கள். அதனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் வழக்குகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் பிரச்சனை, முஸ்லிம்க்கும் முஸ்லிமல்லாதவருக்கிடையிலே ஏற்பட்டதாயிருக்கும். சில வேளைகளில்

அது தந்தைக்கும் மகனுக்குமிடையில் ஏற்பட்டதாயிருக்கும். வேறு சில வேளைகளில் மக்கா வாசிக்கும் அந்நியருக்குமிடையிட்டதாயிருக்கும். அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில், பெரியவர், சிறியவர், முஸ்லிம், முனாபிக், தம் நாட்டான், பிற நாட்டான் என்ற வேறுபாடின்றி நீதி ஒன்றையே கருத்திற் கொண்டு தீர்ப்பளித்துள்ளார்கள். ஒரு முறை ஒரு யூதனுக்கும் ஒரு முனாபிக்குமிடையே ஏற்பட்ட பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். யூதன் பக்கமே நியாயம் இருந்தமையால் அவனுக்குச் சார்பாகவே தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. மற்றுமொரு முறை தந்தைக்கும் தனயனுக்குமிடையே ஏற்பட்ட பிணக்கை விசாரிக்க நேர்ந்த போது, தந்தையின் பக்கம் நியாயம் இருந்தமையாற் தந்தைக்குச் சார்பாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

ஆத்மீக வழிகாட்டி:- நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது வாழ்க்கையில் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் வழிகாட்டியாக விளங்கியுள்ளார்கள். இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்திலே இஸ்லாத்தை முழுதாக விளங்கிக் கொள்ளாதவர்கள் தமக்கு விளங்கியபடி நடந்து வந்தார்கள். அப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு நல்வழி காட்டியுள்ளார்கள். ஒரு முறை ஸஹாபாக்களில் ஒருவர், தாம் மனைவியை அணுகுவதில்லை என்று சபதம் செய்தார். மற்றொருவர் தொடர்ந்து நோன்பு நோற்பதாகச் சபதம் செய்தார். வேறொருவர் இரவு முழுதும் தூங்காது தொழுகையில் ஈடுபட்டிருப்பதாகச் சபதம் செய்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்த ஸஹாபாக்களை அழைத்து அவர்கள் விடும் பிழைகளைச் சுட்டிக் காட்டித் தம்மைப் பின்பற்றி நடக்குமாறு பணித்தார்கள். நமழான் மாத இரவுகளில் நபி (ஸல்) அவர்கள் நெடு நேரம் தொழுவதைக் கண்ட ஸஹாபாக்கள், அவர்களைப் பின்பற்றித் தாமும் தொழுதார்கள்.

அரசியல் வித்தகர்:- அயலவருடன் அரசியல் ரீதியான உறவு இருத்தல் வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவை சுற்றி வாழ்ந்த யூத இனத்தவருடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள். ஹுதையியா உடன்படிக்கை வெளித்தோற்றத்தில் முஸ்லிம்களுக்குப் பாதகமாகத் தெரிந்த போதும் அது இறுதியில் நன்மை பயக்க வல்லது என்பதை உணர்ந்து செயலாற்றியமை அவர்களுடைய அரசியல் ஞானத்தை விளக்குவதாய் அமைகிறது. மதீனாவைத் தாக்குவதற்கு ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றமையை முன்கூட்டியே அறிந்து மூத்தாவுக்குப் படை அனுப்பியமையும் தபூக் மீது படையெடுப்பதில் தாம் முந்திக் கொண்டமையும் அவர்களின் அரசியல் ஞானத்துக்கு மேலும் ஆதாரங்களாம்.

நாட்டின் தலைவர்:- ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்களிடையே சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்தி எல்லோரும் சந்தோஷமாக வாழ வழி செய்வது நாட்டின் தலைவரின் கடமையாகும். எனவே ஹிஜ்ரத்தின் பின், மதீனாவில் வாழ்ந்த அன்ஸார்களுக்கும் முஹாஜிரீன்களுக்கும் இடையே சகோதர பாசத்தை உண்டாக்கி அவர்கள் சந்தோஷமாக வாழ வழி செய்தார்கள். அவ்ஸ், கஸ்ரஜ் வம்சத்தாரிடையே யூதன் ஒருவனால் மூட்டி விடப்பட்ட பகை, உள்நாட்டு யுத்தமாக மாறிவிடாது சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்தார்கள். அறபிநாட்டிலிருந்து முஸ்லிம் பிரதேசங்களுக்கு தேசாதிபதிகளை நியமித்து இஸ்லாமிய முறைப்படி பரிபாலனம் நடக்க உதவினார்கள்.

இவ்வாறு நபி (ஸல்) அவர்கள் வாழ்க்கையின் எல்லாத்துறைகளிலும் முன்மாதிரியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் வாழ்ந்து காட்டியுள்ளார்கள். அவர்களுடைய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி வாழ்வோமாயின் வாழ்க்கையில் எதுவித இடர்பாடுமின்றி இவ்வலகிலும், மறு உலகிலும் மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வை நடத்தலாம். முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன் இலட்சக் கணக்கான நபிமார்கள் இப்பூமிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். ஆயின் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்துக்காக அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்துக்காக அனுப்பப்பட்டவர்கள். முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களோ அவ்வாறன்றி உலகம் முழுவதற்கும் பொதுவான நபியாக அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய போதனை உலகம் முடியும் வரை உள்ள காலத்துக்கும் பொருத்தமானதாய் அமைந்துள்ளது. இஸ்லாம் மார்க்க போதனை நபி ஆதம் (அலை) அவர்களுடன் ஆரம்பித்த போதும் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களுடைய காலத்திலேயே பூர்த்தியாக்கப்பட்டது. எனவே இனிமேற் புதிய ஒரு வேதமோ புதிய ஒரு நபியோ தோன்றுவதற்கு இடமில்லை.

آمَاتُ الْمُؤْمِنِينَ

உம்மஹாதூல் மு.:மினீன்

- பரீதா : அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் பாஇஸா
 பாஇஸா : வஅலைகுமுஸ்ஸலாம் வறஹ்மதூல்லாஹி வபறகா துஹு. வீட்டிலிருந்து உங்களைக் காண வேண்டும் என்று தான் வந்தேன். உங்கள் தாயாரெல்லாம் சுகமாக இருக்கிறார்களா?
- பரீதா : ஆம். பாஇஸா. நாங்கள் எல்லோரும் சுகம். அதிருக்க நீங்கள் எந்த விடயமாக வந்தீர்கள்?
- பாஇஸா : எனது இளைய சகோதரியின் திருமணம் நிச்சயமாகி விட்டது. என்பதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அதற்கு உங்களை அழைப்பதற்காகத் தான் வந்தேன்.
- பரீதா : அப்படியா, உங்கள் சகோதரியின் திருமணம் பேச்சுவார்த்தைகளை நாங்கள் கேள்விப்பட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். சிறந்த மார்க்கப் பக்தியுள்ள மாப்பிள்ளையைப் பெறப்போகும் உங்கள் தங்கை பெரும் பாக்கியசாலி என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.
- பாஇஸா : ஆம்பரீதா, நாங்களும் அவ்வாறே மகிழ்ச்சியோடு தான் இத்திருமணத்துக்குச் சம்மதம் கொடுத்தோம்.
- பரீதா : பாஇஸா, மாப்பிள்ளை தினமும் ஐவேளை தொழுபவரும், ஏனைய கடமைகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்று பவரும் ஆவார். அவர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றி வாழ வேண்டும் என்றும் இத்திருமணத்தை முடிக்க வேண்டும் என்றும் உறுதி கொண்டுள்ளதாக எனது நானாவும் அன்று கதைத்தார்.
- பாஇஸா : அப்படியா பரீதா, அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் திருமணம் எவ்வாறு அமைந்தது என்பதை நான் இதுவரை அறியவில்லை. கொஞ்சம் விளக்குவீர்களா?
- பரீதா : அதற்கென்ன, இக்கதிரையில் சிறிது அமருங்கள். நான் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடிக்கின்றேன்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், தமது 25 ஆம் வயதில் அன்னை கதீஜாப் பிராட்டியாரை விவாகம் செய்தார்கள். அப்போது கதீஜா நாயகிக்கு வயது 40 ஆக இருந்தது. ஏற்கனவே இருவரை விவாகம் முடித்த விதவையாகவும் இருந்தார்கள். ஆயினும் அண்ணல் நபியவர்களினதும் கதீஜாவினதும் சம்மதத்தின் பேரில் இவ்விவாகம் நடைபெற்றது. இவ்விவாகத்தின் மூலம் நபி (ஸல்) அவர்கள் சமுதாயத்துக்குப் பலவகை முன்மாதிரிகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சமுதாய மேன்மைக்கு விவாகம் ஒரு தடவையாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்பது அதில் முதலாவதாகும். இரண்டாவதாக விதவைகளுக்கும் வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்பதை நாயகமவர்கள் இத்திருமணத்தின் மூலம் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

அன்னை கதீஜா, நற்குணம், ஒழுக்கம், பெருந்தன்மை, தராள மனம், அழகு, செல்வம் ஆகிய யாவும் நிறைந்தவராக இருந்ததால் குறைவியரில் அநேகர் அவரைத் திருமணம் செய்ய முயற்சித்தனர். ஆனால் அவ்வம்மையார் “அல்-அமீன்” என அழைக்கப்பட்ட அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களையே விவாகம் செய்ய விரும்பினார்கள். 500 திர்ஹம் மஹர் விதிக்கப்பட்டு திருமணமும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அன்னை (கதீஜா (றழி) அவர்கள் இறந்த பின்னரே வேறு மனைவியரை, நபி அவர்கள் மணந்து கொண்டார்கள்.

பாஇஸா: நபி (ஸல்) வேறு மனைவிமார்களை மணந்தார்கள் என்கிறீர்களே, அவர்களுக்கு எத்தனை மனைவிமார்கள் இருந்தார்கள்.

பரீதா: அன்னை கதீஜா (றழி) அவர்களுடன் மொத்தம் பதினொரு மனைவிமாரை நபி (ஸல்) அவர்கள் மணந்தார்கள்.

பாஇஸா: அப்படியானால் கதீஜா (றழி) அவர்கள் இறந்த பின்னர் பல மனைவியரைத் திருமணம் செய்ததற்கான காரணங்கள் தான் என்ன?

பரீதா: அதுவா? சரியாகக் கேட்டீர்கள். கதீஜா (றழி) அவர்களுடன் வாழும் வரையும் நபியவர்களுக்குச்

சிறந்த பாதுகாப்புகள் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தன. அன்னை கதீஜாவுக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது மிகுந்த நம்பிக்கை இருந்தது. ஹிறாக்குகையில் முதலில் வஹி இறங்கத் தொடங்கியபோதே தம் கணவர் நபி என்பதை ஒப்புக்கொண்டு அவர்களுக்குப் பல வழிகளிலும் உதவி செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட செல்வாக்கும் சம்பத்தும் உள்ள கதீஜா (றழி) அவர்கள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் 50 ஆம் வயதில் இறந்தார்கள். அதற்கு மூன்று தினங்களின் முன் அபூதாலிபும் இறந்ததால், நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு அவ்வாண்டு "துக்க ஆண்டாக" (ஆமுல் ஹுஸ்ன்) அமைந்தது. அவர்களின் பேரிழப்பினால் இஸ்லாத்தைப் பரப்பும் பணியைத் தூரிதமாக ஆற்றுவதற்குத் தடைகள் ஏற்பட்டன.

பாஇஸா : ஆகையால் தான் வேறு மனைவியரை மணந்தார்களா?

பரீதா : அதற்காக மாத்திரமல்ல, இன்னும் எத்தனையோ நன்மையான நோக்கங்களின் பொருட்டே ஏனைய மனைவிமார் 10 பேரையும் மணந்தார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கையை ஆராயும்போதுதான் அவ்வண்மைகளை நாம் சரியாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

பாஇஸா : அப்படியானால் 2 வது தாரமாக நாயகமவர்கள் யாரை மணந்து கொண்டார்கள்?

பரீதா : இரண்டாவது மனைவியாக நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மணந்து கொண்டது அன்னை ஸவ்தா (றழி) அவர்களையே. நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்குச் சிறு குழந்தைகள் இருந்தன. அவற்றைப் பராமரித்து வளர்க்கவும் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கவும் அன்னை ஸவ்தா அவர்களை மணந்து கொண்டார்கள். இவர்கள் இளகிய மனமும், குழந்தைத் தன்மையும் உடையவர்கள். தர்மசிந்தையும் தாராள குணமும் உள்ள இவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் குழந்தைகளைத் தம் அடைக்கலப் பொருளாகக் கருதிப் பேணு தலுடன் வளர்த்து வந்தார்கள். இவர்கள் இறுதிக் காலத்தில் தாஇப்நகரைச் சேர்ந்த பகுதிகளுக்குப் பல சாமான்களைச் செய்தனுப்பி, அதனால் கிடைத்த வருமானங்களை நற்காரியங்களிற் செலவிட்டார்கள்.

- பாஇஸா : கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வருமானமும் சம்பாதித் திருக்கிறார்களே இவர்கள்?
- பரீதா : ஆம் பாஇஸா, நம்மைப்போன்ற இன்றைய பெண்களுக்கு இவ்வண்ணையர்களிடம் நல்ல முன் மாதிரிகள் உண்டு. அதற்காகத் தான் ஏனைய பிராட்டிமாரின் வாழ்க்கையைப் பற்றியும் ஓராள்வாவது தெரிந்திருத்தல் மிக நன்மையானதாகும்.
- பாஇஸா : சொல்லுங்கள் பரீதா, கேட்பதற்கு ஆர்வமாக இருக்கிறது.
- பரீதா : அன்னை ஸவ்தா உயிருடன் இருக்கும்போதே நபி (ஸல்) அவர்கள் அன்னை ஆயிஷா (றழி) அவர்களை மணந்து கொண்டார்கள். அபூபக்ர் (றழி) அவர்களின் மகளாகிய இவரை மணந்ததால், சில சீர்திருத்தங்களை நாயகமவர்கள் சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தினார்கள். சகோதரரைப் போல் பழகும் ஒருவரது குமாரியை மணம் செய்வது முறையற்ற தென அக்கால மக்கள் கருதியிருந்தனர். மேலும் ஷவ்வால் மாதம் விவாகம் செய்தல் விலக்கப்பட்ட கருமமாக அக்காலத்தில் கருதப்பட்டது. இவ்விரு தப்பிப்பிரா யங்களையும் நீக்கும் வகையில் நபி (ஸல்) அவர்கள் அன்னை ஆயிஷா (றழி) அவர்களை விவாகம் செய்தார்கள். அன்னையவர்கள் பொதுவிடங்களில் ஈடுபட்டுச் சேவை செய்திருக்கிறார்கள். உஹூத் யுத்தத்தில் காயடைந்தோர் அருந்துவதற்கு நீர் கொண்டு வந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். கல்வி, ஞானம் என்பவற்றில் சிறந்து விளங்கி இருக்கிறார்கள். ஸஹாபாக்கள் கொண்டுவந்த சிக்கலான பிரச்சினை களுக்கு ஆதாரங்காட்டித் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களிடமிருந்து 2210 ஹதீஸ்கள் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. தைரியம், வீரம் பொறுமை என்னும் குணங்களுடன் பெரும் தருமசாலியாகவும் இருந்தார்கள். ஒருமுறை முஆவியா (றழி) அவர்கள் அன்பளிப்புச் செய்த ஓரிலட்சம் திர் ஹம்களை அன்றுமாலையாவதற்கு முன்னரே தர்மம் செய்து விட்டார்கள். அல்குர்ஆனை அதிகம் ஓதுவார்கள். ஓதும் போது அவர்களின் கண்ணீர் ஆறாக ஓடும். அதிகமாக நோன்பு நோற்பார்கள். நாயகமவர்களின் நல்லண்பைப் பெற்றவராக அன்னை

ஆயிஷா (றழி) திகழ்ந்தார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கை, சிறந்த குடும்பப் பெண்ணாக வரவிரும்பும் பெண்களுக்குப் பெரும் முன்மாதிரியாகுமல் லவா?

பாஇஸா : ஆம் பரீதா, நீங்கள் சொல்வது உண்மைதான். மற்றப் பிராட்டிமார்களின் வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றியும் சிறிது சொல்லுங்கள்.

பரீதா : உம்மஹாதுல் முஃமினீன்களின் வாழ்க்கையைத் தினமும் பேசிக் கொண்டிருப்பதென்றாலும் எனக்கு விருப்பம்தான். அவற்றை ஞாபகப்படுத்துவதால் எமது வாழ்க்கைக்கு நிறைந்த பயன் ஏற்படும். சரி பாஇஸா. இனி அன்னை ஹப்ஸா (றழி) அவர்களின் வாழ்க்கையைப்பற்றிச் சிறிது கூறுகிறேன்.

பாஇஸா : நல்லது சொல்லுங்கள்.

பரீதா : ஹப்ஸா (றழி) அவர்கள் 2 ஆம் கலீபா உமர் (றழி) அவர்களின் புத்திரியாவார். அவர் ஆஇஷா நாயகிக்கு அடுத்தபடியாக கல்வி, ஞானம் என்பற்றில் சிறந்து விளங்கினார். இவரின் இல்லத்திற்குப் பல பெண்கள் வந்து தினமும் கல்வி கற்பார்கள். இவர்கள் பகல் நேரங்களில் அதிகமாக நோன்பு நோற்பதும், இரவு நேரங்களில் வணக்கங்களில் ஈடுபடுவதும் வழக்கமாகும். குழப்பம், பிரச்சினை என்பவற்றை வெறுத்து அமைதியையே விரும்பினார்கள். அவர்கள் நாயகம் அவர்களின் 60 மணி மொழிகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பாஇஸா : வணக்கங்களில் சிறந்து விளங்கியவரும் மார்க்க கல்வியில் மேம்பட்டவருமான ஹப்ஸா (றழி) அவர்களைப் போல் இன்று யாராவது வாழ்கின்றார்களா பரீதா?

பரீதா : அதுதான் இல்லையே, பெயரளவில் தங்களை முஸ்லிம் பெண்கள் என்று கூறிக் கொள்கிறார்கள். உண்மை முஸ்லிம் மாதராக வாழும் நிலை ஏற்பட்டால் எமது சமுதாயம் முன்னேறிவிடுமல்லவா?

பாஇஸா : நீங்கள் சொல்வது சரிதான் பரீதா. மற்றைய அண்மையரைப்பற்றியும் எனக்குக் கூறிவிடுங்கள். நான் வீட்டுக்குப் போகவேண்டும்.

பரீதா : அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவிமாருள் அன்னை ஸைனப் (றழி) அவர்களும் ஒருவர்.

இவரது முதற் கணவர் உஹூத் யுத்தத்தில் மரண மடைந்ததால் அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் வகையில் அவர்களை மாநபி (ஸல்) அவர்கள் மணந்து கொண்டார்கள். ஸைனப் (றழி) அவர்கள் ஏழைகளின்மீது இரக்கமுடையவர். அவர் ஏழைகளுக்கு அன்னமளித்து வந்ததால் 'உம்முல் மஸாகீன்' என அழைக்கப்பட்டார். ஒருமுறை தம்மிடமிருந்த ஒரு வேளை உணவையும் ஏழைக்குக் கொடுத்து விட்டு அன்றிரவு முழுவதும் தாம் பட்டினியாய்ப் படுத்திருந்தார். இவர் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் வாழ்ந்திருந்த காலம் சுமார் மூன்று மாதங்களே. பின்னர் இறந்துவிட்டார்.

பாஇஸா : ஆம் பாஇஸா. அவர்களுக்குக் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான். அதிருக்க அன்னை ஸைனப் (றழி) அவர்கள் இவ்வளவு குறுகிய காலந்தான் நாயகமவர்களுடன் வாழ்க்கை நடத்தினார்களா?

பரீதா : ஆம் பாஇஸா. அவர்களுக்குக் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான். அதிருக்க அன்னை உம்மு ஸல்மா (றழி) அவர்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்கிறேன் கேளுங்கள். அன்னை உம்மு ஸல்மா அவர்களின் முதற் கணவர் ஆபூஸல்மா என்றழைக்கப்பட்டார். ஆரம்பகாலத்தில் இருவரும் இஸ்லாத்தை ஏற்றிருந்தனர். ஹபஷா, மதீனா ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்ற ஹிஜ்ரத்துக்களில் அவர்களிருவரும் கலந்து கொண்டார்கள். பின்னர் உஹூத் யுத்தத்தால் ஆபூஸல்மா காயப்பட்டு உயிர் துறந்ததால் அன்னை உம்முஸல்மா வறுமையில் வாடவேண்டியேற்பட்டது. இச்சூழ்நிலையில் இஸ்லாத்துக்காகத் தன் கணவனை இழந்த அன்னை உம்முஸல்மாவுக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் வாழ்வளிக்க முன்வந்தார்கள். இவர் மிகவும் வெட்கமுடையர், பொறுமையுடையவர். அகழி, கைபர் ஆகிய யுத்தங்களின் போது இவர் பிரசன்னமாகி இருந்தார். ஹூதையியா உடன்படிக்கையின்போது நபித் தோழர்களின் மனநிலை யறிந்து சில நற்புத்திகள் கூறி நிலைமையை சீர் பண்ணினார். உடன்படிக்கை முடிவடைந்ததும் முதலில் சூர்பான் கொடுக்குமாறு நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறினார். இவர் தாராள

மணப்பான்மையும் கூரிய புத்தியுமுள்ளவர். தாயி ஈன்களுக்கு பெரும் ஆசானாய் இருந்திருக்கிறார். இவர் 378 ஹதீஸ்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். ஒரு முறை, திறந்த வெளியில் குளித்துவிட்டு வந்த பெண்களைக் கடிந்து பேசி “அவ்வாறு குளிப்பதை இஸ்லாம் தடுத்தாள்ளது” என்று கடுமையாகக் கூறினார். இவ்வாறு இவரது வாழ்க்கையின் மூலம் முஸ்லிம் ஆண் பெண் அனைவரும் சிறந்த படிப்பினைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள உதவினார்.

பாஇஸா : ஆம். பரீதா, நீங்கள் கூறுவது உண்மைதான். ஏனைய அன்னையர்களைப்பற்றி சிறிது விளக்குங்கள் பார்ப்போம்.

பரீதா : இப்பொழுது ஸைனப்பினு ஜஹஸ் (றழி) அவர்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றேன். அவர்கள் முதலில் மணந்திருந்தது அடிமையாயிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்ட ஒருவரையே. ஸைத் (றழி) என அழைக்கப்பட்ட அவர் பலமுறை தம் மனைவியருடன் தகராறு செய்து விவாகரத்து செய்ய எத்தனித்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைப் பலமுறையும் சமாதானப்படுத்தி விவாகரத்து செய்ய விடவில்லை. இருந்தும் அவர்களின் குடும்ப வாழ்க்கை நிலைத்திருக்கவில்லை. ஸைத் (றழி) தலாக் செய்துவிட, ஸைனபின் நிலை மோசமாகிவிடலாடது. அடிமையாக இருந்த ஒருவரை மணந்த அவரை எந்த அறபியும் மணக்க முன்வரவில்லை. இந் நிலையில் நபி (ஸல்) அவர்களே தமது அத்தை மகளை ஏற்க வேண்டியதாயிற்று. இவ்விவாகம் நடந்தேறியதை அல்லாஹு தஆலா அல்குர்ஆனிலும் கூறியுள்ளான். இறைபக்தியும், நேர்மையும் நிறைந்த இவர், ஸுன்னத்தான வணக்கங்களில் அதிகம் ஈடுபட்டார். தம் கையாலேயே வலை பின்னி விற்றுச் சீவியம் நடத்தினார். இவர் கொடையில் சிறந்தவராக விளங்கியதால் நபி (ஸல்) அவர்கள் இவரை “நீண்டகையுடையவர்” எனக்குறிப்பிட்டார்கள்.

பாஇஸா : எமக்குச் சிறந்த முன்மாதிரிகள் வேண்டுமானால், நாம் வேறொன்றையும் படிக்க வேண்டியதில்லை. பெருமானாரின் குடும்ப வரலாறே எமக்குப் போதுமானதாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பரீதா : உண்மைதான் பாஇஸா. இறுதிநபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றிற்கும் முன்மாதிரிகள் உண்டு. அவற்றை நாம் தெரிந்து கொள்ளாமலிருத்தல் எமது குறையேயாகும்.

பாஇஸா : அதெல்லாம் சரிதான் பரீதா. ஏனைய அன்னை மார்களையும் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறி முடியுங்கள். எனது தாயார் என்னை வீட்டில் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

பரீதா : சரி பாஇஸா, அன்னை ஜுவைரியா (றழி) அவர்களைப் பற்றி இப்போது விளக்கலாமென நினைக்கிறேன். அன்னை ஜுவைரியாவும் அவரது முன்னைய கணவரும் முஸ்லிம்களின் எதிரிகளாக இருந்தவர்கள். முறைஸ் : என்ற இடத்தில் நடந்த யுத்தத்தின் போது ஜுவைரியா சிறை பிடிக்கப்பட்டவராவார். தாயித் என்னும் ஸஹாபிக்கு இவர் ஒப்படைக்கப்பட்டார். ஆனால் நபியவர்களிடம் அன்னை ஜுவைரியா முறையிட்டதற் கிணங்க நபியவர்கள் 9 மில்லகால் தங்கம் கொடுத்து அவரை விடுவித்தார்கள். அதன் பின்னர் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவரை மணஞ் செய்து கொண்டார்கள். எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வந்தார்கள்.

பாஇஸா : பரீதா, இதுவரை நீங்கள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மனைவிமார்களுள் 8 பேரின் வாழ்க்கைச் சுருக்கத்தை கூறியுள்ளீர்கள். ஏனைய மூவரினதும் வாழ்க்கை முறைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறி என்னை அனுப்பி வைப்பீர்களா?

பரீதா : ஆம். பாஇஸா, அன்னை உம்முஹாபீபா (றழி) அவர்களின் வரலாற்றை இதோ கூறுகிறேன் கேளுங்கள். உம்முஹாபீபா என்பவர் அபூஸூப் யானின் மகளாவார். இவரின் முதற் கணவர் உபைதுல்லா இப்னு ஜஹ்ஷ்மு. இஸ்லாத்தை ஏற்று ஹபஷாவக்கு ஹிஜ்ரத் சென்றார். ஆனால் அங்கிருக்கும் போதே உபைதுல்லா கிறிஸ்தவராக மாறி இறந்து விட்டார். உம்முஹாபீபா (றழி) அவர்களுடைய உறவினர்கள் யாவரும் இஸ்லாத்தின் விரோதிகளாகவே இருந்தனர். இதனால் உம்முஹாபீபா தனது ஊருக்கும் வராமல் அபிஸ்னியாவிலேயே தனியாக வாழ்ந்து வந்தார். இஸ்லாத்தைத் தழுவியதற்காக ஒரு பெண் இவ்வளவு கஷ்டங்களை

கஷ்டங்களை அனுபவிப்பதை நபி (ஸல்) அவர்கள் கேள்வியுற்று. தாமே அப்பெண்ணுக்கு வாழ்வளிக்க விருப்பம் தெரிவித்தார்கள். திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது மிகுந்த பற்றுடைய அன்னை உம்முஹபீபா (றழி) அவர்கள் 65 ஹதீஸ்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். ஸுன்னத்தான வணக்கங்களில் ஈடுபாடுள்ள அவர்கள் தினமும் பன்னிரண்டு ரக்அத் நபல் தொழுகை தொழுது வந்தார்கள்.

அது இருக்க, முன்பு நான் கூறிய அன்னை ஜுவேரியா (றழி) அவர்களைப் போன்று நபி அவர்களின் மனைவியருள் இன்னொருவரான அன்னை ஸபிய்யா (றழி) அவர்களும் கைபர் யுத்தத்தில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டவராவர். அவரது கணவா, தந்தை, சகோதரர் ஆகியோர் அவ்யுத்தத்தில் இறந்து போனதால் அவர் அனாதைக் கைதியானார். அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்த இப்பெண்ணை அண்ணலவர்கள் தம் தோழர் சிலரின் ஆலோசனைக்கிணங்க விடுதலை செய்து திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். இவர்களாலும் பல நாயக வாக்கியங்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. சிறந்த மார்க்க ஞானமும் அடக்கமும் பெருந்தன்மையும் உடையவர். இவர் யூத இனத்தைச் சேர்ந்திருந்ததால் ஏனைய அன்னையர் இவர்களுடன் அவ்வளவு உறவு பாராட்டாததை அறிந்த மாநபியவர்கள் குலப்பெருமை பேசும் பழக்கத்தை விட்டொழிக்குமாறு தமது ஏனைய மனைவிமார் களுக்குக் கண்டிப்புடன் கட்டளையுட்டார்கள்.

பாஇஸா : உண்மை தானே பரீதா. இஸ்லாத்தில் உயர்வு தாழ்வு உண்டா, அல்லாஹு தஆலா இடத்தில் எல்லோரும் சமமானவர்கள் தாமே. குலப்பெருமை கூடாதல்லவா?

பரீதா : ஆம். இஸ்லாம் அதனைக் கண்டிக்கிறது. நாயக மவர்களும் கண்டித்தது அதனால் தான். ஆத முடைய மக்கள் யாவரும் சமமானவரல்லவா?

பாஇஸா : ஆமாம் பரீதா. இப்பொழுது வரலாற்றின் இறுதிக் கட்டத்துக்கு வந்து விட்டோம். நபி (ஸல்) அவர்களின் பதினோராவது மனைவியைப் பற்றிக்கூறி முடியுங்கள்.

பரீதா : இறுதியாக விசுவாசிகளின் அன்னை மைமூனா (றழி) அவர்களைப் பற்றி எடுத்துக் கொள்வோம். மக்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அன்னை மைமூனா (றழி) அவர்களை நபி (ஸல்) அவர்கள் மணந்து கொண்டார்கள். இத்திருமணத்தின் காரணமாகப் பலர் இஸ்லாத்தின் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டனர். அவ்வாறு சேர்ந்தவர்களில் வீரர் காலீதீப்னுல் வலித் (றழி) அவர்களும் ஒருவர். மைமூனா (றழி) 56 நாயக வாக்கியங்களை எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். நாயகமவர்களின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதில் அதிக சிரத்தை காட்டுவார்கள். அடிமைகளை வாங்கி விடுதலை செய்வதிலும், பெண்களைச் சீர்திருத்துவதிலும், அவர்களுக்கு உபதேசம் புரிவதிலும் அதிகப் பிரிய முடையவர்களாயிருந்தார்கள்.

பாஇஸா : அன்னை மைமூனா (றழி) அவர்கள் ஒரு சீர்திருத்தப் பெண்ணாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் போலும்.

பரீதா : ஆம். பாஇஸா இவர்கள் மாத்திரமல்ல நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவிகளான அன்னையர், கதீஜா (றழி), ஸவ்தா (றழி), ஆயிஷா (றழி) ஹப்ஸா (றழி) ஸைனப் (றழி), உம்முஸல்மா (றழி), ஸைனப்பினு ஜஹிஷ் (றழி) ஸபிய்யா (றழி), மைமூனா (றழி) ஆகிய யாவரும் அக்காலத்தில் சீர்திருத்த வாதிகளாகவும் கல்விமான் களாகவும், பெண்ணினத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்கள். நாமும் அவர்களின் அடியொற்றி வாழமுயற்சிக்க வேண்டும்.

பாஇஸா : உண்மைதான் பரீதா, இவ்வளவு நேரமும் நீங்கள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் திருமண விடயம் பற்றி விரிவான விளக்கமொன்றைத் தந்து எனக்குப் புத்துயிருட்டியதற்கு எனது நன்றிகள் உங்களுக்கு. நீங்கள் கட்டாயம் எனது சகோதரியின் திருமணத்தில் கலந்து கொள்ள உரிய நேரத்தில் சமூகங்கொடுக்க வேண்டும் எனக்கேட்டுக் கொள்ளேன். நான சென்று வரட்டுமா? அல்லாமு அலைக்கும்.

பரீதா : வஅலைகுமுஸ்ஸலாம் வறஹ்மதுல்லாஹ், சென்று வாருங்கள். நாங்கள் உரிய நேரத்துக்குச் சமூகமளிக்க முயற்சிக்கிறோம், இன்ஷா அல்லா.

51. பாத்திமா நாயகி (றழி)

இவ்வவனியில் இஸ்லாமிய ஒளி உதயமாவதற்கு முன். பெண்களின் நிலை மிகப் பரிதாபகரமாக இருந்தது. உயிருடன் புதைக்கப்பட்ட சம்பவங்கள், உரிமையிழந்து பரிதவித்த நிகழ்ச்சிகள், கண்ணீரும் கம்பலையுமாகத் திரிந்த காட்சிகள் வரலாற்றில் அநேகம் இடம் பெறுகின்றன.

இந்தச் சூழ்நிலையில் இஸ்லாம் உதயமானது. பெண்ணினத்துக்குப் பெருமை கிடைத்தது. பெண்களின் உரிமைகள் நியாயமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டன. அன்பு, பொறுமை, அடக்கம், பண்பு என்பவைகளின் உறைவிடமாகப் பெண்கள் திகழ்ந்தார்கள். இத்தகு உயர்நிலைப் பெண்களின் வரலாற்றில் உன்னத இடத்தைப் பெறுவதுதான் பாதிமா (றழி) அவர்களின் வரலாறாகும். அறிவுத்துறையிலும், ஒழுக்கத்துறையிலும் ஏனைய செயல் முறைகளிலும் பெண்ணினத்துக்கு நல்லதோர் முன்மாதிரியாக - எடுத்துக்காட்டாக பாதிமா (றழி) அவர்களின் வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு காலிம், அப்துல்லாஹ், இப்ராஹீம் என்ற ஆண் குழந்தைகள் மூவரும் ஸைனப், நுகையா, உம்முசுல்ஸூம். பாதிமா என்ற பெண் குழந்தைகள் நால்வரும் பிறந்திருந்தனர். ஆண் குழந்தைகள் மூவரும் இளமையிலேயே காலமாகி விட்டனர். பெண் குழந்தைகளில் இறுதியாகப் பிறந்தவர்தாம் பாதிமா (றழி) அவர்களாவர். இவர் சிறு வயது முதலமனத்தூய்மை உள்ளவராகவும், துணிவுள்ளவராகவும், விவேகம் நிறைந்தவராகவும் காணப்பட்டார்கள். அவர் சிறு வயதினராக இருக்கும்போதே அன்னை கதீஜாவை இழந்தார்கள். குறைவியர், நாயகம் (ஸல்) அவர்களைத் துன்புறுத்திய போதெல்லாம் நாயகமவர்களுடன் தாமும் அத்துன்பங்களில் பங்கு கொண்டார்கள்.

ஹிஜ்ரி 2 ஆம் ஆண்டு பாதிமா (றழி) அவர்களை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அலீ (றழி) அவர்களுக்கத் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள். இத்திருமண வைபவம் மிக எளிய முறையில் பள்ளி வாசலிலேயே நடைபெற்றது. அலீ (றழி) அவர்களிடம் இருந்த கவசம் விற்கப்பட்டு அத்தொகை மணப்பெண்ணுக்கு மஹராகக் கொடுக்கப்பட்டது. வலீமா விருந்தாக பேர்ச்சம் பழங்களே பங்கிடப்பட்டன. “உண்ணுங்கள், பருகங்கள்; ஆனால் (அதிகமாகச்) செலவு செய்து) வீணாக்காதீர்கள். ஏனென்றால் வீணாக்குவோரை இறைவன் விரும்புவதில்லை” என்ற அல்குர்ஆன் வசனத்தின்படி அவர்களின் திருமணம் எளிதாக நடாத்தப்பட்டது.

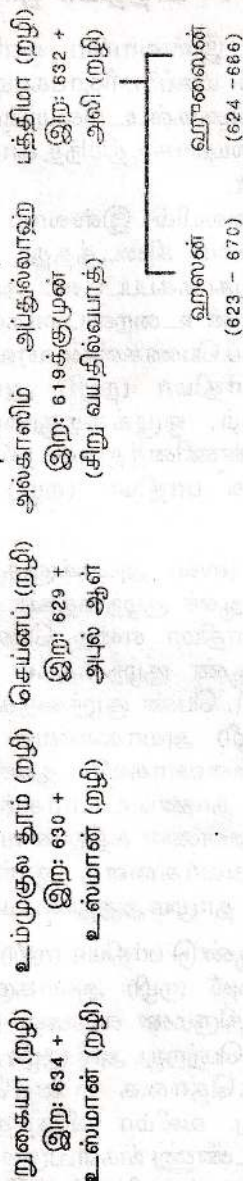
அவ்வாறு நஸூல் - அட்டவணை

முஹம்மத் நபி (ஸல்)

"கி. பி. 571 - 632"

கத்ஜா (றழி)

"கி. பி. 555 - 619"

முஹம்மத் நபி (ஸல்)

+

மாரியத்துல் இப்திய்யா

-

இப்றாகீம் (630 - 631)

குடும்பப்பெண்ணான பாத்திமா (றுழி) அவர்கள், வீட்டைச் சுத்தம் செய்தல், பாத்திரங்களைத் துலக்குதல், மாவரைத்தல், நொட்டிகடுதல், தண்ணீர் சுமத்தல் போன்ற வேலைகளைத் தாமே செய்தார்கள்.

பாத்திமா (றுழி) அவர்களின் முதல் குழந்தை இமாம் ஹஸன் (றுழி) அவர்களாவார். அவர்கள் ஹிஜரி 3 ஆம் ஆண்டு நமழானில் பிறந்தார்கள். இரண்டாவது குழந்தை இமாம் ஹுஸைன் (றுழி) அவர்களாவார்.

திருமணத்தின் பின் பாத்திமா (றுழி) அவர்களின் வீட்டில் வறுமை குடிகொண்டிருந்தது. அலீ (றுழி) அக்காலத்தில் பிற தொழில்களில் ஈடுபட்டு அவற்றிலிருந்து பெற்ற சொற்ப வருமானத்திலிருந்தே தம் குடும்பத்தை நடாத்தி வந்தார்கள்.

ஒரு சமயம் பாத்திமா (றுழி) அவர்கள் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தார். அவர்களை நபி (ஸல்) அவர்கள் பார்க்கச் சென்றிருந்தார்கள். அண்ணாருடன் இரு தோழர்களும் சென்றார்கள். புதல்வியின் வீட்டு வாயிலில் நின்று ஸலாம் சொன்னார்கள். உள்ளே செல்ல அனுமதி கேட்டார்கள். பாத்திமா (றுழி) அவர்கள் அனுமதி கொடுத்தார்கள் “என்னுடன் வந்திருப்போரும் உள்ளேவரலாமா?” என்றார்கள் அண்ணலார். “உங்களுடன் யார் வந்திருக்கிறார்கள்?” என்று கேட்டார்கள் மகள் பாத்திமா.

“இம்றானுய்னு ஹுஸைன், ஜாபிருய்னு ஸமுரா ஆகிய இருவரும் வந்துள்ளார்கள்” என்றார்கள் நாயகமவர்கள்.

பாதிமா: நாயகமே! இப்பொழுது என்னிடம் ஒரு சிறு போர்வையைத் தவிர, உடலை மறைப்பதற்கு வேறெதுவுமேயில்லை.”

பெருமானார்: (கதவோரமாக நின்ற தங்கள் போர்வையை உள்ளே கொடுத்து) “மகளே, இதனைப் போர்த்திக் கொள்ளும்”. பாதிமா (றுழி) அவர்கள் அதைப் போர்த்திக் கொண்டு உடலை மறைத்த பிறகு பெருமானார் வீட்டினுட் சென்று “மகளே இப்பொழுது உங்கள் உடல் நிலை எப்படியிருக்கிறது”

பாதிமா (தமது நோயைப் பற்றி விபரமாகக் கூறி) “இது மட்டுமல்ல; இப்பொழுது வீட்டில் உண்பதற்கும் ஒன்றுமில்லை”

பெருமானார்: “மகளே, உலகங்களின் பெண்களுக்கெல்லாம் தலைவி யென்ற பதவி உமக்குக் கிடைத்திருப்பதில் நீர் திருப்தியடையவில்லையா?”

பாதிமா : “நாயகமே அந்தப் பதவி மர்யம் (றழி) அவர் களுடையதல்லவா?”

பெருமானார்: “மர்யம், தமது காலப் பெண்களுக்குத் தலைவியாவார். நீரோ எல்லாக் காலத்தையும் சேர்ந்த பெண்களுக்கும் தலைவியாவீர்” நபி (ஸல்) அவர்கள் தமக்கு எதிரிலிருந்த தம் தோழர்களை நோக்கி “ இது மட்டுமல்ல கியாமத் நாளிலும் பாதிமாவே பெண்களுக்குத் தலைவியாக இருப்பார்” என்று கூறினார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் புதல்வியின் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஆடம்பரத்தை அறவே விரும்பவில்லை என்பதற்குப் பற்பல உதாரணங்கள் உள். ஒரு நாள் ஒருவர், அலீ (றழி) அவர்களுக்கென உணவு தயாரித்து அதை அலீ (றழி) அவர்களின் வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டார். அப்பொழுது பாத்திமா (றழி) அவர்கள் “நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் இங்கு வந்து நம்முடன் இந்த உணவைச் சாப்பிட்டால் நன்றாகயிருக்குமே” என்றார்கள்.

உடனே அலீ (றழி) அவர்கள் சென்று அன்னாரை அழைத்து வந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் வீட்டு வாயிலுக்கு வந்தார்கள், வீட்டில் அழகிய திரைகள் தொங்க விடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார்கள்.. உடனே தம் புதல்வியின் வீட்டிலிருந்து திரும்பி விட்டார்கள் இதையறிந்த அலீ (றழி) அவர்கள் ஓடோடி வந்து, “ஏன் திரும்பி விட்டீர்கள்?” என்று விசாரித்தார்.

அலங்கரிக்கப்பட்ட வீட்டில் நுழைவது இறைதூதருக்குப் பொருந்தாது என்ற நபி (ஸல்) அவர்கள் மறுமொழி கூறினார்கள்.

இவ்வாறு நபி (ஸல்) அவர்கள் ஆடம்பரத்தை எதிலும் அறவே விரும்பவில்லை. அன்னாரின் போதனைகளுக்கெல்லாம் முதலில் தம் குடும்பத்தாரே முன் மாதிரியாக நடக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். உலக வாழ்க்கையில் ஆடம்பரமின்றி இருத்தலை அவர்கள் பெரிதும் விரும்பினார்கள்.

பாத்திமா (றழி) அவர்கள் மிகவும் செல்வச் சீமாட்டியான கதீஜா (றழி) அவர்களின் வயிற்றில் பிறந்தவர்களாவார். எல்லாப்

படைப்புகளிலும் சிறந்து விளங்கிய மாநபி (ஸல்) அவர்களின் அருமைப் புதல்வியாவார். அப்படியிருந்தும் அவர்கள் பலமுறை பசியுடன் இருந்திருக்கிறார்கள். தம் வீட்டு வேலைகள் அத்தனையையும் தம் கையாலேயே செய்து வருவார்கள். ஒருமுறை தமக்கு ஒரு பணிப்பெண் கொடுக்கும்படி கேட்க நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றார்கள். அப்போது சில போர்க் கைதிகள் நாயகமவர்களிடம் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தார்கள். நாயகமவர்களோ அச்சமயம் வீட்டிலில்லை, அன்னை ஆயிஷா (றழி) அவர்களிடம் தமக்கோர் பணிப்பெண் தேவையென்ற செய்தியைத் தம் தந்தையிடம் அறிவிக்கும்படி கூறி விட்டு வீடு திரும்பினார்கள். பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்ததும் அச்செய்தியை அறிந்தார்கள். பாத்திமாவின் வீடு நோக்கி நடந்தார்கள். அப்போது படுக்கும் நேரமாக இருந்ததால் பாத்திமாவின் வீட்டில் எல்லோரும் படுக்கையில் இருந்தனர். அன்னாரைக் கண்டதும் எல்லோரும் எழுந்தார்கள். அண்ணலார் அவர்களோ, 'நீங்கள் அப்படியேபடுத்திருங்கள்' என்று கூறி, "உங்கள் இருவருக்கும் ஒரு பணிப்பெண்ணை விட எத்தனையோ பங்கு மேலான ஒரு விடயத்தைக் கூறுகிறேன். அதாவது ஒவ்வொரு நாளும் படுக்கைக்குப் போகும் போது 'அல்லாஹு அக்பர்' என்று 33 தடவையும், 'அல்ஹம்து லில்லாஹ்' என்று 33 தடவையும் 'ஸுப்ஹானல்லாஹ்' என்று 33 தடவையும் ஒதுவீர்களாக!" என்றார்கள். நபி (ஸல்) போதித்த இவ் வசனங்களை அன்று முதல் விடாமல் பாத்திமா (றழி) அவர்களும் கணவர் அலீ (றழி) அவர்களும் ஒதிவந்தார்கள். வீட்டு வேலைகளுக்குப் பணியாள் தேடுவதை விட்டுவிட்டு தமது தந்தையின் கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து வந்தார்கள்.

தமது தாயையும், சகோதர சகோதரிகளையும் ஏற்கெனவே இழந்திருந்தமையால் தம் தந்தையான நபி (ஸல்) அவர்களையே தமது நேசத்திற்கும் அன்பிற்கும், பணிவிடைக்கும், உரியோராகக் கருதி வாழ்ந்தவர்கள் பாத்திமா (றழி) அவர்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் காலமான போது அவர்களின் பிரிவினால் பாத்திமா (றழி) அவர்கள் அடைந்த துன்பத்திற்கு அளவேயில்லை.

தூயவாழ்க்கை :- பாத்திமா (றழி) அவர்கள், தாம் வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லும் போதெல்லாம் தம் அங்கங்களை மறைத்து மிகவும் கட்டுப்பாட்டுடன் மரியாதையான உடையணிந்து செல்வார்கள். ஆனால் அவசியமின்றி வெளியே செல்லவே மாட்டார்கள்.

ஒரு முறை பெருமானாருடன் பல தோழர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அலீ (றழி) அவர்களும் இருந்தார்கள். “ ஒரு பெண்ணுக்கு, மேலான பொருள் எது?” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் அங்கிருந்தோரைக் கேட்டார்கள். இக்கேள்விக்குப் பலர் பலவிதமாக விடையளித்தார்கள். அலீ (றழி) அவர்கள் அங்கிருந்து வீறிதிரும்பியதும் அதே கேள்வியைத் தம்மனைவி பாத்திமாவிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு பாத்திமா (றழி) அவர்கள் ‘ஒரு பெண்ணானவள்தன் உருவத்தை மற்ற ஆண்களுக்குக் காட்டக் கூடாது. அன்னிய ஆண்களும் அவளைப் பார்க்கக்கூடாது’ என்று மறுமொழி கூறினார்கள். அலீ (றழி) அவர்கள் அதன் பின் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றபொழுது பாத்திமாவின் மறுமொழியைப் பற்றி எடுத்துக்கூறினார்கள். இதைக் கேட்டதும் பாத்திமா எனது இதயத்தின் ஒரு பாகம்’ என்றார்கள். இச்சம்பவமானது பாத்திமா (றழி) அவர்களின் ஒழுக்க மேம்பாட்டையும் விவேகத்தையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இவ்வாறு பெண்ணினத்துக்கே பெரும் பேறாக விளங்கிய பாத்திமா (றழி) அவர்கள் பெருமானார் மறைந்து ஆறு மாதங்களின் பின் ஹிஜரி 11 ஆம் ஆண்டு ரமழான் பிறை மூன்றில் காலமானார்கள் (இன்னாலில்லாஹி). அவரது வேண்டுகோளின்படி ஜனாஸா இரவிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

வணக்க வழிபாடுகள் :- ஐவேளைத் தொழுகையையும் பயபக்தியோடு ஒழுங்காகச் செய்து வந்தார்கள். இதைத் தவிர பிந்திய இரவில் தனிமையாக நின்று ‘தஹஜ்ஜூத்’ தொழுவார்கள். அதிகமாக ‘துஆ’ பிரார்த்தனையில் ஈடுபடுவார்கள். பிறரைப் பற்றியே அதிகம் பிரார்த்திப்பார்கள். இதனை அவதானித்த தம் புதல்வரான ஹஸன் (றழி) அவர்கள், இது பற்றி விசாரித்த போது “குழாந்தாய் ! முதலாவது அக்கம் பக்கம், பிறகு வீடு” என்று விளக்கம் கூறினார்கள். முதலில் அண்டை அயலாரின் நலத்தையே விரும்ப வேண்டுமெனத் தம் மகனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

தம் இயல்பின் காரணமாகவும், பயிற்சியின் மூலமாகவும், வீட்டுச் சூழ்நிலையாலும் பாத்திமா (றழி) அவர்களின் வாழ்க்கை புனிதமாகவே இருந்தது. பெருமானாரின் சொற்களும், செயல்களுமான ஸுன்னத்தைப் பூரணமாகப் பின்பற்றினார்கள். இதனால் தான் போலும், ‘உட்கார்வதிலும், எழுந்திருப்பதிலும், பழக்க வழக்கங்களிலும், பேச்சிலும், சொல்லின் முறையிலும் நபி பெருமானாருக்கு உவமையாகப் பாத்திமாவைத் தவிர வேறு எவரையும் நான் பார்க்கவில்லை என்ற அன்னை ஆஇஷா (றழி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

இளமையிலிருந்தே சிறந்த மார்க்க அறிவைப் பெற்றிருந்த பாத்திமா (றழி) அவர்கள் இறை வணக்கம், தியாகசிந்தை, பொறுமை, பொதுப்பணி என்பவற்றிலும், வணக்கவழிபாடுகளிலும், ஒழுக்கத்திலும் சிறந்து விளங்கினார்கள்.

பாத்திமா (றழி) அவர்கள் மூலமாக பதினெட்டு ஹதீஸ்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. அவர்களின் வாழ்க்கையில் உலக இச்சையே காணப்படவில்லை. இறைவனின் விருப்பத்திற்கிணங்கி எதுக்கும் மேலான பக்தி அவர்களிடம் நிறைந்திருந்தது. அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளால் பண்பட்ட உள்ளத்துடன் வாழ்ந்து வந்தார்கள். தம் உறவினரையும் அக்கம் பக்கத்தாரையும் அன்புடன் நேசித்தார்கள். பிறரது இரகசியங்களை அவர்கள் என்றுமே வெளியிட்டது கிடையாது. பாத்திமா (றழி) அவர்களின் குணங்கள் தனிச் சிறப்புடையவை. உலக மக்களில் இத்தகு சிறப்புடையோர் கிடைப்பது அருமையாகும்.

பெண்களின் திலகமாம் பாத்திமா (றழி) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு முஸ்லிம் பெண்களுக்கு ஒரு சிறந்த முன்மாதிரியாகும். தமிழ் கூறும் முஸ்லிம்கள் பாத்திமா (றழி) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறடங்கிய 'தலைப்பாதிஹா' என்னும் பாமாலையைத் தம் இல்லங்களில் பாடுகின்றனர். இதன் பெயரால் நடைபெறும் வைபவங்களில் இஸ்லாமியப் பண்பாட்டுக்கு முரணான அம்சங்கள் அனேகம் காணப்படுகின்றன. எனவே இவைகளைத் தவிர்த்து அன்னாரின் முன்மாதிரிகளைப் பின்பற்றுவோமாக.

52. ஹஸன் (றழி), ஹுஸைன் (றழி), அப்பாஸ் (றழி) ஹம்ஸா (றழி)

இமாம் ஹஸன் (றழி)

நான்காவது கலீபா அலீ (றழி) அவர்களுக்கும் நபி (ஸல்) அவர்களது மகளார் பாத்திமா (றழி) அவர்களுக்கும் பிறந்தவர்களே இமாம் ஹஸன் (றழி) அவர்களாவார். இமாம் ஹஸன் (றழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களது மடிமீது வளர்ந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது பேரரான ஹஸன் (றழி) அவர்களிடம் எல்லையில்லா அன்பு கொண்டிருந்தார்கள். இவரது தம்பி ஹுஸைன் (றழி) அவர்களும் இவ்விதமே நபி (ஸல்) அவர்களது அன்பைப் பெற்றார்கள். எனவே நபி (ஸல்) அவர்கள் 'சுவணபதி வாலிபர் தலைவர்கள்' என்று ஆசிகூறி இவர்களை அழைத்திருக்கிறார்கள்.

இஸ்லாத்தின் நான்காவது கலீபாவான அலீ (றழி) அவர்கள் காலஞ் சென்றதும் ஹிஜ்ரி 40 ஆம் வருடம் ரமழான் மாதம் அவரது மகன் ஹஸன் (றழி) அவர்கள் கலீபாவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அவ்விதம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போதும் ஆறு மாதங்கள் தான் அப்பதவியில் இருந்தார்கள். சமாதானப் பிரியரான ஹஸன் (றழி) அவர்கள் முஸ்லிம்களிடையே முஆவியா (றழி) அவர்களுக்கு இராச்சியத்தை கொடுத்து விட்டார்கள். இதுவே இவர்களது பதவி நீடிக்காமைக்கக் காரணம்.

“தனக்குப் பின் முப்பது ஆண்டுகள் கிலாபத் ஆட்சி நிலைத்திருக்கும்” என்ற நபி (ஸல்) அவர்களது வாக்கிற்கிணங்க இவர்கள் பதவி துறந்தவுடனே அத்தகைய கிலாபத் ஆட்சியும் முடிவடைந்து விட்டது. கிலாபத்தைத் துறந்த போதிலும் எதிரிகள் அவரை ஒதுங்கி வாழ விடவில்லை. அன்னார் மீண்டும் கிளர்ச்சி செய்து கலீபாவாகலாம் எனச் சந்தேகம் கொண்டனர். இதனால் ஹஸன் (றழி) அவர்களை எவ்வழியாவது ஒழித்துக்கட்டத் தீர்மானித்தார்கள். மூன்று முறைகள் நஞ்சூட்டினார்கள். நஞ்சுண்ட காரணத்தினாலேயே ஹிஜ்ரி 49 ஆம் வருடம் ரபீஉல் அவ்வல் மாதம் 46 வது வயதில் காலமாகிவிட்டார்கள்.

இமாம் ஹஸன் (றழி) அவர்கள் தோற்றத்திலும், ஒழுக்கத்திலும் நடை உடை பாவனைகளிலும் நபி (ஸல்) அவர்களையே ஒத்திருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வுலகை நீத்தபோது

இமாம் ஹஸன் (றழி) அவர்களுக்கு வயது எட்டாக இருந்தது. எட்டு வயதில் பாட்டனாரிடம் எதையும் கற்றுக்கொள்ள முடியா திருந்த போதிலும், பாட்டனாரின் பண்பு நெறிகளும் பழக்கங்களும் உறவும் அவருடன் கலந்திருந்தன. அதனால்தான் கல்வியிலும் ஞானத்திலும் ஹஸன் (றழி) அவர்கள் உயர்ந்திருந்தார்கள். அறிவியல் துறையில் அனேக விளக்கங்களை அளித்து நின்ற மாமேதையாக விளங்கினார்கள். முஆவியா (றழி) கூடச் சந்தேகங்களை ஹஸன் (றழி) அவர்களிடம் கேட்டுத் தெளிந்திருக்கிறார்கள்.

கொடை கொடுப்பதிலும் இல்லார்க்கு உதவுவதிலும் இவருக்குயாரையும் நிகர் காணுவது கஷ்டமே. தனது கஷ்ட நிவர்த்திக்காக ஒருவர் பத்தாயிரம் திர்ஹம் வேண்டி நின்றபோது செவிமடுத்த ஹஸன் (றழி) அவர்கள் வீடு சென்று அத்தொகையைக் கொடுத்தார்கள். இத்தகைய தயாள குணத்தை எதிரியிடமும் அவர் அளித்த தர்ம நிகழ்ச்சி நீண்ட தொடராகும். அவ்விதமான தயாள குணமுடையவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள்.

பொறுமையும் சகிப்புத்தன்மையும் அதிகமாகக் கொண்டவர் ஹஸன் (றழி) அவர்கள். யுத்தத்தில் இரத்தம் சிந்துவதை விரும்பாதவர்கள். முஸ்லிம்கள் முஸ்லிம்களையே பகைத்துக் கொள்வதைச் சகிக்க மாட்டார்கள். “ஹஸனுக்கு என்னுடைய பொறுமையும், உருவமும் கிடைத்திருக்கிறது” என்ற நபி (ஸல்) அவர்களது மொழிக்கிணங்க ஹஸன் (றழி) அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள்.

இமாம் ஹுஸைன் (றழி)

இமாம் ஹுஸைன் (றழி) அவர்கள் இமாம் ஹஸன் (றழி) அவர்களது உடன்பிறந்த இளைய சகோதரராவார். இவர் ஹிஜ்ரி 4 ஆம் ஆண்டு ஷ.பான் மாதம் 5 ஆம் நாள் பிறந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களால் அன்யோன்யமாக வளர்க்கப்பட்டவர்களே இவ்விரு சகோதரர் களுமாவர்.

பொறுமையும், சகிப்புத்தன்மையும், ஒற்றுமையும் வேண்டி நின்ற இமாம் ஹஸன் (றழி) அவர்கள் கலிபாப் பதவியைத் துறந்ததும் முஆவியா (றழி) அவர்கள் கலீபாவானார்கள். முஆவியா (றழி) இறந்ததும் தனயன் யஸீத் தலைவரானார். இஸ்லாமிய இராஜ்ஜிய த்திற்குத் தலைமை தாங்கும் தகுதி, பண்பு ஆதியன யஸீதிடத்தில் இருக்கவில்லை.

யஸீத் ஆட்சியிலமர்ந்த வருட இறுதியிலே கூபாவாசிகளின் அழைப்பின் பேரில் இமாம் ஹுஸைன் (றழி) அவர்கள் தம் குடும்பத்தாருடன் அங்கு சென்றார்கள். போகும் வழியிலே “கர்பலா” என்னுமிடத்தில் யஸீதின் சேனைகளால் சூழப்பட்டு, ஈற்றில் ஹிஜ்ரி 61 ஆம் ஆண்டு முஹர்ரம் மாதம் 10 ஆம் நாள் தமது 57வது வயதிலே ஷஹீதாக்கப்பட்டார்கள்.

அநீதியைக் கண்டிக்கும் விஷயத்தில் முன்னிற்கும் இமாம்ஹுஸைன் (றழி) அவர்கள், தந்தைக்குப்பின் மார்க்கத் தீர்ப்புச் செய்வதில் அதிக திறமை வாய்ந்தவர்கள். அவ்வித ஞானமேதையாக விளங்கினார்கள். இரவு பகலாக வணக்கம் புரியும் வணக்க சீலராக இருந்தார்கள். இவர்களும் தமது மூத்த சகோதரர்போல் தானதர்மம் செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். மிகவும் இரக்க முள்ளவர்களாயும் காணப்பட்டார்கள். அமைதியும் ஏழ்மையும் அவரிடம் குடிகொண்டிருந்தன. சத்தியமும், தியாகமும், தைரியமும் பிணைந்து நின்றன.

அப்பாஸ் (றழி)

நபி (ஸல்) அவர்களது தந்தையாருடன் பிறந்தவர்களில், அப்பாஸ் (றழி), ஹம்ஸா (றழி), ஸபிய்யா (றழி) ஆகிய மூவருமே இஸ்லாத்தை ஏற்றியிருந்தார்கள். அப்பாஸ் (றழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இருவருடங்கள் மூத்தவர். ஹஜ் செய்வோருக்கு நீர் வழங்கும் பொறுப்பும், கஃபா வுர்பைப் பரிபாலனம் செய்யும் பொறுப்பும் அப்பாஸ் (றழி) அவர்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த இடங்களில் வசைக்கவி பாட அவர் யாருக்கும் அனுமதியளிக்கமாட்டார்.

அபூதாலிப் காலமானதும் அப்பாஸ் (றழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு உற்ற துணையாயிருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களின் ஐம்பத்துமூன்றாம் வயதில் மதீனாவாசிகளில் 72 பேர் அவர்களை மதீனாவுக்கு அழைத்தார்கள். அந்நேரம் அய்யா முத்தவ்ரீக் நாட்களில் ஒன்றாக இருந்தது. அப்பாஸ் அவர்கள் அங்கே சமூகமளித்து, தன் சகோதரனின் மகனுக்காக அன்ஸாரிகளிடம் உறுதிமொழி வாங்கினார்கள். “கஸ்றஜிகளே, இதோ முஹம்மத் எம்மைச் சேர்ந்தவர். அவர் கண்ணியத்தோடும், பாதுகாப்போடும் இங்கிருக்கின்றார். ஆனால், உங்களிடம் வர வேண்டுமென்று அவர் நாடுகின்றார். நீங்கள் அழைப்பதுபோல், உங்கள் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி அவரைப் பாதுகாப்பீர்களாயின் அழைத்துச் செல்லலாம். அவரைப் பாதுகாக்க முடியாமல் திரும்ப ஒப்படைப்ப

தெனக் கருதுவதாயின் இப்போதே, அவரை எம்மோடு விட்டுவிடுங்கள். அவர் இங்கு கண்ணியத்தோடும், பாதுகாப்போடும் இருக்கின்றார்” என்று மதினாவாசிகளிடம் கூறினார்கள். உடனே மதினா வாசிகள் குதித்தெழுந்து, ‘எமது பிள்ளைகளையும் மனைவிகளையும் பாதுகாப்பது போன்றே அன்னவரையும் பாதுகாப்போம். இதற்காக எவருடனும் பகைத்து யுத்தம் புரியவும், ஆயத்தம்’ என்று சூளுரை செய்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், “இதோ, அப்பாஸ் குறைவிகளிலே மிகவும் வள்ளல் தன்மையுடையவர், அதிகம் தர்மம் செய்பவர். இனசனத்தாரை மிகவும் சேர்ந்து நடப்பவர்” எனப் புகழ்ந்துள்ளார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களும், ஸஹாபாய் பெருமக்களும் அன்னாருக்குப் பெரு மதிப்புக் கொடுத்து வந்தார்கள். ஸஹாபாக்கள் அப்பாஸ் (றழி) அவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டு அவ்வாலோசனையை ஏற்றுக் கொள்பவர்களாக இருந்தார்கள். உமர் (றழி), உஸ்மான் (றழி) ஆகியோர் வாகனங்களில் ஏறிச்செல்லும் போது அப்பாஸ் (றழி) அவர்களைக் கண்டால் இறங்கி மரியாதை செய்வார்கள். இந்தப் பிரார்த்தனைக் கேற்ப ஆயிரம் வருடங்களுக்குமேல் அவர்களது சந்ததிகள் கலீபாக்களாகவிருந்து முஸ்லிம் சாம்ராச்சியத்தை ஆண்டு வந்தார்கள். பெரும் செல்வந்தராக வாழ்ந்து, தனது 88 வது வயதில் ஹிஜ்ரி 32 இலே மதினாவில் காலமானார்கள்.

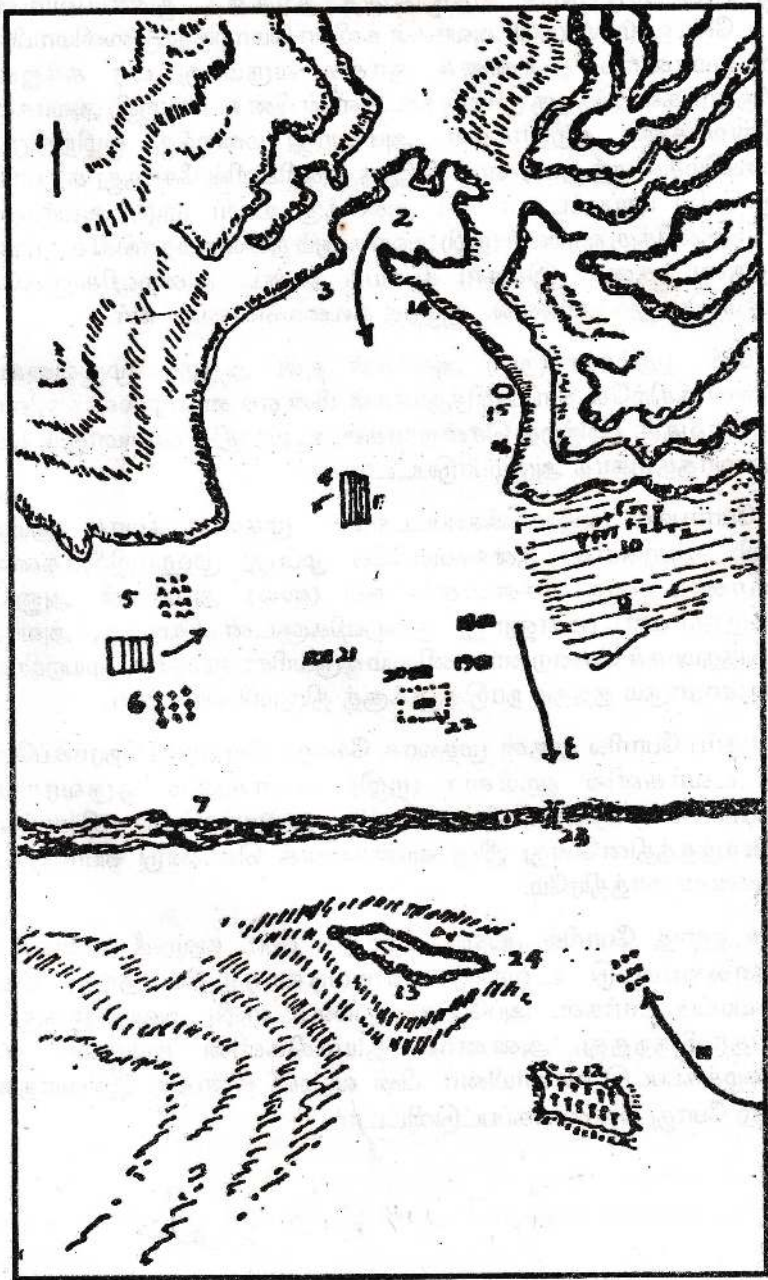
ஹம்ஸா (றழி)

இவர்கள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் தகப்பனுடன் பிறந்தவர். நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு மூத்தவர். இருவரும் ஸுவைபா என்ற பெண்ணிடம் பால் அருந்திய சகோதரர்கள். அன்னார் ஆரம்பத்தில் இஸ்லாத்தைத் தழுவுவில்லை. உடற்கட்டும், வீரமும், துணிவுமுடையவர். எனினும் நபி (ஸல்) அவர்களையோ முஸ்லிம்களையோ இம்சிக்கவில்லை. வேட்டையாடுவதில் பெரு விருப்புடையவர்.

நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு நுபுவ்வத் கிடைத்து ஆறு வருடமாகிவிட்டது. ஒருநாள் அபூஜஹல், நபி (ஸல்) அவர்களை வாய்க்கு வந்தவாறு தூற்றினான். அன்று வேட்டைக்குச் சென்று வந்த ஹம்ஸா அவர்கட்கு அது எட்டியது. ஓடிச் சென்று அபூஜஹலின் தலையில் வில்லால் ஓங்கி அடித்தார்கள். படுகாயம் ஏற்பட்டது.

உஹூது யுத்தக்களம்

1. வடக்கு
2. முஸ்லிம் இராணுவப் பாசறை
3. முஸ்லிம்களின் முன்னணித் தாக்குதல்
4. முஸ்லிம்களின் இராணுவ முன்னணி
5. குறைவியரின் இராணுவ முன்னணி
6. குறைவியரின் காலாட்படையும், குதிரைப்படையும்
7. வாதிகனாத் (ஓடை)
8. முஸ்லிம்களின் குதிரைப்படை
9. மேட்டு நிலம்
10. பேரீந்துச்சோலை
11. காலித் இப்னு வலீதின் (குறைவியரின்) குதிரைப்படை
12. பேரீந்துச்சோலை
13. நுமாத்மலை
14. நபி (ஸல்) அவர்களின் குகை
15. } நபி (ஸல்) அவர்கள் ஆணைகள்
16. } இட்டுக்கொண்டிருந்த இடங்கள்
17. நபி (ஸல்) அவர்களின் பல் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடம்
18. } நீருற்றுகள்
19. }
20. } ஷுஹதாக்களின் அடக்க ஸ்தலம்
21. }
22. ஹம்ஸா (றழி) அவர்களின் அடக்க ஸ்தலம்
23. பழைய பாலம்
24. ஹம்ஸா (றழி) வபாத்தான இடம்

உற்றுத் யுத்தக்களம்

ஆனால் அபூஜஹல் பதிலுக்குத் தாக்கத் துணியவில்லை. உடனே ஹம்ஸா (றழி) அவர்கள் கலிமா மொழிந்து முஸ்லிமாயினர். முடியுமானால் தன்னைத் தாக்க வருமாறு வீர கர்ஜனை புரிந்தார்கள். இதற்கு மூன்று நாட்களின் பின் உமர் (றழி) அவர்களும் இஸ்லாத்தை ஏற்றார்கள். அப்போது மறைந்து ஒழிந்திருந்த முஸ்லிம்களைத் தட்டி எழுப்பி இரு அணிகளில் சேர்த்து கஃபாவை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். ஓர் அணிக்கு உமர் (றழி) அவர்களும், மற்ற அணிக்கு ஹம்ஸா (றழி) அவர்களும் தலைமைதாங்கி கஃபாவை வந்தடைந்தனர். இக்காட்சியைக் கண்ட குறைஷிகளுக்கோ மனம் பொறுக்கவில்லை. ஆழ்ந்த கவலைகொண்டனர்.

பின், ஹம்ஸா (றழி) அவர்கள் தன் ஆற்றல் முழுவதையும் இஸ்லாத்திற்கே அர்ப்பணித்தார்கள். பின் ஏனைய முஸ்லிம்களோடு மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் சென்றார்கள். உஹூதில் காலமாகும் வரை இஸ்லாத்திற்காக அரும்பாடுபட்டார்கள்.

போர்புரிய அனுமதிக்கப்பட்டவுடன் முதன் முதலாக ஹம்ஸா (றழி) அவர்களின் தலைமையிலே முப்பது முஹாஜிரீன்களைக் கொண்ட ஒரு சேனையை நபி (ஸல்) அவர்கள் அனுப்பி வைத்தார்கள். முன்னூறு குறைஷிகளுடன் பொருத, அவர்கள் ஆயத்தமாகச் சென்றனர். எனினும் ஒருவரின் சமாதான முயற்சியால் இருசாராரும் தத்தம் நாடுகளுக்குத் திரும்பி விட்டனர்.

புதர்ப் போரில் முதன் முதலாக கோதாவில் வந்து நேராகப்போர் இட்டவர்களில் ஹம்ஸா (றழி) அவர்களும் ஒருவராவர். ஷைப்ர் என்ற குறைஷி வீரனை அப்போது அவர்கள் வீழ்த்தினார்கள். அவ் யுத்தத்தின்போது இரு வாள்களைக் கொண்டு பொருதியது அன்னார் மாத்திரமே.

உஹூத் போரில் பலரை வீழ்த்திய பின், வஹ்ஷீ என்பவரால் கொல்லப்பட்டு உஹூத் மலையடிவாரத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அப்போது ஹம்ஸா (றழி) அவர்களுக்கு 59 வயதாயிருந்தது. அன்னார் 'தியாகிகளின் தலைவர்' என அழைக்கப்பட்டு வரலாயினர். பின் வஹ்ஷீ என்பவர் இஸ்லாத்தை ஏற்ற போது மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டார்.

 கர்ஷி நடந்த சமூகங்கள்

53. அபூபகர் (றழி)

இஸ்லாமிய வரலாற்றிலே குலபாஉர் ராஷிதீன்கள் என்னும் நாற்பெரும் கலீபாக்கள் ஒரு தனியான இடத்தை வகிக்கிறார்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் மறைவை அடுத்து, இஸ்லாமிய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற இந்நல்லோர் நால்வரும் இஸ்லாமிய வரலாற்றிலே தாரகைகள் போன்று ஒளிவிடுகிறார்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் நேரடிப் பிரதிநிதிகளாக அவர்கள் விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். குலபாஉர் ராஷிதீன்களின் ஆட்சிக் காலம் முப்பது வருடங்கள் வரை நீடித்திருந்தன. நாற்பெரும் கலீபாக்களிலும் கடைசியாக ஆட்சி செய்த ஸய்யிதுனா அலீ றழி அவர்களின் புதல்வர் ஹஸன் (றழி) அவர்களுடைய ஆறுமாத ஆட்சியும் இக்கால எல்லைக்குட்பட்டதாகும் என்பது அவதானிக்கத்தக்கது. தமக்குப் பின் நேர்மையான கிலாபத் முப்பது வருடங்கள் வரை நிலைத்திருக்கும் என்று பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தமையும் ஆராயத்தக்கதாகும்.

குலபாஉர் ராஷிதீன்கள் வரிசையிலே இடம் பெற்றுள்ள நான்கு கலீபாக்களுமான அபூபகர் (றழி), உமர் (றழி) உஸுமான் (றழி), அலீ (றழி) ஆகியோர், நபி (ஸல்) அவர்களின் வழி முறையிலே நின்று ஆட்சி புரிந்து சிறப்படைந்தார்கள். நபிகள் நாயகத்தின் மறைவுக்குப் பிறகு இஸ்லாத்தை ஸ்திரப்படுத்தி உலகெங்கும் பரவலாக்கிய சிறப்பு இந்நல்லோர் நால்வரையும் சாரும். இவர்களது சிறப்பான வாழ்க்கை, பண்பொழுக்கம், அவர்கள் இஸ்லாத்துக்கு ஆற்றிய அரும்பணிகள் என்பன நோக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

அபூபகர் (றழி) - I

அறபு நாட்டிலே மக்கா நகரிலே மிக்க சிறப்பு வாய்ந்த குறை விக் குலத்திலே அபூபகர் (றழி) அவர்கள் பிறந்தார்கள். அபூ குஹாபா என்பது இவருடைய தந்தையின் பெயர். இளமைப் பருவத்திலே அப்துல்லாஹ் என அழைக்கப்பட்ட இவர் பிற்காலத்திலே அபூபகர் என்ற காரணப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டார்கள். அபூபகர் (றழி) தமது சின்னஞ்சிறு வயதிலே சிறந்த குணவொழுக்கங்களைப் பெற்றிருந்தார்கள். உண்மை பேசல், நேர்மையாக நடத்தல் என்பன இவரோடு ஒட்டியிருந்த நற்குணங்கள். நம்பிக்கையோடும் விடா முயற்சியோடும் தமது இளமைப்பருவத்தைத் தொடங்கிய இவர், பிற்காலத்திலே பெரும் செல்லந்தராக விளங்கலானார். இவர் எவ்வளவு செல்வந்தராக இருந்தபோதும், உலகப்பற்றற்றவராகவே விளங்கினார். ஒரு முறை ஒரு யுத்தத்தின் பொருட்டு தனது

முழுச்செல்வத்தையும் வாரி வழங்கி, உலக வரலாற்றிலே ஒரு தனியான இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட பெருமையும் இவருக்குரியதாகும்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைவிட இரண்டே கால் வருடங்களுக்குக் குறைந்த வயதை உடைய அபூபக்ர் (றழி) இளவயதிலிருந்தே நபிகளாருடன் தோழமை கொண்டிருந்தார்கள். இதனால், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களிடம் இளமையிற் காணப்பட்ட நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் இவர்களிடமும் குடிகொள்ளலாயின. அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்பதற்கு முன்னரே மக்காவில் புகழப்பட்ட ஒருவராக இருந்தார். அன்றியும், பெருஞ் செல்வந்தராகவும் மதிக்கப்பட்டு வந்தார். இவர் இஸ்லாத்தை ஏற்கும் காலத்தில் நாற்பதாயிரம் திர்ஹும்களையுடைய ஒரு பெரும் செல்வந்தராக விளங்கினார்கள். நபிகள் நாயகத்தோடு இவர்கள் பூண்டிருந்த அன்பும் அவர்களின் வார்த்தையிலே கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும், நபிபெருமானாரின் மி.:றாஜி நிகழ்ச்சியின்போது தெளிவாகின. பெருமானார் (ஸல்) மி.:றாஜ் யாத்திரையை மேற் கொண்டுவிட்டு மக்காவுக்குத் திரும்பி வந்த அதிசயச் செய்தியை, முதன் முதலாக 'உண்மைச் சம்பவம்' என்று ஒப்புக்கொண்ட பெருமைக்குரியவராகவும் அபூபக்ர் (றழி) விளங்கினார். அன்றுமுதல் 'அஸ்ஸித்திக்' என்ற சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றார்கள். நபிகள் நாயகத்துக்கு நுபுவ்வத் கிடைத்தபோது, அதனை ஏற்றுக் கொண்டு, கதீஜா அவர்களை அடுத்து முதன் முதலில் இஸ்லாத்தை ஒப்புக் கொண்ட சிறப்பும் அபூபக்ர் (றழி) அவர்களுக்குரியதாகும். இவ்வாறு, இஸ்லாத்துக்கு முன்னரும் இஸ்லாம் பிறந்த போதும், இஸ்லாம் காலத்திலும், இஸ்லாத்தோடு இணைந்து அதன்பால் பூரண நம்பிக்கை கொண்டிருந்த ஒரு மேதையாக அபூபக்ர் (றழி) அவர்கள் விளங்கினார்கள்.

தம்முடைய இன்னுயிரைவிட நபி (ஸல்) அவர்களின் உயிரைப் பெரிதாக மதித்தவர் அபூபக்ர் (றழி) அவர்கள். தாம் செத்தாலும் நபிகளார் உயிர் வாழ வேண்டும், அப்பொழுதுதான் இஸ்லாம் உயிர் வாழும் என்ற பரந்த நோக்கினைக் கொண்டிருந்தார்கள். மதீனா ஹிஜ்றத் யாத்திரையின்போது, தெளர் குகையிலே, பெருமானாரின் உயிரைக் காப்பாற்றுவான்வேண்டி, சர்ப்பத்துக்கு தனது கால் விரலைக் கொடுத்த தீரராகியதுடன், ஹிஜ்றத் பிரயாணத்தில் இடப்புறமும் முன்னும் பின்னும் மாறி மாறி நடந்து, எதிரிகளை விட்டும் அன்னாரைப்பாதுகாத்தவர் அல்லவா அபூபக்ர் (றழி) அவர்கள்.

இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்திலே, அதன் ஸ்தாபகரை ஒழித்துக்கட்டுவதற்காக குறைவிக் காபிர்கள் பல முயற்சிகளைச் செய்தார்கள்; பல்வேறுபட்ட துன்பங்களைக் கொடுத்தார்கள் அவர்களுடைய கழுத்திலே கயிறு கொண்டு திரித்தார்கள். நையப்புடைத்தார்கள்; பலவாறு துற்றினார்கள். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம், அவர்களின் துயர் துடைத்து உயிர்காத்தவர் நபித் தோழர் ஆபுபக்ர் (றழி) அவர்களே. தமது செல்வப்புதல்வி ஆயிஷா (றழி) அவர்கள் குறைந்த வயதையுடையவராக இருந்துங்கூட, தம் புதல்வியைப் பெருமானாருக்கே மணமுடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று துணிவு கொண்டார் நபித்தோழர். தாம் நபியவர்களின் ' மாமனார் ' என்ற சிறப்பான பெயரைப் பெற்றுக் கொள்வதில் அவ்வளவு ஆசை அவர்களுக்கு!

இஸ்லாத்தின் எதிரிகள், இஸ்லாத்தை ஒழிப்பதற்காக போர் தொடுத்த போதெல்லாம், அபுபக்ர் (றழி) அவர்களும் அவற்றிற்குலந்து கொண்டு இஸ்லாத்தைக் காப்பாற்றினார்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் கடைசி நேரத்திலே, அவர்களுக்குப் பதிலாக தொழுகை நடத்தும் சிறப்பையும் பெற்றார்கள். இவ்வாறு, மக்கா வாழ்விலும், ஹிஜ்ரத்த யாத்திரையிலும், மதீனா வாழ்விலும், அவர்களது மறைவுக்குப் பின்னரும், நபிகள் மீதும் இஸ்லாத்தின் மீதும் உண்மை நேசம் பூண்டு உழைத்த ஓர் உத்தமராகக் காணப்படுகிறார் அபுபக்ர் (றழி) அவர்கள்.

அபுபக்ர் (றழி) - II

கலீபா அபுபக்ர் (றழி) அவர்கள் உயர்ந்த பண்பாளராக வாழ்ந்தார்கள். நபிகள் நாயகத்தைத் தமது ஆத்மீகத் தலைவராகக் கொண்டிருந்தார்கள். தமது வழிகாட்டியும் நம்பிக்கைக்குரியவரும் நபிகளாரே என்று நம்பியிருந்தார்கள். இதனால், நபிகளார் சொல்லியவற்றை முழுமையாகப் பின்பற்றுபவராகவும் அவர்கள் செய்யாதவற்றை அறவே செய்யக்கூடாது என்ற உளத்திறம் கொண்டவராகவும் காணப்பட்டார்கள். நபிகளாரின் மறைவேட்டு கலீபா அபுபக்ர் (றழி) அவர்களின் ஆட்சியிலே, ஸக்காத் வரியினைச் செலுத்துவதற்குச் சிலர் மறுத்தார்கள். அப்போது கடுஞ்சினங் கொண்டார்கள் கலீபரசர். தாம் யுத்தம் புரிந்தாவது ஸக்காத் வரியைத் திரட்டுவதாகச் சபதம் செய்து உறுதி பூண்ட கலீபா, நபிகளார் ஏவியதொன்றை தாம் செயற்படுத்தாது விடப்போவதில்லை என்றார்கள்.

கலீபா அவர்கள் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கையில், புத்தக உருவிலே அல்குர் ஆனை ஒன்றாகத் திரட்டி எழுதிவிட வேண்டும்

என்று உமர் (றழி) அவர்கள் கலீபாவை வேண்டினார்கள். ஆனால் செய்ய முடியாது என்று ஆரம்பத்தில் மறுத்தார்கள் பின் ஏற்றுச் செய்து முடித்தார்கள்.

பெருமானாரின் அந்திம காலத்திலே, சிரியா நாட்டுக்கு ஒரு படையை அனுப்ப நிச்சயித்திருந்தார்கள். உஸாமா (றழி) அவர்களின் தலைமையில் இந்தச் சேனையை அனுப்புவதாகவும் முடிவுசெய்திருந்தார்கள். நபிகளாரின் வபாத்துக்குப் பிறகு, கலீபா அபூபக்ர் (றழி) அவர்கள் இதனை அனுப்ப முடிவு செய்தார்கள். அப்பொழுது அங்கிருந்த மக்கள் பல நலன்கருதி இதைத் தடுத்தார்கள். ஆனால், கலீபரசர் இசைந்தாரில்லை. நபிகளார் தொடக்கிவைத்த வேலையைத் தான் முடித்து வைக்க வேண்டும் என்று உறுதி பூண்டு அவ்வாறே அனுப்பி வைத்தார்கள். பெருமானாரின் நிழலிலே நின்று அவர்கள் காட்டிய செம்மையான வழிமுறைகளை அணுவும் பிழையாமல் முழுக்கப் பேணி வளர்ப்பதில் எவ்வாறெல்லாம் முனைந்திருந்தார்கள் என்பது புலனாகின்றது.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தொடங்கி வைத்த ஆட்சிப்பொறுப்பைச் செம்மையாக நடாத்துவதில் மிக்க பிரயாசை கொண்டிருந்தார் கலீபா. இவர்கள் மேற்கொண்ட ஆட்சி நிர்வாக முறை நபிகள் நாயகத்தை முழுமையாகப் பின்பற்றியதாக இருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது ஆட்சியின்போது தமக்குக் கிடைத்த பைத்துல் மால் பொருட்களையெல்லாம் அவ்வப்போதே உரியவர்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கும் பழக்கமுடையவராக இருந்தார்கள். அதேபோல் கலீபா அபூபக்ர் (றழி) அவர்களும் பைத்துல்மால் நிதியை அவ்வப்போதே பகிர்ந்து அளித்தார்கள்.

நபிகள் நாயகத்தின் வபாத்தோடு இஸ்லாம் சற்று ஆட்டங்கண்டது. மதம் மாறிகளும் சந்தர்ப்பவாதிகளும், இஸ்லாத்தை வீழ்த்த இதுவே தக்க சந்தர்ப்பம் என எண்ணினார்கள். முசைலமா, அஸ்வதுல் அன்ஸி போன்ற பொய்யர்கள், தாமே நபியென வாதிட முன்வந்தனர். மற்றொருபுறம், ஸக்காத்துக் கொடுக்க மறுப்போரின் பிடிவாதம் தலைதூக்கியது. இவ்வெதிர்பாராத அபாய நிலைமைகள் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது இஸ்லாத்துக்குப் பெரும் சவாலாக இருந்தது. முதல் கலீபா அபூபக்ர் (றழி) அவர்களுக்கும் இவை பெரும் வேதனையைக் கொடுத்தன. இவற்றையெல்லாம் சமாளிக்க வேண்டிய மகத்தான பொறுப்பு கலீபாவை எதிர் நோக்கின. கலீபாவோ இவற்றைக் கண்டு மனந் தளரவில்லை. அல்லாஹு தஆலாவின் மீது பூரண நம்பிக்கை வைத்தவர்களாக மிக்க

உறுதியோடும் நிதானத்தோடும் இவற்றை எதிர்த்துப் போராடி தமது இலட்சியத்திலே வெற்றி பெற்றார்கள்.

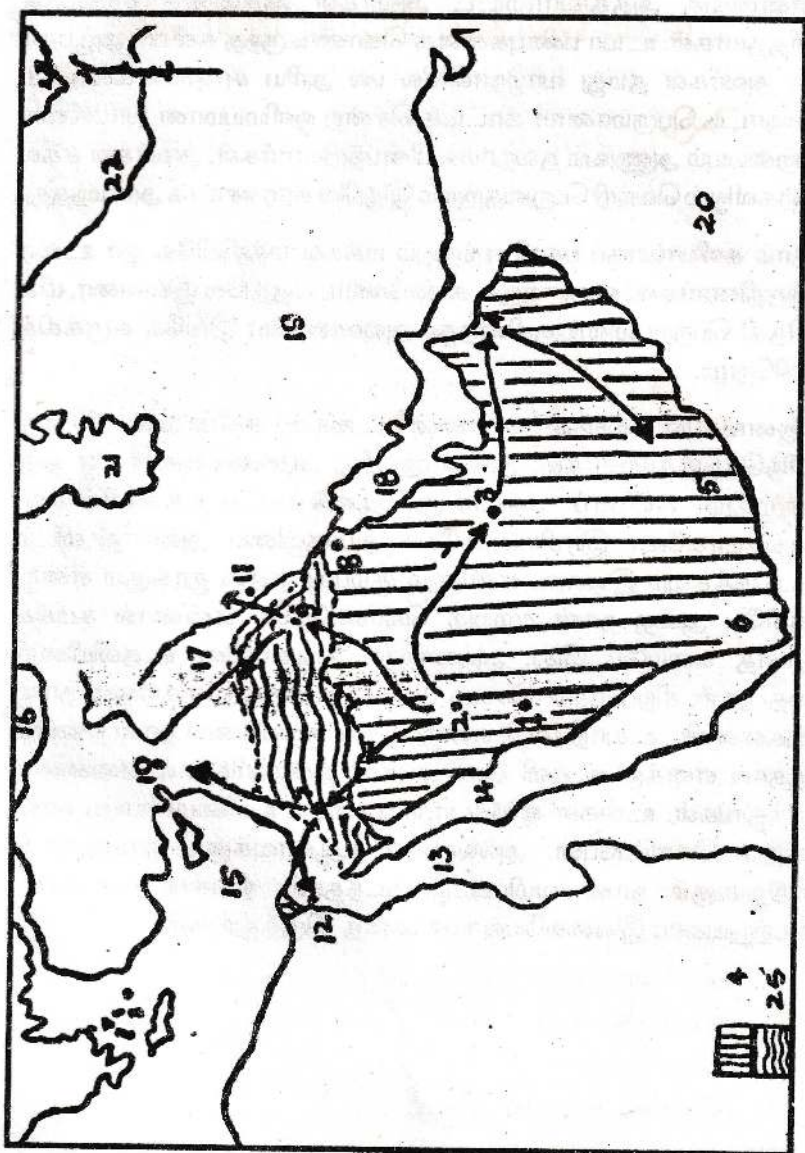
மதம் மாறும் தூர்ப்பாக்கிய நிலையொன்றும் அன்று தோன்றியது. அன்றியும், வேற்றரசர்களின் படை எழுச்சிகள் அவ்வப்போது தலைகாட்டின. இவற்றையெல்லாம் சமாளிக்க வேண்டிய மகத்தான பொறுப்பு கலீபாவுக்கு இருந்தது. தமது திறமையினாலும் மனத் துணிவாலும் தம்முன் மலைபோற் குவிந்திருந்ததீய சக்தியையெல்லாம் முறியடித்தார்கள். இஸ்லாத்தை ஒழிப்பதற்குச் செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சிகள் யாவும் மறைந்தொழிந்தன. அணைந்து விடுமோ என்றிருந்த இஸ்லாமிய விளக்கு, கலீபரசரின் அரிய முயற்சியால், மீண்டும் தூண்டப்பட்டு ஒளி கொடுத்தது. எனவே, முதல் கலீபா, இஸ்லாத்தின் பாதுகாவலர் என்று அழைக்கப்படுவது பொருத்தமானதே.

இஸ்லாத்திலே இவர்கள் சேர்ந்து கொண்ட போது ஒரு பெரும் தன்வந்தராக விளங்கினார்கள். ஆனால், பதின்மூன்றாண்டுகளின் பின்னர் மதீனா ஹிஜ்ரத் செல்லும்போது ஐயாயிரம் திர்ஹம் மாத்திரமே மீதி இருந்தன. இஸ்லாத்தை ஏற்ற பதின்மூன்று வருடங்களிலும் இவ்வளவு தொகைகளையும் இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிக்காகச் செலவு செய்தார்கள். அவர்கள் நாட்டின் தலைவராக, கலீபாவாக வாழ்ந்து விட்டு இறக்கும்போது பழைய புடைவையும் ஓர் ஒட்டகமுமே மீதி இருந்தன. என்னே இஸ்லாத்துக்காக அவரது தியாகம்.

தபூக் யுத்தம் நடைபெறுவதற்குச் சற்று முன்னர் இடம் பெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சி அபூபகர் (றழி) அவர்களின் தெளிவான உள்ளத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. யுத்தத்துக்காகப் பொருள் வேண்டும் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் வேண்டிக்கொள்ளவே பொண்ணும் பொருளும் வந்து குவிந்தன. அப்பொழுது அபூபகர் (றழி) தமது வீட்டிலிருந்த முழுப் பொருட்களையும் கொண்டு வந்து குவித்தார்கள். “வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கு என்ன பொருளை வைத்து விட்டு வந்தீர்” என்று பெருமானார் அவரைக் கேட்க, “அல்லாஹ்வையும் நஸூலையும் வைத்து விட்டு வந்தேன்” என்று அபூபகர் (றழி) பதிலளித்தார்கள். இதனால், நமது சொத்துக்கள் ஒழிந்து போனாலும் இஸ்லாமும் அதன் ஸ்தாபகரும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்வெண்ணம் பிரதிபலிப்பதைக் காண்கிறோம்.

இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி நபி (ஸல்) தொடக்கம் அபூபக்ர் (றழி) வரை

1. மக்கா
2. மதீனா
3. ஹிஜ்ர்
4. ஓமான்
5. ஹழ்றல்மௌத்
6. எமன்
7. அத்றுத்
8. பஸ்றா
9. கூபா
10. அனா
11. பக்தாத்
12. எகிப்து
13. னைல் நதி
14. செங்கடல்
15. மத்தியதரைக்கடல்
16. கருங்கடல்
17. யூப்ரடஸ், டைகிரீஸ்
18. பாரசீகக்குடா
19. பாரசீக சாம்ராச்சியம்
20. அறபிக்கடல்
21. கஸ்பியன்கடல்
22. அமுதாறியாநதி
23. சிர்தாறியாநதி
24. நபி (ஸல்) அவர்கள் காலம்
25. அபூபக்ர் (றழி) அவர்கள் ஆட்சிக்காலம்

இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி - நபி (ஸல்) அவர்கள் காலம் தொடக்கம் அபூபக்ர் (றழி) அவர்கள் காலம் வரை

கலீபா அபூபகர் (றழி) சிறப்பான ஆட்சியாளர். நிர்வாக ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் அவரின் ஆட்சியிலே நிலவின. கிலாபத் ஆட்சி யொன்றுக்கு அத்திவாரமிட்ட அவர்கள் அதனைச் சிறப்பாக வளர்த்தார்கள். உயர் பண்புகளைக் கொண்டிருந்த கலீபா, அபூபகர் (றழி) அவர்கள் தமது வாழ்நாளிலே பல அரிய சாதனைகளையும் நிலைநாட்டி பெருமானார் காட்டிச் சென்ற ஒளிமயமான வாழ்க்கை முறையையும் அணுவும் தவறாமல் பின்பற்றினார்கள். அவர்கள் சகல துறைகளிலும் வெற்றி பெறுவதற்கும் இதுவே காரணமாக அமைந்தது.

தாம் கலீபாவாகப் பதவி ஏற்றதும் மக்கள் மத்தியிலே ஓர் உரை நிகழ்த்தினார்கள். வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்திலே இவ்வரை, மிக பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது. அவ்வரையை இங்கே சுருக்கித் தருகிறோம்.

“ஐனங்களே, நீங்கள் என்னை உங்கள் கலீபாவாக இன்று தெரிந்தெடுத்துள்ளீர்கள். அல்லாஹ் மீது ஆணையாக, நான் ஒரு பொழுதும் கலீபாப் பதவிக்கு ஆசைப்பட்டிருக்கவில்லை. பகிரங்கமாகவோ இரசியமாகவோ அப்பதவியை அல்லாஹ்விடம் கேட்டிருக்கவும் இல்லை. எனினும் குழப்பம் தலை தூக்கும் என்று அஞ்சியே அதை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன். என்னால் சுமக்க முடியாத சுமையே இது. அல்லாஹு தஆலாவின் உதவியின்றி அதை நான் சிறப்பாகச் செய்ய முடியாது. எந்த வகையிலும் நான் உங்களைவிட உயர்ந்தவன் என்று நினைக்கவில்லை. நான் நன்மை புரிந்தால் எனக்கு உதவி செய்யுங்கள். தீமைபுரிந்தால் என்னைத் திருத்தாங்கள். உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய உரிமையையும் நான் பெற்றுக் கொடுப்பேன். அல்லாஹு தஆலாவுக்கும் அவனுடைய றஸூலுக்கும் நான் வழிப்பட்டு நடந்தால், நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுங்கள்; இல்லையேல் என்னைத் திருத்தாங்கள்.”

54. உமர் (றழி) - I

குலபா உர்ராஷிதீன்கள் வரிசையிலே கலீபா உமர் (றழி) அவர்கள் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறார். ஆமுல்பீல் 13 ஆம் ஆண்டிலே மக்காவிலே பிறந்த இவர்களது தந்தை, கத்தாப் என்பவராவார். உமர் (றழி) மிக்க வீரதீரமும் பராக்கிரமுமுடையவர். இஸ்லாமிய வரலாற்றிலே தமக்கென ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார் உமர் (றழி).

நபித்துவத்தின் ஆரம்பகாலத்திலே இவர் இஸ்லாத்தை ஏற்கவில்லை. இஸ்லாத்தின் விரோதிகளோடு சேர்ந்து கொண்டிருந்தார். ஐந்து ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர்தான் இஸ்லாமிய சூரியனின் கதிர்கள் இவரது உடம்பையும் உள்ளத்தையும் தாக்கலாயின. எனவே நுபுவத்தின் ஆறாவது ஆண்டிலே, குப்ரியத்தைவிட்டு இஸ்லாத்தைப் பிரித்துத் தெரிந்து கொள்கிறார்.

நுபுவத்தைத் தொடர்ந்து இஸ்லாம் பரவும் வேகம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து கொண்டே வந்தது. இதனால் கவலை கொண்டான் குறைஷிக் காபிர்களின் தலைவன் அபூஜஹ்ல். தனது மக்கள் எல்லோரையும் அழைத்து, ஓர் இரகசியக் கூட்டத்தைக் கூட்டினான். அக்கூட்டத்திலே, முஹம்மத் நபியின் புதிய போதனையால், இஸ்லாம் அரேபியா முழுவதும் பரவும் அபாயம் இருப்பதை எடுத்துச் சொல்லி 'உடனடியாக முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் பிரசார வேலையைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்; முஹம்மதை வெட்டி அவருடைய தலையை யார் எடுத்து வருகிறாரோ, அவருக்கு நூறு ஒட்டகங்கள் பரிசளிப்பேன்' என்று பிரஸ்தாபித்தான்.

அக்கூட்டத்திலே பிரசன்னமாக இருந்த உமர் எழுந்து நின்று, "நான் அவ்வேலையை முடித்து வந்தால் நீர் உமது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவீர் என்பதற்கு உத்தரவாதம் என்ன?" என்று கேட்டார். "அல்லாத், அல் உஸ்லாமீது ஆணையாக முஹம்மதின் தலையைக் கொண்டு வந்தால், நான் குறித்த பரிசைத் தருவேன்" என்று சத்தியஞ் செய்தான் அபூஜஹ்ல்.

உருவிய வாளுடன் வெளியே கிளம்பினார் உமர். முஹம்மத் இருக்கும் இடத்தை நோக்கி அவர் வேகமாகப்பறந்தார். நயீம் பின் அப்துல்லாஹ் என்பவர் இடையிலே உமரைச் சந்தித்தார். "எங்கே உருவிய வாளுடன் விரைகிறீர்?" என்று நயீம்

கேட்டார். “முஹம்மதைக் கொல்வதற்காக” என்றார் உமர். “உமது சகோதரி, அவர் கணவர் இருவரும் இஸ்லாத்தை ஏற்று விட்டனரே, முதலில் இதனைக் கவனியும்” என்றார் நயீம்.

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் மிக்க சினம் கொண்டார் உமர். தங்கையின் வீட்டை நோக்கி விரைந்தார். வீடு மூடப்பட்டிருந்தது. உள்ளே இருந்து ஓதும் சத்தம் வெளி வந்து கொண்டிருந்தது. கதவைத் தட்டினார். உமரின் சகோதரி கதவைத் திறந்தார்.

“நீர் என்ன ஓதிக் கொண்டிருந்தீர்.”

“ஒன்றும் ஓதவில்லையே”

“இல்லை, நான் நன்றாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். நீரும் உமது கணவரும் ஓதிக் கொண்டிருந்தீர்கள். நீர் நமது மதத்தை விட்டு விட்டீர்” என்று கூறியவாறு ஓங்கி அடித்தார் தனது சகோதரிக்கு; இரத்தம் வழிந்து ஓடியது. நாங்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டோம்; நீர் எம்மை எதுவும் செய்யமுடியாது என்று மிக்க உறுதியோடு கூறினார் சகோதரி.

சகோதரியின் வார்த்தைகள் உமரைக் குலுக்கின. ஆறுதலடைந்தார் உமர்: சிந்தித்தார். “எங்கே? நீங்கள் ஓதிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்ப்போம்.”

“நாம் ஓதிக் கொண்டிருந்ததை நீர் தொட முடியாது.”

“ஏன், நான் தொட முடியாது?”

“இது இறைவனின் கலாம்; அசுத்தமான நிலையிலே யாரும் அதனைத் தொடமுடியாது.” உமர் தம்மைச் சுத்தப்படுத்திக் கொண்டார். அல்குர்ஆனை ஓதும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். என்ன அதிசயம்! திடீரென பெருமானார் இருக்கும் இடத்தை நோக்கி விரைந்தார்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அப்பொழுது அர்க்கம் (றழி) அவர்களின் வீட்டில் இருந்தார்கள். உமர் நேராக அங்கு சென்றார். நபிகளாரின் கையைப் பிடித்து இஸ்லாத்தை ஏற்றார்.

“யாஅல்லாஹ் ! இரு உமர்களில் (அபூஜஹ்ல் ஒரு உமர்) மிக விருப்பமானவரைக் கொண்டு இஸ்லாத்தை மேலோங்கச் செய்வாயாக” என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) பிரார்த்தனை செய்த மறுநாளே உமர் இஸ்லாத்தை ஏற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உமர் இஸ்லாத்தை ஏற்கும் வரை முஸ்லிம்களின் தொகை மிகவும் சொற்பமாகவே இருந்தது. இவர் இஸ்லாத்துக்கு வந்த பின்னர் பகிரங்கமாகத் தொழுவதற்கு ஆரம்பித்தார்கள். இஸ்லாத்தை ஏற்றவர்களில் நாற்பதாவது நபராக உமர் விளங்கினார். இத்தோடு இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி மின்வேகத்தில் பெருகலாயிற்று.

இவர் இஸ்லாத்திற் சேருவதற்கு முன்னர், இஸ்லாத்தின் பரமவிரோதியாக விளங்கினார். ஆனால், இஸ்லாத்திற் சேர்ந்த பிறகு, இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிக்காக உழைப்பதில் தன்னிகரற்றவராக விளங்கினார். பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதில் மிக்க ஆர்வமுடையவராகவும் காணப்பட்டார். இஸ்லாமிய கொள்கைகளை அனுஷ்டானரீதியில் அமுல் நடாத்துவதற்கும் இவர் பாடுபட்டார். அது மாத்திரமன்றி, இஸ்லாத்தை வீழ்த்துவதற்காக, எதிரிகள் மேற்கொண்ட எல்லா யுத்தங்களிலும் பங்கு கொண்டு இஸ்லாத்தின் வெற்றிக்கொடியை ஆங்கெல்லாம் பறக்க விட்டார்.

நபிகள் நாயகம் மறைந்த செய்தி மதீனாவிலே வெளியான போது, உருவிய வாளுடன் உமர் வெளியே பாய்ந்து, “அவ்வாறு நபிகள் மாண்டார்கள் என்று யாரும் கூறினால், இந்த வாளால் அவனுடைய தலையைத் துண்டித்து விடுகிறேன்” என்று குரல் விடுத்தார். அண்ணல் (ஸல்) அவர்கள் மீது உமர் கொண்டிருந்த அளவிலா அன்பே, இவ்வாறு அவரை சொல்லச் செய்தது எனலாம்.

அபூபகர் (றழி) அவர்கள் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும் போது தனக்குப் பின் ஒரு கலீபாவை நியமிப்பது பற்றி ஸஹாபாக்களைக் கலந்து ஆலோசித்தார்கள். உஸ்மான் (றழி), அலீ (றழி) உட்பட கண்ணியமுள்ள எல்லா ஸஹாபாக்களும், உமர் (றழி) அவர்களையே கலீபாவாக நியமிக்கும்படி ஆலோசனை கூறினார்கள் அன்றிருந்த உத்தம ஸஹாபியான உமர் (றழி) அவர்களிடம் வீரம், தீரம், நுண்ணறிவு, மேன்மை, ஆற்றல் குடிமேல் அன்பு, துறவு, ஆராய்வு, விவேகம், தியாகம் முதலிய தகைமைகள் நிறைந்திருந்தன. ஆகவே அன்னாரையே அபூபகர் (றழி) அவர்

கள் தனக்குப் பின் கலீபாவாக நியமித்துச் சென்றார்கள். அபூபக்ர் (றழி) அவர்கள் காலமானவுடன் ஹிஜ்ரி 13 ஆம் வருடம் ஜமாதுல் ஆகிறா மாதம் பிறை 22 இல் உமர் (றழி) அவர்கள் கலீபாவாக சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டார்கள். அன்றுமுதல் கிலாபத் ஆட்சி உலகின் எட்டுத் திக்கிலும் பரவத்தொடங்கிற்று.

அன்றைய இரு வல்லரசுகளான ரோம் பாரசீக சக்கராதிபத்தி யங்கள் கிலாபத் ஆட்சி முன் மண்டியிட்டன. அவற்றை முஸ்லிம்கள் தம்மடிப்படுத்திக் கொண்டனர். எகிப்து, சிரியா, ஈராக், ஈரான், இஸ்பஹான் முதலான நாடுகள் உமர் (றழி) அவர்கள் கைவசப்பட்டன. கைப்பற்றும் நாடு முழுவதும் இஸ்லாமும் பரவ ஆரம்பித்தது. அவரது 10 வருட ஆட்சியில் அனைவரும் பிரமிக்கத்தக்க வகையிலே ஏராளமான நாடுகள் கைப்பற்றப்பட்டன. இஸ்லாம் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது; மக்களும் சுபீட்சமாய் வாழ்ந்தனர். இவர்களின் நீதி நேறிகளை அறிந்த அன்னிய நாட்டுப் பிரஜைகள், தம் மன்னனை வெறுத்து கிலாபத் ஆட்சியோடு தம் நாட்டைச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பாடுபட்டனர். மன்னனைக்கூட வற்புறுத்திய சரித்திரச் சான்றுகளும் உண்டு.

உமர் (றழி) மக்களுக்குச் செய்த சேவைகளோ அளப்பரியன. கூபா, பலரா, ஜஸீரா, மௌஸில் முதலிய புது நகரங்களை நிறுவினார்கள். மதீனாப்பள்ளிவாசலை விசாலமாகக் கட்டினார்கள். ஆண்டுக் கணிப்பை ஹிஜ்றத்திலிருந்து எடுக்க வேண்டுமென ஏற்பாடு செய்தார்கள். இரவில் நாடு சுற்றி, மக்களின் குறை நிறைகளை அறிந்து ஏற்ற பரிசாரம் செய்தார்கள். மதீனாவி லிருந்து மக்கா செல்லும் வழியில் ஓர் உணவுப் பண்டசாலையை நிறுவி அவ்வழிச் செல்வோர்க்கு உதவினார்கள். யஹூதிகள் அனைவரையும் அரேபியத் தீபகற்பத்திலிருந்து வெளியேற்றி அதைக் கலப்பற்ற முஸ்லிம் நாடாக்கினார்கள்.

உலகையே நடுநடுங்கச் செய்த கலீபா உமர் (றழி) அவர்களின் எளிய வாழ்க்கை உலகோரை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. படாடோப மாக, ஆடம்பரமாக உல்லாச வாழ்க்கை வாழ அன்னார் அணுவும் இசையவிவலை. ஒரே ஒரு கறியுடன் உணவருந்தினார்கள். ஒரு கறியுடன் ருசியான உணவை உண்ணும்படி ஆலோசனை கூறிய வர்களைக் கூடக் கனன்றார்கள். சிறு குடிசையில் மெய்ப்பாது காவலர் எவருமின்றி வாழ்ந்து வந்தார்கள். வீட்டு வேலைகளை தானும் துணையாளுமே செய்து வந்தார்கள். சமைத்தல், பிள்ளை வளர்த்தல், புடவை தோய்த்தல், வீடு பெருக்கல் முத

லான யாவும் மனைவியின் கையாலே நடைபெற்றன. அரசாங்கப் பொது நிதியால் கூடிய ஊதியம் பெறும்படி மேலான சில ஸஹாபாக்கள் ஆலோசனை கூறிய போது, இவ்வற்ப உலகிலேயே என் இன்ப சுகங்களை நுகர்ந்து விட்டு (வெறுங் கையுடன் மறுமை) செல்லவா? என்று கோபம்பொங்க வினவினார்கள். பல நாட்களுக்கு அதிபதியான உமர் (றழி) ஒரு நாள் குத்பாபிரசங்கம் செய்யும் போது, அன்னாரின் அங்கியில் பல அண்டைகள் இருந்தன. அண்டை போட புடவை இன்மையால், சில இடங்களை தோலினால் அண்டை போட்டிருந்தார்கள். ஓர் அரசன் வெறும் தரையில், சிம்மாசனமுள்ள ஊரில் உறங்குவது ஆச்சரியமே. ஆனால், உமர், (றழி) அவர்கள் மதீனாவின் மணல்தரைகளில் சயனிக்காத இடமில்லை எனலாம். மர நிழலில் பாயின்றி, படுக்கையின்றி காவலரின்றி உறங்குவார்கள். அன்னாரின் எளிய வாழ்க்கையைப் பற்றி ஏற்றிப் பேசாதோர் எவருமில்ர்; என்றுமில்ர்.

அன்னாரின் செங்கோலை அன்றும் இன்றும் என்றும் எல்லோரும் ஏற்றிப் போற்றுகின்றனர். எளியோர், வலியோர், உறவோர், மற்றோர், அரசன், ஆண்டி, அதிகாரி, பிரஜை, நண்பன். விரோதி, அறிமுகமானவன், தெரியாதவன் என்ற எத்தகைய பாகுபாடுமின்றி எவர்க்கும் ஓரே நீதி வழங்கினார்கள். குர்ஆனும் ஹதீஸும் மென்றால் நடுங்கி உள்ளன்போடு ஏற்பார்கள் அன்னாரின் நீதி மக்களோடு நின்று விடவில்லை. பஞ்ச பூதங்களுக்கே நீதி செலுத்தினார்கள். அன்னாரின் தீர்ப்புக்கிணங்க, பலி கொள்ளும் பழக்கத்தை நைல் நதி நிறுத்திக் கொண்டது அன்னாரின் சொற்கேட்டு அதிரும் பூமி அடங்கியது. அன்னாரின் எழுத்தினால் பற்றி எரிந்த நெருப்பு அணைந்தது. இன்னும் எவ்வளவோ !

சுவனவாதியென நன்மாராயம் சொல்லப்பட்டவர் என்பதற்காக அன்னார் இறுமாப்போடு இருக்கவில்லை. அல்லும் பகலும் இறைவனை அஞ்சி அழுத வண்ணமிருந்தார்கள். சதா அழுதமையினால் இரு விழிகளுக்குக் கீழ் இரு கருங்கோடுகள் இருந்தன.

உமர் (றழி) - II

இஸ்லாமிய வரலாற்றிலே, உமர் (றழி) அவர்கள் புதுமையான ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராக வர்ணிக்கப்படுகிறார். அவர்கள்

அறியாவிலே புகுத்தி விஸ்தரித்த ஆட்சிமுறை, இன்றைய நவீன உலகத்துக்குக்கூட ஒரு முன்மாதிரியான ஆட்சியாக விளங்குகின்றது. ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்திலே அவர்களுடைய ஆட்சி தொடங்குகின்றது. ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளை அமுல் நடாத்தும் வகையிலே அது வியாபிக்கின்றது. அன்னாருடைய ஆட்சிச் சிறப்பை ஊன்றிக் கவனித்தால், எவ்வளவு தூரத்திருஷ்டியோடு அது அமைக்கப்பட்டதென்பது தெளிவாகும்.

ஆட்சியிலே அரசன் பிழை செய்தாலும் அதனைச் சுட்டிக்காட்டச் சாதாரண எந்த மனிதனுக்கும் உரிமை உண்டு என்பதைச் செயலுருவில் காட்டினார்கள். உமர் (றழி) அவர்கள். ஒரு முறை கலீபா உமர் (றழி) குத்பாப் பிரசங்கம் செய்வதற்காக மிம்பரில் ஏறிக் கொண்டு நுந்தார். அப்பொழுது ஒரு தனி மனிதன் வழி மறித்து, "அம்ருல் மு. மினினே ! எனக்கு ஒரு சந்தேகம். தெளிவாக்க வேண்டும்" என்றார். "என்ன அது?" என்றார் உமர் (றழி)

"பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்கும் பொருட்டு கடந்த வாரம் (பைத்துல்மால்) பொதுத்திறைசேரிக்குப் புடைவைகள் வந்தன. அவற்றை நீங்கள் பகிர்ந்து அளித்தீர்கள், ஒருவருக்கு ஓர் அங்கிதைப்பதற்குப் போதுமான அளவே பகிரப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது நீங்கள் அணிந்து வந்திருக்கும் ஜூப்பாவோ அதேபுடைவையினால் தைக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது. பகிரப்பட்ட புடைவையின் அளவுக்கு, ஒரு பூரண ஜூப்பா தைத்துக் கொள்வது முடியாது. ஆயின், இது எவ்வாறு சாலும் என்பதை அறியலாமா?" என்று அந்த மனிதன் கேட்டான்.

"உனது கேள்வி நியாயமானதே! இதற்குரிய மறுமொழியை இங்கு வீற்றிருக்கும் எனது புதல்வர் வழங்குவார்."

"பைத்துல்மால் புடைவையிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவே எனது தகப்பனாருக்கும் கிடைத்தது. அவருக்கு ஒரு பூரண ஜூப்பாவுக்கு அது போதாமல் இருந்ததால், எனக்குக் கிடைத்த பகுதியை நான் அவருக்கே கொடுத்து விட்டேன்" என்று மகன் கூறினார்.

உமர் (றழி) அவர்களின் ஆட்சியிலே இவ்வளவு தூரத்துக்கு தனி மனித சுதந்திரம் - பேச்சுச் சுதந்திரத்துக்கு இடமளிக்கப்பட்டிருந்தது என்பது சிந்திப்பதற்கு உரியதாகும்.

பைதுல்மால் என்ற திறைசேரியை ஒழுங்குபடுத்தி உரிய முறையில் அதனைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்பும் அவருடையதாக இருந்தது.

மாகாணப் பிரிவுகள், பொலிஸ் பிரிவு, இராணுவப் பிரிவு போன்ற நிர்வாக அமைப்புக்களையெல்லாம் ஸ்தாபன ரீதியாக்கினார்கள். தமது ஆட்சி செம்மையாக நடைபெறுவதற்காக, தகைமையான உத்தியோகத்தர்களைத் தெரிந்து எடுப்பதிலும் விசேஷ கவனம் செலுத்தினார்கள். உத்தியோகத்தின் வேதனங்களையும் உயர்த்திக் கொடுத்தார்கள். இதனால், ஆட்சி நிர்வாகத்திலே இலஞ்ச ஊழல் தலைகாட்டவில்லை.

தமது இராச்சிய நிலப்பரப்பை, பல மாநிலங்களாகப் பிரித்துக் கொடுத்தார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் ஒவ்வொரு கவர்னரை நியமித்தார்கள். கவர்னரே மாகாண நிர்வாக அதிகாரியாகவும் கடமை புரிந்தார். அத்தோடு, காழி என்னும் நீதிபதியும் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் கடமை புரிந்தார். கலீபாவே இவர்களை மேற்பார்வை செய்தார்கள்.

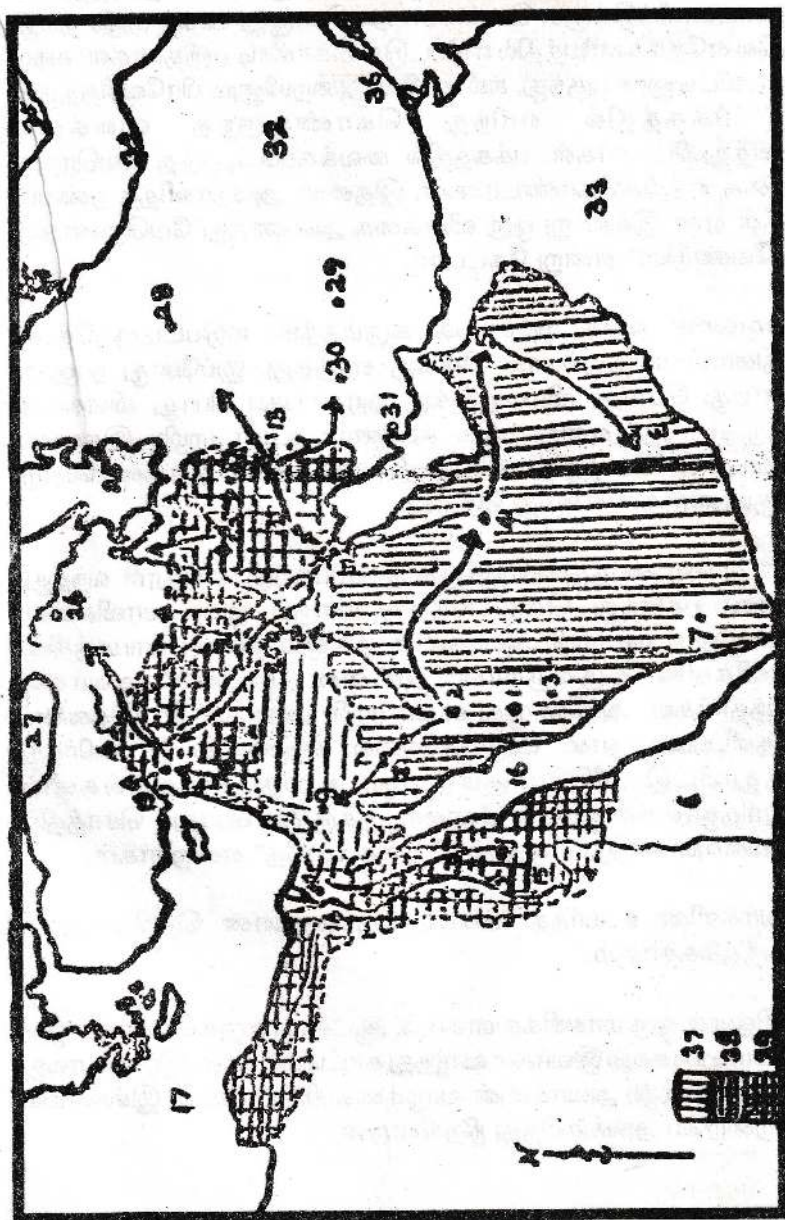
தமக்கு அரசாங்க விடயங்களில் ஆலோசனை கூறக்கூடிய ஒரு ஆலோசனைச் சபையையும் அமைத்துக் கொண்டார்கள். அறிவிலும், பண்பிலும், சிறந்தவர்களே இச்சபையில் அங்கம் வகித்தார்கள்.

அல்குர் ஆணை புத்தக உருவில் கொண்டு வருவதற்கு இவர்களே மூலகாரணஸ்தர். யமாமா யுத்தத்தின்போது குர் ஆணை மனைஞ் செய்திருந்தோர்களில் பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் ஷஹீதாகிப் போவதைக் கண்ட உமர் (றழி) இந்நிலை தொடர்ந்தால், ஒரு காலத்திலே குர்ஆணைத் தெரிந்தவர்களே இல்லாது போய்விடுவர் என்பதை உணர்ந்தார்கள். அப்பொழுது கலீபாவாக விருந்த அபூபகர் (றழி) அவர்களிடம் இதனை எடுத்துக்காட்டி, குர்ஆணை புத்தக உருவில் கொண்டு வரும் பெருமுயற்சியில் வெற்றி பெற்றார்கள். அவர்கள் அன்று அம்முயற்சியை எடுக்காது இருந்தால், நாம் இன்று புத்தக உருவிலே குர்ஆணை வாசிப்பது சாத்தியமாக இருந்திருக்காது.

பைத்துல்மால் பொதுச் சொத்துக்களைப் பேணிப்பாதுகாப்பதிலும், அதிலே ஒரு சிறுதுளிகூட தமது சொத்தோடு சேர்ந்து விடாது தடுத்துக் கொள்வதிலும் மிகக் கவனமாக இருந்தார்கள்.

**இஸலாத்தின் வளர்ச்சி
நபி (ஸல்) அவர்கள் காலம் தொடக்கம் உமர் (றழி)
அவர்கள் காலம் வரை**

1. மக்கா
2. மதீனா
3. தாயிப்
4. ஹிஜ்ரி
5. ஓமன்
6. ஹழ்றல்மௌத்
7. ஏடன்
8. உஹுத்
9. அத்றுத்
10. கூபா
11. பஸ்ரா
12. அஹ்வாஸ்
13. இஸ்பஹான்
14. புஸ்தாத்
15. நைல்நதி
16. செங்கடல்
17. மத்திய தரைக்கடல்
18. டமஸ்கஸ்
19. அனா
20. கர்பலா
21. பக்தாத்
22. ஹமதான்
23. நிறாவன்த்
24. அர்தபீல்
25. கஸ்பியன்கடல்
26. திப்லிஸ்
27. கருங்கடல்
28. நிஸாபூர்
29. ஜிராப்த்
30. கிமான்
31. பாஸ்
32. பாரசீக சாம்ராச்சியம்
33. அரபிக்கடல்
34. அமுதாறியாநதி
35. சிர்தாறியாநதி
36. இந்தூநதி
37. நபி (ஸல்) அவர்கள் காலம்
38. அபூபகர் (றழி) அவர்கள் ஆட்சிக்காலம்
39. உமர் (றழி) அவர்கள் ஆட்சிக்காலம்.

இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி - நபி (ஸல்) அவர்கள் காலம் தொடக்கம் உமர் (றழி) அவர்கள் காலம் வரை

ஒரு முறை ஒரு நண்பர் உமர் (றழி) அவர்களுடன் கதைப்பதற்காக அவருடைய வீட்டுக்குச் சென்றார். அப்பொழுது உமர் (றழி) தமது வீட்டிலே ஏதோ காரியத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். வந்த நண்பர், வீட்டினுள் புகுந்து, கலீபாவின் அறையினுட்பிரவேசித்ததும் தமது பக்கத்தில் எரிந்து கொண்டிருந்த விளக்கை அணைத்துவிட்டார்கள். பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த வேறொரு விளக்கை ஏற்றிக்கொண்டார்கள். இதனை அவதானித்த நண்பர். “நீங்கள் ஏன் இவ்வாறு ஒரு விளக்கை அணைத்து வேறொன்றை ஏற்ற வேண்டும்?” என்று கேட்டார்.

“இதுவரை நான் அரசாங்க கருமத்தில் ஈடுபட்டிருந்தேன். ஆனதினால் பைத்துல்மால் விளக்கு எரிந்தது. இப்போது நானும், நீயும் எமது சொந்த விஷயத்துக்கு அரசாங்கப் பொது விளக்கை ஏற்ற முடியாதே” என்று பதில் கூறினார் உமர் (றழி). இதனால் பைத்துல்மால் பொதுநிதி விடயத்தில் எவ்வளவு அக்கறையோடு இருந்துள்ளார்கள் என்பது தெளிவு.

ஒரு முறை பைத்துல்மாலுக்குச் சேர்ப்பதற்கு கஸ்தூரி வந்தது. அதனைப் பகிர்ந்து கொடுப்பதற்கு யாரும் முன் வரவில்லை. அப்பொழுது உமர் (றழி) அவர்களின் மகனும், நபிகள் நாயகத்தின் மனைவிகளில் ஒருவருமான அன்னை ‘ஹப்ஸா’ அவர்கள் முன்வந்தார்கள். அப்பொழுது உமர் (றழி) அவர்கள் நீர் இதனைப் பகிர்ந்தளிப்பதை நான் விரும்பவில்லை. ஏனெனில் நீர் பகிர்ந்து அளித்துவிட்டு வீடுபோகும்போது, உமது கைவிரல்களில் கஸ்தூரித்தூள்கள் ஓட்டிக் கொண்டிருக்குமே, பொதுச் சொத்தில் அணு வளவும் கூடுதலாக நாம் பெறக்கூடாதே” என்றார்கள்.

இவர்களின் உயர்ந்த பண்பும், நேர்மையான நெறிமுறையும் ஆராயத்தக்கதாகும்.

மனிதருள் ஒரு மாணிக்கமாகவும், ஆட்சியாளருக்கெல்லாம் ஒரு முன்னோடியாகவும் இவர்கள் வாழ்ந்து காட்டினார்கள். இரண்டாவது கலீபா உமர் (றழி) அவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள், இஸ்லாமிய வரலாற்றையே அலங்கரித்து நிற்கின்றன.

55. உஸ்மான் (றழி)

நேர்வழி நடந்த கலீபாக்கள் வரிசையில் மூன்றாமவர் உஸ்மான் (றழி) அவர்களாவார். நாணயத்துக்கு ஒருவரென அனைவரும் மதித்த அவர்கள் பல சிறப்புகளைப் பொதிந்திருந்தார்கள். குறைவிக் குலத்திலே உமய்யா வம்சத்தைச் சேர்ந்த அப்பான் என்பார்க்கு, ஹிஜ்ரிக்கு முன் 47 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்கள். அவர்களின் தாய் அர்வா என்பவர், நபி (ஸல்) அவர்களின் தகப்பனின் சகோதரியான உம்மு ஹகீமின் மகளாவார்.

உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் இஸ்லாத்திற்கு முன்பும் அதன் பின்னும் ஒரு மிடறு மதுபானமேனும் அருந்தியதில்லை. விபசாரம், களவு முதலிய பெரும் பாவங்களை அறவே புரியவில்லை. இவ்வாறு முள்ளினுள் ரோஜாவாக அறிவீனக் காலத்திலும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் மகளான றுகையா (றழி) வை உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் மணம் முடித்து இவ்வாழ்க்கை நடத்தினார்கள். றுகையா (றழி) ஹிஜ்ரி 2 இல் காலமானபின் அடுத்த மகளான உம்முசுல்ஸும் (றழி) அவர்களை மணம் முடித்தார்கள். அவர்களும் ஹிஜ்ரி 9 இல் காலமானார்கள். மனித இன உற்பத்திமுதல் ஒரு நபியுடைய இரு புதல்வியரை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மணம் முடிக்கக்கூடிய பாக்கியத்தைப் பெற்றவர் உஸ்மான் (றழி) அவர்களை தவிர வேறு எவருமில்லை. இதனாலே அவர்களுக்கு.

ذُو النُّوَرَيْنِ

“இரு ஒளியுடையவர்” என்ற சிறப்புப் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.

புர்கான் தோன்றியதும் நாலாவது ஆளாக இஸ்லாத்தைப் பூரணமாகத் தழுவிக்கொண்டார்கள். அபூபகர் (றழி) அவர்களின் தூண்டுதலால் இஸ்லாமான இவர்களை இவர்களின் தகப்பனின் சகோதரர் ஹகம் கண்ணுற்றதும் கோபம் கொண்டு ஓரிடத்தில் இறுக்கக்கட்டி, “நீ உன் மூதாதையரின் மார்க்கத்தை விட்டு விட்டு புது மார்க்கமொன்றில் சேர்ந்து கொள்கிறாயா? நீ பின் பற்றியுள்ளதை விட்டு விடும் வரை உன்னை (அவிழ்த்து) விடவே மாட்டேன்” என்று ஆணையிட்டுக் கூறினார். அதற்கு உஸ்மான் (றழி) அவர்கள், “இல்லை. நான் இதை என்றுமே

விடவும் மாட்டேன்; துறக்கவும் மாட்டேன்” என்று ஆணையிட்டுக் கூறினார்கள். ஹகம் என்பவர், அவர்களின் இஸ்லாத்தின் மீதுள்ள உறுதியைக் கண்டு கட்டை அவிழ்த்து விட்டு விட்டார். பின் துன்புறுத்தவில்லை. பின், உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் இஸ்லாத்திற்காகப் பாடுபடவும் தன் செல்வங்களை இஸ்லாத்திற்காகவே செலவு செய்யவும் முனைந்தார்கள்.

உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் இரண்டு ஹிஜ்றத்திலும் பங்கு பற்றக் கூடிய மாபெரும் பாக்கியம் பெற்றார்கள். நுபுவ்வத்தின் பின் 5 ஆம் ஆண்டு அபிஸ்னியாவுக்கு ஹிஜ்றத் சென்றபோது தம்மனைவியுடனே சென்றார்கள். நபி லூத் (அலை) அவர்களுக்குப்பின் முதன்முதல், மனைவியுடன் ஹிஜ்றத்துச் சென்ற பாக்கியம் உஸ்மான் (றழி) அவர்களுக்கே கிடைத்தது. மதீனா ஹிஜ்றத்திலும் மனைவியுடனேயே சென்றார்கள்.

நற் பண்புகள்

உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் தமது வாழ்க்கையில் ஒரு முறை கூறியதாவது, “நான் என் இறைவனிடம் பத்து விஷயங்களை ஒழித்து வைத்துள்ளேன். (அவை இறுதி நாளில் எனக்குப் பயனளிக்கும்). 1. நான் இஸ்லாத்திலே நாலாவது நபராவேன். 2. தழுக்யுத்தத்துக்குத் தேவையான செல்வங்களைக் கொடுத்து தயார் செய்தேன். 3. றஸூல் (ஸல்) அவர்கள் அன்னாரின் மகளை எனக்கு மணம் முடித்துவைத்து, அவர்கள் இறந்த பின் மற்ற மகளையும் மணம் முடித்துத் தந்தார்கள். 4. நான் என்றுமே சங்கீதம் இசைத்ததில்லை. 5. என்றுமே பேராசை வைத்ததில்லை. 6. என் வலக்கையை நபி (ஸல்) அவர்கள் கைமேல் வைத்து சத்தியவாக்குக் கொடுத்தபின், வலக்கையால் என் மர்மஸ்தானத்தை தொடவில்லை. 7. நான் இஸ்லாத்தைத் தழுவியது முதல் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் ஒவ்வொரு அடிமைக்கு விடுதலை அளித்துக்கொண்டே வந்துள்ளேன். அன்று கிடைக்காவிட்டால் பிறகு நிறைவேற்றுவேன். 8. நான் அறியாமை காலத்திலோ இஸ்லாத்திலோ அறவே விபச்சாரம் செய்யவில்லை. 9. நான் அறியாமை காலத்திலோ இஸ்லாத்திலோ ஒரு போதும் களவெடுக்கவில்லை. 10. நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கையிலேயே குர்ஆன் முழுதையும் மனனம் செய்துகொண்டேன்.” (இப்னு அஸாகிர்)

இவர்களே வெள்ளிக்கிழமை நாளில் ஞஹர் நேரமானவுடன் மேலதிகமாக ஒரு முறை அதான் சொல்லும்படி பணித்தவர்கள்.

இவர்களே முதலில் அதான் சொல்வோர்க்கு வாழ்க்கைப்படி நியமித்தவர்கள். முதன் முதல் மெய்க்காப்பாளரை நியமித்தவர்களும் இவர்களே.

இரவு நேரங்களில் உஸ்மான் (றழி) அவர்களே வழிச் செய்யநீரை எடுத்துச் செல்வார்கள். தங்களின் பணியாளுக்குச் சொல்லிச் செய்விக்கலாமே எனச் சிலர் கூறியபோது “ இல்லை, இரவு அவர்களுக்குரியது. அதில் அவர்கள் ஓய்வு பெறுவர். அவர்களின் ஓய்வை நான் குலைக்கக்கூடாது” என்று கூறிவிடுவார்கள். இது அன்னாரின் பணியையும் பிறர் மீதுள்ள பரிவையும் எடுத்தக்காட்டும். ஹஜ், உம்றா வணக்கங்களைப் பற்றி அப்போதுள்ளவர்கள் அனைவரினும் உஸ்மான் (றழி) அவர்களே மிக அறிந்தவர்களாயிருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு முறையுத்தத்திற்குப் போகும்போது உஸ்மான் (றழி) அவர்களை மதினாவிற்குத்தனது பிரதிநிதியாய் நியமித்துச் சென்றுள்ளார்கள். இவர்கள் வாயிலாக 146 ஹதீஸ்கள் வந்துள்ளன.

ஸஹாபாப் பெருமக்களில் இவர்களும் ஒரு பெருஞ் செல்வந்தராயிருந்தார்கள். கிலாபத் காலத்திலும் தன் சொந்தப் பணத்தாலேயே காலம் கழித்தார்கள். வாரி வாரி வழங்கும் வள்ளலாயிருந்தார்கள். கேட்டு வருவோருக்கு லட்சக் கணக்காகக் கொடுப்பார்கள். ஒருமுறை தன் வீட்டு மூலையில் குவிக்கப்பட்டிருந்த அவ்வளவு தங்க நாணயங்களையும் தர்மம் செய்தார்கள். வரங்கியவருக்கு அவற்றை எண்ணி முடிக்கவே மிகச் சிரமம் ஏற்பட்டது. ஒரு முறை ஒவ்வொரு உறையிலும் 400 நாணயங்கள் கொண்ட ஒருலட்சம் உறைகளை ஒருவருக்குத் தர்மம் செய்தார்கள்.

அவர்களின் பயபக்தி சொல்லுந்தரமன்று. இரவில் கூடுதலானபகுதியை தொழுகையிலேயே கழிப்பார்கள். சிலவேளை ஒரே றக்அத்தில் அல்குர்ஆன் முழுமையும் ஓதி முடிப்பார்கள். உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் புதைகுழியைக் கண்டால் அங்கு தங்கி தனது தாடி நனையும் வரை அழுது பிரலாபிப்பார்கள். அப்போது அவர்களிடம், “தங்கள் சுவர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் நினைத்துக் கூட இவ்வளவு அழுகிறீர்களில்லை. ஆனால் கப்ரைப் பார்த்து இவ்வளவு கவலைப்பட்டு அழுகிறீர்களே” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அன்னார் கூறியதாவது, “றஸூல் (ஸல்) அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்: ‘நிச்சயமாகவே புதை குழி இறுதி நாளின் முதலாவது தங்கு தலமாகும். அதில் ஈடேற்றம் பெற்றால், அதற்குப் பிறகுள்ளவை இதைவிட மிக இலகுவாகும்.

அதன் வேதனையிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறாவிட்டால், அதற்கும் பிறகுள்ளவை இதைவிட மிகவும் கடுமையாகும்' (திர்மீதீ) இதைப்பயந்தே நான் அழுகிறேன்" இவ்வாறு கூறுவார்கள்.

இவர்கள், அனைவரிடமும் மிக மென்மையாக நடந்து கொள்வார்கள். விரோதிகளையும் மன்னிப்பார்கள். இதனால் அனைவரின் அன்பையும் பெறலானார்கள். எனினும் மார்க்கக் கடமைகளில் கடுமையாயிருந்தார்கள். தனது மாகாணாதிபதிகள் கூடத் தவறு செய்தால் தண்டிக்கப் பிந்துவதில்லை. ஒரு முறை அவர்களின் ஒரு மாகாணாதிபதி மதுபானம் அருந்தியது தெரிய வரவே மதீனாவிற்குத் தருவித்து தன் சமூகத்தில் அனைவரும் பார்த்திருக்க அவருக்கக் கசையடி கொடுத்தார்கள்.

சேவைகள்

உஸ்மான் (றழி) இஸ்லாமானது முதல் இஸ்லாத்திற்காகத்தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்கள். மதீனா வாழ்க்கையில் நபி (ஸல்) அவர்கள் கலந்து கொண்ட யுத்தங்களில் மூன்றைத்தவிர மற்றவைகளில் நேரடியாகக் கலந்து கொண்டார்கள். ஒன்று பத்ர்போர். மனைவியின் இறுதி மூச்சுத் தறுவாயானதால், அதில் பங்கு பற்றாமலிருக்க நபி (ஸல்) அவர்கள் அனுமதி வழங்கினார்கள். எனினும் அதில் பங்கு பற்றிய நன்மை கிடைக்கப்பெற்றார்கள். மற்ற இரண்டிலும் நபி (ஸல்) அவர்களின் பிரதிநிதியாக மதீனாவைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

முஸ்லிம்கள் மக்காவிலிருந்து மதீனா சென்றபோது நூமா என்ற ஒரு யஹூதியின் கிணற்றிலிருந்தே நன்னீர் பெற வேண்டி இருந்தது. அவன் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நீருக்கு அதிக பணம்வசூலித்து வந்தான். முஸ்லிம்களின் கஷ்டத்தை அறிந்த நபி (ஸல்) அவர்கள், "பி.:று நூமா என்ற கிணற்றை வாங்குபவருக்குச் சுவனபதி உண்டு" என்று கூறியதும், உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் நூமாவுடன் பேசி இருபதாயிரம் திர்ஹம்களுக்கு வாங்கி முஸ்லிம்களுக்காக வக்பு செய்து விட்டார்கள். முஸ்லிம்கள் பெருகிவந்தபோது அதன் நீர் போதாது போகவே, "பி.:று நூமாவை யாராவது தோண்டினால் அவருக்குச் சுவனபதி உண்டு" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்கும் உஸ்மான் (றழி) அவர்களே முன்வந்து ஏராளமாகப் பணம் செலவு செய்து அதை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் தோண்டிவிட்டார்கள். இது அன்னார் செய்த மாபெரும் சேவைகளில் ஒன்றாகும்.

ஹிஜ்ரி 9 ஆம் வருடம் தபூக் யுத்தம் நடைபெற்றது. 30,000 க்கும் அதிகமான ஸஹாபாக்கள் கலந்து கொண்டனர்

அப்போது வெயில் கடுமையாக இருந்தது. நீண்ட தூரம் பாலை வனத்தில் நடந்து சென்று ஒரு பெரும் சக்கராதிபத்தியத்துடன் போர் செய்யவேண்டி இருந்தது. இத்தனைக்கும் முஸ்லிம்களிடம் வாகனவசதியோ ஆயுதங்களோ செலவினங்களோ பூரணமாயில்லை. ஆகவே இதற்கு ஆயத்தமாகும் போது நபி (ஸல்) அவர்கள், “இந்தக் கஷ்டச் சேனையை யாராவது ஆயத்தம் செய்தனுப்பினால், அவருக்கு சவனபதி உண்டு என்று உற்சாகப்படுத்தினார்கள். இச்சேனைக்காக உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் 950 ஓட்டகங்களையும் 50 குதிரைகளையும் கொடுத்து தவினார்கள். மேலும் 1000 தங்கநாணயங்களை கொணர்ந்து நபி (ஸல்) அவர்களின் மடியில் உதிர்த்தார்கள். இவற்றை நபி (ஸல்) அவர்கள் பாராட்டி “இன்றைக்குப் பின் உஸ்மான் செய்வது ஒன்றும் அவருக்கு தீங்கிழைக்காது என்று இருமுறை கூறினார்கள். இது மாத்திரமல்ல சவனவாசிகள் என சுபசோபனம் கூறப்பட்ட பத்து ஸஹாபாக்களில் இவர்கள் மூன்றாமவராவர்.

உஸ்மான் (றழி) அவர்களின் சேவைகளுள் இன்னொன்று மக்காய் பள்ளிவாசலை விசாலமாக்கியதாகும். தொழுக்கைக்காக மஸ்ஜித்துல் ஹறாம் என்ற மக்கா பள்ளிவாசல் இட நெருக்கடியாகிக்கொண்டு போகவே, அவர்களது ஆட்சியின்போது ஹிஜ்ரி 26ஆம் வருடத்தில் அதற்குச் சூழவுள்ள பல நிலங்களைத் தன் சொந்தப் பணத்தில் வாங்கினார்கள். பின் அப் பள்ளிவாசலைத் தேவைக்கேற்ப விசாலமாக்கிக் கட்டி முடித்தார்கள்.

ஹிஜ்ரி 29 ஆம் வருடம் மதீனாப் பள்ளிவாசலையும் விசாலமாக்கக் கட்டினார்கள். அதன் தூண்கள் கல்லினால் ஆக்கப்பட்டன. அப்போது அப்பள்ளிவாசலின் நீளம் 160 முழமாகவும் அகலம் 150 முழமாகவும் இருந்தது.

அவர்களின் ஆட்சியில் ஏராளமான நாடுகள் கைப்பற்றப்பட்டு அவ்கெல்லாம் இஸ்லாம் பரவியபோது அங்கிருந்த புது முஸ்லிம்கள் அல்குர் ஆணை ஒதத் தலைப்பட்டனர். அப்போது முழுதும் எழுதப்பட்ட ஒரே பிரதி மாத்திரமே மதீனாவில் ஹப்ஸாநாயகியிடம் இருந்து வந்தது. பல நாடுகளிலுமிருந்தோர் மதீனாவி் லிருந்து சென்றோரின் மனைத்திலிருந்தே அல்குர் ஆணைக்கேட்டுப் பாடமிட்டுக் கொண்டனர். சிலர் தாம் கேட்டவற்றை எழுதவும் முனைந்தனர். இதனால் வரிசைக்கிரமத்திலும் கோத்திர மொழிகளிலும் சில்லறை வித்தியாசங்கள் ஏற்படலாயின.

பொருள் மாறுபடும் வகையில் ஒரு எழுத்தாவது கூட்டவோ திரிக்கவோ குறைக்கவோ இல்லை. இச்சிறு வித்தியாசமும் அல்

குர்ஆனை பொறுத்த வரை ஸஹாபாப் பொருமக்களை கதிகலங்கச் செய்தது. கலீபா உஸ்மான் (றழி) அவர்களும் இதனைக் கேள்வியுற்று திடுக்கிட்டார்கள். உடனே எல்லா ஸஹாபாக்களையும் கூட்டி ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். அதாவது அபூபக்கர் (றழி) அவர்களின் காலத்தில் எழுதப்பட்ட மூலப்பிரதியைப் பார்த்து பல பிரதிகள் செய்து முஸ்லிம் நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைத்து, இதற்கு அணுவளவாவது மாறாக எழுதப்பட்டுள்ள எல்லா பிரதிகளையும் தீயிலிட்டு எரித்து விடவேண்டும், என்பதாகும். இம்முடிவின்படி, முன்பு அல்குர்ஆனைத் தொகுப்பதில் ஈடுபட்ட ஸெய்துப்பனுதாபித் (றழி) அவர்களின் கீழ் ஒரு குழுவை நியமித்து, இப்பணியை அவர்கள் மூலம் செய்வித்து எல்லா நாடுகளுக்கும் சரியான மூலப்பிரதிகளை அனுப்பி வைத்தார்கள். ஒரே முஸ்ஹபின் மீது அனைத்து முஸ்லிம்களையும் ஒன்று திரட்டியதால் உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் “ஜாமிஉல்குர் ஆன்” (மக்களைக் குர்ஆன் மீது ஒருங்கு திரட்டியவர்) என்ற புனைப்பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

இவை தவிர இன்னும் அநேக சேவைகளை அவர்கள் புரிந்துள்ளார்கள்.

கிலாபத்தும், இஸ்லாம் பரவுதலும், ஆட்சித்திறனும்.

ஹிஜ்ரி 23 இன் இறுதியில் உமர் (றழி) அவர்கள் காலமாகும் போது சுவனபதிகளென சுபசெய்தி கிடைத்த ஆறு ஸஹாபாக்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்து, இவர்களுள் ஒருவர் விரைவில் கலீபாவாக தெரிவுசெய்யப்பட வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அன்னாரை அடக்கம் செய்த பின் அறுவரும் கூடி அப்துர் ரஹ்மான் (றழி), உஸ்மான் (றழி), அலீ (றழி), ஆகிய மூவரிடமும், ஏயை மூவர்களான ஸஃது (றழி), தல்ஹா (றழி), ஸுபைர் (றழி) ஆகியோர் தமது பொறுப்புக்களையும் ஒப்படைத்தனர். ஆள் குறைய பேச்சும் குறையுமல்லவா? பின், அப்துர் ரஹ்மான் (றழி) அவர்கள், உஸ்மான் (றழி) அலீ (றழி) ஆகிய இருவரையும் தனித்தனியே சந்தித்து விசாரித்த போது, ஒவ்வொருவரும் கிலாபத் பொறுப்பை மற்றவரிடம் ஒப்படைப்பதற்கு அனுமதி வழங்கி திருப்தி தெரிவித்தார்கள். பின் ஸஃது (றழி), ஸுபைர் (றழி) முதலிய சிறப்புமிக்க ஸஹாபா பொருமக்களைச் சந்தித்து அப்துர்ஹமான் (றழி) ஆலோசனை கேட்டார்கள். அதிகப்படியானோர் உஸ்மான் (றழி) அவர்களையே கலீபாவாக நியமிப்பது நல்லதென ஆலோசனை தெரிவ த்தனர். மூன்று நாளாக அன்ஸார்கள், முஹாஜிர்கள் அனைவரிடமும் ஆலோசனை கேட்ட அப்துர் ரஹ்மான் (றழி) அவர்கள்

பெரும்பாலானோர் உஸ்மான் (றழி) அவர்களையே விரும்புவதாக அறிந்து கொண்டனர். இறுதியில் அலீ (றழி) அவர்களை நோக்கி, “நான் மக்களின் அப்பிராயங்களை நன்கு ஆராய்ந்தேன். அவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டேன். உஸ்மானைத் தவிர மற்ற எவரையும் அவர்கள் நாடுவதாயில்லை” என்று கூறிவிட்டு, உஸ்மான் (றழி) அவர்களின் கையைப்பிடித்து, “அல்லாஹு தஆலாவின் வேதத்தின் மீதும், நபி (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்கள் மீதும் அவர்களும்க்குப்பின் வந்த இரு கலீபாக்களின் நன்னடத்தை மீதும் உங்களை கலீபாவாக ஏற்று சத்தியப் பிரமாணம் செய்கிறேன்” என்று கூறினார்கள். பின் அலீ (றழி) அவர்களும் ஏனைய முஹாஜிர்களும் அன்ஸாரர்களும் எழுந்து உஸ்மான் (றழி) அவர்களை கலீபாவாக ஏற்று சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்தார்கள். இது ஹிஜரி 24 ஆம் ஆண்டு முஹர்ரம் மாத ஆரம்ப நாட்களில் நடைபெற்றது. அப்போது உஸ்மான் (றழி) அவர்களுக்கு வயது எழுபது. சத்தியப் பிரமாணம் முடிந்ததும் உஸ்மான் (றழி) ஒரு பிரசங்கம் புரிந்தார்கள். அதாவது, “கிலாபத்தை ஏற்கும்படி நான் நிர்பந்திக்கப்பட்டேன். அதனால் அதை நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். இதோ! நான் பின்பற்றி நடப்பவனே தவிர, பித் அத்தகளை (மார்க்கத்தில் புதுப்புது விஷயங்களை) உண்டாக்குபவனல்லன். இதோ! அல்லாஹு தஆலாவின் வேதத்திற்கும் நபி (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்களுக்கும் பின்னால், உங்களுக்கு நான் செய்யவேண்டிய மூன்று கடமைகள் உண்டு, 1. நீங்கள் முன்பு ஒன்று கூடி ஏகோபித்து முடிவு செய்து ஏற்படுத்திய காரியங்களில், எனக்கு முந்திய கலீபாவுக்களைப் பின்பற்றல். 2. நீங்கள் முன்பு ஏகோபித்து ஏற்படுத்தாத காரியங்களில் நல்லோர்களின் நன்னடத்தைகளை ஏற்பாடு செய்தல். 3. நீங்கள் தண்டனைக்கு உரித்தாகாத விடத்து உங்களை விட்டும் தடுத்துக்கொள்ளல். (மார்க்கத்தில்) வரையறுக்கப்பட்ட தண்டனைக்குரிய விஷயத்தை நீங்கள் புரியாத பட்சத்தில் நீங்கள் தண்டனை பெறமாட்டீர்கள் என்று உத்தரவாதமளித்தல்) அந்தோ! இவ்வுலகம் பசுமையானது. மக்களுக்கு இது ஆசையாக்கப் பட்டுள்ளது. அதிக மக்கள் அதன் பக்கம் சாய்ந்துள்ளனர். ஆனால், நீங்கள் உலக ஆசாபாசங்களின் பக்கம் சாயவேண்டாம். (உலகை விரும்பாதீர்கள்.) அதில் நம்பிக்கை வையாதீர்கள். உறுதியாகவே அது நம்பிக்கைக்குரிய வஸ்துவல்ல. அதை விட்டவர்களைத் தவிர வேறு எவரையும் அது விட்டு வைக்க மாட்டாது என்பதை நன்கு அறிந்து கொள்ளுங்கள்.”

அதன் பின் கிலாபத் பொறுப்புக்களை ஏற்று பயபக்தியோடு மிக நேர்மையாக அவற்றைக் கவனித்து வந்தார்கள். முந்திய

கலீபாக்களின் காலத்தைப் போன்றே இவர்களது 12 வருட கிலாபத்திலும், கிலாபத்தின் தலைமைப் பீடம் மதீனாவிலேயே இருந்து வந்தது.

இவர்களது காலத்தில் கனீமத் என்ற சிறைப்பொருட்களால் பைதுல்மால்நிரம்பி வழிந்தது. மதீனாவில் செல்வம் பெருகி வறியவர் ஒருவரும் அங்கு இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது. ஜிஸ்யா, பைஉ, கறாஜ்கள் மூலமும் அரசாங்கப் பொது நிதிக்கு செல்வம் குவிந்தது. அவற்றை உரிய முறையில் உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் செலவு செய்தார்கள்.

இதே வருடத்தில் ரோமர்களின் ஏராளமான கோட்டைகளை முஸ்லிம்கள் கைப்பற்றினர். உமர் (றழி) அவர்களின் ஆட்சியின் போது கடல் கடந்து புனிதப் போர் புரிய முஆவியா (றழி) அனுமதி கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். உமர்(றழி) அனுமதி வழங்கவில்லை. உஸ்மான் (றழி) கலீபாவான போது அதற்கு அனுமதி வழங்கினார்கள். ஆகவே முஆவியா (றழி) ஒரு கடற்படையைத் தயாரித்து ஹிஜ்ரி 27 இல் ஸைப்ரஸ் (கப்ரிஸ்) தீவின்மீது படை எடுத்துச் சென்றார்கள். அங்குள்ளவர்கள் அஹ்லு கிதாப்கள். அவர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு ஜிஸ்யா செலுத்துவதாக உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு முஆவியா (றழி) திரும்பி விட்டார்கள்.

உஸ்மான் (றழி) அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலே ஏராளமான நாடுகள் இஸ்லாமிய கொடியின்கீழ் வந்தன. ரோம சக்கராதிபத்தியத்தினதும் பாரசீக சக்கராபத்தியத்தினதும் எஞ்சிய பகுதிகளும் யாவற்றையும் முஸ்லிம்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். குறாஸான் நாட்டின் அதிகமான பகுதிகளும், ஆபிரிக்காவின் அதிகமான நாடுகளும், ஸ்பெயினும் (அன்தலுஸ்) உஸ்மான் (றழி) அவர்களின் கிலாபத் ஆட்சியின்போதே கைப்பற்றப்பட்டன. ஆங்காங்குள்ளவர்கள் முஸ்லிம்களின் நற்பண்புகளையும் தாராளத் தன்மைகளையும் நீதி நெறிகளையும் கண்ணூற்று கூட்டங் கூட்டமாக இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டே வரலாயினர். அப்போது ஒரு சில முரடர்களை அடக்க வேண்டிய நிலையும் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்டதுண்டு. இவ்வளவு விசாலமான ஒரு சாம்ராஜ்யத்தை நிர்வகிப்பது பெரும் பொறுப்பு தான். எனினும் உஸ்மான்(றழி) அவர்களின் ஆட்சித் திறமையும் தளபதிகளின் துணியும் மாகாணாதிபதிகளின் நிர்வாகமும் அதிகாரிகளின் ஆற்றலும் அவர்கள் அனைவரினதும் பயபக்தியும் நற்பண்புகளும் அவரது ஆட்சியை வளப்படுத்த உதவின.

உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் தன்னிடம் வரும் மறையீடுகளை உடனுக்குடன் விசாரித்து நீதி வழங்குவார்கள். ஹஜ் காலத்தில் மாகாணத் தலைவர்களைப் பற்றிப் பொதுமக்களிடம் விசாரிப்பார்கள். அன்னாரின் ஆட்சி காலத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் ஹஜ்ஜுக்காக மக்கா செல்வார்கள். ஆனால், இறுதி வருடம் வீட்டு முற்றுகையின் காரணமாக முடியாமல் போய்விட்டது. பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு செய்வதற்காக, பிரதான ஸஹாபாக்களைக் கொண்ட “மஜ்லிஸுஷ்ஷரீஹா” ஆலோசனை சபை ஒன்றும் இருந்து வந்தது. சிக்கலான பிரச்சினைகளை இதில் கலந்தாலோசித்தே முடிவு செய்வார்கள்.

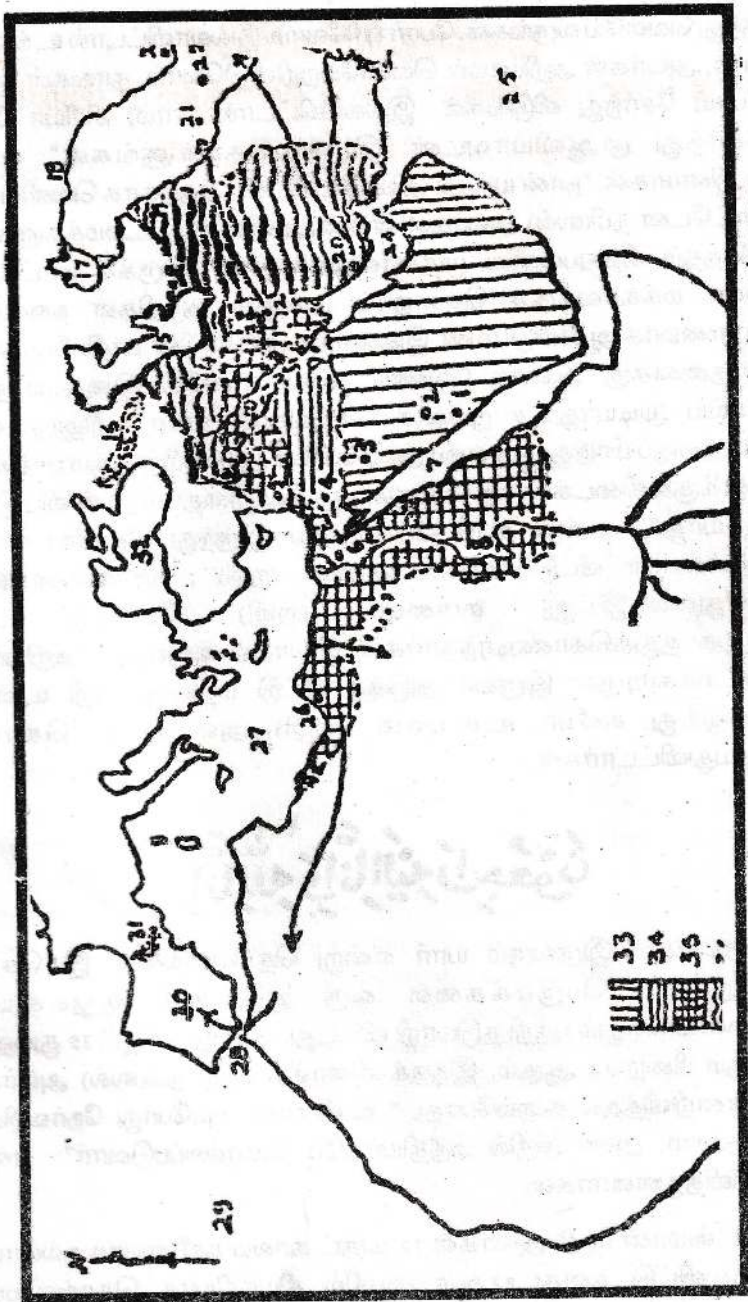
புரட்சியும் கொலையும்.

உஸ்மான் (றழி) அவர்களின் ஆட்சிக் காலப் பிற்பகுதியில் பொது மக்களிற் சிலர், அநீதியான குற்றச்சாட்டுக்களை அன்னார் மீது சுமத்தினார்கள். இவை எவையும் நியாயமான குற்றச்சாட்டுக்களல்ல. ஆனால் இவற்றைச் சாட்டாக வைத்து சிலர் புரட்சி செய்ய முனைந்தனர். கலீபாவின் வீட்டையும் முற்றுகையிட்டனர். இது ஹஜ்ஜுக்குச் செல்ல முன் நடைபெற்றது. அதனால் உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் அப்துல்லா இப்னு அப்பாஸ் (றழி) அவர்களை அழைத்து மக்காவிலுள்ள மாகாணாதிபதிக்கு ஒரு கடிதமும் கொடுத்தனுப்பினார்கள். அக்கடிதத்தை ஹஜ்ஜுக்குக் கூடும் எல்லா முஸ்லிம்களிடமும் வாசித்துக் காட்டும்படியும் சொன்னார்கள். மக்காவின் மாகாணாதிபதி தலைமை தாங்கி ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றாவிட்டால், இப்னு அப்பாஸ் (றழி) அவர்களே தலைமை தாங்கி ஹஜ்ஜை நிறைவேற்ற வேண்டமென்றும் சொல்லி அனுப்பினார்கள். மக்கா சென்று கடிதத்தைக் கொடுத்து, தலைமைதாங்கி நிறைவேற்றும்படி கூறினார். இந்த வருடம் மாத்திர தே உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் ஹஜ்ஜுக்குச் செல்லவில்லை. ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றி முடித்து மதினா வரும் போது, அங்கு பெரும் பரபரப்பு காணப்பட்டது. கலீபா கொலை செய்யப்பட்டு அலீ (றழி) அவர்கள் கலீபாவாக சத்தியப்பிரமாணம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார்கள்.

உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் முற்றுகையிடப்பட்டபொது சில ஸஹாபாக்கள் அவர்எனிடம் சென்று, “தாங்கள் சத்தியத்தில் இருக்கிறீர்கள். புரட்சிக்காரர் தவறில் இருக்கின்றனர். தங்களிடம் கூடிய பலம் உண்டு. ஆகவே, அவர்களுடன் போர் செய்ய அனுமதி

இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி
நபி (ஸல்) அவர்கள் காலம் தொடக்கம் உஸ்மான்
(றழி) அவர்கள் காலம் வரை

1. மக்கா
2. மதீனா
3. தபூக்
4. அத்துத்
5. டமஸ்கஸ்
6. அல் புஸ்தாக் (கெய்ரோ)
7. செங்கடல்
8. நைல்நதி
9. பஸ்ரா
10. யூப்ரடீஸ்-டைகிரீஸ் நதிகள்
11. பக்தாத்
12. நிறூவன்த்
13. தெஹ்ரான்
14. அர்த்தபீல்
15. கஸ்பியன் கடல்
16. கோக்கேஸஸ்மலை
17. ஏரல்கடல்
18. சிர்தாறியா நதி
19. அமுதாறியா நதி
20. பாஸ்
21. புகாரா
22. ஸமர்கந்த்
23. டாஷ்கென்ட்
24. பாரசீகக்குடா
25. அறபுக்கடல்
26. பெங்காசி
27. மத்தியதரைக்கடல்
28. ஜபல்-அல்-தாறிக்
29. அத்திலாந்திக் சமுத்திரம்
30. ஸ்பெயின்
31. பிரனீஸ்மலை
32. கருங்கடல்
33. நபி(ஸல்)அவர்கள் காலம்
34. அபூபக்ர் (றழி) அவர்கள் ஆட்சிக்காலம்
35. உமர் (றழி) அவர்கள் ஆட்சிக்காலம்
36. உதுமான் (றழி) அவர்கள் ஆட்சிக்காலம்.

இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி நயி (ஸல்) அவர்கள் காலம் தொடக்கம் உஸ்மான் (றுழி) அவர்கள் காலம் வரை

தந்து வெளியே வருங்கள். போர் புரிவோம். இல்லாவிட்டால் உங்களை நாம், அவர்கள் அறியாமல் வெளியேற்றிவிடுவோம். தாங்கள் மக்கா போய் சேர்ந்து விடுங்கள். இல்லாவிட்டால் (சாம்) சிரியா போய் சேர்ந்து முஆவியாவுடன் இருந்துகொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்கள். “நான் யுத்தம் புரிய மாட்டேன், அதற்காக வெளிவரவும் மாட்டேன். நபி(ஸல்) அவர்களின் பின், அன்னாரது உம்மத்தகளுடைய இரத்தம் சிந்துபவனில் முதலாவனாக நான் இருக்க மாட்டேன். நான் மக்காவுக்குச் சென்றால் அங்கும் அந்திகள் நடைபெற காரணமாக ஆகிவிடுவேன். இதனால் உலகோரின் பாதிப்பேருடைய வேதனைக்கு ஆளாக வேண்டி வரும். எனவே இதையும் நான் செய்ய முடியாது. சாமுக்குச் செல்வதால் நான் ஹிஜ்ரத் வந்த இடத்தைப் பிரிந்து, நபி(ஸல்) அவர்களின் அயலிலிருக்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைக்காமற் போகும். ஆகவே இதையும் நான் விட்டுவிட முடியாது” என்று கூறி வீட்டிலேயே இருந்து கொண்டார்கள். அவர்களின் வீட்டுவாயிலை ஹஸன் (றழி) , ஹுஸைன் (றழி) அப்துல்லா இப்னு ஸுபைர் (றழி) போன்ற பலர் பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் ஒருவரும் அறியாமல் புரட்சிக்காரருள் இருவர் அடுத்த வீட்டு மதிலால் ஏறி உள்ளே நுழைந்து கலீபா உஸ்மான் (றழி) அவர்களை கொலை செய்துவிட்டார்கள்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

அவர்கள் இருவரும் யார் என்று தெரியவில்லை. இச்செய்தி ஸஹாபாப் பெருமக்களை ஒரு குலுக்குக் குலுக்கியது. அனைவரினதும் புத்தி தடுமாறி விட்டது. அன்று ஹிஜ்ரி 35 துல்ஹஜ் மாதம் பிறை 12 ஆகும். இந்தக் கிளர்ச்சி பற்றி நபி(ஸல்) அவர்கள் முன்னறிவித்தல் கூறும்போது, “ உஸ்மான் அப்போது நேர்வழியில் இருப்பார். அவர் அதில் அநீதியாகவே கொல்லப்படுவார்” என்று அறிவித்துள்ளார்கள்.

உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் 12 வருட காலம் கலீபாவாக நல்லாட்சி புரிந்துவிட்டு தனது 82ஆம் வயதில் தியாகியாக கொல்லப்பட்டு கவனபதி சேர்ந்து விட்டார்கள்.

56. அல் (றழி)

வீரத்திற் கொருவரான, நீதியே உருவெடுத்த அல்(றழி) அவர்கள் சுவனவாதிகளென சுப செய்தி வந்தவர்களுள் நாலாமவராவார். பெண்களனைவரிலும் தலை சிறந்த பாதிமா (றழி) அவர்களின் கணவர். இஸ்லாத்திற்காக தன்னைத்தியாகம் செய்த வீரத்தியாகி. நாவண்மை, உலகப்பற்றின்மை, அறிவு, வீரம் என்பவற்றில் ஒப்பற்றவராக அவர் மதிக்கப்பட்டார். நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கையின் போதே அல்குர்ஆன் முழுவதையும் ஒதிக்காட்டி சரிபார்த்தக் கொள்ளும் வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

அல் (றழி) அவர்கள் அபூதாலிப்-பாதிமா என்ற தம்பதிகளுக்கு ஹிஜ்ரத்துக்கு 23 ஆண்டுகளுக்கு முன் மக்காவில் பிறந்தார்கள். பெற்றோர் இருவரும் ஹாவீம் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அபூதாலிப் அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடைய பெரிய தந்தையாவார். அவருக்கு இஸ்லாத்தின் பேறு கிடைக்கவில்லை. ஆனால், மனைவி பாத்திமா அம்மையார் இஸ்லாமாகி மதீனா ஹிஜ்ரத்துச் சென்று நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கையிலேயே காலமானார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் ஜனாஸா தொழுகை நடத்தி அவர்களுக்காக பிரார்த்தித்து அவர்களே கப்ரில் இறங்கி நல்லடக்கமும் செய்தார்கள்.

அல் (றழி) அவர்கள் ஒரு போதும் எந்த ஒரு சிலைக்கும் தலை சாய்க்கவில்லை. பாலியப் பருவம் முதலே சிலை வணக்கத்தை வெறுத்து வந்துள்ளார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு நமழான் மாதம் லைலதல்கத்ர் திங்கட்கிழமை இரவு வஹி வந்தது. அல் (றழி) அவர்கள் தனது 10 ஆம்வயதில் அடுத்த நாள் செவ்வாய்க் கிழமையே இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்கள். அன்று முதல் இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சியையே தனது லட்சியமாகக் கொண்டார்கள். இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் நபி(ஸல்) அவர்கள் தன் குடும்பத்தாரனைவரையும் ஒன்று கூட்டி ஒரு விருந்தளித்தார்கள். விருந்து முடிவில் ஒருபிரசங்கம் செய்து. நபி (ஸல்) அவர்கள் தனக்கு உதவியாக இருப்பவர் யாரென வினவினார்கள். அப்போது பெரி யோர் எவரும் முன்வரவில்லை. எல்லோரிலும் மிக இணையவரான அல் (றழி) எழுந்து "நான்" என்றார்கள். உட்காரும்படி நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். மீண்டும் மீண்டும் மூன்று முறை கேட்கப்பட்டது. மூன்று முறையும் அல் (றழி) அவர்களே முன்வந்தார்கள். ஈற்றில் நபி (ஸல்) அவர்கள், அல் (றழி) அவர்களின் கையைப்பிடித்து சத்தியப் பிரமாணம் வாங்கிக்கொண்டார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செல்ல அனுமதி கிடைத்தபோது தன்னிடமுள்ள அடைக்கலப் பொருட்களை உரியவர்களுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டி இருந்தது. அதற்காக அலீ (றழி) அவர்களை நியமித்ததோடு, தன் போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்டு தனது படுக்கையில் அவ்விரவில் உறங்கும்படியும் வேண்டிக்கொண்டார்கள். உருவிய வாளுடன் குறைஷி வீரர்கள் வீட்டைச்சுற்றி முற்றுகையிட்டிருந்தனர். உறங்குபவர் நபி (ஸல்) அவர்களென்றே அனைவரும் எண்ணி அன்னாருக்கும் இஸ்லாத்திற்கும் இறுதி முடிவு காணக் காத்திருந்தனர். இந்த அபாயகரமான நிலையிலும் தன் தலைவருக்காக தன் உயிரையே துச்சமென மதித்து அலீ (றழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் போர்வைக்கொண்டு போர்த்திக்கொண்டு அன்னாரின் விரிப்பிலேயே உறங்கி இருந்தார்கள். விடிந்ததும் வீரர்கள் ஏமாந்து போயினர். முதன் முதல்ரஸூல் (ஸல்) அவர்களுக்காக தன் உயிரைத் தியாகம் செய்து அன்னாரைக் காப்பாற்ற முன் வந்தவர் அலீ (றழி) அவர்களே. அலீ (றழி) அவர்கள் அடைக்கலப் பொருட்களை உரியவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு நபி (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தார்களனைவரையும் கூட்டிக்கொண்டு மதீனா நோக்கிச் சென்று, நபி (ஸல்) அவர்கள் கூபாவில் தங்கி இருந்தபோது அங்கே போய் அடைந்தார்கள். அலீ (றழி) அவர்கள் நடந்தே மதீனாவரை சென்றதால் அவரது கால்கள் வீங்கிவிட்டன. இதைக்கண்ட நபி(ஸல்) அவர்கள் அவர்களைக் கட்டித்தழுவி கண்களில் நீர்வடிய முத்தமிட்டார்கள். பின், தன் கைகளில் உமிழ்ந்து அவர்களின் கால்களிலும் தடவினார்கள். அதன்பின் அவர்களின் கால்களுக்கு எந்ந ஒரு நோயும் ஏற்படவில்லை.

ஹிஜ்ரி 2ஆம் ஆண்டில் பாத்திமா (றழி) அவர்களை அலீ (றழி) மணம் முடித்துக்கொண்டார்கள். மிக எளிய முறையில் நடைபெற்ற இவ்வைபவம் எமக்கு முன்மாதிரியாகும். ஹிஜ்ரி11 இல் பாத்திமா (றழி) காலமாகும் வரை வேறு எந்தப் பெண்ணையும் அலீ (றழி) மணக்கவில்லை. இவர்களுக்கு மூன்று ஆண்களும் இரு பெண்களும் பிறந்தனர். ஒரு ஆண்பிள்ளை சிறு வயதிலே காலமாகிவிட்டார். மற்ற இரு ஆண்களின் மூலம் நபி (ஸல்) அவர்களின் சந்திகள் உண்டாயினர். இது நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு மாத்திரமுள்ள விசேடமாகும்.

அறிவுத் திறன்

நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளியிருக்கும் ஒரு வார்தை, அலீ (றழி) அவர்களின் அறிவுத் திறனை நிரூபிக்கும். அன்னார் கூறியதாவது

“நான் அறிவெனும் நகரமாகும். அலீ அதன் வாயில்” என்பதாகும். (திர்மீதீ, ஹாகிம்).

முந்திய மூன்று கலீபாக்களின் ஆலோசனை சபையிலும் அலீ (றழி) அவர்கள் இருந்து வந்துள்ளார்கள். ஆராயாமல் எந்த ஒரு மார்க்கப் பிரச்சினைக்கும் அவர்கள் முடிவு எடுப்பதில்லை. இதனாலேயே உமர் (றழி) அவர்கள், “ அபூஹஸன் (அலீ) கலந்துக்கொள்ளாத எந்த ஒரு பிரச்சினையும் தன்னிடம் வரக்கூடா” தென அல்லாஹுதஆலாவிடம் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அலீ (றழி) அவர்கள் சதாவும் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் துருவிதுருவிக் கேட்டு அறிந்து கொள்வார்கள். அவர்கள் கேட்காவிட்டாலும் நபி(ஸல்) அவர்களே தேவையான அறிவுரைகளை சொல்லிக்கொடுப்பார்கள். (இப்னு ஸஃது). அவர்கள், தான் அறிந்துகொண்டதை எப்போதும் மறப்பதில்லை. நபி (ஸல்) அவர்கள் காலமான பின்னால், “என்னிடம் கேளுங்கள்” என்று தைரியத்தோடு சொல்பவர்கள், இந்த தைரியம் அலீ (றழி) அவர்களைத் தவிர ஸஹாபாப் பெருமக்களில் வேறு எவருமிருக்கவில்லை. ஆயிஷா (றழி) இப்னு மஸ்ஊத் போன்ற அறிவுச் சுரங்கங்களான ஸஹாபாப் பெருமக்கள், “ அலீ (றழி) அவர்கள் மாபெரும் அறிவு மேதை” என வர்ணித்துள்ளார்கள்.

அலீ (றழி) அவர்களின் மேன்மையும் எல்லோரிடமும் பிரசித்தமானதே. அவர்களின் பிரசங்கங்கள் அனைத்தையும் “ நஹ்ஜுல் பலகா” என்ற நூல் தொகுத்துத் தருகின்றது.

தனக்கு அல்லாஹுதஆலா அருளிய அருட்கொடைகளை நினைவு கூரும்போது அலீ (றழி) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள்- “ எந்த ஒரு அல்குர்ஆன் வசனமும் யாருடைய விஷயத்தில் இறங்கிற்று? எங்கே (மேட்டிலா பள்ளத்திலா) இறங்கிற்று? இரவா பகலா எப்போது இறங்கிற்று? என்று சத்தியமாக நான் அறிவேன். என் இரட்சகன் எனக்கு கூர்மையான புத்தியுள்ள இதயத்தையும் சத்தியத்தையே திறமையாக உரைக்கும் நாவையும் அருளியுள்ளான்” இது அன்னாரின் அறிவு மேம்பாட்டையும் விவேகத்தினையும் நாவன்மையையும் ஞாபக சக்தியையும் எடுத்துக்காட்டகின்றது. அல்குர்ஆனுக்கு அவர்கள் கூறிய விரிவுரைகள் பெரிய தப்ஸ்ரீகளில் நிறைய உள்ளன.

இப்னு அப்பாஸ் (றழி) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்:- “அலீ(றழி) அவர்கட்கு முழு அறிவிலும் பத்தில் ஒன்பது மடங்கு அருளப்பட்டிருந்தது. மிதிப் பத்திலொரு பங்கிலும் மற்றவர்கள் கூட்டாயிருந்தார்கள். அலீயிலிருந்து எமக்கு ஒரு மார்க்கத் தீர்ப்பு க்கிடைத்துவிட்டால் வேறொன்றுக்கும் நாம் திரும்புவதில்லை.”

ஒருமுறை நபி (ஸல்) அவர்கள் அலீ (றழி) அவர்களை யமன்நாட்டுக்குப் பிரதம நீதிபதியாக அனுப்பினார்கள். அப்போது அலீ(றழி) அவர்கள், “ அல்லாஹ்வின் ரஸூலே, நானோ ஒரு வாலிபன். தீர்ப்பு அளித்தல் என்றால் என்னவென்று கூட எனக்குத்தெரியாது. அவ்வாறிருந்தும் அவர்களுக்கிடையில் (விசாரித்து) நீதியான தீர்ப்பு வழங்கத் தாங்கள் என்னை அனுப்புகிறீர்களே!” என்று முறையிட்டுக் கொண்டார்கள். உடனே நபி (ஸல்) தன் கையால் அவர்களின் நெஞ்சுக்கு அடித்துவிட்டு, “யா அல்லாஹ்! இவரின் இதயத்தை நேர்வழியிலாக்குவாயாக. இவரின் நாவை நிலைபெறச் செய்வாயாக” என்று பிராத்தித்து வழியனுப்பினார்கள். அலீ (றழி) அவர்கள், “வித்தை முளைக்கச் செய்யும் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக , (அதன் பின்) எந்த இருவருக்குமிடையில் தீர்ப்பு வழங்குவதில் நான் ஒரு போதும் சந்தேகம் கொள்ளவில்லை” என்று கூறியுள்ளார்கள். (ஹாகிம்)

“அலீ எனது உம்மத்களிலெல்லாம் நீதியான தீர்ப்பு வழங்குபவர்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள் (அபூய. லா). இதே கருத்துள்ள கூற்றுக்கள் உமர் (றழி), இப்னுமஸ்ஊது (றழி) போன்ற ஸஹாபாப் பெருமக்களின் வாயிலாகவும் வந்துள்ளன.

அலீ (றழி) அவர்களின் நீதியான தீர்ப்புக்களுக்குப் பல உதாரணங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றை மாத்திரம் கூறுகிறோம்:- இருவர் உணவருந்த உட்கார்ந்தனர். ஒருவரிடம் ஐந்து ரொட்டிகளும் மற்றவரிடம் மூன்று ரொட்டிக்களும் இருந்தன. உண்ண ஆயத்தமானபோது வேறு ஒருவர் அவ்வழியால் வந்தார் . இரு வரும் வந்தவரையும் அழைத்து மூவருமாக உண்டனர். வந்தவர் எழுந்து செல்லும் போது எட்டு வெள்ளிக்காசுகளைக் கொடுத்து, தான் உண்ட உணவுக்குப் பிரதியாக இருவரும் எடுத்துக் கொள்ளும்படி கூறிச் சென்றார். பகிர்ந்து கொள்வதில் பிணக்கு ஏற்பட்டது. ஐந்து ரொட்டியுடையவர் தனக்கு ஐந்து திர்ஹமும் மற்றவருக்கு மூன்று திர்ஹமும் என வாதித்தார். அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. கலீபா அலீ (றழி) அவர்களிடம் சென்று முறையிட்டனர் அப்போது அன்னார் மூன்று ரொட்டியுடையவரை நோக்கி, “உன் தோழன் உனக்குத்தந்தை நீ எடுத்துக் கொள், அவனது ரொட்டி அதிகமே” என வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதற்கு அம்மனிதன், “இல்லை சட்டப்படி நீதியான முறையில் அன்றி நான் திருப்திப்படுதில்லை” என ஆணையிட்டுக் கூறினான். உடனே அலீ (றழி) அவர்கள், “சட்டப்படி உனக்கு ஒரு திர்ஹம் மாத்திரமே உரித்து” எனக் கூறினார்கள்.

இதைக்கேட்ட அம்மனிதன் வியப்புற்று, அதை விளக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டான். உடனே அலீ (றழி) அவர்கள் பின்வருமாறு விளக்கினார்கள்:- “எட்டு ரொட்டிகளுக்கும் 24 மூன்றிலொரு பகுதிகள் உண்டு. நீங்கள் மூவரும் அவற்றைச்சாப்பிட்டீர்கள். யார் கூடச்சாப்பிட்டது யார் குறையச் சாப்பிட்டது என்று தெரியாது. ஆகவே சமமாக சாப்பிட்டதென்று தான் கொள்ள வேண்டும். உனது மூன்று ரொட்டியிலும் ஒன்பது மூன்றிலொன்றுகள் உண்டு. நீ எட்டைச்சாப்பிட்டு விட்டாய். வந்தவருக்கு உன் ரொட்டிகளில் இருந்து ஒரு பங்கு மாத்திரமே கிடைத்தது. மற்றவனின் ஐந்து ரொட்டிக்குமுள்ள 15 மூன்றிலொன்றுக்களில் அவன் எட்டைச் சாப்பிட்டான். வந்தவர் ஏழைச்சாப்பிட்டார். ஆகவே, உனது பங்கிற்கு ஒரு திர்ஹம் உனக்குரித்து. மற்றவனுக்கு ஏழு திர்ஹம் உரித்து” இதைக்கேட்ட அம்மனிதன் இப்போது நான் திருப்தியடைகிறேன் என்று கூறினான். (தபறானீ)

இதுபோன்ற வேறு பல சம்பவங்கள் அன்னாரின் வாழ்க்கைச்சரித்திரங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

வீரம்

அலீ (றழி) அவர்கள் தன்னிகரற்ற வீரராய் இருந்து வந்துள்ளார். நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் நடந்து யுத்தங்களில் தழக்கைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றிலும் கலந்து கொண்டதால் அவர்களின் வீர பராக்கிரமம் வெயியாயிற்று. முன்னைய மூன்று கலீபாக்களின் காலத்திலும் பல போர்களில் முன்னிலையிலே நின்றார்கள். தழக் யுத்தத்திற்கு நபி (ஸல்) அவர்களும் ஸஹாபாக்களும் சென்ற போது மதீனாவுக்குப் பிரதிநிதியாக அலீ (றழி) அவர்களை நியமித்துச் சென்றார்கள். வீராவீரர் அலீ (றழி) அவர்களுக்கு, மற்றவர்கள் யுத்தத்திற்குச் செல்ல தான் குந்தி இருப்பது சகிக்கவில்லை. நபி(ஸல்) அவர்களை நோக்கி, ‘பெண்கள் சிறுவர்களோடு என்னையும் விட்டுச் செல்கிறீர்களா’ என முறையிடிக் கொண்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் “ஹாறான் (நபி), மூஸாநபிக்கு எந்த அந்தஸ்தில் இருந்தார்களோ அதே அந்தஸ்தில் நீர் எனக்கு இருப்பது பற்றி திருப்தியடைய மாட்டீரா? எனினும் எனக்குப் பின் எந்த ஒரு நபியுமே கிடையாது” என்று (ஆறுதல்) கூறினார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்)

யுத்தம் தொடங்கு முன் இருபகுதியிலுமிருந்தும் பேர் பெற்ற சில வீரர் முன் வந்து இரு அணிகளும் பார்த்திருக்கத் தனித்தனியே

எதிர்த்து யுத்தம் புரிவது அக்கால வழக்கம். அதன் பிறகே யுத்தம் நடக்கும், பத்ர போரில் குறைஷி வீரர் மூவர் வந்து முஸ்லிம்களை தனித்தனியே போரிடக் கூவி அழைத்தனர். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்களின் அனுமதிப்படி அலீ (றழி) , அவர்களும் வேறு இருவருடன் முன்வந்தனர். அலீ (றழி) அவர்கள் வலீத் என்ற குறைஷி வீரனுடன் போரிட்டு ஒரு சில வினாடிகளில் அவனை வெட்டி வீழ்த்தினார்கள்.

கைபர் யுத்தத்தின்போது தன்னிகரற்ற வீரனைப் பேர்பெற்ற மர்ஹப் என்பவனை இதே போன்ற தனிப் போரில் வெட்டி வீழ்த்தினார்கள். இவன் மடிந்தவுடன் கைபர்வாசிகள் பயந்து நடுங்கிவிட்டனர். ஸிப்பீன் போரின் போது ஒருவர் பின் ஒருவராக ஏழுபராக்கிரமமிக்க எதிரிகளை இப்படியான தனிப்போரில் வீழ்த்தினார்கள். எதிரிகளைப் பிறகு பலமுறை கூவி அழைத்தும் எவரும் அன்னவர்களோடு தனிப்போர் பொருத முன்வரவில்லை

அலீ (றழி) அவர்களின் உடற்பலத்தை எடுத்துக் கூற, அபூறாபி. : (றழி) பின்வரும் நிகழ்ச்சியை எடுத்துரைக்கிறார்கள்:- கைபர் போரின் போது அலீ (றழி) அவர்களின் கேடயம் தவறிவிட்டது. உடனே கைபர் கோட்டைகளில் ஒன்றிலிருந்து ஒரு கதவைப் பிடுங்கி எடுத்து அதைக் கேடயமாக உபயோகித்து வெற்றி கிடைக்கும் வரை யுத்தம் செய்து கொண்டே இருந்தார்கள். பின் அதை எறிந்து விட்டார்கள். பின் அந்தக் கதவை எங்களில் எட்டுப்பேர் தூக்கிப் பார்க்க முயற்சித்தோம். அதைப்புரட்டக்கூட எங்களால் முடியவில்லை.

எளிய வாழ்க்கை

அலீ (றழி) அவர்களின் இவ்வாழ்க்கையில், ஆரம்பக்கட்டத்தில் பெரிதும் கஷ்டப்பட்டார்கள். வீட்டு வேலைகளை மனைவி பாத்திமா (றழி) அவர்களே செய்து வந்தார்கள். வீடு ஒரு சிறு குடிசையாகவே இருந்து வந்தது. பிள்ளை வளர்த்தல், தூர இடத்திருந்து நீர் கொண்டுவரல், கோதுமை அரைத்தல், சமையல் செய்தல், சீலை துவைத்தல், நூல் நூற்றல், பிடவை நெய்தல் முதலிய சகல வேலைகளையும் பாத்திமா (றழி) அவர்களே தனியாகச் செய்து வந்தார்கள். சில சமயம் உணவுக்கேவழியின்றி, ஒரு யூதனிடம் சென்று இரவு முழுதும் அவனது தோட்டத்திதுக்கு நீர் பாய்ச்சி சிறதளவு கோதுமை வாங்கிவந்து, அதனைக் குடும்பத்தவருக்குக் கொடுத்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் காலமான பின்பும், பல முறை வறுமையில் ஊழன்றுள்ளார்கள். பசியின் கொடுமையினால் சிலவேளை வயிற்றில் கல்லைக்கட்டிக் கொள்வார்கள். அவர்களின் வீடு, கலீபாவாயிருக்கும் போது கூட குடிசையாகவே இருந்தது. மிக விலை குறைந்த கனமான உடைகளையே அணிவார்கள்.

வெறும் நிலத்தில் படுத்துறங்குவார்கள். அப்போது உடல் முழுதும் புழுதி புரண்டிருக்கும். பைதூல்மாலை கூட்டிப்பெருக்கி விடுபவர்களாய் இருந்து வந்தார்கள். கூட்டிய பின் வெறும் தரையில் தொழுவார்கள்.

பயபக்தி

அவர்கள் இரவில் அதிகமான பகுதியை தொழுகையிலும் குர்ஆன் ஓதுவதிலும் கழிப்பார்கள். நடுநிசிப் பொழுதில் இறை அச்சத்தினால் தேம்பித் தேம்பி அழுத சம்பவங்கள் அன்னாரின் வாழ்க்கையில் நிறைய இடம் பெற்றுள்ளன. உலக இன்ப சுகங்களை வெறுத்திருந்தார்கள். தான தர்மத்திலும் முன்னிலையில் இருந்து வந்தார்கள். இதனால் அவர்கள் காலமாகும் போது அவர்களிடம் 600 திர்ஹம் (வெள்ளிக்காக) மாத்திரமே இருந்தன. ஒரு பெரும் நாடாளும் மன்னரிடம் இருந்தது இவ்வளவு தான். அவர்களே ஒருமறை கூறிய வார்த்தை அவர்கள் வக்ப்செய்த செல்வத்தின் அளவை எடுத்துக்காட்டும். அவர்கள் கூறியதாவது, (எனது வக்பின் மூலம் வரும்) எனது தர்மம் தினந்தோறும் 40,000 தங்கப்பவுண் (தீனார்) களாயிருக்க நான் பசியினால் என்வயிற்றில் கல்லைக்கட்டிக் கொள்கிறேன்.

கிலாபத்தும் மரணமும்

உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் கொல்லப்பட்டவுடன் ஒரு கலீபாவைத் தெரிவு செய்யும் பாரிய பொறுப்பு ஏற்பட்டது. அப்போது உயிரோடிருந்தவர்களுள் அலீ (றழி) அவர்களை விட சிறப்பும் தகுதியும் திறமையும் உடையவர் வேறு எவரும் இருக்கவில்லை. ஆகவே, தல்ஹா (றழி), ஸுபைர் (றழி) உட்பட எல்லோரும் அலீ (றழி) அவர்களிடம் வந்து கிலாபத் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் படியும் சத்தியப் பிரமாணம் செய்ய கையை நீட்டும்படியும் வற்புறுத்தினார்கள். எல்லா ஸஹாபாக்களிலும் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மதீனாப்பள்ளிக்கு வந்தார்கள். அங்கு ஸஹாபா பெருமக்கள் அனைவரும் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து

அலி. (றழி) அவர்களை கலீபாவாக நியமித்து ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இது ஹிஜ்ரி 35 இன் இறுதியில் நடைபெற்றது.

கலீபா பதவியை ஏற்ற அடுத்த கணமே உஸ்மான் (றழி) அவர்களின் மனைவியிடம் சென்று அவர்களைக்கொலை செய்தவர யாரென விசாரித்தார்கள். அதற்கு அவர் தெரியாதெனக்கூறினார். அடையாளம் காண பின் வேறு சிலரிடமும் விசாரித்தார்கள். ஆனால் கொன்றவரை அடையாளம் காணமுடியவில்லை. எனவே நுண்ணிய விசாரணை செய்வதற்கிருக்கும் வேளையில் உள்நாட்டிலே கிளர்ச்சிகளை அடக்குவதில் ஈடுபட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் கலீபா அலீ (றழி) அவர்கட்கு ஏற்பட்டது. இதனால் பஸ்றாவிலே ஹிஜ்ரி 36 இல் ஐமல் போரும், ஹிஜ்ரி 37 இல் ஸிப்பீன் போரும், ஹிஜ்ரி 38 இல் கவாரிஜ்களுடன் யுத்தமும் நடைபெற்றன. முந்திய மூன்று கலீபாக்களும் மதீனாவையே கிலாபத் ஆட்சியின் தலைநகராக வைத்து ஆட்சி புரிந்தனர். ஆனால், அலீ (றழி) அவர்கள் கூபா நகரைத் தலைநகராக்கி அங்கிருந்தே ஆட்சி புரிந்துவந்தனர்.

முந்திய கலீபாக்களின் காலத்திலிருந்தவாறே பைதுல்மாலுக்கு கனீமத், ஜிஸ்யாகறாஜ், பய்உ முதலானவை மூலம் வருமானம் கிடைக்கப்பெற்று உரிய முறையில் செலவு செய்யப்பட்டு வந்தது.

இவர்களினதும் பிற முஸ்லிம்களினதும் நீதி, நியாயம், அறிவாற்றல், நற்குணம், நன்னடத்தை முதலானவற்றைக் கண்டறிந்த அந்நிய மதத்தவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டே வந்தனர்.

ஹிஜ்ரி 40 ஆம் ஆண்டு ருமழான் மாதம் பிறை 17 இல், அதிகாலை ஊர்ப்புற தொழுகைக்காக அலீ (றழி) அவர்கள் பள்ளியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அன்று வெள்ளிக்கிழமை காலை. இடையில், திடீரென உருவிய வாளுடன் இப்னுமுல்ஜிம் என்ற காரிஜ்பாய்ந்து தலையில் ஓங்கி வெட்டினான். மூளைவரை வெட்டுச் சென்று இரண்டு நாளின் பின் ஞாயிறு இரவில் காலமாகி கூபாவிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களைக் குளிப்பாட்டியதும் தொழுகை நடத்தியதும் அவர்களின் பிள்ளைகளே. பின் இப்னு முல்ஜிமும் கொல்லப்பட்டான். அலீ (றழி) அவர்கள் ஷஹீதாகும் போது அவருக்கு வயது 63 ஆகும்.

இப்னு முல்ஜிம், அலீ (றழி) அவர்களைப் படுகாயப்படுத்திய போது, மகன் ஹஸன் (றழி) அழுது அழுது அவ்விடம் சென்றார்கள்.

அப்போது அலீ (றழி) அவர்கள் மகனை நோக்கிப் பின்வருமாறு உபதேசம் புரிந்தார்கள்:-

“அன்பு மகனே, எட்டுக் காரியங்களை என்னிடமிருந்து பாடமிட்டுக் கொள். அவைகளாவன: 1. செல்வத்தில் மிகப் பெருஞ்செல்வம் புத்தியாகும். 2. வறுமையில் மிகப் பெரிய வறுமை மடமையாகும். 3. வெருட்சியில் மிகப் பெரும்வெருட்சி தற்பெருமையாகும். 4. பெருந்தன்மையில் மிகவும் பெருந்தன்மை நற்குணமாகும். 5. நீ மடையனுடன் நட்புறவு வையாதே. ஏனெனில் அவன் உனக்கு நன்மைசெய்ய கூடிய நன்மை என்று நினைத்துச் செய்வது உனக்குத் தீமையாகவே இருக்கும். 6. நீ பொய்யுடன் நட்புறவுவையாதே. ஏனெனில் அவன் தூரமானதை சமீபமாக்குவான். சமீபமானதை சேய்மையானதாக்குவான். 7. நீ உலோபியுடன் நட்புறவுவையாதே ஏனெனில் மிக மிகத் தேவைப்படக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் உன்னை விட்டும் தூரப்பட்டு விடுவான். 8. நீ கெட்டவனுடன் நட்புறவுவையாதே. அவன் உன்னை அற்பவிலைக்கு விற்றுவிடுவான்.”

அலீ (றழி) அவர்கட்கு மரணம் நிச்சயமானபோது தனது மக்களையும் குடும்பத்தினரையும் அழைத்து இறுதி உபதேசம் புரிந்தார்கள். தேவையானவர்களையும் அழைத்து உபதேசம் புரிந்து விட்டு இறுதியில் அனைவரையும் நோக்கி,

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَارْحَمْنِيْ بِمَا سَلَمْتُ

என்று கூறினார்கள். அதன் பின் உயிர் பிரியும் வரை லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்ற தூய கலிமாவையே உரைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கலிமாவுடனே உயிரும் பிரிந்து விட்டது. அவர்கள் பாத்திமா (றழி) காலமானபின் வேறுமனைவியரை மணந்து பல புத்திரப் பேறுகளையும் பெற்றார்கள்.

சேவையும் நல்லுரைகளும்

அலீ (றழி) அவர்கள் 586 ஹதீஷ்களை அறிவித்துள்ளார்கள். அவர்கள் அறிவுக்கும் மக்களுக்கும் இஸ்லாத்துக்கும் செய்த சேவைகள் அளப்பரியன.

ஒரு நாள் அபுல் அஸ்வத் (றழி) என்ற பெரியார் அலீ (றழி) அவர்களிடம் சென்றபோது அவர்கள் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இருந்தார்கள். “அமீருல் மு.:மினீனே, தாங்கள் எது பற்றி சிந்திக்கிறீர்கள்?” என்று வினவியபோது, “ உங்களின் இந்த ஊரிலே பாஷைப் பிழைகளை கேட்கிறேன். ஆகவே அறபு இலக்கணத்தில் ஒரு நூல் இயற்றுவது பற்றிச் சிந்திக்கிறேன்” என்று கூறினார்கள். உடனே அபுல்அஸ்வத் (றழி) அவர்கள் “தாங்கள் இதைச் செய்தால், எங்களுக்கும் உயிருட்டினவர்களா வீர்கள். இந்த (அறபி)ப்பாஷையும் எங்களிடையே நிலைத்து நிற்கும்” என்று கூறி உற்சாகப்படுத்தி விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். மூன்று நாட்களில் பின் வந்த போது ஒரு ஏட்டைக் கொடுத்தார்கள் அலீ (றழி) அவர்கள், அதில் அறபு இலக்கணத்தின் ஆரம்பப் பகுதிகள் எழுதப்பட்டிருந்தன. இதைத் தொடர்ந்து மற்றப் பகுதிகளையும் ஆராய்ச்சி செய்து எழுதும்படி கூறி, எழுதும் முறைகளையும் ஆராய்ச்சிக்குரிய சில வழிகளையும் விளக்கினார்கள். அதன் பின் அபுல் அஸ்வத் (றழி) அவர்கள், தான் தொகுக்கும் ஒவ்வொரு பகுதியையும் அலீ (றழி) அவர்களிடம் வாசித்துக்காட்டி சரிபார்த்துக் கொள்வார்கள். இவ்வாறு அறபு இலக்கண நூல் முதன்முதலாக இயற்றப்பட்டது.

அலீ (றழி) அவர்களின் நல்லுரைகளும், தத்துவங்களும் மனதை ஊடுருவிச் செல்வன. அவர்கள் உலகாயத வாழ்வின் இழிவு பற்றிக் கூறுகையில் “உலகம் ஒரு அழகிய பிணமாகும். அதில் ஏதாவதொன்றை யாராவது நாடினால், (அதைச் சூழவுள்ள பிணந்தின்னி) நாய்களுடன் கலந்து உறவாடுவதில் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கவும்” என்று கூறினார்கள்.

ஒருவர் அலீ (றழி) அவர்களிடம் வந்து முன்னளப்பு கற்பனை பற்றிக் கேட்டார். “அது இருளடைந்தவழி. அதில் நடவாதே” என்று விடையிறுத்தார்கள். திரும்பவும் கற்பனை பற்றிக் கேட்டார். “அது ஆழமான கடல். அதில் நுழையாதே” என்று விடையிறுத்தார்கள். மீண்டும் கற்பனை பற்றிக் கேட்டார். “அது அல்லாஹுதஆலாவின் இரகசியம். உனக்கு மறைந்துள்ளது. அதைப் பரிசீலனை செய்யாதே” என்றார்கள். மேலும் கற்பனை பற்றிக் கேட்டார். உடனே அலீ (றழி), “கேட்பவனே! அல்லாஹுதஆலா அவன் நாடியதற்காக உன்னைப்படைத் தானா? நீ நாடியதற்காப்படைத்தானா” என்று (எதிர்) வினா எழுப்பியவுடன், “அவன் நாடியதற்காகவே” என மறு மொழி கூறினார். அப்போது அலீ (றழி) அவர்கள், “(அப்படியா னால்) அவன் நாடியதற்கே அவன் உன்னைப் பயன்படுத்துவான்.

நீ அது பற்றிக் கவலை கொள்வதில் பலனில்லை) “ என்று மறுமொழி கூறினார்கள்.

அலீ (றழி) அவர்கள் கவி இயற்றுவதில் சிறந்து விளங்கினார்கள். அன்னாரின் கவிதைகள் அறிவும் படிப்பினைகளும் நிறைந்தவை. மனதை ஊடுருவிச் செல்பவை. அன்னார் தனது வாளில் கூட அறிவு ரீதியான ஒரு கவிதையை பொறித்து வைத்திருந்தார்கள். இது அவர்களின் கவிப் புலமைக்கும் ஆர்வத்துக்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

எனவே, கலீபா அலீ (றழி) அவர்கள் ஓர் ஆட்சியாளராகவும், அறிஞராகவும், பக்தியாளராகவும். கவிஞராகவும், தியாகியாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மேலே கண்ட அவர்களின் சரிதை மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

57. அஷ்ரதுன் முபஷ்ஷறஹ்

நபிமார்கள், றஸூல்மார்கள் அனைவரும் சுவனவாசிகள் என உத்தரவாதம் பெற்றவர்களாவர். இவர்களை அடுத்து ஒவ்வொரு உம்மத்திலும் சில மேதாவிகள் இந்த உத்தரவாதத்தைப் பெற்றிருந்தனர். இந்த உம்மத்திலும் பலர் இவ்வாறு சிறப்புப் பெறுகின்றனர். சுவனவாசிகள் என உத்தரவாதம் பெற்ற பத்து சஹாபாக்கள் ஒரே ஹதீஸில் தொடராக கூறப்பட்டுள்ளனர். இவர்களே நான்கு கலீபாக்களும், ஸஃது (றழி) , ஸஹது (றழி) , ஸுபைர் (றழி) , தல்ஹா(றழி), அபூஉபைதா (றழி) , அப்துர்ஹமான் (றழி) ஆகிய ஆறு பேர்களுமாவர். ஒரே ஹதீஸில் கூறப்பட்டுள்ளதால், அஷ்ரதுன் முபஷ்ஷறஹ் “சுவனவாசிகளென சுபசோனம் கூறப்பட்ட பதின்மர்” என்ற சிறப்புப் பெயர் இவர்களுக்கே கூறப்படுகின்றது. நபிமார்கள், றஸூல்மார்களை அடுத்து, ஏனைய எல்லா மனிதர்களிலும் இவர்களே மிக மேலானவர்கள்.

இவர்களில் முதன்மை பெற்ற நான்கு கலீபாக்களும் தனித்தனிப் பாடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளனர். ஏனைய ஆறு பேரைப்பற்றிய சில குறிப்புகளை இங்கே தருகிறோம்.

ஸஃது (றழி)

இவர்களின் தகப்பன் மாலீக் என்பவர் அபீவக்காஸ் என இழைக்கப்பட்டார். குறைவி வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஸஃது(றழி) அவர்கள் தன் பதினாலாவது வயதில் ஏழாவது நபராக இஸ்லாத்தை ஏற்றார்கள். ஆரம்ப முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்ட கொடுமைகள் இளைஞரான இவரையும் விட்டுவிடவில்லை. இவர்களே அல்லாஹுதஆலாவின் பாதையில் முதன்முதலாக அம்பெறிந்தவர்கள். மக்காவிலிருக்கும் வரை இஃலாத்துக்கும் நபி(ஸல்) அவர்களுக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்தார்கள்.

இவர்களின் வீர தீரம் அனைவராலும் போற்றப்படுகிறது. அம்பெறிவதில் பேர் பெற்றவர்கள். மதீனா வந்தபின் நடைபெற்ற பத்ர், உஹூத் முதலான எல்லாப்போர்களிலும் பங்கு பற்றி வீரா வேசத்துடன் போரிட்டார்கள். சில வேளை அன்னார் யுத்தத்துக்குச் செல்லுமபோது உண்ண வழியில்லாமையால் பலநாட்களுக்கு இலைகுழை சருகுகளை உண்டு வந்தார்கள். இத்தகைய உணவுக் கஷ்டங்களையும் அனுபவித்துள்ளார்கள்.

பாரசீக நாட்டுக்குப் படைகளை அனுப்பும்போது உமர் (றழி) அவர்கள் ஸஃது (றழி) அவர்களையே பிரதம தளபதியாக நியமித்தார்கள். அவர்களாலேயே அந்த நாட்டின் அதிகமான பகுதி கைப்பற்றப்பட்டது. கூபா நகரை நிர்மாணித்தவர்களும் இவர்களே. ஈராக், கூபா ஆகிய பகுதிகளுக்கு தேசாதிபதியாக இருந்து வந்தார்கள்.

உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் கொல்லப்பட்டவுடன் மதீனாவை விட்டு நீங்கி ஒதுங்கி வாழ்ந்தார்கள். ஹிஜ்ரி 55ஆம் வருடம் காலமாகி மதீனாவில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

ஸஈத் (றழி)

இவர்களின் தந்தை ஸஈத் என்பவராவர். உமர் (றழி) அவர்களின் சகோதரியான பாத்திமா என்பவர்களை மணந்திருந்தார்கள். ஸஈத் (றழி) அவர்களும் மனைவியும் இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்திலேயே இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். மதீனாவுக்கு ஹிஜ்றத்தின்பின் நடைபெற்ற போர்களில் பூரண பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். இவர்களும் ஸஃதுப்பனு அபீவக்காஸ் (றழி) அவர்களும் கேட்கும் பிரார்த்தனை அங்கீகரிக்கப்படக் கூடியதாயிருந்தது. அன்னார் மதீனாவின் ஒரு பகுதியான "அகீக்" எனும் இடத்தில் ஹிஜ்ரி 51ஆம் வருடம் காலமாகி நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

ஸுபைர் (றழி)

இவர்கள் குறைவி வம்சத்தைச் சேர்ந்த அவாம் என்பவரின் புதல்வராவர். அவாம் என்பவர் அன்னை கதீஜா (றழி) அவர்களின் சகோதரரே. ஸுபைர் (றழி) அவர்களின் தாயார், நபி (ஸல்) அவர்களின் மாமியாரான ஸபிய்யா (றழி) அவர்களாவர். ஆகவே, தாய்வழியிலும் தந்தை வழியிலும் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இவர்கள் மிக நெருங்கியவராவர்.

இஸ்லாத்தின் ஆரம்பகாலத்திலே தனது பதினாறாவது வயதில் ஆண்களில் ஐந்தாவது நபராக இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அபிஸ்னியா, மதீனா ஆகிய இரண்டு ஹிஜ்றங்களிலும் பங்கு பற்றினார்கள். இஸ்லாத்தை ஏற்றது முதல் இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சியே தனது உயிரெனக் கருதிப் பாடுபட்டார்கள். ஹிஜ்றத்தின் பின் நடைபெற்ற எல்லாப் போர்களிலும் பங்குபற்றித் துணியுடன் வீராவேசத்தோடு போரிட்டார்கள். அகழி யத்தத்தின்போது

அனைவரும் பயந்து நடுநடுங்கிக் கொண்டிருந்தனர். எதிரிகளைப்பற்றி வேவு பார்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதீ ஒருவருமே எதிரிகளிடம் துணிவுடன் செல்ல முன்வரவில்லை. ரஸூல் (ஸல்) அவர்கள் 'எதிரிகளின் செய்திகளை எம்மிடம் கொண்டு வருபவர் யார்' எனக் கேட்டபோது "நான், நான், என்று மூன்று முறை கூறிக் கொண்டு துணிவோடு முன்வந்தவர் ஸுபைர்(றழி) அவர்களே.

ஸுபைர் (றழி) அவர்கள் நிறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களாய் இருந்தனர். அவர்களின் ஆயிரம் பணியாட்களுக்கும் தினமும் உழைத்துக்கொண்டு வரும் பணத்தை யெல்லாம் உடனுக்குடன் தர்மம் செய்து விடுவார்கள். ஒரு வெள்ளிக்காசு கூட வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வதில்லை. இவர்களின் வியாபார விருத்தியைக் கண்ட சிலர் 'உங்களுக்கு இவ்வளவு செல்வமும் எங்கிருந்து வருகிறது?' என்று கேட்டபோது, மக்களுக்குச் சேவை செய்வதே எனது நோக்கம், லாபம் நோக்கமல்ல. அதனால் எனது வியாபாரம் சிறிது இலாபம் கிடைத்தாலும் மிக மிக அபிவிருத்தி அடைந்துவிட்டது" என்று பதிலிறுத்தார்கள்.

உஸ்மான் (றழி), இப்னு மஸ்ஊத்(றழி) போன்ற தலை சிறந்த ஸஹபாக்கள் காலமாகும்போது தம் சிறார்களைப்பற்றி ஸுபைர் (றழி) அவர்களிடம் வலியுய்த்துச் செய்தார்கள். ஸுபைர் (றழி) , அவர்களே சிறுவர்களுக்குரிய அவ்வளவு சொத்தையும் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொண்டு தனது சொந்தப் பணத்தால், வளரும் வரை அவர்களுக்குச் செலவு செய்தார்கள்.

ஸுபைர் (றழி) அவர்கள் ஹிஜ்ரி36வது வருடம் ஒருநாள் தொழுது கொண்டிருக்கும்போது குத்தப்பட்டுக் காலமானார்கள்.

தல்ஹா (றழி)

குறைவி வம்சத்தைச் சேர்ந்த இவர்கள் அபூபக்கர் (றழி) அவர்களின் தூண்டுதலால் ஆரம்ப காலத்திலே இஸ்லாத்தை ஏற்ற போது, நௌபல் என்ற ஒரு குறைவி இருவரையும் சேர்த்து ஒரே கயிற்றில் கட்டி வைத்தான். இஸ்லாத்தைத் துறந்து தொழுகையை விட்டுவிட்டாலன்றி அவிழ்த்து விடுவதில்லை எனக் கொடுமனதுடன் கூறினான். இருவரும் இசையவில்லை. அல்லா ஹுதஆலாவின் அருளால் கட்டவிழ்ந்து இருவரும் விடுதலை பெற்றனர்.

உபைதுல்லாஹ் என்பவரின் புத்திரரான தல்ஹா (றழி) அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றது முதல் தன் உயிரை விட மேலாக இஸ்லாத்தையும் நபி (ஸல்) அவர்களையும் மதித்துக் கடமையாற்றினார்கள். உஹூத் போரின் போது நபி (ஸல்) அவர்களை நோக்கி வந்த அம்புக்களைத் தன் கையால் தடுத்துக்காப்பாற்றிய போது, ஓர் அம்பு கையில் தைத்து ஒரு கை சூகையாகப் போய்விட்டது. அன்னாரின் தியாகம், கொடை என்பவை பிரபல்யமானவை. அன்னார் ஒரு முறை, “எனக்கு றஸூல் (ஸல்) அவர்கள் உஹூத், போர் தினம் ‘தல்ஹுதுல் கைர்’ - நன்மை மிக்க தல்ஹா என்றும். தபூக் போர் தினம் ‘தல்ஹுதுல் பய்யாழ்’ - வாரி வழங்கும் தல்ஹா என்றும் பெயர்வைத்தார்கள்” என அறிவித்துள்ளார்கள். இவர்களின் வள்ளற்றன்மை உலகறிந்த உண்மையாகும்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், “தல்ஹாவும் ஸுபைரும் சவனபதிலே எனக்கு அயலவர்களாவர்” என கூறியுள்ள ஹதீஸை அலீ (றழி) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

தல்ஹா (றழி) அவர்கள் ஹிஜ்ரி 36 ஆம் வருடம் ஓர் அம்புக்கு இலக்காகி கொல்லப்பட்டுக் காலமானார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு 60 வயது தாண்டி இருந்தது.

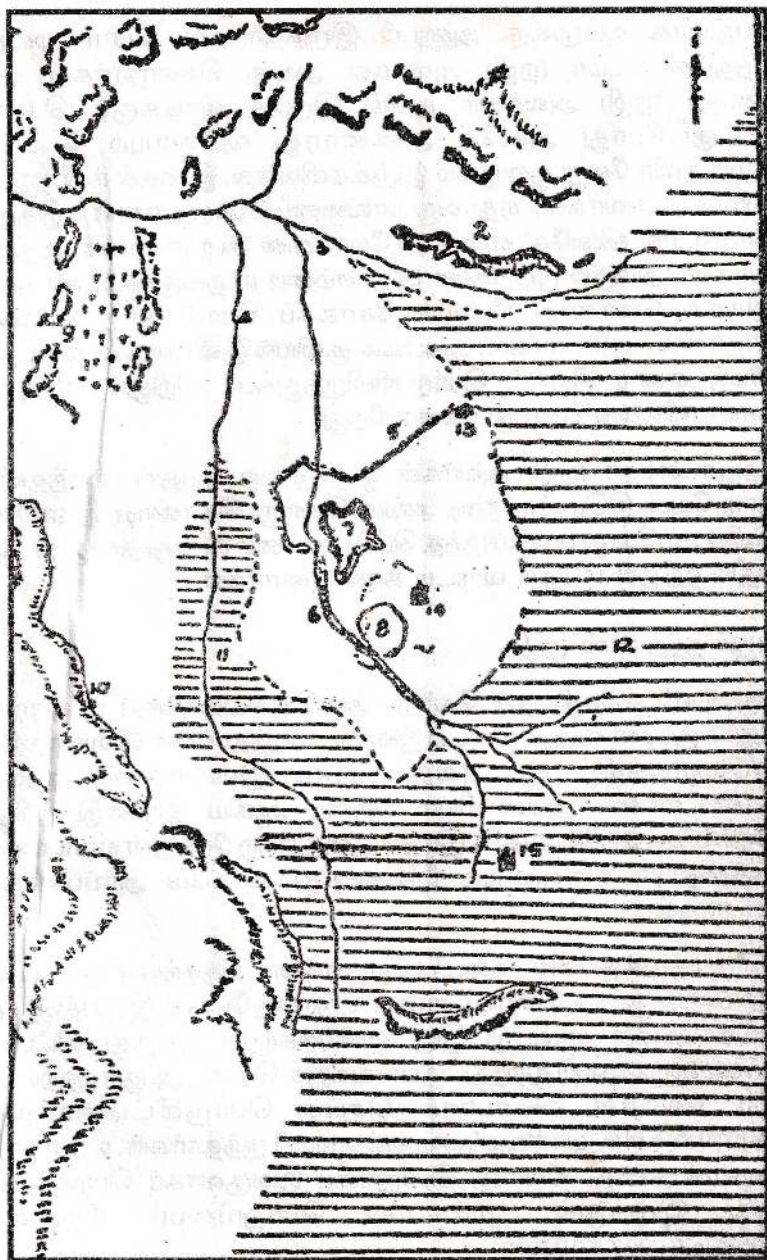
அபூஉபைதா (றழி)

இவர்களின் பெயர் ஆமிர், தகப்பன் அப்துள்ளாஹ் எனினும் இவர்களின் புனைப்பெயரும் பாட்டனின் பெயருமே பிரசித்தமானவைகள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அபூ உபைத்தித்ப்னுல் ஜர்றாஹ் என்று வழங்கப்படுகிறது. பாட்டனின் பெயரே ஜர்றாஹ் என்பது.

ஆரம்பகாலத்திலே இஸ்லாத்தை ஏற்ற அபூஉபைதா (றழி) அவர்கள் அபிஸ்னியா, மதீனா ஆகிய இரு ஹிஜ்றத்த்களிலும் பங்கு பற்றினார்கள். ஹிஜ்றத்தின் பின் நடைபெற்ற எல்லாப் போர் களிலும் பங்கு பற்றினார்கள். இவர்களின் சிறப்பு பற்றி நபி(ஸல்) அவர்கள், “ஒவ்வொரு உம்மத்தினார்க்கும் ஒவ்வொரு நம்பிக்கையாளர் உண்டு. இந்த உம்மத்தினரின் நம்பிக்கையாளர் அபூஉபைதா இப்னுல் ஜர்றாஹ்” என்று அறிவித்துள்ளார்கள். இவர்களின் எளிய வாழ்க்கை மிகப் பெயர் பெற்றது. ஒரு முறை கலீபா உமர் (றழி) அவர்கள் இவர்களை பிரதம

ஹந்தக் யுத்தக்களம்

1. வடக்கு
2. உவூர்த்மலை
3. வாதிகனாத் (ஓடை)
4. வாதிக அகீக் (ஓடை)
5. } அகழி
6. }
7. ஸல்மலை
8. மதீனா
9. சிறு வனம்
10. ஜும்ஆவாத் குன்றுகள்
11. மேற்கு லாவாச் சமவெளி
12. கிழக்கு லாவாச் சமவெளி
13. கோட்டை
14. மஸ்ஜிதுன்நபவி
15. குபாமஸ்ஜித்.

ஹந்தக் யுத்தக்களம்

தளபதியாக ஷாமுக்கு அனுப்பி இருந்தார்கள். போர் முடிந்து ஓய்ந்தபின் உமர் (றழி) அவர்கள் அங்கு சென்றார்கள். அபூ உபைதா (றழி) அவர்கள் தங்கி இருந்த வாடிக்குச் சென்று பார்க்கும்போது அங்கே அன்னாரது வாளையும் கேடயத்தையும் தவிர வேறு ஒன்றுமே இருக்கவில்லை. இதைக் கண்ணுற்ற உமர் (றழி) அவர்கள், 'ஏதாவது பாவனைப் பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டால் நல்லதே' என்று ஆலோசனை கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'அமீருல் மு.:மினே இது எம்மை உறங்குமிடமான புதை குழிக்கக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கப் போதியதாகும்' எனச் சமாதானம் கூறினார்கள். இவர்கள் குவியல் குவியலாய்க் கிடைத்த கனீமத் என்ற சிறைப் பொருளிலிருந்துகூட சிறிதும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது புலனாகிறது.

அபூஉபைதா (றழி) அவர்கள் ஒரு முறை பைதுல் முகத்தஸில் தொழ வேண்டுமென்று நாடி அங்கு சென்று கொண்டிருந்தார்கள். வழியில் அப்போது பரவியிருந்த பெரிய அம்மை பீடித்து தனது 58 ஆம் வயதில் ஹிஜ்ரி 18 ஆம் வருடம் காலமானார்கள்.

அப்தூர் றஹ்மான் (றழி)

குறைவி வம்சத்தைச் சேர்ந்த அவ் என்பவர்க்குப் புத்திரராக ஹிஜ்ரிக்கு முன் 43 ஆம் வருடம் இவர்கள் பிறந்தார்கள். இஸ்லாத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் எட்டாவது நபராக இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அபிஸ்னியா, மதீனா ஆகிய இரண்டு ஹிஜ்ரத்திலும் பங்கு பற்றினார்கள். இஸ்லாத்தை ஏற்ற பின், தன் ஏராளமான பணத்தையும் தன்னையும் இஸ்லாத்துக்காகவே அர்ப்பணித்து விட்டார்கள்.

ஹஜ்ரத்துக்குப்பின் நடைபெற்ற எல்லா யுத்தங்களிலும் பங்கு பற்றி வீரதீரத்துடன் போரிட்டார்கள். உஹூத் போரில் இருபத்தொரு கடுங்காயங்கள் ஏற்பட்டு இரு முன்பற்களும் விழுந்து விட்டன. செல்வம் முழுதையும் துறந்து மதீனாவுக்குச் சென்ற அப்தூர் றஹ்மான் (றழி) அவர்கள் வியாபாரம் செய்து பொருளிட்டினார்கள். நற்காரியங்களில் வாரிவுழங்கும் வள்ளலாயி ருந்தார்கள். உமர் (றழி) காலமான போது கிலாபத் பொறுப்பை இலகுவாகப் பெறக்கூடிய நிலை இருந்தும், இப்பாரிய பொறுப்பைப் பிறருக்கு விட்டுக்கொடுத்தார்கள்.

ஒருமுறை தன் செல்லப் பெருக்கினால் அழிவு ஏற்படுமோ எனப் பயந்து அப்துர்றஹ்மான் (றழி) அவர்கள் அன்னை உம்முஸல்மா (றழி) அவர்களிடம் முறையிட்டார்கள். அதற்கு அன்னார், நற்காரியங்களில் அவற்றைச் செலவிடும்படி ஆலோசனை கூறினார்கள். ஒருவேளை, எழுநூறு ஒட்டகைகளில் கொண்டு வந்த உணவுப் பொருட்களையும் சிறிதளவேனும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் முழுதையும் தர்மம் செய்துவிட்டார்கள். இது தவிர அவர்கள் செய்த தர்ம நிகழ்ச்சிகள் மட்டிலடங்கா.

ஹிஜ்ரி 31 ஆம் வருடம் மதீனாவில் காலமாகி அங்கேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

58. இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி

ஆதம் (அலை) அவர்களின் காலம் முதல் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் காலம் வரை அல்லாஹு தஆலாவினால் அனுப்பப்பட்ட எல்லாத்தூதர்களும் இஸ்லாத்தைத்தான் போதித்தார்கள். ஆனால் அது எல்லோருக்கும், எக்காலத்துக்கும், அகில உலகத்துக்குமான பண்புகளைக் கொண்டதாக இருக்கவில்லை. அடிப்படை ஒன்றாகவே இருந்தாலும், சட்டங்கள் வெவ்வேறாக, காலத்துக்கும் இடத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் ஒத்தவிதமாக இருந்தன. கி. பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் போதித்த இஸ்லாம், அதே அடிப்படைகளைக் கொண்டிருந்ததோடு, சட்டங்களும் விதி முறைகளும் குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தையோ இடத்தையோ காலத்தையோ குறிப்பாகக் கொள்ளாமல் அகில உலக அடிப்படையில் எக்காலத்துக்கும் பொருத்தமாக அருளப்பட்டது. எனவே அது இறுதி வேதமாக இருப்பதோடு அதனைப் போதித்தவர் கடைசி நபியாகவும் இருக்கிறார்கள். உலகத்தில் எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் இஸ்லாம் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலம் முதல் எவ்வாறு பரவியது என்பதை இனிக் காண்போம்.

கி. பி. 610 ஆம் ஆண்டளவில் றஸூலாக அமர்த்தப்பட்ட இறை தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் தனது பணியை அவர்களின் சொந்த நாடாகிய மக்காவிலிருந்தே ஆரம்பித்தார்கள். அவர் இறை தூதர் என்று குறிப்பிட்டபோது முதலில் அவரது அருமை மனைவி தான் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். பின்னர் நெருங்கிய நண்பரும், சோதரனும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். சுற்றத்தவர்களுக்கு இஸ்லாத்தைப் போதிக்குமாறு அல்லாஹு தஆலாவின் கட்டளை வந்தது. எனவே அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பகிரங்கமாக அழைப்பு விடுக்கப்படுகின்றது. இருந்தாலும் சிறு தொகையினரே அவர்களது தூதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இறைதூதரையும், அவரது தூதை ஏற்ற மக்களையும் காபிர்கள் துன்பப்படுத்துகிறார்கள். இதிலிருந்து அந்த முஸ்லிம்களை விடுவிப்பதற்காக வேறு இடங்கள் தேடப்ப்படுகின்றன. முதலில் அபிஸ்னியா (எதியோப்பியா) வுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். தொடர்ந்து தாயிபுக்குச் சென்று இடந்தேடுகிறார்கள். பிரமுகர்களைக் கண்டு தனது தூதை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் வெற்றி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே யாத்திரைக் காலத்தில் வருகின்ற பிறநாட்டு மக்களுக்கு இஸ்லாத்தைப் போதிக்கிறார்கள். மதீனாவிலிருந்து வந்த (யதிரிப்) மக்களில் சிலர் அதனை ஏற்றுக் கொண்டதோடு தமது நாட்டிலும் இஸ்லாத்தைப்

பரப்பு வதற்காக பிரசாரகர்களை அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். அவர்களது பிரசாரம் வெற்றியாக அமைந்தது. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களையே மதீனாவுக்கு வருமாறு அழைப்பு விடுகிறார்கள். அல்லாஹ்வின் ஆணைப்படி அழைப்பை ஏற்ற இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கி. பி. 622 இல் மதீனாவுக்குச் செல்கிறார்கள். அங்கே ஒரு சமூகம் உருவாக்கப்படுகின்றது.

இதிலிருந்து இஸ்லாம் பலம் பொருந்திய சக்தியாக வளர ஆரம்பிக்கின்றது. அது இலகுவாக அந்த வலிமையைப் பெறவில்லை. மக்காவாசிகளிலிருந்து ஒரு பக்கமும், யூதர்களிலிருந்து மறுபக்க முமாக எதிர்நோக்கிய தாக்குதல்களை அடக்கியதன் மூலம் அது உறுதியடைகின்றது. இத்தாக்கதல்கள் முறியடிக்கப்பட்ட பின்னர், எதிரித்தவர்களே ஆதரிக்கத் தொடங்கினார்கள். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் இருபது வருடகால உழைப்பின் பின்னர் ஓரளவு அமைதியேற்படுகின்றது. ஹிஜாஸ் மாகாணம் முழுதும், இஸ்லாத்தை ஏற்றக்கொள்கின்றது. அதன் எல்லையில் வாழ்ந்த கோத்திரத்தவர்களும் தூதுவர்களை அனுப்பு இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ளச் சம்மதம் தெரிவிக்கிறார்கள். இதன் பின்னர் நபி (ஸல்), அறபி நாட்டு எல்லையில் வாழும் மக்களுக்கு அவர்களின் தலைவர்களுக்கூடாக இஸ்லாமிய அழைப்பை விடுக்கிறார்கள். நிருபங்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. அவர்களுள் சிலர் அழைப்பை ஏற்றக் கொள்கிறார்கள்; மற்றும் சிலர் மறுக்கிறார்கள். இக்காலத்தில் அறபுத் தீபகற்பம் முழுவதும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றது. எல்லைப்புற பிரதேசங்களில் சலசலப்புக்கள் தோன்றுகின்றன. இந்த நிலையில் கி. பி. 632 இல் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களும் வபாத்தாகி விடுகிறார்கள்.

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவர்களது சகாக்கள் கிலாபதூர்ராஷிதாவை ஏற்படுத்துகிறார்கள். பொருத்தமான தலைவராக இறைதூதரின் நெருங்கிய நண்பரும், இஸ்லாத்தின் உயர்ந்த தியாகியுமான அபூபகர் (றழி) அவர்களைத் தமது தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இறைதூதரின் மறைவையும், புதிய கிலாபத்தையும் கண்ட எல்லைப்புற அறபிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளைக் குலைக்க முயற்சிக்கிறார்கள். இவ்வேளை உறுதியோடு நின்ற கலீபா அவர்கள் குழப்பக்காரர்களை அடக்கி மீண்டும் இஸ்லாத்தின் பெருமையை உறுதிப்படுத்துகிறார்கள். அல்குர்ஆன் நூலுருவில் தொகுக்கப்படுகிறது. எல்லைப்புறங்களில் எழுந்த சலசலப்பு அதிகரித்தபோது அவர்கள் அடக்கப்படுகிறார்கள். இதற்காக

நீண்டகாலப் போராட்ட மொன்றைத் தொடர வேண்டியேற்படுகின்றது. போராட்டம் முற்றுப் பெறுவதற்கு முன்பே, சகாக்களின் ஆலோசனையைப் பெற்று சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமான ஒரு தலைவராக உமர் (றழி) அவர்களைக் கலீபாவாகத்தெரிவு செய்துவிட்டு வபாத்தாகி விடுகிறார்கள்.

உமர் (றழி) அவர்கள், தொடர்ந்து நடந்த எல்லைப்புறப் போராட்டங்களை முடித்து வைக்க வேண்டியேற்பட்டது. கடுமையான போராட்டம் நிகழ்ந்தது. ஆரம்பத்தில் சிற்றரசுகளுடன் எதிர்த்த முஸ்லிம்கள் வடமேற்கே சிரிய எல்லையிலும், வடகிழக்கே ஈராக் எல்லையிலும் முறையே பைசாந்திய, பாரசீகப்பேரரசுகளோடு மோத வேண்டியேற்பட்டுவிட்டது இருந்தாலும் படைப்பலத்திலும் பொருள் பலத்திலும் குறைவாக இருந்த முஸ்லிம்கள், இறை நம்பிக்கையிலும் இஸ்லாமிய வாழ்க்கையிலும் கொண்டிருந்த உறுதி காரணமாக வெற்றி பெறுகிறார்கள். இதனால் ஒரு பக்கத்தில் ஹீராயில் தொடங்கி மதாஇன் வரையும், மறு பக்கத்தில் மூத்தா முதல் அஜ்னாதீன் வரையும் முஸ்லிம்களின் ஆட்சியில் வந்தன. தொடர்ந்து தோல்வியை ஏற்றக் கொள்ளத்தயங்கிய பைசாந்திய, பாரசீக வல்லரசுகள் முஸ்லிம் கிலாபத்தின் எல்லைகளில் நின்று தாக்குதல் நடத்துகிறார்கள். முஸ்லிம்களும் எதிர்த்தாக்கதல் நடத்துகிறார்கள். எதிரிகள் புறமுதுகுகாட்டி ஓட முஸ்லிம்களின் கீழ் எதிரிகளின் பிரதேசங்கள் சிக்குகின்றன. முஸ்லிம்களின் நலன்களைக் கேள்வியுற்ற மக்கள் அவர்களது ஆட்சியில் வாழ்விருப்பம் தெரிவிக்கிறார்கள். கொடுமையான அரசாங்கமிருந்து தம்மை விடுவிக்க வந்தவர்களாகக் கருதி மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். இதனால் கலீபா உமர் (றழி) அவர்களின் கடைசிக் காலத்தில் திரிப்போலி (லிபியா) முதல் பல்க் (ஆப்கானிஸ்தான்) வரையும், ஆர்மீனியா முதல் சிந்து எல்லைவரையும் இஸ்லாம் பரவியது. பாரசீக மன்னன், சீன அரசிடம் உதவி கோரிச் செல்லுமளவுக்கு வலுவிழந்தான். வடமேற்கே ஸத்துல் முகத்தால், ஹிம்மால் பிரதேசங்கள் முஸ்லிம்களுக்காயின. உமர் (றழி) அவர்கள் (644) கொலை செய்யப்படும்போது கூட இந்தப் போராட்டம் முற்றுப் பெறவில்லை.

உமர் (றழி) அவர்களைத் தொடர்ந்து உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் பதவியேற்றப்படுகிறார்கள். உமர் (றழி) அவர்களின் காலப் போராட்டங்கள் தொடர்ந்தபோது, கடற்படையொன்று தயாரிக்கப்பட்டது. பைசாந்திய பேரரசின் கடற்படையோடு போராடித்தான் எகிப்துக்கு வரும் எதிர்ப்புக்களைத் தடுக்க வேண்டியிருந்தது. எனவே முஸ்லிம் கடற்படை மத்தியதரைக் கடலிலிருக்கும் சைப்பிரஸ், ரோட்டஸ், கிரீட் தீவுகளைக் கைப்

பற்றுக்கிறது. மத்தியாசியாவில் நூபியா முதல் ஜெய்ஹருன் (OXUS) நதிப்பிரதேசங்கள் வரை முஸ்லிம்களின் கீழ் வருகின்றன. இஸ்லாம் சீன எல்லைவரை பரந்து விடுகின்றது. இவ்வேளை முஸ்லிம் கிலாபத்தைப் படைப்பலம் கொண்டு தகர்க்கமுடியாது ; அதைவிட அவர்களது மனமும், இலட்சியமும் வலிமைவாய்ந்தவை என்பதை எதிரிகள் உணர்ந்து கொண்டார்கள். எனவே முஸ்லிம் கிலாபத்தை முறியடிப்பதற்காக சதித்திட்டங்கள் போடப்பட்டன. அதன் முடிவு கலீபா உஸ்மான் (றழி) அவர்களின் கொலையோடு நின்று விடவில்லை. அதனைத் தொடர்ந்து உஸ்மான் (றழி) அவர்களுக்குப் பின்னர் கலீபாவான அலீ (றழி) அவர்கள் காலத்தில் பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன. தலைநகர் மதீனாவிலிருந்து கூயாவுக்க மாற்றப்பட்டது. முஸ்லிம்களிடையே அலீ (றழி) ஆதரவாளர், முஆவியா (றழி) ஆதரவாளர், இரண்டு பகுதியாரையும் ஆதரிக்காத மூன்றாவது ஒரு பிரிவினர் என பிரிவினைகள் தோன்றின. அலீ (றழி) அவர்களின் ஆட்சியுடன் குலபாஉர்ராஷிதீன்களின் ஆட்சியும் முப்பது வருடத்தோடு முற்றுப் பெற்று விடுகிறது.

அலீ (றழி) அவர்களின் கொலையோடு உமையா கிலாபத் ஆரம்பமாகின்றது. கலீபா முஆவியா (றழி) அதனை ஆரம்பித்து வைக்கிறார். தலைநகரம் டமாஸ்கஸுக்கு மாற்றப்படுகின்றது. ஆட்சியாளரிடத்தும் மக்களிடத்தும் பைசாந்திய கருத்துக்கள் செல்வாக்கடைகின்றன. அரசியல் வேறு, சமயம் வேறு என்ற கொள்கை வளர்க்கப்படுகின்றது. இதனால் இஸ்லாத்துக்கு முரணான ஆட்சி நடத்தப்பட, முஸ்லிம் அறிஞர்கள் ஆட்சியை வெறுக்கிறார்கள். ஒதுங்கியிருந்து இஸ்லாத்தை வளர்க்க முயற்சிக்கிறார்கள்.

இருந்தாலுங்கூட முஆவியா (றழி) பதவியேற்றபோது முஸ்லிம் கிளடத்தில் ஓரளவு அமைதியேற்பட்டது. எனவே, எஞ்சியிருந்த பைசாந்தியப் பிரதேசங்களின் எதிர்ப்புக்களையும் அடக்கி இஸ்லாத்தின் கீழ் கொண்டுவர சந்தர்ப்பங்கிடைத்தது. இதனால் வட ஆபிரிக்காவிலும், ஸ்பெயினிலும், இந்தியாவிலும் இஸ்லாம் பரவியது. வட ஆபிரிக்க முஸ்லிம் ஆட்சியாளரின் சிறப்பையும் தமது ஆட்சியாளரின் இழிவையும் கண்ட ஸ்பானிய சிறற்றசர்களும் முஸ்லிம்களை அங்கு படையெடுத்து வருமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள். தாரிக் இப்னு ஸியாதின் கீழ் சென்ற படை அந்நாட்டை முஸ்லிம் நாடாக்க வழி வகுத்தது. பல நூற்றாண்டுகள் அங்கே இஸ்லாம் பிரகாசித்து மேற்குலகுக்கு இஸ்லாமிய நாகரிகத்தைக் கற்றுக்கொடுக்கப் பாலமமைத்தது. இவ்வாறே

முஹம்மத் இப்னு காஸிமின் தலைமையில் சென்ற படை இந்தியாவைக் கைப்பற்றிய காரணத்தால் முதலில் டெல்லி கல்தானியம் என்றும் பின்னர் மொகலாயப் பேரரசு என்றும் முஸ்லிம் ஆட்சி பல நூற்றாண்டுகள் இந்தியாவில் நிலைக்க கால்கோளாய் அமைத்தது. எனவே இவ்வாறே வரலாற்றில் உமையாக்களின் காலத்தில்தான் உலகில் மிகப் பெரிய பரந்த பேரரசு ஆளப்பட்டது. வடமேற்கே ஸ்பானியா முதல் தென் கிழக்கே இந்தியா வரை நீண்ட பேரரசு வியாபித்தது.

முன்னர் குறிப்பிட்ட துபோல் இக்காலத்தில் அரசியல் வேறு, சமயம் வேறு என்ற கொள்கை வளர்க்கப்பட்டதால் அறிஞர்கள் அரசு ஆதரவின்றி இஸ்லாத்தை வளர்த்தார்கள். உமையா கலீபாக்களில் தோன்றிய உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் மாத்திரம் அரசியலையும், இஸ்லாத்தையும் ஒன்றாகக் கண்டு அதன்வழி நல்லாட்சி புரிந்தார்கள். இவ்வேளைதான் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்களை நூலுருவில் திரட்டும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதுபோன்றே உமையாக்கள் காலத்தில் தான் இஸ்லாமிய சட்டக்கலை (பிக்ஹு) க்கு வடிவங் கொடுக்கப்பட்டது. சூபித்துவக் கருத்துக்கள் படிப்படியாக செல்வாக்குப் பெற ஆரம்பித்தன. பிறகலாசார நூல்கள் மொழிபெயர்க்க ஆரம்ப முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. முஸ்லிம்களுடைய வாழ்க்கையில் ஆடம் பரமும், பிர கலாசாரங்களைப் பின்பற்றும் மோகமும் வளர்த்தொடங்கின. பைசாந்தியா பாணியில் உயாந்த அழகிய கட்டடங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. இந்த நிலையில் அறபிகளுக்கு உயரிடமும் அஜமிகளுக்கு இரண்டாமிடமும் கொடுக்கப்பட்டதால், அஜமிகளிடையே இவ்வாட்சிக்கெதிராக வெறுப்புணர்ச்சி யேற்பட்டது. சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திய சுய நலமிகள் மீண்டும் குல வேறுபாட்டை வளர்த்தார்கள். ஆட்சி, பணீ, ஹராஷிம்களுக்கிரிய தெனப் பிரசாரம் செய்தனர். எனவே உமையா ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்தது. சுமார் ஒரு நூற்றாண்டு காலமே அவர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றது.

தொடர்ந்து வந்த அப்பாளிகள் பாரசிகச் செல்வாக்கினால் ஆட்சியை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார்கள். தலைநகரை பக்தா துக்கு மாற்றினார்கள். அவர்களது காலத்திலும் பைசாந்திய பாரசீகச் செல்வாக்கே மேலெழுந்து நின்றது. ஆட்சி ஆரம்பிக்கும்போது உமையா இளவரசர்களுக்குச் செய்த கொடுமை காரணமாக அப்துர் றஹ்மான், ஸ்பானியா (அந்தலூஸியா) வில் உமையா ஆட்சியை நிலைநாட்டினார். சுமார் ஒரு நூற்றாண்டு காலமே அப்பாளிகள் காலத்தில் நல்லாட்சி நடந்தது. அக்காலத்திற்கூட இராணுவப் படையெடுப்புக்கள் நடத்தப்படவில்லை. இதனால் ஓரளவு

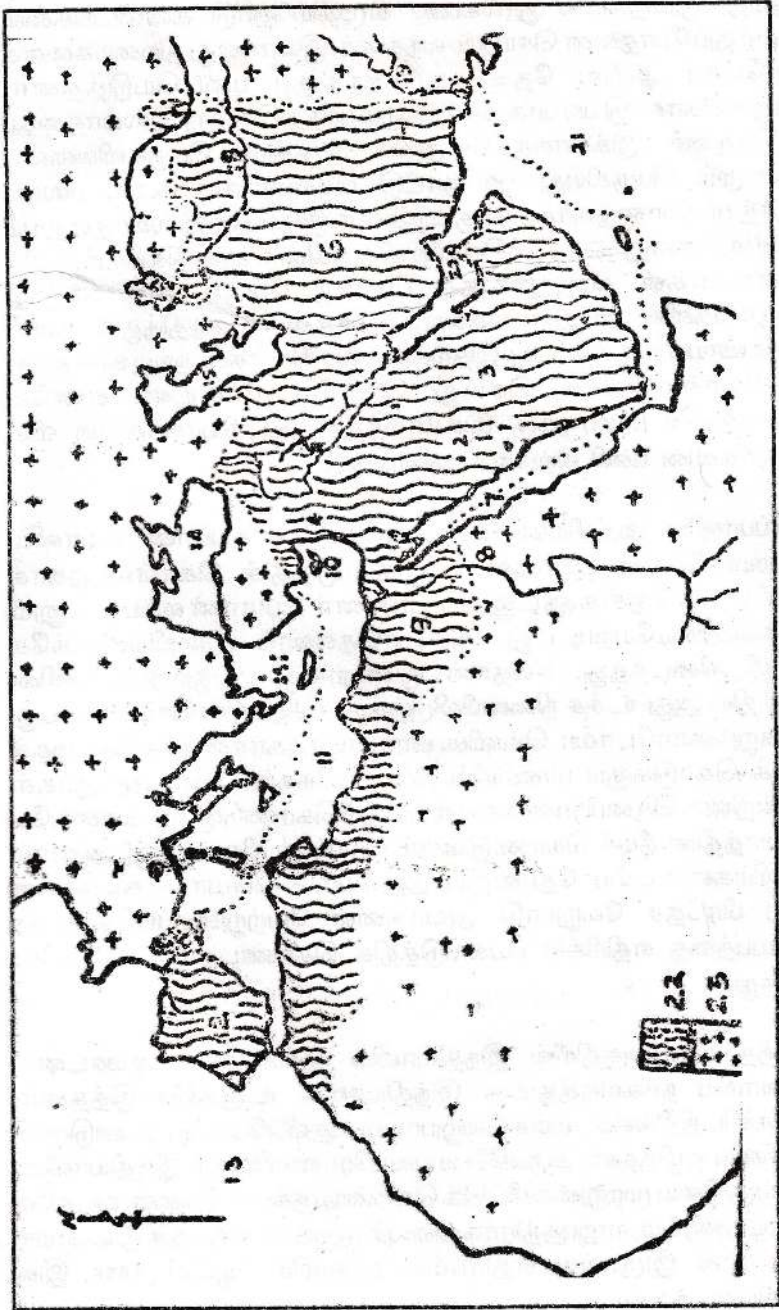
அமைதி நிலவியது. இந்த அமைதிக் காலத்தில் அறிவுத்துறையில் இவர்கள் சிறந்த பணியாற்றினார்கள். பிற மொழிகளிலிருந்து அரிய நூல்களை அறியியல் மொழி பெயர்த்த தார்கள். அரிய கலைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்த அறிஞர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு அவர்கள் மூலமாக ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதனால் விஞ்ஞான, தத்துவ, இலக்கியத் துறைகளில் புதிய நூல்களும், சிந்தனைகளும், கண்டுபிடிப்புக்களும், உபகரணங்களும் வெளியாகின. நூல் நிலையங்கள், மருத்துவமனைகள், ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள், மூலிகைத் தோட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சிற்பத்துறையில் மஸ்ஜித்கள், அரண்மனைகள், குளிசூடங்கள், கோட்டைகள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. அழிகியற் கலைகளிற்கூட ஊக்கமளிக்கப்பட்டது.

இந்த நிலை தொடர்ந்திருக்கவில்லை. பாரசீகர்களின் செல்வாக்கை ஒடுக்குவதற்காக துருக்கிய அடிமைகளை வரவழைத்த கலீபாக்கள் அவர்களை மெய்ப்பாதுகாவலர்களாக அமர்த்திக்கொண்டனர். காலப்போக்கில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய இவர்கள் கலீபாவைப் பொம்மையாக வைத்து, ஆட்சி நடத்தினர். அவரது அதிகாரம், மாளிகைக்குள் மாத்திரம் அடங்கியது. இதே நேரத்தில் மாகாண கவர்னர்கள் கலீபாவின் பலவீனத்தையும், துருக்கியரின் கொடூரத்தையும் வாய்ப்பாகக் கொண்டு சுயாதீனர்களாகமாறினர். இதனால் சிற்றரசுகள் தோன்றின. அலபியர், பாத்தியியர், கிஸ்னவியர், தாஹிரியர் முதலான வம்சப்பெயர்களில் அவர்கள் அவ்வப் பிரதேசங்களை ஆளத் தொடங்கினர். ஒரு சிற்றரசு, மற்றொரு சிற்றரசை அடிக்கடி வெல்லும் நிலையும், சிற்றரசுகளின் வம்ச ஆட்சியாளர்கள் மாறும் நிலையும் ஏற்பட்டன. இவ்வாறு முஸ்லிம் கிலாபத் பலவீனப்பட்டிருக்கும் காலத்தில் தாத்தாரியர்கள் மங்கோலியாவிலிருந்து வந்து முஸ்லிம் பிரதேசங்களைத் தாக்கினர். அவர்களை அடக்கும் அதிகாரமோ, பலமோ கலீபாவிடமிருக்கவில்லை. எதிரிகளும் காட்டுமிராண்டித்தனமாக தடந்துகொண்டனர். எனவே அப்பாலிய கிலாபத் 1258 உடன் வீழ்ச்சியடைகின்றது.

அப்பாலிய ஆட்சியில் அக்லிய்யத்தான (ஆராய்ச்சியறிவு) நிலைகள் உயர்ந்தது போன்றே அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸின் நிழலில் தோன்றிய நக்லிய்யத்தான நிலைகளும் வளர்ச்சியடைந்தன. தப்ஸீர்க் கலை விரிவடைந்தது. ஹதீஸ் கலையில் ஆதாரபூர்வமான நூல்கள் வெளிவந்தன. பிக்ஹு கலையில் சிந்தனைப் பிரிவுகள் தோன்றி வளர்ந்தன. அறபி இலக்கண இலக்கியம் வளம்பெற்றது. அரசியலிலிருந்து செயல்பட்ட சமய அறிஞர்கள்.

இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி
கி. பி. 750 இல் இஸ்லாமிய நாடுகள்

1. மக்கா
2. மதீனா
3. அரேபியா
4. சிரியா
5. ஈராக்
6. பாரசீகம் (ஈரான்)
7. செங்கடல்
8. நைல்நதி
9. எகிப்து
10. சைப்ரஸ்தீவு
11. மத்தியதரைக்கடல்
12. ஸ்பெயின்
13. அத்திலாந்திக் சமுத்திரம்
14. கருங்கடல்
15. கஸ்பியன்கடல்
16. ஏரற்கடல்
17. சிர்தாறியா நதி
18. அமுதாறியா நதி
19. இந்து நதி
20. பாரசீகக்குடா
21. அறபிக்கடல்
22. முஸ்லிம் நாடுகள்
23. ஏனைய நாடுகள்

இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி கி. பி. 750 இல் இஸ்லாமிய நாடுகள்

தத்தமது துறைகளில் நூல்களை எழுதியதோடு கலாபீடங்களை அமைத்துப் போதனை செய்தும் வந்தனர். இவர்களது திறமைகளைக் கண்டோர் அறிவு தேடி நகர்களுக்குப் படையெடுத்தனர். படித்துக்கொண்டு பல பாகங்களுக்கும் பரந்துசென்று இஸ்லாத்தைப் போதித்தனர். இக்காலத்தில் அறிவு மாத்திரம் பெருகவில்லை ; செல்வமும் பெருகியது. பல நாட்டு வியாபாரிகள் கூபா, பஸரா, பக்தாத் முதலான நகர்களுக்கு வந்தனர். இவர்கள் இஸ்லாத்தையும் வாங்கிச் சென்று தமது நாடுகளில் விளக்கினர். கலா நிலையங்களில் பயின்றவர்கள் ஹஜ்ஜுக்குச் சென்ற போது, கிலாபத்தின் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் அவர்களைச் சந்தித்துக் கல்வி பெறும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது. இதற்கான வசதிகள்கூட ஹஜ்ஜுகாலத்தில் ஆட்சியாளர்களால் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. எனவே இஸ்லாத்தின் பரம்பலுக்கு இக்காலத்தில் ஆட்சியாளர்களை விட அறிஞர்களின் பணி சிறப்பாக அமைந்தது.

அப்பாலிய ஆட்சியின் ஆரம்பத்தோடு உதயமான ஸ்பானிய உமையாகிலாபத் தன்னை, உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக முதலில் சுதேசிகளுடனும் பின்னர் பிரான்ஸியருடனும் மோதவேண்டியேற்பட்டது. அப்போதெல்லாம் முஸ்லிம்களுக்கே வெற்றி கிடைத்தது. சல்தான் மூன்றாவது அப்துர்றஹ்மான் காலத்தில் அது உச்ச நிலையிலிருந்தது. பக்தாத்தில் செய்யப்பட்டது போன்று கோர்டோவா, ஸெவில், கிரானடா நகர்கள் நாகரிகத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கும் பாணியில் நிர்மாணிக்கப்பட்டன; அறிஞர்கள் தோன்றினர். தென்பிரான்ஸையும் வெற்றிகொண்டு ஐரோப்பாவையே இஸ்லாத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஆனால் முஸ்லிம்களிடையே தோன்றிய அறபியர் - பேர்பர் - சுதேசிகள் என்ற பிரதேச வேறுபாடு அவர்களை வேற்றுமைப்படுத்தியது. சந்தர்ப்பத்தை எதிரிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர் ; ஸ்பெயின் வீழ்ந்தது.

இந்த காலப்பகுதியில் இந்தியாவில் முஸ்லிம்கள் ஆண்டனர். இஸ்லாமிய நாகரிகத்துக்கு இந்தியாவில் உருக்கொடுத்தனர். அவர்களிடத்தில்கூட வம்ச வேறுபாடும், பதவிப்போட்டியும் ஊடுருவி ஆட்சியை ஒழித்தன. ஆங்கிலேயரும் பிரான்ஸியரும் இந்தியாவின் தென்பகுதியை முற்றுகையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளை, வடக்கே மராட்டியரையும், ராஜபுத்திரர்களையும் ஒழுங்காக நடத்த முடியாமற் போனதால் இருபக்க எதிர்ப்பில் முஸ்லிம் ஆட்சி 1858 இல் வீழ்ச்சியடைந்தது.

இந்தியாவில் முஸ்லிம் ஆட்சி வீழ்ந்தாலும் முஸ்லிம்கள் பலம் பெற்றிருந்தனர். சில பிரதேசங்களில் அவர்கள் திரண்டு வாழ்ந்ததன் காரணமாக அவர்களிடையே இஸ்லாமிய அறிவையும் உணர்வையும் வளர்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. எனவே சொந்த நாட்டிலும், பிற நாடுகளிலும் இஸ்லாத்தைப் பிரசாரம் செய்யும் வழிகள் கிடைத்தன. தென்கிழக்காசிய நாடுகளை நோக்கினால் அந்நாடுகளில் இஸ்லாம் படையெடுப்புக்கள் மூலம் புகுத்தப்பட வில்லை. தென்னிந்தியா, உட்பட இலங்கை, ஜாவா, மலயா, இந்தோனேஷியா, தென் பிலிப்பைன்ஸ் நாடுகளிலெல்லாம் பரந்துசென்ற முஸ்லிம் வியாபாரிகள் இஸ்லாத்தைப் பரப்பினர். குறிப்பாக தென்னிந்திய வியாபாரிகள் இந்நாடுகளில் மஸ்ஜித்களை நிறுவியும் இஸ்லாமிய அறிவைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக மாணவர்களை இந்திய மத்ரஸாக்களுக்கு அனுப்பியும் இஸ்லாத்தைப் பரப்ப முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திய அறிஞர்களை இந்தநாடுகளுக்கு வருவித்து பள்ளிகளை நடத்த வழி வகுத்துள்ளார்கள். இந்திய மக்கள் அறிந்திருந்த மொழிகள் இந்தநாடுகளில் வாழும் மக்களுக்கு புரியக்கூடியதாக இருந்ததால் இந்தக் கலாசாரப் பரிமாற்றம் படையெடுப்பு மூலம் தென்கிழக்காசியாவில் இஸ்லாமிய ஆட்சி யொன்று அமையாவிட்டாலும், இஸ்லாம் நிலைத்து நிற்பதற்கும் பரவுவதற்கும் வழிவகுத்தது.

இஸ்லாத்தின் பரம்பலில் இக்காலத்தில் நாம் அறிய வேண்டிய முக்கிய நிகழ்ச்சி சிலுவைப் போர்களாகும். இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சியைக் கண்டு பொங்கிய யூதர்களின் நடவடிக்கையை முன்னர்கண்டோம். இப்போது கிறிஸ்தவர்கள் முஸ்லிம்களின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்த விரும்பினர். பாதிமி கிலாபத் நிகழ்கின்றகாலத்தில், பரிசுத்த பாப்பரசர் கிறிஸ்தவத்துக்காகப் புனிதப்பேர் புரியுமாறு கிறிஸ்தவர்களை அழைத்தார். ஜெருசலம் கைப்பற்றப்பட்டது. தொடர்ந்து இருநூறு வருட காலமாகநிகழ்ந்த இப்போராட்டத்தில் கிறிஸ்தவர்களைவிட முஸ்லிம்களுக்கே வெற்றியும் பயனும் கிடைத்தன. கல்தான் சலாஹுத்தீன் தீரத்துடன் போரிட்டு பைத்துல் முகத்தலைக் கைப்பற்றினார். இப்பெயரில் பல போர்கள் நடைபெற்றதாயினும் மூன்று அல்லது நான்கு போர்களே சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்போர்களின் பயனாகவே சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்போர்களின் பயனாக முஸ்லிம்களுக்கு ஓர் உற்சாகம் பிறந்தது. அகில உலகில் வாழும் எல்லா முஸ்லிம்களும் தங்கள் புண்ணிய பூமியை மீட்பதற்காக உயிர் கொடுக்க முன்வந்தனர். எதிரிகளை இனங்கண்டு கொண்டனர்.

இதன் பின்பு முஸ்லிம் கிலாபத்தாகப் பெயரளவிலேனும் இருந்து வந்தது உஸ்மானிய கிலாபத்தாகும். அங்காராவைத் தலைநகராகக் கொண்டியங்கிய இக்கிலாபத்தும் முதலாவது உலகப்போரோடு (1919) முற்றுப்பெற்றது. 16 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஓரளவேனும் முஸ்லிம்களின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றிய இக்கிலாபத்தை வரலாற்றாசிரியர் ஐரோப்பாவின் நோயாளியெனக் குறிப்பது காழ்ப்புணர்ச்சியினாலேயேயன்றி யதார்த்தரீதியில்லை. இது சரித்திர சான்றுகளுக்கு முரண்பட்டதாகும்.

முதலாவது உலக யுத்தத்தின் பின்னர் முஸ்லிம் நாடுகள் பிரித்தானியா, பிரான்சு, ரஷ்யா, டச்சு முதலிய ஆட்சியாளரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்தன. அவர்கள் முஸ்லிம் நாடுகளைச் சுரண்டியது ஒரு பக்கமிருக்க முஸ்லிம்களுள் எத்திலிருந்து இஸ்லாமிய உணர்வைப் பறிப்பதற்கான முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டனர். கல்வித்திட்டங்களை மாற்றினர். அடிவருடிகளுக்கு பதவி கொடுத்து முஸ்லிம்களை அவர்கள் மூலமாக பாழ்படுத்தினர். இந்த நிலை இரண்டாவது உலகப்போர் வரை தொடர்ந்தது. இரண்டாவது உலகப் போர் முடிந்தபோது அதேக நாடுகள் சுதந்திரமடைந்தன. அப்போது கூட மேற்கு நாட்டார் விதைத்த பயிர் பயன் கொடுத்துக்கொண்டே இருந்தது. இவ்வேளை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சில அறிஞர்கள் தோன்றினர். இயக்கங்களை உருவாக்கினர். முஸ்லிம்கள் தமது சுயநிலையை உணருமாறு தூண்டப்பட்டார்கள். இதனால் சில நாடுகளில் புரட்சிகள் தோன்றின. புரட்சியின் பின்பும் பொதுநல வாதிகளும். முதலாளித்துவவாதிகளும் தமது சிந்தனைகளை ஏற்று அவற்றின்படி ஆளுமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இதனால் இராணுவப் புரட்சிகளும் ஏற்பட்டன. ஆனால் மிக அண்மைக் காலத்தில் தான் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் முஸ்லிம் நாடுகள் இயங்க வேண்டும் என்ற உணர்வில் வளர்ச்சியேற்பட்டு மாற்றங்களும் புரட்சிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. இதே நேரத்தில் அந்நியர் ஆதிக்கத்தில், இருண்ட கண்டமாகக் கணிக்கப்பட்ட ஆபிரிக்கக் கண்டம் தற்போது விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு தமது அடிமைநிலை நீங்க இஸ்லாம் ஒன்றே வழியெனக் கருதி மக்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அது முஸ்லிம் கண்டமாக எப்போதோ வளர இருக்கின்றது. ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும், இஸ்லாம் பரவுகின்றது. முன்னர் கோயில்களாக மாற்றப்பட்ட மஸ்ஜித்கள் தற்போது திறக்கப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய நாடுகளிலெல்லாம் மஸ்ஜித்களும் இஸ்லாமிய நிலையங்களும் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. அமெரிக்காவில் இஸ்லாத்தின் எழுச்சி பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. கீழ் நாடுகளை விட மேல் நாடுகளில்

இஸ்லாத்தின் பரம்பல் ஆரம்பமாகின்றது. வாழ்க்கையில்
விருத்தியடைந்தவர்களைத் தடுக்க ஒரே வழி இஸ்லாம் தான்
என்பதை அமெரிக்கர் மறைமு கமாக ஏற்றுக்கொண்டு
வருகின்றார்கள். ரஷ்யாவில் வாழும் முஸ்லிம்கள் பலர் ஓரளவு
இதனை நிலைநாட்டுகிறார்கள். இந்த நிலையில் இன்று இஸ்லாம்
பலம் பொருந்திய ஒரு சக்தியாக வளர்வதை யாரும் தடுக்க முடியாது.

59. இலங்கைக்கு இஸ்லாம் வருதல்

உலகப்படத்தை நோக்கினால், வடக்கே இந்தியத் துணைக்கண்டத்தையும், மேற்கே ஆபிரிக்காப் பெருநிலத்தையும், கிழக்கே கிழக்கிந்திய தீவுக்கூட்டங்களையும் நில எல்லையாகக் கொண்ட இலங்கைத்தீவு, இந்துசமுத்திரத்தில் ஒரு கேந்திர இடத்தைப் பெற்றக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இலங்கையின் இந்த அமைவு, சர்வதேச ரீதியில் அது புகழ்பெற்று விளங்க அன்றும், இன்றும் காரணமாக அமைந்துள்ளது. அத்தோடு இலங்கையின் இயற்கை வளங்களும் அதனை உலகப் பிரசித்தமடையச் செய்துள்ளன.

இதே அமைப்பும், வளமும் தான் இலங்கைக்கு இஸ்லாம் அறிமுகமாவதற்கும் பரவலதற்கும் காரணமாக அமைந்தன எனலாம். ஏனெனில் அறபுநாட்டிலிருந்து நேரடியாகவே இலங்கைக்கு வந்த (அறாபியர்கள், பின்னர்) அறாபிய முஸ்லிம்கள், வர்த்தகர்களாக வந்தார்களே தவிர, சமயப் பிரசாரகர்களாக வரவில்லை. நேரடியாக அறபுநாட்டிலிருந்து, இலங்கை வந்த அறாபிய முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள், உள்நாட்டுச் சிங்களவர்களை இஸ்லாத்தின் பக்கம் இழுக்கவில்லை. காரணம் அவர்கள் பிரசாரகர்களல்லர் ; அவர்கள் வர்த்தகத்திலேயே தமது கவனத்தை அதிகமாச் செலவிட்டார்கள். என்றாலும் அவர்கள் வர்த்தகத்தின்போது நடந்து கொண்ட நேரிய முறைகளும், நாணயமும் அவர்கள் பால் உள்நாட்டவரைக் கவர்ந்தன. இக்கவர்ச்சி அவர்களின் சமயமான இஸ்லாத்தைத் தாமும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற உணர்வை உள்நாட்டவர்களுக்க ஊட்டவே, இஸ்லாம் இங்கு நிலைபெற ஆரம்பித்தது.

இது வரலாற்று ரீதியில் மறுக்க முடியாத உண்மையாக இருந்த போதிலும், இஸ்லாம் இலங்கைக்கு எப்போது அறிமுகமானது என்பதை வரலாற்றாதாரங்களைக் கொண்டே நிரூபிக்க வேண்டியுள்ளது. ஹிஜ்ரி 300 இல் மரணமான இப்னு ஷஹ்ரயர் என்ற வரலாற்றாசிரியர் அஜாஇபுல்-ஹிந்த் எனும் தனது நூலில் எழுதியிருக்கின்ற குறிப்பு, இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்திலேயே இலங்கையில் இஸ்லாம் அறிமுகமாகியுள்ளது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது: "இலங்கையிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களிலும் வாழ்ந்த அறபு மக்கள் இஸ்லாத்தையும், அதன் போதகரையும் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, ஆற்றல் மிக்க ஒருவரைத்தேர்ந்தெடுத்து உண்மையான விபரங்களை அறிந்து வருமாறு அறபுநாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அவர் அங்கு சென்ற போது இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களும், முதல் கலீபா அபீபக்ர்

(றழி) அவர்களும் மரணித்து உமர் (றழி) அவர்களின் கிலாபத்நடந்து கொண்டிருந்தது. கலீபாவிடம் தகவல்களை அறிந்த தூதுவர் இலங்கைக்கு மீளும்போது, மக்ராண் (தற்போதைய பஸ்கிஸ்தான்) பகுதியில் மரணமடைந்தார். ஆயினம் உடன் சென்ற பணியாளர் இலங்கைக்கு வந்து இஸ்லாத்தையும், இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களையும் பற்றி மக்களுக்கு அறிவித்தான்” என்பதாகும். இலங்கைக்கு இஸ்லாம் அறிமுகமாவதற்கு முன்பே அறபியர்கள் இங்கு வந்து சென்றதால், அவர்கள் மூலமாக இலங்கை மக்கள் இஸ்லாத்தைப் பற்றி சிறிதாகத் தகவல் பெற்றப்பின்னர் விபரமறிய தூதனுப்பியிருப்பார்கள் என்ற ஊகிக்க இடமுண்டு.

இத்தூதரின் பயணக் காலத்தில் இஸ்லாத்தைப் பற்றிய அறிவு ஓரளவேனும் கிடைத்திருக்க முடியும். ஏனெனில், ஹரிஜரி முதலாம் நூற்றாண்டுடன் கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு தொடர்புடைய சம்பவமொன்றை டெனன்ட் எனபார் ‘இலங்கை’ என்ற தனது நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்கள். கி. பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டில், உமையா ஆட்சியாளர்களால் இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாமல் பனூ ஹாஷிம்கள் அறபு நாட்டிலிருந்து இலங்கையிலும், தென்னிந்தியாவிலும் குடியேறினர். இலங்கைக்கு வந்தோர் திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம், மாதோட்டம் (மன்னார்) குதிரைமலை, புத்தளம், கொழும்பு, வேர்வில்லை, காலி ஆகிய இடங்களில் குடியமர்ந்தனர். அறபு நாட்டு வரலாற்றோடு ஒப்பிடும்போது இது சரியானதாகவே தெரிகின்றது. உமையாக்கள் கிலாபத்தை ஏற்றபோது, அவர்களுக்கெதிரான பனூ ஹாஷிம்களைக் கொடுமைப்படுத்தினர். ஏனெனில் உமையா கிலாபத்தை ஆரம்பித்த முஆவியா (றழி) அவர்களுக்கெதிராகவும், அவர்மகன் யஸீதுக்கெதிராகவும் பனூஹாஷிம் குலத்தவரான அலீ(றழி) , ஹுஸைன் (றழி) முதலானோர் அவர்களின் தவறான போக்கைக் கண்டித்துப் போரிட்டார்கள். இதற்குப் பழிவாங்கவும், மீண்டும் அவர்கள் எழுச்சியறாமல் தடுக்கவும் கலீபா அப்துல்லிக் இப்னு மர்வான் (கி. பி) 687-705 இவ்வாறான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். இங்கே, நாடு கடத்தப்பட்ட அல்லது வெளியேறிய பனூ ஹாஷிம்கள் இலங்கைக்கு வரக் காரணம் என்ன? இலங்கையில் இஸ்லாம் அறிமுகமாகியிருக்கவில்லை யெனில் வந்து குடியிருப்பார்களா என்ற வினாக்களுக்கு விடைகாணும்போது நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட முடிவு சரியானதாகவே தெரிய வரும்.

இதைத்தொடர்ந்து வரலாற்றாசிரியர் அல் பலாதூரி தனது புதுஹல்புல்தான் எனும் நூலில் குறிப்பிடும் சம்பவம் முக்கியம் பெறுகின்றது. மாணிக்கத்தீவின் மன்னன் மனவமோ (684-719)

இலங்கையில் பிறந்து, தமது பெற்றார்களை இழந்த சில முஸ்லிம் அநாதைப் பெண்களை, உமையா கவர்னரான ஹஜ்ஜாஜ் இப்னு யூசபிடம் அனுப்பி வைத்தான். ஆனால் அவர்கள் சென்றகப்பல் தேயல் (தற்போதைய கராச்சிக்கு அண்மையில்) துறையில் கடற் கொள்ளைக்காரரால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது. இதனைக் கேள்வியுற்ற ஹஜ்ஜாஜ், முஹமத் இப்னு காலிம் தலைமையில் படையனுப்பி அவர்களை மீட்டார். இது ஹிஜரி முதலாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை நிரூபிக்கின்றது. எனவே தான், முஸ்லிம்கள் சிந்துப்பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றுவதற்குப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னே தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அறபு முஸ்லிம்களின் குடியேற்றங்கள் காணப்பட்டதாக செய்யித் கலைமான் நத்வி குறிப்பிடுகின்றார்.

தொடர்ந்து ஹிஜரி இரண்டாம், மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளிலும் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை இலங்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட அறபு நாணயங்கள் உறுதிப்படுத்துவதாக கொடரிங்டன் குறிப்பிடுகின்றார். கொழும்பு முஸ்லிம் மையவாடியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட, காலித் இப்னு கபாயா என்பவரின் ஞாபகார்த்தமாக வெட்டப்பட்டிருந்த கூபி எழுத்திலான நடுகல் ஹி. பி. 377 ஆம் ஆண்டைக் குறிப்பதும், இவர் இலங்கை முஸ்லிம்களிடம் மதப்பற்று குன்றியிருந்தபோது, அவர்களுக்குப் போதனை செய்வதற்காக பத்தாத் கலீபாவினால் அனுப்பப்பட்டவர் என்று எடுத்துக்காட்டப்படுவதும் ஹிஜரி 4 ஆம் நூற்றாண்டில் முஸ்லிம்கள் இங்கு வாழ்ந்தார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. மேலும் அறபு முஸ்லிம்கள் இலங்கை மன்னனின் ஆலோசனைச் சபையில் அங்கம் வகித்தார்கள் என்ற அல் இத்ரீஸி (கி. பி. 116) யின் குறிப்பும், யாத்திரீகர் இப்னுபதூதா (கி. பி. 1341 இல்) இலங்கையைத் தரிசித்தபோது பெற்ற அனுபவங்களில் முஸ்லிம்களைப் பற்றித் தருகின்ற குறிப்புக்களும், ஹிஜரி 4 ஆம், 5 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு நடுகற்களும், சிங்கள இலக்கியங்களும், யாத்திரீகர் குறிப்புக்களும் ஆதராமாக இருப்பதால் அவற்றைத் தனித்தனியாக எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை.

ஆகவே, இலங்கைக்கு எப்போது இஸ்லாம் வந்தது என்பதற்கு, மேலே காட்டிய ஆதாரங்கள் சான்றாக இருக்கின்றன. சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின், இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோற்றத்திற்கு முன்னமே அறபியர்களுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பின்

மூலமாக, அறிந்து கொண்ட இலங்கை மக்கள், கலீபா உமர் (றழி) அவர்களின் காலத்திலிருந்து படிப்படியாக இஸ்லாத்தைத் தழுவு ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். அறபு நாட்டிலிருந்து இலங்கை வந்த வர்த்தகர்கள் மூலமாக, அவர்களிடம் காணப்பட்ட இஸ்லாமிய வாழ்க்கையின் பெறுபேறாக சுதேசிகள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பர். இதனால்தான் பனூ ஹாஷிமிகள் இங்கே குடியேறியிருக்கின்றனர். அவர்களில் திரும்பிச் செல்லாதோரின் மரபில் இஸ்லாம் மேலும் பரவியிருக்கும். எனவே தான் பக்தா திலிருந்த கலீபா, இங்கு காலித் இப்னு பகாயாவை அனுப்பிவைத்திருக்கிறார். அவர் மூலமாக முஸ்லிம்களின் குடியிருப்புக்களில் வலுப்பெற்ற இஸ்லாம், வர்த்தகச் செல்வாக்கால் வளம்பெற்று இன்றுவரை நிலை நிற்கின்றது என்று குறிப்பிடலாம்.

இஸ்லாத்துக்கு முன்பு இலங்கையில் அறபிகள்.

அறாபியர்கள், இஸ்லாம் தோன்றவதற்கு முன்பே இலங்கையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். இதற்கு இலங்கையின் அமைவிடமும், வளமும் காரணம் என்பதை முன்னர் குறிப்பிட்டோம். வரலாற்றா தாரங்களோடு அதனை இன்னும் சிறிது விரிவாகக் காண்பது பயனுடையதாகும்.

இஸ்லாம் மக்காவில் உதயமாவதற்கு முன்பே அறபியர்கள் இந்து சமுத்திரத்தில் கப்பல்விட்டு வர்த்தகம் செய்தனர். கிழக்குக்கும் மேற்குக்கும் வர்த்தகப் பொருள்களைப் பண்டமாற்றும் நடுவர்கள் போன்று செயல்பட்ட இவர்களுக்கு இலங்கையைப் பற்றித் தெளிவான அறிவு கிடைத்திருந்தது. கிழக்கையும், மேற்கையும் தொடுக்கின்ற கடற்பாதைக்கும் கரவன் பாதைக்கும் நடுவில் இலங்கை அமைந்திருப்பதால் அவர்களின் வர்த்தகப் போக்கு வரத்துக்கு இலங்கை ஒரு தரிப்பிடமாக அமைந்தது. மேலும், அவர்கள், அகில் சந்தனக் கட்டைகள், மருந்து மூலிகைகள், யானைத்தந்தம், தாதுப் பொருள்கள், சில உயிரினங்கள் முதலியன இங்கு ஏராளமாகக் கிடைத்தமை அவர்களை இந்நாட்டுடன் தொடர்புடையதாக வைத்தது. அவர்கள் இலங்கையை ஸைலான், சரண்தீப், தப்பிரபாணி முதலிய பெயர்களில் அழைத்தனர்.

இலங்கைக்கும் அறேபியர்களுக்கும் எப்போதிருந்து தொடர்பு ஏற்பட்டது என்பதைத் திட்டமாகக் கூற முடியாது. ஆனால் பண்டைக்காலம் முதல் இந்தத் தொடர்பு இருந்து வந்திருக்கின்றது என்பதை வரலாறு மூலம் தெளிவுபெறமுடிகின்றது. ஆரம்பத்தில்

இலங்கையோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த அறேபிய இனத்தவர் யமனியராவர். இவர்கள் அறபுத் தீபகற்பத்தின் வடமேற்கே உள்ள பீனிஷியா, சேபியாப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் சந்ததியினராவர். கடல் யாத்திரிகர்களும் வணிகர்களுமான பீனிஷியர்கள் இந்து சமுத்திரத்தில் கிறிஸ்துவக்குப்பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே கடற் பிரயாணம் செய்தவர்களாவர். இவர்களுக்கு இலங்கையைப் பற்றியும் குறிப்பாகக் காலித்துறைமுகத்தைப் பற்றியும் தெரிந்திருந்தது என்பது வரலாற்றசிரியர்களின் கருத்தாகும் இவர்களைப் போலவே சேபியர்களும் இந்நாட்டை அறிந்திருந்தனர். சீன யாத்திரிகரான பாகியான் அநுராதபுரத்திலிருந்த போது அங்கு சேபியர்களின் இல்லங்கள் அழகுபடுத்தி வைக்கப் பட்டிருந்ததைத் தாம் கண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், யமன் அறபிக்கடலில் இலங்கைக்கு அண்மையிலுள்ள கடற்கரைப் பிரதேசமாக அமைந்திருந்தமை இதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது. இந்த யமனியர்கள் விஜயனும் அவனது தோழர்களும் இலங்கைக்கு வருமுன் வந்தவர்களாவர். இதனைப் பேராசிரியர் வில்லியம் கைகர், ஆரியர்கள் இந்நாட்டுக்கு வருகை தருவதற்கு மிக நீண்ட காலத்துக்கு முன் அறபியர் இங்கு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்று குறித்துக் காட்டுகின்றார். இலங்கையின் முன்னாள் அகழ்வாராய்ச்சி ஆணையாளர் கலாநிதி பாஸேந்திரா அவர்கள் 'கடந்த இரண்டாயிரமாண்டுகளாக அறபியர் இங்கு குடியிருந்திருக்கின்றமையால் வேடரையும், ஏனைய இலங்கைப் பழங்குடி மக்களையும் போன்ற நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதே கருத்தைத்தான் பிரசித்தி பெற்ற பண்டைய எழுத்தாளர் பிளினி, 'கிறிஸ்தவ ஆண்டு தொடங்கு முன்னரே அறபியர் இலங்கையில் குடியேறி விட்டனர்' என்று கூறியுள்ளார். இதனைக் கலாநிதி அந்திரியெஸ் நெல் கி. மு. 377 இல் அறபியருக்கென தனியான ஒதுக்கீடம் அநுராதபுரியில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதன் மூலம் அங்கீகரித்துக் காட்டுகின்றார் எனவே இவ்வாராய்ச்சியாளர்களின் கருத்துக்கள் இலங்கைக்கும் அறபியருக்குமிடையிலிருக்கும் மிகநீண்ட காலத் தொடர்பை வலியுறுத்துகின்றன.

இதற்கென தனிப்பாதையும், தனிக்கப்பலும் அமைத்துக் கொண்ட அறபியர், செங்கடல், பாரசீக்கடல், அறபிக்கடல் முதலானவற்றில் தனியாதிக்கம் செலுத்தினர். காற்று வீசும் காலத்தை அறிந்து அதற்கேற்ப தமது பிரயாண மார்க்கங்களை திட்டப் படுத்தி இலங்கை போன்ற நாடுகளை அடைந்தனர். கப்பல்தொழில் அறியப்படாத நிலையிலிருந்த அக்காலத்தில் மரக்கலங்களைக் அறியப்படாத நிலையிலிருந்த அக்காலத்தில் மரக்கலங்களைக் கட்டி அவற்றின் மூலமாக வர்த்தகப் பிரயாணங்களை ஒழுங்கு செய்தனர். எனவே தான் அறபியர்களின் மரபில் தோன்

றிய எம்மை 'மரக்கல மினிஸ்ஸு' என்று சிங்கள மக்கள் அழைத்து வருகிறார்கள்.

ஆகவே, இலங்கைக்கும் அறேபியாவுக்கு மிடையிலான தொடர்பு இஸ்லாம் தோன்றவதற்கு முன்பிருந்தே இருந்து வந்திருக்கின்றது என்பது இவற்றால் விளங்க வருகின்ற அதேவேளை, இஸ்லாத்தின் மூலம் அத்தொடர்பு மேலும் உறுதியடைந்தது என்பதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. சிறப்பாக, ஆதம் (அலை) அவர்கள் பற்றிய அறிவு குர்ஆன் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட தோடு, அவர்கள் நின்ற இடமென மரபு வழியாக நம்பப்படும் மலையைத்தரிசிக்க அறபியர்கள் தொடர்ந்து யாத்திரை செய்ய ஆரம்பித்தனர் என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையில் இஸ்லாம் பரவிய வரலாறு

இலங்கையில் இஸ்லாம் எதிர்பாராத முறையில் அறிமுகமானது என்பதை முன்னர் கண்டோம். அவ்வாறு அறிமுகமான இஸ்லாம் எவ்வாறு பரவியது என்பதை இங்கே சுருக்கமாகக் காண்போம்.

கலீபா உமர் (றழி) அவர்களின் காலம் முதல் இலங்கை மக்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இஸ்லாத்தை ஏற்ற அறபுகளின் குடியேற்றத்தைத் தொடர்ந்து அவர்களின் தொகை பெருக ஆரம்பித்தது. அறேபியர்கள் இலங்கையில் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் மாத்திரம் ஈடுபடவில்லை. உள்நாட்டு வியாபாரத்திலும் கவனம் செலுத்தினர். இதனால் அவர்களில் ஒரு பகுதியார் நிரந்தரமாக இந்நாட்டில் குடியிருக்க வேண்டியிருந்தது. அப்படிக்குடியிருந்தவர்கள் இலங்கைச் சுதேசிகளால் கௌரவிக்கப்பட்டனர். அவர்களது உயர் பண்புகளையும், சில திறமைகளையும் கண்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்ததோடு, பெண் கொடுத்து உறவுங் கொண்டனர். இதனால் இஸ்லாம் பரவவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

உள்நாட்டு வியாபாரத்திலீடுபட்ட அறபியர்கள் ஆரம்பகாலத்தில் தமது குடியிருப்புக்களை கரைநாடுகளிலேயே வைத்துக் கொண்டனர். இதற்கு இரண்டு காரணங்களைக் குறிப்பிடலாம். வெளிநாட்டு வியாபாரத்துக்கான ஏற்றுமதி - இறக்குமதிகளில் கடற்றுறைகள் பங்கெடுப்பதால், உள்ளூரில் வர்த்தகப் பொருள்களைத்திரட்டிக் கொண்டு வந்த கரையோரத்துறைகளில் அவற்றைச் சேர்த்தனர். இவ்வேளை அப்பொருள்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியமும், களஞ்சியப்படுத்த வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டன. இதற்கு வசதியாகவே தமது குடியிருப்புக்களை கடற்று

றைகளுக்கு அண்மையில் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எனவே ஹிஜ்ரி முதலாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் குடியேறிய பனூஹாஷிம்களும் இக்குடியிருப்புக்களிலேயே வந்து தங்கினர். அவர்களின் குடியேற்றங்களாகக் கொள்ளப்படும் யாழ்ப்பாணம் மன்னார் (மாதோட்டம்), குதிரைமலை, புத்தளம், கொழும்பு, வேர்விலை, காலி, வெலிகாமம், திருகோணமலை, அநுராதபுரம் ஆகிய இடங்களில், அநுராதபுரம் தவிரவுள்ள அனைத்தும் கடற்றுறைகளாக இருக்கின்றமை இதற்கு ஆதாரமாகும். அநுராதபுரம் புராதன தலைநகராக இருந்தமையாலும், மாதோட்டத்திலிருந்து மல்வத்து ஓயா வழியாக வந்து அநுராதபுரத்திற்கு சேருவது இலகுவாக இருந்தமையாலும் அதுவும் ஒரு குடியிருப்பாக அமைந்திருந்தது.

இக்காலத்தில் இஸ்லாம் தனிப்பட்ட முறையிலேனும் பிரசாரம் செய்யப்படவில்லை. பிரசார முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால், செயல் முறையிலான பிரசாரம் இரு பகுதியாரும் அறியாத முறையில் நடைபெற்று வந்தது. இது இங்கு குடியிருந்த அறிய வியாபாரிகளின் வாழ்க்கை முறை, குணநலன்கள் காரணமாக வளர்ச்சியடைந்தது.

அடுத்த நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கும், பக்தாதுக்குமிடையிலான ஒரு கலாசாரத் தொடர்பைக் காண்கிறோம். இலங்கை வாழ்முஸ்லிம்களின் மதப்பற்று குறைந்திருந்தபோது அவர்களுக்குப் போதனை செய்வதற்காக காலித் இப்னு பகாயா என்பவர் பக்தாதிலிருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார். இது இலங்கையில் இஸ்லாம் நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையாகும். காலித் அவர்களை, கல்பாதாமாக அனுப்பியிருந்ததாலும் சரி, இலங்கை முஸ்லிம்களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க அனுப்பப்பட்டிருந்தாலும்சரி, இந்தக்கருத்துத் தெளிவானதாகும். அவரது கல்லறை நடுகல், கொழும்பு மையவாடியில் கண்டெடுக்கப்பட்டமையால் அவர் கொழும்பிலிருந்தே தனது போதனைகளை நடத்தியிருக்கிறார் என்பதும் கொழும்பு முஸ்லிம் குடியிருப்புக்களின் நாயகமாக விளங்கியிருக்கிறது என்பதும் தெரிய வருகின்றது. எனவே இது இலங்கையில் இஸ்லாம் பரவுவதற்கு ஸ்தாபன ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் நடவடிக்கை எனக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் அவர் இலங்கையை அடைந்த காலம் அப்பாலிய கிலாபத்தின் பொற்காலமாக இருந்தமையால் அவர் வெறும் போதகராக மட்டுமன்றி இந்நாட்டு முஸ்லிம்களுக்குத் தேவையான அறிவுக் கருவூலங்களையும் உடன் கொண்டு வந்திருப்பார் எனில், அது தவறாகாது.. சேர் அலக்ஸ்ந்தர் ஜோன்ஸன், "பாரசீகக் குடாக்

கடல், பலரா ஆகியவற்றினூடாக பக்தாதுடனும், ஏனைய கிலாபத் நாடுகளுடனும், அறபிக் கடல், எகிப்து ஆகியவற்றுனூடாக மத்திய தரைக்கடல் முஸ்லிம் அரசுகளுடனும் ஸ்பெயின் முஸ்லிம் அரசுடனும் கொண்டிருந்த தொடர்பின் மூலம் அவர்கள் இந்த நாடுகளிலிருந்து முஸ்லிம் சட்டம் பற்றி பல மூல அறபிக் கிரந்தங்களை இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்கள்” என்று எடுத்துக்காட்டுவதும் இதற்கு மேலும் ஆதாரமாக உள்ளது. எனவே இக்காலத்தில் இலங்கையில் இஸ்லாம் உறுதிப்படுவதற்காக கல்விப்போதனை மூலமும் வழி தேடப்பட்டது எனலாம்.

மேலும் அல் இத்ரீஸியின் குறிப்பில் இலங்கையின் எல்லாச் சமயங்களும் ஒரே முறையில் கவனிக்கப்பட்டன. ஒரு மன்னனின் ஆலோசகராக நான்கு முஸ்லிம்களும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர் என்ற குறிப்பு தலைநகர் தென்மேல் இடப்பெயர்ச்சிக் காலத்தைச் சேர்ந்ததாக இருப்பதால், இக்காலத்தில் தலைநகர்களாக விளங்கிய யாப்புகுவா, குருநாகலை, தம்பதெனியா நகர்களிலும் ஹிஜ்ரி 4 ஆம் நூற்றாண்டாகும் போது முஸ்லிம்கள் பரவியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அடுத்தநூற்றாண்டில் இலங்கையைத் தரிசித்த இப்னு பதாதாவின் குறிப்புகளில் புத்தளம், குருநாகல் என்பன சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கொழும்பு தலைமைத் துறைமுகமாகவும் 500 அபிஸ்னிய குதிரை வீரர்களுடனிருந்தவரான ஜலஸ்தியின் கீழ் அது கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவை இலங்கையில் இஸ்லாம் படிப்படியாக வலுப்பெற்று வந்திருக்கின்றது என்பதை வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இதே காலத்தில் வேர்விலை, காலி முதலான முஸ்லிம் குடியிருப்புக்களின் பலத்தையும், வளத்தையும் குறிப்புக்கள், இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிய முடிந்ததாகவல்கள் அவ்விடங்களிலும் இஸ்லாம், பலம் பொருந்திய சக்தியாக வளர்ந்து வருவதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மேலும் இக்குடியிருப்புக்களில் வர்த்தகம் சம்பந்தமாகவோ கடலுரிமை சம்பந்தமாகவோ தொடர்புபடும் வழக்குகளில் முஸ்லிம் ஒருவர் சம்பந்தப்பட்டிருந்தால், விசாரணையில் குறிப்பிட்டதொகை முஸ்லிம் சமயப் பெரியார்களும், வர்த்தகர்களும், கடலோடிகளும் இடம் பெறுவதோடு, ஆசியப் பிராந்திய முஸ்லிம்களிடையே வழங்கி வரும் சட்டப்படி நீதி வழங்க வேண்டுமென்றும் சிங்களமன் னர்களால் இடப்பட்ட கட்டளை இலங்கையில் இஸ்லாம் வேரூன் நிவிட்டது என்பதற்குப் போதிய ஆதாரமாகும். இலங்கையில் முஸ்லிம் களின் தொகை பெருகாமல் வெறும் வர்த்தக நோக்கோடு மாத்திரம் சதேச மன்னர்கள் இவ்வாறு உரிமை வழங்கினர் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதன்றல்லவா?

இவ்வாறு, போர்த்துக்கீசர் இலங்கையை அடையும்போது இங்கு வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் வெறும் வர்த்தகராக மட்டுமன்றி, இஸ்லாமிய அறிவும், உணர்வும் வளர்க்கப்பட்ட கட்டுப்பாடான ஒரு சமூகமாக பலம் பெற்ற நிலையிலிருந்தார்கள். வர்த்தகம் அவர்களின் தொழிலாக இருந்தாலும் அது வாழ்க்கையாக அமையவில்லை. இஸ்லாமிய வாழ்க்கையே அவர்களின் நோக்கமாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு குடியிருப்பிலும் வாழ்ந்தவர்கள் ஒழுங்குடனம், கட்டுப்பாட்டுடனும் அமைந்து ஒன்றுபட்டு வாழப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் தான் போர்த்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்து பலாத்கார முறைகளைக் கையாண்டுங்கூட முஸ்லிம்களை மதமாற்றம் செய்ய முடியவில்லை. அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த டச்சு, ஆங்கில போதகர்களாலும் ஆட்சியாளராலுங்கூட இயலவில்லை. இதனை வண ஜேம்ஸ் செல்கர்க், 'சோனகரிடையே புகுவது மிகச் சிரமமாகும். கிறிஸ்தவ வெளியீடுகள், வேதநூல்கள் முதலியவற்றை அவர்களிடையே விநியோகிக்கும் போது அவர்கள் பெரும் ஆத்திரமடைகின்றனர். அவற்றைப் புறக்கணித்து எறிந்து விடுகின்றனர்' என்று குறிப்பிட்டார். 'இலங்கையில் கிறிஸ்தவ மதம்' என்ற நூலில் ஹோவ் என்பார், கிறிஸ்தவத்துக்கு மாற்றப்பட்ட எண்ணற்ற சிங்கள, தமிழ் மக்களின் பெயர் ஏடுகளிடையே ஒரு முஸ்லிமின் பெயரையேனும் காணமுடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளதும் இதற்குப் பிறிதொரு சான்றாகும்.

ஆனால் போர்த்துக்கீசரின் வருகைக்குப்பின்னர் முஸ்லிம்கள் பலவீனப்படுத்தப்பட்டார்கள். அறபு முஸ்லிம் கடற்படையும் வர்த்தகத்தனியுரிமையும் பறிக்கப்பட்டன. கரையோரக் குடியிருப்பக்களில் வாழ்ந்தோர் படிப்படியாக வெளியேற்றப்பட்டனர். டச்சுக்காரரின் காலத்தில், காலி, மாத்தறை, கொழும்பு நகர்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் தூரத்தப்பட்டனர். முஸ்லிம்களுக்கு இப்பிரதேசங்களில் நிலம் விற்பது தடை செய்யப்பட்டது. கொழும்பில் அசையாச் சொத்துக்களை வைத்திருக்க அவர்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனவே கரையோரங்களை விட்டு உள்ளூர்களுக்கு இடம் பெயர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஆகவே அவர்கள் சிங்கள மன்னனின் கீழிருந்த கண்டி இராச்சியத்துள் புகுந்தனர். முன்னர் நன்கு பரிச்சயப்பட்ட அறபி முஸ்லிம்களை அவர்கள் வரவேற்று அடைக்கலமளித்தார்கள். இதனால் கண்டியரசுக்குச் சொந்தமான மலைநாட்டிலும், இலங்கையின் கிழக்கப் பிரதேசங்களிலும் முஸ்லிம்கள் கடியேற்றப்பட்டனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் சிறு வியாபாரிகளாகவும், கைவினைஞர்களாகவும், விவசாயிகளாகவும் தொழில் புரிய ஆரம்பித்தனர். கண்டி அரசரின் அன்புக்குரியோராக மாறி, பூரண சமய சுதந்திரத்துடன்

வாழ்ந்து வந்தனர். மன்னனின் மந்திரியாகவும் மெய்க்கார்பாளராகவும், தூதுவராகவும் பணியாற்றினார். இதனால் கண்டி இராச்சியத்தில் இஸ்லாம் தடையின்றி வளர்ந்தது. இஸ்லாத்தைக் காப்பதற்காக, சிங்கள மன்னர்களுடன் போர்த்துக்கீச, டச்சுப் படையெடுப்புக்களுக்கெதிராகப் போரிட்டனர். கண்டி மன்னனுக்குத் - தோள் கொடுத்த அதே நேரத்தில் இஸ்லாத்தைக் காப்பதும் அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. சிங்களப் படையின் தளபதியும், சமோரினின் கடற்படைத் தளபதியும் முஸ்லிம்களாகவே இருந்தமை இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

டச்சுக்காரர் தமது வீழ்ச்சிப் பருவத்தில் முஸ்லிம்கள் மீதான சட்டங்களை ஓரளவு தளர்த்தினர். இஸ்லாமிய சட்டங்களைச் செயற்படுத்த முஸ்லிம்களால் கடைப் பிடிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் சட்டங்களை அறிமுகம் செய்தனர். மலாயர்களையும், கூட்டி வந்து குடியமர்த்தினர். இந்நிகழ்ச்சிகள் இலங்கையில் இஸ்லாத்தின் நிலையை உறுதிப்படுத்த சில சான்றுகளாக அமையும். முஸ்லிம்கள் மீதான சட்டங்கள் ஓரளவு தளர்த்தப்பட்டால் அவர்கள் இஸ்லாமிய சட்டத்துக்கேற்ப நடத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் அப்படி நடத்தப்படுவது இஸ்லாத்துக்குப் பலமாக அமைந்துவிடும். எனவே இஸ்லாத்தின் பெயரால், மற்றொரு நாட்டிலிருந்து அங்கு வழங்கிய சட்டத்தை இங்கு புகுத்த முற்பட்டமை ஆராய்சிக் குரியதாகும். மலாயர்களைக் குடியமர்த்தியமை முஸ்லிம்களை முஸ்லிம்களால் ஒடுக்க செய்யப்படும் ஒரு சதித்திட்டமாகவும் இருக்கலாம். ஏனெனில் அவர்கள் படைவீரர்களாகவே கொண்டு வரப்பட்டனர். பொதுவாக போர்த்துக்கீச, டச்சு மக்களின் கீழைத்தேய வருகைக் கான நோக்கம் வர்த்தகமும், சமயமுமாக இருப்பதால் அவர்கள் எந்த வகையிலும் இஸ்லாமும், முஸ்லிம்களும் வளர்ந்து வருவதை விரும்பவில்லை என்பது தெளிவானதாகும்.

ஆங்கிலேயர்கள் சமய சகிப்புக் கொள்கை நிலவிய காலத்தில் வந்தமையால், முஸ்லிம்கள் மீது கொடுமையாக நடந்து கொள்ளா விட்டாலும், ஆங்கிலக் கல்வி முறையைத் திணித்து அதன் மூலம் முஸ்லிம்களை திசை திருப்ப விழைந்தனர். அப்போது ஆங்கிலம் கற்பது கூடாதென முஸ்லிம் அறிஞர்கள் கட்டுப்பாடு விதித்தனர். ஆட்சிக்கெதிராகத் திரள முடியாத நிலையில், இவர்கள் இந்தமுறையைக் கையாண்டமை, ஒருவகையில் சூழ்நிலையைப் பொறுத்துப் பொருத்தமானதாகவே தெரிகின்றது. ஆனால் சுதந்திரத்தின் பின்னர் இந்தச் சூழ்நிலை மாறிவிட்டதால் கட்டுப்பாடும் தளர்ந்து விட்டது.

இலங்கையில் இஸ்லாம் பரவுவதற்குப் படையெடுப்புக்கள் காரணமல்ல வெண்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் அதே நேரத்தில் ஆத்மீக ரீதியிலான தாக்கங்களும் இஸ்லாத்தின் பரம்பலுக்குத் துணையாக இருந்தனவென்பதை மறுக்க முடியாது. இஸ்லாமியப் பிரச்சாரம் எனும் நூலில் ரீ. டபிள்யூ. ஆர்னல்ட் 'தென்கிழக்காசியாவில் இஸ்லாத்தின் பரம்பலுக்கு சூபிகள் பெரும் பங்கு வகித்தனர்' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இலங்கையில் ஆதம் (அலை) அவர்களின் பாதம் பதிந்த மலை இருக்கின்றது என்ற ஆத்மீக உணர்வினால் ஆரம்ப காலத்தில் யாத்திரிகர்களும், மெய்ஞ்ஞானிகளும் வந்தனர். அப்பாஸிய ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் இலங்கை முஸ்லிம்கள் தென்னிந்தியருடன் கொண்ட உறவின் காரணமாக கி. பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் மெய்ஞ்ஞானிகளின் வருகையும், அவர்களின் தத்துவங்களும் பரவ ஆரம்பித்தன. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தென்னிந்திய தொடர்பின் பின்னர் ஏற்படுத்தப்பட்ட மத்ரஸாக்களும், அவற்றில் போதிக்கப்பட்ட நூல்களும், அடிக்கடி வந்து சென்ற மெய்ஞ்ஞானிகளும், அவர்களின் தத்துவப்போதனைகளும், அவற்றை வளர்க்கும் நிறுவனங்களும் ஆன்மீகக் கருத்துக்களை இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே பரப்பச் செய்தன. இது ஆங்கிலேயர் காலத்தில் முஸ்லிம்களைக் கட்டுப்பாட்டுடன் வழி நடத்தப்பெரிதும் துணை செய்தன.

மேலும் இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஷாபிஈ மதஹபை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளமை அரபி வணிகர்கள் மூலமாக மட்டுமன்றி வேறுகாரணிகளாலும் இஸ்லாம் பரவியுள்ளது என்பதை நிரூபிக்கின்றது. எனகிப்து நாட்டுடனான தூதுகளின் செல்வாக்கு, தென்னிந்திய மதுரஸாக்களின் பாடத்திட்டங்கள், தென்கிழக்காசிப்பொருள்கள் முதலியனவும் காரணமாக அமைகின்றன வெண்பதை மறுக்க முடியாது.

இலங்கையில் இஸ்லாம் பரவியமைக்கு முஸ்லிம்களின் முன்மாதிரியான வாழ்க்கை, இஸ்லாத்தின் மீதான பற்று, சிங்கள மன்னர்களின் சமய சகிப்புக் கொள்கை, அறபு முஸ்லிம் நாடுகளுடன் பல்வேறு முறையில் ஏற்பட்ட தொடர்பு, முஸ்லிம்களிடையே நாடுபிடிக்கும் ஆசை இஸ்லாமலிருந்தமை, அவர்கள் இந்நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார, சமூகத்துறைகளில் ஆற்றிய பணிகள் முதலியன உறுதியான காரணங்களாகத் தெரிகின்றன. எனவே, இன்று இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலும் சுமார்பதின்மூன்று லட்சம் முஸ்லிம்கள் பரவலாக வாழ்கின்றனர்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் குடிப்பரம்பலை நோக்கினால் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் அவர்களது குடியிருப்புக்களை எந்த அளவு பாதித்துள்ளன என்பதை அறியலாம். ஆரம்ப குடியிருப்புக்கள் எங்கமைந்தனவோ அங்கு இன்று கூட அநேகமாக முஸ்லிம்கள் வாழுகிறார்கள். இதற்கு அவர்கள் சமீப காலம் வரை வர்த்தகத்தையே தமது தொழிலாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றமை ஒரு காரணமெனலாம். மேற்கு நாட்டார் இலங்கைக்கு வந்தபோது கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்த இக்குடிப்புக்களிலிருந்து அவர்கள் துரத்தப்பட்டாலும் கூட வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு அவசியம் என்பதால் அவ்விடங்களை ஒதுக்கிவிட்டுச் செல்ல அவர்கள் விரும்பவில்லை. உதாரணமாக கொழும்பிலிருந்து துரத்தப்பட்ட முஸ்லிம்கள் எல்லோருமே மலைநாட்டில் குடியேறவில்லை. கொழும்பைச் சூழவுள்ள நீர்கொழும்பு, பாணந்துறை, களுத்துறை, அழுத்காமம் முதலிய இடங்களுக்கு அதிலும் கடற்றுறைகளுக்கே குடிபெயர்ந்துள்ளனர். காலி, மாத்தறை நகர்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களை அவதானித்தால் தான் குடியேறியிருக்கிறார்கள் என்பதை வெலிகாமம், கந்தறை, திக்வல்லை முதலான குடியிருப்புக்கள் நிரூபிக்கின்றன. இது தொழில் வசதி, வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றை முன்னிட்டு மேல் மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களின் பரம்பல் அதிகமாக உள்ளது. மத்திய மாகாணத்திலும், கிழக்கு மாகாணத்திலும் முஸ்லிம்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவதற்கும் மேற்கு நாட்டவரின் வருகை காரணம் எனலாம். அவர்களால் துரத்தப்பட்டும், அடைக்கலம் புகுந்தும் கண்டிரா ச்சியத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு மன்னனால் பிரதேசங்கள் நன்கொடையாத வழங்கப்பட்டன. இதனை கண்டியைச் சூழவுள்ள குடியிருப்புக்களும், கீழ் மாகாணக் கடற்பிரதேசக் குடியிருப்புக்களும் நிரூபிக்கின்றன. பெரும்பாலும் கீழ் மாகாணக் குடியிருப்புக்கள் விவசாயக் குடியிருப்புகளாகவே உள்ளன. ஏனைய இடங்களிலுள்ள முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள், வர்த்தகம், விவசாயம், கடற்றொழில் பெரியார்களின் அடக்கத்தலம், அரசாங்கக் குடியேற்றம் முதலானவற்றை மையமாகக் கொண்டு எழுப்பப்பட்டுள்ளன. சில, உறவு முறையிலான குடியேற்றங்களாகவும் உள்ளன. இருந்தாலும் கூட இலங்கையின் சனத்தொகையில் கணக்கெடுப்பு நிகழ்கின்ற காலமெல்லாம் முஸ்லிம்களின் தொகை 7% - 8% க்கும் இடைப்பட்டதாகவே இருந்துவருகின்றது. இது இலங்கையில் இஸ்லாம் பரவுவதற்கு எடுக்கப்படும் முயற்சிகள் மிக அரிதாகவே உள்ளமையை நிரூபிக்கின்றது.

அறபு முஸ்லிம் ஆட்சியாளரும், சிங்கள மன்னர்களும்

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஸ்லாத்தைப் போதனை செய்து ஹிஜ்றத் செல்லும்வரை அது ஒரு பலமான சக்தியாக வளரவில்லை. ஹிஜ்றத்தின் பின்னர் அது ஓர் அரசாக வளர்வதற்கான அத்திவாரமிடப்பட்டு, இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் மறைவின் பின்னர் ஒரு பேரரசாக வளர்ந்தது: குலபா உர்ராஷிதீன்களின் ஆட்சி முற்றுப்பெற்றதோடு முஸ்லிம் அரசில் பிளவுகள் ஏற்பட்டன. இதனால் பல முஸ்லிம் அரசுகள் தோன்றின. எனவே இலங்கைக்கும் அறபு முஸ்லிம் நாடுகளுக்கு மிடையில் ஏற்பட்ட தொடர்பு முதலில் ஒன்றாகவும், பின்னர் பலவாகவும் விரிந்தது.

ஆனால், தற்போது அறபு நாடுகளாகக் கொள்ளப்படும் நாடுகள் இஸ்லாத்தை ஏற்றக் கொள்வதற்கு முன்னதாகவே, இலங்கையுடன் வர்த்தக ரீதியாகவும், அரசியல் கலாசார ரீதியாகவும் தொடர்பு கொண்டிருப்பதை வரலாறு சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இஸ்லாம் மக்காவில் போதிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் ஈரானில் சிறப்பானவோர் ஆட்சி நடைபெற்று வந்தது என்பர். கி. பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் ஈரானில் பேரரசனாக இருந்த அனுஷர்வானுடன் இலங்கை மன்னன் தொடர்பு கொண்டிருந்ததாக புவியியலறிஞர் அல்பிரூனி குறிப்பிடுகின்றார். இத்தொடர்புக்கு வர்த்தக நோக்கமாக இலங்கையுடன் உறவு கொண்டிருந்த அறபியர்கள் காரணமாக இருந்திருப்பர் என்பதை மறுக்க முடியாது.

அப்பாலிய கிலாபத் உச்சநிலை யடைந்திருந்த காலத்தில் இலங்கை மன்னனுக்கும், அப்பாலிய கலீபா ஹாஹுன் அல் ரஷீதுக்கு மிடையில் இராஜரீகத் தொடர்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அல்பிரூனி குறிப்பிடும் இந்நிகழ்ச்சியின் போது கலீபாவின் தூதுவர் இலங்கைக்கு வந்தார். அந்நூராதபுரி மன்னனால் அரச மரியாதையுடன் வரவேற்கப்பட்டார். அரசனின் விருந்தினராகத் தங்கியிருந்த தூதுவர், சிங்கள மக்கள் முஸ்லிம்கள் மீது காட்டும் அபிமானத்துக்குக் கலீபா சார்பாக பாராட்டும் நன்றியும் தெரிவித்தார். அத்தோடு கலீபாவால் அன்பளிக்கப்பட்ட பெறுமதி வாய்ந்த பொருள்களையும் வழங்கி மகிழ்ந்தார்.

இவ்வாறு எமன் நாட்டுடனும் இலங்கை மன்னர்களுக்கத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எகிப்திய மம்லூக் சுல்தானுக்கும், எமன் சுல்தானுக்கு மிடையிலேற்பட்ட ஆதிக்கப் போட்டியில் எகிப்துக்கு சார்பாக இலங்கை இருந்தமையால் எமனுடனான தொடர்பும் துண்டிக்கப்பட்டது. ஆயினம் 14 ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிக் கட்டத்தில்

மீண்டும் அரசு உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இதில் சுல்தான்மாலிக் அவ்ஹர் பங்கு கொண்டார். இவ்வறவு தொடர்பான கல்வெட்டில் பின்வரும் வாசகங்கள் அமைந்துள்ளன. “ஷ.பான் 16 இல் (1399-5-6) இலங்கை அரசிடமிருந்து தூதுவர்கள் சுல்தானுக்குரிய பரிசுப் பொருள்களுடன் இராசதானியை அடைந்தார்கள். நான்கு யானைகளையும், வேறு திரவியங்களையும் ஒரு மாங்கன்றையும் அடக்கியதாக அவை இருந்தன. தங்கத் தகட்டில் பொறிக்கப்பட்ட நிருபமொன்றும் உடன் வந்திருந்தது. சுல்தான் தூதுவரை எல்லா மரியாதைகளுடன் வரவேற்று அழைத்துச் சென்றார்; பொன்னாடை போர்த்தி மகிழ்ந்தார்.”

இவ்வாறு அறபு முஸ்லிம் ஆட்சியாளருடன் நடந்து கொண்ட சிங்கள மன்னர்கள் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களுடனும் நட்புறவோடு நடந்து கொண்டார்கள். கி. பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் சிங்கள மன்னர்களுக்கும், முஸ்லிம்கள்க்குமிடையிலான தொடர்பை முன்னர் குறிப்பிட்டோம். அதே போல் போர்த்துக்கீசரின் வருகைக்குப் பின்பும் சிங்கள மன்னர்கள் முஸ்லிம்களோடு சமயப் பொறையோடும் நம்பிக்கையோடும் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முஸ்லிம்களும் அரசுக்கு விசுவாசமாக நடந்து கொண்டார்கள். 2 ஆம் விசயபாகு மன்னன் தனது மந்திரிமார்களில் ஐவரை முஸ்லிம்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்தான். அவர்களுள் ஒருவரைத் தனது மெய்ப்பாது காவலராக நியமித்துக்கொண்டான். போர்த்துக்கீசர் கோட்டை அரசுக்குள் புகுந்த போது சீதாவாக்கை மன்னன் மாயாதுன்னை அவர்களை எதிர்த்தான். கடற்படையில்லாத அவ்வேளை சீதாவாக்கை மன்னனுக்கு கள்ளிக் கோட்டையிலிருந்து படையுதவி கொணர்ந்து கொடுத்தோர் முஸ்லிம்களாவர். கடற்படையின் தளபதியாக முஹம்மத் என்பார் அமர்ந்திருந்தார். இவ்வாறே கண்டி மன்னன் சேனரத்தன போர்த்துக்கீசரை எதிர்த்தபோது முஸ்லிம்கள் மன்னனுக்குத் துணையாக நின்றனர். இந்த அந்நியோன்யத் தொடர்புதான் இன்றுகூட சிங்கள மக்களையும் முஸ்லிம்களையும் இணைந்து வாழ வைத்துள்ளது எனக் குறிப்பிடலாம். கண்டி மன்னன் இரண்டாம் இராசசிங்கனைப் போர்த்துக்கீச வீரர்கள் தேடிவந்த போது மன்னனைக் காட்டிக் கொடுக்காது தன்னுயிரையே பலி கொடுத்த முஸ்லிம் மாதின் விசுவாசம் இலங்கை வரலாற்றில் மறக்கு முடியாத சம்பவமாகும். எவ்வாறு சிங்கள மன்னரும் மக்களும் தமக்கு உதவினார்களோ அவர்வாறு முஸ்லிம்களும் சிங்கள மன்னனுக்கும் பிரதியுதவி செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

60. நாகரிகத்துக்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு - I இலங்கை

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பே இலங்கையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த அறபியர். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்காவில் இஸ்லாத்தைப் பிரசாரம் செய்ததைக் கேள்வியுற்ற பின் முஸ்லிம்களாக இலங்கையிலும் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதை வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவ்வாறு இலங்கையுடன் நீண்டகாலத் தொடர்பு கொண்டிருந்த முஸ்லிம்கள், பிறநாட்டைச் சுரண்டி தம் நாட்டை வளப்படுத்தும் ஏனைய வெளிநாட்டவர் போன்றிருக்கவில்லை, மாறாக இந்நாட்டின் சாதகிகளாகி இந்நாட்டுக்காக அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத்துறைகளில் மறுக்க முடியாத பணிகளை ஆற்றியுள்ளார்கள். இத்தகு பணிகளில் சிலவற்றை இங்கு சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவோம்.

இலங்கை என்றொரு நாடு உலகிலிருக்கின்றது என்பது உண்மையேயாயினும் அதனை உலகத்துக்கு சர்வதேச ரீதியில் அறிமுகப்படுத்திவைத்தவர்கள் முஸ்லிம்களேயாவர், கி. பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் ஒரு மாணிக்கக்கல் காண்பிக்கப்பட்டபோது அங்கிருந்த அறபு வியாபாரி “அது இலங்கையின்கல்லன்று” எனத் திட்டமாகக் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி இதற்கோர் உதாரணமாகும். இவ்வாறே இலங்கையின் உற்பத்திப் பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்குக் கொண்டு சென்றபோதெல்லாம் அவர்கள் இந்நாட்டை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பிரான்சியர், ஆங்கிலேயர் முதலான பிற நாட்டவர்களும் கூட அறபு முஸ்லிம்கள் மூலமாக இலங்கையை அறிந்தனர் என்பது மறுக்கமுடியாததாகும்.

இலங்கை ஒரு தீவாக இருந்தாங்கூட, பிற தீவுகளில் காணப்படுவது போன்ற கடற்பயணம் செய்யும் தகுதி பெற்றவர்களாக ஆரம்பத்தில் இலங்கை மக்கள் இருக்கவில்லை. அறபு முஸ்லிம்களே அவர்களுக்குக் கடற்பிரயாணம் செய்வது எப்படி என்பதைக் காட்டிக்கொடுத்தார்கள், மரக்கலங்கள் கட்டும் முறையையும் அவற்றின் மூலம் கடற்பிரயாணம் செய்வது எப்படி என்பதையும் முஸ்லிம்கள் கற்றுக்கொடுத்தமையால்தான் அவர்கள் மரக்கல மினிஸ்ஸா (மரக்கல மனிதர்) என வழங்கப்படுகின்றனர். இதே வகையில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு இலங்கைக்கு வந்தகாலத்திலும் கூட இலங்கை மன்னனிடம் கடற்படை ஒன்று இருக்கவில்லை. முஸ்லிம்களின் துணையுடன் கள்ளிக் கோட்டையிலிருந்து கடற்படையொன்றை வருவித்தே போர்த்துக்கீசரை எதிர்க்க வேண்டி ஏற்பட்டது.

அரசியல் துறையிலும் சரி சமூக, பொருளாதாரத் துறையிலும் சரி மாநகரையும், துறைமுகத்தையும் உருவாக்குவதில் முஸ்லிம்கள் கொண்ட பங்கு வரலாற்றில் சிதைக்க முடியாத சின்னமாகும். இயற்கைத் துறைமுகங்களாக காலி, திருகோணமலை, காங்கேசன்துறை என்பன இருந்துங்கூட கொழும்பு செயற்கைத் துறைமுகமாக மாற, சர்வதேசரீதியில் புகழ்பெற, வைத்தவர்கள் முஸ்லிம்களேயாவர். அவர்களின் நடவடிக்கைகள் தாம் அதனை வெகுவாக வளர்த்து. முதலில் அறபிக் குடியேற்றமாக இருந்து அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் முஸ்லிம் குடியேற்றமாக மாறி இஸ்லாமிய கலாசாரத்தின் நிழலில் அதுவிருத்தியடைந்தது. அதனை அவர்கள் குளம்பூ எனப் பெயரிட்டழைத்தனர். கொழும்பு முற்றாக முஸ்லிம்களின் நடுநிலையாகவே இருந்ததென தளபதி யூல் குறிப்பிஐகின்றார். இவ்வாறு கொழும்பு ஒரு நாகரிக நகராக வளர்வதற்கு அங்கு குடியிருந்த முஸ்லிம்கள் நாகரிகம் வளர்த்த எகிப்து, பக்தாத், கோர்டோவா, டமாஸ்கஸ் முதலான நகரங்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தமை முக்கிய காரணமாகும். அங்கு காணப்பட்ட கட்டடங்களின் அழகும், சாலைகளின் அமைப்பும் வர்த்தகர்களின் வசதிகளும், இங்கு இடம்பெறச் செய்யப்பட்டன. எனவே பௌத்த இந்து கலாசாரத்துக்கு மத்தியில் கொழும்பு, இஸ்லாமிய கலாசாரத்தின் பிம்பமாக அமைய முடிந்தது.

இலங்கை அன்றும் இன்றும் விவசாய நாடாகவே கொள்ளப் படுகின்றது. ஆனால் விவசாயம் இலங்கைக்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டித் தருவதாக இல்லை. மாறாக முஸ்லிம்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வர்த்தகத்தின்மூலம் இலங்கை அதிக பயனை ஈட்டிவருகின்றது. வர்த்தகத்தைப் பற்றிய அறிவும் ஆர்வமுமில்லாத இலங்கைச் சமூகத்துக்கு வர்த்தகத்தை அதுவும் நேரிய வர்த்தகத்தை ஆரம்பகால முஸ்லிம்களே காட்டிக் கொடுத்தனர். கடந்த சில தசாப்தங்கள் வரை முஸ்லிம்களே இலங்கை வர்த்தகத்தில் முக்கிய பங்கெடுத்து வந்துள்ளனர். இலங்கையின் உற்பத்திப் பொருட்களை உலக நாடுகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தியும் சந்தைப்படுத்தியும் வந்தவர்கள் முஸ்லிம்களே. முஸ்லிம்களின் இந்தச் சேவையினால்தான் எந்தப் பொருளை எங்கு சந்தைப்படுத்தலாம் என்ற அறிவு இலங்கைக்குக் கிடைத்தது. வெறுமனே விடப்பட்டிருந்த இலங்கையின் உற்பத்திப் பெருள்களின் பெருமையும் தெரியவந்தது. தற்போதுகூட முற்றிலும் சிங்களக் கிராமமாகக் காணப்படும் மிரிஸ்ஸ என்னுமிடத்துச் சென்றபோது அக்கிராமத்தின் முழுப் பொருளாதாரமும் ஒரு முஸ்லிமின் கையில் கால் நூற்றாண்டுகளாக இருந்து

வந்த நிலையை, தான் அறிந்ததாகக் கலாநிதி பாலேந்திரா குறிப்பிடுவது இந்நாட்டு வர்த்தக முன்னேற்றத்துக்கு முஸ்லிம்கள் எந்தளவு காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக்காட்டி நிற்கின்றது.

இவ்வாறு வர்த்தகத்தில் உயர்ந்திருந்த முஸ்லிம்கள் இன்று போல் சிறந்த வசதிகளோ, பாதைகளோ இல்லாத காலத்தில் ஒரு போக்குவரத்துமுறையை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். உள்நாட்டு வர்த்தகத்துக்காக உபயோகிக்கப்பட்ட இம்முறை 'தவளம்' என வழங்கப்பட்டது. இரண்டு காளைகளை ஒருங்கே பூட்டி தனது வர்த்தகப் பொருள்களும், வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமானதுமான உப்பு, ஆடைகள், பித்தளைப் பாத்திரங்கள், கருவாடு முதலியவற்றை கிராமம் கிராமமாக எடுத்துச் சென்றனர். இவர்களது இம்முறையைப் பின்பற்றியே பின்னர் பாதையமைக்கவும் வழியேற்பட்டது. எனவே இலங்கையின் போக்குவரத்துக்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகவே உள்ளது.

இன்று இலங்கைக்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணியைத் தேடித்தரும் மற்றொரு பொருள் இரத்தினக்கற்களாகும். சமீப காலம் வரை இரத்தினக்கல் வர்த்தகமும், கைத்தொழிலும் முஸ்லிம்களின் கையிலேயே இருந்து வந்தன. இதனால் அவர்கள் இந்தத் தொழிலை விருத்திசெய்தார்கள். நிலத்துள் மறைந்து கிடைக்கும் இரத்தினக்கற்களைத் தேடிப் பெறுவதற்கும் பெற்ற கற்களை பட்டை தீட்டி ஒப்பனை செய்வதற்கும் பின்னர் சந்தைப்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகளும், உழைப்பும் அவர்களை இத்தொழிலுக்குரியவர்களாக இன்றும் பெயரள விலேனும் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதி முஸ்லிம்களின் கையில் மாத்திரமிருந்த காலத்தில் அவர்கள் ஒரு வருடத்தில் - 1890 ஆம் ஆண்டில் 10 மில்லியன் ரூபாய்களை ஈட்டிக்கொடுத்தாராயின் அவர்களின் இந்நாட்டுக்கான பங்களிப்பை மறைக்கமுடியுமா?

முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல இலங்கை மக்களுக்குத் தேவையான உடைகளை வெளிநாடுகளிலிருந்து கொண்டுவந்து கொடுத்து அழகாகவும் மரியாதையாகவும் உடுக்கக் கற்றுக்கொடுத்த முஸ்லிம்கள், இலங்கையில் கிடைக்கும் மூலப்பொருள்களின் மூலம் இலங்கையிலேயே ஆடை நெய்ய ஏற்பாடுசெய்தார்கள். வரலாற்றில் இது தொடர்பாக இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தம்பதெனியா ஆட்சிக்காலத்தில், 5ஆம் விசயபாகு மன்னனின்

மந்திரியாக இருந்த மீராஸெப்பை என்பவர் சிறந்த நெசவாளர்கள் எண்மரை வரவழைத்து ஸலாவத (சிலாபம்) மாவட்டத்தில் குடியமர்த்தினார். அவர்கள் அரச நெசவாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். மற்றொரு சம்பவம் வேர்விலையோடு தொடர்புடையது. 1210ஆம் ஆண்டளவில் வட்டமிராஜவின் காலத்தில் வேர்விலைச் சோனகர்கள் ஏழு நெசவாளர்களை வரவழைத்தனர். அவர்களின் சேவைக்காக மன்னன் அவர்களைப் பாராட்டி சலுகைகளும் வழங்கினான். எனவே இலங்கையில் புடவை கைத்தொழிலுக்கு வழி காட்டியவர்களும் முஸ்லிம்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களின் இந்தச் சேவையின் நிழலில்தான் முஸ்லிம்களிடையே அதிகமானோர் சமீபகாலம் வரை புடவை வியாபாரிகளாக இருக்கிறார்கள். 'பொட்டணி வியாபாரி' என்ற பெயரையும் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து இந்நாட்டின் மருத்துவத் துறைக்கு முஸ்லிம்கள் ஆற்றியுள்ள சேவை மறுக்கமுடியாததாகும். சிரேக்க மருத்துவ நூல்களை மொழி பெயர்த்து அந்த வைத்திய முறையை அழிந்து விடாமல் காப்பாற்றியும் அவற்றின் அடிப்படையில் ஆராய்ச்சி நடத்தியும் புதிய வைத்திய முறைகளை முஸ்லிம்கள் கண்டறிந்தனர். பக்தாத்திலேற்பட்ட இந்த முன்னேற்றத்தின் தாக்கங்கள் அந்நகரத்தோடு தொடர்பு கொண்ட அறபி முஸ்லிம்களால் இந்நாட்டிலும் ஏற்பட்டன. சிங்கள மன்னர்களுக்கும், அவர்களது குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் முஸ்லிம்கள் செய்த வைத்தியம் இந்நாட்டின் பரந்த பிரதேசங்களைக்கூட அன்பளிப்பாய்ப் பெறச் செய்தன. பல உயில்களும் இதற்குச் சான்றாக உள்ளன. அழுத்காமம், போன்ற சில முஸிலிம் குடியிருப்புக்கள் இத்துறையில் சிறந்திருந்ததாக ஆய்வாளர்கள் விளக்கம் தருகிறார்கள். இலங்கையின் சித்த ஆயுர்வேத, யூனானி வைத்திய முறைகளின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகவேயுள்ளது.

வரலாற்றாய்வாளர்களால் இலங்கையின் பழங்குடிக ளெனக் குறிப்பிடப்படும் முஸ்லிம்கள், இந்நாட்டில் அந்நியர் குடியேறுவதை வன்மையாகத் தடுத்தவந்திருக்கிறார்கள். படைப்பலத்தின் மூலம் குடியேறிய பிற நாட்டாரை, நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றுவதில் தட்டிக் கழிக்க முடியாத பணியைச் செய்திருக்கிறார்கள். போர்த்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்தபோது அவர்களை முதன் முதல் எதிர்க்கலானார்கள். அவர்களை வெளியேற்றுவதில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர்களும் முஸ்லிம்களேயாவர். சீதாவாக்கை மன்னன் கடற்படையின்றிப் போர்த்துக்கீசரை எதிர்க்க

முடியாமலிருந்த போது கள்ளிக்கோட்டையிலிருந்து படையுதவி பெற்றுக் கொடுத்தவர்கள் முஸ்லிம்களேயாவர்.

இவ்வாறான உதவி சிங்கள மன்னனுக்குக் கிடைக்கவில்லையாயின் அவன் போர்த்துக்கீசரை எதிர்ப்பது பயனற்றதாகவே இருந்திருக்கும். அவன் விரைவில் சோர்வடைந்து நாட்டை ஒப்படைத்துமிருப்பான். சீதாவக்கை அரசு வீழ்ச்சியுற்ற பின்னர் போர்த்துக்கீசரை வெளியேற்றுவதற்கு, அவனுக்கு துணை நின்றவர்களும் முஸ்லிம்களேயாவர். ராஜசிங்க மன்னன் முஸ்லிம்கள் தன் பக்கத்தில் நின்று போர்புரிந்தமைக்குப் பிரதியுபகாரமாக முஸ்லிம்களைக் கண்டியில் குடியமர்த்தினான். அக்குரணைப் பிரதேசத்தை அன்பளிப்பாக வழங்கினான். ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் கூட முஸ்லிம்கள் அவர்களை வெளியேற்றுவதில் ஏனைய சுதேசிகளோடு தோளோடு தோள் நின்று தமதுபங்கைச் செலுத்தியுள்ளார்கள். இலங்கையின் வரலாற்றில் ஆங்கிலேயருக்கெதிரான முதலாவது எழுச்சி முஸ்லிம்களாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டது. நீதிமன்றத்தில் துருக்கித்தொப்பி அணிந்து செல்ல அனுமதி வேண்டுமென்ற சட்டத்தரணி எம். ஸீ. அப்துல் காதர் அவர்களின் ஆங்கில முறைக் கெதிரான உரிமைப் போராட்டமே முதலாவது தேசிய சுதந்திரப்போராட்டமாகும். இதற்குப் பின்னரே ஏனைய சுதந்திரப் போராட்டங்கள் தொடர்ந்தன.

இதே தொடரில்தான் இலங்கை முஸ்லிம்கள் சுதந்திர அரசுக்கு எப்போதும் விசுவாசமாக நடந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் காட்டிக் கொடுக்கும் துரோகிகளாக எப்போதேனும் இருக்கவில்லை. ஆங்கில ஆட்சியில் மந்திரிகளே கண்டி மன்னனுக்குத் துரோகம் செய்தபோது முஸ்லிம்கள் விசுவாசமாக நடந்தனர். அவர்கள் ஊதியத்துக்கு உழைப்பவர்களாக இருக்கவில்லை, அரசுக்கும் மக்களுக்கும் சேவையாற்றுபவர்களாக இருந்தார்கள். இதனால் தான் மடிகே, கடவத எனப்படும் எல்லைப்பிரதேசங்களில் முஸ்லிம்களைக் குடியிருத்தி பிறர் உள்ளே நுழைய முடியாத வாறு அவர்கள் மூலம் காவல் செய்தார்கள். இதனால் சிங்கள மக்களுக்கு மத்தியில் முஸ்லிம்களைப்பற்றி நல்லெண்ணம் வளர்ந்தது. சிங்கள மக்களின் பெயர்களில் தம்பிலெப்ப, ஆராய்ச்சிகே, மரக்கலகே போன்ற முதல் நாமங்கள் இடம் பெற்றன. இந்த உண்மைகள் வரலாற்றில் மறைக்கப்பட்டாலும், செப்பேடுகள் வாயிலாக நாம் அறியக் கிடக்கின்றன. பலவந்தமோ, பயமுறுத்தலோ

இன்றி விசுவாசத்தின் பேரில் முஸ்லிம்கள் இலங்கையின் ஆட்சிப்பீடத்திலும் அமர்த்தப்பட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதை வரலாற்றில் காண்கிறோம்.

இலங்கை சமூகத்தின் பழக்க வழக்கங்களைப் பொறுத்த வரை முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு நிரந்தரமானதாகும். முஸ்லிம்கள் ஒரு நாகரிகமான சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களாதலின், அவர்களிடம் காணப்பட்ட நாகரிகமான பழக்க வழக்கங்களைப் பிற சமூகத்தவர்களும் பின்பற்ற ஆரம்பித்தனர். இஸ்லாம் கட்டாயப்படுத்தியிருக்கும் சில சட்டங்கள் ஒரு சமய சட்டமாக மாத்திரமன்றி சுகாதார வாழ்வுக்கான ஒழுக்கங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்த உண்மையை இலங்கையின் ஏனைய சமூகங்களும் உணர்ந்து பின்பற்றி வருகின்றன. நகம் வெட்டல், முடிகளைதல், குளித்தல், கத்தனாச் செய்தல், தலைசீவல், தினமும் சில உறுப்புக்களை பலமுறை கழுவுதல் (வுழு), சலம் கழித்தபின் சுத்தம் செய்தல் போன்றவற்றை இதற்குதாரணமாகக் கூறலாம். இவ்வாறே, அசுத்தங்களையும் நச்சுப் பொருட்களையும் உண்ணாதிருத்தல், கட்டாயமாக மறைக்கவேண்டிய பகுதிகளை (அவ்ரத்) மறைத்தல், ஒழுங்கான முறையில் வீடுகளை அமைத்தல், சடங்குகளை எளிமையாக நடத்தல், (மையித்) வைபவங்களுக்கு உறவினர் களுக்கும், அயலவர்களுக்கும் தவறாது சமூகமளித்தல், ஆண்களும் பெண்களுக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பைக் கட்டுப்படுத்தல், சிறுவர்களை வணக்கத்துக்காகப் பழக்குதல் போன்ற வேறு பல முஸ்லிம் சமய பழக்க வழக்கங்கள் ஏனையவர்களுக்கு நல்ல காரியங்களைத் தெரிகின்றன. அவற்றை அவர்கள் அறிந்தோ, அறியாமலோ செய்து வருகிறார்கள். இங்கு குறிப்பிடப்படாத இன்னும் பல சிறந்த பண்புகள் ஆரம்ப கால முஸ்லிம்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. அவற்றை இலங்கைச் சமூகம் நல்லதாக ஏற்று நடந்து வருகின்றது. ஆனால் முஸ்லிம்கள் அவற்றை மறந்து விட்டார்கள். தான் விரும்புவதைத் தன் சகோதரனுக்கும் விரும்புதல், சகோதரரின் சுக துக்கங்களில் பங்கு பற்றல், சமூகத்தின் நலனுக்காக தனது நலனைத் துறத்தல் போன்றன இதற்கு உதாரணமாகும்.

ஆகவே, இந்நாட்டு முஸ்லிம்கள் வெறுமனே வாழ்ந்து மடிபவர்களல்லர். தான் வாழும் நாட்டுக்காகவும், சமூகத்துக்காகவும் செய்யவேண்டிய பணியைத் தவறாமல் செய்தவர்கள் என்பதை வரலாற்றில் கண்ட நாம், எதிர்காலத்திலும் நல்லனபுரிவோம். "இன்ஷா அல்லாஹ்"

நாகரிகத்துக்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு - II

உலகம்

உலக நாகரிகத்துக்கும் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பை அறிவதற்கு முன், நாகரிகத்தையும் முஸ்லிம்களையும் பற்றி ஓரளவு விளங்கிக் கொள்ளுது அவசியமாகும்.

நாகரிகம் என்றதும் புதிதாகத் தோன்றிய ஒரு முறையை அல்லது பழக்கத்தைத் தான் இன்று மக்கள் கருத்திற் கொள் கிறார்கள். இது நாகரிகத்தைப் பற்றிக் கொள்ளப்பட்டுள்ள தவறான கருத்தாகும். இந்தக் கருத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வோமாயின் இஸ்லாம் அல்லது முஸ்லிம்கள் நாகரிகத்துக்களித்த பங்கைக் காண முடியாது. ஏனெனில் அது 1400 வருட காலத்துக்கு முன்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகும். எனவே பண்பட்ட உயர்ந்த வாழ்க்கை முறை அல்லது நிலையைத் தான் நாகரிகம் என்ற சொல் குறிப்பதாகக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறே இஸ்லாம் என்றதும், ஏனைய சமயங்களைப்போன்று இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையிலான தொடர்பை வழிப்படுத்தும் ஒரு சமயமாக மட்டுமின்றி தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் சமூக வாழ்க்கையிலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பொதுவானதும் சிறப்பானதுமான வாழ்க்கைமுறை அது என்றும் முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

இஸ்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டுக்கோ, காலத்துக்கோ சமூகத்துக்கோ மாத்திரம் உரியதன்று. அது எல்லா நாடுகளுக்கும், எல்லாக் காலத்துக்கும், எல்லாச் சமூகங்களுக்கும் முரிய எல்லாவற்றையும் படைத்துப் பரிபாலித்து அழிக்கும் வல்லமையுடைய அல்லாஹ்வின் அருளப்பட்ட வாழ்க்கை முறையாகும். அது இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலம் முதல் உலகம் அழியும் வரை பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு வழி காட்டலாகும். எனவே, அதுவொன்று மாத்திரமே- உலகத்துக்கு நாகரிகத்தை - அதுவும் நிரந்தர நாகரிகத்தைக்காட்ட முடியும் என்பது நிச்சயமான கொள்கையாகும்.

இஸ்லாம் மனிதனை அல்லாஹ்வின் கலீபாவாகக் குறிப்பிடுகின்றது. படைப்புக்களனைத்திலும் மிக உயர்ந்த தரத்தில் வைத்திருக்கின்றது. படைப்புக்களும் அவனுக்காகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது அதன் கொள்கை. அப்படியான மனிதன் இழிவு தரும் காரியங்களில் ஈடுபட்டு தன்னைக் கேவலப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. தனது தரத்துக்குக் கீழான முறையில் வாழ்க்கையை அமைத்துச் சீரழிவைத் தேடிக்கொள்ளக்

கூடாது என்பதாக இஸ்லாம் கூறுகின்றது. இதற்கு அடிப்படையாகத்தான், மனிதன் அல்லாஹ்வைத் தவிர்த்து வேறு யாருக்கும் வழிபடக்கூடாது என்று இஸ்லாம் கேட்டுக் கொள்கின்றது. அப்படி அறுதியிட்டு உறுதி கூறும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட மக்களே முஸ்லிம்கள் எனப்படுகின்றார்கள். எனவே முஸ்லிம்கள் நாகரிகத்துக்குச் செய்த முதலாவது பங்களிப்பு இதுவென்றே கூற வேண்டும். மனிதன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருக்கும் வழிபடக்கூடாது என்ற கொள்கை மனிதனைச் சுதந்திரமானவனாகவும், பயமற்றவனாகவும், கௌரவமானவனாகவும் ஆக்கிவிடுகின்றது. சுதந்திரமும், கௌரவமும் அல்லாஹ்வைத் தவிர எதற்கும், எவருக்கும் அஞ்சாத நிலையும் மனிதனை நாகரிகமானவனாகவே வாழ வைக்கும்.

அவ்வாறான இஸ்லாம் அல்லாஹ் ஒருவனென்றும் அனைத்தும் அவனது படைப்புக்களே என்றும் கூறுகின்றது. முதலாவதைச் சமத்துவம் என்றும், இரண்டாவதை சகோதரத்துவம் என்றும் குறிக்கின்றது. இந்த இரண்டின் மூலமாகவும் உலக நாகரிகம் வளம் பெற முடியுமென்பதை எவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். இதனை ஒப்புக்கொண்ட மனிதன் தன்னைப் போன்ற மனிதனையும், பிற உயிர்களையும் சகோதரர்களாகக் கணிக்கின்றான். அவர்களுக்கு உபத்திரவமில்லாமலும், உதவியாளனாகவும் வாழுகின்றான். இப்படி வாழும் தனி மனிதர்களின் கூட்டம் நாகரிகமான சமூகமாகவே இருக்கும். இதனை இஸ்லாம் ஒன்றே செய்து வைத்திருக்கின்றது. மேலும் இந்தந் கொள்கை மூலமாய் மனிதனிடத்தில் பொறாமை, பெருமை, வஞ்சகம், பொய், களவு, கொலை, கொள்ளை, சூது, சூழ்ச்சி முதலான தூர்க்குணங்களோ, நடத்தைகளோ காணப்படுவதும் அரிதாகவே இருக்கும். நாகரிகமான சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கும் இத்துன்மார்க்கங்களை ஒழிப்பதற்கும் ஒரே கோட்பாட்டின் மூலமாக இஸ்லாம் வழிவகுத்திருக்கின்றது. இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் தான் இன்று நாகரிகமாகப் பேசப்படும் சமத்துவம் உதயமாகியிருக்கின்றது என்பது தெளிவானதாகும்.

இவ்வகையான நாகரிகப் பண்புகளை மனிதன் எவ்வாறு ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியுமென்பதை இஸ்லாம் தெளிவுபடுத்திக் காட்டியுள்ளது. இதனை விரும்பும் தனி மனிதனும் சமூகமும் முதலில் மனத்தை இத்துறையில் பயிற்றுவித்துக்கொள்ள வேண்டும். எண்ணப் பரிசுத்தத்தை இதனால் தான் இஸ்லாம் வற்புறுத்துகின்றது. செயல்கள் யாவும் எண்ணத்தைப் பொறுத்தவை என்ற ஹதீஸும் இதனையே வலியுறுத்துகின்றது. இதற்

காக மனிதன் சில விடயங்களை உறுதியாக நம்பும்படி கூறுகின்றது. குறிப்பாக அல்லாஹ்வையும், மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றது. இதனால் உள்ளத்திலும், எண்ணத்திலும் நாகரிகத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

அவன் தான் நம்பியவற்றைப் பற்றி அறிய, தனது வாழ்க்கைக்குத் தேவையானதைக் கற்றுக் கொள்ளுமாறு இஸ்லாம் கூறுகின்றது. இதற்கான வழி வகைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென குடும்பத்தலைவனையும் சமூகத்தலைவனையும் கட்டாயப்படுத்துகின்றது. அறிவற்ற செயல் உறுதியானதாக அமையாது, எண்ணத்தையும் பண்படுத்தாது என்பது அதன் விளக்கமாகும்.

இதைத் தொடர்ந்து செயல்படுமாறு இஸ்லாம் கூறுகிறது. வெறும் நம்பிக்கையும், அறிவும் நாகரியத்தைத் தோற்றவிக்காது. இவையிரண்டையும் கருவாகக் கொண்ட செயல் வேண்டும். இதனைக் கண்டிப்பான உத்தரவாக இஸ்லாம் கொடுக்கின்றது. இவ்வாறு எண்ணமும், அறிவும் செயலும் வேறுவகையில் சொல்வதானால் உள்ளமும், மூளையும், உடலும், தொழிற்படுமானால் நாகரிகம் ஏற்படுவது சிரமமன்று என்று இஸ்லாம் ஒன்று மாத்திரமே நாகரிக உலகத்துக்கு வழங்கியுள்ளது என்பதைத் திட்டமாகக் குறிப்பிடலாம்.

ஒரு நாகரிகம் சிறந்து விளங்க அந்நாகரிகத்தின் கீழ் வாழும் மனிதன் சுதந்திரக் குடிமகனாக இருக்கவேண்டும். அந்தச் சுதந்திரம் வாக்களிக்கும் சுதந்திரம் மாத்திரமன்று, நம்பிக்கையிலும், அறிவிலும், செயலிலும் அந்தச் சுதந்திரம் நிலவ வேண்டும். சுதந்திரமாக சிந்திக்கவும், பேசி எழுதி கருத்துக் தெரிவிக்கவும், செயல்படவும் உரிமையிருக்க வேண்டும். மேற்கத்திய சனநாயகத்தில் இவை ஏட்டளவில் குறிப்பிட்டாலும் செயலில் தொழிற்படவில்லை. ஆனால் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் கலீபாவின் (உமர் (றழி) கருத்துக்கெதிராக ஒரு பெண் தனது கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறாள். தவறான வழியிற் சென்ற கலீபா யஸீதுக் கெதிராகப் புரட்சி செய்திருக்கிறார்கள். கடிதங்கள் மூலம் அறிஞர்கள் கலீபாக்களையும், அதிகாரிகளையும் அறிவுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் முறைகேடான நடத்தைக் கெதிராக மக்களைத் தூண்டியிருக்கிறார்கள். இவை போன்றவை நாகரிக உலகுக்கு இஸ்லாமளித்த பங்களிப்பேயாகும். இங்கே மனிதன் அல்லாஹ்வுக்குத் தவிர கலீபாவுக்கோ, அம்ருக்கோ அடிமையாக இருக்க

வில்லை அவர்கள் ஆட்சியாளராக ஏற்கும் அதே நேரத்தில் அவர்களது குறைகளையிட்டு முறையிடவும், கண்டிக்கவும், கருத்துக்கூறவும் சாதாரண குடியானவனுக்கும் உரிமையுண்டு என்பதை இஸ்லாம் தான் செயல்படுத்திக் காட்டியது.

இப்படியான மனிதனுக்குப் பிறப்பிலேயே சில உரிமைகள் உரித்தாகின்றன. இந்த உலகில் எல்லோருக்கும் வாழும் உரிமையுண்டு, அவனது உயிரைப்பாதுகாப்பது சமூகத்தின்பொறுப்பாகும். அவன் கொலை செய்யப்பட்டால் பழிக்குப் பழி வாங்கும் உரிமை அவனது வாரிசுக்கு உண்டு; அவன் தனக்கென நியாயமான முறையில் பொருள் வைத்திருக்கலாம்; பிறருக்குத் தீங்கு விளையாத தொழில்களைச் செய்யலாம்; அவன் அறிவு தேடுவதையாரும் தடுக்க முடியாது; அவ்வாறு நடப்பின் அதற்காக நீதிகோரும் உரிமை அவனுக்கு உண்டு; என்பன போன்ற மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளை இஸ்லாம் அது தோன்றிய காலத்திலிருந்தே வழங்கியும் வழங்குமாறு வற்புறுத்தியும் வந்திருக்கின்றது. இது லிருந்து தான் ஏனைய தத்துவங்களும் கோட்பாடுகளும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்கள் பற்றிக் குரல் எழுப்புகின்றன. சட்டத்துக்கு முன் அனைவரும் சமம். முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் மகள் பாதிமா (றழி) கள் வெறித்தாலும் அவரது கை துண்டிக்கப்படும் என்ற உயர் கொள்கையை முஸ்லிம்களே உலகுக்குக் கொடுத்தார்கள்.

இவ்வாறான பங்களிப்புக்களை முஸ்லிம்கள் வழங்குவதற்கு அவர்களின் கண்கள் போன்றிருக்கும் குர்ஆனும் ஸுன்னாவும் தான் காரணங்களாகும். மனிதனைப் பார்த்து அவனுக்கு நாகரிகமாக வாழுமாறு பணித்த அல்லாஹ், அப்படி வாழ்வது எப்படியென்பதை அந்த இரண்டின் மூலமாகவே காண்பித்துக் கொடுத்துள்ளான். எனவே நாகரிக வாழ்க்கைகாக அடிப்படைச் சட்டங்கள் எழுத்திலிருக்க வேண்டும், அவை இறுதியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்ற தத்துவத்தை நாகரிக உலகுக்கு முஸ்லிம்களே காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அது மாத்திரமன்றிச் சட்டம் என்பது நீதிமன்றத்துக்குள் அல்லது பொலிஸ் நிலையத்துக்குள் மாத்திரம் செயல்படுவதன்று, அது மனிதனுடைய நாளாந்த வாழ்க்கையில் பின்னிப் பிணைந்தது என்பதை முஸ்லிம்களே முதலாவதாக காட்டியிருக்கிறார்கள். அதிகாலையில் எழுந்திருக்க வேண்டுமென்பது சிலருக்கு வழக்கமாக இருக்கின்றது. ஆனால் இஸ்லாத்தில் தொழுகையை நிறைவேற்று வதற்காக அவ்வாறு பணிப்பது சட்டமாக இருக்கிறது. இரவில்

தூங்குவது சிலருக்கு வழக்கம், ஆனால் இஸ்லாத்தில் சட்டம். குழந்தைகளை ஒழுங்குடன் வளர்ப்பது ஏனையோருக்குப் பொறுப்பு, ஆனால் முஸ்லிம்களுக்குக் கடமை. அவ்வாறு, சட்டத்தை நாளாந்த வாழ்க்கையுடன் தொடர்புறுத்தி அதனை ஏட்டில் மாத்திரம் தேங்கவிடாமல் இயங்கிக் கொண்டிருக்க வழி காட்டுபவர்கள். முஸ்லிம்களேயாவர்.

இதே முறையில் தான் இஸ்லாத்தை அரசை வேறாகவும், சமயத்தை வேறாகவும் பிரிக்காமல் ஒன்றாகவே குறித்தும், செயல்பட்டும் காட்டியிருக்கின்றது. ஐரோப்பிய வரலாற்றைப் படிக்கின்ற நாம் அங்கே பரிசுத்த பாப்பரசருக்கும் நாடாளும் மன்னருக்குமிடையில் அடிக்கடி கருத்து வேறுபாடும், மோதல்களும் ஏற்றுட்டதைக் காண்கிறோம். இதற்கு அந்த இரண்டும் வேறுபட்டிருப்பதே காரணமாகும் இப்படியான போராட்டம் நாகரிக சமுதாயத்தக்கு வீழ்ச்சியைத் தேடித்தரும் என்பதற்கும் ஐரோப்பிய வரலாறே சான்றாக உள்ளது. எனவே, இந்த நிலையைத் தவிர்க்க முஸ்லிம்கள் ஏற்படுத்தியவை வழிகாட்டியாயிருக்கின்றன. இஸ்லாமிய வரலாற்றில் கூட எப்போது அரசியல் வேறாகவும் சமயம் வேறாகவும் பிரித்துக்காணப்பட்டதோ அப்போது மோதல்களும், குழப்பங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒன்றாகச் செல்லும்போது அமைதி காணப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு கலீபா உமர் இப்னு அபுல் அஸ் (99-101) அவர்களின் காலத்தையும் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

அடுத்து, நாகரிக சமுதாயத்தில் நாம் காணுகின்ற மற்றொரு கேடு, வாழ்க்கையும், கலையுமாகும், கலை கலைக்காகவா- வாழ்க்கைக்காகவா என்று வாதாட்டங்கள் நிகழ்கின்றன. கலையைப்பொழுது போக்காகக் கருதி வளர்க்கப்படுகின்றன. இதனால் கலை வாழ்க்கையை நாகரிப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அநாகரிகப் படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. கலையின் பெயரால் அபாயமும், வீணவிரயமும் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலையில் முஸ்லிம்கள் தான் கலையை வாழ்க்கைக்காகப் பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொடுத்தனர். கலையின் மூலம் வாழ்க்கையில் சிறந்த பண்புகள் உருவாக வேண்டுமென்பதை உணர்த்திக் காட்டினர். சங்கீதத்தை வெறுத்த முஸ்லிம்கள் கிறிஸ்தின் மூலம் செவியின் பத்தையும் அறிவுரையையும் உணர வைத்தனர். உருவப் படங்களை ஒதுக்கிய முஸ்லிம்கள் அறபு எழுத்துக்களின் மூலம் ஓவியத்தையும் கருத்துக்களையும் நுகர்ந்தனர். சிற்பத்தை வெறுத்த முஸ்லிம்கள் கட்டடங்கள் மூலம் தமது ஆற்றலையும் அதே நேரத்தில்

தனித்துவத்தையும் வளர்த்தனர். இவ்வாறானதொரு நாகரிகத்துக்கு முஸ்லிம்கள் மட்டுமே உரித்துடையவர்களாக உள்ளார்கள்.

தொடர்ந்து அறிவுத்துறையில் நாகரிக உலகுக்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பை நோக்குவோம். அறிவிலிகளின் காலத்தில் உதயமான இஸ்லாம், முஸ்லிம்களை அறிவு தேடுவதில் ஊக்கம் கொடுத்தது. அறிவு தேடுவதை கடமையாகவும், இறை வணக்கமாகவும் உயர்த்தியது. இதனால் நாகரிக உலகம் அவர்களிடமிருந்த சிறந்ததும் உயர்ந்ததுமான அறிவியல் கருத்தக்களையும் சாதனைகளையும், பெற்றுக்கொண்டது. கிரேக்கர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விஞ்ஞானக் கருத்துக்களும், பார்சீக்கர்களால் ஆராயப்பட்ட அறிவியல் நுட்பங்களும் இந்தியர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உயர்ந்த தத்துவங்களும், கவனிப்பாரற்று கிடந்த நேரத்தில், முஸ்லிம்கள் அந்நூல்களையும், கருத்துக்களையும் தேடிப் பெற்றார்கள். அவற்றைத் தமது மொழியில் பெயர்த்து சாதாரண குடிமக்களும் அறியும் வகையில் ஏற்படுத்தினார்கள். நூல் நிலையங்களை நிர்மாணித்து சிறந்த நூல்களைப் பிரதி செய்தும், எழுதுவித்தும் விலை கொடுத்து வாங்கியும் அவற்றில் சேகரித்து வைத்தார்கள். அதனை நூல் நிலையமாக மட்டுமின்றி மொழிப் பெயர்ப்பு நிலையமாகவும், ஆராய்ச்சிக்கூடமாகவும், பயன்படுத்தி வந்தனர். அதற்கென ஆய்வாளர்கள் வரவழைக்கப்பட்டனர். பழைய கருத்துக்கள் இஸ்லாத்துடன்ணைந்து ஆராயப்பட்டன. புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் பழைய வற்றிலுள்ள பிழைகளும் வெளிக் கொணரப்பட்டது. இதனால் சூனியமாகக் கிடந்த அறிவுலகம் நிரம்ப ஆரம்பித்தது. இத்துறையில் முஸ்லிம்களின் பணியை சில பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதுடன் மாத்திரம் சுருக்கிக்கொள்கிறோம்.

தத்துவத்தில் அல்கிந்தி, அல்பராபி, இப்னு ரஷத், இமாம் கஸ்ஸாலி, வரலாற்றில், அத்தபரி, அல்மஸ்ஊதி, இப்னு மிஸ்கவைஹ், இப்னு சுல்தான், புவியியலில், இப்னு ஹப்கல், அல்இத்ரிஸி, இப்னு மாலித், வானவியல் இப்னு ரஷத், உமர் கையாம், இப்னுல் ஹைதம் அல்பிரூனி - விலங்கியலில் இப்னு மிஸ்கவைஹ், அல்கஸ்வீனி, அத்தாயிரி - இரசாயனம் பௌதிகவியல்களில் இப்னு யஸீத், ஜாபிர் இப்னு ஹையான், கணிதத்தில் குவாரிஸ்மி, உமர்கையாம் முதலானவர்கள் அவ்வத் துறைகளில் சிறந்து விளங்கியுள்ளார்கள். சிறந்த ஆக்கங்களையும் ஆய்வுகளையும் வழங்கியுள்ளார்கள்.

மேலும் ஒரு டசினளவு வானாராய்ச்சி நிலையங்களை பக்தாத், கெய்ரோ முதலான நகர்களிலும், கிராமப் புறங்களிலும் நிறுவி அவற்றின் மூலம் புதிய, கண்டுபிடிப்புகளை அறிமுகஞ் செய்து வந்தார்கள். அஸ்ரோல்ப், கொம்பாஸ் முதலான கருவிகள் அத்தகைய கண்டுபிடிப்புகளில் முக்கியமானவை. அறபு எழுத்தணிக்கலை, அறபெஸ்கி முதலான அலங்காரங்கள், கட்டட அமைப்புகள், வர்ணங்கள், உலோக, மர, மட்பாண்ட வேலைப்பாடுகள் போன்ற பல்வேறு துறையிலான வழிகாட்டல்கள் முஸ்லிம்களால் கொடுக்கப்பட்டன. பக்தாத் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னரும் இவ்விஞ்ஞானத்துறைகள் சிறந்து விளங்கின. ஸ்பெயினைச் சேர்ந்த கோர்டோவாப் பல்கலைக்கழத்தில் பயின்ற மாணவர்கள்தாம் மத்திய காலத்தை முடித்து நவீன காலத்தை உதயமாக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள். இரகசியமாகவும், பகிரங்கமாகவும் இங்கிருந்து நூல்களும், பிறபொருள்களும் களவாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டு லத்தீன் முதலான மொழிகளில் பெயர்த்துப் படித்த பின்பே புதிய கருத்துக்களை வைத்தார்கள், மூலிகைத் தோட்டங்களை ஏற்படுத்தியவர்கள், மருத்துவ மனைகளை உருவாக்கியவர்கள், நோயாளிக்கு சகாய நதி வழங்கியவர்கள் முஸ்லிம்கள் என்பதை மத்தியகால வரலாறு சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

அத்தோடு நவீன கலைகள் தோன்றியபோது அவற்றுக்கு சில அடிப்படைகளை விதித்து அவற்றை ஆதார பூர்வமானவைகளாக மாற்றி வழிகாட்டியவர்களும் முஸ்லிம்களேயாவர். உதாரணமாக குர்ஆனுக்கு விளக்கவுரை எழுதப்பட்டபோது அது பிழைப்பட்டு விட கூடாது என்பதற்காக உஸூலுத்தப்ஸீர் என்பதையும் இஸ்லாமிய சட்டங்களை உருவாக்கியபோது அதனைச் சரிவர நிறைவு செய்வதற்காக உஸூலுல் பிக்ஹூ என்பதையும், ஹதீஸ்கள் திரட்டப்பட்ட போது அவற்றில் போலிகள் நுழைந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக அஸ்மா உர்ரிஜால் என்பதையும் புதிய கலைகளாக உண்டாக்கிக்கொடுத்தனர். இதன் மூலம் நாகரிக சமுதாயம்மொன்றைச் சரியானதென ஏற்றுக்கொள்ளும்போது அதற்கு ஆதாரமும், உறுதியும் வேண்டும் என்பதற்கு முஸ்லிம்களால் வழி காண்பிக்கப்பட்டது. நூல்களில் குறிக்கப்படும் கருத்துக்கள் எங்கிருந்து பெறப்பட்டன வென்பது வழக்கத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

நாகரிக உலகுக்கு முஸ்லிம்கள் இட்டுச் சென்றுள்ள பிறிதொரு சாதனை வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதாகும். இன்று நாகரிக உலகாகக் கொள்ளப்படும் நாடுகளில் நிறுத்தின் பெயரால் வேற்றுமை

காண்பிக்கப்படுகிறது. இனத்தின் பெயரால் வேற்றுமை தோற்று விக்கப்படுகின்றது. கொள்கைகளின் பெயரால் வேறுபாடு உணர்த்தப்படுகின்றது. பாலின் பெயரால், குலத்தின் பெயரால் அவர்களது உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. ஆண்டு தோறும் மக்காவில் கூடும் ஹஜ் யாத்திரிகர்களிடமெத்தனை நிறங்கள், எத்தனை மொழிகள், எத்தனை உடைகள், எத்தனை நாட்டவர்கள், சமூக அந்தஸ்தில் எத்தனை தரத்தினர். அத்தனை பேரும் அங்கே ஒரே உடையில் ஒரே திசையை நோங்கி, ஒரேபாணியில் புரியும் வணக்கம் நாகரிக உலகுக்கு இஸ்லாம் கொடுத்துள்ள உயர்ந்த போதனையாகும். யாத்திரைஞரின் தொடர்ந்தது வரும் மூன்று மாதங்கள் புனித மாதங்களாக்கப்பட்டு அக்காலத்தில் குறைந்தளவு ஆண்டில் மூன்று மாதங்களாயினும் அமைதியும், சமாதானமும் நிலவ வேண்டுமென வழிகாட்டப்பட்டுள்ளது.

இங்கு முஸ்லிம்களும் துறவறத்தை வெறுப்பது நாகரிகத்துக்கு மற்றொரு பங்களிப்பாகும். துறவறத்தை ஊக்குவிக்கும் சமுதாயத்தில் நாகரிகம் தோன்ற முடியாது, அவர்களிடத்தில் அறிவு பெருகாது, சாதனைகள் வெளிப்படா, சமூகத் தொடர்புக்கு இடங்கிடையாது. எனவே, இஸ்லாம் இல்லறம் நடாத்தவும், கூடிப்பழகவும் கூறி, அவற்றின்மூலம் அல்லாஹ்வடைய திருப்தியைப்பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்கின்றது. அல்லாஹ்வடைய அருட்கொடைகளை அவனது அனுமதியுடன் தாராளமாக அனுபவிக்க உரிமையளிக்கின்றது. எனவே மனிதன் மறுமையை இலக்காக வைத்து இம்மையில் வாழ வேண்டும் என்ற கருத்துக்களையும் முஸ்லிம்கள் நாகரிக உலகுக்கு வழங்கியுள்ளார்கள்.

ஆகவே, உலக நாகரிகத்துக்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு வரையறுத்துக் கூறக் கூடியவையல்ல. அதே நேரத்தில் மறைத்து ஒதுக்கிவைக்கக் கூடியவைகளும்ல்ல. அது எல்லா நாகரிகங்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடிந்த ஒரு பொதுவான அடிப்படையை வகுத்துக் கூறக்கூடிய அம்சங்களை மனித சமுதாயத்துக்கு அன்பளித்து வருகின்றது. அதன் தாக்கத்தை மனிதன் அறிந்தோ அறியாமலோ அனுபவித்துக்கொண்டே வருகிறான்.

61. இஸ்லாமிய சட்டங்களின் மூலாதாரங்கள்

இஸ்லாமிய சட்டம் தீர்ப்பு அல்லாஹுதஆலாவின் ஏவல் விலக்கக் களைக் கொண்டதாகும். மனிதனது பார்வை, கேள்வி, பேச்சு, எண்ணம், கை கால் உறுப்புக்களின் செய்கை யாவற்றுக்கும் ஏவல்விலக்கல் உண்டு. எனவே, மனிதன் புரியும் செயல்கள் யாவும் பர்மு, ஸுன்னத், முபாஹ், மக்நூஹ், ஹறாம் ஆகிய ஐந்து சட்டத்தீர்ப்புக்களுக்குள் அடங்கியே இருக்கும். அவற்றை விளக்கமாக நோக்குவோம்.

1. **பர்மு :-** பர்மு என்பதை வாஜிப் என்றும் கூறுவர். அல்லாஹுதஆலாவினால் வற்புறுத்திக் கட்டாயமாகச் செய்யும்படி கட்டளையிடப்பட்டதே பர்முமாகும். இதைச் செய்தால் அல்லாஹுதஆலாவின் நற்கூலியும் செய்யாது விட்டால் தண்டனையும் கிடைக்கும்.
2. **ஸுன்னத்:-** ஸுன்னத் என்பதை முஸ்தஹப், மன்தூப், மஸ்னூன் என்றெல்லாம் கூறுவார்கள். அல்லாஹுதஆலாவினால் கட்டாயம் என வற்புறுத்தப்படாமற் சாதாரணமாக ஏவப்பட்ட செயலையே ஸுன்னத் என்கிறோம். இதைச் செய்தால் அல்லாஹுதஆலாவின் நற்கூலிகிடைக்கும்; விட்டால் தண்டனை கிடைக்காது.
3. **முபாஹ்:-** முபாஹ் என்பதை ஜாயிஸ் என்றும் கூறுவார்கள் இதைச் செய்வதற்கும் விடுவதற்கும் அல்லாஹுதஆலாவின் அனுமதியுண்டு. இதைச் செய்தாலும், விட்டாலும் நன்மையோ தண்டனையோ வழங்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக நீர் அருந்துதல், உணவு உண்ணல், வாகனங்களில் பிரயாணம் செய்தல் என்பவற்றைக் கூறலாம். நிய்யத்தைக் கொண்டு இதை வணக்கமாகக் கொள்ள முடியும்.
4. **மக்நூஹ் :-** அல்லாஹுதஆலா விரும்பாத போதும் தடைசெய்யப்படாத செயல் மக்நூஹ் ஆகும். 'அவனுக்கு அடிபணிந்து விடுகிறேன்' என்றும் எண்ணத்துடன் மக்நூஹை விட்டு விட்டால் நன்மை கிடைக்கும்; இந்நன்னோக்கின்றி விட்டுவிட்டால் நன்மையும் கிடைக்காது தீமையும் கிடைக்காது.
5. **ஹறாம்:-** மஹ்ரூர், என்றெல்லாம் இதற்குப் பெயருண்டு. அல்லாஹுதஆலாவினால் கண்டிப்பாகத் தடை செய்யப்பட்ட செயலே ஹறாம். இதைச் செய்தால் அல்லாஹுதஆலாவின் தண்டனைகிடைக்கும்.

'அல்லாஹுதஆலாவுக்கு அடிபணிந்து விடுகின்றேன்' என்ற தூய எண்ணத்துடன் விட்டுவிட்டால் நன்மை கிடைக்கும். இந் நல்லெண்ணமின்றித் தவிர்த்துக் கொண்டால் நன்மையும் கிடைக்காது; தண்டனையும் கிடைக்காது.

ஷரீஅத்தின்படி மனித செயல்கள் சட்ட வரம்புக்குட்பட்டனவா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸ், இஜ்மாஉ, கியாஸ் ஆகிய நான்கில் ஒன்றை நாடுதல் வேண்டும். இவையே இஸ்லாமிய சட்டத்தின் மூலங்கள் எனப்படும். இவற்றுள் ஒன்றிலேனும் அடங்காத சட்டத் தீர்ப்பு செல்லுபடியாகாது. இச்சட்டத்தீர்ப்புக்களை வெளியிடுவதற்கே "பத்வாக் கொடுத்தல்" என்று கூறுவார்கள். எனவே, "பத்வா" என்பதன் உட்பொருள் "அல்லாஹுதஆலா இதனைச் செய்யும்படி கட்டளை பிறப்பித்துள்ளான்; இதனை விடும்படி தடை செய்துள்ளான்" என்பதாகும். ஆகையால், சட்ட திட்டங்கள் கூறுவதுபற்றி அனைவரும் மிகவும் பொறுப்புடனும், விழிப்புடனும், இருப்பது கடமையாகும். தெரியாத ஒன்றை யூகித்து ஹறாம், ஹலால் என நிர்ணயிப்பதோ பேசுவதோ பெரும் குற்றமாகும்.

அல்குர்ஆன்:

இஸ்லாமிய சட்டத்தின் மூலங்கள் நான்கு எனக் கண்டோம். அவற்றுள் முதன்மை பெறுவது அல்குர்ஆன் ஆகும். அதன் சட்டதிட்டங்களுக்கு முற்றிலும் கட்டுப்பட்டு நடக்குமாறு பணிக்கின்றது. இதேபோன்று, நபி (ஸல்) அவர்களது ஹதீஸ்களுக்கும் கட்டுப்பட்டு வழிபட்டு நடக்குமாறு பணிக்கும் ஆயத்தமும் அதில் உண்டு. இது சம்பந்தமாக அல்குர்ஆன் கூறும் ஆயத்தக் சிலவற்றை நோக்குவோம்:-

"அல்லாஹ்வும் அவனின் றஸூலும் ஒருகாரியத்தை முடிவுசெய்துவிட்டால், ஈமானுள்ள எந்த ஓர் ஆணுக்கோ, பெண்ணுக்கோ தத்தமது காரியத்தில் (அதற்கு மாறாக) தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய எத்தகைய (சுதந்திரமும்) உரிமையும் கிடையாது. யாராவது அல்லாஹுவுக்கும் அவனின் றஸூலுக்கும் மாறுசெய்தால் நிச்சயம் மிகத்தெளிவாக அவன் வழிகெட்டுப் போய்வட்டான்" (ஸூறதுல் அஹ்ஸாப்).

"யாராவது அல்லாஹ்வுக்கும் அவனின் றஸூலுக்கும் மாறு செய்தால், நிச்சயமாக அவனுக்கு ஜஹன்னம் என்னும் நகரம் உண்டு.

அதிலே அவன் நிரந்தரமாகத் தங்கி (இருந்து துன்புறுத்தப்பட்டு வேதனை செய்யப்பட்டுக் கொண்டு) இருப்பான்” (ஸூறதுல் ஜின்) மேலும் ஓரிடத்தில்,

“அல்லாஹ் இறக்கியதைக் கொண்டு யாராவது தீர்ப்பு வழங்காவிட்டால், அவர்கள் நெறி தவறிய தீயவரேயாவர்” என்றும்,

“அல்லாஹ் இறக்கியதைக் கொண்டு யாராவது தீர்ப்பு வழங்காவிட்டால் அவர்கள் அநீதிக்காரராகளேயாவர்” என்றும்,

“அல்லாஹ் இறக்கியதைக் கொண்டு யாராவது தீர்ப்பு வழங்கா விட்டால் அவர்கள் காபிர்களேயாவர்” என்றும் அல்குர்ஆனிலே பலவிடங்களில் அல்லாஹுதஆலா கடுமையாக எச்சரித்துள்ளான்.

நபி (ஸல்) அவர்களும் இதனை நன்கு தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்கள். இதுபற்றி ஏராளமான ஹதீஸ்கள் வந்துள்ளன. உதாரணத்துக்கு ஒன்றை நாம் இங்கே காணலாம். நபி (ஸல்) அவர்கள்

شَرِكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَسْكُمُ
بِمَا كَتَبَ اللَّهُ وَ سُنَّةُ رَسُولِهِ

“உங்கள் மத்தியில் இரண்டு விஷயங்களை விட்டுச் செல்கிறேன். அவ்விரண்டையும் நீங்கள் இறுகப்பற்றி (அவற்றிற்கியைய) நடக்கும் காலமெல்லாம் வழி தவறி விடமாட்டீர்கள். (ஒன்று) அல்லாஹுதஆலாவின் வேதநூல் (அல்குர்ஆன்). (மற்றது) அவனது நஸூலின் முன்மாதிர்கள்” என்று கூறியுள்ளார்கள்.

நாம் கடைப்பிடிக்கும் வணக்க வழிபாடுகள், உணவு, உடை, வீடு போன்ற தேவைகள், தொழில்கள், பொருளாதாரத் துறைகள், விவாக, விவாக விடுதலைகள், குற்றத் தண்டனைகள், பிறருடன் பழகுதல், யுத்த தர்மங்கள், சொத்துரிமைகள், தானதர்மங்கள், நற்பண்புகள், பாவபுண்ணியங்கள், நன்மை தீமைகள் அனைத்திற்கும், அல்குர்ஆனிலும், ஹதீஸிலும் விளக்கங்கள் தெளி

வாக இருக்கின்றன. ஆகையால், நமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்துக்கும் அவ்விரண்டிலுமிருந்து சரியான தீர்ப்புக்களையும், சரியான வழிகாட்டல்களையும் நிச்சயம் பெற முடியும்.

அல்குர்ஆன் முழுவதும் லவ்ஹூல்மஹ்பூலிற் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அது முழுவதும் மலக்குகளால் பிரதி செய்யப்பட்ட ஒரு லைலத்துல் கத்ர் இரவில் முதல் வானத்துக்கு இறக்கப்பட்டது. நபி (ஸல்) அவர்களின் நாற்பதாவது வயதில் லைலத்துல் கத்ர் இரவிலே ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் முதல் ஐந்து ஆய்த்களை நபிக்கரு ளினார்கள். அன்றிலிருந்து 23 வருடங்களாக சிறிது சிறிதாக அல்குர்ஆன் இறங்கிக் கொண்டிருந்தது. இறுதியாக ஹிஜ்ரி 10ஆம் வருட இறுதியிலே கடைசி ஹஜ்ஜின் போது.

“இத்தினம் உங்கள் மார்க்கத்தை உங்களுக்கே பூரணமாக்கி விட்டேன். (உங்கள் மீது சொரிந்த) எனது அருட்கொடையை உங்களமீது பரிபூரணமாக்கி விட்டேன். இஸ்லாத்தையே உங்களுக்கு மார்க்கமாகப் பொருந்திக் கொண்டேன்” என்ற ஆய்த்இறங்கி அல்குர்ஆன் பரிபூரணமாக்கப்பட்டது. அதன்பின் நபி (ஸல்) அவர்கள் 81 நாட்களே வாழ்ந்தார்கள். இந்த நாட்களில் எந்த சட்டத்தி ட்டமும் இறங்கவில்லை. எனவே, அல்குர்ஆன் பூரணமாக்கப்பட்ட நிலையில் நபி(ஸல்) அவர்கள் காலமாகி விட்டார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் காலமாகும்போது, அல்குர்ஆன் முழுவ தையும் அநேக ஸஹாபக்கள் மன்னம் செய்திருந்தனர். தெளறாத் வேதம் முழுதாக ஒரே முறையில் அருளப்பட்டதுபோல், அல்குர் ஆன் அருளப்படவில்லை. அதனால், தெளறாத்தை குறிப்பிட்ட சிலரே மன்னஞ் செய்திருந்தனர். அதனால், தெளறாத் சிதைந்து அழிந்து போய்விட்டது. அல்குர்ஆன் அந்நிலை யிலில்லை. சிறிது சிறிதாக இறங்கியதால் உடனுக்குடன் அனைவரும் மன்னஞ் செய்து கொண்டனர். தொழுகையிலும் இரவு பகல் வேளையிலும் திரும்பத் திரும்ப ஓதிவந்தனர். ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் வருடத்தில் ஒருமுறை வந்து நபி(ஸல்) அவர்களுடன் மாறி மாறி ஓதிப்பாடங்கேட்டுவந்தார்கள். இவ்வேளைகளில் மன்னஞ் செய்வதில் அதிக ஆற்றலுடைய ஸய்திப்னு தாபித் (றழி) போன்ற ஸஹாபாக்கள் சமீபத்திலிருந்து தாம் மன்னஞ் செய்ததைச் சரிபார்த்து வந்தார்கள். மேலும் அல்குர்ஆன் இறங்கியவுடன் ஸஹாபாக்கள் தமது கைக்குக் கிடைத்தவற்றால் எழுதக்கூடிய பொருளில் எழுதிப் பாதுகாத்தனர். ஒருவித மாற்றமுமின்றி எழுத்துக்கள் எதுவும் மாறாமல் பாதுகாக்கப்பட்ட வேதநூல்

அல்குர்ஆன் ஒன்றேதான் என்பதை எவரும் மறுத்திடார். அல்லாஹுதஆலாவும் அல்குர்ஆனைப் பாதுகாப்பேன் என்ற வாக்கை காப்பாற்றியே வருகின்றான்.

அபூபகர் (றழி) அவர்களது கிலாபத்தில் அல்குர்ஆனை ஒரே நூலாக எழுதிவைக்க வேண்டிய பணி தொடங்கப்பட்டது. அபூபகர் (றழி) அவர்கள் ஸய்திப்னு தாபித் (றழி) அவர்களின் தலைமையில் ஹாபிள்கள் குழுவொன்றை நியமித்தார்கள். ஒருவர் ஓர் ஆயத்எழுதிய பிரதியைக் கொண்டுவந்தால், அதை நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒதிக்காட்ட, அன்னாரின் சமூகத்திலேயே எழுதப்பட்டது என்று இருவர் சாட்சியம் அளிக்கும்வரை ஏற்கப்படவில்லை. தேவை ஏற்படின் சத்தியமும் பெறப்பட்டது. இவ்வாறு சுவடிகள் பெறப்பட்டு அல்குர்ஆன் தொகுக்கப்பட்டது.

தொகுக்கப்பட்ட பிரதிகளை ஒன்றாக்கி, ஹாபிள்களைக் கொண்டு ஒதிச் சரிபார்த்தும் சில பகுதிகளை மனனஞ் செய்தவர்கள் மற்றைய ஹாபிள்களிடம் ஒதிச் சரிபார்த்தும்முடிந்த பின்பு தான், அல்குர்ஆனை எழுதினார்கள்; இவ்விதம் எழுதப்பட்ட மூல ஏடு முதலாம் இரண்டாம் கலீபாக்களின் காலத்தில் அவரிடமே பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பிரதியிலிருந்து எழுதப்பட்ட பிரதிகளே, உஸ்மான் (றழி) அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் உலகெங்கும் அனுப்பப்பட்டன. பிரதி செய்யப்பட்ட எச்சந்தர்ப்பத்திலும் மூல ஏட்டி ஓர் அணுவேனும் வேறுபடவில்லை. இது எக்காலத்தவராலும் ஏகோபி க்கப்பட்ட உண்மை. இதில யாருக்காவது ஓர் ஆயத்திலோ, எழுத்திலோ சந்தேகமேற்படின் ஈமானிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டுக் காபிராசிவிடுவர், என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதில் நின்றும் அல்லாஹுதஆலா எங்களைக் காப்பாற்றுவானாக.

நபி(ஸல்) அவர்கள் காலந்தொட்டு இன்றுவரை பல இலட்சக்கணக்காக ஹாபிழ்கள் அல்குர்ஆனை மனனஞ் செய்தவர்களாக இருந்து வருகின்றனர். இறுதிநாள் வரை ஹாபிள்கள் இருந்தேவருவார்கள் என்பதில் எவ்வித ஐயமில்லை.

ஏகத்துவத்தை வலியுறுத்தல், ஏவல் விலக்கல்கள், பர்முஷர்த்துக்கள், சட்டதிட்டங்கள், நல்ல பண்புகள், மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்குரிய நல்லுபதேசங்கள், பொருளாதாரத்திட்டங்கள் உலகம் நிலையாமை பற்றிய நல்லுரைகள், பற்பல உவமான உவமையங்கள், இறுதிநாள்பற்றிய சரியான வர்ணனைகள், சுவர்க்கம் நகரம் பற்றிய விளக்கங்கள், வர்ணனைகள், அல்லாஹு

தஆலாவைப் பற்றிய தெளிவான இலட்சணங்கள், முன்னைய நபிமார்கள், பெரியார்கள் சிலரது முன்மாதியான வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், நன்மைகளைச் செய்யும்படியான தூண்டுதல்கள், தீமைகளை விடும்படியான எச்சரிக்கைகள், வணக்க வழிபாட்டு முறைகள், யுத்தம் தர்மங்கள், நபி(ஸல்) அவர்கள் பற்றியும், ஸஹாபாக்கள் பற்றியும், யஹூதி, நஸாறாக்கள், பிற காபிர்கள், முனாபிக்குகள் பற்றி விரிவான விளக்கங்கள், ஈமான் பற்றிய விளக்கங்கள், சில துஆப் பிரார்த்தனைகள், முதலிய அனைத்தும் அல்குர்ஆனிலே பொதிந்துள்ளன. இவற்றைத் தெளிவாய் அறிய நாம் முயற்சி எடுத்தல் எமது கடமையாகும்.

அல் ஹதீஸ்

நபி(ஸல்) அவர்களது சொல், செயல், அங்கீகாரம் என்பன அல்ஹதீஸ் ஆகும், நபி(ஸல்) அவர்களின் பண்புகள், நடை முறைகள் அனைத்தும் ஹதீஸ் என்றே கொள்ளப்படுகின்றன.

அல்குர்ஆனுக்கு அடுத்த சட்ட மூலாதாரமாக அல்ஹதீஸ் அமைகின்றது. எந்த ஒரு ஹதீஸும் அல்குர்ஆனில் நேரடியாக வந்த விடயத்திற்கு மாறானதாயிருத்தல் முடியாது என்பதையும் நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். உண்மையில் அல்குர்ஆனும் அதற்கு விளக்கமாக வந்த நபி(ஸல்) அவர்களது சொல், செயல், அங்கீகாரங்களும் எல்லாம் அறிந்த அல்லாஹுதஆலாவின் அறிவிப்புக்கள் தான், என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

நபி(ஸல்) அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து நடக்குமாறு அல்லாஹு தஆலாவால் அறிவிக்கப்பட்ட ஆயுத்கள் சில இவ்வத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. நபி(ஸல்) அவர்களைப்பின்பற்றி நடத்தல் என்பது ஹதீஸ்களின்படி நடத்தலேயாம். அல்குர்ஆனுக்கு விளக்கமான ஹதீஸையும் நாம் ஏற்று நடக்க வேண்டும்.

ஹதீஸ்களை எழுதி வைக்க வேண்டுமென்றோ, ஒன்று திரட்ட வேண்டுமென்றோ நபி(ஸல்) அவர்களது காலத்திலும், ஸஹாபாக்கள் காலத்திலும் யாரும் எண்ணவில்லை. ஸஹாபாக்கள், ஹதீஸ்களை மனனஞ்செய்ததோடு, நில்லாது அதன்படி நடந்தும் வந்தனர். ஆயின் தாபிஈன்களும், தபஉத்தாபிஈன்களும் ஹதீஸ்களை மனனஞ்செய்ததோடு, எழுதியும் தொகுத்தும் வைத்தக் கொண்டனர். இரண்டாம், மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் முஹத்திஸீன்கள் ஸஹீஹான ஹதீஸ்களை மாத்திரம் வேறாக தொகுக்கும் பணியில்

ஈடுபடலாயினர். ஹதீஸ்களுக்கு விரிவுரை எழுதும் பணியிலும், நாவிகளின் வரலாற்றை எழுதும் பணியிலும், அன்னார்களைப் (பற்றிய) பரிசீலனை செய்யும் பணியிலும் பலர் ஈடுபடலாயினர். அதிகமர்னோர் ஹதீஸ்களிலிருந்து சட்டதிட்டங்களை ஆராய்ந்தெடுப்பதில் ஈடுபடலாயினர். சிலர் நற்பண்புகளை வற்புறுத்தும் ஹதீஸ்களைத் திரட்டலாயினர். இவ்விதமாக, அல்குர்ஆனைப் பற்றி எவ்வளவு ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றனவோ, அதேயளவு ஹதீஸ்களைப் பற்றியும், ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டே வந்தன. இப்பொழுதும், இப்பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன என்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஹிஜ்ரி மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இமாம் இப்னுஜரீர் தபரி(றழி) அவர்கள் அல்குர்ஆனுக்கு முப்பதுபாகங்களைக் கொண்ட ஒரு தப்ஸீர் விரிவுரை எழுதினார்கள். இதேபோல ஹிஜ்ரி எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இமாம் பத்றுத்தீன் ஸனீ (றஹ்) அவர்கள் ஸஹீஹுல் புஹாரிக்கு மட்டும் முப்பது பாகங்களைக் கொண்ட விரிவுரை நூலொன்றை எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இஜ்மாஉ

நபி(ஸல்) அவர்களின் பின், மார்க்க விடயங்கள் பற்றிச் சட்ட நிபுணர்களாற் செய்யப்பட்ட ஏகோபித்த முடிவே இஜ்மாஉ எனப்படும். நபி(ஸல்) அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் மார்க்க விடயங்களிலே சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டால் அவற்றை ஸஹாபாக்கள், அவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்துக்கொண்டார்கள். இவர்கள் இல்லாதபோது சந்தேகங்கள் எழுந்தபோது சட்ட நிபுணர்களிடம் போக வேண்டியிருந்தது. உதாரணமாகப் பன்றியின் இறைச்சி ஹறாமானது என்பது அல்குர்ஆனிலே தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயின் அதன் எலும்பு, கொழுப்பு போன்றவை ஹறாமா இல்லையா என்பது பற்றி அல்குர்ஆனிற் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை. எனினும் அவை ஹறாமானவை என்பதற்கு இஜ்மாஉ உண்டு. அதாவது சட்ட நிபுணர்களின் ஏகோபித்த முடிவு உண்டு. இப்பிரச்சினை எழுந்த போது சட்ட நிபுணர்களில் ஒருவராவது வேறுவிதமான முடிவைக் கூறியிருப்பின் மற்றையோரின் முடிவு இஜ்மாஉ ஆகாது.

மார்க்க விடயங்களில் சட்ட நிபுணர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தவறான முடிவை எடுக்க மாட்டார்கள் என்பது ஹதீஸில் இருந்து தெளிவாகின்றது. எனவே, சட்ட நிபுணர்களின் ஏகோபித்த முடிவு தவறான முடிவாக இருக்க இடம் இல்லை. அதனால்தான் மார்க்க விடயங்களில் ஒரு இஜ்மாஉ இருந்தால் அதற்கு

மாறு செய்வது கூடாதென இமாங்கள் விதித்துள்ளார்கள். எனவே இஜமாஉக்கு மாறான எந்தவொரு கூற்றையும் நாம் அங்கீகரித்தல் முடியாது.

மார்க்க விடயத்தில் யாராவது ஒரு தவறான கூற்றை வெளியிடும்போது உலமக்கள் மறுத்துக் கொண்டே வந்துள்ளனர். தம் உயிர் போகும் சந்தர்ப்பத்திலும், நம் முன்னோர் உண்மையை எடுத்துரைக்க அல்லது சரியான மார்க்கச் சட்டத்தை எடுத்துரைக்கத் தயங்கியதில்லை. உலமாக்கள் பிழையைப் பிழை என்று கூறி உண்மையை எடுத்துரைத்ததால் உயிரை இழந்த சம்பவங்கள் பல இஸ்லாமிய சரித்திரத்திலே உள.

கியாஸ்

ஒப்புமை காணாதல் மூலம் ஒன்றுக்குரிய சட்டம் மற்றொன்றுக்கும் பொருந்தும் என அனுமானித்தலே கியாஸ் ஆகும். அல்குர்ஆன் அல்லது அல்ஹதீஸ் அல்லது இஜமாஉவில் குறிப்பாகக் கூறப்பட்ட ஒன்றிற்கு மற்றொன்று குறித்த சில காரணங்களால் ஒப்பானதாயின் அவ்விரண்டிற்கும் மார்க்கத் தீர்ப்பு ஒன்றே, எனக் கொள்ளலாம். உதாரணமாக, நஜிஸ்களைக் கழுவுவதுபற்றி, “உங்கள் பாத்திரத்தில் நாய் குடித்தால் ஒரு முறை மண்கலந்து மொத்தம் ஏழு முறை கழுவுங்கள்” என்று ஹதீஸ் கூறுகிறது. பன்றி எமது பாத்திரத்தில் குடித்துவிட்டால் என்ன செய்யலாம் என்று இமாங்களிடம் வினாவப்பட்டபோது “பன்றியும் நாயை போன்றதே” என்று கூறினார்கள். பன்றி நாயிலும் இழிவானதாகக் கருதப்படுவதால், நாய்க்கு உள்ள சட்டமே பன்றிக்கும் பொருந்தும் என்பதே அதன் பொருளாகும். எனவே, பன்றி குடித்துவிட்டால் ஒருமுறை மண்கலந்து மொத்தம் ஏழு முறை கழுவிக்கொள்ளாதல் வேண்டுமென்பது சட்டமாகும். இதே போன்று முதல் அத்தஹிய்யாத் விடுபட்டால் ஸஜ்தாஸஹ்வ் செய்தல் வேண்டுமென ஹதீஸ் கூறுகிறது. குனூத் ஓத மறந்து விட்டால் என்ன செய்யலாம் என்ற பிரச்சினை எழுந்தபோது “குனூத்தும் முதல் அத்தஹிய்யாத் தைப் போன்று முக்கியமான ஓதல் ஆதலின், அதனைத் தவறவிடின் ஸஜ்தாஸஹ்வ் செய்தல் ஸுண்ணத்தாகும் என்பதே அதன் பொருளாகும்.

கியாஸுக்கு நான்கு ரூகூன்கள் உண்டு

1. அஸ்ல்: உவமேயம் எனத் தமிழிற் கூறலாம். மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுக்களில் நாயையும், முதல் அத்தஹிய்யாத் தையும் அஸ்லுக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

2. பர்உ; உவமானம் எனத் தமிழிற் கூறலாம். மேற்கூறப்பட்ட எடுத்துக் காட்டுக்களில் பன்றியையும் குணாத்தையும் பர்உக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.
3. இல்லத்: பொதுத்தன்மை எனத் தமிழிற் கூறலாம். மேற்கூறப்பட்ட இழிவானதாயிருத்தல், குணாத். தொழுகையில் விசேட ஓதலாக இருத்தல் என்பவற்றை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.
4. ஹுகும்: அஸ்லிலுள்ள மார்க்கத் தீர்ப்பு, மேற்கூறப்பட்ட எடுத்துக் காட்டுக்களில் நாய் பட்ட இடத்தை ஏழு முறை கழுவதல் பர்மு என்பதும், முதல் அத்தவறிய்யாத் ஓதாது விட்டால் ஸஜ்தாஸஹ்வ செய்தல் ஸுன்னத் என்பதும் ஹுகும்கள் ஆகும்.

அஸ்லுக்குரிய ஹுகுமை, பர்உக்கும் உரியதாகுதலே கியாஸ் ஆகும். கியாஸின்படி தீர்ப்புச் செய்யக்கூடியவர்கள் முஜ்தஹிதான இமாம்களாயிருத்தல் அவசியம்.

அல்பிக்ஹ்

அல்பிக்ஹ் என்பது மேற்கூறப்பட்ட நான்கு மூலங்களிலிருந்தும் நுணுகி ஆய்ந்தெடுக்கப்பட்ட நடைமுறை சம்பந்தமான சட்ட திட்டங்களாகும். ஸஹாபாக்கள், தாபிஈன்களுடைய காலத்தில் மார்க்க அறிவு நிறைந்த மேதாவிகள் போதிய அளவு இருந்தனர். அதனால் மார்க்கச் சட்டங்களைத் தொகுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஹிஜ்ரி இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இந்நிலை சிறுகச் சிறுக மாறத் தொடங்கியது. முஜ்தஹ் தீன்களின் தொகை குறையத் தொடங்கியது. அதனால் மார்க்கத்தை நன்கு அறியாதவரும் மார்க்கத் தீர்ப்புக்கூற முன்வந்தனர். இஸ்லாத்தை ஏற்போரின் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தது. எல்லோருக்கும் இஸ்லாமிய சட்டத்திட்டங்களை அறிவிக்க வேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டது. எனவே மக்களுக்கு மார்க்க சட்டத்திட்டங்களை அறிவித்தற் பொருட்டும், முஸ்லிம் மன்னர்கள், நீதிபதிகள், தலைவர்கள் ஆகியோர் சரியான முறையிற் தீர்ப்பு வழங்கும் பொருட்டும், நிர்வாகிகள் தமது நிர்வாகத்தைச் சரிவர அமைத்துக் கொள்ளும் பொருட்டும் இமாம்கள் பிக்ஹ் சட்டத்திட்டங்களைத் தொக்க முற்பட்டனர். இச்சட்டத்திட்டங்கள் அல்குர்ஆன், அஹ்லதீஸ், இஜ்மா., கியாஸ் ஆகியவற்றுள் ஒன்றையோ பலதையோ அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன.

பிக்ஹ் சட்டதிட்டங்களைத் தொகுத்தெடுப்பதில் ஈடுபட்ட இமாகங்களில் அபூஹனூபா, மாலிக், ஷாபிஈ, அஹ்மதிப்னுஹன்பல் (றழி) ஆகிய நான்கு இமாங்கள் முதன்மை பெறுகின்றனர். இவர்களின் அளவற்ற அறிவாற்றல், அயராத உழைப்பு, அற்புதமான பயபக்தி, உள்ளதை உள்ளவாறே கூறும் துணிவு, பேரரசர்களுக்கும் அஞ்சாது உயிரையும் துச்சமாய் மதித்துச் சத்தியத்தை எடுத்துரைக்கும் மனோதிடம் ஆகிய யாவும் தொகுக்கும் பணியைச் செய்ய உறுதுணையாய் அமைந்தன. மேற்கூறப்பட்ட நான்கு இமாங்களிலும் முதலிடத்தை வகிப்பவர் அபூஹனீபா (றஹ்) ஆவார். ஏனெனில் பிக்ஹ் சட்டதிட்டங்கள் தொகுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றிப் பாராமுகமாக இருந்த மக்களைத் தட்டி எழுப்பி சட்டதிட்டங்கள் தொகுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை உணர்த்தியவர் இமாம் அபூஹனீபா (றஹ்) அவர்களே.

62. அல் - ஹதீஸ் விளக்கம்

அல்- ஹதீஸ் என்ற அறபிச் சொல் 'செய்தி' என்ற கருத்தைத் தந்தாலும், இஸ்லாமிய வழக்கில் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் சொல் (கௌல்) செயல் (பிஅல்) அங்கீகாரம்(தக்ரீர்) என்பவற்றையே இது குறிக்கின்றது.

அல்குர்ஆன், ஜிப்ரீல் (அலை) மூலமாக வஹியாக அருளப்பட்டது போன்று அல்ஹதீஸும் வஹிமூலமே கிடைக்கப்பெற்றது. ஆனால் அல்குர்ஆனின் கருத்தும், மொழி நடையும் அல்லாஹுத ஆலாவடையதாக இருக்க, அல்ஹதீஸின் கருத்து அல்லாஹு தஆலாவடையதாகவும் மொழி நடை இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களுடையதாகவும் இருக்கின்றன. இதனால் முதலாவது வஹியை வஹி மத்லுவ்வ (ஓதிக்காண்பிக்கப்பட்ட வஹி) எனவும், இரண்டாவது வஹியை, வஹி கைரு மத்லுவ்வ (ஓதிக்காண்பிக்கப்படாதவஹி) எனவும் அழைக்கிறோம். இதற்கு அல்குர்ஆனில், "அவர் மனோ இச்சைப்படி பேசவில்லை, அவையனைத்தும் (அவரின்பால்) வஹியாக அருளப்பட்டவைதாம்" என்ற வசனம் ஆதாரமாகும்.

அல்குர்ஆனும், அல்ஹதீஸைப் பின்பற்றுமாறு கூறுகின்றது. "அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் நம்பக்கூடிய மக்களுக்கு அல்லாஹ்வின் தூதரிடத்தில் அழகிய முன்மாதிரி இருக்கின்றது" (33:21), "நீங்கள் உண்மையாகவே அல்லாஹ்வை நேசிப்பவர்களாக இருந்தால் என்னைப் பின்பற்றுங்கள். உங்களை அல்லாஹ் நேசிப்பான் என்று கூறுவீராக" (3:31) என்ற அல்குர்ஆன் வசனங்களும், நிச்சயமாக என் இறைவன் எனக்குக் கற்றுக்கொடுத்ததிலிருந்து நீங்கள் அறியாததை உங்களுக்குக் கற்றுத்தருமாறு அவன் எனக்கு கட்டளை பிறப்பித்தள்ளான்" என்ற ஹதீஸும் இதற்கு ஆதாரமாக உள்ளன. பெரும்பாலும் அல்குர்ஆனின் வசனங்களுக்கு விளக்கமாகவே ஹதீஸ்கள் அமைந்துள்ளன. அல்குர்ஆன் கூறும் கருத்துக்களை செயற்படுத்திக் காட்டக்கூடியதாகவே இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் அனுப்பப்பட்டதால் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையான ஹதீஸ்கள், இவ்வாறு விளக்கம் தருகின்றன.

ஹதீஸ் - திரட்டப்பட்ட வரலாறு

அல்லாஹுதஆலா, அல்குர்ஆன் மூலமாக இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றக் கூறியமையால் அவர்களோடு இணைந்து

வாழ்ந்த ஸஹாபாக்கள் இறைதூதரின் ஒவ்வொரு சொல், செயல் அசைவுகளையும் அவதானித்தனர். அவற்றைத் தமது வாழ்க்கையில் பிணைத்துக் கொண்டனர். அல்குர்ஆனை எழுதும்படி தூண்டிய இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்ஹதீஸ்களைப்பதிவு செய்வதற்கு அப்பொழுது அவ்வளவு தூரம் ஊக்கம் கொடுக்கவில்லை. அல்குர்ஆனுடன் அல்ஹதீஸ் கலந்து விடக்கூடாது என்பது இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் அப்துல்லா இப்னு அமர் போன்ற சில ஸஹாபாக்கள் இறைதூதரின் அனுமதியோடு எழுதி வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் வரலாறு குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் மன்னமிடுவது அக்காலத்தில் பழக்கமாகவும், வழக்கமாகவும், இருந்தமையாலும், ஹதீஸ்கள் செயல்படுத்தப்பட்டமையாலும் இது அவர்களுக்குச் சிரமமாக இருக்கவில்லை.

ஸஹாபாக்கள் ஹதீஸ்களை உரைப்பதில் கவனமாக நடந்து கொண்டனர். இதனால் அடுத்த சந்ததியான தாபிஈன்கள், தூய ஹதீஸ்களை நம்பிக்கையோடு பெற்றனர். ஏனெனில், ஸஹாபாக்கள் யாவரும் நம்பிக்கைக்குரியவர்களே.

தாபிஈன்களின் காலத்திலும் ஹதீஸ்களில் களங்கம் ஏற்படாதவாறு, அவற்றை அறிவித்தவர்களின் (ராவி) பெயர்களை அறியும் வழக்கம் தொடர்ந்தது. ஸஹாபாக்களைப் பின்பற்றி அவர்களும் ஹதீஸ்களைக் கவனமாகவே கூறினர். இருந்தாலும் ஸஹாபாக்களதும், தாபிஈன்களினதும் மறைவை அவதானித்த கலீபா உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (ரஹி) அவர்கள், இஸ்லாமிய அறிவு மறைந்து விடுமென அஞ்சி ஹதீஸ்களைத் திரட்டுமாறு அறிஞர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். குறிப்பாக மதீனாவில் கவனராக இருந்த அபூபக்ர் இப்னு ஹஸம் ஸுஹரி முதலானோர் இத்துறையில் கவனம் செலுத்தினர். குழப்பக்காரர்களால் கற்பனையாகக் கூறப்பட்ட ஹதீஸ்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அறிஞர் (முஹத்திஸூன்) களுக்கு இது உற்சாகமாக அமைந்தது. மக்கா, மதீனா, கூபா, பஸரா, யெமன், எகிப்து, குராஸான், வாஸித் முதலான நகர்களில் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் ஹதீஸ் தொகுப்பு நூல்களை உருவாக்கியதோடு ஹதீஸ் கலாபீடங்களையும் நடத்த ஆரம்பித்தனர். இக்காலத்தில் தொகுக்கப்பட்ட நூல்கள் பிற்காலத்தைப் போன்று கடினவிதிகளுடன் தொகுக்கப்படா விட்டாலும் கூட, ஹதீஸ்களைப் பிழையின்றி அடுத்த சந்ததியினருக்கு வழங்கின.

இவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த தபஉத்தாபிஈன்களின் காலம், ஹதீஸ் வரலாற்றில் பொற்காலம் எனப்படுகின்றது. ஏனெனில்

இக்காலத்தில்தான் கற்பனையான (மவ்மு.) ஹதீஸ்களை எல்லாம் இனங்கண்டு பிடித்து அறிவிப்புக்களின் தரத்துக் கேற்ப வகைப்படுத்தப்பட்டது. இதனால் இது வரை இருந்து வந்த ஹதீஸுந்நபவி, ஹதீஸுல்குத்ஸி என்ற ஆரம்ப காலப் பிரிவினையோடு ஸஹிஹ், ஹஸன், ஈஈப் என்ற பகுப்பு ஏற்பட்டது. ஹதீஸ் நூல்கள் முதலில் ராவிக்களின் பெயர்களைக் குறிக்கும் இஸ்னாத், அதை அடுத்து ஹதீஸைக் குறிக்கும் மத்தன் என்ற ஒழுங்கில் இரு பிரிவுகளுடன் அமைக்கப்பட்டன. ராவிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சி அஸ்மாஉர் ரிஜால் என்ற தனிக் கலையை உருவாக்கியது. 'ஸிஹாஹ்ஸித்தா' என்ற பரிசுத்த ஆறு திரட்டுக்கள் தோன்றின. ஹிஜரி மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இப்பணி உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. இமாம் புகாரி (ரஹ்) இவர்கள் இதனை ஆரம்பித்து வைக்க அவர்களைத் தொடர்ந்து இமாம் முஸ்லிம் (ரஹ்) முதலானோர் வளர்த்துச் சென்றனர். இதனால் முஸ்லிம் உலகம் சரியானதும், நம்பத்தகுந்த துமான ஹதீஸ்களை இலகுவாக அறியக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்து விட்டது. இதற்குப் பிந்திய காலத்து முஹத்திஸ்கள் ஹதீஸ்களைத் தேடி அலைய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. இதனால், ஹதீஸ் சுருக்க நூல்களை வெளியிடல், ஹதீஸ் விரிவுரைகளை எழுதல், ஹதீஸ்களி லிருந்து சட்டங்களுக்கு ஆதாரம் தேடுதல், வேறு மொழிகளில் பெயர்த்தல் போன்ற முயற்சிகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள்.

வகைகள்

ஹதீஸ்கள், ஹதீஸுந்நபவி, ஹதீஸுல் குத்ஸி என இரண்டாக வகுக்கப்படுகின்றன. இரண்டும் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களால் கூறப்பட்டனவேயாயினும் ஹதீஸுல் குத்ஸி எனப்படுவது 'அல்லாஹ் கூறுகிறான்' என்று ஆரம்பிக்கும். அல்லாஹ்வினால் தெரிவிக்கப்பட்டு, இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களால் கூறப்பட்டனவாகும். ஹதீஸுந்நபவி, இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் வஹீஅறிவிப்புக்கிணங்க தாமாகக் கூறியவை, செய்தவை, அங்கீகரித்தவை என்பவற்றைக் குறிக்கும் ஹதீஸ்களாகும்.

பிற்காலத்தில் கற்பனையான ஹதீஸ்கள் கட்டி விடப்பட்ட போது அவற்றிலிருந்து உண்மையான ஹதீஸ்களைப் பிரித்தெடுப்பதற்காக தொகுப்பாசிரியர்களான முஹத்திஸ்கள் சில விதிகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்ட விதிகளைத்தையும் பூரணப்படுத்திய ஹதீஸ்கள் ஸஹீஹ் என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. கிரகிக்கும் தன்மையில் நிறைவுள்ள, பாவம் செய்யாத, பக்தியும் ஒழுக்கமுடைய, குறிப்பிட ஹதீஸுக்கு

முரணாக நடக்காத ஒரு முஸ்லிமால் அறிவிக்கப்படும். அறிவிப்பாளர் தொடர் (ராவி) அறுபடாத நிலையிலுள்ள ஹதீஸ்கள் இதில் அடங்குகின்றன. கிரகிக்கும் தன்மையில் சிறிது குறையுடைய ஏனைய விதிகளை நிறைவு படுத்திய ராவிகளால் கிடைத்த ஆதாரமான ஹதீஸ்கள், ஹஸன் எனப்பட்டன. அந்த விதிகள் பலவற்றைப் பூர்த்தி செய்யாத ஸதீஸ்கள், ஈஈப் எனப்படுகின்றன. ஷரீஅத் சட்ட திட்டங்களுக்கு முதலிரு வகை ஹதீஸ்கள் மாத்திரமே சான்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். ஈஈப் இவ்வகை முயற்சிகளுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டாலும் முதலிரு வகைக்கும் மாற்றமில்லாத முறையிலிருந்தால் அவை தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்காக, பயன்படுத்தப்படலாம். ஆனால் குழப்பக்காரர்களால் கற்பிக்கப்பட்ட மவ்ழுஆன ஹதீஸ்களை, ஹதீஸ்களென ஏற்பதோ அவற்றை செயற்படுத்துவதோ சொல்வதோ கூடாது. உண்மையில் அவை ஹதீஸ்களல்ல.

63. அல் - ஹதீஸ் - II

தொகுப்பாசிரியர்கள் வரலாறு

ஹதீஸ் கலையின் பொற்காலமான தபஉத் தாபிஈன்களின் காலத்தில் வாழ்ந்த முஹத்திஸ்கள் தமது சொந்த முயற்சி, பிரயாசை, அறிவு என்பவற்றை ஆயுதமாகக் கொண்டு ஹதீஸ் திரட்டும் பணியில் ஈடுபட்டார்கள். சரியானதும், உறுதியானதுமான ஹதீஸ் களைத் தேடிப் பெறுவதற்காக ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் பிரயாணம் செய்தார்கள். தமது செல்வத்தையும் காலத்தையும் இப்பணிக்கென அர்ப்பணம் செய்தார்கள். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்கள் தூய்மைகொடாது கிடைப்பதற்காவவே அஸ்ஸிஹாஹுஸ்ஸித்தா என்ற ஆதாரபூர்வமான ஆறு தொகுப்பு நூல்களும் கிடைக்கப்பெற்றன. இவற்றில் ஸஹீஹான ஹதீஸ்களே நிறைய இருப்பதால் இப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயினும், இவ்வாறான நூல்களிலும் ஸஹீஹுல்புகாரிக்கு முதலிடமும் ஸஹீஹ முஸ்லிமுக்கு அடுத்த இடமும் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவை காலத்தால் முந்தியவை என்பதால் மட்டுமன்றி பல துறைகளிலும் சிறப்புடையதாக இருப்பதால் அல்குர்ஆனுக்கு அடுத்த இடம் இவற்றுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களையும் "ஸஹீஹைன்" என்று அழைப்பது போன்று, இவ்விரண்டிலும் ஒரே ஸாஹபி மூலம் வந்த ஹதீஸ்கள் 'மூத்தபகுன் அலைஹி' என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. ஏனைய நான்கு நூல்களும் இவற்றிற்கடுத்தபடியாகவே மதிக்கப்படுகின்றன.

இந்நூல்களில் வணக்கங்கள் பற்றிய ஹதீஸ்கள் மட்டுமன்றி மனிதனுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும், கூட்டு வாழ்க்கையிலும் தேவைப்படும் எல்லாவகையான ஹதீஸ்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. மனிதனுக்கு சகல துறைகளிலும் வழி காட்டக்கூடிய ஹதீஸ்கள் அங்கே பதிக்கப்பட்டுள்ளன. சமூக, அரசியல் பொருளாதார, சட்ட, ஆன்மீகத் துறைகளிலெல்லாம் அவை மனிதனுக்கு அறிவூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. இம்மைக்கு மட்டுமன்றி மறுமைக்கும் அவை விளக்கம் கொடுக்கின்றன. எனவே அந்நூல்களின் உள்ளடக்கங்களையும், அவற்றைத் தொகுத்தவர்களின் வரலாற்றையும் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

இமாம் புஹாரி (றஹ்)

பரிசுத்த ஆறுதிரட்டுக்கள் முதலிடத்தை வகிக்கும் ஸஹீஹூல் புகாரி எனும் ஹதீஸ் நூலின் தொகுப்பாசிரியர், அபூ அப்துல்லாஹி முஹம்மதுப்துப்து இஸ்மாஹூல் புகாரி ஆவார். இவர் தற்போதைய சோவியத்ரஷ்யாவிலுள்ள புகாரா எனுமிடத்தில் ஹி.பி 194இல் பிறந்தார். இளமையிலேயே சிறந்த முஹத்தீஸ்களில் ஒருவரான தந்தையை இழந்தார்கள். அன்னையின் அரவணைப்பில் வளர்ந்த அவர்கள் தாயுடன் ஹஜ்ஜுக்குச் சென்றபோது அங்கேயே தங்கி கல்வி கற்கத் தொடங்கினார்கள்.

அறிவுத்திறனும், நினைவாற்றலும் மிக்க இமாமவர்கள், முதலில் பிக்ஹ் எனப்படும் இஸ்லாமிய சட்டக்கலையைப் பயில ஆரம்பித்தார்கள். பின்னர் ஹதீஸில் கவனம் செலுத்தினார்கள். இஸ்ஹாக் இப்னுராஹூலியஹ், அலீ இப்னுமதீன், குதைபா இப்னுஸாத், அஹ்மத் இப்னுஹன்பல் முதலான மேதைகளிடம் ஹதீஸ் கலை பயின்றார்கள். ஹதீஸின்மீது ஆர்வமும் தாகமும் கொண்ட இமாமவர்கள் அத்தோடு தனது படிப்பை நிறுத்திக்கொள்ளாது ஹதீஸ்கலை அறிஞர்களைத் தேடிப் பல நாடுகளுக்குப் பிரயாணம் செய்தார்கள். ஹிஜாஸ், கூபா, பலரா, குராலான் குவாரிஸி முதலான நாடுகளுக்குச், சென்று ஹதீஸ்களைத் திரட்டினார்கள். சுமார் 1080 நபர்களிடம் இவர் ஹதீஸ்களைப் பயின்றதாகக் குறிக்கப்படுகின்றது.

நினைவாற்றல் மிக்க இவர்கள் அநேகமாக எல்லா ஹதீஸ்களையும் மனனம் செய்து வைத்தார்கள். ராவி்களுடன் ஹதீஸ்கள் இவர்களுக்கு மனப்பாடமிருந்தன. இதனை அறிந்த பலர் அவர்களைச் சோதனை செய்து பார்த்தனர். ஒருமுறை இமாமவர்கள் பக்தாதுக்கு வந்தபோது முஹத்தீஸ்கள் சிலர், தமது மாணவர்கள் பதினமரை அமர்த்தி பத்துப்பத்து ஹதீஸ்களை, அறிவிப்பாளர்களை மாற்றிக் கூறவைத்து இமாமைப் பரீட்சித்தனர். அப்போது பொதுமக்கள் மத்தியில் அம்மாணவர்கள் கூறிய ஹதீஸ்கள் அனைத்துக்கும் தெரியாது என்று பதிலளித்த இமாம் பின்னர் பத்து நபர்களும் கூறிய ஹதீஸ்களை மீட்டிக்கூறி அவற்றின் அறிவிப்பாளர்களையும் சரியாக விவரித்தார்கள். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு இமாமவர்களின் நினைவாற்றல் விளங்க வந்தது.

இவ்வாறே இளமைக்காலத்தில், ஆசிரியர் ஒரு ராவியின் பெயரை அபீசபைர் எனக் குறிப்பிட்டபோது, அதீசபைர் எனத் திருத்திக்கொடுத்தார்கள். மற்றொரு பொழுது, அத்தா கீகாரானி எனும் பெயரைக் குறிப்பிட்டபோது கீகாரான் என்றால் என்ன வென்று ஆசிரியர் வினவினார். அப்போது புகாரி இமாமவர்கள்

அது யமன் நாட்டிலுள்ள ஓர் ஊர். முஆவியா (றழி) அவர்கள் ஸஹாபி ஒருவரை அங்கு அனுப்பிவைத்தார். அத்தா என்பவர் அவரிடமிருந்து இரு ஹதீஸ்களைக் கேட்டறிந்தார் என்று பதில் அளித்தார்கள். இவை இமாமவர்களின் நினைவாற்றலுக்கும், ஆராய்ச்சித் திறனுக்கும் போதிய சான்றுகளாகும்.

இவ்வகை அறிவைக் கற்றுக்கொள்வதற்காகவே அவர்கள் கால்நடையாகவும், வாகன மார்க்கமாகவும் நீண்ட பிரயாணங்களை மேற்கொண்டார்கள். நான் ஷாமிலிருந்து மிஸ்ருக்குச் சென்றேன். ஜெஸ்ராவுக்கு இருமுறையும், பஸராவுக்கு நான்கு முறையும் போனேன். ஹிஜாஸில் ஆறு ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தேன். கூபாவுக்கும், பக்தாதுக்கும் எத்தனை முறை சென்றேன் என்பது எனக்கே நினைவில்லை என்று இமாமவர்களே குறிப்பிடுகிறார்கள். எனவே இவற்றின் மூலம் திரட்டப்பட்ட ஹதீஸ்களைத் தரம் பிரித்த பின் தனது நூலை எழுத ஆரம்பித்தார்கள். சுமார் 16 வருடகால உழைப்பின் பிரதிபலிப்பாக ஸஹீஹ்புகாரியை வழங்கிய இமாமவர்கள் பின்னர் அதனை வைத்து புகாராவில் வகுப்பு நடத்தினார்கள். ஏறத்தாழ 90,000 பேர் அவரிடம்பாடம் கேட்டுள்ளார்கள். அவர்களுள் இமாம் திர்மீதீ, இமாம் நஸாஈ, இமாம் முஸ்லிம், இப்னு குஸைமா, முஹம்மத் இப்னு நஸ்ர் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

அரசியலிலிருந்து ஒதுங்கி வாழ்ந்தாலும்கூட ஆட்சியாளரின் அடக்கு முறைகளுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலை ஏனைய சில இமாம்களுக்குப் போன்றே இவர்களுக்கும் ஏற்பட்டது. புகாராவின் அமீர், காலித் இப்னு அஹ்மத், இமாமவர்களின் நூலை தனது அவையில் வந்து வாசித்துக் காட்டுமாறு கோரினார். ஆனால் அதற்கு இமாமவர்கள் இசையவில்லை. எனவே, அவர்களது பாடபீடத்துக்கு வந்து அவர்களை இழிவு படுத்திமாறு ஏவலாளர்களை அனுப்பினான். பின்னர் புகாராவை விட்டு வெளியேறி ஸமர்க்கந்துக்குப் போகும் போதுதான் குர்தங் எனுமிடத்தில் ஹி.பி. 256இல் இறப்பெய்தினார்கள்.

உண்மை, பொறுமை, இரக்கம், தயாளம், தர்மம், வணக்கம் முதலிய நற்குணங்களும், அறிவாற்றலும் அவர்களை நினைவுபடுத்துவனாக உள்ளவனவாயினும் அவர்கள் விட்டுச் சென்றுள்ள ஸஹீஹ்புகாரி அவற்றுக்கெல்லாம் சிகரமாக நின்று சுடர்விடுகின்றது.

ஸஹீஹ் புகாரி

இமாம் புகாரி அவர்கள் அத்தாரீக் அல்கபீர், ஸஹீஹூல் புகாரி முதலான பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்கள். இவற்றில்

சிறப்பையும், கருத்துக்களையும் கூற, இரண்டாவது நூல் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்களைக் கூறுகின்றது. தான் திரட்டிய 6 இலட்சம் ஹதீஸ்களை சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவற்றிலிருந்து பத்தாயிரம் ஹதீஸ்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இவ்வாறான தெரிவுக்கு அவர்கள் சில விதிமுறைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். ஹதீஸ்கலை தொகுத்தவர்கள் வரலாற்றில் குறிப்பிட்டதுபோன்று உண்மையான ஹதீஸ்களுடன் போலிகளும் நுழைந்து கொண்டமையால் தரம் பிரிப்பதற்கு இவ்வாறான விதிகள் தேவைப்பட்டன. பின்னர் மேலும் பரிசீலனை செய்து பத்தாயிரம் ஹதீஸ்களிலிருந்து 7275 ஹதீஸ்களை வடித்தெடுத்து இதனைத் தொகுத்தார்கள். இந்நூலை முதலாவதாக க. பாபில் வைத்து ஆரம்பித்தாகவும், முற்றுப்படுத்தியபின் மதீனாவில் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ரவ்ஸூவுக்கும் மின்பருக்குமிறையில் வைத்து மூன்றுமுறை சரிகாணப்பட்டதாகவும் குறிக்கப்படுகின்றது.

ஒருவேளை இமாமவர்கள் ஹதீஸ்க்கலை பயின்றுகொண்டிருக்கும்போது, அவரது ஆசிரியர் இஸ்ஹாக் இப்னு ராஹூயஹ் உண்மையான ஹதீஸ்கள் மாத்திரம் கருக்கித் தரப்பட்ட ஹதீஸ் நூலொன்று தயாரிக்கப்பட வேண்டுமென்று வகுப்பில் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். இதனைக்கேட்ட இமாமவர்கள் அப்பணியைத்தானே மேற்கொள்ள வேண்டுமென திடசங்கற்பம் பூண்டார்கள். அவர்கள் கண்ட கனவொன்று அவர்களை இப்பணிக்குத் தூண்டிற்று என்று கூறுவோரும் உளர்.

இந்நூலில் எழுதப்பட்ட ஒவ்வொரு ஹதீஸும், குளித்துச் சுத்தமாகி இரண்டு ரக்அத் ஸுன்னத்துத் தொழுத பின்பே எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஆரம்பத்தில் அதற்குப் பொருத்தமான அல்குர்ஆனின் வசனத்தைக்குறிப்பிட்டு அடுத்து ஹதீஸ்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை குர்ஆனையும், ஸுன்னத்தையும் இணைப்பதாகவும் அல்குர்ஆனை விளக்குவதாகவும் உள்ளது. 97 பகுதிகளை உள்ளடக்கிய இந்நூலில் ஆயிரக்கணக்கான பாடங்கள் அடங்கியுள்ளன. ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஒன்று முதல் ஐந்து அல்லது ஆறு ஹதீஸ்கள் பெரும்பாலும் இடம் பெறுகின்றன.

நூலை முற்றுப்படுத்திய இமாமவர்கள் அதனைத் தமது ஆசிரியர்களான அஹமத் இப்னு ஹன்பல், யஹ்யா இப்னு முஈன் முதலானவர்களுக்குக் காட்டி அவர்களின் ஆசிர்வாதத்தையும், அங்கீகாரத்தையும் பெற்ற பின்பே வெளிப்படுத்தினார்கள். அல்குர்ஆனுக்கு அடுத்த இடத்தை இந்நூல் பெறுகின்றது. இதற்கு, ஐம்பதுக்கு (50) மேற்பட்ட விளக்க நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐம்பதுக்கு (50) மேற்பட்ட விளக்க நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் இர்ஷாதுஸ்ஸாரீ என்ற, அஹ்மதுப்னு முஹம்மத் அல்கஸ்தலானீ அவர்களது நூலும், பத்ஹூல் பாரி எனும், இப்னுஹஜுஸ் அல்கலானீ அவர்களது நூலும், குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்வாறே பல மொழிகளிலும் இந்நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உள்ளமை மற்றொரு சிறப்பாகும்.

இமாம் முஸ்லிம் (றஹ்)

இமாம் புகாரிக்கு அடுத்து சிறப்புப் பெறும், அபுல்ஹுனைன் முஸ்லிமிப்னு அல்ஹஜ்ஜாஜ் அல்குஷைரி அவர்கள் ஹி.பி. 206இல் நைஸாபூரிலுள்ள குஷைரி எனுமிடத்தில் பிறந்தார்கள். ஆரம்பக் கல்வியை நைஸாபூரில் பெற்ற அவர்கள், பின்னர் உயர்கல்விக்காகப் பல நாடுகளுக்கும் பிரயாணம் செய்தார்கள். ஹதீஸ்க்கலை சிறப்புப் பெற்றிருந்த அக்காலத்தில், ஹதீஸ்கலைத் திரட்டுவதும் அவர்களின் பிரயாணங்களுக்கான ஒரு நோக்கமாகும். இளமைப் பருவத்திலேயே ஹதீஸ்க் கலையில் ஆர்வங் கொண்ட அவர்கள், இஸ்ஹாக் இப்னு ராஹூலியஹ், முஹம்மதிப்னு யஹ்யா, அஹ்மத் இப்னு ஹன்பல், இமாம் புகாரி முதலான அறிஞர்களிடம் ஹதீஸ்க் கலையைப் பயின்றார்கள். ஹிஜாஸ், எகிப்து, முதலான பல நாடுகளுக்கும் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இமாம் புகாரி அவர்களைப் போன்றே நினைவாற்றல் மிக்க இவர்களை அபூகுஹைஹ் என்பார், 'உலகிலுள்ள அதிக நினைவாற்றலுள்ள நால்வரில் இமாம் முஸ்லிமும் ஒருவர்' என்று வெளிப்படுத்துகின்றார். தாம் திரட்டிய ஹதீஸ்களைத்தையும் மனனமிட்டிருந்த இவர்கள் நைஸாபூரிலும், பக்தாதிலும் பாடபோதனை நடத்தி வந்தார்கள். இவர்களிடம் பயின்ற ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுள் இமாம் திர்மிதி, அபூஹாதிம்ராவி, அபூபகர் இப்னு குஸைமா என்போர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

ஹதீஸின் மீது இவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆர்வமும், பற்றுமிருந்தனவென்பதைப் பின்வரும் நிகழ்ச்சி எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஒருமுறை நைஸாபூரில் அவர்கள் ஹதீஸ்கள் பற்றி பிறருடன் கலந்துரையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அவர்களிடத்தில் ஒரு ஹதீஸ் கூறப்பட்டது. இலட்சக்கணக்கான ஹதீஸ்களை மனனம் செய்திருந்த அவர்களுக்கு அந்த ஹதீஸ் நினைவிற்படவில்லை. நீண்ட நேரம் சிந்தித்தார்கள். நினைவிற்கு வரவில்லை. வீட்டிற்கு விரைந்தார்கள். எழுதி வைத்திருந்த பிரதிகளணைத்தையும் விரித்துப் பார்த்தார்கள் அறையில் கூடவே இருந்த ஈச்சப் பழக்கூடையிலிருந்து பழங்களை ஒவ்வொன்றாக சுவைத்துக் கொண்டே விடிய விடியத் தேடினார்கள். இறுதியில்

அந்த ஹதீஸ் கிடைத்தது. ஆனால் தன்னை மறந்த நிலையில் அவற்றைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்ததால். நோய் வாய்ப்பட்டார்கள். உடல் நோய் ஒரு பக்கமிருக்க, நான் அந்த ஹதீஸை மறந்தேனே என்ற உள நோய் மறுபக்கம் வேலை செய்தது. இரண்டும் இணைந்து அவருக்கு இறப்பைக் கொடுத்தன.

சாந்தம், தயாளம், பொறுமை, பணிவு, முதலான குணப்பண்புகளைப் பெற்றிருந்த இமாமவர்கள், ஹதீஸுக்காகவே வாழ்ந்து ஹதீஸுக்காகவே உயிர் நீக்க வேண்டிப் பேர்பட்டு விட்டது. ஹி. பி. 261 இல் மறைந்த அவர்கள் நைஸாபூரிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

ஸஹீஹ் முஸ்லிம்

வரலாறு, குர் ஆன் விரிவுரை முதலான பல துறைகளில் சுமார் 18 நூல்களை எழுதியுள்ள இமாம் முஸ்லிம் அவர்கள், அந்நூல்கள் அனைத்தையும் விட அவர் தொகுத்த ஸஹீஹின் மூலம் விரசித்த மடைகிறார்கள். வாழ்வின் ஆரம்பப்பகுதியில் ஹதீஸ் திரட்டுவதில் கவனம் செலுத்திய இமாமவர்கள், இறுதிப்பகுதியில் அவற்றை நூலுருவில் பதித்தார்கள். தமக்குக் கிடைத்த மூன்று லட்சம் ஹதீஸ்களில் ஏழாயிரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றிலிருந்து பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட 4000 ஹதீஸ்களைக்கொண்டு இந்நூலைத் தொகுத்தார்கள். தனது நூலைப் பூர்த்திசெய்த முஸ்லிம் (றஹ்) அவர்கள், மிகப்பிரசித்தி பெற்ற முஹத்திஸான அபூஸூர் ஆ (றஹ்) அவர்களிடம் அதனைக் காட்டி அன்னார் சரியென ஏற்றுக் கொண்ட பின்பே வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இந்நூலுக்குப் பல விளக்க நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் இமாம் நவவீ (றஹ்) அவர்களின் நூல் பிரசித்தமானது.

இமாம் அபூதாவூத் (றஹ்)

ஸிஹாஹ் ஸித்தா தொகுப்பாசிரியர்களில் ஒருவரான அபூதாவூத் ஸுலைமானுப்து அஷ்அஷ் ஸிஜிஸ்தானி அவர்கள் ஹிஜரி 202 இல் பிறந்தார்கள். நைஸாபூரில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்ற அவர்கள், பின்னர் குறாஸானிலும், தொடர்ந்து எகிப்து, சிரியா, ஹிஜாஸ் பிரதேசங்களிலும் அறிவு தேடிச் சென்றார்கள்; ஹதீஸ்களைத் திரட்டி வந்தார்கள். இமாம் அஹமத் இப்துஹுஹ், யஹ்யா இப்துமுஹ், ஸுலைமான் இப்துஹுஹ் புல்வலீத் முதலான மகான்கள் இவர்களின் ஆசிரியர்களாவர்.

இறையச்சம், தியானம், நன்றியுணர்வு, ஈகை போன்ற நற்குணங்கள் வாய்க்கப்பெற்ற அவர்கள் ஏனைய இமாம்களைப்

போன்றே மிகுந்த நினைவாற்றலுள்ளவராகக் காணப்பட்டார்கள் அதனாற்றான் ஐந்து. லட்சம் ஹதீஸ்களை அவர்களால் நினைவு படுத்தி வைக்க முடிந்தது. இஸ்லாமிய சட்டக் கலையிலும் (பிக்ஹ்) ஹதீஸிலும் சமமான தேர்ச்சி பெற்றிருந்த இவர்கள். தளபதி முவப்பகின் வேண்டுகோளின் வேண்டுகோளின் பேரில் பஸராவில் குடியேறி பாடபோதனை நடத்தினார்கள். இவர்களது மாணவர்களில் அவரது மகன் அபூபகர் அவர்களும், லு.லு. இப்னுல் அ.ராபி, இப்னு தாலா என்போரும் குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த அறிஞர்களாவர். இமாம் திர்மிதீ, இமாம் நஸாஈ ஆகிய இரு முஹத்திஸ்களும் இவர்களது மாணவர்களாக இருந்தனர்.

இமாம் புகாரி அவர்களுக்குக் கிடைத்தது போன்ற அனுபவம் இவர்களுக்கும் ஏற்பட்டது. இமாமவர்களை பஸராவுக்கு அழைத்த தளபதி முவப்பக், தனது புதல்வர்களுக்குத் தனிப் பட்டமுறையில் பாடம் நடத்துமாறு கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால் அவர்கள் அதற்கச் சம்மதிக்கவில்லை. வலிய, எளிய நிலைமைகளைக் கல்வியில் சம்மதிக்கவில்லை. வலிய, எளிய நிலைமைகளைக் கல்வியில் நுழைக்க இடம் கொடுக்கவில்லை. இவ்வாறான உறுதியும், சேவை மனமும் கொண்ட உலகில் ஹதீஸுக்காக படைக்கப் பட்டவராக போற்றப்பட்ட இமாமவர்கள், ஹி. பி. 275 இல் பஸராவில் இறப்பெய்தினார்கள்.

ஸுன்னு அபீதாவுத்

பன்னூல் ஆசிரியரான இமாம் அபூதாவுத் (றஹ்) அவர்கள் ஸுன்னு அபீதாவுத் என்னும் தனது ஹதீஸ் தொகுப்பு நூல்முலம் இஸ்லாமிய உலகில் பாராட்டுப் பெறுகிறார்கள். தமக்குக் கிடைத்த ஐந்து லட்சம் ஹதீஸ்களில் 4800 ஹதீஸ்களைத் தெரிந்தெடுத்து 20 வருட கால உழைப்பில் இந்நூலைத் தொகுத்த ளித்தார்கள். இவர்கள் பிக்ஹ் கலையில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த மையால், இந்நூலின் அத்தியாயங்களையும் பிக்ஹ் சம்பந்தமான ஹதீஸ்களுக்கு ஏற்ற வண்ணம் அமைத்தெழுதியுள்ளார்கள். பிக்ஹை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்த்தால் ஆறு திரட்டுக்களில் இதுவே முதலிடம் பெறும் என்பது அநேக அறிஞர்களின் கருத்தாகும். இந்நூலைத் தொகுத்த பின் தனது ஆசிரியரான இமாம் அஹுமத் இப்னு ஹன்பல் அவர்களிடம் காண்பித்து ச்சரீகண்டார்கள். 'அல்குர்ஆனும் ஸுன்னு அபீதாவுதும் ஒருவரிடமிருந்தால் அவர் வேறு எதனிடமும் செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை' என்பது இந்நூலைப் பாராட்டுகின்ற இப்னுல் அ.ராபி அவர்களின் கருத்தாகும்.

இமாம் திர்மிதி (றஹ்)

அபூஈஸா முஹம்மத் இப்னுஈஸா அத்திர்மிதீ அவர்கள் ஹி. பி. 209 இல் குறாஸானிலுள்ள திர்மித் எனுமிடத்தில் பிறந்தார்கள். ஆரம்பக் கல்வியை குறாஸான் மாநிலத்தில் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இமாம் புகாரி அவர்களின் சிறப்பையும், சேவையையும் இளமைப் பருவத்தில் கேள்வியுற்ற இவர், தாமும் அவ்வாறு பணியாற்ற வேண்டுமென உறுதி கொண்டார். பல நாடுகளுக்கும் சென்று ஹதீஸ்களைத் திரட்டினார்கள். பஸறா, கூபா, வாவித், ஹிஜாஸ் பிறதேசங்களில் பல ஆண்டுகளைக் கழித்தார். இமாம் புகாரி, இமாம் முஸ்லிம், குதைபா இப்னு ஸ.து, அஹ்மத் இப்னு முஸ்னீ ஆகியோரின் மாணவராக இருந்த இவர்களிடம் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் கல்வி கற்றுள்ளனர். அவர்களுள் முஹம்மத் இப்னு அஹ்மத் மழுஸி குறிப்பிடத்தக்கவராவார்.

இவர்கள் ஹதீஸ்களை எவ்வாறு நினைவிருத்தி வைத்திருந்தார்கள் என்பதற்கு அவருக்கும் ஆசிரியருக்கு மிடையில் நிகழ்வற்ற ஒரு சம்பவம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பல நாட்களின் பின்னர் மக்கா செல்லும் வழியில் ஆசிரியரைச் சந்தித்த இவர், தாம்குறித்து வைத்திருந்த ஹதீஸ்களை அவரிடம் காட்டி சரிகாண விரும்பினார். ஆனால் குறித்த தாள் தவறியிருக்கக் கண்டு, வெறுந்தாளை வைத்துக் கொண்டு வாசிப்பது போல் சாடை செய்தார். இதைக் கண்ட ஆசிரியருக்குக் கோபம் வந்தது. அப்போது நிலைமையை விளக்கிய இமாமவர்கள் தமக்கு அனைத்தும் மனப்பாடமிருப்பதாகக் கூறினார். விரும்பின் சோதித்துப்பார்க்குமாறு வேண்டினார். ஆசிரியர் பரீட்சிக்க மாணவர் வெற்றியடைகிறார்.

இறையச்சமும், நல்லொழுக்கமும், பண்பு நலன்களும் ஒருங்கே அமைந்த இமாமவர்கள். ஹதீஸில் மாத்திரமன்றி, தபஸ்ர், பிக்ஹ துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கினார்கள். அத்துறைகளில் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்கள். ஹி. பி. 279 இல் மரணமான இவர்கள் திர்மிதில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

ஐமிஉத் திர்மிதீ

பன்னூலாசிரியரான இமாம் திர்மிதீ அவர்கள் தனக்குக் கிடைத்த பல லட்சம் ஹதீஸ்களில் 4800 ஹதீஸ்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்நூலைத் தொகுத்தளித்தார்கள். முன்னைய ஸஹீஹ் நூல்களைய அமைப்பிலேயே இதனையும் தொகுத்தார்களாயினும் சில சிறப்புக்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளார்கள். இதில் ஹதீஸ்கள்

திரும்பத்திரும்ப வருவதில்லை. பகீஹுகள் எந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு சட்டங்களை வகுத்துள்ளார்கள் என்பது தெளிவாகக் கப்பட்டுள்ளது. ஹதீஸ்களின் விரிவுகள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அறிவிப்பாளர்கள் பற்றியும் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஹதீஸின் முடிவிலும் வெவ்வேறு மதஹபுகளுக்கிடையில் காணப்படும் வேறுபாடுகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. சில பாடங்கள் நீண்டதாகவும், சில குறுகியதாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நூலின் பெயர் ஓரிடத்தில் ஜாமிஉ என்றும், மற்றோரிடத்தில் ஸஹீஸ் என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

நூலைத் தொகுத்து முடிந்த இமாமவர்கள் ஹிஜாஸ், ஈரான், குறாஸான், ஆகிய மாகாண அறிஞர்களுக்கு அதனையனுப்பி அவர்கள் சரிசெய்து அங்கீகரித்த பின்னரே அதனைப் பிரபலப்படுத்தினார்கள். 'எவருடைய வீட்டிலேனும் இந்த ஜாமிஉ இருக்காமாயின், அது அவ்வீட்டில் ஒரு நபியிருந்து போதனை செய்வது போலிருக்கும்' என்று ஜாமிஉத் திர்மிதீயை அதன் ஆசிரியரே சிபார்சு செய்கிறார்.

இமாம் நஸாஈ (றஹ்)

அபூஅப்துர் றஹ்மான் அஹ்மதிப்னு சுஹப் அந்நஸாஈ அவர்கள் ஹி. பி. 215 இல் குறாஸான் மாநில நஸாஈ எனுமூரில் பிறந்தார்கள். ஆரம்பத்தில் இமாம் குதைபா இப்னு ஸாத் அவர்களிடம் கல்வி பயின்ற இவர்கள், ஹதீஸ் கலையில் மேலும் தேர்ச்சி அடைவதற்காக ஏனைய இமாம்களைப் போன்று ஈரான், இராக், ஹிஜாஸ், சிரியா, எகிப்து முதலான நாடுகளுக்குப் பிரயாணம் செய்தார்கள். அங்கே வாழ்ந்த இஸ்ஹாக் இப்னு ராஹூயஹ், இமாம் அபூதாலூத், ஈஸா இப்னு நஸ்ர் முதலான அறிஞர்களிடம் அமர்ந்து தமது அறிவைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டார்கள். தமது ஹதீஸ் தொகுப்பு நூலை எழுதிய அதே நேரத்தில் வகுப்புக்களையும் நடத்தி வந்தார்கள். அவரது இறுதிக் காலத்தில் எகிப்திலிருந்து அவர்கள் பாட போதனை செய்தார்கள். அவரது மாணவர்களுள் ஹதீஸ் தொகுப்பாசிரியர்களான தபரானி, தஹாவி என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவராவர்.

ஹதீஸ், பிக்ஹ் துறைகளில் தேர்ச்சியடைந்த இமாமவர்கள் சிறந்த நினைவாற்றல் பெற்றிருந்தார்கள். இமாம் முஸ்லிம் அவர்களை விட அதிக ஹதீஸ்கள் இவர்களுக்கு மனப்பாடமிருந்தன.

இத்தகைய இமாம் பல நாடுகளிலும் திரட்டிய அறிவை மக்களுக்கு வழங்கிக் கொண்டிருப்பதற்கு எகிப்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஆனால் பின்னர் ஏதோ ஒன்றுக்காக டமஸ்கஸுக்குச் சென்றார்கள். அங்கே சென்ற போது அங்குள்ள மக்கள் அலீ (றழி) அவர்களைப் பற்றித் தவறான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கண்டார்கள். எனவே, அங்கு அவர்களுக்கு உண்மையை விளக்க அலீ (றழி) அவர்களைப் பற்றி ஒரு நூலை எழுதினார்கள். நூலை டமஸ்கஸ் ஜாமிஆ மஸ்ஜிதில் வாசித்த போது அதனைவெறுத்த மக்கள் அவர்களை நையப்புடைக்க ஆரம்பித்தார்கள். இதனால் உடல் சோர்ந்த இமாமவர்கள் அங்கிருந்து வெளியேறி மக்காவை நோக்கிச் செல்ல விரும்பினார்கள். அவர்கள் மக்காவை அடையுமுன் பலஸ்தினிலுள்ள ரம்ஸா எனுமிடத்தில் ஹிஜ்ரி 303 இல் உயிர் நீத்தார்கள் எனவும் அங்கேயே அடக்கம் செய்யப் பட்டார்கள் என்றும் குறிப்பிடுவர். இவரது ஹதீஸ் தொகுப்பு நூலான ஸுன்னுன்நஸாஈ அஸ்ஷிஹாஸித்தாக்களில் ஐந்தாவதிடத்தை வகிக்கின்றது.

ஸுன்னுன் நஸாஈ

இந்நூலை இமாம் நஸாஈ தனக்குக் கிடைத்த 5 வட்சம் ஹதீஸ்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஹதீஸ்களைக் கொண்டு உருவாக்கினார்கள். ஹதீஸ்களின் சரியான வாசகங்களையும் பாடபோதங்களையும் நிச்சயப்படுத்தி நிலைநிறுத்துவதில் இவர்கள் வெற்றி கண்டுள்ளார்கள். இவர் அஸ்ஸுன்னுல் கபீர் அந்தஸாஈ எனும் நூலைத் தொகுத்து வைத்திருந்த பொழுது அதை அறிந்த ஒரு முஸ்லிம் மன்னர் அந்நூலைப் பற்றி விசாரித்தார். நூலில்லவஹ். ஹஸன் முதல் பல வகை ஹதீஸ்களும் உள்ளனவென இமாமவர்கள் குறிப்பிட்டபோது ஸஹீஹான ஹதீஸ்களை மாத்திரம் கொண்ட ஒரு நூலைத் தொகுக்குமாறு மன்னர் கேட்டுக்கொண்டார். இதற்கிணங்க ஸுன்னுநஸாஈ தொகுக்கப்பட்டது. இதனால் இந்நூலுக்கு அல்முஜ்தனா (கொய்தெடுக்கப்பட்டது), அல்முஜ்தபா (தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது) எனும் பெயர்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன. 51 பகுதிகளைக் கொண்ட இந்நூலை செய்யித் ஜலாலுத்தீன் அவர்கள் 'ஹதீஸ்களை ஆதரபூர்வமாக அறிவிக்கும் முறையில் இது போன்ற ஒரு நூல் எழுதப்படவில்லை' என்று பாராடுகின்றார்.

இமாம் இப்னு மாஜஹ் (ரஹ்)

அபூஅப்துல்லாஹி முஹம்மதிப்னு யஸீத் அல்கஸ்வீனீ அவர்கள் ஹி. பி. 209 ஆம் ஆண்டு, ஈரானிலுள்ள கஸ்வீன் எனுமிடத்தில் பிறந்

தார்கள். மாஜஹ் என்று குறிப்பது பற்றி விளக்கும்போது, அது இவரது தந்தையின் மறுபெயர் என்றும் தாய் பெயர் என்றும் வேறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றனர். ஹதீஸ் திரட்டுவதில் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்திருந்த காலத்தில் பிறந்த இவர்களுக்கும் அத்துறையில் தேர்ச்சியடைய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. எனவே சொந்தநாட்டில் கலை பயின்ற பின் குறாஸான், ஈராக், ஹிஜாஸ், சிரியா, எகிப்து, பஸரா, கூபா, வாலித் முதலான நகரங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்து அங்கு வாழ்ந்த அறிஞர்களைச் சந்தித்து ஹதீஸ் கலையையும், பிற கலைகளையும் பயின்றார்கள் அவ்வவ் விடயங்களில் கிடைக்கப் பெறுகின்ற ஹதீஸ்களையும் திரட்டிக் கொண்டார்கள். அபூபகர் இப்னு அபூஷைபா, இப்றாஹீம் இப்னு முன்ஸீர் என்போர் இமாமவர்களின் நெருங்கிய ஆசிரியர்களாவர். இந்த ஹதீஸ் தொகுப்பு நூல் தவிர ஒரு வரலாற்ற நூலையும், அல்குர்ஆன் விரிவுரையையும் இவர்கள் வழங்கியுள்ளார்கள். ஹதீஸ் கலையில் ஓர் இமாம் என்று பாராட்டப்பட்ட இவர்கள் ஹிஜரி 273 இல் மரணமானார்கள்.

ஸுனனு இப்னு மாஜஹ்

ஆறு திரட்டுக்களில் இறுதியானதாகக் கொள்ளப்படும் ஸுனனு இப்னு மாஜஹ்வை, இமாம் இப்னு மாஜஹ் அவர்கள் தனக்குக் கிடைத்த 40,000 ஹதீஸ்களிருந்து 4000 ஐ தெரிந்தெடுத்துத் தொகுத்தளித்தார்கள். இதில் 35 பகுதிகளும் 1500 பாடங்களும் உள்ளன. ஸஹீஹ் கிரந்தமாக இதனைக் கொண்டாலும் கூட பலவீனமான ஹதீஸ்கள் இதில் காணப்படுவதாக அபூஸுர்ஆ என்ற அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றார். இமாமவர்கள், தனது ஆசிரியரான அபூபகர் இப்னு அபூ ஷைபாவைப் பின்பற்றி இந் நூலைத் தொகுத்தார்கள். நூலைத் தொகுத்து முடிந்து அபூஸுர் ஆரஸி அவர்களிடம் காட்டியபோது "இந்த நூல்மட்டும் மக்களுடைய கைகளில் கிடைக்குமாயின் இப்பொழுது பழக்கத்திலுள்ள பெரும்பாலான நூல்கள் தேவையற்றனவாக ஆகிவிடும் என்று விதந்துரைத்தார்கள்.

எனவே, இதுவரை நோக்கிய முஹத்திஸ்களின் வரலாறும் பணியும் அவர்களது இஸ்லாமியப் பணியை வெளிப்படுத்துவனவாக மாத்திரமன்றி, இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கைமுறை சிதைவுறாமல் மனித சமுதாயத்துக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று, பிரதிபலனை எதிர்பார்க்காமல் உழைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இவர்களின் இத்தொகுப்புக்கள் மறுமைவரை வழிகாட்டக் கூடியன என்பதை எடுத்துக்காட்டும் பேரேடுகளாகக் காட்சி தருகின்றன. அல்லஹுத ஆலா அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவையை அங்கீகரிப்பானாக.

ஆறு முஹத்திஸீஸ்கள் - அட்டவணை

வழங்கி வரும் பெயர்	பெயர்	தகப்பன்	பிறப்பிடம்	பிறப்பு	மறைவு	இயற்றிய பிரதான நூல்கள்
1. இமாம் புகாரி	முஹம்மத்	இஸ்மாஈல்	புகாறா	ஹி.பி. 194	ஹி. பி. 256	1. ஸஹீன் 2. தாரீக்
2. இமாம் முஸ்லிம்	முஸ்லிம்	ஹஜ்ஜாஜ்	நைஸாபூர்	" 204	" 261	1. ஸஹீஹன் இஸம்
3. இமாம் அப்துதாஹீத்	ஸுலைமான்	அஸ்அஸ்	ஸீலிஸ்தான்	" 201	" 275	1. ஸுன்னன்
4. இமாம் திர்மிதீ	முஹம்மத்	ஈஸா	திர்மித்	" 209	" 279	1. ஜாமிஉ- 2. ஷமாஇல்
5. இமாம் நஸாஈ	அஹ்மத்	சுஜப்	நஸாஈ	" 215	" 303	1. முஜ்தபா
6. இமாம் இய்யூ மாஜஹ்	முஹம்மத்	யஸீத்	கஸ்வீன்	" 209	" 273	1. ஸுன்னன்

64. இஸ்லாமிய சட்டக்கலையும், சட்ட நிபுணர்களும்

இஸ்லாமிய சட்டக்கலை 'இல்முல் பிக்ஹ்' எனும் பெயரில் வழங்கப்படுகின்றது. பிக்ஹ் எனும் அறபிச் சோல் அறிவு, விளக்கம் என்ற கருத்துக்களைத் தருகின்றது. ஆனால், இஸ்லாமிய வழக்கில் மனிதனின் நடவடிக்கைகள் பற்றி இஸ்லாத்தின் மூலாதாரங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட சமய அனுட்டான சட்டங்கள் எனும் கருத்தில் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. மனிதனுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை தொடர்பாகவும், கூட்டுவாழ்க்கை தொடர்பாகவும் தேவைப்படும் சட்டங்கள் அனைத்தும் இதில் அடங்குகின்றன.

இஸ்லாம் எப்போது ஆரம்பமானதோ அப்போதே இஸ்லாமிய சட்டக் கலையும் ஆரம்பமாயிற்று. எனினும் ஹிஜ்ரி இரண்டாம் நூற்றாண்டில்தான் அது தனிச்சுயமாக வளரத் தொடங்கியது. ஏனெனில் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், எதிர்ப்பும் பிரச்சினைகளை குர் ஆன் மூலமாகவும், ஸுன்னா மூலமாகவும் அவர்களே தீர்த்து வைத்தார்கள். கலீபாக்களினதும் ஸஹாபாக்களினதும் காலத்தில் குர் ஆன், ஸுன்னா ஆகிய இரண்டையும் வைத்து இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் முன்மாதிரியில் சிக்கல்கள் அவிழ்க்கப்பட்டன. அநேகமாக எல்லா ஸஹாபாக்களுக்கும் இவை பற்றிய அறிவு கிடைத்ததால் சிக்கல்களும் குறைவாகவே தோன்றின. பொதுவாக ஹிஜ்ரி முதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்த கலீபாக்களும், நீதிபதிகளும் இஸ்லாமிய அறிஞர்களாக, சட்ட நிபுணர்களாக இருந்தமையால் அவர்களை எதிர்நோக்கிய, தனிப்பட்டதும் பொதுவானதுமான பிரச்சினைகள் இலகுவாகத் தீர்க்கப்பட்டன. ஆனால் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் அதாவது உமையாக்களின் கடைசி காலப்பிரிவில் பிற கலாசாரத் தாக்கங்கள் முஸ்லிம்களிடையே வளரத் தொடங்கிய மையாலும், பிற சிந்தனைகளால் தாக்கப்பட்டோர் இஸ்லாத்தை ஏற்றக் கொண்டமையாலும் முன்னிலும் வேறுபட்ட முறையில் பிரச்சினைகள் உருவாகின. அவற்றுக்குக் குர் ஆன், ஹதீஸிலிருந்து நேரடியாகத் தீர்வுகாண முடியாதிருந்தது. எனவே இறைதூதர் (ஸல்) செய்துகாட்டிய முறையில் புதிய பிரச்சினைகளுக்கத் தீர்வுகாண வேண்டியேற்பட்டது. அப்போது குர் ஆனையும், ஸஹாபாக்களின் முன்மாதிரிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, இஜ்திஹாத் மூலம் பதில் காண்பதற்காக அன்றைய அறிஞர்கள் முன்வந்தனர்.

குர்ஆன் மறைந்துவிடாமல் காக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு, உமர் இப்னு கத்தாப் (றழி) அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது போல்,

ஹதீஸ்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற உந்துதல் கலீபா உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (றழி) அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது போல், இஸ்லாமிய சட்டக்கலை பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் எந்தக் கலீபாவுக்கும் ஏற்படவில்லை. எனவே இஜ்திஹாத் மூலம் குர்ஆன், ஸுன்னாவிலிருந்து சட்டங்களைப் பிரித்தெடுக்கும் பணி, முஜ்தஹித் எனப்பட்ட அறிஞர்களிடமே, தங்கியிருந்தது. அவர்கள் அதனை ஆரம்பத்தில் தனியாகவும், பின்னர் கூட்டாகவும் நிறைவேற்றி வைத்தார்கள்.

இஸ்லாமிய சட்டக்கலையின் ஊற்றாக குர்ஆனும், ஸுன்னாவும் அமைந்திருந்தாலும் அதன் வளர்ச்சிக்கு இஜ்திஹாத் பெரிதும் காரணமாக அமைந்தது. இஜ்திஹாத் கூட முதலிரு மூலாதாரங்களினதும் அறிவுறுத்தலின் பேரிலேயே உருவானது; இஜ்மாஉகியாஸ் என்பன துணை செய்தன. இஜ்மாஉ மூலம் உருவாகும் சட்டங்கள் கூட்டாகவும், கியாஸ் மூலம் வெளியாகும் சட்டங்கள் கூட்டாகவும், தனியாகவும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. ஆயினும் அவை அப்போது திட்டமாக நூலுருவில் அமைக்கப்படவில்லை. உலகின் பல்வேறு கோணங்களிலும் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் தமக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களை மையமாக வைத்து முடிவு கட்டியதால் ஒரே பிரச்சினைக்கு வெவ்வேறு தீர்ப்புக்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. நீதிபதிகளும் தம்மிடமிருக்கும் ஆதாரங்களை வைத்து நுணுக்கமான ஒரே குற்றத்துக்கு வெவ்வேறு அல் குர்ஆன் நூலுருவிலிருந்தாலும், ஹதீஸ்கள் ஆதாரபூர்வமான நூல்வடிவில் வெளியாகாமையால் இந்த நிலை உருவானது. மேலும் முஜ்தஹித்கள் ஒரே கேள்விக்கு பலமுறை பதில் கூறிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய சிரமமும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இக்காரணங்களால் முஜ்தஹித்களுடைய நிலையிலிருந்த அறிஞர்கள், தமது தீர்ப்புக்களை நூலுருவில் எழுதினர். வகுப்பு நடத்தி மாணவர்களுக்கப் போதித்தனர். இதனால் மூலாதாரங்களிலிருந்து சட்டங்களை பிரித்தெடுக்கும் அறிவு வளர்ந்தது.

இத்துறையில் கூபாவும், மதீனாவும் சிறந்து விளங்கின. இருநகரிலும் வாழ்ந்த முஜ்தஹித்கள் சட்டக்கலைக்கென தனியான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். ஹிஜ்ரி முதலாம் நூற்றாண்டின் எல்லையில் வாழ்ந்த இமாம் அபூஹனீபா (றஹ்) அவர்களும், இமாம் மாலிக் (றஹ்) அவர்களும் இத்துறையில் சிறந்து விளங்கினார்கள். அல்பிக்ஹூல் அக்பர் எனும் நூல் இமாம் அபூஹனீபா (றஹ்) அவர்கள் இயற்றியதாகும். “முஸ்னத் அபூஹனீபா” என்ற ஒரு ஹதீஸ் நூலும் இவர்களின் திரட்டே. இமாம் மாலிக்

(றஹ்) அவர்கள் முஹத்திலீன் சபை மூலம் ஹதீஸுடன் பிக்ஹையும் வளர்க்க ஆரம்பம் செய்தார். இவர்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த இப்றாஹீம் அன் நகா, அவர்ஸரா, ஸவர் முதலான சட்ட நிபுணர்கள், சட்டங்களை வகுத்தார்களாயினும் நூல் வடிவில் இடம் பெறாமையாலும் அவர்களின் கருத்துக்களை வளர்க்கக்கூடிய மாணவர்கள் அருகியமையாலும் வழக்கொழிந்தன. பின்னர் தோன்றிய இமாம் அபூஹனீபா, இமாம் மாலிக், இமாம் ஷாபிஈ, இமாம் ஹன்பல் (றழி) என்போரின் சட்டத் தீர்ப்புக்கள் அரசு ஆதரவைப் பெற்றமையால் இவை இன்றும் உபயோகத்திலிருந்து வருகின்றன. இவைகள் நூல் வடிவில் இடம் பெற்று கலாசாலைகளில் போதிக்கப்பட்டமையாலும், அறிஞர்களும் அவற்றை மதித்து ஏற்றுக்கொண்டமையாலும் அவை நிலைபெற்றன. இவைகளே 'மத்ஹப்' எனும் பெயரில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே தான் இந்த முஜ்தஹித் களான இமாம்கள் வாழ்ந்த காலம், இஸ்லாமிய சட்டக்கலை தனி உருப்பெற்ற காலமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இவர்களின் காலத்தின் பின்னரும் சில முஜ்தஹித்கள் தோன்றி ஷரீ அத்தின் சட்டக்கலையை வளர்த்தனர். இதுவன்றி, அந்தந்த மத்ஹப்களில் ஆராய்ச்சி செய்வதன் மூலம் சட்டங்கள் கண்டெடுக்கும் முஜ்தஹிதுல் மத்ஹப் என்பவர்களும், மார்க்கத் தீர்ப்புக்குப் பொருத்தமானவற்றை மத்ஹப்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கும் முஜ்தஹிதுல் பத்வா என்பவர்களுமிருந்தனர். இனி, முஜ்தஹித் முதல்க் எனப்பட்ட, இன்றும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற நான்கு அறிஞர்களின் வரலாற்றை நோக்குவோம்.

இமாம் அபூஹனீபா (றஹ்)

ஸுன்னத் வல் ஜமா அத் முஸ்லிம்களால் ஏற்றக்கொள்ளப்பட்டு இன்று வரை நிலவி வருகின்ற (மத்ஹபுகளில்) முதலாவதாகத் தோன்றியது இமாம் அபூஹனீபா (றஹ்) அவர்களின் மத்ஹபாகும். ஹிஜ்ரி 80 ஆம் ஆண்டு கூபாவில், ஸாபித் என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்த இவருக்குப் பெற்றோர் நூ. மான் என்று பெயரிட்டனர். ஆனால் அபூஹனீபா என்ற (குன்யத்தாலும்) புனைப்பெயராலும், இமாமுல் அ. ளம் (மகத்தான வழிகாட்டி) எனும் சிறப்புப் பெயராலும் இன்று வழங்கப்படுகிறார்கள்.

இளமையிலேயே அறிவும், விவேகமுமுடையவர்களாக இவர்கள் காணப்பட்டாலும் கூட, தந்தையை இழந்தமையால் அவரது வர்த்தகத்தைக் கவனிக்க வேண்டியேற்பட்டது. ஆனால் இமாம் ஈஅபி (றழி) அவர்களின் தூண்டுதல் காரணமாக வாலிப வயதில்

படிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அறபுமொழி, அறபுவம்சாவழி, ஜாஹிலிய்யாக்கால அறபியர் வரலாறு. குர்ஆன், ஹதீஸ், பிக்ஹ் தத்துவம் முதலிய பாடங்களில் அடிப்படை அறிவைப் பெற்றுக்கொண்டு தத்துவத்தைச் சிறப்பாகப் பயில ஆயத்தமானார்கள். அன்று சட்டத்துறையில் சிறந்த அறிஞராகக் கொள்ளப்பட்ட ஹம்மாத் இப்னு அபீஸுலைமானின் வகுப்பில் சேர்ந்து படித்தார்கள். ஹஜ்ஜுக்குச் சென்றபோது, அதா. இப்னு அபீரீ. (றழி) அவர்களிடம் ஹதீஸ்களைப் பயின்றார்கள். இதே காலத்தில் முஹம்மத் இப்னு முன்கதிர், அம்ர் இப்னு தீனார் (றழி) முதலியோரிடமும் கற்றுக்கொண்டார்கள்.

ஹம்மாத் அவர்கள் மரணித்தபோது அவர்கள் நடத்தி வந்த சட்ட வகுப்புக்கு இமாம் அபூஹனீபா (றஹ்) அவர்கள் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்கள். கலீபாக்களின் காலத்திலிருந்து பிக்ஹ் கலையை வளர்த்து வந்த கூபாவின் கலாபீடத்தில் இதுவரை தலைமை வகித்தவர்களுக்கு ஈடான ஒருவராகவே இமாம் அவர்கள் காணப்பட்டார்கள். முன்னர் தற்காலிக ஆசிரியராக இருந்தபோது இவர்களிடம் வெளியான திறமைகள் இவருக்கு இந்தப்பதவியை அளித்தன.

நினைவாற்றலும், அறிவுக்கூர்மையும், சுயமாக முடிவெடுக்கும் திறனும், வாக்குச் சாதாரியமும், விளக்கும் ஆற்றலும் நன்கமைந்திருந்த இமாம் அவர்களின் கலாபீடத்துக்கு முஸ்லிம்கள் வாழுகின்ற நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் மாணவர்கள் திரண்டனர். அவர்கள் சட்டக்கலை பயில்பவர்கள் மாத்திரமல்லர்; சட்டப்பிரச்சினைகளுக்கு மஸ்அலாக்களுக்குத் தீர்ப்புக் கோரி வந்தவர்களுமாவர். குர் ஆனைக் கொண்டு மாத்திரமன்றி ஹதீஸ்களை வைத்துக் கொண்டு, கியாஸ் மூலம் இவர்கள் அநேக பிரச்சினைகளுக்கு மார்க்கத் தீர்ப்புக் கண்டார்கள்.

சிறந்த முஹ்தஹிதாகவும் அதேநேரத்தில் நேர்மையான வர்த்தகராகவும் விளங்கிய அவர்கள் அறிஞர்களுக் குரிய உயர்ந்தபண்புகளுடன் நடந்து கொண்டார்கள். மௌனம், தயாளம், அன்பு, தியானம், உண்மை போன்ற உயரிய குணங்களைக் கொண்டிருந்த இவர்கள், சமுதாய நலன்கருதி இஸ்லாமிய சட்டக்கலைக்கு உருக்கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். பாடபோதனை நடத்துவதுடன் நின்றுவிடாது அடுத்தவரது சேமநலன்களை விசாரிக்கவும், நண்பர்களோடு உறவாடவும், அல்லாஹ்வை

வணங்குவம் மஸ்அலாக்களுக்கு விடை எழுதவும் தனது நாளாந்த வாழ்க்கையைத் திட்டமிட்டுக் கொண்டார்கள். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை முறை முஸ்லிம் சமுதாயத்துக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென அவாவிய இமாமவர்கள் சமகால அறிஞர்கள் 40 பேருடன் இணைந்து பிக்ஹு பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்தார்கள். இவரது சிந்தனைகளை மையமாக வைத்து இவரது மாணவர்களான இமாம் அபூயூசுப், இமாம் முஹம்மத் இப்னு ஹஸன் முதலான அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி நடத்தி அவற்றுக்கு உருக்கொடுத்தார்கள். இதுவே ஹனபி மதஹப் எனும் பெயரில் வளர்ச்சியடைந்தது. இவரது மதஹபை ஏற்றுக் கொண்ட மக்கள் உலகின் பல பாகங்களிலுய பரந்து வாழ்கின்றனர். குறிப்பாக இந்தியா, பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், துருக்கிஸ்தான் முதலிய நாடுகளில் அதிகமாக உள்ளனர்.

அரசியலைப் பொறுத்தவரை இவர்கள் வாழ்ந்த காலம் உமையாக்கள் வீழ்ந்து அப்பாளிகள் எழுச்சி பெற்று வந்த காலமாகும். இதனால் பல சோதனைகளை அனுபவிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இமாமவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அலீ (றழி) அவர்களது ஆசீர்வாதத்தைத் தந்தை மூலமாகப் பெற்ற இமாமவர்கள், அலீ (றழி) அவர்களையும் அவரது வம்சத்தவர்களையும் மதித்து வந்தனர். அப்பாலியர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னால் அலவியர்களுக்கே ஆட்சி வழங்கப்படுமென அப்பாலியரே வாக்களித்திருந்தனர். ஆனால் வாய்ப்பான நிலைமைகளை வைத்து வாக்குறுதியை மீறிய அப்பாலியர் ஆட்சியைப் பெற்றதும் மீண்டும் எதிர்ப்பு வரக்கூடாது என்பதற்காக அலவியர்களையும், அவர்களது ஆதரவாளர்களையும் ஒழிக்க துணிந்தனர். இந்தக்குறிக்கோளில் தான் இமாமவர்களும் சிக்கிக் கொண்டார்கள். மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இமாமவர்களைக் காரணமின்றித் தண்டிக்க முடியாததால், வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தண்டித்தனர். முதலில் சிரியாவின் பைத்துல்மால் பொறுப்பாளராக நியமித்து அதனை ஏற்க மறுத்தபோது தண்டித்தார்கள். பின்னர் கூபாவின் நீதிபதியாக நியமித்து ஏற்றுக் கொள்ளாத போது கசையடி கொடுத்தார்கள். இறுதியாக ஈராக்கின் நீதிபதியாக நியமித்தை மறுத்தபோது கசையடியுடன் சிறையிலடைத்தார்கள். அங்கே நஞ்சுட் டப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். ஹி. பி. 150 இல் அவர்களது உயிர் பிரிந்தது. இவரது மரணச் செய்தி கேட்ட பஸராவின் இமாம், 'கூபா இருண்டுவிட்டது' என்றார். இப்னு ஜுஹைஹ், 'மாபெரும் ஆலிமொருவர் எம்மைவிட்டும் மறைந்து விட்டார்' என்று கவலை தெரிவித்தார்.

‘இமா(முல் மதீனா என வழங்கப்படும் இமாம் மாலிக் (றழி) அவர்கள் ஹிஜ்ரி 93 ஆம் ஆண்டு அனஸ் என்பவரின் மகனாக மதீனாவில் பிறந்தார்கள். அறிஞர் குடும்பத்தில் பிறந்த அவர்களுக்கு ஆசிரியர்களைத் தேடி வெளியே போக வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை வீட்டில் தந்தை, சிறிய தந்தை, பாட்டன் என்போரிடம் ஆரம்பக்கல்வியைக் கற்றார்கள். பின்னர் நாபி. (றழி) அவர்களிடம் கிறா அத்தும், இமாம் ஸுஹ்ரி, ஜ. பர்ஸாதிக்க முஹம்மத் இப்னு யஹ்யா முதலியோரிடம் ஹதீஸும், ராபி அதுர்ரை என்பவரிடம் பிக்கஹையும் பயின்றார்கள்.

ஆற்றல் மிக்க மாணவர் கிடைக்கப் பெற்ற பெருமிதத்தில் ஆசிரியர்கள் தம்மால் முடிந்தளவு பயிற்சியை இமாமவர்களுக்கு வழங்கினார்கள். இதனால் இளமையிலேயே ஆசிரியராகவும், மார்க்கத்தீர்ப்பு வழங்கும் தகுதியுடையவரா (முப்தியா) கவும் அமர்த்தப்பட்டார்கள். கிறாஅத் ஆசிரியர் நாபி. மறைந்த போது அவரது இடத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட இமாமவர்கள், ஹதீஸையும் பிக்கஹையும் ஒருங்கே போதிக்கும் திறமை வாய்ந்த ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்கள். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீது மிகுந்த பற்றுதல் கொண்டிருந்த இவர்கள், அன்னவர்களின் ஹதீஸ்களைப் போதிக்கும் மஜ்லிஸை கண்ணியப்படுத்தினார்கள். அரச தர்பாரைவிட மிகுந்த அமைதியும், பக்தியும், மணமும் தழுவுகின்ற சபையாக அது காணப்பட்டது. சபையினர் தூய்மையுடன் வருமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். கலீபாக்கள் கூட அதில் சாதாரண குடிமகன் அல்லது மாணவனாகவே நடந்து கொண்டார்கள். இவ்வாறான கல்விப்பணியை 56 வருட காலமாக செய்து வந்தார்கள்.

நற்குண நல்லொழுக்கங்களின் உருவமாகத் தோற்றமளித்த இவர்களிடத்தில் விருந்தோம்பல், மன்னித்தல், அறஞ்செய்தல் முதலியன சிறப்பிடம் பெற்றன. இமாம் அபூஹனீபாவைப் போன்றே தனது வாழ்க்கையைத் திட்டப்படுத்திக் கொண்ட இவர்களும் பொது மக்களுடன் உறவாட ஒரு நேரத்தை ஒதுக்கிக்கொண்டார்கள். மஸ்அலாக்களுக்குத் தீர்ப்பு வழங்கும்போது தெளிவாக அறியாமல் உடனே விடை பகரமாட்டார்கள். தெரிய வில்லையாயின் தைரியமாக அதனைக் கூறிவிடுவார்கள்.

இத்தகைய மகான் முஸ்லிம் உலகுக்குத் தந்துள்ள முக்கிய பரிசுதான் “முஹத்தா” எனும் ஹதீஸ் கிரந்தமாகும். ஹதீஸ் வரலாற்றில்

முதலாவது ஆதார நூலாகக் கொள்ளப்படும் இந்நூல் 17,000 ஹதீஸ்களில் தேர்ந்தெடுத்த 8000 ஹதீஸ்களைக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டதாகும். ஒரு லட்சம் ஹதீஸ்களைத் தெரித்திருந்த இமாமவர்களின் இந்நூலை 'அல்லாஹ்வின் வேதத்துக்கடுத்து சரியான நூல்' என இமாம் ஷாபிஈ (றஹி) அவர்கள் பாராட்டியுள்ளார்கள். இது ஹதீஸ் நூலாக மட்டுமன்றி பிக்ஹு நூலாகவும் அமைந்திருந்தது. இது தவிர குர்ஆன் ஹதீஸ், பிக்ஹு தொடர்பான வேறுசில நூல்களையும் இவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள். பக்தாதிக்கு வந்து தனது மக்களுக்கு இந்நூலை படித்துக்கொடுக்குமாறு கலீபா ஹாஈரூன் அஹ்லீத் கேட்டபோது, "மனிதன் கல்வியைத் தேடிச் செல்ல வேண்டுமே தவிர, கல்வி மனிதனைத்தேடிச் செல்லாது" எனக் கூறி மறுத்து விட்டார்கள். பின்னர் கலீபாவும், மக்களும் மாணவர்கள் போன்று வந்தமர்ந்தே படித்துக் கொண்டார்கள்

இமாம் அபூஹனீபா (றஹ்) அவர்களைப் போன்றே சமகாலத்தில் வாழ்ந்த இவர்களுக்கும் ஆட்சியாளர் மூலமாகக் கஷ்டங்களேற்பட்டன. அப்பாஸிய ஆட்சி ஆரம்பித்தபோது சில இடங்களில் வற்புறுத்திபைஅத் (விசுவாசப்பிரமாணம்) வாங்கப்பட்டது. தலாக்கும் அத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. 'இது செல்லுபடியாகாது' என இமாமவர்கள் தீர்ப்பு வழங்கினார்கள். இதனை மாற்றுமாறு கலீபா கேட்டபோது மறுத்துவிட்டார்கள். இதற்காக 70 கசையடிகள் தண்டனையாகக் கொடுக்கப்பட்டன. இதனால் உடல் சோர்வடைந்த இமாமவர்கள் பாடபோதனையைத் தவிர்த்து மற்றெல்லாச் சேவைகளையும் நிறுத்திக் கொண்டார்கள். இறுதியாக இதே நிலையில் ஹி. பி. 179 இல் மரணமடைய மதீனாவில் ஜன்னதுல் பகீஇல் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். குர் ஆன், ஹதீஸ்களை அறிந்தவரில் இமாம் அபூஹனீபா (றஹ்) அவர்களால் போற்றப்பட்ட இவர்களின் மத்ஹபை ஏற்றோர் மொரக்கோ, டீனிஷியா, அல்ஜீரியா முதலான நாடுகளில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறார்கள்.

இமாம் ஷாபிஈ (றஹ்)

இன்று இலங்கை முஸ்லிம்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற ஷாபிஈ சிந்தனைப் பிரிவின் (மத்ஹபின்) ஸ்தாபகராகக் கொள்ளப்படும் இமாம் ஷாபிஈ (றஹ்) அவர்கள், ஹிஜ்ரி 150 ஆம் வருடம் பாலஸ்தீனத்திலுள்ள குஸ்ஸா எனும் சிற்றூரில் இதரீஸ் என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்கள். இவருக்க பெற்றோர் முஹம்மத் என்றே பெயரிட்டனர். ஆனால்

முப்பாட்டனின் பெயரான ஷாபிஈயின் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டு வருகிறார். 'ஆலிமு குறைஷ்' என்பது இவர்களது சிறப்புப் பெயராகும்.

இளமையிலேயே தந்தையை இழந்த ஷாபிஈ அவர்கள், வறுமை காரணமாக அறபு நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் உறவினர்களைத் தேடி அலையவேண்டியேற்பட்டது. இருந்தாலும் அன்னையின் பராமரிப்பில், குர்ஆனை சிறுவனாக இருக்கும்போதே மனனமிட்டுக் கொண்டார்கள். மகனின் அறிவுத் தாகத்தையும், விவேகத்தையும் கண்ட தாயார் சிறிய தந்தையாரிடம் அனுப்பி மக்காவில் படிக்கவைத்தார்கள். அங்கே இஸ்மாஈல் என்பாரிடம் கிறா அத் முறைகளைப் பயின்ற ஷாபிஈ (றஹ்) அவர்கள், முஸ்லிம் இப்னு காலித் அவர்களின் வகுப்புக்குச் செல்ல ஆசைப்பட்டாலும் வறுமை காரணமாக உள்ளே நுழைய முடியாமலிருந்தார். எனவே வகுப்புக்கு வெளியே நின்று பிறருக்குப் போதிப்பதைக் கேட்டு அவற்றை மனனமிட்டுக் கொண்டார்கள். ஆசிரியர் இல்லாத போது, வகுப்பிலிருந்த மாணவர்களில் விளங்காதவர்களுக்கு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். இது ஆசிரியருக்குத் தெரிய வந்தபோது வகுப்புக்குச் செல்ல அனுமதி வழங்கப்பட்டது. மகிழ்ச்சியோடு வகுப்புக்குச் சென்றாலும் பாடங்களை எழுதி வைப்பதற்கான சாதனங்களின்மையால் தடித்த எலும்புகளையும், பட்டைகளையும் உபயோகித்தார்கள். இலவசமாகக் கற்றுத்தரும் ஆசிரியருக்கு ஊழியம் செய்வதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டார்கள். இவர்களது திறமையைக்கண்ட ஆசிரியர் வாலிபப் பருவத்திலேயே முப்தியாகப் பணியாற்ற அனுமதி வழங்கினார்கள்.

இக்காலத்தில் தான், இமாம் மாலிக் (றஹ்) அவர்களைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அவரது வகுப்பில் இணைந்துகொள்ள ஆசைப்பட்டார்கள். ஆசிரியரின் அனுசரணையுடன் மதீனாவுக்குச் சென்று இமாம் மாலிகின் மாணவராக அமர்ந்தார்கள். வரலாறு, ஹதீஸ், பிக்ஹ், பாடங்களில் மேலும் தேர்ச்சியடைந்தார்கள். இதே காலத்தில் ஸுப்ப்யான் இப்னு உயைனா அறிஞர்களிடமும் அறிவுரை பெற்றார்கள்.

மக்கா, மதீனா நகர்களில் வாழ்ந்த இமாமவர்களுக்கு, அன்றைய கிலாபத்தின் தலைநகராக இருந்த பக்தாதுக்குச் செல்லவேண்டும் என்று ஆசையேற்பட்டது. அங்கு சென்ற அவர்கள்யமன் நாட்டின் அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். 'தமக்கு உயர்பதவி வந்ததும், தன் குடும்பத்தை வெறுப்பவரும், நண்பர்களை அலட்சியம் செய்பவரும், அறிஞர்களை அவமதிப்பவரும்

தமைத்தாமே கொடுமைப்படுத்திக் கொள்பவராவர்" என்று அறிவுரை வழங்கிய இமாம் அவர்கள், தனது பதவியைத் தீயவழியில் பிரயோசிக்க விரும்பவில்லை. இதனால் அதிகாரிகளை ஏய்த்துப் பிழைத்தவர்களுக்கு இடி விழுந்தது. அவர்கள் கலீபாவிடம் தவறான குற்றச்சாட்டுகளைத் தெரிவித்தனர். அவர் ஒரு குறைஷி, அலீ (றழி) ஆதாரவாளர் என தகவல் கொடுத்தனர். இதனை நம்பிய கலீபா அவரைக் கைது செய்தார். ஆனால் பின்னர் உண்மையை உணர்ந்து விடுதலை செய்தார்.

இமாமவர்கள் மக்காவுக்குச் செல்லுமுன் யமனில் தாயுடன் வாழ்ந்தார்கள். அப்போது அறபு மொழியின் இலக்கண, இலக்கிய அறிவை நிரம்பத் தேடிக்கொண்டார்கள். கவிதை யாத்துக் கருத்துப் பரிமாறினார்கள். மேலும் யமனில் போர்ப்பயிற்சி முதலான பிற கலைகளையும் கற்றுக் கொண்டார்கள். தவறான தகவல்களால் கைது செய்யப்பட்டதற்கு மன்னிப்புக்கோரிய கலீபா மீண்டும் அதே பதவியிலமருமாறு கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால், இமாமவர்கள் அதனை விரும்பாது மக்காவுக்குச் சென்றார்கள்.

மக்காவில் ஒரு கலாபீடத்தை நிறுவி அங்கு பாடபோமனை நடத்தினார்கள். முப்தியாகவும் பணியாற்றினார்கள். இவ்வேளை பக்தாதுக்கு வருமாறு கலீபாவிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது. முஸ்லிம் கிலாபத்தின் தலைநகரான அங்கு, தாம் தங்குவதால் சமுதாய த்துக்குக் கூடிய பலன் கிட்டும் எனக் கருதி அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அங்கு சென்ற போது வழங்கப்பட்ட காழீப்பதவியை ஏற்கமறுத்து, பாடபோதனை மாத்திரம் செய்து வந்தார்கள். பலநாட்டு மாணவர்களும் அவர்களது வகுப்பில் நிறைந்தனர்; பத்வாக்களும் வழங்கப்பட்டன. ஆனால் கலீபா ஹாசூன் - அல் - ரஷீதின் மரணத்தோடு கிலாபத் பீடத்தி தோன்றிய மாற்றங்கள் இமாமுக்குப் பிடிக்கவில்லை. எனவே அங்கிருந்து வெளியேறி எகிப்துக்குச் சென்றார்கள். எகிப்தில் இமாம் மாலிக் அவர்களின் மத்ஹபை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த மக்கள், அவரது மாணவர் என்ற நிலையில் இமாமுக்கு நல்வரவேற்பளித்தனர். ஆனால் காலப்போக்கில் இமாம் மாலிக் அவர்களின் கருத்துக்களுக்கு மாற்றமான சிந்தனைகளை இவர்கள் வெளியிட்ட போது ஆதரவுடன் எதிர்ப்புக்களும் தோன்றின. இறுதியாக, ஹி. பி. 204 இல் எகிப்திலேயே மரணம் அடைந்தார்கள்.

ஏனைய இமாம்களிடம் காணப்பட்ட நற்பண்புகள் அனைத்தும் இவர்களிடமும் காணப்பட்டன. தனது நாளாந்த வாழ்க்கையில் இரவு காலத்தை மூன்றாக வகுத்து ஒரு பகுதியை கல்விக்கும், மறு பகுதியை வணக்கத்துக்கும் மூன்றாம் பகுதியை

தூக்கத்துக்காகவும் ஒதுக்கிக்கொண்டார்கள். “நான் 16 வருட காலமாக வயிறு நிறைய உண்ணவில்லை. ஏனெனில் அது உடலைப் பாரமாக்கும்; உள்ளத்தை வன்மையாக்கும்; அறிவை மந்தமாக்கும்; தூக்கத்தை வருவிக்கும்; வணக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்தும்” என்பதாக அறிவுரை வழங்கினார்கள்.

‘ஆனால், ஏனைய இமாம்களைவிட வேறு துறைகளில் சிறந்திருந்தார்கள். சன்மார்க்க அறிவுடன், அவர்களிடம் வைத்திய அறிவும் காணப்பட்டது. அறபுக் கவிதாஞானம் வளம் பெற்றிருந்தது; வானியலறிவும், போர்ப்பயிற்சியும் இருந்தன. ஆனால், அனைத்தையும் இஸ்லாத்துக்காகத் தியாகம் செய்தார்கள். இஸ்லாமிய அறிவின் விருத்திக்காக அவற்றைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

‘பல்வேறு, துறைகளில் நூற்றுப்பதின்மூன்று நூல்களை எழுதியுள்ள இவர்கள் ஷரீஅத் சட்டத் தொடர்பான 14 நூல்களைத் தந்துள்ளார்கள். அவற்றுள் ‘கிதாபுல் உம்மு’ என்பது எவராலும் செய்யப்பட முடியாத ஓர் ஆக்கமாகும். 15 பாடங்களைக் கொண்ட இந்நூல் இஸ்லாமிய சட்டக் கலையில் ஓர் சுடர்விளக்காகும். இவ்வாறே மூலாதாரங்களிலிருந்து சட்டங்களை ஆய்ந்தெடுக்கும் கலையான “உஸூலுல் பிக்ஹ்” எனும் கலைக்கு வித்திட்டு விளக்கம் கொடுத்த “அர்ரிஸாலா” எனும் நூலும், ‘அல்முஸ்னத்’ எனும் ஹதீஸ் நூலும் அவரை நினைவுபடுத்தும் அறிவுக் கருவூலங்களாகும்.

‘முன்னர் குறிப்பிட்ட இரு மத்ஹப்பங்குக்கும் வேறுபட்ட முறையில் இவரது மத்ஹப் அமைந்திருந்தது. சுய சிந்தனைக்கும், ஹதீஸுக்குமென தனித்தனியாக முக்கியத்துவம் கொடுத்த அவற்றின் போக்குக்கு மறாக, தாராளக் கொள்கையோடு இவர்கள் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். பக்தத்தில் வழங்கிய கருத்துக்கள் (கதீம்) ‘சரியாக்கப்படவில்லை’ என எகிப்துக்கு வந்தபோது கருதியவை பின்னர் அவர்களாலேயே மாற்றியமைக்கப்பட்டன. அவை ஜதீத் என வழங்கப்படுகின்றன. இவர்களது சிந்தனைப் பிரிவின் (மத்ஹபின்) நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் முஸ்லிம்கள், எகிப்து, யமன், இந்தோனேஷியா முதலிய நாடுகளில் நிறைய வாழ்கின்றனர். இவர்களது மத்ஹபைதொகுத்து அவரது மாணவர்கள் உருக்கொடுத்தனர். அவர்களுள் இமாம் ராபிஈ, இமாம் நவவி போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

‘பெருந்தன்மையும், பயபக்தியும், நிறையறிவும் கொண்ட இமாம் ஷாபிஈ (றஹ்) அவர்களைப் போன்ற மற்றொரு சிறப்பாளரை நான் காணவில்லை’ என இமாம் ஸ. பரானி (றஹ்) அவர்களால் ஹதீஸில்

பாராட்டப்படும் இமாம் ஷாபிஈ (றஹ்) அவர்களின் பணி உலகமுள்ளவரும் பயன்கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இமாம் அவ்ஹமத் (றஹ்)

முஸ்லிம்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சிந்தனைப் பிரிவின் (மத்ஹபின்) மற்றொரு இமாமாகக் கருதப்படும் இமாம் அவ்ஹமத் (றஹ்) அவர்கள், ஹி. பி. 164 இல் பக்தாத்தில் பிறந்தார்கள். அபு அப்துல்லாஹ் என்னும் புனைப்பெயர் (குன்யத்) கொண்ட இவரின் தந்தை பெயர் முஹம்மத் ஆனால் பாட்டன் பெயரான ஹன்பலி என்பதால் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

முஸ்லிம் கிலாபத்தின் தலைநகரான பக்தாத்தில் பிறந்த இவர்களுக்கு வேறிடங்களுக்குச் சென்று அறிவு தேட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஆரம்பக் கல்வியை பக்தாத்தில் பெற்றுக் கொண்ட இவர்களுக்கு, உயர் கல்வியைக் கற்றுக் கொடுக்க வந்த வராகவே இமாம் ஷாபிஈ (றஹ்) அவர்கள் தென்பட்டார்கள். இமாம் ஷாபிஈ (றஹ்) எகிப்துக்குப் போகும்வரை இவரின் மாணவராக இருந்த இமாம் ஹன்பல் (றஹ்) அவர்கள், எகிப்துக்குக் கூட குருநாதருடன் செல்ல விரும்பினார்கள். ஆனால் வறுமை காரணமாக முடியாமற் போய்விட்டது.

எனினும், ஹதீஸ்களைத் திரட்டும் நோக்கத்துடனும், அறிஞர்களை சந்திக்கும் நோக்கத்துடனும் கூபா, பஸரா, மக்கா மதீனா, சிரியா நகர்களுக்குப் பிரயாணம் செய்தார்கள். அங்குதாம் கற்றவற்றை மனனமிட்டும், பதிவு செய்தும் வந்தார்கள். சுமார் பத்து இலட்சம் ஹதீஸ்கள் இவர்களுக்கு மனனமாயிருந்தன. அவற்றை 12 சுமை நிறையக் கட்டியிருந்தார்கள். இமாம் புகாரி, இமாம் முஸ்லிம் முதலான முஹத்திஸ்களின் ஆசிரியராக அமர்ந்த இவர்கள், அவர்களுக்கு முன் மாதிரியாக 'முஸ்னத் அஸ்மத்' எனும் ஹதீஸ் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டார்கள். தாமறிந்த இலட்சக்கணக்கான ஹதீஸ்களிலிருந்து பொறுக்கியெடுத்த 30900 னூதீஸ்களை வைத்து இதனைத் தொகுத்தார்கள். இதைப்பற்றி 'இக்கிரந்தத்தில் 7½ இலட்சம் ஹதீஸ்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஹதீஸ்களையே எழுதியுள்ளேன். ஆகவே இறைதுதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்களில் முஸ்லிம்களுக்கு ஏதாவது கருத்து வேறுபாடு தோன்றினால் இதனை எடுத்துப் பாருங்கள். இதில் அந்த ஹதீஸ் காணப்படின் சரியாக இருக்கும். இல்லையேல் ஆதாரமற்றதாகும்' என்று இந்நூலின் தொகுப்பாசிரியரே குறிப்பிடுகின்றார்.

ஹதீஸில் இத்துணை கவனம் செலுத்திய இமாமவர்கள் இஸ்லாமிய சட்டக்கலையிலும் பணியாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. கலீபா மாமுனின் காலத்தில், பிறமொழி இலக்கியங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமையாலும், நூல்கள் சேகரிக்கப்பட்டமையாலும், பிற நாட்டறிஞர்கள் பக்தாத்தில் நிறைந்தமையாலும் அக்கால முஸ்லிம் அறிஞர்களும், பொதுமக்களும் அந்நிய சிந்தனைகளால் பாதிக்கப்பட்டார்கள். இஸ்லாத்தின் கொள்கைக்கு மாறாக சிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள். இஸ்லாம் வழங்கிய இஜ்திஹாதைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டார்கள் எனவே, அவர்களின் பகுத்தறிவு ரீதியிலான வெளிப்பாடுகளுக்கு மாற்றமான சிந்தனைப் பிரிவொன்றை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. மிகக் கண்டிப்பான முறையில் அதனை உருவாக்கினார்கள்.

இதனால் அன்றைய ஆட்சியாளர்களின் எதிர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பகுத்தறிவு வாதிகளின் செல்வாக்கில் இயங்கிய கிலாபத் தலைமைப்பீடம், இமாமவர்களையும் தமது கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு நிர்ப்பந்தித்தது. ஆனால் இமாமவர்கள் அதற்கு இசையவில்லை. அவர்களின் கொள்கைகளை வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள். ஆட்சியாளர்களின் அடக்கு முறைக்கு அஞ்சி ஏனைய உலமாக்கள் ஒடுங்கியிருந்தபோது, இவர்கள் தனித்து நின்று போராடினார்கள். தனது முடிவை அறிந்திருந்துங் கூட, 'நான் உயிரோடிருந்து இஸ்லாம் மரணிப்பதைவிட, நான் மரணித்து இஸ்லாம் உயிரோடிருப்பதே மேல்' என்று உறுதியாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, கலீபா மாமுன், முஃதஸிம், வாசிக் என்போரின் காலங்களில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு கொடுரமாகத் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். பின்னர் கலீபா முதவக்கில் அவர்களை விடுதலை செய்ததோடு அவரது கொள்கைகளை ஏற்று அரசாங்கத்திலும் செயல்படுத்தினார்; நூல்களையும் எழுதுவித்தார்.

அஞ்சாமை, அறிவு, ஊக்கம், தர்மம், பொறுமை, எளிமை, வணக்கம் போன்ற பண்புகளைக் கொண்டிருந்த இமாமவர்கள், இஸ்லாத்துக்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்தார்கள். ஆட்சியாளரின் அடக்குமுறையால் பாதிக்கப்பட்ட இமாமவர்கள் உடல்வலி குன்றி ஹி. பீ 241 இல் பக்தாத்தில் மரணமடைந்தார்கள். அவரது மரணத்தைக் கேள்வியுற்ற மக்கள் மிக வேதனையடைந்தார்கள். உறுதியான ஈமாணப் பெற்றிருந்த அவர்களின் மரணச் செய்தி

கேட்டு முஸ்லிம் அல்லாத பெருந்தொகையினர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாகச் சில வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். 'நான் பக்தாதை விட்டுப் புறப்படும்போது அறிவிலும், பக்தியிலும் இஸ்லாமிய சட்டஞானத்திலும் அஹ்மதைவிட உயர்ந்த ஒருவரை விட்டுச் செல்லவில்லை' என இமாம் ஷாபிஈ (றஹ்) அவர்களால் பாராட்டப்பட்ட இமாம் ஹன்பல் அவர்கள் மறைந்தாலும், அவர் உருவாக்கிய மதஹபும் நூல்களும் அவரை என்றும் நினைவுபடுத்தும். அவரது கோட்பாடுகளை ஏற்று நடக்கும் மக்கள் ஸஊதி அரேபியாவில் கர்ணப்படுகிறார்கள்.

இறுதியாக, முஹ்தஹ்துகளான இவர்கள் அத்தனை பேரும், தாமும் மனிதர்களே என்பதை ஏற்றக்கொண்டு, தமது கருத்துக்கள் குர் ஆனுக்கோ, ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ்களுக்கோ மாற்றமாக இருப்பின் அவற்றை ஒதுக்கிவிட்டு குர்ஆனக்கும், ஹதீஸுக்கும் வழிபடுமாறு கேட்டுக்கொண்டுள்ளமை, இவர்களின் உயர்ந்த பண்பையும், தகவாவையும் எடுத்துக் காட்டுவதோடு, இஸ்லாமிய சட்டக் கலையின் சிறப்பையும் தொன்மையையும் விளக்கி கொண்டிருக்கின்றது.

நான்கு இமாம்கள் - அட்டவணை

வழங்கி வரும் பெயர்	பெயர்	தகப்பன்	பிறப்பிடம்	பிறப்பு	மறைவு	இயற்றிய பிரதான நூல்கள்
1. இமாம் அபூஹனீபா	நாஃமான்	தாபித்	கூபா	ஹி. பி. 80	ஹி. பி. 150	1. முஸ்னத் 2. அஸ்பிக் ஹுல் அக்பர்
2. இமாம் மாலிக்	மாலிக்	அனஸ்	மதீனா	93	179	1. முவத்தா
3. இமாம் ஷாபிஈ	முஹம்மத்	இத்ரீஸ்	கஸ்ஸா	150	201	1. உம்மு 2. இம்லா 3. ரிஸாலா
4. இமாம் ஹன்பல்	அஸ்மத்	முஹம்மத் சூப்ணு ஹன்பல்	பக்தாத்	164	241	1. முஸ்னத்

1	2	3	4	5	6	7	8

3x2
1x3
1x5

ship

$$(x+2)(x+2)$$

$$x(x+2) + 5(x+2)$$

$$x^2 + 2x + 5x + 10$$

$$x^2 + 7x + 10$$

~~$$x^2 + 2x + 5$$~~

$$x^2 + 2x + 3x + 6$$
$$x(x+2) + 3(x+2)$$

$$(x+2)(x+3)$$